

וועדת תכנון ובניה – תמליל

מספר הוועדה : 2

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2 קומה 6

תאריך הוועדה : כ"א באייר תשפ"ד (29.05.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : מיכל כהן

שעת תחילת הוועדה : 09:40

שעות סיום הוועדה : 19:10

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, חבר'ה, ההקלטה פועלת, בוקר טוב לכולם, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי כ"א אייר תשפ"ד, 29.05.2024. נוכחים, חביליו, אלדד, הלבשרטאם, חיים כהן, אסולין, קלרמן, וייצמן ואני יושב ראש וועדה אליעזר ראוכברגר. ודרג מקצועי כמובן, עמנואל ואמי ומיכל ואילנית וערן. ניר. ו-,

רותם:

אני חדש פה, רותם, עובד קהילתי,

אליעזר ראוכברגר:

איך?

רותם:

רותם, עובד קהילתי להתחדשות עירונית.

אליעזר ראוכברגר:

אה, זה ... אבל בסדר. וכמובן גבראל.

יוסי חביליו:

אפשר להגדיל את המזגן?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

להגדיל? כן. לקרר, להוריד לפחות.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, תגיד לי, אתה האיש הטכני פה? יש אנשים טכניים,

יוחנן וייצמן:

בוא הנה, כולנו ... פה, רק אתה לא,

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן, התחלת על הבוקר?

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז תשתוק.

יוסי חביליו:

וייצמן, אתה יש לך ז'קט.

אליעזר ראוכברגר:

תשתוק. קודם כל אני, בשם כל חברי הוועדה, אני רוצה למסור, לשלוח תנחומים פה לגבריאלי, המקום
ינחם אותך ושלא תדע עוד צער, ומן השמים תנחמו. איך אומרים? זכית לאמא עם אריכות ימים
מרובה, ברוך השם, אבל אמא זה אמא תמיד.

דובר לא מזוהה:

בת כמה היא הייתה?

אליעזר ראוכברגר:

... במשפחה אצלכם בהמשכיות הדורות וללכת בדרכה.

ישראל קלרמן:

גם מעיריית ירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

עיריית ירושלים, זה וודאי, מכולם, לא רק ... טוב, חברים, אנחנו מתחילים בתביעת פיצויים. בבקשה,
מי מציג?

יוחנן וייצמן:

הם בחוץ או,

דובר לא מזוהה:

הם בחוץ, אה?

יוחנן וייצמן:

אה, הם בחוץ?

אליעזר ראוכברגר:

מה עכשיו? אה, זה בשביל הברית.

דובר לא מזוהה:

הברית.

יוחנן וייצמן:

מזל טוב, מזל טוב.

יהודה פרוידינגר:

הכל בד"ץ, הכל בד"ץ.

ישראל קלרמן:

... שיהיה לי פה בעיה אבל, אתה יודע.

צביקה אסולין:

מזל טוב, מזל טוב.

דובר לא מזוהה:

מתי היה הברית?

מיכל כהן:

... פעם ראשונה?

יהודה פרוידינגר:

היום, היום.

יוסי חביליו:

מה, זה הבאת ישר מה-,

דוברת לא מזוהה:

איזה כיף לך.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, בואו, התלהבות מכמה עוגיות זה טוב והברית זה עוד יותר טוב, והשמחות זה עוד יותר טוב, גם אנחנו צריכים לעבוד.

מיכל כהן:

לא הבנתי, אף אחד לא עלה מהמחלקה?

אמנון ארבל:

אז אגב בעניין שמחות אז נגיד גם שהילה ילדה שבוע שעבר.

דובר לא מזוהה:

אה, מזל טוב.

עמנואל זלטס:

למה לא אמרתם?

אמנון ארבל:

ביום רביעי שעבר, והיום הברית והכל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אה, גם כן בן, יפה.

מיכל כהן:

עמנואל, אף אחד לא עלה מהמחלקה,

אליעזר ראוכברגר:

איזה ילד זה אצלה, מספר?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

בשמחות עד מאה ועשרים. עד מאה ועשרים. גם ילדים, גם חיים.

אמנון ארבל:

... בחיים.

אליעזר ראוכברגר:

איך היה אומר הסבא שלי, כל ילד ...

ישראל קלרמן:

מה עונש?

אליעזר ראוכברגר:

להיטלר.

עמנואל זלטס:

קח, קח, שים פה. חיים, שים פה. חיים.

תביעות פיצויים

דובר לא מזוהה:

יהודה, מזל טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, אנחנו בתביעת פיצויים תכנית 362400. מי,

עמנואל זלטס:

פעם אלישע הביא,

אליעזר ראוכברגר:

מי רוצה, מי רוצה להציג, להסביר, לומר? כן.

יהודה פרוידינגר:

לא, יש עוגה, מה זה, זה רק,

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, יהודה, ... יותר מדי מעוגה, בסדר, בוא נתלהב מהברית, לא מהעוגה.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

מתי, היום? בוא נוציא את התחנון החוצה.

יהודה פרוידניגר:

מה להוציא?

יוחנן וייצמן:

את התכנון שאמרנו.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מציג?

עו"ד דביר סגלוביץ':

כן, אני אציג.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, רק בקול, את שמך לפרוטוקול ובקול, כן.

עו"ד דביר סגלוביץ':

עו"ד דביר סגלוביץ',

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד דביר סגלוביץ':

אני ערכתי את חוות הדעת המשפטית, יחד איתי שמאי המקרקעין אמיר חופשי, ערך את החוות דעת השמאית. לפנינו תביעת פיצויים בגין ירידת ערך לפי סעיף 197 לחוק התכנון והבניה, מדין אישורה של תכנית 362400.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד דביר סגלוביץ':

התביעה הוגשה על ידי בעלי זכויות בשתי חלקות, נמצאות בקירוב לתחום כביש 1. התכנית למעשה מרחיבה, מרחיבה, יש אפשרות להעלות את החלקות על מסך פה כדי שתראו את זה?

דובר לא מזוהה:

להעלות,

אליעזר ראובברגר:

כן.

עו"ד דביר סגלוביץ':

התכנית למעשה מציעה הרחבה של תוואי הדרך יחד עם הפרדה מפלסית. מה זה אומר? חלק מהנתיבים יורדים לתת הקרקע, יש פורטלים שדרכם נכנסים ודרכם יוצאים. החלקות של הטובים נמצאות בסמוך, גם לפורטלים וגם לתוואי של הכביש, וירידת הערך מיוחסת לראשי נזק שמדברים על הגברת מטרדי הרעש וזיהום האוויר. לתביעה לא הוגשו תימוכין כדי להוכיח זכויות קנייניות במועד אישורה של התכנית. על מנת לתבוע פיצויים בגין ירידת ערך התובע צריך לעמוד בנטל ההוכחה ולהוכיח שהוא היה בעל הזכויות הקנייניות בקרקע במועד אישורה של התכנית, זה לא הוצג. ישנם חברות משכנות שהוצגה איזושהי רשימת זכאים לדירות, אבל הסכמי המכר בין המדינה לבין החברות המשכנות הם לאחר אישור התכנית. פנינו,

יוחנן וייצמן:

אחרי שהתכנית קיבלה תוקף?

עו"ד דביר סגלוביץ':

מה?

יוחנן וייצמן:

אחרי שהתכנית קיבלה תוקף?

עו"ד דביר סגלוביץ':

כן, אחרי שהתכנית קיבלה תוקף. פנינו לבאי כח ה... בבקשה לקבל תימוכין לזכויות קנייניות במועד אישור התכנית והם לא הומצאו לנו. לכן המסקנה הראשונה שלנו היא שצריך לדחות את התביעה על הסף, משלא הוכחה זכות בעלות במועד אישורה של התכנית. זה אחד. לגופו של עניין, אנחנו מראים,

יוחנן וייצמן:

מה, סלח לי שאני מציק לך, מה התאריך שהתכנית אושרה? שהיא קיבלה תוקף.

עו"ד דביר סגלוביץ':

אני כבר אומר לך.

דובר לא מזוהה:

2019.

דוברת לא מזוהה:

אפריל 2019.

יוחנן וייצמן:

וב-2019 זה היה עוד לפני ש-, עוד לפני שהאנשים שמה קיבלו את הדירות? קנו את הדירות?

עו"ד דביר סגלוביץ':

יש לנו, יש לנו את חודש יוני 2015, הסכם חכירה מהוון בין רשות מקרקעי ישראל,

אליעזר ראוכברגר:

פה כתוב אצלנו 2018 אבל לא משנה. אוקי.

דובר לא מזוהה:

... לא כולם היו מאוכלסים.

יוחנן וייצמן:

לא מאוכלסים, השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא שאל מתי היא נכנסה לתוקף. אוגוסט 18'.

דובר לא מזוהה:

לא, ב-2019.

דוברת לא מזוהה:

לא, אפריל 2019. זה איזושהי טעות סופר.

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע מה כתוב פה, אתם כתבתם, לא אני.

עו"ד דביר סגלוביץ':

כן, לא, יש כאן טעות סופר לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

טעות סופר.

עו"ד דביר סגלוביץ' :

... בסעיף 12 בחוות הדעת, יש טעות סופר במועד, אבל ... בעמוד 4,

אליעזר ראוכברגר :

בחומר שבפנינו נפלה טעות, אבל לא משנה, זה לא משמעותי הפער.

עו"ד דביר סגלוביץ' :

בעמוד 4 לחוות הדעת המשפטית מצוין המועד הקובע לתכנית הפוגעת, כביכול פוגעת. ב-2015 נעשו הסכמי חכירה בין רשות מקרקעי ישראל לחברות המשכנות, אבל אנחנו לא יודעים מתי התובעים רכשו את הבעלות או את הזכות להירשם כבעלים בדירות עצמן. זה לא הומצא לנו ואין לנו אינדיקציה לדבר הזה.

אליעזר ראוכברגר :

אוקי.

יוחנן וייצמן :

ביקשנו את זה ולא קיבלנו?

עו"ד דביר סגלוביץ' :

כן. ביקשנו ו-,

יוחנן וייצמן :

זה מה שכתוב בחוות דעת.

עו"ד דביר סגלוביץ' :

כן, כן, כן, ביקשנו ולא קיבלנו.

יוסי חביליו :

זה מוזר, לא?

עו"ד דביר סגלוביץ' :

כן. זה מוזר.

אליעזר ראוכברגר :

יש דברים מוזרים בחיים, יוסף.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

הרבה.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל זה מדי מוזר.

אליעזר ראוכברגר:

גם פה בוועדה יש דברים מוזרים.

יוסי חביליו:

הם הסבירו משהו?

עו"ד דביר סגלוביץ':

אלף, עד היום,

יוסי חביליו:

שזה רשלנות?

עו"ד דביר סגלוביץ':

נתחיל מהסוף, עד היום הם לא רשומים כבעלי הקרקע.

יוחנן וייצמן:

בסדר, נו.

עו"ד דביר סגלוביץ':

עכשיו, עכשיו, ניתן להכיר בזכות התביעה כשיש לך הוכחה לזכות שהיא מעין קניינית, זאת אומרת, זכות להירשם כבעלים. אבל גם הדבר הזה צריך לבדוק מתי הוא נעשה. זאת אומרת, אם אתה רכשת את הזכות להירשם כבעלים אחרי מועד אישורה של התכנית אתה לא תוכל לתבוע פיצויים בגינה. לכן גם אם נלך לקראתם ונגיד, זה שאתם לא רשומים היום בטאבו כבעלים, בסדר, אין בעיה, עדיין נדון בתביעה, אבל בואו תראו לנו שבמועד אישורה של התכנית כבר היה לכם את הזכות להירשם כבעלים, זה חייב להיות. לכן בשלב הזה, משלא הוצגה לנו שום אסמכתא שיש זכות כזאת,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה.

יוחנן וייצמן:

יש לך את המכתב ששלחת להם שאתה מבקש את זה?

עו"ד דביר סגלוביץ':

לא, כרגע לא.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, חברים, יש מישהו שרוצה להעיר, להאיר?

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה שאני חושב.

אליעזר ראוכברגר:

נו, תגיד מה שאתה חושב, אבל בקצרה.

יוחנן וייצמן:

ברור, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

בשני משפטים.

יוחנן וייצמן:

ברור שאם אנשים לא הגישו לנו בעלויות אז הם בבעיה,

אליעזר ראוכברגר:

זה אתה לא צריך להגיד.

יוחנן וייצמן:

אבל משהו פה לא עובד ...

אליעזר ראוכברגר:

אין שום בעיה. בסדר, חברים. מי בעד, אני מציע לחברי הוועדה לקבל את המלצת העורך דין כפי שהוצגה כאן. מי בעד?

צביקה אסולין:

אני מתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מתנגד.

צביקה אסולין:

אני רוצה להגיד למה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, שניה, אז רגע, קודם כל נראה מי בעד, אחרי זה תצביע נגד.

צביקה אסולין:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה הצבעת, בבעד אתה הצבעת.

צביקה אסולין:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד? ברים, יהודה, צחי, הלברשטאם, חיים, קלרמן, ראוכברגר. מי נגד? אסולין. מי נמנע?

יוסי חביליו:

אני לא משתתף,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן,

יוסי חביליו:

כי אני ...

אליעזר ראוכברגר:

ויוסי לא משתתף, אוקי. אסולין, בבקשה, אתה רוצה לנמק.

צביקה אסולין:

אני ביקשתי את זה כבר כמה פעמים. אי אפשר, אנחנו כחברי וועדה שומעים רק את הצד הזה של העירייה, לא שומעים את הצד השני. איך אני יכול כחבר וועדה להצביע בעד או נגד,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה אתה מדבר אליהם? דבר אליי בזה, זה לא קשור אליהם.

צביקה אסולין:

אליך. אני לא שומע את הצד השני, ודיברנו על זה כבר כמה פעמים. צריך לשמוע את הצד השני. איפה הצד השני?

אליעזר ראוכברגר:

יש לך את זה בכתב.

צביקה אסולין:

בסדר בכתב, צריך לשמוע. אז היית נותן גם את שלהם בכתב,

יוחנן וייצמן:

אני לא מצאתי.

צביקה אסולין:

ואנחנו נחליט.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אוקי.

צביקה אסולין:

אני חושב שצריך להזמין בכל דיון גם את הצד השני, בוא נשמע את הצד השני.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

צביקה אסולין:

מה שומעים רק את הצד של העירייה ו...

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

יוסי חביליו:

לייזר, אני מצטרף למה שאומר צביקה אסולין,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

יוסי חביליו:

אגב, אתה יודע שזה גם העמדה שלי בהתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

יוסי חביליו:

אפילו שיש מחוזית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא התנגדות.

יוסי חביליו:

אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, יוסי, גמרנו, לא צריך להרחיב.

יוסי חביליו:

לא, אני רוצה להסביר, שיהיה בפרוטוקול.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אין צורך, אמרת שאתה מצטרף. הוא הסביר, אתה אמרת שאתה מצטרף להסבר שלו.

יוסי חביליו:

אני חושב שנושא של,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה, למה אתה גוזל את זמננו? תן לנו להתקדם, יש לנו יום ארוך. תודה, חברים, אושר בהתאם להמלצת עו"ד ... , כפי שזה הוצג כאן. הלאה, יש לנו תביעת פיצויים נוספת, בדרך חרון 122021. מי מתייחס לזה? כן, גברתי, בבקשה.

עו"ד לימור ברגמן:

עו"ד לימור ברגמן,

אליעזר ראוכברגר:

לימור ברגמן, בבקשה, גברתי.

עו"ד לימור ברגמן:

... אמיר חופשי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד לימור ברגמן:

אנחנו מדברים על תביעה לפיצויים עקב אישור תכנית 178129, הקו הכחול של הרכבת הקלה. התביעה הוגשה על 22.5 מיליון ש"ח ביחס למקרקעין בדרך חרון 42 שבבעלות ... שטח כל החלקה הוא ... דונם נקודה אפס 74, ותכנית הקו הכחול מסמנת דרך מוצעת, שטח של 1432,

אליעזר ראוכברגר:

ששש, כן.

עו"ד לימור ברגמן:

מדובר ברצועת שטח שגובלת ברחוב דרך חרון בכביש הקיים, בתכנית תממ 1/29 סומן הכביש בדרך חרון כחלק מהרצועה לתכנון תוואי הרכבת הקלה, ולפי תממ/30-1 ניתן להרחיב ולשנות את התוואי הזה גם לחלקות גובלות, ככה שעוד במצב קודם אפשר היה לדעת שמתוכננת תכנית ויכול להיות

שחלקה יבוא גם על חשבון חלקות גובלות. עכשיו, נתון חשוב נוסף לגבי המקרקעין שם במצב קודם. במצב קודם, ב-1960, תכנית 940 סימנה את כל שטח החלקה הזאת למתקני נפט. השימושים המותרים הם רק אלו שנקבעו בתכנית 62, תכנית מתאר 62, שהם מתקנים לאחסנת נפט בכמויות גדולות ושימושים הכרוכים בכך. יוצא כעת שתכנית הרכבת הקלה, הקו הכחול, בעצם משנה את הייעוד של אותה רצועת שטח ממתקני נפט לדרך מוצעת,

יוחנן וייצמן:

בטוח ש-940 חלה שמה?

עו"ד לימור ברגמן:

כן, כן אדוני. גם בדקתי זאת שוב הבוקר, גם מול מינהל התכנון. מדובר בתכנית תקפה, פשוט היא לא עלתה, אבל שוב פעם, יש הערות גם של מינהל התכנון על הדבר הזה. התכנית, התכנית החדשה שאנחנו מתייחסים אליה, שזאת בעיקרון התכנית שהם הגישו את התביעה מדברת על כ-23% הפקעה משטח החלקה, הפקעה עתידית. בשטח עצמו הוצאו היתרי בנייה לבינוי מאד מינימלי, ושאר השימושים שנעשים בחלקה כולה הם בעצם שימושים ללא היתר. יש שם בנייה שאינה חוקית בהיקף מאד נרחב. אחרי שאמרתי זאת אני רוצה לרגע להסביר את מה הטענות בתביעה ובשומת התביעה. בתביעה נטען שיש לפצות את החברה בגין הפקעה של מעל 35%. התכנית שלנו, של הרכבת הקלה, מסמנת שטח שהוא כ-23% משטח החלקה, כך שגם אם מביאים בחשבון, זה כלול בטענות סף שלנו,

אליעזר ראובברגר:

כן.

עו"ד לימור ברגמן:

אז אני אעבור אחת אחת על טענות הסף ואני אסביר אותן בהקשר, קודם כל,

אליעזר ראובברגר:

אבל רק במתומצת.

עו"ד לימור ברגמן:

מאד מתומצת.

אליעזר ראובברגר:

תודה.

עו"ד לימור ברגמן:

אני רוצה להתחיל עם עצם זה שהתכנית, התביעה עצמה לא תואמת לשומת התביעה. שומת תביעה אמורה להוכיח את מה שהתביעה טוענת. הם מבקשים 22.5 מיליון ש"ח פיצוי, כאשר שומת התביעה שלהם מציגה שתי חלופות שווי, האחת על 9 מיליון והשנייה על 13.5 מיליון, בשתי אפשרויות שונות לחלוטין. מי שהגיש את התביעה לקח את שני הסכומים של החלופות של שומת התביעה, חיבר אותם יחד והגיש תביעה על כל הסכום. השומה הזאת לא מוכיחה את סכום התביעה, זה הדבר הראשון. הדבר השני הוא עצם זה שהתביעה מתייחסת לפוטנציאל, באחת החלופות, לאובדן פוטנציאל לזכויות בנייה למגורים, למסחר ולמלונאות שזה על ה-13.5 מיליון שהיא מביאה בחשבון שבאותה רצועת שטח, כ-1,432 מ"ר, ניתן היה לבנות 350% לייעודים שהרגע ציינו, לפי תכניות שאינן תכניות בנות תוקף במועד הקובע שלנו. זאת אומרת, במועד תכנית הרכבת הקלה של ירושלים, הקו הכחול. והדבר הנוסף הוא,

דובר לא מזוהה:

כן.

עו"ד לימור ברגמן:

הדבר הנוסף בעצם זה שהתביעה בשומת התביעה שהם מתייחסים לאובדן פוטנציאל זכויות לשימושים הסחירים שצינתי, הם באים ואומרים שהתובעת זכאית לפיצוי בגלל הפקעה מעל 35%. הם בעצם באים ומעריכים את ה-14.5% של תכנית חדשה שהופקדה רק בשנת 2022, תכנית נקודתית על החלקה,

יוחנן וייצמן:

זה תכנית שלהם בכלל, זה תכנית משביחה, לא?

עו"ד לימור ברגמן:

נכון, אבל שמה חלק מהתכנית המשביחה נותנים להם משהו ולוקחים משהו.

יוחנן וייצמן:

ולוקחים.

עו"ד לימור ברגמן:

ואז הם באים ואומרים, על זה שלוקחים לנו את ה-15% הנוספים מעבר לרק"ל, על זה הם מגישים את התביעה הזאת. הטענה על ה-13.5 מיליון היא טענה לפוטנציאל, לאובדן פוטנציאל על סמך אותה תכנית חדשה שבעצם אובדן ה-15% הוא מעל ה-35%. שוב אני מזכירה, תכנית הרכבת הקלה,

יוחנן וייצמן:

ואם לא היינו מעבירים להם, אם התכנית החדשה לא הייתה מתאשרת, מה היה קורה?

עו"ד לימור ברגמן:

אז לכאורה,

יוחנן וייצמן:

הם היו נשארם במתקני נפט.

עו"ד לימור ברגמן:

אבל לפי, רגע,

יוחנן וייצמן:

מה הם הרוויחו?

עו"ד לימור ברגמן:

אבל רגע, כי הטענות שלהם הם טענות מתגלגלות שהם מסתמכים על כל מיני דברים, והם באים ואומרים, ואנחנו צריכים להתייחס למה שהם טוענים בתביעה. הם טוענים שהפגיעה שנגרה להם היא מעבר, היא מעצם ההפקעה של מעבר ל-35% כמו שנקבע לחלקות לידם.

יהודה פרוידינגר:

הם אומרים 50%.

עו"ד לימור ברגמן:

הם מדברים על 50% כשהם מדברים על הפקעה, כשהם מביאים בחשבון את אותה תכנית חדשה שהופקדה להם לחלקה ב-2022, ואושרה ב-2023. זו תכנית, המועד הקובע אצלנו של תכנית הקו הכחול היא מ-2018,

יהודה פרוידינגר:

בתכנית ההיא גם היה הפקעה?

עו"ד לימור ברגמן:

בתכנית ההיא, ההפקעה,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

על איזה סעיפים זה?

יהודה פרוידינגר:

... העירייה הפקיעה,

עו"ד לימור ברגמן:

אבל אי אפשר,

יהודה פרוידינגר:

בסופו של דבר מהחלקה שלהם, במצטבר, העירייה הפקיעה 50%.

עו"ד לימור ברגמן:

העירייה, רגע, לא, לא, אנחנו, שניה,

יהודה פרוידינגר:

כל פעם כשמפקיעים קצת לבן אדם, אומרים לו, עכשיו הופקע לך רק 15%,

עו"ד לימור ברגמן:

רגע,

יהודה פרוידינגר:

אתה לא יכול להתנגד. ואז הופקע לך רק 35%, גם אתה לא יכול לתבוע. אבל סך הכל מהחלקה שלו העירייה הפקיעה פעמיים, וביחד זה 50%.

עו"ד לימור ברגמן:

לא, אבל רגע,

יהודה פרוידינגר:

זה מה שאומרים.

עו"ד לימור ברגמן:

לא, אז אני צריכה להסביר, בבקשה תן לי להסביר. הדבר הראשון, אנחנו בתביעה על תכנית מסוימת.

(מדברים ביחד)

עו"ד לימור ברגמן:

רגע. אם הוא היה מגיש, הוא קודם כל לא יכל להגיש אותה ... כי זה פער של שלוש שנים, אבל נניח,

יהודה פרוידינגר :

אבל אז לא היה לו עילה, כי זה היה 15%.

עו"ד לימור ברגמן :

אבל רגע,

יהודה פרוידינגר :

לא היה לו עילה, ...

עו"ד לימור ברגמן :

התכנית משנת 2023 היא תכנית משביחה, היא תכנית שהוא קיבל הרבה מאד זכויות בנייה, ואם היית בוחן רק את התכנית ההיא, הוא לא יכל לתבוע בגינה פיצויים, בגלל שההשבחה עולה הרבה יותר על הנוק כביכול שנגרם, ואנחנו כרגע,

יהודה פרוידינגר :

... חוות דעת של שמאי.

עו"ד לימור ברגמן :

אנחנו כרגע בתביעה על תכנית מסוימת. יש תכנית אחת שרשומה בתביעה הזאת, התביעה הזאת היא רק על הרכבת הקלה, אז כשאנחנו באים לבחון תביעה אנחנו בוחנים אותה לפי הטענות שהועלו בפנינו.

יהודה פרוידינגר :

אבל התכנית הקודמת, ... תנאי סף ... שאחוז ההפקעה עומד בתקן שמותר לי להפקיע.

עו"ד לימור ברגמן :

לא, אבל אנחנו לא,

יהודה פרוידינגר :

... בן אדם ילך, ישקיע בעורכי דין ובשמאים,

עו"ד לימור ברגמן :

אבל אדוני,

יהודה פרוידינגר :

ויגידו לו, אדוני, הפקענו לך רק 15%,

עו"ד לימור ברגמן:

אבל אדוני, אני,

יהודה פרוידינגר:

אבל עכשיו כשבהפקעה השנייה מוסיפים לו עוד, הוא אומר,

עו"ד לימור ברגמן:

אבל רגע,

יהודה פרוידינגר:

אני אחבר את שתיהן.

עו"ד לימור ברגמן:

אז רגע, אני אקח את זה צעד אחורה. אנחנו לא בתביעת הפקעה, אנחנו בתביעת ירידת ערך לפי סעיף 197.

יהודה פרוידינגר:

יפה, אבל הוא יכול לתבוע,

עו"ד לימור ברגמן:

בירידת ערך אתה לא צריך 50%, אתה לא צריך 50% הפקעה, 40% ... מינימלי. אתה יכול לבוא ולהגיד, פקעו לי במקרקעין, ערך הקרקע שלי ירד ולכן אני מגיש את התביעה. הוא התבלבל קצת, הוא הגיש פה תביעת הפקעה. אנחנו לא הפקענו, התכנית לא הפקיעה. התכנית לא הפקיעה לו שום שטח, הודעת ההפקעה יצאה רק ב-2021.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, גברתי.

עו"ד לימור ברגמן:

אני יכולה להמשיך?

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק אני אומר עוד פעם, חצי משפט וזהו כי אנחנו הבנו, החברים קראו את החומר, הכל בסדר.

עו"ד לימור ברגמן:

אוקי, אז את עיקר הדברים, הם לא הוכיחו את התביעה, אני רק אתייחס,

אליעזר ראוכברגר:

ששש, חברים.

עו"ד לימור ברגמן:

הם לא הוכיחו את התביעה גם לגבי העניין של הפוטנציאל,

אליעזר ראוכברגר:

קראנו, קראנו את הכל, לא צריך לחזור על מה שכתוב.

עו"ד לימור ברגמן:

כתחנת תדלוק, גם אי אפשר לעשות שם תחנת תדלוק,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה. חברים, אני מציע לקבל את המלצת עו"ד לימור, נכון?

עו"ד לימור ברגמן:

כן, לימור ברגמן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, מי בעד? יוסי, צחי, אלדד, הברשטאם, חיים כהן. ישראל, מה איתך? בעד. וייצמן ואליעזר.
מי נגד? יהודה וצביקה אסולין, תודה רבה, אושר בהתאם להמלצת עורכת הדין.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתם נגד?

יהודה פרוידניגר:

כן, נגד.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו דוחים את התביעה, תודה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, אני רושמת.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו ממשיכים הלאה בסדר היום, תודה לכם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא משנה, אני רושמת פשוט.

אליעזר ראוכברגר:

תודה לכם, התביעות לפיצויים נדחו, אנחנו ממשיכים הלאה. אנחנו עוברים, אמי, אמי, תודה. אנחנו, ככה, תכנית 7, יהודה,

אמנון ארבל:

6 קודם.

דובר לא מזוהה:

6.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, תכנית 6 בסדר היום אני מוריד אותה מסדר היום. אני, יש פה 100 וכמה מתנגדים, אני התחלתי אתמול, אתמול, שלשום גם לעבור על זה, אני לא הספקתי לעבור על כל החומרים. יש שם גם את יוסי חביליו שיושב פה בשני כובעים, אני לא יודע איך זה מסתדר אבל לא חשוב.

יוסי חביליו:

הייתי יוצא.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אתה יוצא. אה.

יוסי חביליו:

לא עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

אם היה דיון, לא, בסדר, אם אין דיון זה בסדר. בכל אופן,

יוסי חביליו:

רגע, אמרת לו משהו שקשור אליי, וייצמן?

יוחנן וייצמן:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה? לא בטוח, לא בטוח.

עמנואל זלטס:

אני בטוח שכן.

אליעזר ראוכברגר:

לא בטוח. אתה בטוח שכן. אבל לא על מה שדיברנו עכשיו. אני התחלתי לעבור על ה-, ויש פה גם חלק מההתנגדויות שבכלל לא קשורים אלינו, שקשורים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוחנן, אתה הצבעת?

אליעזר ראוכברגר:

לוועדה המחוזית. ואני אומר עוד פעם, לא הספקתי ללמוד את זה לעומק, זה תכנית עם הרבה התנגדויות, 107 או 103 מתנגדים, אני מבקש עוד זמן להביא את זה לוועדה הבאה, עוד זמן ללמוד את זה. תכנית 6 בסדר היום בגבעת הוורדים, דיור להשכרה, תכנית מאד גדולה. יש גם כאלה שרוצים לצרף שמה עוד בניינים של הפינוי בינוי. לא יודע, זה מורכב ולכן אני מוריד את זה מסדר היום על מנת ללמוד את זה יותר לעומק. אנחנו מתחילים בתכנית 7 בסדר היום, אמי, בבקשה.

אמנון ארבל:

כן, תכנית 7 בסדר היום, תכנית,

אליעזר ראוכברגר:

אין לך התנגדות שאני מוריד את זה, נכון, יוסי?

יהודה פרוידינגר:

הוא שמח, הוא שמח.

יוסי חביליו:

... אני שמח. רגע, אבל למה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, לפחות רשמנו שדבר אחד אתה לא מתנגד היום.

יוסי חביליו:

יש לי שאלה,

יהודה פרוידינגר:

יש לו עוד,

יוסי חביליו:

לא, רגע, יש לי שאלה טכנית, למה,

יהודה פרוידינגר:

יש לו עוד שבוע כותרת בעיתון.

יוסי חביליו:

למה לא, שניה, שניה. למה לא מתחילים מ-1?

אליעזר ראוכברגר:

זה התנגדויות, זה מוזמנים, תסתכל.

יוסי חביליו:

אה, זה אחת עשרה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש שעה.

יוסי חביליו:

סליחה, סליחה.

תיק 1231174

אמנון ארבל:

תכנית 7 בסדר היום, תכנית,

אליעזר ראוכברגר:

הכל בסדר, יוסי. קדימה.

אמנון ארבל:

תכנית 1231174, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות, רחוב אברהם תלמודי 19 בבוכרים. תכנית שמציעה תוספת קומות, תוספת שני אגפים. הוגשה פה התנגדות בשם דיירים מחלקות סמוכות, שהתכנית למעשה קצת מוגזמת מבחינת קווי בניין ומבחינת העמדה ומבחינת מרחקים, אנחנו קיבלנו את ההתנגדויות. יש פה בנייה חדשה בגובה של 5 קומות ואין סיבה לא לשמור על קווי בניין מקובלים בחלקות הסמוכות. התכנית מציעה בנקודות מסוימות קו בניין מטרים מגבול החלקה לכיוון שכנים ואנחנו לא מקבלים דברים כאלה. אנחנו גם ציינו בהמלצה שבשלב ההפקדה לא היה דיון בוועדה המקומית כי האדריכלית, מגישת התכנית תיאמה איתנו תכנית בכלל אחרת לחלוטין, שהוועדה המחוזית החליטה להתעלם ממנה, ואנחנו חושבים שהיא יותר טובה גם מהבחינה הזאת,

יוחנן וייצמן:

חלילה.

אמנון ארבל:

והתייחסנו גם לזה, ... לתקן בהתאם.

יוחנן וייצמן:

אפשר, אדוני היושב ראש?

אליעזר ראוכברגר:

כן, וודאי, רק תן לו להשלים, לסיים.

אמנון ארבל:

כן, סיימת.

יוחנן וייצמן:

אני מציע לקבל את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שהוא גם קיבל.

יוחנן וייצמן:

ברור.

יוסי חביליו:

אמי, לא שמעתי מה השורה התחתונה.

יוחנן וייצמן:

אני מציע לקבל את ההתנגדות, היא מוצדקת, היא מוצדקת הנושא של הקווי בניין. את שאר הדברים, להוריד קומות, הפגיעה בחזיתות, פגיעה בחזיתות, זה אושר, אין הצדקה לעשות את זה.

אמנון ארבל:

אתה ראית את הבניין הזה, יוחנן?

יוסי חביליו:

מה אתה אומר, יוחנן? אני רחוק, אני לא שומע.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שצריך לקבל את ההתנגדות כמו המלצת מהנדס העיר לגבי קווי הבניין לחלקות שכנות,

אליעזר ראוכברגר:

אתה בעצם אותו דבר, כמעט אותו דבר.

אמנון ארבל:

למה לתת ...

יוחנן וייצמן:

שאר הדברים שנאמרו פה,

אמנון ארבל:

בבניין לשימור?

יוחנן וייצמן:

זה כבר נבדק, ונבדק בשלב ההפקדה,

אמנון ארבל:

לא נכון, זה לא היה בדיון בוועדה מקומית.

יוחנן וייצמן:

זה עבר וועדה מחוזית.

אמנון ארבל:

אם זה היה זה אומר שזה ... ונבדק?

יוחנן וייצמן:

תראה את הבניין.

אמנון ארבל:

אני אראה את הבניין, בניין מדהים.

יוחנן וייצמן:

מה מבוקש? אל תרעיל אותי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מרעיל את עצמך עם זה.

יוחנן וייצמן:

כן. בשביל זה יש את שמעון.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

בעצם אמי, בעצם ההמלצה שלכם המעודכנת זה בסוף, כי בהתחלה יש היסטוריה?

אמנון ארבל:

לא, ההמלצה היא בעמוד האחרון, איפה שכתוב להמליץ לוועדה המחוזית לקבל חלקית את ההתנגדויות, ומפורט, סעיף 1, סעיף 2, סעיף 3.

יוסי חביליו:

למה מחכים עכשיו?

אמנון ארבל:

אני מראה ליוחנן את הבניין.

יוחנן וייצמן:

אה, זה טוב.

יוסי חביליו:

מה נשמע?

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

נראה לי שהאינטרנט לא עובד.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

כן, אבל הוא אמר להתחבר לאינטרנט השני.

דוברת לא מזוהה:

תזכירי לי,

צביקה אסולין:

לייזר, למה מחכים?

אליעזר ראוכברגר:

אמי,....

אמנון ארבל:

האינטרנט לא עובד.

אליעזר ראוכברגר:

לשאלה של, למה שיוחנן דיבר.

צביקה אסולין:

תשאיר את השאלה שלו פתוחה, הוא יקבל תשובה מאלה מהזה,

אליעזר ראוכברגר:

שימור.

צביקה אסולין:

מהמקצועיים, מהשימור וההפקעות.

אליעזר ראוכברגר:

להשאיר את זה פתוח או שהוא מקבל?

אמנון ארבל:

לא, כרגע אנחנו לפי ההמלצה.

יוחנן וייצמן:

לא, כרגע פתוח. לא לפי ההמלצה.

צביקה אסולין:

פתוח, הלאה.

יוחנן וייצמן:

כרגע ההמלצה שלי זה לקבל,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה,

יוחנן וייצמן:

רק ... אחת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז תשאיר, נשאר פתוח,

צביקה אסולין:

8.

אליעזר ראוכברגר:

עד שיעלה,

יוסי חביליו:

הם לא סופרים אותם,

אליעזר ראוכברגר:

ששש. כן.

אמנון ארבל:

תכנית 8 בסדר היום,

יוסי חביליו:

הוא משכיר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, יוסי, אנחנו רוצים להמשיך. בינתיים משאירים פתוח עד שיעלה האינטרנט, כן.

תיק 1095124

אמנון ארבל:

תכנית 8 בסדר היום, תכנית 109,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אמי, לאט לאט.

אמנון ארבל:

יוסי, אל תתחיל איתי היום.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, זה לא עובד ככה, נו בחייך. תהיה מרוכז, אל תתעסק בדברים אחרים.

אמנון ארבל:

אני מדבר מאד ברור, תקשיב.

אליעזר ראוכברגר:

אמי.

אמנון ארבל:

תכנית 8 בסדר היום, 1095124, תכנית בסמכות מחוזית, דיון בהתנגדויות, מדובר פה על תכנית שהוגשה על ידי חברת החשמל, זה תחמ"ש על רחוב ברעם או כביש ברעם. הוגשו פה מספר התנגדויות לתכנית, אחת של מינהל הדיור הממשלתי שמייצג את תחנת כיבוי אש, והשני התנגדות עצמית. אנחנו בחנו את ההתנגדויות וקיבלנו אותם באופן חלקי, לעניין הקרבה ל-, יש טענה של תחנת כיבוי אש שלמעשה משנים את הכביש שזה נכון, אבל לדעתנו הכביש רק משתפר כי למעשה היום יש מעבר ליציאה המהירה שיש להם מכביש ברעם לתחנה אז הם יכולים לצאת רק לכיוון אחד, והתכנית למעשה אמנם מאריכה את זה בערך ב-50 מטר, את הכביש, אבל מייצרת צומת מלאה לשני הצדדים ולדעתנו היא נכונה יותר מבחינת השטחים של הכבישים מסביב. קיבלנו את ההתנגדות שלהם העצמית לעניין איזשהו קטע קטן שצורף לתכנית במסגרת האיחוד וחלוקה והוא באמת לא צריך לצרף אותו לאיחוד וחלוקה כי הוא צריך, אמור להיות בהפקעה, וגם בעניין הזה קיבלנו את ההתנגדות, ושאר הדברים דחינו.

אליעזר ראובברגר:

כן, הלאה.

תיק 6519869

אמנון ארבל:

תכנית 10 בסדר יום, תכנית 6519869, תכנית בסמכות מחוזית ברחוב מיכל 9 בסנהדריה, תכנית שמציעה הרחבות ותוספות. יש פה התנגדות שהיא למעשה מדברת על מרחקים ועל מרפסות. אנחנו ביקשנו לקבל חלקית חלק מההתנגדויות לעניין אי עמידה בקווי הבניין, ... ההתנגדות, הרחבות המרפסות אינן עומדות במרחק 3 מטר מקו הבניין לכיוון שכנים ואנחנו מבקשים לתקן את זה,

יוחנן וייצמן:

מה קורה לשכנים, הם כן התקרבו יותר מ-3 מטר?

אמנון ארבל:

... מה קורה? אני יכול להראות לך.

יוחנן וייצמן:

אני אומר שצריך לעודד הדדיות.

אמנון ארבל:

אין אינטרנט? כי זה עובד האינטרנט, אבל לא...בסדר, אנחנו מדברים הרבה על מרפסות ועל קווי בניין. לכיוון שכנים אנחנו רוצים לשמור על קווי בניין,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

זה בניין מוסדי או מגורים?

אמנון ארבל:

לא, זה בניין מגורים.

יוסי חביליו:

מה איתך, מקליט, אתה רוצה עוגה?

יוחנן וייצמן:

אני מסכים לצורך העניין,

יוסי חביליו:

אתה רוצה עוגה?

דובר לא מזוהה:

לא, תודה.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

זה, זה הבניין הזה.

יוסי חביליו:

אה, הימני.

יוחנן וייצמן:

זה הבית קברות?

אמנון ארבל:

זה, זה,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

ואיפה ההצעה שאתה מציע לצמצם ...?

אמנון ארבל:

לכיוון השכנים לשמור 3 מטר, כמו שאנחנו בדרך כלל, תמיד אומרים ואתם לפעמים מבצעים.

יוחנן וייצמן:

אני, אם השכנים,

אמנון ארבל:

ואגב, אתם אומרים שאם יהיה מתנגדים אנחנו נבטל,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

אני מזכיר לכם.

יוחנן וייצמן:

אז אני מודיע שאם השכנים גם עשו את זה, זה מה שביקשתי לבדוק, אם השכנים יצאו מקו בניין 3 מטר אז תן גם להם לצאת. אם לא אז אני מסכים איתך.

אמנון ארבל:

הבניין ליד,

אליעזר ראוכברגר:

זה מגורים,

אמנון ארבל:

זה שטח חוס,

אליעזר ראוכברגר:

זה המוסד.

אמנון ארבל:

זה המוסד, זה בניין מגורים,

אליעזר ראוכברגר:

זה בניין המגורים.

יוחנן וייצמן:

הבניין המתנגד הוא חוס?

אמנון ארבל:

לא, לא, יש בניין אחד,

צביקה אסולין:

מי מתנגד, אלה מתנגדים?

אמנון ארבל:

הבניין הזה.

צביקה אסולין:

אלה מתנגדים?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

שני אלה מגורים.

צביקה אסולין:

אה, אלה מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה,

אמנון ארבל:

המתנגד ...

אליעזר ראוכברגר:

הבניין המדובר, זה המתנגד.

צביקה אסולין:

זה המדובר.

אמנון ארבל:

כן, כן, זה המדובר.

צביקה אסולין:

ואלה מתנגדים? אה, בסדר.

יוחנן וייצמן:

אז אני שואל שאלה מאד פשוטה,

אמנון ארבל:

המתנגדים הם מיכל 11, מיכל 11 זה הבניין הזה.

צביקה אסולין:

כן.

יוחנן וייצמן:

אז תראה לי איך הוא עומד עם קווי בניין למרפסות. אם הוא התקרב יותר מ-3 תן גם לשני, אם לא אני מסכים. זה משהו משהו היום. אה?

אמנון ארבל:

אני אנסה להתחבר עם טלפון ... כמו שבוא שעבר, לפני שבועיים.

דוברת לא מזוהה:

הם עובדים על זה,

אמנון ארבל:

אולי זה יעבוד?

דוברת לא מזוהה:

זה לא ...

חיים כהן:

אתה יודע מה אני חושב, אמי?

אמנון ארבל:

מה?

חיים כהן:

מכיוון שיש פה הרבה מאד ... wi-fi,

צביקה אסולין:

... זה גם היה בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

דל קלוריות, אני מקווה.

יוחנן וייצמן:

אם לא חמאה, מרגרינה.

(מדברים ביחד)

מיכל כהן:

כי יש תקלה למטה. נכון, כי יש תקלה למטה,

אמנון ארבל:

אני מנסה להתחבר ל-Wi-Fi,

מיכל כהן:

יש להם תקלה למטה.

אמנון ארבל:

הם מטפלים בזה?

מיכל כהן:

הם מטפלים, הודעתי להם, הם לא עונים.

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

מה קורה, למה מחכים?

אמנון ארבל:

האינטרנט לא עובד, חברים, אנחנו מנסים לפתור את זה.

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

איכות הסביבה, זה עונה על כל ...

אסף:

הירוקים האלה,

יהודה פרוידינגר:

...הכל ירוק, הכל מהטבע,

(צוחקים)

יהודה פרוידינגר:

חלב שיצא מהפרה שאכלה רק ירק לא מהונדס.

אסף:

נו, לכן אני רוצה ... נסמך אותך ל-,

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

נו, עובד?

אמנון ארבל:

לא, לא, זה יש, ... החיבור של ה- ... גם שבוע שעבר,

דוברת לא מזוהה:

לא, אני אגיע מאד מאוחר מהעבודה.

דובר לא מזוהה:

איפה הכבל?

דוברת לא מזוהה:

אבל תטפל לי בעורך דין.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

... לטלפון, אבל יש אינטרנט קווי.

אמנון ארבל:

הוא לא עובד אבל.

דובר לא מזוהה:

גם קווי לא עובד?

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

ככל שמתקדמים יותר הולכים אחורה.

דובר לא מזוהה:

כן.

אמנון ארבל:

לא יודע למה, אבל נפתח נספח בינוי... מצוין.

אליעזר ראוכברגר:

הו, הנה, לאט לאט.

אמנון ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

זה יחזיק אותנו עכשיו עד הצהרים.

אמנון ארבל:

וייצמן, הנה, נפתח הבינוי, תראה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אנחנו מדברים עכשיו על תכנית 9,

יוחנן וייצמן:

7, 7.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אל תחזור לי ל-7.

יוחנן וייצמן:

אה, נפתח פה 7,

אליעזר ראוכברגר:

תגמור את 9 ...

יוחנן וייצמן:

נפתח לו 7 אז בוא, בוא ננצל את המצב.

אמנון ארבל:

נפתח פשוט,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה באמצע להיכנס, אחר כך זה לא,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

הנה, זה, זה.

אמנון ארבל:

זה 9.

יוחנן וייצמן:

זה גם ... קרובים, אני רואה.

אמנון ארבל:

אין להם מרפסות עם אפס.

יוחנן וייצמן:

אבל עם אפס עם הבנייה שלהם.

אמנון ארבל:

נו, אז זה עוד יותר גרוע, לעשות,

(מדברים ביחד)

מיכל כהן:

7, ... וייצמן, הוא חזר ל-7.

יוחנן וייצמן:

אם אתה התקרבת אליי באפס בבנייה מסודרת אז אתה לא מרשה לי,

אמנון ארבל:

זה הבניין המקורי, ...

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה? דבר ראשון אני לא יודע אם זה המקורי או לא, אבל בוא נגיד שזה המקורי.

אמנון ארבל:

איך אתה רוצה לנמק את זה? לא אכפת לי.

יוחנן וייצמן:

מה ש-,

אמנון ארבל:

זה לא הגיוני אבל,

יוחנן וייצמן:

מה שראובן קיבל גם שמעון יקבל, אני אמרתי את זה בלי לדעת.

אמנון ארבל:

אין בעיה, מה אתה רוצה לכתוב בתגובה?

צביקה אסולין:

רגע, לייזר, זה 9?

אמנון ארבל:

... מרפסות, מה אתה רוצה לכתוב?

מיכל כהן:

7.

צביקה אסולין:

9, 9.

יוחנן וייצמן:

מרפסות אני, לטעמי ניתן לאשר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אתם עכשיו ב-9 או 7?

יוחנן וייצמן:

9, 9, 9.

אליעזר ראוכברגר:

9.

יוחנן וייצמן:

אנחנו ב-9.

אמנון ארבל:

לדחות את ההתנגדות כי?

יוחנן וייצמן:

מה?

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

לא כאילו, זה באמת מקורי, אני מסביר עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה?

אמנון ארבל:

ככה אתה רוצה לכתוב, כי הם קיבלו את זה?

אליעזר ראוכברגר:

כי גם להם יש.

יוחנן וייצמן:

גם להם,

אמנון ארבל:

יש ...

יוחנן וייצמן:

בן אדם שקיבל קו אפס לא יכול לבוא ולהגיד לשני אל תתקרב אליי, זה הכל.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה במקור.

יוחנן וייצמן:

מה זה במקור? הוא קיבל קו אפס.

ישראל קלרמן:

לא, אבל אומר לך לייזר,

יוחנן וייצמן:

מתי הם קיבלו, כשבנו את הבניין.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

יש הבדל גדול,

ישראל קלרמן:

יש הבדל.

אליעזר ראוכברגר:

יש הבדל. יש הבדל אם אז קיבלו את זה או שעכשיו הוא רצה לעשות,

ישראל קלרמן:

... רוצה ...

אליעזר ראוכברגר:

הוא הרי גם קיבל אז, עכשיו אתה רוצה לעשות לו תוספת,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הבן אדם קיבל אז,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מתנגד למה שאתה אומר, רק אני אומר, בנימוק אתה צריך להסביר את זה בצורה יותר חדה, יותר מובנת לאוזן.

יוחנן וייצמן:

אני לא אמרתי להוריד, אני אמרתי רק לכיוון הבניין המתנגד.

ישראל קלרמן:

... זה לא נכון גם. אם הוא לא יכול, אם הוא קיבל את זה כשבנו את הבניין ככה,

אליעזר ראובברגר:

כמה נשאר מרחק?

יוחנן וייצמן:

ההוא,

צביקה אסולין:

ישראל אומר, אם זה היה תוספת אחרי הבניין,

ישראל קלרמן:

בדיוק.

צביקה אסולין:

אז אם זה באמת אחרי הבניין, אז זה ...

ישראל קלרמן:

אבל זה לא מה שוייצמן אומר,

יוחנן וייצמן:

...הבניין נבנה, מה זה משנה?

צביקה אסולין:

אבל הוא נבנה ככה.

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה? מה זה משנה אם הבניין נבנה ככה?

ישראל קלרמן:

זה משנה,

צביקה אסולין:

כי אתה לא באת,

ישראל קלרמן:

שאז זה ...

צביקה אסולין:

אתה לא נצמדת אליי. קנית את הבית, ידעת,

יוחנן וייצמן:

לא משנה, אבל הקבלן חתם על מרפסות, שילמת לקבלן,

צביקה אסולין:

תחזור רגע לתמונה הקודמת.

אמנון ארבל:

רגע, אני חוזר, אני אעלה,

יוחנן וייצמן:

לתצ"א.

אליעזר ראוכברגר:

שני הצדדים קנו את הדירות על דעת כך.

ישראל קלרמן:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

מי שרוצה, כל המשנה ידו על התחתונה.

יוחנן וייצמן:

זה לא תנאי,

(מדברים ביחד)

צביקה אסולין:

צודק, עכשיו כששניהם קיימים ואתה מתקרב אליו,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה נקרא משנה.

צביקה אסולין:

השאלה אם ההם לא הרחיבו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שלא.

צביקה אסולין:

אם הם לא הרחיבו אז,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שזה המקורי.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

אני רגע מעלה את התכנית,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

אני רגע מעלה את התכנית. אני מקווה שזה יסתדר.

אליעזר ראוכברגר:

אם מישו שינה, אתה צודק. מה שהוא קיבל גם ההוא צריך לקבל. אבל אם שני הצדדים,

יהודה פרוידינגר:

השאלה אם זה ...?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

צחי בריס:

התקבל התנגדות על זה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צחי בריס:

התקבלה התנגדות על זה?

יוחנן וייצמן:

כן, זה הנושא.

אליעזר ראוכברגר:

כן, על זה דנים עכשיו, זה הנושא.

יוחנן וייצמן:

יש התנגדות שהם אומרים, למה המרפסות,

צחי בריס:

לא רואים את זה אבל.

יוחנן וייצמן:

מתקרבות אלינו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר, למה הוא מתקרב.

יוחנן וייצמן:

על פניו,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

... אם לך יש, אז גם שלשני יהיה, אם לראובן יש, שיהיה גם לשמעון.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, הוא מראה לנו.

אמנון ארבל:

שני מטר בערך מגבול החלקה.

יוחנן וייצמן:

היא סרוקה באתר.

אליעזר ראוכברגר:

וכמה זה מהמרפסות של השני?

יוחנן וייצמן:

תיכנס בקישור, במה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בשביל לדעת כמה אתה מתקרב.

יוחנן וייצמן:

שהיא שלחה לפני כמה ימים.

אליעזר ראוכברגר:

מתקרב זה גם יכול להיות מ-20 ל-15, זה מתקרב. כן?

יוחנן וייצמן:

... 40 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

לא, זה לא תוספת משמעותית.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

זה לא תוספת מאד משמעותית.

יהודה פרוידניגר:

הרבה פעמים כשמישהו מתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

לא מתקרבים משמעותית?

אמנון ארבל:

לא, לא תוספת מאד משמעותית, ... אני אראה את התשריט רגע.

יהודה פרוידניגר:

הרבה פעמים כשמישהו מתנגד לצד השני ואומר, אחר כך כשאני ארצה הוא יתנגד לי, אנחנו אומרים לו, אדוני,

אליעזר ראוכברגר:

הוא כבר לא יכול, הוא בקו אפס כבר, הוא גמור, הוא סיים.

אמנון ארבל:

תראו, תסתכלו. הבניין המקורי, הבניין הזה, זה מאד רחוק,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה,

אמנון ארבל:

וייצמן, תסתכל, וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

זה אני לא רואה,

אמנון ארבל:
וייצמן, תסתכל.

יוחנן וייצמן:
כן.

אמנון ארבל:
זה בניין שהוא מאד רחוק ופה הוא מתקרב לפחות מ-3, אין סיבה.

יוחנן וייצמן:
כן.

אמנון ארבל:
הבניין הזה המקורי, הוא, בקונטור הזה, הוא כן, בנקודות מסוימות ממש קרוב,

אליעזר ראוכברגר:
ממש סמוך, כן.

אמנון ארבל:
הם גרים, מציעים את המרפסת מכאן לכאן, זה אומר שהמרחק בין קיר לקיר יהיה, בין קיר לקיר 3 מטר.

צביקה אסולין:
מאיפה, מאיפה? תראה עוד פעם.

אמנון ארבל:
מהקיר, מהנקודה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:
לפה. מהאדום הזה לאדום הזה.

אמנון ארבל:
בערך. זה אומר שבין קיר לקיר יש 3 מטר. מילא לכיוון השימוש ציבורי אוקי, אבל לכיוון,

אליעזר ראוכברגר:

וכמה הם רוצים לצאת?

יוחנן וייצמן:

מה הם מבקשים שם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, כמה זה?

יוחנן וייצמן:

סוכות או מרפסות?

אליעזר ראוכברגר:

מרפסות, כמה? כמה עודף מרפסת?

צביקה אסולין:

רגע, אמי,

יוחנן וייצמן:

חיים, ...

אמנון ארבל:

... וחצי, אני יודע, לא מאד גדול,

צביקה אסולין:

אמי,

יהודה פרוידינגר:

פה זה מטר, אז,

אמנון ארבל:

כמה זה?

יהודה פרוידינגר:

אז 65.

אמנון ארבל:

כן, ועוד 20,

צביקה אסולין:

רגע, אמי, שאלה.

חיים כהן:

יוחנן,

יהודה פרוידינגר:

96 ועוד 24. 1.20 מטר, ... 96 ועוד 24, זה בדיוק 1.20 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא תוספת ..

יהודה פרוידינגר:

96 ו-24,

אליעזר ראוכברגר:

95 סנטימטר,

יהודה פרוידינגר:

96 ו-24, בדיוק 1.20 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא משמעותי.

יוחנן וייצמן:

לא, מה שהוא אמר לי זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה תוספת מינורית, זה לא כזה משמעותי.

צביקה אסולין:

לייזר, צריך לראות אם זה, שיראה את התצ"א. אני רואה פה, זה האחורה של הבניין.

יהודה פרוידנינגר:

מה זה?

צביקה אסולין:

לא, פה אם אתה נכנס לו בסלון,

ישראל קלרמן:

... מרפסת אין בעיה.

צביקה אסולין:

אם אתה עושה את המרפסת על הסלון,

אליעזר ראוכברגר:

ואם חייבים חדר שינה אז מה?

צביקה אסולין:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

צביקה אסולין:

זה נראה מרפסות שירות.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, יש ילדים, יש משפחה, יש זה. אבל זה מינורי, 96 ס"מ ועוד כמה הוא אמר שמה, זה לא, לא
שהוא יוצא 2-3 מטר, זה לא, באופן יחסי זה תוספת מועטה. לא, אי אפשר להגיד שזה משפיע בצורה
כזאתי פיזית על,

אמנון ארבל:

אני רק רוצה לראות אם זה מרפסת סוכה או מקורה.

צביקה אסולין:

זה מקורי, המרפסות האלה הם מקוריות.

יהודה פרוידינגר:

... הורים, ... קצת זה,

צביקה אסולין:

כן. לא, סתם כיסוי, לא.

אמנון ארבל:

טוב, הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

... החלטה בהתאם. אני חוזר לבניין,

אליעזר ראוכברגר:

ל-7. בוא הנה, יוחנן, 7. אתה לא רוצה, אוקי, מאושר בהתאם להמלצה. טוב, יוחנן, לא לחזור.

יוחנן וייצמן:

מה? לא חוזר,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

סעיף מספר 7 אושר בהתאם להמלצה.

אמנון ארבל:

אושר. 10 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, חברים. מיכל, תיק מספר 7 שמספרו 1231174 אושר בהתאם להמלצה. הלאה, 10.

תיק 1094721

אמנון ארבל:

תכנית 10 בסדר היום, תכנית 1094721, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות בבית צפאפא, תכנית שמבקשת תוספת זכויות,

אליעזר ראוכברגר:

שש,

אמנון ארבל:

יוסי.

יוסי חביליו:

איזה מספר ?

צביקה אסולין:

8.

אמנון ארבל:

כשלא תדבר אתה תוכל לשמוע.

יוסי חביליו:

אתה שומע מלמולים ...

צביקה אסולין:

8.

אמנון ארבל:

לא, אתה מדבר כל הזמן.

צביקה אסולין:

8.

אמנון ארבל:

10.

דוברת לא מזוהה:

10.

יוסי חביליו:

אה,

תיק 1094721

אמנון ארבל:

תכנית 10 בסדר היום, 1094721, תכנית בסמכות המחוזית, דיון בהתנגדויות, בבית צפאפא, תכנית שביקשה תוספת קומות. הטענה היא קניינית ואנחנו משאירים את זה לוועדה המחוזית לבדוק את הנושא הזה.

תיק 1182344

אמנון ארבל:

תכנית 11 בסדר היום, תכנית 1182344, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות, שמואל הנביא 15. יש פה תכנית שמבקשת תוספת קומות ל-10 קומות על ציר, לכאורה על ציר רק"ל, בינוי מרקמי. הוגשו פה התנגדויות, הוגשה פה התנגדות אחת, עוזי כהן בשם תשעה דיירים. הם טוענים, אין התאמות בין הנספח לתקנות, אין ... החניה לבין דברים אחרים. טענו לליקויים בטיחותיים וכולי, אופי השכונה. אנחנו למעשה דוחים את ההתנגדויות למעט דברים נורא מינוריים שצריך להתאים בין המסמכים, חושבים שזה תכנית טובה וראויה, תואמת למדיניות וניתן לאשרה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יש פה את הנושא של מרפסות סוכה.

יהודה פרוידניגר:

רגע, מה עם החניה פה?

דובר לא מזוהה:

תשאל אותם.

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

לקראת הסוף, סעיף,

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

עמנואל זלטס:

לקראת הסוף, הנה, הנה, הנה, עברת.

חיים כהן:

כן, אבל אני רוצה שזה יהיה מדיניות שאי אפשר,

עמנואל זלטס:

הנה, סעיף 7, סעיף 7.

חיים כהן:

שיהיה מדיניות,

אמנון ארבל:

על ציר רכבת קלה,

אליעזר ראוכברגר:

7? לא, לא, לא,

עמנואל זלטס:

לא, בהמלצה בסעיף 7,

אליעזר ראוכברגר:

בהמלצה זה בסדר.

עמנואל זלטס:

הוספנו עוד משהו פשוט.

אמנון ארבל:

התקבלה פנייה ... מרפסות סוכה לכל הדירות, הוספנו שנושא ... גובה שיאפשר מרפסות סוכה לכל הדירות. הוספנו גם סעיפים של הערות נכסים, אני כבר אומר, בכמה תכניות,

עמנואל זלטס:

רגע, נכסים זה גם הפקעת שטח ציבורי, אגב, אם צריך?

חיים כהן:

... להכניס.

אמנון ארבל:

למה?

עמנואל זלטס:

נכסים זה גם הפקעה, אם יש פה הפרשה זה גם הפקעה אתה מתכוון?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, צריך למסור את זה לעירייה, זה כתוב ב-

דובר לא מזוהה:

לייחד את ההפרשה.

אליעזר ראוכברגר:

לייחד את זה לעיריית ירושלים, כתוב את זה בהמלצה.

ישראל קלרמן:

כתוב את זה בהפקדה,

חיים כהן:

מה ההפרשה?

אמנון ארבל:

כן, אבל זה לא אמור ... בתקנון.

אליעזר ראוכברגר:

מה ההפרשה?

ישראל קלרמן:

בהפקדה כבר, היה גם שפ"ע וגם זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא ראיתי מה ההפרשה אבל ראיתי שזה צריך לבוא ...

עמנואל זלטס:

הפרשה, הפקעה?

חיים כהן:

אמי, מה ההפרשה שם?

אמנון ארבל:

רגע, שניה.

דובר לא מזוהה:

כמה קומות זה היום?

ישראל קלרמן:

לא 10, שתי קומות.

אליעזר ראוכברגר:

היום 6 וזה עולה ל-10,

ישראל קלרמן:

שתי קומות.

אליעזר ראוכברגר:

ארבע, ארבע.

חיים כהן:

הוא אמר שהוא רוצה להגיע ל-10.

ישראל קלרמן:

להגיע, זה שמונה.

אליעזר ראוכברגר:

זה היום שש וזה עולה לעשר.

יהודה פרוידינגר:

אמי,

אמנון ארבל:

רק דירה ... זה דירת רווחה מה שנקרא.

אליעזר ראוכברגר:

דירת רווחה.

אמנון ארבל:

70 מטר דירת רווחה, לתוספת קומות על בניין קיים.

יהודה פרוידינגר:

לגבי חנייה, המשמעות של ההערה שכתבתם, שבהיתר,

דובר לא מזוהה:

... זה עובר לעירייה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוודאי.

אמנון ארבל:

זה המטרה.

יהודה פרוידינגר:

המשמעות של ההערה שכתבתם, שבהיתר חייב להיות, להציג לפחות ארבע מקומות חניה?

אמנון ארבל:

אתה לא זוכר את הסעיף, אני אסתכל.

יהודה פרוידינגר:

פה, זה. 2.

אמנון ארבל:

?2

יהודה פרוידינגר:

... ארבעה, ... תיבחן שוב הגשת בקשה,

אמנון ארבל:

כן, נו, בהתאם לתקן, הוא צריך לתת מענה לפי, כן.

יהודה פרוידינגר:

אז לפחות ארבע צריך לראות בהיתר, צריך להיות לפחות ארבע,

אמנון ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

על 12 דירות בשמואל הנביא.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

עמנואל זלטס:

על ציר רק"ל.

תיק 668707

אמנון ארבל:

תכנית 12 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, ששש.

אמנון ארבל:

668707, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות. זה תכנית למתחם גדול,

דובר לא מזוהה:

אין קוראים ל ...

אמנון ארבל:

אביר יעקב בנווה יעקב,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

חלק על יער מיר. זה תכנית שאם אתם זוכרים, בדיון להפקדה היה על זה גם תכנית, שבאה להסדיר למעשה, היה כאן איזשהו כונס נכסים וזה נמכר, והתכנית למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

לנגה, לנגה, לנגה,

עמנואל זלטס:

עורך דין של ...

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד לנגה.

אמנון ארבל:

התכנית למעשה מסדירה, מטרתה להסדיר את ... של כל הדירות, התכנית מוסיפה ארבעה בניינים חדשים בשטחים ירוקים בתחום התכנית ועושה הרחבות דיור נוספות בכל הבניינים ומוסיפה שטח בניין ציבורי. הוגשו פה,

אריאל גולן:

... בניין ציבורי, אמי, מה מדובר?

אמנון ארבל:

מגרש ריק, מגרש ריק שהפרשנו לשטח ציבורי.

אריאל גולן:

מגרש, אין לו שום ייעוד, שום דבר?

אמנון ארבל:

לא,

יהודה פרוידינגר:

על יד היער.

אמנון ארבל:

הוא היום בייעוד מגורים,

אריאל גולן:

אני שואל איזה ייעוד.

אמנון ארבל:

הוא היום בייעוד מגורים,

יהודה פרוידינגר:

ליד היער יהיה בית כנסת.

אמנון ארבל:

הוא היום בייעוד, חבר'ה, תנו לי. התכנית היום כולה בייעוד מגורים. לאור העובדה שהוספנו יחידות דוור, ארבעה בניינים חדשים, הענו שם הפרשה של שטח חום חדש ריק לטובת שטחי ציבור.

אריאל גולן:

... השטח?

אמנון ארבל:

מבחינת שימושים?

אריאל גולן:

כן.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

היה פעמיים.

אריאל גולן:

... שלא.

עמנואל זלטס:

בטח שכן, זה היה בהפקדה כבר.

אריאל גולן:

לא, ... שלא.

עמנואל זלטס:

עכשיו זה התנגדויות.

אמנון ארבל:

לא, בסדר, שניה, שניה, שניה.

אריאל גולן:

... בהתנגדויות, אבל כאילו במסמכים פה, אין פה שימושים.

עמנואל זלטס:

למה? יש מלא. יותר מזה, יש בשלכיות ביצוע בית כנסת 500 מטר, יש דברים מאד ברורים. בטח, אני עברתי, יש בתקנון, פתח את התקנון של התכנית. יש דברים ברורים.

אריאל גולן:

כי פה מופיע כאילו שלא נקבעו שימושים.

עמנואל זלטס:

יש, יש, יש, יש הרבה מאד,

יהודה פרוידינגר:

כמה עצים כורתים?

עמנואל זלטס:

יש הרבה מאד.

יהודה פרוידינגר:

כמה עצים כורתים בשביל התכנית, אמי?

עמנואל זלטס:

אגב חוץ מזה,

אמנון ארבל:

אני אראה את התכנית,

עמנואל זלטס:

אגב חוץ מזה,

אמנון ארבל:

אני אגיד לכם.

עמנואל זלטס:

זה תכנית שהסדירה עשרות מטרים לכל דייר והוסיפה,

יוסי חביליו:

איפה, איפה? רגע,

אמנון ארבל:

תכנית מאד משמעותית.

עמנואל זלטס:

170 וכמה דירות שמקבלים עשרות מטרים לכל דייר.

יהודה פרוידינגר:

כמה עצים כורתים?

אמנון ארבל:

רגע, אני אגיד לך ... שניה.

אליעזר ראוכברגר:

... שיעשה תב"ע נקודתית, מקומית. אגב, צריך לכתוב את זה, שזה לא מונע ... אה, שיניית את הטקסט?
אה, אוקי.

אמנון ארבל:

ישבנו על זה עד שמונה וחצי בלילה.

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע,

עמנואל זלטס:

שיגעתי אותו.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא? רק בשמונה הוא הלך אליך, אפשר לחשוב.

עמנואל זלטס:

לא, לא, בשמונה ...

ישראל קלרמן:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, יש פה,

דובר לא מזוהה:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

... עם אמי.

אמנון ארבל:

פניות, פניות ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, תכניות.

עמנואל זלטס:

אבל אגב, אם המחוזית תחליט מאיזו סיבה שלא תהיה פה כן ... משהו אחר, פה יהיה אפשר להכניס את זה.

אמנון ארבל:

אני מניח שהיא לא תרצה.

עמנואל זלטס:

כן. לא,

אמנון ארבל:

... מוסדות ציבור. הנה התקנון, שימושים, תסתכל,

עמנואל זלטס:

הנה,

אמנון ארבל:

חינוך, קהילה, חברה ורווחה, גני ילדים, מעון יום, שטחי חברה קהילה ורווחה,

אליעזר ראוכברגר:

הכל, הכל, הכל.

אמנון ארבל:

סך הכל כתוב פה,

עמנואל זלטס:

בית כנסת.

אמנון ארבל:

במינימום שלוש כיתות מעון יום של 440 מטר, ארבע כיתות גני ילדים, חברה וקהילה 500 מטר, בית כנסת, כאילו, יש פה את כל השימושים. אנחנו, בקיצור, אנחנו, את רוב ההתנגדויות דחינו. היה פה גם התנגדויות נקודתיות פרטניות,

עמנואל זלטס:

זה לא בית בית אלא בית בתי. ... לא, ... 451.

יהודה פרוידינגר:

תגיד לי כמה עצים,

יוסי חביליו:

מה עם העצים?

אמנון ארבל:

היה פה התנגדויות,

יוסי חביליו:

מה עם העצים?

אמנון ארבל:

אה, עצים רצינו.

יהודה פרוידינגר:

מה עם העצים?

אמנון ארבל:

אני אראה לכם. גם בהתנגדויות פרטניות של דיירים שרצו שינויים בתוספות שהם קיבלו שאנחנו לא יכולים בשלב הזה,

עמנואל זלטס:

לא, קיבלנו את זה.

אמנון ארבל:

להתיר.

יוסי חביליו:

רגע, אני רואה שהייתה רק התנגדות אחת, לא?

עמנואל זלטס:

... בשלב, לא,

אליעזר ראוכברגר:

עשר התנגדויות.

עמנואל זלטס:

... שאפשר יהיה בשלב ההיתר,

יוסי חביליו:

חשבתי ... 12, לא? למה ... מספר 1?

אמנון ארבל:

מבחינת עצים בתשריט, יש פה, אפשר לראות פה שני תשריטים, זה התשריט העליון. אתם רואים, בצהוב, עצים לעקירה, יש פה שניים, ופה יש שניים לעקירה ושניים לשימור, פה עוד אחד לעקירה. אין פה הרבה מאד עצים, זה חלקות מגורים,

יוסי חביליו:

איפה? אני לא רואה, תראה לי את זה.

אמנון ארבל:

מה שמסומן באדום וצהוב בתשריט.

יוסי חביליו:

אז זה הרבה עצים, מה.

אמנון ארבל:

מה זה הרבה עצים? תגדיר הרבה.

גבריאל אבזבקיב:

בתוך חלקות מגורים.

אמנון ארבל:

תגדיר הרבה לתכנית כל כך גדולה.

יוסי חביליו:

מה זה השטח, הסגול השטח או זה השטח?

אמנון ארבל:

לא, פה, תסתכל בתשריט, מה אתה מסתכל בצילום אוויר? נו.

יוסי חביליו:

איך אני אראה את העצים בתשריט?

אמנון ארבל:

בתשריט.

עמנואל זלטס:

מופיע, מופיע.

גבריאל אבזבקיב:

עצים מסומן בתשריט, בצד הצהוב ובאדום.

אמנון ארבל:

מה שמסומן באדום, זה, זה לשימור, זה לעקירה.

גבריאל אבזבקיב:

אדום זה לשימור וצהוב לעקירה.

יוסי חביליו:

רגע, אבל אתה לא יכול להלביש לי את זה על התצ"א?

אמנון ארבל:

לא.

עמנואל זלטס:

יש פה שמונה עצים,

יוסי חביליו:

בתצ"א רואים הכי טוב.

אמנון ארבל:

אני יכול להראות את התצ"א, מה זה יעזור לך אבל?

יהודה פרוידינגר:

תעלה למעלה.

עמנואל זלטס:

שמונה עצים,

אמנון ארבל:

אני אראה לך בתצ"א.

אריאל גולן:

אתה לא תראה את העץ בכלל.

יוסי חביליו:

לא, אלה עצים ירוקים, קבוע.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוסי חביליו:

אז רגע, אמי, מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

אני מראה לך את התצ"א, ביקשת, לא?

אסף:

אמי, הגישו נספח עצים? בוא נעשה את זה קל.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

אה, רגע, הבנתי. אבל הנה, יחסית פה יש הרבה עצים.

יהודה פרוידינגר:

למה צריך את כל אלה?

יוסי חביליו:

בדיוק,

יהודה פרוידינגר:

למה צריך את אלה?

אמנון ארבל:

זה מגרש שמיועד למגורים, מה זה למה?

יהודה פרוידינגר:

למה הם לא מסומנים אבל בתכנית?

אלדד רבינוביץ':

הם נראה לי עצים קטנים, הם לא עצים גדולים.

יוסי חביליו:

הנה, הנה, עצור. אבל מה, אולי את אלה,

יוחנן וייצמן:

הם מסומנים, היה נספח עצים לתכנית, על מה אתה מדבר?

אמנון ארבל:

חבר'ה, זה לא דיון בהפקדה, זה דיון בהתנגדויות,

אסף:

וייצמן, היה נספח עצים?

אמנון ארבל:

אף אחד לא התנגד לנושא העצים, היקף כזה גדול בתכנית שמסדירה כל כך הרבה ...

יוחנן וייצמן:

אני זוכר את הדיון בהפקדה, זה היה שני דיונים, דיונים די קשים.

אמנון ארבל:

... אין מה לעשות.

אסף:

אז הנה, תגיד לה.

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר.

יוחנן וייצמן:

אפשר אבל לפתוח את התכנית, הנספח צריך להיות,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה לפתוח ... דיון בהתנגדויות, ... בהפקדה.

עמנואל זלטס:

זה היה בהפקדה כבר.

ישראל קלרמן:

למה זה הגיע עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי, אתה רוצה לגבי מה ש-

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

אנחנו פירטנו כמובן את כל ההמלצות לגבי כל ההתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

ששש,

אמנון ארבל:

הבהרנו לגבי השטח הציבורי שהתנאי לטופס 4 יהיה, לבנייני המגורים החדשים וכמובן לא להרחבות דיור. קבענו שתנאי, התכנית נותנת 3,000 מטר לשטחים ציבוריים, זה לא היקף שאפשר להטיל אותו על בניינים יחסית בכמות שמוצע פה, לכן קבענו ש-500 מטר יהיה תנאי לטופס 4 אבל זה רק לבניינים החדשים ולא להרחבות דיור. מעבר לזה הבהרנו את הנושא כאן,

עמנואל זלטס:

ההרחבות.

אמנון ארבל:

כן. נושא ההרחבות שטענו שיש כל מיני שינויים שמצריכים, גם שינוי של תוך הדירה וגם מחוץ לדירה, הוספנו סעיף שאומר שיש לקבוע בהוראות כי נספח הבינוי מנחה לעניין התוספות המוצעות והחלוקה הפנימית, ניתן בשלב היתר הבנייה לשנות את הבינוי בתחום קווי הבניין בתיאום עם מהנדס העיר. זאת אומרת, בתחום קווי הבניין הבינוי יהיה מנחה.

אליעזר ראוכברגר:

פנימי. זה פנימי.

אמנון ארבל:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בהיתר בתיאום עם מהנדס העיר.

אמנון ארבל:

עוד סעיף אחד, הייתה התנגדות של מישהו פרטני שביקש למעשה תוספת,

אליעזר ראוכברגר:

של ה-100 מטר.

אמנון ארבל:

נקודתית, שגם אם הוא צודק אני לא חושב שנכון לעכב את כל התכנית, לכן כתבנו שתוספת נקודתית כפי שהיא מוגשת תצריך פרסום נוסף של התכנית כולה ותעכב את כל התכנית. עיכוב של כל התכנית לא נראה סביר בשלב זה. דיירי הבניין יוכלו להגיש תכנית עתידית נקודתית לשינויים המוצעים בתיאום עם מחלקת התכנון,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עמנואל זלטס:

רגע, רגע, אמי,

אמנון ארבל:

אישור תצ"ר, כן, ... הפקעה. כן, ...

עמנואל זלטס:

אגב, אמי,

אמנון ארבל:

לא, גם ... אתה עושה אותם. מגרש חוס,

עמנואל זלטס:

לא, לא, לא, אין לי בעיה, אמי, אבל ... נעשה את התצ"ר אבל, הרי מי שיעשה את התצ"ר זה הבנייה החדשה, ואז זה יעזור לכולם.

אמנון ארבל:

לא, הבנייה החדשה לא יכול לקשור,

עמנואל זלטס:

כן, כן, וודאי.

אמנון ארבל:

אני לא קובע פה מי מבצע ...

עמנואל זלטס:

אני יודע.

אמנון ארבל:

נו?

עמנואל זלטס:

אבל שהבנייה החדשה תעשה את התצ"ר,

יוחנן וייצמן:

מי שיבוא להוציא היתר.

עמנואל זלטס:

מה זה? יש להוסיף כתנאי להיתר בנייה לבנייה החדשה יהיה תצ"ר בכל שטח התכנית.

אמנון ארבל:

אבל אין, אם היום לצורך העניין, פה המגרשים החדשים פה,

עמנואל זלטס:

נו?

אמנון ארבל:

אנחנו עשינו ...

עמנואל זלטס:

לא משנה, לא נתנו, נו? מה הבעיה אבל? כמו שהתכנית החדשה סידרה את השטח חוס,

אמנון ארבל:

אני אומר, תקשיב רגע, אני אסביר לך מה. זה בניין חדש,

עמנואל זלטס:

נכון.

אמנון ארבל:

פה יש שתי חלקות, הנה חלקה,

יוסי חביליו:

אמי, כמה יחידות דיור רוצים לבנות?

אמנון ארבל:

ולקחנו עכשיו מגרש ציבורי כאן. המגרש הזה לא קשור לחלקות האלה. בלי להגדיר מגרש ...

עמנואל זלטס:

אני איתך, אבל כמו שהגדרת ששלביות ביצוע תנאי לטופס 4,

אמנון ארבל:

אבל עזוב, הם לא, תקשיב רגע, תקשיב, אתה לא מקשיב.

עמנואל זלטס:

הבנתי, הבנתי אותך, אמי.

אמנון ארבל:

הם לא יבנו ... מהסיבות שלהם. הם רוצים להוציא את ההרחבות דיור, לעשות היתר בנייה. בלי להעביר את המגרש הם לא יכולים להוציא היתר בנייה.

עמנואל זלטס:

אז זה כבר מול גבריאלי. יסתדרו עם גבריאלי אחר כך. אני אומר אבל, כמו שאמרנו שתנאי לטופס 4 של הבנייה החדשה,

אמנון ארבל:

אני חושב שאתה טועה.

עמנואל זלטס:

חבל אבל, חבל. לפחות ... גבריאלי יכול לעזור.

אמנון ארבל:

אני אומר לך, אני חושב שאתה טועה אבל.

עמנואל זלטס:

לא משנה, מקסימום אחר כך מול גבריאלי יעשו, הרי אם צריך יעשו, לא צריך תקנון בתב"ע.

אמנון ארבל:

את מי אתה מרצה בזה שאתה אומר, אני לא, .. יפתרו את זה אחר כך?

עמנואל זלטס:

זה שונה, זה שונה, זה שונה אם כתוב תקנון ככה,

אמנון ארבל:

אבל אתה חייב כשאתה משנה גבולות חלקה לעשות תצ"ר.

עמנואל זלטס:

אז לא, בסדר, יעשו בשלב ה-

אמנון ארבל:

אני לא מסכים.

עמנואל זלטס:

אז יעשו, חבל,

אמנון ארבל:

אני לא מסכים. זה לא תכנית קטנה להרחבות דיור. זה תכנית משמעותית עם הרבה מאד תוספות,

עמנואל זלטס:

אבל יבוא היום דייר אחד שירצה לבנות לעצמו, יגידו לו, חכה, אתה צריך את כולם כי אתה צריך תצ"ר לכולם. הוא יגיד, תשמע,

אמנון ארבל:

הוא לא יוכל, הוא לא יוכל לבנות ממילא.

אליעזר ראובברגר:

הוא לא יוכל לבנות ממילא.

אמנון ארבל:

נו מה?

יוחנן וייצמן:

לא יוציאו לו קווי בניין, אתה יודע איך זה עובד.

אמנון ארבל:

... זה לא תכנית קטנה.

עמנואל זלטס:

לא, אבל אם,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, עמנואל, אז שלא יבוא אחד, שיבואו כמה, ...

עמנואל זלטס:

ואם הבנייה החדשה תהיה ראשונה?

יוסי חביליו:

אמי, כמה יחידות דיור רוצים לבנות פה? זה לא כתוב.

אמנון ארבל:

ארבעה בניינים, זה תוספת של, רגע,

עמנואל זלטס:

... שיבנו אותה מיד, הם בונים אותה מיד, את הבנייה החדשה. אז ממילא יעשו כבר בשביל זה תצ"ר.

אליעזר ראוכברגר:

אז יעשו ממילא.

יהודה פרוידינגר:

... לא כתוב בחומר.

אליעזר ראוכברגר:

הם יעשו ממילא.

אריאל גולן:

בפירוט, ... בנייה בנפרד.

אליעזר ראוכברגר:

אבל ...אתה מפחד לא מהחדשה. מהישנה.

אריאל גולן:

בהמלצת מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר:

זה קשור להרחבות, לא רק,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

69 יחידות דיור חדשות.

יוסי חביליו:

כמה?

יהודה פרוידינגר:

69.

אליעזר ראוכברגר:

69.

עמנואל זלטס:

...

אמנון ארבל:

נו, כן, בסדר.

עמנואל זלטס:

עכשיו פה אם תעשה הפקעה בעצם ... היום, ... הם צריכים פה ... ומי אמר שיקבלו.

אמנון ארבל:

... אני סומך עליו. לא, אבל זה, זה היה לפני ההפקדה, אצלנו בהפקדה. התיאור החדש, התיאור החדש ... זה בדקו עכשיו, ... לא שזה כזה משנה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

... בשלב ההפקדה, אמי.

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אומר עמנואל שיש כאלה פה בתי כנסת ומקווה שאנחנו הורסים.

אמנון ארבל:

נו?

אליעזר ראוכברגר:

חייב להחזיר את זה.

אמנון ארבל:

לא כתבנו את זה אבל? זה לא כתוב?

עמנואל זלטס:

לא, אמרנו תעשה הפקעה.

אמנון ארבל:

לא קשור להפקעה.

יוסי חביליו:

אבל אני רואה שרוב הדיירים מתנגדים לתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

מה פתאום? 10 התנגדויות רשום.

יוסי חביליו:

לא, אבל הנה, שירין ברגותי מינכן בשם 35 דיירים.

יוחנן וייצמן:

זה לא מה ...

יוסי חביליו:

בבניינים הקיימים בשטח עליו חלה התכנית.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

צביקה אסולין:

מייצגת.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

... לזה בהפקדה, לא עכשיו.

עמנואל זלטס:

נכון, בהפקדה.

אמנון ארבל:

לא, גם עכשיו התייחסנו ... היה פה משהו לדעתי, רגע, היה איזשהו טענה לגבי בית כנסת שקיים
במגרש למגורים,

עמנואל זלטס:

נכון.

אמנון ארבל:

עם התחמ"ש שמה,

עמנואל זלטס:

אתה יודע, לפחות שנגיד,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

רגע, מתי הצבעה? אני, נראה לי שאני מקבל את ההתנגדות.

אמנון ארבל:

איזה התנגדות אתה מקבל?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אמי, עזוב.

עמנואל זלטס:

תכתוב סעיף אפילו, עזוב.

אמנון ארבל:

רגע, שניה, ...

עמנואל זלטס:

זה גינת משחקים, 9 זה גינה,

יוסי חביליו:

מה?

דובר לא מזוהה:

אינסטינקטיבית אתה מתנגד.

יוסי חביליו:

כן, כל עוד לא שכנעו אותי אני מתנגד.

דובר לא מזוהה:

אה, אתה מתנגד כי יש פה בית כנסת.

יוסי חביליו:

לא, עזוב, לא ראיתי את הבית כנסת בכלל, אל תתפוס אותי לדברים.

אריאל גולן:

הוא מתנגד כי שירין ברגותי.

יוסי חביליו:

לא, אני רוצה,

אריאל גולן:

יש פה שירין ברגותי.

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

לא, יש בית כנסת שמתנגד, לא הבנת. אריאל, לא הבנת.

עמנואל זלטס:

הנה, אתה רואה? לא.

אמנון ארבל:

אבל זה לא ... זה בכלל מגורים.

עמנואל זלטס:

לא משנה, אבל שיוכל לקבל בית כנסת חלופי, להרוס לו את זה.

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

זה לא משנה, אז שיגיש בקשה להקצאה ... לאיפה שיהיה לו משהו, ... תהרוס, תיאורטית, ...

דובר לא מזוהה:

תזיזו את התחמ"ש הזה,

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

... זה סיבה למסיבה. האמת שזה סיבה למסיבה.

דובר לא מזוהה:

יש שמה בית כנסת,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים. אתה רוצה להתנגד, יוסי?

יוסי חביליו:

כן.

אמנון ארבל:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד לקבל בהתאם להמלצת, מה, צחי?

צחי ברים:

אני רוצה רק להבין. יש פה בית כנסת שאני רואה שהתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

נו?

צחי ברים:

אני מחפש את ההתייחסות לגביה.

עמנואל זלטס:

28, ו...1.

יוסי חביליו:

... בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, טיפלנו בזה.

צחי ברים:

אני שואל.

יוסי חביליו:

אה, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

טיפלנו בזה, קיבלו.

עמנואל זלטס:

זה טופל. זה סעיף 28.

אדיר שוורץ:

... יוסי, מרגש.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, טופל.

יוסי חביליו:

לא, אני מתנגד, בלי קשר לבית כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

חברים,

יוסי חביליו:

אני חייב גם להגיד שאני רואה את ההתנגדויות והן די משכנעות אותי, ואם הם היו,

אליעזר ראוכברגר:

מצוין.

יוסי חביליו:

אם הם היו פה כמו ...

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מאד מתרשמים,

יוסי חביליו:

היינו שומעים אותם,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מאד מתרשמים,

יוסי חביליו:

ולא סותמים להם את הפה.

אליעזר ראוכברגר:

ואנחנו נקיים הצבעה. מי בעד לקבל בהתאם להמלצת המחלקה פלוס התיקונים שנעשו על ידי, בהערות החברים? אריאל גולן, יהודה, צחי ברים,

אלדד רבינוביץ':

אני.

אליעזר ראוכברגר:

אלדד. חיים אפשטיין, מה איתך?

דובר לא מזוהה:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אה, הלבדשטאם. לא משתתף? משתתף, אתה בהתאם להצעה שלי. חיים? גם. ישראל, וייצמן ואליעזר. מי מתנגד?

יוסי חביליו:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי.

יוסי חביליו:

השתכנעתי מהנימוקים של המתנגדים, לפחות לכאורה, והייתי רוצה לשמוע אותם, שאתה לא רוצה.

צחי ברים:

קראת את הנימוקים של,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, אני הצעתי לקבל,

יוסי חביליו:

לא שכנע אותי.

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם להמלצת האגף והתיקונים שנעשו במהלך הדיון, והצביעו בעד ההצעה שלי אריאל גולן, יהודה פרוידינגר, צחי ברים, אלדד רבינוביץ', מיכל הלברשטאם, חיים כהן, ישראל קלרמן, יוחנן וייצמן ואני אליעזר ראוכברגר. מתנגד יוסי חביליו, הוא אמר שהוא השתכנע מההתנגדויות. מעולה.

יוסי חביליו:

לא, שאם ...

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, אנחנו בסעיף הבא, 13 בסדר היום.

יוסי חביליו:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אמי, קדימה.

אמנון ארבל:

13 בסדר היום,

יוסי חביליו:

מה המספר, מה המספר?

אליעזר ראוכברגר:

13.

אמנון ארבל:

13,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, בוא, זה לא,

יוסי חביליו:

המספר של התכנית.

אמנון ארבל:

13.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, הוא מקריא, רק תהיה קשוב, זה הכל.

יוסי חביליו:

בסדר, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה בן חורג פה כל הזמן? תהיה בן רגיל. הלאה.

יוסי חביליו:

למצוא את זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

תיק 840892

אמנון ארבל:

תכנית 13 בסדר היום, תכנית 840892, תכנית בסמכות מקומית, דיון בהתנגדויות בבן ציון 2 בקריית משה. זה תכנית שבעצם מסדירה מצב קצת מוזר שעל בניין קיים עוברת דרך סטטוטורית, התכנית למעשה מבטלת את ייעוד הדרך ועושה הרחבות דיור. הוגשו פה התנגדויות, התנגדות אחת של חלקה סמוכה שדחינו אותם כי הם לא צודקים, בסך הכל התכנית משפרת את המצב של כולם ומסדירה את המרחב הציבורי ונותנת את הזכות ...

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמנון ארבל:

תכנית 14 בסדר היום,

אלדד רבינוביץ':

חלק מזה יש גם הפקעה לצרכי ציבור בעצם?

אמנון ארבל:

לא, לא, זה הרחבות דיור.

אריאל גולן:

לא, לא, לא, זה רק מסדיר דרך.

אמנון ארבל:

ביטול דרך.

אלדד רבינוביץ':

לא עושים,

אריאל גולן:

זה משאיר זיקת הנאה גם.

אלדד רבינוביץ':

... ציבורי על חשבון הדרך?

אמנון ארבל:

לא, הדרך סתם מסומנת על בניין קיים, זה טעות היסטורית שמישהו בנה בניין, ולא יודע איך, ייעוד דרך מעליו.

תיק 1258444

אמנון ארבל:

תכנית 1258444, תכנית בסמכות הוועדה המקומית,

אליעזר ראוכברגר:

מה מבקשים פה?

אמנון ארבל:

אה, סליחה, זה הפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

הפקדה.

אמנון ארבל:

לא, לא, טעיתי, כן, כן, לא, לא הבנתי למה זה התנגדויות ... תכנית בסמכות הוועדה המקומית דיון להפקדה, רחוב ישראל זרחי 66 ברמות, תכנית שמציעה הרחבות יחידות דיור, תוספת בריכה. המלצנו להפקיד. עמנואל קיבל פה פנייה.

עמנואל זלטס:

אני?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הרבה קיבלו.

אמנון ארבל:

הוועדה קיבלה, הוועדה קיבלה,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה עוד חברים שקיבלו.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

צחי?

אמנון ארבל:

יש פה להבנתי זכויות בנייה שהם עוברים מעבר למדיניות של תוספת 50% שהיא גם בסמכות של הוועדה המקומית, לאשר עד תוספת 50%, לכן ביקשנו טיפה לשנות את הנוסח של הסעיף אבל להגיד שלמעשה,

אליעזר ראוכברגר:

לפרוטוקול,

אמנון ארבל:

שניה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אמי, שניה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא הבנתי,

חיים כהן:

אני מבקש שאני לא יכול להשתתף כי הוא, זה שכן שלי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

קרוב אליו.

אליעזר ראוכברגר:

חיים כהן לא משתתף בדיון. אוקי. לרשום את זה בפרוטוקול בבקשה.

מיכל כהן:

14?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

חיים לא משתתף ב-14.

אליעזר ראוכברגר:

חיים לא משתתף בדיון,

חיים כהן:

כי הוא בשכנות.

אליעזר ראוכברגר:

בשכנות, בסדר, אוקי. הלאה.

אמנון ארבל:

אז אני רק מבהיר את סעיף 2 שהיה לצמצם את זכויות הבנייה, שלצמצם זכויות הבנייה למעשה זה זכויות בניה שאפשר לקבל בסמכות הוועדה המקומית. אני אומר, זה של 50%, אותו דבר, אבל לצמצם את זה בתיאום עם מחלקת התכנון.

אליעזר ראוכברגר:

לתת לו את המקסימום שאפשר בסמכות מקומית.

אמנון ארבל:

שזה 50%. כן, זה המשמעות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, כמה שאפשר.

אמנון ארבל:

זה המשמעות. זה המשמעות.

עמנואל זלטס:

רגע, אמי, שניה, סעיף 3,

דובר לא מזוהה:

יש שם בנושא בריכה ונושא של אוורור שלא יכולים לעבוד, לא עומדים בתקנות של התכנון והבנייה,

עמנואל זלטס:

בסדר, אז זה בכפוף לעמידה בתקנות.

אמנון ארבל:

כתבנו, בסעיף 5 אבל, תראה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, ברור.

דובר לא מזוהה:

אוקי, סבבה

עמנואל זלטס:

כן, כן. שניה, אמי, עכשיו סעיף 3, תראה, אמי.

אמנון ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

דיברנו על סעיף 3 לאפשר להם את זה כי זה קיים בבניין ליד גם בהיתר, ... גם לא כל כך. בוא נאפשר את סעיף 3, כמוכן בכפוף לשטחים,

אמנון ארבל:

אני לא חושב, אני לא חושב שצריך לאפשר שטחים בקו בניין אפס, כדי להכשיר עבירות,

עמנואל זלטס:

זה קיים ליד.

אמנון ארבל:

כדי להכשיר עבירות בנייה של בניין קיים.

עמנואל זלטס:

אבל יש בהיתר ליד זה לבניין ליד.

אמנון ארבל:

לא, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מה שאמרנו קודם, אנחנו לא יכולים לתת לראובן ולא לתת לשמעון.

עמנואל זלטס:

קיים כבר ליד, אמי.

אמנון ארבל:

בוא נסתכל עוד פעם מה קיים,

עמנואל זלטס:

זה מה שדיברנו.

אמנון ארבל:

כמו שאמרת בתיק הקודם, מה קיים ומה מאושר, ותוספת או לא תוספת. מה הכתובת?

אליעזר ראוכברגר:

זרחי 66.

עמנואל זלטס:

זרחי 66.

אמנון ארבל:

זרחי 66.

אליעזר ראוכברגר:

שניה.

יוסי חביליו:

מה, אתה הולך?

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

פה יש מעבר ציבורי.

יוסי חביליו:

אתה משאיר אותי פה?

אמנון ארבל:

למה צריך להשאיר פה,

עמנואל זלטס:

זה קיים, כאן זה קיים,

אמנון ארבל:

מה קיים?

יוסי חביליו:

הוא לידי, הוא מסתכל אצלו לפעמים.

עמנואל זלטס:

זה קיים.

אמנון ארבל:

זה קיים, זה קיים בעבירת בנייה. לא,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

אני מדבר על השכן רגע, מה קיים לשכן.

יוסי חביליו:

איפה זה?

עמנואל זלטס:

מה עם זה?

אריאל גולן:

רמות, רמות.

אמנון ארבל:

זה תחנת טרנספורמציה, מה זה נקרא? זה חלקה פרטית, בית פרטי,

יוחנן וייצמן:

יוסי, זה בשטחי הכיבוש.

אמנון ארבל:

יש לו פה למטה ...

יוסי חביליו:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

זה בשטחי הכיבוש.

אמנון ארבל:

... קו אפס למעבר ציבורי, שביל,

אריאל גולן:

מעבר לקו הירוק.

אמנון ארבל:

... עבירת בנייה מאד לא יפה הזאתי, יש לו מספיק שטחים,

עמנואל זלטס:

בסדר, עכשיו,

אמנון ארבל:

שהוא יכול לקבל,

עמנואל זלטס:

בסדר, עכשיו הוא מכשיר את זה.

אמנון ארבל:

לא, את זה הוא בכלל לא סימן בכלל.

עמנואל זלטס:

לא, כמבוקש.

אמנון ארבל:

את זה הוא בכלל לא סימן. זה הוא לא התייחס.

יוסי חביליו:

אם הוא לא סימן זה לא בסר.

אמנון ארבל:

כתבנו את זה. זה, זה,

עמנואל זלטס:

שיסמן, שיסמן את זה עכשיו.

אמנון ארבל:

אז אין לו שטחים אבל.

עמנואל זלטס:

מה שיש לו.

אמנון ארבל:

אם הוא יכשיר את כל הדבר הזה, ... קו אפס, לא יהיה לו שטחים להוסיף מעבר לזה. לא הגיוני, באמת, כאילו, זה לא איזה פרגולה. זה סגירה מלאה של לא יודע כמה, 100 מטר יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא לא יהיה לו שטחים? ... בתב"ע, הוא מייצר שטחים.

אמנון ארבל:

כן, אבל יש מדיניות, אתה יודע, בית פרטי, אמרנו,

עמנואל זלטס:

אז בוא,

אמנון ארבל:

... 50%,

עמנואל זלטס:

שיעשה בפרגולה, לפי התקנות.

אמנון ארבל:

פרגולה הוא יכול לעשות לבד, הוא לא צריך אותי בשביל זה, לא צריך תב"ע בשביל פרגולה.

עמנואל זלטס:

שניה רגע.

אמנון ארבל:

בגלל, בגלל מה שאמרנו, אגב, אם הוא יבחר לאשר חלק מהתוספת הזאתי ולא במקום אחר אז אמרנו שיש להציע את כל עבירות הבנייה או להכשרה או להריסה במסגרת השטחים המותרים,

עמנואל זלטס:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת שיש לו בחירה?

אמנון ארבל:

כן, בתיאום איתנו, שישב, ונראה מה הוא מעדיף לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עמנואל זלטס:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

וסעיף התצ"ר שבו, באמת לא הבנו למה, זה באמת הורדנו את הדרישה ל... תצ"ר.

עמנואל זלטס:

סעיף 4, סעיף 4,

אמנון ארבל:

4.

עמנואל זלטס:

ניתן להציע, מכיוון שכן מאפשרים לו את מה שהוא ביקש,

אמנון ארבל:

כן?

עמנואל זלטס:

בכפוף ל-50%, אז 4 לא רלוונטי.

אמנון ארבל:

למה לא רלוונטי?

עמנואל זלטס:

ב-4 ... אתה מציע לו חלופה למה שהוא ביקש.

אמנון ארבל:

בסדר, נשב איתו על מה שהוא מעדיף, איפה הוא מעדיף למקם את השטחים, ונגיע לתוצאה היותר טובה.

עמנואל זלטס:

אז בכל מקרה זה כתוב פה, בתיאום, זה כתוב כבר פה,

אמנון ארבל:

בסדר, זה רק מחדד.

עמנואל זלטס:

יש לצמצם, ואת זה לא צריך את זה.

אמנון ארבל:

נו, למה? מה זה מפריע?

עמנואל זלטס:

כי זה כבר כתוב פה.

אמנון ארבל:

מה זה מפריע? מה,

עמנואל זלטס:

שלא יהיה סותר אחר כך.

אמנון ארבל:

זה לא סותר.

עמנואל זלטס:

זה לא סותר?

אמנון ארבל:

... עם אותו בן אדם.

ניר:

אמי, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

5,

ניר:

שיהיה, תנאי להיתר, שיהיה דוח אקוסטי שייכנס כתנאי להיתר. אני לא רואה אם כתוב או לא,

אמנון ארבל:

לעניין הבריקה או לעניין בכלל?

ניר:

בכלל ... אבל גם לבריקה וגם,

אליעזר ראוכברגר:

לא דוח אקוסטי, חוות דעת שלכם.

ניר:

חדר מכוונות, חומרים מסוכנים,

אליעזר ראוכברגר:

אז חוות דעת שלכם, למה אני צריך דוח אקוסטי? מה ואם אתה אחר כך תחליט,

ניר:

זה תנאי להיתר אנחנו מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הבנתי. אבל אני אומר, מה שאתה תדרוש בחוות דעת אני אצטרך להקים שם,

עמנואל זלטס:

... בהיתר,

אליעזר ראוכברגר:

מה שתבקש. בחוות הדעת שלך תגיד לו, אני רוצה א' ב' ג',

ניר:

אנחנו נבקש,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יצטרך להגיש.

ניר:

אנחנו נבקש דוח אקוסטי, אז עדיף,

אליעזר ראוכברגר:

אז בשביל מה צריך,

ניר:

שידע את זה מראש.

אליעזר ראוכברגר:

אז בשביל מה צריך את זה פה? כתוב לך חוות דעת, מה שתבקש, תבקש, אולי תרצה עוד דברים, אולי תרצה פחות? אולי ... שלא צריך. לא יודע.

אמנון ארבל:

כתבתי שתנאי להיתר בנייה ...

אליעזר ראוכברגר:

מה שאתה בחוות דעת תכתוב, זה מה שצריך. אבל למה אי אפשר, למה לגבי הבריכה לא ...

יהודה פרוידינגר:

... לכתוב כבר.

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

ב-5.

אליעזר ראוכברגר:

זה ב-5, בסוף.

יהודה פרוידינגר:

לייזר, אם כותבים, סתם, אם כותבים חוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אבל אם השכן יסכים, יביא הסכמה שלו, לא יודע. אתה לא צריך להכניס את זה.

אמנון ארבל:

זה בית פרטי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל בוא, יכול להיות שזה יהיה חלק מהאוורור, שהוא יוכל להציג את הפתחים האלה, שיהיה לו אוורור לבריכה. בגובה, כמובן אולי הוא יגיע להסכמה עם השכן שבגובה מסוים למעלה הוא יוכל, ואז זה יעזור לו בשביל איכות הסביבה, בשביל האוורור. לא, לא, אני לא דיברתי איתך עכשיו, דיברתי איתו. עזוב אותי עכשיו, זה לא איכות סביבה, זה ...

אמנון ארבל:

הם בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

את המשפט הזה להוריד.

אמנון ארבל:

הם רוצים לפתוח עכשיו עוד חניה פה ולפגוע בקיר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

הם רוצים עכשיו לפתוח פה עוד פתח,

יהודה פרוידינגר:

אם כותבים כבר עכשיו, לא צריך, אבל אם נכתוב שצריך חוות דעת אקוסטית כבר עכשיו,

אמנון ארבל:

במקום שיהיה אחד אחרי השני שיהיה אחד ליד השני.

אליעזר ראובברגר :

נו?

יהודה פרוידינגר :

אז כשהוא מגיש את ההיתר, הוא כבר ידע, ככה הוא יחכה לחוות דעת של, אתה יודע כמה זמן מחכים לחוות דעת,

אליעזר ראובברגר :

אבל זה כתוב.

יהודה פרוידינגר :

לא, לא חוות דעת של איכות הסביבה, חוות דעת אקוסטית.

אמנון ארבל :

גם אני ...

יהודה פרוידינגר :

אבל הנה, הוא יודע כבר מראש שהוא צריך להכין כזה דבר.

אליעזר ראובברגר :

בסדר, שילך אליהם ויגידו לו, אולי הוא ישכנע אותם שלא צריך, אולי לא, לא יודע מה. לא מכיר את גודל הבריכה, לא מכיר את הזה. בוא, יכול להיות שגם הם בשיח איתו ישתכנעו ככה או ככה. לא יודע, למה, אני לא מומחה לאיכות סביבה, אני לא מומחה לאקוסטיקה. בוא, יש מחלקה לאיכות סביבה, שישב איתם, מה שהם ידרשו בשביל היתר יצטרך להביא. אם לא, אז לא. זהו?

עמנואל זלטס :

רגע, שניה, עכשיו, חוץ מה-50% אפשר את הבריכה, ... יש שטחים שאפשר מחוץ ל-50%. אז בוא נאפשר להם חוץ מה-50% כל מה שניתן לקבל שהוא בעצם עומד בסמכות מקומית עדיין. יש בריכה, או שטחי שירות, שזה מעבר ל-50%.

אמנון ארבל :

כן, אבל זה בהנחה שזה תת קרקעי.

עמנואל זלטס :

בסדר, מה שאפשר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי.

עמנואל זלטס:

אפשר לכתוב?

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שבסמכות מקומית שיתאפשר לו.

עמנואל זלטס:

שטחי שירות,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא ירצה אחר כך ללכת למחוזית או משהו, שיעשה, איך אומרים? שיעשה פריש מיש להכל.

תיק 1213602

אמנון ארבל:

טוב, תכנית 15 בסדר היום, תכנית 1213602, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית דיון להפקדה, רחוב ...
בשיח' ג'ראח, תכנית שמציעה תוספת קומות מעל בניין קיים על ציר הרכבת הקלה. המלצנו להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה.

אמנון ארבל:

תכנית 16 בסדר היום, תכנית 1053,

ניר:

רגע, רגע, על השיח' ג'ראח,

אמנון ארבל:

כן?

ניר:

עברנו?

יהודה פרוידינגר:

עכשיו.

ניר :

אז רגע, יש שם גם כמה דברים ש-, נקודות,

אמנון ארבל :

שלא התייחסנו בהמלצה אבל, ניר? אתה חייב לעקוב אחרי ההמלצות, לראות ש-

אליעזר ראוכברגר :

כן, תהיה איתנו.

ניר :

כן, אני אולי לא הספקתי, רגע.

אמנון ארבל :

לא, ...

ניר :

הנושא של הצמצום קו בניין על מנת להותיר שטח עבור חלחול, זה כתוב? אני לא יודע, אני, ויש שם, אנחנו מציעים שהצמצום הזה יהיה מדרום מזרח גם כדי למנוע כריתה של עצים, וגם כי מדרום מזרח קיים חדר שנאים כבר היום וצריך להתרחק ממנו במרחקי הבטיחות הנדרשים, בשלוש נקודות ש-,

אמנון ארבל :

... אני לא זוכר שיש שם כריתה, אני רוצה רגע לבדוק.

אריאל גולן :

כתוב, יש לקבוע נטיעות, סעיף 13.

אמנון ארבל :

13, כן,

אריאל גולן :

חובת מינימום,

אמנון ארבל :

הוא מדבר על עצים קיימים אבל, שניה.

אריאל גולן :

לא, לקבוע נטיעות.

ניר:

לא, יש שם,

אמנון ארבל:

היום אין עצים בכלל בחלקה, יש פה איזה שני עצים קטנים ...

אריאל גולן:

אומרים שכן לנטוע.

אמנון ארבל:

שהם לא כאלה מהותיים, לא, זה בסדר, אני עונה אבל למה שהוא אמר.

ניר:

לא, בכל מקרה,

אמנון ארבל:

לגבי התחמ"ש, ...

ניר:

העניין הוא להשאיר אלף שטח לחלחול שם, לצמצם את ה-,

אמנון ארבל:

לא, הוא לא מציע,

ניר:

קו בניין,

אמנון ארבל:

הוא לא מציע בנייה על כל החלקה, ניר. כמה מרחק צריך לשמור מחדר הטרנספורמציה?

ניר:

6 מטרים.

אליעזר ראוכברגר:

תוסיף את זה.

ניר:

שלא יהיה אזורי שהייה, 6 מטרים,

אמנון ארבל:

6 אמרת?

נ"ר:

6, כן.

אמנון ארבל:

6. טוב.

תיק 1053933

אליעזר ראוכברגר:

הלאה. 16.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

1053933,

אמנון ארבל:

כן, 16 בסדר היום, תכנית 1053933, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון להפקדה באבו טור. זה תכנית שמציעה תוספת יחסית מאד מאד מינורית בבניין קיים, זה תכנית שלמעשה לא הגיעה לדיון בגלל, היא עמדה בתנאי סף מאד מזמן, ב-5.22, לפני התקנות החדשות, מלפני ההנחיות של משרד המשפטים. אנחנו לא דנו בזה בוועדה המקומית, הם הגישו ערר לוועדת ערר שבאיזשהו דיון משותף של היועצים המשפטיים עם המבקש למעשה הוא משך את הערר בתנאי שנביא את התכנית לדיון. אנחנו חושבים שלא נכון לפתוח את הנושא הזה של, מחדש, הנושא המשפטי, בתכנית שעמדה בתנאי סף כל כך לפני הרבה זמן, כדי להימנע מדיון בוועדת ערר. לכן אנחנו כן ממליצים להפקיד את התכנית.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

אלדד רבינוביץ':

אם יש בעיה של תנאי סף אני חושב ש-

(מדברים ביחד)

אלדד רבינוביץ':

התקנות הם כדי לעמוד בדרישה החוקית, זה לא איזה משהו, זה משהו שגם היו מחויבים בו קודם.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, כן, אמי, תסגור רגע את ההקלטה.

(הפסקת הקלטה)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חזרנו מהתייעצות, אנחנו ממשיכים הלאה,

אמנון ארבל:

וממליצים להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

17 בסדר יום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

החלטה פה,

אמנון ארבל:

החלטה בהתאם,

אליעזר ראוכברגר:

ממליצים בהתאם, בהתאם להמלצת האגף.

אמנון ארבל:

תכנית 18 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

17.

אמנון ארבל:

סליחה.

תיק 1206770

אליעזר ראוכברגר:

תכנית 17.

אמנון ארבל:

תכנית 17 בסדר היום, תכנית 1206770, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה ברחוב צפת
בנחלאות, תוספת יחידות דיור והרחבות. המלצנו להפקיד.

יוחנן וייצמן:

תראה, יש לי שאלה,

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

עם הנושא של המרפסות.

אמנון ארבל:

סעיף?

יהודה פרוידינגר:

מה זה מוסיף?

יוחנן וייצמן:

סעיף 6 שלך,

אמנון ארבל:

6.

יוחנן וייצמן:

תראה לי את המרפסות,

אמנון ארבל:

תנאי להפקדת התכנית תהיה השלמת חוות דעת מחלקת שימור לרבות נושא הרחבת הבינוי המוצע
... גג רעפים, כן, להראות לך את הנספח אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

כן.

יהודה פרוידינגר:

לא הבנתי, הוא מוסיף 35 מטר, דירה 35 מטר?

יוחנן וייצמן:

בנחלאות, זה בסדר גמור. התב"ע האזורית מרשה את זה. אנחנו רוצים לעודד את זה.

יהודה פרוידינגר:

מה, הוא עושה תב"ע שלמה בשביל להוסיף רק 35 מטר דירה?

אליעזר ראוכברגר:

זה,

יוחנן וייצמן:

זה קיים, זה הכשרת עבירה.

אליעזר ראוכברגר:

זה תב"ע נקודתית.

יהודה פרוידינגר:

הכשרת עבירה ...?

יוחנן וייצמן:

ככה זה נראה.

מיכל כהן:

כתבתי לו, הוא אמר ...

אמנון ארבל:

אוקי.

מיכל כהן:

רגע, אולי יש לו רק תאריך ...

דובר לא מזוהה:

כן, זה עבירת בנייה.

אליעזר ראוכברגר:

זה תב"ע נקודתית.

יהודה פרוידינגר:

לא, אין פה עבירות בניה, הוא כותב שאין פה עבירות בניה.

דובר לא מזוהה:

אחרי שזה יוכשר לא יהיה.

יהודה פרוידינגר:

לא, לא, כתוב בדוחות שאין עבירות בניה.

יוחנן וייצמן:

הבניין לא לשימור בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה זה משנה? אבל הוא רוצה להוסיף, עושה תב"ע נקודתית.

יהודה פרוידינגר:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

הוא עושה מה שצריך, הכל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

יהודה פרוידינגר:

מה מרוויחים כשהופכים מרתף לשטח עיקרי כשעושים פה דירה?

דובר לא מזוהה:

דירה.

אליעזר ראוכברגר:

דירה, דיורית, תקרא לזה איך שאתה רוצה.

יוחנן וייצמן:

מה המרפסות ...?

דוברת לא מזוהה:

מגורים.

אליעזר ראוכברגר:

מגורים.

דוברת לא מזוהה:

מגורים.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להראות חזית? כן, זה יותר קל לי לראות. בסדר.

אמנון ארבל:

תכנית 18 בסדר היום, תכנית,

יוחנן וייצמן:

אין עבירת בנייה, טעיתי במה שאמרתי מקודם.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

תיק 1266170

אמנון ארבל:

תכנית 18 בסדר היום, תכנית 1266170, תכנית בסמכות הוועדה המקומית בשועפט. יש פה תכנית שמציעה תוספות בנייה, אנחנו כתבנו פה המלצה לדחייה כי יש פה בעיה שקומת החניה למעשה מעל הקרקע ברובה, ולכן כתבנו לדחות את התכנית ... המוצע. ישבנו השבוע עם האדריכל שעושה קצת שיפורים בתכנית וגם הקטין את כמות התוספות שהוא מציע, רק להשלמת קומה ולא שתי קומות כמו שהוא מציע, וגם ביקשנו להנמיך, הוא קיבל היתר בנייה מהעירייה לקומת חניה שרובה מעל הקרקע אבל לפחות ביקשנו להנמיך בצורה משמעותית את המעקה כדי שהקיר לכיוון הרחוב יוקטן ולכן כתבנו המלצה בהתאם שמאפשרת לו רק להשלים את החצי קומה שיש לו היום, בהרבה פחות זכויות ממה שהוא ביקש, ולשפר את המבט לרחוב מבחינת קירות התמך.

אלדד רבינוביץ':

יש שמה, יש שמה ...

אמנון ארבל:

כן, כן, זה לא מוכתרים, שועפט ו-, סליחה, בית צפאפא זה לא נוהל מוכתר.

תיק 1261726

אמנון ארבל:

תכנית 19 בסדר היום, תכנית 1261726, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית ברחוב מיימון 6 בקריית משה. יש פה תכנית שמציעה להרוס בניין קטן ונחמד שיושב על איזה סמטה מאד צרה, ולהקים בניין של שמונה קומות.

חיים כהן:

אני, אני אגיד לך,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להראות תמונות של הבניין הזה?

חיים כהן:

אני אגיד לך מה קורה, אמי,

אמנון ארבל:

כן?

חיים כהן:

זה היה בשימור,

אמנון ארבל:

כן.

חיים כהן:

ובצורה פלאית השימור החליטה להרוס את הכל, אין שום דבר שימור ולא שום דבר. אז אמרתי, דבר ראשון לפני שמקבלים החלטה אני רוצה ללכת לראות, כי מאד מעניין אותי להגיע,

יוסי חביליו:

אני רוצה לראות.

חיים כהן:

... שימור להרוס את הכל,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה,

צביקה אסולין:

רגע, הוא מדבר.

יוסי חביליו:

אני לא שומע.

צביקה אסולין:

הוא מדבר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה חבר שלך. מילא אתה מפריע לי, אבל לחיים?

יוסי חביליו:

חיים חבר טוב, סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אז למה אתה מפריע לו?

יוסי חביליו:

אני לא ידעתי שזה הוא.

אליעזר ראוכברגר:

אה.

יוחנן וייצמן:

אבל אני חבר יותר טוב.

חיים כהן:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא ויוחנן,

חיים כהן:

התיק הזה,

אליעזר ראוכברגר:

מתחרים מי חבר שלך יותר טוב.

חיים כהן:

היה, התיק הזה היה בשימור.

דובר לא מזוהה:

אני לא.

חיים כהן:

ובוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

... מצהיר שהוא לא, גם אני.

יוסי חביליו:

אתה מפריע לי לשמוע את חיים.

חיים כהן:

מחלקת השימור בצורה גורפת החליט להוריד את זה, אין שום דבר שימורי, שום דבר.

אמנון ארבל:

למה זה כזה מפתיע?

חיים כהן:

רגע. כי אני מכיר את השימור, בדרך כלל לא מורידים כל כך זה באזור הזה, במיוחד,

ישראל קלרמן:

למה?

חיים כהן:

שאתה רואה מה קורה.

אמנון ארבל:

שם, בקריית משה ...

אליעזר ראוכברגר:

זה לא העיר ההיסטורית.

ישראל קלרמן:

בקריית משה?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא העיר ההיסטורית.

אמנון ארבל:

תראה, זה הבניין.

חיים כהן:

... בניינים אחרים, על כל דבר בשימור ...

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה לא העיר ההיסטורית. יש שמה,

חיים כהן:

אמרתי, רגע, מישוהו בדק את המדרגות, מישוהו בדק את הזה?

אליעזר ראוכברגר:

כנראה שכן.

חיים כהן:

כנראה שלא.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

חיים כהן:

אבל לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה עכשיו?

חיים כהן:

רגע, הלכתי לראות את המקום,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

חיים כהן:

באמת, לשם שינוי, אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

אין שימור.

חיים כהן:

אין שימור,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

חיים כהן:

מיד להוריד אותו, חבל על הזמן.

אליעזר ראוכברגר:

נו, הלאה.

חיים כהן:

... אבל עכשיו אני רואה יש פה בהפרשה,

אמנון ארבל:

זה הבניין, תראה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, לפני הפרשה, רגע, לפני הפרשה,

אמנון ארבל:

זה הבניין, רציתם לראות את הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

יש לי,

חיים כהן:

הייתי, הייתי במקום.

יוחנן וייצמן:

לא, תראה את החזית שלו ל-

אמנון ארבל:

... זה לא אתה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, תראה את החזית שלו לרחוב.

חיים כהן:

אמרתי, אמרתי,

אמנון ארבל:

אין פה רחוב, האמת, אין רחוב.

יוסי חביליו:

אני לא שומע, באתי לשמוע,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לפני הפרשה, חיים, אני עוד מדבר על הגובה.

דובר לא מזוהה:

מה יש לך?

יוסי חביליו:

לא זה הבעיה, לא הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר על גובה.

יוסי חביליו:

רגע, באתי לשמוע,

אליעזר ראוכברגר:

אני, אני רוצה לדבר על זה, שניה.

אמנון ארבל:

חשבתי שאתה רוצה להגיד שזה לשימור.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מבקש שמונה ... רוצה לתת לו שש, אני שואל למה.

דובר לא מזוהה:

לא, לא, לא, ...

יוסי חביליו:

הוא אומר הפוך.

ישראל קלרמן:

ליד זה, ליד ...

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

למה לא 12?

יוסי חביליו:

... אומר שהגובה זה הבעיה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. אה, פתאום עכשיו אתה רוצה 12?

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

אמרת שאתה חשבת שאין בעיה אבל עכשיו אתה רוצה לעדכן, או משהו כזה.

אליעזר ראוכברגר:

... מיימון 10,

אמנון ארבל:

יש בניין אחד, תסתכל,

יוחנן וייצמן:

תראה את החזית שלו,

יוסי חביליו:

... אתה אומר, ...

אמנון ארבל:

חבר'ה, אפשר ריכוז?

אליעזר ראוכברגר:

ששש, חברים.

יוסי חביליו:

רגע, אסולין, תן שתי דקות פה לראות.

אמנון ארבל:

זה בניין מאד קטן, שלא יושב על רחוב, הכניסה שלו מהסמטה הקטנטונת הזאתי ודרך זה הוא נכנס לחניה שלו. בסדר? זה אחד. שתיים,

יהודה פרוידינגר:

איך נכנסים לחניה?

דובר לא מזוהה:

רגע, רגע,

אמנון ארבל:

דרך הסמטה הזאתי נכנסים לכאן.

חיים כהן:

נכון, בדיוק.

יוסי חביליו:

איפה הכביש, איפה,

חיים כהן:

... דרך מיימון,

אמנון ארבל:

אין לו כבישי גישה.

חיים כהן:

זה נקרא דרך מיימון, ופה יש שלט של מיימון 16, 18, 19,

אמנון ארבל:

נכון. זה הכניסה לבניין הזה, מהנקודה הזאתי כאן.

חיים כהן:

זה בניין,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, זה ... גבוה,

יוסי חביליו:

זה הבניין? על מה מדברים?

אמנון ארבל:

זה שש קומות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה ... שימור.

אמנון ארבל:

שניה,

יוסי חביליו:

רגע, הבניין עם הגג האדום, עליו אנחנו מדברים.

אמנון ארבל:

לא, זה,

יוסי חביליו:

אה, עוד יותר קטן ונחמד.

אמנון ארבל:

זה קטן ונחמד, נכון.

חיים כהן:

וזה טיח, לא אבן, ...

יוסי חביליו:

לא, אין בעיה, אבל אני לא רוצה,

דובר לא מזוהה:

לא, אין שימור.

יוסי חביליו:

לתת להם שמונה קומות.

ישראל קלרמן:

הוא לא רוצה,

אמנון ארבל:

אז יש פה, שניה רגע,

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

למה אתה מדבר? תן לו לדבר, לאמי.

יוסי חביליו:

בוא, אני שואל שאלות, תפסיק.

אריאל גולן:

... שמונה קומות, אמי.

אליעזר ראובברגר:

יש פה, הנה, יש את זה,

יהודה פרוידינגר:

איפה דגי ראובן? איפה דגי ראובן?

יוסי חביליו:

למה, אבל, שניה, שניה.

יהודה פרוידינגר:

זה דגי ראובן?

אריאל גולן:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

לייזר,

יוסי חביליו:

אבל רגע, אמי, אתה מדבר על זה. אמי,

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יוסי חביליו:

וזה כמה קומות, אמי, אמי, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

זה, וההוא למטה, ... של הכביש.

יוסי חביליו:

זה כמה קומות?

אמנון ארבל:

שש.

יוסי חביליו:

שש.

אליעזר ראוכברגר:

וזה, ההוא ממול?

יוסי חביליו:

ההוא גדול מדי.

אמנון ארבל:

שניה, חברה, אפשר להסביר בבקשה?

יהודה פרוידינגר:

זה רחוב ...

אמנון ארבל:

אפשר להסביר רגע משהו?

יוסי חביליו:

תעשה שש,

אמנון ארבל:

יוסי,

יוסי חביליו:

לא הייתי נותן לו יותר משש.

אמנון ארבל:

אני יכול להסביר רגע משהו?

יוסי חביליו:

... במגרש, אתה, כל מי שרוצה פה שיקבל.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון, כמה שיותר לבנות, כמה שאפשרי והגיוני.

יוסי חביליו:

אז אני ...

יוחנן וייצמן:

אני יודע בגאולה, אני יודע מה היו עושים לו.

חיים כהן:

בגאולה, בכל מקום.

יוחנן וייצמן:

בכל מקום.

אמנון ארבל:

אפשר להסביר רגע משהו?

יוסי חביליו:

זה שש קומות, וזה, ... זה לא, אתה רואה שהוא חורג מהאזור.

ישראל קלרמן:

לא, ... פינוי בינוי, זהב פועל מה שפינוי בינוי,

יוסי חביליו:

אבל זה מגרש נורא קטן.

אמנון ארבל:

אם אתה תשתוק אני אוכל לדבר ואני אסביר.

יוסי חביליו:

אסולין,

צחי ברים:

אני אשמח לשמוע אותך.

אמנון ארבל:

אליעזר,

יוסי חביליו:

תפסת לי את המקום, אסולין.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר גמור.

אמנון ארבל:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

נו?

יוסי חביליו:

תפסת לי את המקום.

דובר לא מזוהה:

ששש,

אמנון ארבל:

שש, חברים.

צחי בריס:

אני רוצה לשמוע את אמי.

יוסי חביליו:

תפסת לי את המקום.

ישראל קלרמן:

מה שהם רואים, ...

יוסי חביליו:

התיישבת על הכיסא הזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא בדקתי, אבל זה מה שהם אומרים.

אמנון ארבל:

אתם רוצים להקשיב או ש...?

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה.

יוסי חביליו:

וגם הסעיף הבא ...

אמנון ארבל:

בכל האזור הזה, בכל האזור הזה המדיניות למעשה, גם של תכנית האב, גם תא 62, שמגרש קטן לדונם הוא הרבה יותר קטן מדונם, זה שש קומות. הבניין היחידי שיש לו שמונה קומות בכל התמונה שאתם רואים כרגע זה בניין אחד שזה הבניין הזה, זה תכנית שחלה גם על הבניין הזה וגם על הבניין הזה. היא עשתה פה שש קומות, גם בבניין הזה הוא הגיש בהתחלה בניין של שש קומות, והוועדה החליטה, אני חושב גם המקומית וגם המחוזית, להפריש פה שצ"פ מהחלקה ותמורת השצ"פ הקטן והנחמד שהוא הפריש פה הוא קיבל עוד שתי קומות. זה הכל. אין פה,

יוסי חביליו:

אין לו שצ"פ להפריש.

אמנון ארבל:

אין פה בניינים אחרים של שמונה קומות.

יהודה פרוידינגר:

כמה זה?

יוחנן וייצמן:

שייתן בית כנסת, וניתן לו גם שמונה קומות.

אמנון ארבל:

אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש,

יוסי חביליו:

שייתן איזה מעטפה קטנה, ניתן לו עשר קומות.

אליעזר ראוכברגר:

יאללה, תשתוק, אתה ... לקבל מעטפה.

אמנון ארבל:

זה חלקה, חברים, זה חלקה, זה חלקה מאד קטנה עם גישה מאד בעייתית בשטח מאד קטן, אין פה שום הצדקה מבחינה כלכלית לתת פה שמונה קומות כי זה חלקה כלואה וקטנה. אני לא חושב שיש הצדקה,

יוסי חביליו:

מה אתה ממליץ, כמה לתת?

אמנון ארבל:

שש קומות.

יוסי חביליו:

שש. אני מצטרף להמלצת אמי ארבל.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

יהודה פרוידינגר:

אני רק,

יוסי חביליו:

אני חושב שמי שנותן לו שמונה זה לא סביר,

נר:

גם פה יש כריתה של 13 עצים מתוך 19, שבתוך השטח ...

דובר לא מזוהה:

לא, שניה, אני,

יוסי חביליו:

זה גם לא טוב.

חיים כהן:

לייזר,

נר:

וגם צריך להכניס פה הנחיות של הברכה.

חיים כהן:

סליחה, אדוני,

יוסי חביליו:

ומה עם העצים?

יוחנן וייצמן:

רגע, בוא, בוא, תקשיב,

יוסי חביליו:

רגע, מה זה הברכה? תסביר לי.

אליעזר ראוכברגר:

לגבי קווי הבניין.

אמנון ארבל:

מה כתבנו?

יוסי חביליו:

מה זה הבריכה?

אליעזר ראוכברגר:

קווי בניין. בוא, הוא רוצה קווי בניין מרפסות, שיהיה לו אפשרות למרפסות סוכה לכל הדירות.

אמנון ארבל:

אבל זה בדיוק הבעיה. יש לו מגרש קטן והוא מנצל את כל זכויות הבנייה ויחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

אין מה לעשות, בסדר.

אמנון ארבל:

יש מה לעשות, אפשר לצמצם קצת פחות, אליעזר.

יוסי חביליו:

לצמצם.

אמנון ארבל:

יש לו מגרש נורא קטן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז עוד מטר הקו בניין זה הסיפור שלך?

אמנון ארבל:

אבל דיברנו לפני רגע, לא, זה לא יפה שאתה מציג את זה ככה, אליעזר. דיברנו לפני רגע על זה שמרפסות לכיוון שכנים זה דבר בעייתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אז הוא כותב, אבל הוא לא הציע פה מרפסות לשכנים, הוא הציע את זה על השטחים הפתוחים.

אמנון ארבל:

איזה שטחים פתוחים יש לו?

אליעזר ראוכברגר:

בטח שיש לו.

אמנון ארבל:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

תעלה את זה עוד פעם.

אמנון ארבל:

נו, זה הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, כל העצים האלה, מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

זה מגורים, זה מגורים וזה מגורים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל המגורים האלה הם רחוקים.

אמנון ארבל:

מה רחוקים.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, יש לי שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוא,

אמנון ארבל:

... מחר יעשה תכנית,

יוסי חביליו:

מה זה העצים האלה?

אמנון ארבל:

מה, אתה לא תיתן לו שום דבר?

יוסי חביליו:

מה עם העצים האלה, נשארים או לא?

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

נכרתים 13,

אמנון ארבל:

רובם לא בתחום החלקה. ... עוקרים פה עצים, כמובן, נו, אין מה לעשות.

דובר לא מזוהה:

לכיוון פה,

יהודה פרוידינגר:

אמי, אני,

יוסי חביליו:

אין בעיה,

יהודה פרוידינגר:

אני מבקש רק להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

בכל בנייה עוקרים עצים.

דובר לא מזוהה:

אז מה אתה מציע?

יוסי חביליו:

לא, יש שטח שלא עוקרים בו עצים.

אליעזר ראוכברגר:

אין כמעט דבר כזה.

יוסי חביליו:

... עצים,

יוחנן וייצמן:

יוסי, יוסי, בוא, יוסי, בוא נעשה סדר בנושא,

יהודה פרוידינגר:

13 מתוך 19.

יוחנן וייצמן:

תן לי להסביר לו חצי דקה. כשיש עצים במרכז המגרש, בונים עליהם, אין מה לעשות. אנחנו משתדלים ...

יוסי חביליו:

בסדר, נכון.

יוחנן וייצמן:

אם אפשר לעשות נסיגה של מטר ולשמר עוד עצים,

יוסי חביליו:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

שמה אנחנו נמצאים.

יוסי חביליו:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

אני לא הולך להרוס את הבניה בירושלים.

יוסי חביליו:

הבנתי.

יהודה פרוידינגר:

אמי, אמי, יש לי בקשה רק להוסיף ... אמי,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

אז זה לא רלוונטי.

יהודה פרוידינגר:

אמי, יש לי תנאי אחד שאני מבקש להוסיף.

אמנון ארבל:

יש מה?

יהודה פרוידינגר:

תנאי אחד שאני מבקש להוסיף.

אמנון ארבל:

תנאי להוסיף למה?

יהודה פרוידינגר:

פה, בתב"ע הזאת.

אמנון ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

הבניין הסמוך הוא אבוקת אור. אבוקת אור זה מעון לנכים עם מוגבלות עם פיגור, עם פיגור.

דובר לא מזוהה:

מה אתה רוצה?

יהודה פרוידינגר:

שכל מהלך הבנייה תישמר גישה נגישה למבנה הזה שלהם.

אמנון ארבל:

איפה המבנה שלהם?

יהודה פרוידינגר:

... בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שהוא צודק.

אמנון ארבל:

איפה המבנה שלהם?

יוחנן וייצמן:

השאלה מי מפקח על זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אריאל גולן:

זה, זה, זה הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

זה ברור שהוא צודק, מה השאלה בכלל?

אריאל גולן:

זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

חד משמעית, אי אפשר ...

אליעזר ראוכברגר:

חד משמעית, גם במהלך הבנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם לא יוכלו לעבור,

אליעזר ראוכברגר:

הם חייבים לקבל גישה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא ... להפריע להם,

אריאל גולן:

יש להם כניסה אבל גם היא ...

יהודה פרוידינגר:

... לא נגישה,

אמנון ארבל:

בסוף צריכים לבנות איכשהו,

אריאל גולן:

הם צריכים גישה נגישה.

אמנון ארבל:

בסוף צריכים לבנות את הבניין, זה מהווה איזשהו הפרעה מסוימת, מה לעשות?

יהודה פרוידינגר:

אבל יש שמה, אז שימצאו פתרון,

אמנון ארבל:

איזה פתרון?

יהודה פרוידינגר:

לא יודע, ...

אמנון ארבל:

איזה?

יהודה פרוידינגר:

שיפתרו להם, מעון אחר, לא יודע,

אמנון ארבל:

מסוק?

יהודה פרוידינגר:

יש פה ילדים,

ישראל קלרמן:

מה מעון אחר? איזה מעון? הם ישכרו מעון לשנה?

יהודה פרוידינגר:

מה אני אעשה?

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

אמי, ...

יהודה פרוידינגר:

שיאפשרו גישה נגישה.

יוסי חביליו:

תקשיב לנימוקים שלי ו...

יהודה פרוידינגר:

... שתהיה נגישה, גישה נגישה.

אליעזר ראוכברגר:

חיים,

יוחנן וייצמן:

אני שאלתי אותך שאלה,

חיים כהן:

אני אמרתי, אני בגישה ... תמיד. אני חושב שצריך,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, במקרה הנוכחי.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

מה, מה? לא שמעתי.

דובר לא מזוהה:

חיים, חיים,

חיים כהן:

אני אסביר לך למה.

אמנון ארבל:

למה?

צחי ברים:

אני רוצה לשמוע.

יוסי חביליו:

מה הגישה שלך?

חיים כהן:

אני בעד גובה.

יוסי חביליו:

בעד גובה?

צחי ברים:

אני רוצה גם לשמוע אותו, יוסי.

אמנון ארבל:

זה מגרש ש ... מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא יפסיק להיות חבר שלך.

יוסי חביליו:

אני חבר שלו, אני חלוק עליו.

חיים כהן:

בסדר, הוא מכיר.

יוחנן וייצמן:

יוסי, תגיד לי, הבניין הזה לדעתך לשימור, החזית הזאת, או לא?

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

אני בדעה שבמגרשים יותר קטנים,

צחי ברים:

חיים,

אליעזר ראוכברגר:

נו, נו, נו,

חיים כהן:

גם ... בעד גובה.

צחי ברים:

חיים, אני רוצה לשמוע אותך.

חיים כהן:

אני אומר שאני בעד גובה, במיוחד בשכונה כזאת צפופה, שיש דרישה מאד גדולה, והציבור נחנק בגלל שאין לנו את היכולת לדירות כי כל דבר שמה מורידים גובה ואז יש דרישה של דירות ואין דירות והמחירים עולים. אני בעד גובה, זה הגישה שלי.

יוסי חביליו:

לא, לא, אל תהיה ...

חיים כהן:

עכשיו, מה שכן הפריע לי,

צחי בריס:

... מרפסות.

יוסי חביליו:

אני אשכנע אותו, מה אתה רוצה?

צחי בריס:

חיים,

חיים כהן:

רגע, לייזר,

צחי בריס:

לגבי המרפסות,

חיים כהן:

הפריע לי דבר אחד, הפריע לי דבר אחד,

צחי בריס:

חיים, לגבי המרפסות שהוא הראה?

חיים כהן:

רגע. לגבי המרפסות, עוד פעם,

יוסי חביליו:

אני רוצה אחריו לדבר.

חיים כהן:

בוודאי שאני בעד מרפסות, אני לא,

צחי בריס:

יוסי, אני ...

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר, נו.

חיים כהן:

לייזר, לגבי המרפסות, אם ניתן לעשות את המרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

בטח, בוודאי.

חיים כהן:

אם ניתן לעשות את המרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

כל החברים שלך ...

ישראל קלרמן:

וגם לגבי החניה, וגם לגבי החניה.

חיים כהן:

לגבי המרפסות אני, ברור שאני בעד המרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה קווי בניין בשביל המרפסות.

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

וגם החניה.

אמנון ארבל:

תסביר לי למה, למה בבניין,

אליעזר ראוכברגר:

ככה, כי בוא, זה אזור דתי,

אמנון ארבל:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

הם צריכים,

אמנון ארבל:

אבל לא אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

הם צריכים מרפסות סוכה.

אמנון ארבל:

שניה, לא אמרתי שלא יהיה מרפסות,

חיים כהן:

יש משהו, יש משהו אחד,

אמנון ארבל:

רגע, שניה, חיים, שאלה, אני רוצה שאלה.

חיים כהן:

כן.

אמנון ארבל:

אני לא אמרתי שלא יהיה מרפסות סוכה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אתה מדבר,

אמנון ארבל:

יש תכנית,

אליעזר ראוכברגר:

על מרפסות סוכה מצומצמות.

אמנון ארבל:

לא, שתהיה תכנית שתיתן סוכה לכולם, השאלה מה קו הבניין לכיוון השכנים. פה יש בניין מגורים, תסתכלו, לייזר, תסתכל רגע. זה בניין מגורים קיים, זה בניין מגורים קיים, פה כן יש שטח ... סבבה, אפשר לתת לפה. למה שבניין חדש שמקבל שמונה קומות, אתם רוצים, אני אומר שש, צריך לחרוג עוד, לעשות תכנית מקסימלית ... בבניין הזה עוד מרפסות? כשיבוא השכן ויגיד, למה אתה מתקרב אליי, מה אני אגיד לו?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אין לנו תשובה.

ישראל קלרמן:

יש שכנים? הוא אומר שאין שכנים.

חיים כהן:

אני לא יודע מה ...

אמנון ארבל:

לצמצם את הבניין,

ישראל קלרמן:

אמי, הוא אומר שאין שכנים.

אמנון ארבל:

הנה, אני מראה לך את השכנים, מה זה אין שכנים?

חיים כהן:

מה המדיניות,

אמנון ארבל:

זה וזה, מה זה אין שכנים?

חיים כהן:

מה המדיניות שלנו בין בניין לבניין?

יוסי חביליו:

זה סמכות מחוזית,

ישראל קלרמן:

כמה המרחק?

אמנון ארבל:

...בבנייני מגורים.

ישראל קלרמן:

כמה המרחק?

אמנון ארבל:

2 מטר, פה ופה.

ישראל קלרמן:

והמרפסות לכיוון הזה?

אמנון ארבל:

... לכיוון הכביש,

ישראל קלרמן:

והמרפסות לכיוון הזה?

אמנון ארבל:

כן, אתה רואה את קו הבניין ... לכל בניין.

ישראל קלרמן:

לא, אבל איפה הם עושים אותם בפועל, איפה המרפסות בפועל?

יוחנן וייצמן:

זה התמונה של ...

אמנון ארבל:

זה קו הבניין, הוא יכול לעשות מה שהוא רוצה בתוך קו הבניין.

ישראל קלרמן:

לא, אז בוא נגביל אותם, שיתאמצו ויעשו.

אמנון ארבל:

אז אני אומר, שלא יעשו,

ישראל קלרמן:

שיימנעו ממרפסות לכיוון הפנים.

אמנון ארבל:

זה אזור מגורים,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

יהודה,

אמנון ארבל:

שלא יעשה את זה פה ולא פה.

צחי:

בסדר, אין בעיה, ...

אליעזר ראוכברגר:

יהודה,

צחי ברים:

והוא לא יסתדר? אין לו מספיק ...?

דובר לא מזוהה:

לייזר,

אמנון ארבל:

אני לא פותר לו את התכנון, שהוא יפתור את התכנון,

חיים כהן:

אמי, מה המדיניות,

צחי בריס:

אתה לא מתנגד למרפסות סוכה, אמי, אתה מתנגד רק שזה לא,

אמנון ארבל:

3 מטר.

ישראל קלרמן:

לייזר,

אמנון ארבל:

בבניין של שש קומות אגב, 3 מטר, ככל שהבניין יותר גבוה, בניין 30 מטר, 15 מטר, 8 מטר, 4 מטר.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

... על זה,

אמנון ארבל:

לא, בבניין החדש על זה.

אליעזר ראוכברגר:

שהם יקפידו על זה שהמרפסות יהיו רק לשטחים פתוחים בין הבניינים,

ישראל קלרמן:

אה,

אליעזר ראוכברגר:

... לשכנים.

ישראל קלרמן:

כמו שאתה אמרת, תכתוב את זה.

אמנון ארבל:

לא לכיוון המגורים, אמרתי.

ישראל קלרמן:

לא לכיוון המגורים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל ... שגם בתכנית שהם הגישו זה ככה.

אמנון ארבל:

אבל תסתכל ... אני מראה לך פה,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

קו הבניין שהם מציגים כרגע,

צחי ברים:

אבל לא רואים פה את המרפסות, אמי.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, תן לי לשמוע.

עמנואל זלטס:

...קווי בניין, קו בניין לבינוי, קו בניין למרפסת.

ישראל קלרמן:

... את המרפסות לכיוון הבתים הם רוצים להוריד.

עמנואל זלטס:

עכשיו, הם עושים את זה לאורך כל,

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

אני אומר, שיעשו לפה, אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

אז קו הבניין יהיה רק ...

צחי ברים:

רק בשטחים ...

יוחנן וייצמן:

לא לחלקות,

אליעזר ראוכברגר:

אציין ש...

ישראל קלרמן:

שיתקנו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, ישראל. שבתכנון המוצע,

יוסי חביליו:

... לא משנה.

יוחנן וייצמן:

תציג את זה.

אליעזר ראוכברגר:

... כן, זה הכל.

יוחנן וייצמן:

תציג את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לכן אני לא הבנתי למה אתה מתנגד.

ישראל קלרמן:

לא, הוא לא הבין, הוא אמר את זה. הקו בניין,

אליעזר ראוכברגר:

אמי הבין אותי. בסדר.

ישראל קלרמן:

... זה הבעיה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, כי ואתה אמי דיברתם שונה.

ישראל קלרמן:

לא, ממש לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

אמרתי את קו הבניין תשנה, הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר לך, בסדר, אני אומר לך,

ישראל קלרמן:

בנספח, אומר אמי שזה רק מנחה ולכן את קו הבניין צריך לתקן ככה. ... זה מה שהוא אומר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמנואל זלטס:

אגב, אני הייתי עושה הפוך, הייתי משאיר את קו הבניין וקובע שהמרפסות יהיו מחייבות במיקום הזה. במקום את קו הבניין לעשות ככה וככה וככה,

ישראל קלרמן:

לא, אבל בשביל מה?

אליעזר ראוכברגר:

גם אפשרי. בוא, זה גם אפשרי.

עמנואל זלטס:

עדיף ... בתוך קו הבניין,

ישראל קלרמן:

למה, למה,

אליעזר ראוכברגר:

... נספח,

יוחנן וייצמן:

זה היינו הך,

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לנו, אכפת לנו התוצאה.

אמנון ארבל:

קלרמן,

אליעזר ראוכברגר:

זה אותו תוצאה.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

עזוב נספח מחייב, מה, הם לא רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נו, ...

יהודה פרוידינגר:

רגע, אתה מוסיף את הסעיף של ההנגשה? שיהיה ל-,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אמר, שיהיה מעבר ואפשרות ... בכל תקופת הבנייה.

יוחנן וייצמן:

כן, מה שאמר כתב כעת זה טוב, ...

צחי ברים:

זה נותן לו הזדמנות לפעם אחרת לעשות ... יותר טוב.

יוסי חביליו:

... זה לא מתאים.

ישראל קלרמן:

מה הכוונה פעם אחרת, מה אתה רוצה?

דובר לא מזוהה:

ישראל,

ישראל קלרמן:

שניה, שניה. לייזר,

עמנואל זלטס:

הקו בתשריט הוכיחה פה שיש.

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

בכללי, בכל ההוראות, הקו בתשריט ... עדיף לך את זה לעשות גמיש, ואז בנספח,

דובר לא מזוהה:

את החזית הזאת,

ישראל קלרמן:

... בין הבתים, אז מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

לחתוך, לחתוך ... בין הבתים, מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא בשטחים ציבוריים, בשטחים פתוחים.

יוסי חביליו:

טוב, אני רוצה לדבר, ...

אליעזר ראוכברגר:

זה פתוח באזור ציבורי,

יהודה פרוידינגר:

אמרתי, ...

אליעזר ראוכברגר:

של החלקה, אבל אין שמה בניין, אין שם חלונות שכנים.

דובר לא מזוהה:

יהודה,

יהודה פרוידניגר:

הנגשה, אמי, אתה כותב את ההנגשה.

אליעזר ראוכברגר:

... בניין יוכל לעשות מרפסות רק לשטחים פתוחים, לא לחלונות השכנים.

חיים כהן:

ואז אתה לא חורג מהמדיניות.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוסי חביליו:

רגע, אני רוצה לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, המדיניות אין בעיה. רגע, שניה.

יוסי חביליו:

לא רגע, הוא דיבר, ההוא דיבר, עכשיו אני,

אליעזר ראוכברגר:

אבל שניה, רגע.

יוסי חביליו:

הוא רוצה לכתוב את ההחלטה, אני רוצה לשחרר אותו לשלום.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, עוד לא כתבתי שום דבר.

יוחנן וייצמן:

יהיה שתי החלטות,

אליעזר ראוכברגר:

יש כמה נושאים פה,

יוחנן וייצמן:

ונצביע עליהם, מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מדברים על הקומות, עוד שניה, עוד לא הגעתי לקומות בכלל.

חיים כהן:

לגבי המדיניות, לא, כן משנים, לא משנים ... שהוא אמר,

יהודה פרוידינגר:

ילדים עם מוגבלות,

חיים כהן:

שבבניין כזה,

יהודה פרוידינגר:

ילדים עם מוגבלות,

חיים כהן:

זה עד 3 מטר, פה זה 2 מטר. מה שאנחנו עשינו, במקום הציבורי,

אליעזר ראוכברגר:

... לשטחים פתוחים.

חיים כהן:

3 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חיים כהן:

שזה אומר, הם לא חורגים.

אמנון ארבל:

מה שכתבתי בסדר?

אריאל גולן:

אפשר לתת לכיוון המגרש החום, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

אגב, זה לא קשור למדיניות, ... המדיניות, זה לא מדבר על המהות. כן.

יהודה פרוידינגר:

כי אני רוצה שיעשו להם על ...

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה. את הנושא של המעבר, מוגש, מסודר, לאבוקת אור. כתב. עכשיו יש לנו,

ישראל קלרמן:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע. עכשיו יש לנו את הנושא של החניון.

חיים כהן:

רגע, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

אחר כך נגיע לקומות.

ישראל קלרמן:

אבל לייזר, ... סעיף 11,

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

אריאל גולן:

לייזר, לייזר,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

... בגזע העצים. זה יפגע להם בחניה.

יוחנן וייצמן:

מה, שיפגע בחניה.

ישראל קלרמן:

... אותם.

אמנון ארבל:

תסתכל,

יוחנן וייצמן:

שירדו עוד קומה, באמת, מה.

ישראל קלרמן:

אתה סותר את עצמך.

יוחנן וייצמן:

שירדו עוד קומת חניה,

אליעזר ראוכברגר:

... זה יפגע להם ברמפות,

חיים כהן:

אני מסכים עם וייצמן, אני מסכים.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, נו יוחנן.

ישראל קלרמן:

אתה לא יכול.

אריאל גולן:

לייזר,

חיים כהן:

למה לא לרדת,

יוחנן וייצמן:

לא, לכרות עצים בשביל חניה? בחייד.

אליעזר ראובברגר:

לא אמרתי לכרות עצים, אני לא אמרתי,

חיים כהן:

לא, למה שלא ירד עוד קומה? אם הוא כבר חופר, מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

גזע העצים, זה לא ...

אליעזר ראובברגר:

לא, זה יפגע לו ברמפה, ללא קשר לקומה. כי הרמפה זה הכניסה. אתה יכול לרדת עד אוסטרליה, אבל לא יעזור לך, הכניסה היא חסומה.

חיים כהן:

מה אתה מציע?

אמנון ארבל:

תראה, תראה,

אליעזר ראובברגר:

מה אני מציע?

אמנון ארבל:

רוב העצים פה, תראה, יש פה מקבץ נורא,

אליעזר ראובברגר:

אני דיברתי על הכניסה, הכניסה לא קשור לעומק.

יוחנן וייצמן:

אם מורידים את כל המקבץ, שלא יהיה חניה.

אמנון ארבל:

יש פה הרבה עצים, תסתכל, אליעזר, יש פה הרבה עצים כאן,

אליעזר ראוכברגר:

... כמו שאמי מבקש.

אמנון ארבל:

יש פה הרבה עצים בדופן הזאתי כאן, אתם רואים פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

את העצים האלה שרואים אותם פה, זה חלק, זה כל העצים האלה, כאן. שיעשו מאמץ לשמור עליהם.
...הכניסה מכאן, הם יכולים לרדת עם רמפה ישר ולרדת למטה, לצמצם את הקומות של החניה, הם
יכולים לבחון את זה. או לעשות טיפה מכפילים ו-, אפשר, אפשר לשמור על המבט הזה,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

אז תכתוב את זה, תכתוב את זה, אפשר, תכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

אז תכתוב לבחון, לא מחייב. בסדר. אבל אם זה מונע מהם את הרמפה אז אין חניון. עזוב עכשיו את
העומק, העומק ...

חיים כהן:

מה הוא אומר? מה הוא אומר?

אמנון ארבל:

בוא נראה את הרמפה.

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא ...? הנה, שניה, הוא רוצה לראות את הרמפה.

יוחנן וייצמן:

שיעשה ... בתוך הבניין, למה לכרות עצים? בשביל מה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר על,

ישראל קלרמן:

לא לכרות, זה ליד גזע העצים,

אליעזר ראוכברגר:

חלק מגזע העצים...

ישראל קלרמן:

חלק מגזע העצים,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

ואז,

אמנון ארבל:

המשמעות שהם עוקרים, נו מה.

עמנואל זלטס:

יוחנן לא רוצה חניות.

יוחנן וייצמן:

לחינם, לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי העומק.

אמנון ארבל:

עץ בלי שורשים לא יכול לחיות.

אליעזר ראובברגר:

העומק ... עד אוסטרליה, ... הרמפה של הכניסה לחניון,

אמנון ארבל:

ישראל?

ישראל קלרמן:

אה?

אמנון ארבל:

עץ לא יכול בלי שורשים לחיות, חברי הוועדה כן.

(צוחקים)

אליעזר ראובברגר:

זה מוכח פה כל הזמן.

אריאל גולן:

אמי,

חיים כהן:

... עומק יש, יש את החניון.

אריאל גולן:

אמי,

אליעזר ראובברגר:

לא, העומק הוא לא הנושא, לא הנושא העומק, העומק, הנושא הוא הכניסה.

ישראל קלרמן:

הרמפה שנכנסים.

אליעזר ראובברגר:

הכניסה. גם אמי אמר, הוא הראה לך את זה גם כאן. הרמפה של הכניסה. אם אין לו את המקום אז אין כניסה, גם אם החניון יהיה עשרה קומות.

אמנון ארבל:

לא, הכניסה, הכניסה היא פה אבל הרמפה שיורדת למטה היא דווקא, היא כן פה וזה בעיה קצת.

אליעזר ראוכברגר:

הנה.

אמנון ארבל:

בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

להגיד ?

אמנון ארבל:

אם רוצים לעשות רמפה, זה מגרש נורא קטן,

יוחנן וייצמן:

מצדי בוא תיתן לו עוד קומה, שיעשה רמפה בתוך הבנייה. אין לי בעיה. שיקבל תשע.

אמנון ארבל:

לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

אני אומר שיבנו את הרמפה באמצע המגרש,

אמנון ארבל:

לא, זה לא יעזור לו אבל.

יוחנן וייצמן:

זה לא יעזור לו?

אמנון ארבל:

זה מגרש נורא קטן, זה 600 מטר.

אריאל גולן:

לגבי המרפסות מה אמרתם בסוף?

אמנון ארבל:

לכיוון השכנים לא יותר.

אליעזר ראוכברגר:

רק לשטחים פתוחים.

יוחנן וייצמן:

ההחלטה היא ...

אריאל גולן:

אני אוסיף עוד משהו. רגע, שניה,

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

יש מאחורה גן ילדים, יש מאחורה בצד המערבי גן ילדים קומה אחת. ייתכן ויבנו שמה עוד קומות, ...
אפשר גם לתת לשמה מרפסות לצד הזה, לגני ילדים, אין שמה היזק ראייה,

צחי ברים:

הוא אומר ... שאפשר לתת להם מרפסות.

אריאל גולן:

לא חייב דווקא לשטחים פתוחים, אפשר גם לכיוון המגרש החום.

ישראל קלרמן:

פה, הוא אמר למעט, למעט המערבי, נכון? אמרת למעט למגורים.

אריאל גולן:

למעט השטחים הפתוחים, ... שטחים פתוחים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הוא צודק. לא, אריאל צודק,

ישראל קלרמן:

נכון, אז הוא אמר למעט הבניינים.

אליעזר ראוכברגר:

תן לראות.

אריאל גולן:

תראה את ה-,

אמנון ארבל:

לא תותר העמדת מרפסות מעבר לקווי הבניין לכיוון מגרשי מגורים סמוכים אלא רק לשטחים פתוחים כפי ש-,

עמנואל זלטס:

שטחים פתוחים וציבוריים.

אליעזר ראוכברגר:

פתוחים סלאש ציבוריים. תעשה סלאש ציבוריים.

עמנואל זלטס:

שטחים ציבוריים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא, יש שמה גן ילדים של קומה אחת, מה אכפת לי שיהיה לשם?

עמנואל זלטס:

אגב, אמי, סעיף 2,

אריאל גולן:

אבל זה, אמורים לבנות שמה,

אמנון ארבל:

זה לא יישאר קומה אחת.

עמנואל זלטס:

אמי, סעיף 12,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה.

עמנואל זלטס:

אמי,

אריאל גולן:

מגישים שם תב"ע לעוד גן ילדים,

עמנואל זלטס:

סעיף 12,

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

... של מטר וחצי.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמנואל זלטס:

אולי אם אתה נותן עוד כמה, זה כבר 2 מטר, למה,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש,

אריאל גולן:

לא, יבנו, ...

אליעזר ראוכברגר:

גם אם יש.

עמנואל זלטס:

לא, אם אתה נותן לו לכיוון השטחים האלה עוד מטר,

דובר לא מזוהה:

מציעים מטר.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שהמגורים האלה,

עמנואל זלטס:

2 מטר, לא,

אליעזר ראוכברגר:

או הילדים שילמדו בגן ילדים. טוב,

צביקה אסולין:

לייזר, אנחנו מתקדמים?

יוסי חביליו:

רגע.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, בוא, נושא נושא. אוקי, עכשיו לגבי הנושא של הקומות. כן, יוסי, אתה רוצה לדבר?

יוסי חביליו:

כן, כן. אז אני רוצה לדבר ושיקליטו אותי,

דובר לא מזוהה:

בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

הכל מוקלט.

יוסי חביליו:

לא, כשאני רואה את התמלילים, הרבה מנותק, אתם מפריעים לי, ופתאום,

יוחנן וייצמן:

אתה אף פעם לא מפריע לאף אחד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אתה צודק.

יוסי חביליו:

יוחנן, אני מבטל לך ארבע טיולים עכשיו.

(צוחקים)

יוחנן וייצמן:

סחיטה באיומים.

אליעזר ראוכברגר:

כן. אמרתי לך שהוא מקבל מעטפות.

יוסי חביליו:

אני, אני מתנגד לתכנית כפי שהיא ומצטרף להמלצת הדרג המקצועי. ראינו בצילום אוויר שכל הבניינים שמה באזור הם נמוכים. הבניין הסמוך הוא שש קומות, יש חריג אחד של שמונה שאגב מכוער בעיניי והייתה טעות, אבל היה בו נימוק שהם הפרישו שטחים. אני הייתי מתנגד גם שמה. אמי, תקשיב לי בבקשה.

אמנון ארבל:

אני מקשיב לכל מילה.

יוסי חביליו:

אני מגבה אותך הפעם אז, ולכן אני חושב שאין שום סיבה לחרוג.

אליעזר ראוכברגר:

ששש, רגע, חברים.

יוסי חביליו:

בגלל שיש באזור, מדובר, גם מבחינת היופי, גם מבחינת הצפיפות. מדובר במגרש קטן, גם שש לא משתגע, אבל נגיד שאפשר להתפשר על זה כמקסימום, ולכן אני מתנגד.

צביקה אסולין:

שניה, אבל רגע,

יוסי חביליו:

אותו דבר גם בעניין של המרפסות.

צביקה אסולין:

רגע, יוסי, ההקלטה לא הייתה, לא עבדה. אולי תחזור על הדברים?

(צוחקים)

יוסי חביליו:

אין שום בעיה, אין שום בעיה.

יוחנן וייצמן:

בבקשה.

יוסי חביליו:

אין שום בעיה, בשמחה, אסולין, כשאתה מבקש אז אני בדרך כלל נעתר לבקשה.

צביקה אסולין:

לא, לא, בצחוק,

יוסי חביליו:

אז אני חוזר בבקשה על הדברים לבקשת חבר הוועדה צביקה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, הוא צחק.

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

הבדיחות שלך עולות ביוקר.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תכבה את ההקלטה.

יוסי חביליו:

לא, לא, אל תכבה, עוד לא סיימתי.

(צוחקים)

יוסי חביליו:

אז אני חושב שאין שום הצדקה, והמדיניות פה של לתת מה שנקרא תפוס כפי יכולתך שלא מתאים לאזור. עכשיו, חברים, ידידי חיים כהן,

חיים כהן:

למה אתה חושב ...?

יוסי חביליו:

מה?

חיים כהן:

למה אתה חושב שזה לא מתאים לאזור?

יוסי חביליו:

כי אני,

אמנון ארבל:

כי זה האזור.

יוסי חביליו:

ראינו בתצ"א,

אמנון ארבל:

כי זה האזור.

יוסי חביליו:

תסתכל על האזור,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

הנה, הנה, אני חוזר על הדברים, כנראה לא רק אסולין לא שמע, אחרים גם לא הבינו.

אמנון ארבל:

אני רק, שניה, יוסי, אני מזכיר לך שתכנית האב לאזור הזה נתקעה כי הבנו שההיקפים שהוצעו של יחידות דיור נוספים בשכונה לא היה להם שום מענה פרוגרמטי. אם עכשיו ניתן לכל אחד שמונה קומות, לא יהיה מענה פרוגרמטי.

אליעזר ראובברגר:

... יש לו פה הפרשה.

יוסי חביליו:

בדיוק, בדיוק. שניה, רגע, חיים כהן בבקשה, רגע, אמי, זה המגרש פה, לא? אמי, אמי, תחדד לי את זה קצת.

אמנון ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

כן, כן.

אמנון ארבל:

זה, זה.

יוסי חביליו:

חיים, הלו חיים, בבקשה, חיים, כהן חיים, אני מדבר איתך. שאלת אותי למה זה לא מתאים, אז אני אומר לך, בוא תסתכל פה על כל הבניינים באזור שכולם נמוכים. יש פה בניין ליד שקיבל שש קומות. אז בהחלט, אם אתה תבנה פה שמונה זה חריג. יש חריג אחד פה, שגם אני חושב שהוא לא היה נכון לעשות את זה.

דובר לא מזוהה:

חריג אחד פה וחריג אחד פה, ... 12 קומות.

אדיר שוורץ:

יוסי, אתה ליד אזור שכל כולו יהיה מגדלים. יש לך את הבניין של ...

אליעזר ראובברגר:

... הולך שם ל-40 קומות,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

זה נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

אבל תראה כמה המגרש פה קטן.

אדיר שוורץ:

יוסי, עוד עשר שנים שמונה זה חריג נמוך.

אליעזר ראוכברגר:

שמונה זה בנה ביתך.

יוסי חביליו:

אתה צריך,

דובר לא מזוהה:

זה יהיה בניין לשימור.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

תעשה פרוגרמה, ותראה, אתה עושה פה כל מגרש בפני עצמו, יהיה פה מצב על הפנים, אין כבישים,

אדיר שוורץ:

ליד הכניסה,

יוסי חביליו:

אין שטחים,

אדיר שוורץ:

אין כבישים, זה ליד הכניסה לעיר, יש לך את המערכת התחבורתית הכי מתקדמת בישראל.

יהודה פרוידינגר:

יוסי,

אדיר שוורץ:

אם שם לא תבנה, איפה תבנה, יוסי?

יהודה פרוידינגר:

חביליו, העיקר שזה לא יסתיר את השטח העם עם הגולן.

יוסי חביליו:

... וגם למרפסות שפונות לשכנים, אני גם מתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא שכנים, זה מגורים.

יוסי חביליו:

זה הכל. ולכן, עובדה שגם הייתה פה המלצה של דרג מקצועי, זה לא שאני ...

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש?

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

אז למה ההמלצה שלהם, אדיר, הייתה כזאת? אה, מה אתה זה?

אדיר שוורץ:

לא יודע, אבל זה נראה לי, אני בסוף שמעתי אותו, שמעתי ...

יוסי חביליו:

בסדר, אז אתה חושב ככה, לצערי,

אדיר שוורץ:

אני לא מסתכל מי אמר מה,

יוסי חביליו:

אני, אני,

אדיר שוורץ:

לא מעניין אותי מי אמר.

יוסי חביליו:

אני חושב אחרת, ולכן אני מתנגד לתכנית. אני מוכן שש קומות ובלי המרפסות, זה הכל. המגרש שם הוא קטן, וזה שיש שם צפיפות זה שיקול נגד, לא שיקול בעד.

צחי ברים:

למה בלי המרפסות?

יוסי חביליו:

מה?

צחי ברים:

למה בלי המרפסות?

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

לא, אבל הוא עשה רק לשטחים פתוחים.

יוסי חביליו:

אתה צריך גם להזיז את קו הבניין, נכון, אמי?

צחי ברים:

אבל הוא עשה רק לשטחים פתוחים, יוסי.

יוסי חביליו:

... קו הבניין, לצמצם ...

צחי ברים :

הוא עשה רק שטחים פתוחים, יוסי.

יהודה פרוידינגר :

יוסי,

צחי ברים :

הוא עשה רק לשטחים פתוחים.

יהודה פרוידינגר :

בוא אני אגיד לך ... הכי משכנע למה בעד.

יוסי חביליו :

למה בעד?

יהודה פרוידינגר :

כן.

יוסי חביליו :

נו, תגיד לי, תגיד ...

יהודה פרוידינגר :

ככל,

אריאל גולן :

לא, השאלה מה התכסית של,

יהודה פרוידינגר :

ככל ש-,

יוסי חביליו :

נו, אבל אתה מסתכל עליהם, תסתכל עליי.

אמנון ארבל :

טוב, החלטה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה. אני רוצה, יש שמה הפרשה של הנושא של המועדון לקשיש. טוען אריאל, יהודה, תקשיב לי רגע.

יוסי חביליו:

נרשמה ההתנגדות שלי? אני מבקש.

אליעזר ראוכברגר:

יהודה. רגע, שניה, אנחנו נעשה הצבעה. יהודה, תקשיב לי רגע,

אריאל גולן:

תהיה איתי.

אליעזר ראוכברגר:

אומר אריאל שיש שמה מועדון קשיש בהפרשה.

יהודה פרוידינגר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אומר אריאל שבמתנ"ס שאמור לקום ב... ליד גם שמה יש. אין צורך בשני מקומות.

יהודה פרוידינגר:

ברחוב גת יש.

אריאל גולן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

נו, אז הוא אומר, אין צורך בשניים.

יהודה פרוידינגר:

ברחוב גת יש.

חיים כהן:

נכון, אז מה צריך?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הוא אומר שיש.

צחי ברים:

אבל צריך להפריש לבית כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, אז אנחנו נפריש לבית כנסת, ונגדיל אותו, ובגלל זה אנחנו גם נותנים את שתי הקומות הנוספים. נעשה בית כנסת של 200 מטר, 250 מטר, כן, ניתן עוד. זה מה שהוא אמר. היה מטלה, גם כאן יהיה מטלה.

צחי ברים:

כמו בשצ"פ שמה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אמי,

אריאל גולן:

אמי, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, בוא,

אריאל גולן:

אמי, אומר צחי, אומר צחי, כמו ששם נתת ...

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מוסיפים לו בהפרשה,

אריאל גולן:

הוא אומר, בוא תוסיף עוד הפרשה ציבורית,

אליעזר ראוכברגר:

בהפרשה עוד 100 מטר, 250 מטר לבית כנסת, ואנחנו נאשר שמונה קומות.

אריאל גולן:

וקו בניין של בית כנסת גם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, קו בניין סידרנו.

אריאל גולן:

לא, של בית הכנסת, של הארון קודש.

יוחנן וייצמן:

ארון קודש החוצה, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אה, ארון קודש, בסדר, לא קבוע.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל צריך לכתוב את זה, אחרת אתה לא תוכל בשלב ההיתר, הוא צודק.

אמנון ארבל:

אתם מבקשים שההפרשה תהיה לבית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ו-250, במקום 140 הגדלנו 110, וזה כמו ששמה היה מטלה ציבורית גם פה יש מטלה ציבורית.

ישראל קלרמן:

140 למה היה?

אליעזר ראוכברגר:

תשאיר, אבל גם הוא אומר שיש ... גם ... שיקום שם, 1,200 מטר, אמור להיות שם גם. אין צורך, זה הכל סמוך אחד לשני, במרחקים של כ-300-200 מטר הכל, לא יותר.

אמנון ארבל:

יש, אנחנו יודעים שיש מחסור של בתי כנסת באזור?

אריאל גולן:

כן. כן.

אליעזר ראוכברגר:

הוא תושב השכונה,

אריאל גולן:

אני גר שם באזור.

אליעזר ראוכברגר:

הוא תושב השכונה, הוא היה גר פעם בשכונה הזאת,

חיים כהן:

אני חוזר לשכונה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אדיר שוורץ:

אתם לא רוצים לשמר לכם גמישות?

אליעזר ראוכברגר:

אתה חוזר? טוב.

אדיר שוורץ:

אתם לא רוצים לשמר לכם גמישות שזה יוכל להיות בית כנסת ויוכל להיות צורך אחר? אתם לא רוצים לשמר לכם גמישות?

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

אדיר שוורץ:

שבשלב ההיתר יוכלו לשים שמה משהו,

אריאל גולן:

זה עוד שנה וחצי, מה.

אליעזר ראוכברגר:

אי אפשר, צריך לקבוע את זה בתב"ע.

אדיר שוורץ:

שיהיה או בית כנסת או שימוש ציבורי אחר?

חיים כהן:

מי שיקנה שמה זה משפחות שיצטרכו את בית הכנסת. רק המשפחות שיבואו לגור שמה יצטרכו את בית הכנסת.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מי בעד ההצעה כמו שאמרתי, ירים את ידו. צחי, דור, הלבדשטאם, חיים כהן, אריאל גולן, ישראל קלרמן, וייצמן, אליעזר ראוכברגר ואדיר שוורץ. מי נגד?

יוסי חביליו:

אני.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי חביליו, תודה.

אמנון ארבל:

תראה מה שכתבנו,

אליעזר ראוכברגר:

רק שניה, בוא נראה, כן.

אריאל גולן:

יוסי, לזה קוראים התחרדות התושבים.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, דיברתי עם היושב ראש.

אריאל גולן:

... בקריית משה וגבעת שאול יבוא לגור בקריית יובל.

אדיר שוורץ:

אלף,

יוחנן וייצמן:

אני בעד ההצעה הזאת.

אדיר שוורץ:

אלף, אריאל צודק. בית, לא ... שבונים לגובה,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

אדיר שוורץ:

רק בשכונות חילוניות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

אדיר שוורץ:

גימל,

דובר לא מזוהה:

אז אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

בואו, בואו,

אדיר שוורץ:

בית כנסת שם זה בהחלט מתאים.

אריאל גולן:

אם ... לגובה, יבואו לגור בקריית יובל.

אדיר שוורץ:

דלת, יוסי, תראה מה זה, נתנו לאלדד לברוח מהוועדה, ועכשיו הוא ...

(מדברים ביחד)

עו"ד אילנית מיכאלי:

צביקה, גם אתה היית? צביקה,

אליעזר ראוכברגר:

יאללה, תכנית 1 ואחרי זה נעבור להתנגדויות.

יוסי חביליו:

איזה מספר?

אליעזר ראוכברגר:

כולם, כולם, אילנית, כולם למעט יוסי חביליו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר.

אמנון ארבל:

תכנית 20,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, רציתי רק לדעת,

יוסי חביליו:

אני נגד, כן. עכשיו אנחנו 20, לא?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אנחנו ב-20.

יוסי חביליו:

אז אני רוצה שיראו לי תצ"א, שיסבירו לי, זה נראה לי חשוד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אז אם ככה בוא נלך להתנגדויות. חשבתי שזה מהיר,

יוחנן וייצמן:

אני גם נגד.

דובר לא מזוהה:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אז אנחנו עכשיו נעבור ל-

יוסי חביליו:

לכן אמרתי את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר גמור, בסדר, אין בעיה. אני לא, יכול להיות שאני פה איתך, אני לא יודע, בוא נראה על מה מדובר.

אמנון ארבל:

תכנית 20 בסדר היום, תכנית 1,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, לא, תכנית 1,

אמנון ארבל:

1. 1. 1.

אליעזר ראוכברגר:

תכנית 1, 1 בסדר היום. טוב.

תיק 1027614

אמנון ארבל:

תכנית 1 בסדר היום, תכנית 1027614, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון בהתנגדויות, ברחוב אדמונד פלג בנווה יעקב,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דובר לא מזוהה:

איד?

אמנון ארבל:

אדמונד פלג. תכנית שמציעה הרחבות דיור. למעשה הוגשו פה שש התנגדויות של דיירים, חלק התנגדות עצמית, חלק דיירים מתוך הבניין. בואו נשמע אותם, אני מציע.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אפשר לקרוא להם?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותיי, אם אפשר בבקשה רק לשבת, יש פה מלא כיסאות, אפשר לשבת מסביב. כל אחד יתפוס את מקומו בבקשה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותיי, אפשר בבקשה לשבת?

דוברת לא מזוהה:

היה לי ...

עמנואל זלטס:

הכל בסדר, הכל בסדר.

יוחנן וייצמן:

איפה המגנטים?

עמנואל זלטס:

ראינו, ראינו, ...

אליעזר ראוכברגר:

מה המגנטים?

יוחנן וייצמן:

... אני מחפש את המגנטים.

אליעזר ראוכברגר:

זהו, רבותי, אפשר בבקשה לשמור על שקט? מי שלא יכול, יכול לצאת החוצה. לא מכריחים אף אחד להיות פה. כן. גברת, אנחנו נלך לפי הסדר של ההתנגדויות, התנגדות ראשונה, גברת נעמי זוננפלד? את רוצה להציג את ההתנגדות?

נעמי זוננפלד:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

נעמי זוננפלד:

שלום וברכה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק בקול, שנשמע.

נעמי זוננפלד:

אני מתנגדת התנגדות חיובית לתכנית,

אליעזר ראוכברגר:

התנגדות חיובית, אוקי.

נעמי זוננפלד :

לתוספות מעבר למה שביקשו בתב"ע, לחמש מבקשים בעמודה שלמה, בבניין האמצעי.

אליעזר ראוכברגר :

שש, כן. כן, בבקשה.

יהודה פרוידינגר :

יש לך פה על המסך.

נעמי זוננפלד :

מה שאתם מעדיפים, מה יותר נוח, פה?

אליעזר ראוכברגר :

בוודאי.

יהודה פרוידינגר :

באמצע, כולם שומעים.

נעמי זוננפלד :

וודאי, יש גם מאחורה, שם בצד, אפשר לראות כאן וכאן ומאחוריי. כל אחד איפה שנוח לו.

נעמי זוננפלד :

אנחנו מדברים על העמודה האמצעית, אולי אפשר לעלות לקומה למעלה, יראו את זה יותר טוב.

אמנון ארבל :

כן.

נעמי זוננפלד :

אנחנו מדברים על העמודה הזאת.

אליעזר ראוכברגר :

כן.

נעמי זוננפלד :

הבקשה של הדירות בעמודה הזאת, כל העמודה הזאת, אחת מעל השנייה, זה לעשות איזה שינוי בתכנית הפנימית שלהם היות והדירה שלהם ... לתוספת הזאת, אנחנו רוצים לשנות את הדירות ולהעביר את הסלונים לפה, את המרפסות לפה, וביקשנו תוספות לאזור הזה, כל האזור הזה ביקשנו תוספות. זה התקדם קדימה קצת, תוספת, מרפסות לכולם, סידרנו,

צביקה אסולין:

איך זה שונה מהתכנית המוצעת?

נעמי זוננפלד:

תוספת מעבר לתכנית המוצעת.

אמנון ארבל:

... אם יש לך אז תראי.

אליעזר ראוכברגר:

זה התנגדות חיובית היא אמרה.

דובר לא מזוהה:

כן.

נעמי זוננפלד:

כן. מרפסות, אפשר מרפסות סוכה לכולם, הכל היה בתיאום אחד עם השני, כולם מסכימים לתכנית הזאת.

ישראל קלרמן:

אחד עם השני זה, את מדברת עם הדיירים.

נעמי זוננפלד:

הדיירים בינם לבין עצמם.

ישראל קלרמן:

בהתנגדות הגשתם גם את התכנית?

נעמי זוננפלד:

כן, כן, ...

יהודה פרוידינגר:

זה כמו התנגדות עצמית של המגשים.

אליעזר ראוכברגר:

סוג של התנגדות עצמית, בסדר, ...

עמנואל זלטס:

אמי רוצה לשמוע אותה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, צביקה. שניה, בבקשה, כן.

נעמי זוננפלד:

יש נקודה אחת שרציתי להדגיש בקומת המרתף. בקומת מרתף שקיבלו פה בתוספת היא מתחת לבניין, בקומה מתחת. זאת אומרת, דירה 21 קיבלה דירה מתחת לבניין, ואנחנו לא מעוניינים במיקום הזה כי זה חפירה מתחת למבנה ישן, מבנה קיים, ואנחנו רוצים את החפירה מתחת לחצר, כל האזור של החצר שיהיה,

עמנואל זלטס:

עכשיו, מבקשים מחדש עכשיו.

נעמי זוננפלד:

כן, אנחנו ביקשנו תוספת, לשנות את זה, לנייד את זה החוצה ולהרחיב את השטח. ברגע שאנחנו ממילא בונים את כל העמודה,

אליעזר ראוכברגר:

ואוורור?

נעמי זוננפלד:

חופרים את כל החצר בשביל לבנות,

אליעזר ראוכברגר:

ומה עם אוורור?

נעמי זוננפלד:

איך?

אליעזר ראוכברגר:

אוורור.

נעמי זוננפלד:

או, אז זהו. אז ב-, אם אני מציגה את התכנית שאני הראיתי, ... את זה רגע פה, בגלל שינוי המפלסים כל החזית הזאתי היא כבר מעל הקרקע ממש, יש פה חלונות גדולים, יש ממש שינוי טופוגרפי,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, זה הצפונות?

נעמי זוננפלד:

דרומית.

יוחנן וייצמן:

זה קומת המינוס, זה המרתף כעת,

נעמי זוננפלד:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

מה שאת מראה לנו?

נעמי זוננפלד:

כל החזית הדרומית היא בעצם כבר ממש מעל הקרקע, היא מפלס שלם, יש פה שינוי טופוגרפיה, יש פה מדרגות לרדת מהכניסה לבניין, וכולה מאווררת עם חלונות גדולים עשינו. מעבר לזה הנמכנו חלק מהמפלס של החצר הפרטית שלהם שהיא תהיה חצר לקומה התחתונה, שממש יוכלו לצאת אליה, לאוורר, לשים כניסה וכולי, זה ממש מאפשר לי,

יוחנן וייצמן:

לא אנגלית.

נעמי זונפלד :

תוספת של חדרים יפה,

אליעזר ראוכברגר :

לא, לא, לא, לא אנגלית.

עמנואל זלטס :

זה לא אנגלית, זה ...

אליעזר ראוכברגר :

כן.

אמנון ארבל :

רק באמצע זה,

אליעזר ראוכברגר :

הנמכה בפועל.

אמנון ארבל :

באמצע זה אנגלי ובצד ...

עמנואל זלטס :

סוג של אנגלי, זה לא אנגלי.

נעמי זונפלד :

אז ינמיכו את כל החצר,

אליעזר ראוכברגר :

כן, כן, הבנתי,

נעמי זונפלד :

הנמכה לחצר שתהיה להם,

אליעזר ראוכברגר :

הבנתי, בסדר,

נעמי זוננפלד :

חצר ... למעשה.

אליעזר ראוכברגר :

אוקי.

נעמי זוננפלד :

זה כבר ממילא הרי הורסים את הכל בשביל הבנייה ...

אמנון ארבל :

ומה שטח ההרחבה הזאתי בקומת מרתף?

נעמי זוננפלד :

ההרחבה. מה זה?

אמנון ארבל :

מה שטח ההרחבה בקומת המרתף?

עמנואל זלטס :

50-60,

נעמי זוננפלד :

בערך,

אמנון ארבל :

רשום שם לדעתי.

נעמי זוננפלד :

בערך,

עמנואל זלטס :

50-60,

נעמי זוננפלד :

לא,

יוחנן וייצמן:

זה ישאיר אותנו בסמכות מקומית?

נעמי זוננפלד:

כן, כן, כן, השינוי של ... הוא לטובת השטחים האלה, בוודאי. יש פה איזה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

את לא חורגת ממה שמותר לקבל ...

נעמי זוננפלד:

לא, לא, לא, לא חורגת.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

איפה רובינסקי?

נעמי זוננפלד:

איפה רובינסקי? אתה זוכר כמה שטח זה היה, ההרחבה?

דובר לא מזוהה:

נראה לי פחות מ-,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

לא, זה לא 130, הדירה היא 130,

עמנואל זלטס:

זה לא 130.

נעמי זונפלד:

בסביבות אולי 50, 60, אני לא יודעת כמה מדויק.

עמנואל זלטס:

זה לא 130, זה מתחת לדירה, הדירה,

נעמי זונפלד:

אולי ביחד עם התוספת למעלה.

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

אין בעיה,

דובר לא מזוהה:

זה 130 אולי כל הדירה.

נעמי זונפלד:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה דרישה בסמכות מקומית?

יוחנן וייצמן:

שאין שינוי סמכויות, שהתכנית לא,

(מדברים ביחד)

נעמי זונפלד:

יש לנו את כל החצר מתחת.

דוברת לא מזוהה:

כן.

עמנואל זלטס:

בכפוף לסמכות מקומית.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, ...

דוברת לא מזוהה:

החצר שלהם.

דובר לא מזוהה:

זה הממ"ד, בעצם המובלעת הזאת זה הממ"ד.

דוברת לא מזוהה:

זה לא נוגע אבל בהרחבות של אלה?

דובר לא מזוהה:

לא, לא, מה פתאום.

נעמי זוננפלד:

זה אפס, זה אפס, לא, לא, לא,

דובר לא מזוהה:

הנה, לפי ... אפשר לראות.

נעמי זוננפלד:

בכלל, אנחנו לא נוגעים פה, אנחנו רק פה.

דוברת לא מזוהה:

כן, אבל אלה מקבלים הרחבה פה, איפה ההרחבה שלהם?

נעמי זוננפלד:

פה, הנה, ...

דובר לא מזוהה:

אנחנו שם. זה נשאר אותו דבר.

עמנואל זלטס:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לנו?

אמנון ארבל:

לא, הם ייצרו ...

אליעזר ראוכברגר:

כשייצרו, נדבר.

אמנון ארבל:

בסדר, מסכים.

אליעזר ראוכברגר:

כן. כל עוד הרכבת נוסעת הרכבת נוסעת.

דוברת לא מזוהה:

לי אין בעיה, זה לא פוגע באף אחד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מה עוד?

נעמי זוננפלד:

ראיתי בהמלצה שהיה כתוב שהצענו את הכניסה, לא נגענו בכניסה, זה הכל ...

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי,

נעמי זוננפלד:

על ... קיימת.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, שניה, אמי,

ישראל קלרמן:

הצרת מעבר ציבורי,

נעמי זוננפלד:

אפשר לפתוח את ההמלצה רגע?

ישראל קלרמן:

אמי, היא אומרת שהיא לא מצרה מעבר ציבורי.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, על הכניסה, על הכניסה היא אומרת שהיא לא נגעה בה.

נעמי זוננפלד:

אני לא נגעתי בכניסה. אנחנו בונים מעל החצר הקיימת הפרטית, אין שום נגיעה מעבר לשטח.

אליעזר ראוכברגר:

איזה סעיף בהמלצה, את זוכרת?

ישראל קלרמן:

אחד,

נעמי זוננפלד:

סעיף 1,

ישראל קלרמן:

הצרת המעבר הציבורי. הסעיף הראשון.

אמנון ארבל:

כן, הצרת, איפה התוספת ואיפה המעבר?

עמנואל זלטס:

הם מתחת לבינוי, אמי.

נעמי זוננפלד:

הכניסה היא פה, המעבר הוא פה. אנחנו בונים על הגדר, זה הגדר הקיימת היום שהיא מפלס מעל המוצע,

אמנון ארבל:

ואיפה המעבר?

נעמי זוננפלד:

והמעבר נשאר כאן, ...

עמנואל זלטס:

מתחת לבינוי, הם מתחת לבינוי המוצע.

נעמי זוננפלד:

לא, גם המעל לא נגענו, הכל,

ישראל קלרמן:

סעיף 1, הצרת מעבר ציבורי בכניסה.

נעמי זוננפלד:

... גובה, זה באותו גובה, יש פה שינוי ... זה באותו גובה, לא, זה לא ... זה ... הקיימת, זה היום החצר הקיימת, יש להם גדר כבר, יש להם חצר מסודרת בהיתר,

אמנון ארבל:

מה את מציעה בכניסה?

נעמי זוננפלד:

את החצר, את החצר הפרטית.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

זה בעיה, זה מה שאני אומר.

נעמי זוננפלד:

... לעשות פה יציעה. לא, לא נגעתי במעבר.

עמנואל זלטס:

זה עוד משהו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, הלאה. מה עוד? שניה, עמנואל. מה עוד?

דוברת לא מזוהה:

אנחנו מבקשים,

נעמי זוננפלד:

אם אפשר בהחלטה, בהמלצת הגובלים, מתחת לחצר ... בהמלצה יש, יש פה ככה. קודם כל חלופה ...

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

זה דיברת כבר.

נעמי זוננפלד:

הנושא של החלונות שיש קצת שינוי, וגם בתיאום עם מחלקת ... בגלל שאני מגישה את ...

טלי לוי:

אבל אתם, אתם ... מקבל הרבה, ואז אתם ...

נעמי זוננפלד:

זה בצורה תואמת את התכנית. אני רוצה לדבר פה על עוד נושא, אם ... להעלות, ...

דובר לא מזוהה:

ששש, טלי.

נעמי זוננפלד:

רשמתי בהתנגדות של השלכיות ביצוע,

דובר לא מזוהה:

טלי.

עמנואל זלטס:

של המרפסת.

נעמי זוננפלד:

כן.

עמנואל זלטס:

בסדר, אמי כבר אתמול,

נעמי זוננפלד:

בשלביות ביצוע, בהתנגדות שלי רשמנו שמבקשים לשנות סעיף שלביות ביצוע שהבנייה תבוצע בשלבים מהקרקע כלפי מעלה, והגג יוכל לשמש מרפסת ולא יחייב לשמש מרפסת. מה שקורה הרבה פעמים, שאנשים שרוצים לבנות מלמעלה הם לא רוצים, מי שבעמודה, בהמשך העמודה לא מעוניין בבנייה הזאתי, אז ללכת לתת לו מרפסת ואחר כך לחייב אותי בהיטלי השבחה כי זה כבר מעבר ל-14 מטר של הפטור, זה עולה ממש עשרות אלפים, שכן אדם בכלל לא מעוניין בדבר הזה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה עוד?

נעמי זוננפלד:

בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

זהו?

נעמי זוננפלד:

זהו, זה היה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, תודה לך.

נעמי זוננפלד:

הדברים, תודה.

יוחנן וייצמן:

אני נגד הסעיף הזה בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דובר לא מזוהה:

כן?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, הלאה, התנגדות, גברת טלי לוי? בבקשה.

לאה זק:

... קשורה למה שהוצג כרגע, אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

לאה זק:

כדי לא לאבד את הרצף.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

לאה זק:

ההתנגדות של משפחת לבל הוגשה בעקבות ה-, בעצם חלק מזה הייתה בעקבות הבקשה הזאת, כדי לא לאבד את הרצף, ...

אליעזר ראוכברגר:

רק, רק שניה, שניה, שניה, ... אני צריך פשוט למצוא את מה שאת מדברת.

לאה זק:

עו"ד קובי יפרח ...

אליעזר ראוכברגר:

את לא הגשת התנגדות?

דובר לא מזוהה:

לא הגישה התנגדות.

יהודה פרוידינגר:

קובי יפרח, תראה ... קובי יפרח.

דובר לא מזוהה:

כן, כן, יש,

דובר לא מזוהה:

כן, כן, הנה.

צחי ברים:

התנגדות מספר 3,

יהודה פרוידינגר:

קובי יפרח.

צחי ברים:

היא מציעה שנשמע עכשיו כי זה נוגע למה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי.

יוחנן וייצמן:

... התנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בבקשה, כן. רק את שמך לצורך הפרוטוקול, בבקשה, כן.

לאה זק:

שמי לאה זק,

אליעזר ראוכברגר:

שש, רגע, חברים, שניה. עמנואל, בבקשה. כן.

לאה זק:

... אני מייצגת את בת דודתי, חני לוי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

לאה זק:

אז אני אגיד שהתב"ע בעצם מציעה תוספות היום בחלק 9, לא יודעת אם אפשר לראות את זה פה. זה גם עלה למערכת עם התכניות. אני אראה את זה רגע, בגדול אפשר לראות שבעצם,

ישראל קלרמן:

אמי, אתה יכול להעלות את זה?

אמנון ארבל:

איזה מפלס?

ישראל קלרמן:

9, היא אומרת ... 9.

לאה זק:

אני אגיד שמה שהוצע להם, בעצם הם לא היו חלק ממגישי התכנית, כמובן שהם מעוניינים בתכנית ולא מתנגדים לעצם הגשתה. אפשר,

אמנון ארבל:

זה?

לאה זק:

כן. אפשר לראות פה שבעצם מה שהתכנית מציעה להם זה להרוס ממש את כל המעטפת כולה בשביל להוסיף רצועה, מה שבשונה אפשר לראות, שמתי גם את הדוגמאות של פה, שאר הבניין, מה שהוגש גם ב-9 בצד השני קיבלו ממש שני חדרים מלאים מעבר למעטפת, אותו דבר גם בחלק 5, דירה זהה, שוב, בדיוק דירה זהה, אפשר לראות את הצד השני, קיבלו תוספת זהה למה שמבוקש פה. ואפשר לראות שהבקשה, והדבר הנוסף זה, אחרי שראינו את ההתנגדות של, אני אומרת שבעקבות ל-, אחרי שראינו את ההתנגדות שהוגשה בחלק 7, מה שאמרה קודם האדריכלית נעמי זונפלד, ראינו שנחסם הסלון באופן מלא, ונדרשו לעשות שינוי פנימי, שינוי פנימי בתוך הדירה, ובשביל לעשות שינוי פנימי בתוך הדירה חייב להיות איזשהו בשר, כדי להעביר לפה סלון,

אמנון ארבל:

אז מה אתם מבקשים בעצם?

לאה זק:

אנחנו מבקשים בעצם ממש מעטפת תואמת לזו שהוגשה ב-7 ובזה, וכמובן שבנוגע לחלון פה ביקשנו עד מטר כדי לא לתת, להזיק להם פה לנוף של חדר שינה.

דובר לא מזוהה:

איזה סעיף זה?

אמנון ארבל:

מה שונה ...?

לאה זק:

היום יש רצועה, הנה, אתה רואה את הקו האדום? זה בעצם מעבר למעטפת,

(מדברים ביחד)

לאה זק:

פה זה בעצם 2 מטר.

אמנון ארבל:

אה, זה התוספת?

לאה זק:

כן, בדיוק.

דוברת לא מזוהה:

זה מטר וזה 3 מטר, ... שיהיה חדר זהה לחדר הזה,

לאה זק:

קונטור זהה,

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

אתם רוצים בעצם לשנות את ...

דובר לא מזוהה:

השכנים בעצמם יכולים לענות על הדברים?

אמנון ארבל:

כל מי שירצה לדבר ידבר, לפי הסדר.

דובר לא מזוהה:

לא, אנחנו רוצים לצאת, ... זה מפריע לנו, ההתנגדות הזאת.

אמנון ארבל:

אתה הגשת התנגדות?

דובר לא מזוהה:

הגשתי התנגדות אחרת, אני מדבר על זה ...

אמנון ארבל:

... תדבר, שיהיה מסודר פשוט.

דובר לא מזוהה:

לפי הסדר.

עמנואל זלטס:

שעה וחצי ... שעה וחצי.

דוברת לא מזוהה:

אה, לא, כי ירדה תכנית.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אוקי, גברת טלי לוי, בבקשה.

טלי לוי:

לגבי ההתנגדות שלי,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

מה?

דוברת לא מזוהה:

רגע, רגע, אבל בקול.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה, ששש.

דובר לא מזוהה:

סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

צביקה, צביקה. כן.

טלי לוי:

עשיתי התנגדות עצמית כי אחרי שהתכנית קיבלה כמה פעמים עריכה בגלל שינויים בחוקים והכל אז ... כמה בעיות טכניות, חישוב שטחים או משהו כזה, כתבתי שאני רוצה לתקן אותם. זה דבר אחד. דבר שני זה לעניין השלבויות ביצוע, חשוב לי שאם בן אדם ירצה רק להגיש ... זה בניין עם 59 דיירים, אם אני עכשיו הולכת, רוצה רק מרפסת ולא רוצה להיות תלותית בכל ...

אליעזר ראוכברגר:

נדמה לי שהיא גם דיברה על זה כבר.

טלי לוי:

על מה? אני לא יודעת מה נעמי דיברה, אני רוצה שיאשרו לי להגיש מרפסת בנפרד לעמודות. לא לחייב,

עמנואל זלטס:

שלבויות נפרד למרפסות.

דובר לא מזוהה:

כן.

טלי לוי:

כן. בנפרד ממרפסות.

אמנון ארבל:

למה זה הגיוני אבל? אם הדירה, אם הדירה,

טלי לוי:

... משהו אחר,

אמנון ארבל:

טלי, אבל למה זה הגיוני? אם הדירה קיבלה הרחבה וקיבלה מרפסת,

טלי לוי:

אז שיבנו ביחד,

אמנון ארבל:

אז למה שיבנה רק את המרפסת?

טלי לוי:

שיבנו ביחד, אבל לפעמים קומה שניה למשל, הדיירים ...

אליעזר ראוכברגר:

לא באותה דירה,

טלי לוי:

יש קומה,

אליעזר ראוכברגר:

בכמה דירות.

ישראל קלרמן:

... לממש.

אמנון ארבל:

כל מרפסת בנפרד זה אומר שהיא יכולה לבנות,

ישראל קלרמן:

לא, לא, היא אומרת שהוא לא ירצה לממש.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא זה מה שהיא התכוונה.

טלי לוי:

... קומה שלישית. שניה, אני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא,

אמנון ארבל:

באותה דירה אבל כן ייבנה הכל ביחד?

טלי לוי:

כן, ...

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא באותה דירה, זהו. בסדר, אוקי.

טלי לוי:

שלביות ביצוע רק ...

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר, בסדר.

טלי לוי:

זהו, זה הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. מי זה לואיזה בליקה? נמצאת?

לואיזה בליקה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, גברתי. כן.

לואיזה בליקה:

למה אנחנו מתנגדים, אני חושבת בבנין יש בעיות רציניות, בבטיחות של הבניין.

דוברת לא מזוהה:

אתם בדקתם את הבטיחות של הבניין?

לואיזה בליקה:

המפלסים ממש לא ישרים, הרצפה לא ישרה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

לואיזה בליקה:

זה כאילו נוטה כל הזמן. ויש לי דברים שממש בבית שלי ... ליפול. זה,

דוברת לא מזוהה:

השאלה שלי אם בדקתם את הבטיחות של הבניין לפני ש...

אליעזר ראוכברגר:

זה בודקים בשלב ההיתר, בשביל זה יש קונסטרוקטור, יש מהנדסים, יש הכל.

אמנון ארבל:

אחד מהדברים שעושים בתכניות שהם עושות הרחבות זה גם עושים קונסטרוקציה חדשה לבניין כדי לחזק אותו, גם את הבניין הקיים וגם את התוספות.

דוברת לא מזוהה:

הוא תקין?

אמנון ארבל:

הוא יהיה תקין כשיעשו את הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי.

דוברת לא מזוהה:

כי אחד הדברים שמפחידים אותנו, שבעצם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה חלק, זה חלק מתנאים להיתר הבנייה. לא מוציאים היתר בנייה בלי שיש מהנדס ובודק וקונסטרוקטור ונותן הוראות על חיזוקים ועמידות וכולי, יציבות, הכל. ברור.

דוברת לא מזוהה:

אז בעיקרון גם בשלב התכנית, מה שמפריע לנו זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא שומע.

דוברת לא מזוהה:

מה שמפריע לנו בתכנית עצמה זה שרוצים להוסיף לנו עוד שירותים, מקלחת, דברים שאנחנו לא רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

אתם לא חייבים לבנות אם אתם לא רוצים.

דוברת לא מזוהה:

אתם לא חייבים.

אליעזר ראוכברגר:

מה שלא רוצים לא בונים.

אמנון ארבל:

התכנית מאפשרת הרחבות דיור מסודרות לכל הבניין. מי שלא מעוניין לבנות ולא רוצה לבנות את התוספת עצמה הוא לא חייב, והחלוקה הפנימית, כמו ששמעתם מהרבה אחרים, החלוקה הפנימית היא לא מחייבת, זה אפשר לעשות מה שרוצים. אבל אם תחברו, בסוף תוספת סך הכל משביחה את

ערך הדירה כי היא מגדילה אותה, היא מאפשרת דירה יותר גדולה. אם תרצו, תבנו. לא תרצו, לא תבנו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה לך, גברתי. משה ואתי רוזנטל?

אתי רוזנטל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אתי רוזנטל:

זה התנגדות עצמית, אנחנו חלק מהתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אתי רוזנטל:

התכנית הזאת הוגשה מראש גם ככה ... לנו אותה ואנחנו מנסים להגיש את זה פעם נוספת. יש לנו הרחבה גדולה בחזית,

אמנון ארבל:

איפה, באיזה, בואי תראי,

עמנואל זלטס:

באיזה קומה?

אמנון ארבל:

איזה אגף?

אתי רוזנטל:

בחלק 5.

דובר לא מזוהה:

חלק 5,

אתי רוזנטל:

עמודה 5 דירה 10,

דובר לא מזוהה:

זה הכי שמאלי,

אמנון ארבל:

הכי שמאלי?

דובר לא מזוהה:

הכי שמאלי.

אמנון ארבל:

אז זה האגף שכרגע דיברו עליו.

דוברת לא מזוהה:

6?

ישראל קלרמן:

5,

דוברת לא מזוהה:

לא, לא דיברו,

אתי רוזנטל:

על 5 לא דיברנו עדיין.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה?

אמנון ארבל:

זה, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

אה, התחתון?

אמנון ארבל:

התחתון, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, לא, דיברו על העליון.

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

מפלס מעל אולי?

דוברת לא מזוהה:

דירה 10 את? איזה קומה את?

אתי רוזנטל:

קומה שניה.

אמנון ארבל:

אז זה קומה מעל כנראה.

אתי רוזנטל:

לא משנה, כולנו אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז נזיז אותו לקומה מעל, בסדר, אוקי. הנה, עכשיו ...

דוברת לא מזוהה:

עוד אחד מעל.

אמנון ארבל:

עוד אחד?

אליעזר ראוכברגר:

עוד אחד?

דוברת לא מזוהה:

עוד אחד מעל.

אליעזר ראוכברגר:

זה שניים מעל.

דוברת לא מזוהה:

הנה, זה הדירה שלך? זה?

אתי רוזנטל:

כן, כתוב רוזנטל.

דוברת לא מזוהה:

זה, רוזנטל.

אתי רוזנטל:

אז כאן זה ההרחבה שלנו, המדוברת.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אתי רוזנטל:

בחזית.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אתי רוזנטל:

עם הממ"ד בחזית, ואנחנו ביקשנו בעצם את הממ"ד להעביר מהצד הזה, בכיוון הזה, היות שהשכנים מתחתינו בשלב זה לא מעוניינים להרחיב, והם לא מתנגדים באופן כללי לבנייה, הם לא מתכננים להרחיב, ואנחנו לא נראה לנו נבנה, נסתיר להם את כל האור, את כל האוויר, הכל, זה בנייה ענקית שאנחנו מאד מאד נשמח להרחיב, אנחנו עוד לא יודעים באיזה שלב בדיוק זה יהיה, לפחות שיהיה לנו אופציה לבנות את הממ"ד,

אמנון ארבל:

אבל הממ"ד גם יצטרך להיות,

ישראל קלרמן:

ממ"ד הם כן ירצו?

אתי רוזנטל:

אבל לא, הממ"ד מהכיוון הזה זה לא מסתיר להם שום דבר.

ישראל קלרמן:

אבל הם ירצו לבנות?

אתי רוזנטל:

הם יסכימו שנבנה את המעטפת,

ישראל קלרמן:

הם?

דובר לא מזוהה:

... הם יסכימו.

אתי רוזנטל:

כן, גם השכנים מעלינו רוצים,

אליעזר ראובברגר:

זה צריך להיות עמודה צומחת.

ישראל קלרמן:

כן, ... שכולם רוצים.

דובר לא מזוהה:

אין שם חלונות, זה לא יפריע להם אז הם יסכימו.

ישראל קלרמן:

מעטפת של ממ"ד, מה אכפת לי?

אמנון ארבל:

... מעטפת?

ישראל קלרמן:

של ממ"ד.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

זה מיקום אחר.

ישראל קלרמן:

בן אדם לא רוצה להיכנס לתוך הממ"ד ...

עמנואל זלטס:

... להחליף בין אחד לשני? השטחים שלו אותו דבר, פה ממ"ד ופה,

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

לא, בחזית,

ישראל קלרמן:

... או במעטפת?

דובר לא מזוהה:

בחזית, ... הם לא יסכימו שיבנו מעליהם.

דובר לא מזוהה:

... הם מסכימים.

ישראל קלרמן:

היא אמרה, שאלתי אותה. אני לא מבין, את הממ"ד יבנו כולם?

דובר לא מזוהה:

כן, כן,

אתי רוזנטל:

כן, אבל,

דובר לא מזוהה:

כן, כן.

דוברת לא מזוהה:

ממ"ד אנשים רוצים לבנות.

ישראל קלרמן:

ממ"דים יבנו כולם.

צחי ברים:

אמי, כולם בונים את הממ"ד.

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

כולם בונים את הממ"ד, זה מה שהוא אומר.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

... כאן יש לשכנים למטה חלונות, אז הם לא יסכימו שנבנה מעליהם, ... אין חלון.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

...פה, פה, בצד, מהחלון, לא, מהחלון, מקו החלון, פה הם רוצים. פה זה לא יפריע לשכנים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. עוד משהו?

יוחנן וייצמן:

גם ההתנגדות העצמית שלה מצריכה פרסום.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

ישראל קלרמן:

בכל מקרה 106.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה. פיירמן אפרים, מי זה? בבקשה, אמי. כן, שש,

דובר לא מזוהה:

זה בניין 9, הכי למטה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אפרים פיירמן:

אנחנו מבניין 9, אנחנו בהתחלה לא השתתפנו בתכנית,

דוברת לא מזוהה:

לא גרנו בדירה.

אפרים פיירמן:

לא גרנו בדירה, אחרי שהגענו ראינו שאנחנו, כל הקומה שלנו לא השתתפו ולא סידרו להם מרפסות סוכה, ואנחנו רצינו, זה קומה מעל,

דוברת לא מזוהה:

... בעצם ... זה אותו דבר כולם.

אפרים פיירמן:

כן. בעצם יש לנו שתי התנגדויות, יש לנו התנגדות אחת שהיא, פה יש לנו מרפסת, שלא, לא רואה אם אפשר להראות את זה מכאן,

יוחנן וייצמן:

תגרור אותנו.

אפרים פיירמן:

פה. בעצם אנחנו, יש לנו פה, סידרו לנו מרפסת בכל הקומות, שלוש קומות, זה קומת כניסה אז אין בה כלום, אבל סידרו שלוש קומות, פה מרפסת, ... יציאת חירום. עכשיו, וזה, אין לנו מרפסות סוכה.

יוחנן וייצמן:

עוקבות.

אפרים פיירמן:

לכן אנחנו, מה, מה?

יוחנן וייצמן:

עוקבות, בטור.

דוברת לא מזוהה:

כן.

יהודה פרוידינגר:

כן.

אפרים פיירמן:

עכשיו, אנחנו בעצם רצינו להוסיף פה מרפסת, כמו שעשו, יש בכל התכנית, אני דיברתי עם האדריכלית, היא אמרה לי שזה ממש טעות סופר שאין פה מרפסת, זה לא, אתם יכולים לראות את זה, בכל התכנית זה מופיע כמה פעמים, וזה למעשה מרפסות כאלה, לכל הקומות, שזה היא אמרה לי שזה ממש טעות סופר, זה כולם מאושר, כולם כבר קיים בתב"ע, כלומר, זה נמצא עכשיו בהרחבה, וזה לפתרון סוכה לקומה השלישית, הקומה השלישית ישתמשו בזה לסוכה, והם מסכימים בתמורה לוותר על המרפסת פה, קומה שלישית הם מסכימים לוותר,

אליעזר ראוכברגר:

אז לך יהיה ...

אפרים פיירמן:

לקומה השנייה יהיה סוכה פה, ואנחנו הקומה הראשונה, אנחנו בעצם רוצים להרחיב פה, זה גם חדר שלנו, אנחנו רוצים להרחיב,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה יהיה מדורג,

יוחנן וייצמן:

... אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה יהיה מדורג?

ישראל קלרמן:

אתה כתבת את זה,

דוברת לא מזוהה:

כן, הוא כתב את זה.

ישראל קלרמן:

למעשה אמי כתב את זה,

אפרים פיירמן:

אז יהיה, בעצם לנו יהיה סוכה פה, לשכנים ... יהיה סוכה פה, ולקומה העליונה יהיה סוכה למעלה.

ישראל קלרמן:

... אפשר לסדר את זה, עכשיו שהבנו אפשר לכתוב את זה פה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אפרים פיירמן:

עכשיו, הם רשמו לנו שלא הבינו, אנחנו הדגשנו בזה שזה לחלק 9, זה בעצם על חלק 9.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אפרים פיירמן:

עכשיו, אנחנו רוצים לדבר, את רוצה לומר משהו על זה?

יהודה פרוידינגר:

בקומה העליונה לא, המרפסת שלה לא מעל אף מרפסת סוכה אחרת למטה?

דוברת לא מזוהה:

לא, הם אמרו,

אפרים פיירמן:

לא, פה אנחנו,

דוברת לא מזוהה:

... את הגג,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא רוצה פה ליצור דירוג ולתת להם במקום זה חלופה אחרת.

אפרים פיירמן:

מה שאנחנו רוצים שלא רק הם, אנחנו רוצים שכולם יקבלו.

יוחנן וייצמן:

כל העמודה.

אליעזר ראוכברגר:

הכל ברור.

אפרים פיירמן:

עכשיו, אנחנו רוצים גם לדבר על ההתנגדות שמשפחת לבל הגישו, אם אתם,

דוברת לא מזוהה:

רק תעלו טיפה,

אפרים פיירמן:

אפשר להעלות את זה למעלה?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תעלה לו את זה בבקשה.

אמנון ארבל:

כן.

אפרים פיירמן:

את רוצה לדבר?

דוברת לא מזוהה:

כן.

אפרים פיירמן:

בעצם משפחת לבל הגישו פה התנגדות, היא רוצה, אנחנו נמצאים פה, בעצם עם ההרחבה יש לנו פה חלון, משפחת לבל קיבלו, אם אתם רואים, בכל הבניינים כביכול הם קו ישר בעצם, ולבל קיבלו פה קצת יותר בגלל שאין להם, יש להם פה קו אפס, הם לא יכלו להרחיב פה אז נתנו להם קצת יותר. אפילו שבעצם אנחנו, אם שמים לב, זה כיוון אוויר אחד שלנו, יש לנו בעצם רק שני כיווני אוויר לדירה,

דוברת לא מזוהה:

אחרי ההרחבה.

אפרים פיירמן:

כיוון אוויר אחד פה וכיוון אוויר שני פה. עכשיו בעצם, ממש אנחנו נמצאים בתוך תעלה כזאת, גם עכשיו. אנחנו לא התנגדנו לזה, אבל אם הם מרחיבים פה עוד מול, אנחנו, חוץ מזה שאנחנו מקבלים עוד חלון מול, ממש,

דוברת לא מזוהה:

קיר.

אפרים פיירמן:

קיר מול החלון, זה החלון לחדר שינה,

אמנון ארבל:

... עד לכאן, זה הקיר.

אפרים פיירמן:

נכון,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

שאלה, אבל אתה סוגר את התעלה עם מרפסת.

אפרים פיירמן:

אני לא מתנגד כרגע ...

אליעזר ראוכברגר:

לא, ...

דוברת לא מזוהה:

מה שיש להם היום ...

דובר לא מזוהה:

מרפסת מקורה,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל עדיין הוא מתקרב יותר לשם.

אפרים פיירמן:

כשהם מרחיבים ... בעצם הוא ממש,

יהודה פרוידינגר:

חונק אותם.

אפרים פיירמן:

הוא ממש עושה לנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא מתקרב עם מרפסת.

דוברת לא מזוהה:

תקשיבו.

אמנון ארבל:

לא, לא, הוא אומר, הם הגישו התנגדות,

דוברת לא מזוהה:

שניה, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

אני ראיתי, אבל אם הוא מתקרב עם מרפסת, אז עדיין,

דוברת לא מזוהה:

אני רוצה שניה להסביר,

ישראל קלרמן:

מי את?

(מדברים ביחד)

אפרים פיירמן:

לא, המרפסת למטה.

יוחנן וייצמן:

אבל הוא לא יוצא, לייזר, הוא לא יוצא עם מרפסת לבחוץ.

אפרים פיירמן:

אני רוצה חדר, לא מעניין אותי מרפסת, אני לא צריך את המרפסת,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

... בחדר שינה יש לך פה חלון.

אפרים פיירמן:

לא, פה זה, זה לא חדר שינה,

דוברת לא מזוהה:

שניה,

אפרים פיירמן:

זה כלום. ... אני אומר סתם,

דוברת לא מזוהה:

שניה,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

זה תכנית שבעצם,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, ראיתי,

דוברת לא מזוהה:

שניה, תן לי, שניה, תן לי גם להסביר, שניה.

דובר לא מזוהה:

ששש.

דוברת לא מזוהה:

פה עד היום,

צחי ברים:

שקט, שקט.

דוברת לא מזוהה:

אז יש גם קצת צפונה,

צחי ברים:

ששש, חברים. לא שומעים אותה, אמי.

דוברת לא מזוהה:

... נכון? עכשיו, ברגע, עכשיו, דבר ראשון פה, ... בצד צפון, זה אומר שכבר יורד המון ... אוקי, הלאה.
אז יש עכשיו מזרח. עכשיו יש רק צד מזרח, פה, ולמטה תעשו, מי מעלה? תעלה לי עוד קצת.

אליעזר ראוכברגר:

תעלה את זה שניה, אמי.

עמנואל זלטס:

הנה,

אמנון ארבל:

הנה, אני מעלה.

דובר לא מזוהה:

זה שלנו בעצם, פה. הצד הזה. זה הצד שלנו.

דוברת לא מזוהה:

העלו טיפה יותר מדי.

דוברת לא מזוהה:

ואז מפה,

יוחנן וייצמן:

מה?

דוברת לא מזוהה:

ואז מפה זה אומר שיש לנו צד אוויר אחד. עכשיו תוריד,

אליעזר ראוכברגר:

תוריד שניה, אמי.

דוברת לא מזוהה:

טיפה, טיפה, אני לא צריכה ... אני פשוט,

דובר לא מזוהה:

היא רק רוצה להגיע לזה, להתנגדות.

דוברת לא מזוהה:

עכשיו, עכשיו בעצם האוויר אחרי הבנייה הוא ייכנס לנו דרך פיר, זאת אומרת דרך מנהרה ייכנס לנו פה אוויר גם לחדר, גם למטבח. זה אומר שיש לנו בעצם בערך כיוון וחצי. עכשיו, הם רוצים, מה הם רוצים לעשות? הם רוצים להרחיב פה עוד מטר. מה זה אומר? שמשפחות ...

יהודה פרוידינגר:

המסדרון יהיה עוד יותר צר.

דוברת לא מזוהה:

יש כיוון אוויר אחד. גם אין זרימה של אוויר, גם ...

אליעזר ראוכברגר:

הבנו.

דוברת לא מזוהה:

האם מישוהו, האם מישוהו מפה היה מוכן שיעשו לו את זה ...? זה משהו מאד,

אמנון ארבל:

הם יסיימו ואת תעני על הכל.

דוברת לא מזוהה:

זה מאד מובן, אני לא רוצה לריב איתם,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, אני רק רוצה, את, שניה,

דוברת לא מזוהה:

...

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הבנו, הבנו. שניה, אבל את רוצה, רגע, רבותיי, אפשר בבקשה לשבת! לא לעמוד פה.

לאה זק:

זה לא משנה באופן מהותי,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, כן.

לאה זק:

את המצב שמוצע בתכנית. כבר היום בעצם האוויר מגיע מהמקום הצר, המרפסת עוד מתארכת עד הסוף כמו שנאמר,

דובר לא מזוהה:

המרפסת היא לא נותנת אוויר לחדר.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, היא לא הפריעה לכם.

צביקה אסולין:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

היא לא הפריעה לכם.

לאה זק:

... את הסלון,

אליעזר ראוכברגר:

צביקה, אל תעזור לי. אני מסתדר.

לאה זק:

... חדרי השינה, הגענו, בהתחלה לא ביקשנו מעבר, ואנחנו ביקשנו, רק מעבר, לא נצא יותר, וזה נותן מרחב ראוי. האוויר יהיה בדיוק אותו אוויר, אנחנו מדברים על מעבר אוויר, זה וודאי ... ישתנה,

צביקה אסולין:

שניה, טלי.

לאה זק:

זה לא שונה מכל ההסכמות שהגיעו אליהם בשאר הבניין ואנחנו חושבים שזה מן הראוי ...

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

דובר לא מזוהה:

וחוץ מזה, ...

אליעזר ראוכברגר:

טלי, רצית להגיד עוד משהו?

דוברת לא מזוהה:

שניה, היא לא צודקת, היא לא צודקת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, גברתי,

יוחנן וייצמן:

שמענו, שמענו.

אליעזר ראוכברגר:

שמענו אותך,

דובר לא מזוהה:

שמענו אותך,

אליעזר ראוכברגר:

טלי, איפה טלי?

יוחנן וייצמן:

אין סיבה לתת פה.

דוברת לא מזוהה:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, תגידי עוד משהו אחד, וסיימנו את הדיון.

יוחנן וייצמן:

אין סיבה לתת פה, הבנו אותך.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הבנו את הדיון. כן.

טלי לוי:

היא אמרה איזה משהו בהתחלה שזה שונה משאר העמודות ... זה לא נכון, ... הנה, זה העמודה האמצעית, העמודה האמצעית, תמיד הדירות האלה,

דובר לא מזוהה:

כלום.

טלי לוי:

לא מקבלים כלום. אני משתדלת לתת להם את המקסימום, ישבתי עם כל השכנים להבנה ... המדויק. פה גם אם הם קיבלו ... אין להם ... ביקשו מאד יפה והסכימו והבינו שהם לא הולכים לקבל פה אלא

מבקשים פה. למה ההתעקשות? ... יש להם די הרחבה, ... יש להם הרחבה די טובה ואפילו העירייה הבינה, זאת אומרת, מחלקת תכנון,

יוחנן וייצמן:

את מציעה לקבל את ההתנגדות?

טלי לוי:

את ההתנגדות שלהם אני ...

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה רבה. רבותיי,

ישראל קלרמן:

אני לא מבין, הדירה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם, הדיון הסתיים, תודה רבה.

ישראל קלרמן:

... אני רוצה לשאול אותם שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה. די, ישראל,

ישראל קלרמן:

שניה,

אליעזר ראוכברגר:

אין צורך.

ישראל קלרמן:

שאלה קטנה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

אני רוצה להבין, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה אתה רוצה להבין? מה אתה עוד לא מבין? די, ישראל.

דובר לא מזוהה:

הוא לא הבין, ...

אליעזר ראוכברגר:

די, גמרנו.

ישראל קלרמן:

אבל אני רוצה לשאול, ... שניה, שניה, בכל מה שאת הגשת,

אליעזר ראוכברגר:

לא קשור ל...

ישראל קלרמן:

זה כן קשור אליה כי היא הגישה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

דוברת לא מזוהה:

לא, היא לא הגישה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

היא לא הגישה.

ישראל קלרמן:

ההתנגדות שלכם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, היא, היא, היא,

דוברת לא מזוהה:

אנחנו, אנחנו.

ישראל קלרמן:

... זאת האדריכלית?

אליעזר ראוכברגר:

היא והיא,

דובר לא מזוהה:

לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא נעמי.

דובר לא מזוהה:

אנחנו בלי אדריכלית. אנחנו דיירים.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו עצמאית.

ישראל קלרמן:

וזה הוויכוח היחיד שיש בבניין, רק זה,

דובר לא מזוהה:

בדיוק.

טלי לוי:

כן, כן, 59 דיירים,

נעמי זוננפלד:

אבל אני רוצה לנסות ... שניה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, הדיון הסתיים, די, נעמי, גמרנו.

נעמי זוננפלד:

אני יכולה לנסות לעזור להם אולי? אולי הם יסכימו,

אליעזר ראוכברגר:

מה את רוצה לעזור להם?

נעמי זוננפלד:

אם הבנייה, איך קוראים לך, גברת?

דוברת לא מזוהה:

ותחשבו שגם ככה אפשר לחרוג,

נעמי זוננפלד:

אם הבנייה שלהם,

ישראל קלרמן:

נכון.

נעמי זוננפלד:

תגידי לי, שניה רגע,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

... אין לה חריגות?

ישראל קלרמן:

לא מכיר.

דובר לא מזוהה:

תלמד את החוק.

נעמי זוננפלד:

תגידי, אם הבינוי יהיה יותר באזור הזה, רחוק, לא,

ישראל קלרמן:

תראה את החוק.

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

אז אולי

ישראל קלרמן:

אין דבר כזה. אין דבר כזה.

דוברת לא מזוהה:

... מה אכפת לי כמה יהיה להם?

נעמי זוננפלד:

באזור פה, משהו כזה, תוספת יותר,

צחי ברים:

למה את לא מתכוונת לכיוון,

דובר לא מזוהה:

... חלון מול קיר, אנחנו פשוט,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם, הדיון הסתיים. אמר, תסגור את ההקלטה.

נעמי זוננפלד:

יש עוד משהו, נקודה ...

אליעזר ראוכברגר:

נגמר, נגמר, גמרנו.

נעמי זוננפלד:

רגע, שניה,

אליעזר ראוכברגר:

נגמר, גברת זוננפלד. תסגור את ההקלטה.

ישראל קלרמן:

איזה סעיף?

נעמי זוננפלד:

היה סעיף אחד,

אליעזר ראוכברגר:

נגמר, גברתי, ההקלטה נסגרה, נגמר.

(הפסקת ההקלטה)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, כולם יצאו, אנחנו בדיון פנימי. שמענו פה את כל ההתנגדויות, אני רוצה לומר לך שאני התרשמתי כמעט מכל ההתנגדויות,

יהודה פרוידינגר:

גם למבקשים, לא אכפת להם.

אמנון ארבל:

לחייב או לשלילה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יהודה פרוידינגר:

גם למבקשים זה לא מפריע.

אמנון ארבל:

לחייב או לשלילה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, שהם צודקים, זה לא מפריע, אין בזה שום בעיה. גם נאמר פה שיש פה 59 יחידות דיור, מעט, רובם הם מקבלים ומסכימים, רק המעט שהיו כאן. לגבי הנושא של הבליטה הזאתי, פה אני חושב שהם צודקים,

דובר לא מזוהה:

הם צודקים במאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

חסימת אוויר, זה חסימת אוויר, זה לא הוגן.

דובר לא מזוהה:

גם ככה ...

אליעזר ראוכברגר:

אם אפשר לתת להם במקום אחר במקום, בשמחה.

דובר לא מזוהה:

יש להם, ...

אליעזר ראוכברגר:

אם לא, מצטער, אבל זה לא הוגן. יש להם באמת,

יוחנן וייצמן:

בוא נחפש להם מקום אחר.

אליעזר ראוכברגר:

יש להם באמת שם תעלה,

דובר לא מזוהה:

יש להם.

אליעזר ראוכברגר:

יש להם שם ממש תעלה צרה של אוויר ואור וכניסה של קצת אוורור, ואתה יודע, זה לא הוגן לבוא ולעשות לשני בליטה על חשבון אלה שהם קיימים היום ואתה חוסם אותם. גם ככה המצב שלהם הוא לא מי יודע מה,

דובר לא מזוהה:

... יותר חשוב.

אליעזר ראוכברגר:

גם המצב as is היום, עוד לפני ההרחבות,

דובר לא מזוהה:

היא כלואה.

אליעזר ראוכברגר:

הם כלואים, אבל זה מה יש.

יהודה פרוידינגר:

מה, אבל ...

אליעזר ראוכברגר:

עוד להוסיף עליהם עוד, ובעצם לצאת החוצה ולחסום להם את האוויר,

יהודה פרוידינגר:

מוגזם, מוגזם מאד.

אליעזר ראוכברגר:

זה קצת מוגזם. ככה אני, דעתי. אם מישהו חולק עליי מהחברים אז בשמחה. יהודה, מה רצית להגיד?

ישראל קלרמן:

לא, לייזר, עכשיו צריך לתקן,

יהודה פרוידינגר:

הכל,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, בסדר, בוא, יש את אמי, בוא,

יהודה פרוידינגר:

באמת כל, כל הדברים,

אליעזר ראוכברגר:

נעשה את זה אחד אחד, קודם כל נדבר על העיקרון של מה ש-

ישראל קלרמן:

במהות אנחנו הסכמנו.

יהודה פרוידינגר:

אני גם,

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, מה אתה אומר?

יהודה פרוידינגר:

שכמעט, כל הדברים כמעט שביקשו זה בעצם מוסכם על המבקשים, בכלל הם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יהודה פרוידינגר:

לא מתנגדים להתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

זה מוסכם על טלי, כן.

יהודה פרוידינגר:

הנקודה היחידה זה באמת החסימת אוויר ואני מסכים עם דעתך,

צחי ברים:

אני אומר ש-,

יהודה פרוידינגר:

שזה יותר מדי חוסם.

צחי ברים:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חושב גם שאת ההרחבה לא צריך לתת?

יהודה פרוידינגר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

וצחי, מה אתה אומר?

צחי בריס:

אני חושב, ברור ששמה זה לא המקום כי זה חוסס אותם, אבל אני חושב שהם יכולים להתקדם ב-,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נשאל את אמי,

צחי בריס:

אבל יש להם שם ...

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, רק דבר אחד ברור, שכל האירוע הזה מצריך פרסום,

ישראל קלרמן:

106.

אליעזר ראוכברגר:

חדש, 106 ב'.

יוחנן וייצמן:

מה קורה לחלקות ...?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם מבינים את זה,

צביקה אסולין:

הם הבינו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מבינים את זה ובסדר, זה חלק מהזה. אני מניח, דרך אגב, שיש מצב שההוא יבוא אחרי זה עוד פעם עם ההתנגדות שלו.

דובר לא מזוהה:

מי?

אליעזר ראוכברגר:

הבליטה.

דובר לא מזוהה:

אה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי.

יוחנן וייצמן:

אי אפשר לתת להם,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, שניה, בוא, אבל יש בן אדם מדבר,

דובר לא מזוהה:

שלא יעכבו את כולם אבל עם ההזזה שלהם, שיעשו פרסום בנפרד על זה.

דובר לא מזוהה:

אי אפשר.

יוחנן וייצמן:

אין, אין, אין,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה כל החבילה.

דובר לא מזוהה:

כל מתנגד זה ...

אליעזר ראוכברגר :

זה כל החבילה.

ישראל קלרמן :

... רובם, אבל לכולם יש ...

אליעזר ראוכברגר :

אבל כל התכנית השתנתה. לא, זה, זה רק עליו, אבל כל התכנית משתנה. למשל ההוא שרוצה מעמד בצד, אלה שרוצים עם ה-, איך קוראים לזה, השלבויות. כל הדברים האלה.

יוחנן וייצמן :

אמי עוד אומר שיכול להיות שצריך תב"ע חדשה.

ישראל קלרמן :

יש הרחבות ב-7 ו-9,

אליעזר ראוכברגר :

בסדר.

אמנון ארבל :

אני מציע פינוי בינוי.

עמנואל זלטס :

אני מציע דיוריות במקום,

אליעזר ראוכברגר :

אתה רוצה להיות היזם?

אמנון ארבל :

לא.

אליעזר ראוכברגר :

אה, הבנתי.

אמנון ארבל:

... להיות יזם.

ישראל קלרמן:

אמי,

(צוחקים)

יוחנן וייצמן:

אני ראיתי שם 200%, אתם לא כל כך אוהבים.

אמנון ארבל:

מה 200%?

יוחנן וייצמן:

בפינוי בינוי שיש בהמשך היום.

אמנון ארבל:

איפה?

יוחנן וייצמן:

גם פה יהיה 200%, הרי לא,

אמנון ארבל:

200% מה?

יוחנן וייצמן:

תמורות.

עמנואל זלטס:

אמי, תתחיל ..., אמי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי, בוא נתחיל?

עמנואל זלטס:

סעיף 1 אפשר להוריד את הסעיף,

אמנון ארבל:

לא, לא, לדעתי צריך לכתוב סעיף אחד שאומר שיתאמו את התכנית מתוקנת, מתואמת עם כולם,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

... מה,

עמנואל זלטס:

אבל להוריד את זה, זה סותר את זה.

ישראל קלרמן:

להוריד, להוריד.

יוחנן וייצמן:

בוא, בוא ניתן הנחיות,

ישראל קלרמן:

... תביאו תכנית לפי,

אליעזר ראוכברגר:

... לפי ההנחיות,

עמנואל זלטס:

לא, אבל יש דברים שכן,

ישראל קלרמן:

הוא אומר, להביא תכנית לפי מה שהגשתם, למעט הבליטה. מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

אבל לא ... בתקנות שצריך כן לשנות עכשיו.

צחי ברים:

זה עולה להצבעה או ש-,

ישראל קלרמן:

לא, זה פה אחד,

יוחנן וייצמן:

לא, נוכל לקבל פה אחד,

אליעזר ראוכברגר:

כולם מסכימים פה, כולם מסכימים.

יוחנן וייצמן:

אמי, אמי, תעלה רק איפה אנחנו יכולים, אלה שהורדנו להם, אלה שחתכנו להם לצד,

עמנואל זלטס:

אני מציע, בוא,

יוחנן וייצמן:

איפה אפשר לתת לצד השני, בוא נבחן את זה.

עמנואל זלטס:

יוחנן, בוא קודם כל נפתח לפי סעיפים, אחר כך.

אמנון ארבל:

לא, שישבו איתנו,

יוחנן וייצמן:

לפי סעיפים.

עמנואל זלטס:

תוריד את הסעיף הזה.

ישראל קלרמן:

מה, הוא צודק, אם הוא ... הוא כותב אז יבואו אליו עם זה, עזוב,

יוחנן וייצמן:

אתה אומר שישבו איתנו,

ישראל קלרמן:

שהם ישברו את הראש, מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

כפי שהוצג בדיון אבל תכתוב גם.

אליעזר ראוכברגר:

לא להציע, להציג.

אמנון ארבל:

יש להציע, להציע,

עמנואל זלטס:

אבל כפי שהוצג בדיון גם.

אליעזר ראוכברגר:

להציג, להגיש, אני יודע, אולי להגיש.

עמנואל זלטס:

תכתוב וכפי שהוצג בדיון.

אמנון ארבל:

למעט, למעט,

עמנואל זלטס:

כן, פה, סעיף 2 גם,

אמנון ארבל:

למעט ה-,

ישראל קלרמן:

לא, לא, זה לא בסעיף הזה, זה באמצעי, לא ב-7, לא של נעמי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא רוצה לעשות החלטה כוללנית.

ישראל קלרמן:

אה,

אמנון ארבל:

סעיף אחד,

ישראל קלרמן:

אה, הוא הוריד את 7, אה, נכון, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

למעט סעיף ... של מי זה?

יוחנן וייצמן:

הוא אומר, תשבו איתי, זה ההחלטה.

אליעזר ראוכברגר:

זוננפלד,

ישראל קלרמן:

פרלמן,

עמנואל זלטס:

לא, סעיף 2 זה לקבל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה של זוננפלד.

עמנואל זלטס:

סעיף 2 זה לקבל את ההתנגדות.

ישראל קלרמן:

... אני אומר ש-,

אליעזר ראוכברגר:

אה,

עמנואל זלטס:

מול הפיר, מול הפיר.

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה למעט.

ישראל קלרמן:

למעט, למעט.

אליעזר ראוכברגר:

זה ש-,

ישראל קלרמן:

פרלמן זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, של,

ישראל קלרמן:

5, מה היה 5?

אליעזר ראוכברגר:

לא, פרלמן זה 6.

ישראל קלרמן:

הוא, הגבוה הזה.

אליעזר ראוכברגר:

6, זה אחרון.

ישראל קלרמן:

זה. מה השם?

אליעזר ראוכברגר:

הפוך.

ישראל קלרמן:

זה הגבוה,

אליעזר ראוכברגר:

את ההתנגדות שלו כן לקבל,

ישראל קלרמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

את של 3 לא לקבל.

ישראל קלרמן:

למעט, זה מה שהוא אומר, לקבל חלק-,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

לקבל, אה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הפוך.

ישראל קלרמן:

אז זה לא נכון. למעט התוספת, לא, הוא לא מתכוון ... למעט התוספת המוצעת, ...

יוחנן וייצמן:

אבל לרשום ש-, פתרון חלופי, אני כן,

עמנואל זלטס:

יש לבחון חלופה,

אמנון ארבל:

לגבי החלופה נבחן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

אז תכתוב איפה, בוא נציין אותה.

אמנון ארבל:

יש להציג תכנית מתוקנת בתיאום,

אליעזר ראוכברגר:

שש, רגע, שניה.

אמנון ארבל:

... מחלקת התכנון, למעט התוספת ...

עמנואל זלטס:

... סעיף 2.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

אוקי.

עמנואל זלטס:

כבר כתבת את זה, אמי.

אמנון ארבל:

איפה?

עמנואל זלטס:

פה,

אמנון ארבל:

אה.

עמנואל זלטס:

בייש להציג,

אמנון ארבל:

אוקי, סבבה, אוקי.

עמנואל זלטס:

סעיף 2 זה לקבל את ההתנגדות.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול לכתוב את זה ככותרת ואחר כך,

עמנואל זלטס:

סעיף 2 לקבל את ההתנגדות פה.

יוחנן וייצמן:

לקבל.

עמנואל זלטס:

שהמרפסות הן בפני עצמן.

אמנון ארבל:

כן. המרפסות ...

יוחנן וייצמן:

אני מוכן אפילו להצביע, לבקש הצבעה על הסעיף הזה.

אמנון ארבל:

שכל דירה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, שכל דירה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

ההרחבה במרפסת כן צריך להיות יחד.

עמנואל זלטס:

כן, כן, כן, זה כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן. לא, אני הבנתי את זה מיד. אמי בהתחלה לא הבין.

עמנואל זלטס:

לא, לא, רגע, לא, אני אגיד לך למה זה לא טוב,

אמנון ארבל:

למה?

עמנואל זלטס:

כי אם בתוך הבניין יש למישהו מרפסת בחזית שבכלל לא קשורה להרחבה, אנחנו לא רוצים לחייב אותו בחזית,

אמנון ארבל:

למה לא?

עמנואל זלטס:

כי הוא לא רוצה עכשיו, הוא צריך לבנות את כל ההרחבה פה. אם בצד השני יש לו מרפסת?

ישראל קלרמן:

יש לו, אבל הוא רוצה להרוס אותה.

עמנואל זלטס:

אם הוא רוצה לבנות, הוא ... בצד השני,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

אני רוצה מה שליזר אמר, מה שליזר אמר,

אליעזר ראוכברגר:

כשהיא מחוברת להרחבה,

עמנואל זלטס:

בדיוק, מה שליזר אמר,

אליעזר ראוכברגר:

מחוברת להרחבה.

עמנואל זלטס:

אם אתה רוצה מרפסת עם ההרחבה, תבנה הכל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אם יש אחד בחזית צפון, אחד בחזית דרום,

עמנואל זלטס:

הוא לא רוצה עכשיו לבנות,

אליעזר ראוכברגר:

הוא עכשיו רוצה, לא, הוא רוצה עכשיו לבנות את הדרום,

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

אין לו כסף, מה, אני יודע למה? איפה שזה ביחד, אני מסכים איתך. הוא לא יכול לבנות את שני החדרים ולהגיד, מרפסת אני אוציא בעוד שנתיים או בעוד ארבע או בעוד 20. זה אני מסכים. אבל אם זה בחזית אחרת, לא חושב שזה, זה בעצם כמו סוג של דירה אחרת.

אמנון ארבל:

באותה חזית רק?

עמנואל זלטס:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמנואל זלטס:

לא, אתה יכול לכתוב, אמי, ... מרפסות ייבנו לחוד אלא אם מדובר במרפסת שיוצאת מהרחבה חדשה. המרפסות בשלביות ביצוע, לא להתנות אותם בשלביות למעט אם מדובר במרפסת שיוצאת מהרחבה חדשה.

אמנון ארבל:

מסבך אותי יותר מדי.

עמנואל זלטס:

למה? אני מאד ברור,

אמנון ארבל:

אתה מאד ברור לעצמך.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה שהוא אומר זה נכון, הניסוח לא מדויק.

עמנואל זלטס:

עוד טיפה שיפוץ צריך, אבל,

אמנון ארבל:

למה? למה זה לא זה? המרפסות ייבנו ביחד עם התוספת המוצעת של כל דירה באותה חזית, מה הבעיה? אם זה בחזית אחרת זה לא מחויב.

עמנואל זלטס:

אבל תכתוב, תכתוב את זה, אמי,

אמנון ארבל:

זה כתוב.

עמנואל זלטס:

ברישוי יגידו שלא הכוונה ככה,

אמנון ארבל:

מה יגידו ברישוי?

עמנואל זלטס:

תכתוב, במידה,

אמנון ארבל:

זה חזית אחרת אבל.

עמנואל זלטס:

במידה והמרפסת היא לא עם ההרחבה,

אמנון ארבל:

אבל אם הצד הוא לא הזה, למה? אני לא מבין. אני חושב שאתם מגזימים.

עמנואל זלטס:

... שזה יהיה כתוב אבל?

אמנון ארבל:

ההפרדה של שלביות ביצוע לכל דירה ולכל חזית,

עמנואל זלטס:

לא, מרפסת אבל.

אמנון ארבל:

זה בסוף גורם נזק לדיירים, תקופת הבנייה מתארכת,

עמנואל זלטס:

אבל המרפסת,

אמנון ארבל:

הבניין נראה כמו הצרות של כולנו, לא צריך להגזים.

עמנואל זלטס:

אבל במרפסת,

אמנון ארבל:

אם מישוהו בונה הרחבה כבר של 50 מטר, יהיה לו כסף גם לאותה מרפסת בחזית שלו, בחייד.

עמנואל זלטס:

ולהרוס את הבית בפנים,

אמנון ארבל:

כן, הוא יהרוס את הבית בפנים,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

המרפסת זה לא הבעיה. די, עמנואל, לא צריך להגזים, אתם מחרבים את הבניינים האלה, באמת. לא צריך להגזים. הלאה, מה עוד? מרתף אמרנו, התנגדות לחישוב שטחים ...

ישראל קלרמן:

איפה הממ"דים?

עמנואל זלטס:

רגע, רגע,

אמנון ארבל:

כל השאר מחקתי.

עמנואל זלטס:

... שניה, איפה המרתף?

ישראל קלרמן:

איפה הממ"דים? איפה הממ"דים?

אמנון ארבל:

כל מה שמחקתי זה לא רלוונטי.

ישראל קלרמן:

רגע, הממ"דים.

אמנון ארבל:

מחקתי ...

ישראל קלרמן:

אה, מחקתי?

אמנון ארבל:

לתאם במסגרת ... אמרנו.

אליעזר ראוכברגר:

אבל ההוא שאנחנו לא נותנים לו את הבליטה, לתת לו אופציה למקום אחר.

אמנון ארבל:

ככל שיתאמו איתנו משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

כתבתם את זה?

אמנון ארבל:

כתבנו שהכל יתואם איתנו.

עמנואל זלטס:

לא, כי יש גם את ...

ישראל קלרמן:

לא, וייצמן רצה להגיד לאיפה, מה.

עמנואל זלטס:

לייזר,

יוחנן וייצמן:

בוא תבחן, בוא תראה לנו שניה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שיתקן. מה?

יוחנן וייצמן:

הנה, שניה. אם יש ... צריך לקרוא לר' יוסל.

אליעזר ראוכברגר:

לא ...

עמנואל זלטס:

אבל אמי, יש פה סעיף בתקנון, לא, רגע, השלביות ביצוע, אמי,

אמנון ארבל:

חלון רזרבי,

עמנואל זלטס:

אמי,

אמנון ארבל:

מתי אני יכול ...?

יוחנן וייצמן:

אה?

צביקה אסולין:

נספיק, נו מה.

אליעזר ראוכברגר:

נשאיר פתוח.

יוחנן וייצמן:

הם יכולים לקבל פה או לא? אמי. בוא, פה, עד איפה הם יכולים לקבל? בוא נעביר להם את הממ"ד לפה,

דובר לא מזוהה:

אבל הם רצו חדר,

דובר לא מזוהה:

ממ"ד?

צביקה אסולין:

לא, לא, מה אתה עושה? מה, אתה ...?

ישראל קלרמן:

... אתה יודע מה הולך שמה? אז הוא יתאם איתם,

צביקה אסולין:

עזוב אותך.

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

תשאירו, תשאירו ...

ישראל קלרמן:

הוא יתאם איתם.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

זה החזית, אין אלף מקומות. יש מקום אחד.

ישראל קלרמן:

אז לכיוון החזית.

אמנון ארבל:

לדירה יש את החזית הזאתי ואת החזית הזאתי, זהו.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

פה הוא לא יכול להוסיף, אז זה רק החזית הזאתי.

עמנואל זלטס:

לא, אבל לכאורה מה זה פה? פתח של מרפסת של קומה מעל מתחת פה. אז אתה לא יכול לעשות לפה, יש מרפסת למטה.

אמנון ארבל:

... למעלה?

צביקה אסולין:

איך אתה יודע אם יש מרפסת למטה?

עמנואל זלטס:

יש את הקו הזה.

יוחנן וייצמן:

כי אתה רואה, המרוסק.

אמנון ארבל:

לא, אבל מה,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות,

צביקה אסולין:

לא, לא,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, שניה,

עמנואל זלטס:

הנה, הנה, הנה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה. יכול להיות מה שהם הציעו, שזה לא יהיה עד לפה אלא יהיה רק פה. אולי לזה הם יגיעו כן להבנה ביניהם, שיהיה רק זה.

צביקה אסולין:

אה, ... שירחיבו רק את זה, לא את זה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, יכול להיות שהם יגיעו להבנה ביניהם,

צביקה אסולין:

זה גם רעיון.

אליעזר ראוכברגר:

ואז יכול להיות, זה גם רעיון, ואז פה יש ... עד לכאן הרבה. יכול להיות.

עמנואל זלטס:

אגב, ואז יהיה שווה להם לבנות, כי ככה לבנות זה לא שווה.

צחי ברים:

... לזה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צחי ברים:

... אותם.

אליעזר ראוכברגר:

הכל טוב, אבל הם ישבו עוד פעם, הם יראו את ההחלטה של הוועדה, אולי יגיעו להבנה.

דובר לא מזוהה:

למה לא, למה לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה הרבה יותר, זה מצמצם את הפגיעה, זה מאד, חברים, זה מאד מצמצם את הפגיעה.

אמנון ארבל:

היום הקיר שלהם הוא פה, איפה שהעכבר. אתם רואים? היום הקיר הוא פה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמנון ארבל:

כל זה לא בנוי. זאת אומרת, כל הדבר הזה היום פתוח פה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמנון ארבל:

זה כבר, זה מה שמשאיר לו רק את זה.

עמנואל זלטס:

כן, אבל פה,

צחי ברים:

אז למה לתת לו עוד?

עמנואל זלטס:

אבל פה,

אמנון ארבל:

לא, אז אמרנו לו. לא ...

עמנואל זלטס :

לא, אמי, אבל פה,

יוחנן וייצמן :

... חזית מזרחית.

עמנואל זלטס :

פה זה לא שווה כמעט. אם תיתן לו פה עוד טיפה אולי אז זה כבר יהיה משמעותי. ככה אין פה כלום, מה הוא עשה פה?

אמנון ארבל :

אבל תראה את הרוחב שיש לו פה.

אליעזר ראוכברגר :

בסדר, בואו,

עמנואל זלטס :

שישבו איתו.

אליעזר ראוכברגר :

שישבו, כן.

עמנואל זלטס :

אבל כתוב שם שלא, אמי, בסעיף הראשון כתוב,

אליעזר ראוכברגר :

לא, הוא אומר, באופן זה כתוב לא.

צביקה אסולין :

בדיוק.

עמנואל זלטס :

אה, בסדר.

ישראל קלרמן :

באופן זה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל באופן אחר יכול להיות שכן, אם יהיה הסכמות.

עמנואל זלטס:

אמי, שניה, אמי, יש פה עוד שני סעיפים שצריך להוסיף.

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

גם את הסוגיה של השלביות שהיא ביקשה במרפסות שזה רק יתאפשר ולא לחייב מרפסת,

יוחנן וייצמן:

במזרח, זה מה שאני הצעתי.

ישראל קלרמן:

הסעיף בתקנון,

יוחנן וייצמן:

שישבו איתו.

ישראל קלרמן:

הסעיף בתקנון שאמרת.

עמנואל זלטס:

כן, כן, כן, צריך לכתוב את זה שיתאפשר ולא יתחייב.

ישראל קלרמן:

הסעיף בתקנון שאמרת.

עמנואל זלטס:

לא, וגם בתקנון יש סעיף שסותר את הסעיף הזה.

צחי ברים:

... לדעתי, כאילו, זה יעזור, זה יפתור את זה לדעתי.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

שאם נעביר,

צחי ברים:

שנוריד את הממ"ד למזרח,

יוחנן וייצמן:

אז שחררת לו את ה-

אליעזר ראוכברגר:

יש שם מרפסות, אתה חונק מרפסות, כי הממ"ד צריך להיות עמודה,

יוחנן וייצמן:

ברור, יהיה טור ממ"דים,

צחי ברים:

אם יפרסמו, אם יפרסמו את זה,

יוחנן וייצמן:

יהיה טור, נכון, אין ספק.

ישראל קלרמן:

למה עוד פעם פרסום? אנחנו לא רוצים שזה יגיע לפה עוד פעם.

יוחנן וייצמן:

יש פרסום,

צחי ברים:

יש פרסום anyway.

צביקה אסולין:

עזוב, עזוב.

ישראל קלרמן:

אז מה, יפרסמו, וודאי שאין לי בעיה, אבל אני רוצה להגיע,

אליעזר ראוכברגר:

לפה יגיעו בכל מקרה,

ישראל קלרמן:

שיהיה בהסדר איתם.

יוחנן וייצמן:

ברור, אז לכן כמה שיותר,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, לפה יגיעו בכל מקרה.

עמנואל זלטס:

... כאופציה ולא, בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

106 ב', חייבים לבוא לפה.

עמנואל זלטס:

בדיוק, בנוסף

ישראל קלרמן:

אבל בלי התנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

ואם יוגש?

ישראל קלרמן:

אז אני אומר,

יוחנן וייצמן:

... תסגור את ההתנגדויות היום.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

... נשאר אחד ש-,

יוחנן וייצמן:

תסגור את ההתנגדויות.

צחי ברים:

אבל אם,

ישראל קלרמן:

אתה לא סוגר, אתה נותן את הצ'אנס שיגיעו להבנות. זה מה שאני אומר. אל תקבע עכשיו את הממ"ד שמה, זה מה שאני אומר.

צחי ברים:

... את זה.

ישראל קלרמן:

נכון. אני אמרתי כמוך, אבל כהצעה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

אמי שמע את כל ההצעות. מה. אמי,

אליעזר ראוכברגר:

הרי בוא, בשביל לפני ה-106 ב' הרי הם צריכים לשבת איתו,

ישראל קלרמן:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

גם את זה הם יכולים.

ישראל קלרמן:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

הם יכולים להגיע להבנה עם אמי,

ישראל קלרמן:

... את ההצעות האלה,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, אם יגיעו להבנה עם אמי על זה אז זה ... 106 ב', בסדר.

ישראל קלרמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

הם לא יעשו 106 ב' בלי לסגור ...

ישראל קלרמן:

מה זה הסעיף שהיא אמרה לך, איזה מספר זה, מה היה כתוב שמה?

אליעזר ראוכברגר:

בדיוק.

עמנואל זלטס:

זה לא היא אמרה, זה אני ראיתי, היה פה סעיף של מרפסות שסותר את זה. כתוב שצריך להיות,

ישראל קלרמן:

היא אמרה לך מספר, 421,

עמנואל זלטס:

אני ראיתי, 412,

אליעזר ראוכברגר:

7.

עמנואל זלטס:

41,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

מה? ... שעה וחצי.

עמנואל זלטס:

מה כתבת פה, אמי?

יוחנן וייצמן:

כן. אין פה הרבה, לא היה הרבה,

ישראל קלרמן:

מתנגדים ...

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל התנגדויות עצמיות.

ישראל קלרמן:

חוץ מדבר אחד הכל,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל התנגדויות עצמיות,

ישראל קלרמן:

.... אתה יודע, זה להביא את כולם,

יוחנן וייצמן:

כן.

עמנואל זלטס:

אה, הנה, כתוב פה,

אמנון ארבל:

איזה סעיף זה? ד'?

עמנואל זלטס:

41, כן, זה ד', ד/2.

ישראל קלרמן:

שלוש אדריכליות,

עמנואל זלטס:

כתוב פה,

אמנון ארבל:

... לא תואם ...

עמנואל זלטס:

לא, לא, לא, במקרה, במקרה שאין מרפסות שאינן מרפסות עוקבות, יושלם מעקה בלבד ללא רצפה
כך שיהיה מקביל לאורך מרפסות קיימות. מה, מה זה כל ה-, זה משהו ...

אמנון ארבל:

לא, זה לא קשה,

עמנואל זלטס:

אתה יכול להבין מה כתוב פה? אני לא הבנתי.

אמנון ארבל:

מרפסות עוקבות,

עמנואל זלטס:

תקרא.

ישראל קלרמן:

מה זה?

אמנון ארבל:

מרפסת סוכה, ישנו מעקה בלבד, ... כך שיהיה מקביל,

עמנואל זלטס:

לא, אז לא רוצים לחייב את זה, זה מה שהיא אומרת.

אמנון ארבל:

מי אמר שמחייב את זה?

עמנואל זלטס:

כתוב.

ישראל קלרמן:

כך שיהיה מקביל לאורך מרפסות קיימות ... חזית אחידה ומסודרת.

עמנואל זלטס:

זה סעיף לא רלוונטי, זה סעיף בשביל מעטפת של מרפסת בלי רצפה ובלי, להוריד סעיף 41,

אמנון ארבל:

ד'?

עמנואל זלטס:

ד' 2. 41 ד' 2. בדיוק.

אמנון ארבל:

טוב. שוטף?

אליעזר ראוכברגר:

כן, שוטף.

יוחנן וייצמן:

רק 20 חביליו ביקש להיות, אז תלך ל-21.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, אני אלך, אה, יוחנן,

ישראל קלרמן:

תן לו לנהל את זה.

יוחנן וייצמן:

סליחה.

צביקה אסולין:

אל תעזור לי.

יוחנן וייצמן:

צביקה, תהיה בשקט.

צביקה אסולין:

אל תעזור, לא, אל תעזור לי.

יוחנן וייצמן:

כן, אני עשיתי את זה, כן.

צביקה אסולין:

לא, לא בשקט, לא,

אמנון ארבל:

20?

צביקה אסולין:

הוא לא עד כדי כך בוטה, אבל הוא,

אליעזר ראוכברגר:

20, נחכה ל-,

צביקה אסולין:

אל תעזור לי.

אליעזר ראוכברגר:

20 נשאר פתוח. כן.

תיק 1261452

אמנון ארבל:

21. תרשמי 20 פתוח, 21 בסדר היום, תכנית 1261452, תכנית בסמכות מחוזית ברחוב חבקוק 9 בבית ישראל, תכנית ש-, זה בניין שנבנה עם בערך שלוש קומות בעבירות בנייה, הוגשו פה בעבר הרבה מאוד תכניות להכשיר אותם ובסוף נסגרו מכל מיני סיבות והגישו תכנית עוד פעם, לתוספת קומות, תוספת יחידות דיור. המלצנו להפקיד, ביקשנו לא לחרוג מעבר למה שהיום,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, ...

אמנון ארבל:

חמש קומות וגם רעפים, כי זה המדיניות, ללא הגבהה של הקומה הסופית, וכל השאר המלצנו להפקיד.

ישראל קלרמן:

לא, אבל ...

יוחנן וייצמן:

אפשר להשאיר, אפשר להשאיר,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

זה מה שרשמתי, אבל בלי הגבהה של הגג.

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר,

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

מה, למה,

ישראל קלרמן:

... דברים כאלה.

אמנון ארבל:

למה בבניין שיש שלוש קומות לא חוקיות צריך לקבל ...?

יוחנן וייצמן:

אז אטמו את המראה, עשו להם את כל ...

ישראל קלרמן:

אתה זורק אנשים מהבית, יש להם ... גם את המדרגות, את שני הסעיפים הראשונים,

אמנון ארבל:

אף אחד לא גר שמה.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

את שני הסעיפים הראשונים,

אמנון ארבל:

הגבהה נוספת, ...

יוחנן וייצמן:

כי אטמו את זה.

ישראל קלרמן:

לא מבקשים הגבהה של קומה שלמה.

אמנון ארבל:

לא, חבר'ה, תהיו מדויקים במה שאתם אומרים.

ישראל קלרמן:

השימוש בחלל גג רעפים,

אמנון ארבל:

אף אחד לא גר שם כי זה קומה שעוד לא קיימת,

ישראל קלרמן:

אני מבין.

אמנון ארבל:

זה לא בעיה.

ישראל קלרמן:

אבל זה שימוש בחלל גג,

אמנון ארבל:

אין לי בעיה לתת שימוש בחלל גג,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

הגג הוא מאד גדול, הגבהה,

ישראל קלרמן:

להגביה קצת.

אמנון ארבל:

לא, נו, אבל אני אראה לכם את זה.

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה להגביה את זה, באמת?

אמנון ארבל:

אין שום בעיה, יש שם מדיניות וכולם מקבלים אותו דבר, למה לתת משהו אחר?

ישראל קלרמן:

... על המדיניות ... בבניינים שמה.

אמנון ארבל:

לא נכון. אני אראה לך. אתם סתם ... באמת. הבניין הוא מאד מאד גדול, וההגבהה או לא הגבהה של גג רעפים היא לא כזאתי משמעותית מבחינת השימוש בחלל. אני אראה לכם את זה. 1261452.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

עזוב, ...

דובר לא מזוהה:

כל האזור שם.

יוחנן וייצמן:

צריך להגיע לשמה משאית בטון? הכל בנוי?

אמנון ארבל:

לא, לא הכל בנוי, קומה ...

יוחנן וייצמן:

צריכה להגיע משאית ... לרחוב?

אמנון ארבל:

כן, כן, צריכה להגיע משאית.

יוחנן וייצמן:

שאלתי אם הכל כבר בנוי.

אמנון ארבל:

לא, אמרתי לא, חוץ מהקומה ...

ישראל קלרמן:

לא, ... שלא.

יוחנן וייצמן:

לא.

אמנון ארבל:

תסתכל, תראה, כל ההבדל של מה שאני מבקש ומה שהוא מבקש.

יוחנן וייצמן:

כן. כן.

אמנון ארבל:

... כן? כל הדבר הזה מפה בנוי בעבירת בנייה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

אנחנו מכשירים את זה, סבבה, אומרים, המדיניות היא 1, 2, 3, 4, 5 וגג רעפים, גם את זה אפשר לאשר. המשמעות שלא תהיה פה הגבהה, שבמקום שהגג מתחיל פה יתחיל פה, זה משמעותי מבחינת הרחוב. כל מה שהוא מאבד זה הדבר הזה.

יוחנן וייצמן:

ה-1.2 מטר הזה,

אמנון ארבל:

עדיין,

יוחנן וייצמן:

על זה אתה,

אמנון ארבל:

עדיין, עדיין כל זה נשאר, תראה באיזה גובה, של קומה ...

ישראל קלרמן:

לא, לא, אבל,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

... בן אדם. נו.

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

לידו יש את זה, בבניין ליד. תראה.

יוחנן וייצמן:

בחבוק,

ישראל קלרמן:

יש את זה, יש.

אמנון ארבל:

להראות לך את הבניין?

ישראל קלרמן:

את הבניין לידו? כן. את הכל.

יהודה פרוידינגר:

קצת ... קצת יקטין לו את הדירה,

ישראל קלרמן:

ואז תבקש רק חצי.

יוחנן וייצמן:

יש שם עוד כמה כאלה.

ישראל קלרמן:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

ככה.

ישראל קלרמן:

מה ככה? אז תראה שכן קיים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא אמרתי ...

אמנון ארבל:

הנה הבניין, זה הבניין.

ישראל קלרמן:

לא, איפה?

אמנון ארבל:

זה הבניין, עם גג הרעפים, זה.

יוחנן וייצמן:

ומה הם מבקשים כעת, להגביה את הגג,

אמנון ארבל:

עוד קומה.

יוחנן וייצמן:

וגג רעפים?

אמנון ארבל:

לא, עוד קומה למעשה.

ישראל קלרמן:

תסתכל את הלידו,

אמנון ארבל:

זה באמת פא היצירה, הכל חוקי, הכל חוקי פה.

ישראל קלרמן:

מה אמרת, מרגש?

אמנון ארבל:

מרגש,

יוחנן וייצמן:

פאר היצירה הוא אמר.

אמנון ארבל:

מרגש וחוקי. אמרתי פאר היצירה.

ישראל קלרמן:

קיים,

אמנון ארבל:

הכל פה לא חוקי, מה אתה רציני?

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לתת לי מכתב שזה פאר היצירה?

אמנון ארבל:

פאר היצירה. אני יכול לחתום על זה, עם הקדשה.

ישראל קלרמן:

כשזה יגיע לשימור נדבר.

אמנון ארבל:

תקשיב, מסדירים פה בניין שלם שכולו בעבירת בנייה, ואתה רב איתי על,

ישראל קלרמן:

לא רב.

אמנון ארבל:

על חצי מטר.

ישראל קלרמן:

אלף אני לא רב איתך. ...

אליעזר ראוכברגר:

נו, ישראל, ישראל,

ישראל קלרמן:

מה אכפת לך אבל, מה?

אליעזר ראוכברגר:

ישראל.

אמנון ארבל:

הכל לא חוקי שם, הכל זה.

ישראל קלרמן:

לא, אז אתה יודע מה? אמי, אמי,

חיים כהן:

לא, לא, תראה לי בתמונה.

ישראל קלרמן:

אז ב-,

אמנון ארבל:

זה החוקי.

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

בתמונה, תראה לי בתמונה.

ישראל קלרמן:

... במטר וחצי, למה לא? אמי, אז תעשה, אז חצי מטר ב... חצי מטר ב... אל תגיד ישר, שאין כלום, אתה אומר שיש שמה שימוש, זה לא שימוש, זה להזדחל.

אמנון ארבל:

לא נכון אבל,

ישראל קלרמן:

איזה גובה עכשיו הם נותנים? הם ביקשו 2?

אמנון ארבל:

ישראל,

ישראל קלרמן:

תעשה 1.80?

חיים כהן:

לייזר,

אמנון ארבל:

אני אומר, במקום שיתחיל מפה גג הרעפים, במקום מפה שיתחיל מפה. זה הכל. תקשיב, כל זה בגובה מלא של ...

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

תעביר את זה לפה.

אמנון ארבל:

לא רוצה להעביר. יותר חשוב לי שהמראה מהרחוב יהיה חמש קומות.

ישראל קלרמן:

לא חושב ...

אמנון ארבל:

הם משתמשים בכל זה, לא נכ-,

ישראל קלרמן:

זה בזחילה,

אמנון ארבל:

מה בזחילה, תסתכל, כל זה קומה של 3.5 מטר גובה, איזה זחילה?

צחי ברים:

ורק בשני הצדדים יישאר,

אמנון ארבל:

... פה, זה הכל, את זה.

ישראל קלרמן:

אה, ... זה?

אמנון ארבל:

לא, את זה, מפה להתחיל, במקום פה, להתחיל 0 את גג הרעפים, זה הכל.

ישראל קלרמן:

אה, זה. לא, אבל אתה אומר להוריד לגמרי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, ישראל, לא,

אמנון ארבל:

מה פתאום,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר לך במקום, אז הוא אומר לך דבר אחד, במקום ככה אז יהיה ככה. זה הכל.

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר, ... סעיף 1,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל רגע,

ישראל קלרמן:

אבל מה אתה אומר לי, תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר לך מה שהוא אמר כאן.

ישראל קלרמן:

בסדר, אז שיתקן.

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא אמר כאן, במקום ככה, ככה.

צחי בריס:

הוא אומר לך ...

אמנון ארבל:

... ללא הגבהה. מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

על כן יש לבטל את הקומה החדשה בחלל הגג ולהכשיר את הקומות הקיימות בלבד, את זה תוריד,
את הסעיף הזה. מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

... טוב, את זה אני מוריד.

ישראל קלרמן:

זהו, אני לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה אותו דבר גם בלי זה.

ישראל קלרמן:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, נו.

אמנון ארבל:

סבבה.

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא הציג כאן,

אמנון ארבל:

אני אכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

יש היגיון במה שהוא אומר.

אמנון ארבל:

שתהיה מרוצה, שיותר שימוש בחלל הגג.

יוחנן וייצמן:

יותר שימוש, בסדר.

דובר לא מזוהה:

אין בעיה.

ישראל קלרמן:

ואת סעיף 2 גם ...

אליעזר ראוכברגר:

שיעשה שם בידעם.

אמנון ארבל:

לא, יש שם דירה, יש שם דירה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

דובר לא מזוהה:

הוא יכול לעשות דירה, זה גבוה.

אליעזר ראוכברגר:

שיעשה מה שהוא רוצה,

ישראל קלרמן:

בסדר, עכשיו זה בסדר. את סעיף 2,

דובר לא מזוהה:

... מיותרת.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עכשיו מה אתה רוצה, יוחנן?

יוחנן וייצמן:

יש פה כל מיני הוראות שימור שאני חייב להבין אותם.

חיים כהן:

איזה שימור? ...

יוחנן וייצמן:

איזה שימור, זה מה ש-, השימור רוצה כעת, לא, אז אני, תסתכל, דבר ראשון בוא, תסתכל על ההמלצה.

חיים כהן:

שניה, שניה, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

ההמלצה של חוות דעת מחלקת שימור,

חיים כהן:

יוחנן, שניה, שניה.

יוחנן וייצמן:

כן?

חיים כהן:

תעשה לי טובה.

ישראל קלרמן:

אמי, סעיף 2, ... בתוך הבית? ... אבל אי אפשר.

יוחנן וייצמן:

השימור יתחיל להגיד, לא, תעשה לי פה, תעשה לי שם,

ישראל קלרמן:

... ייכנסו אליהם. דיברנו על זה כבר,

חיים כהן:

מה?

יוחנן וייצמן:

אין,

ישראל קלרמן:

לא, לא פה, היה לנו עוד בית כזה,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה הוא רוצה,

ישראל קלרמן:

היה לנו עוד דבר כזה בדיוק, ואמרנו,

יוחנן וייצמן:

בוא, תסתכל, תסתכל מה שכתוב, תסתכל בבקשה שלהם ותבין מה אני רוצה.

אמנון ארבל:

זה לא קיים בפועל, תראה את המדרגות שהם מציעים, רגע. איפה זה, סליחה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

תראה, את הדבר הזה. כל המדרגות האלה,

ישראל קלרמן:

קיימים.

אמנון ארבל:

לא, הם לא קיימים.

ישראל קלרמן:

השלוש קומות ... מדרגות קיימים.

אמנון ארבל:

אבל זה חדש, זה מוצע, תראה, זה באדום.

אליעזר ראוכברגר:

איזה סעיף?

ישראל קלרמן:

לא, שמכשירים, אמי, זה שלוש קומות,

אמנון ארבל:

זה חדש, זה באדום אני אומר לך.

ישראל קלרמן:

... בתצ"א תראה,

אמנון ארבל:

תסתכל, זה באדום אבל.

יוחנן וייצמן:

חמש, שש,

ישראל קלרמן:

איפה המדרגות היום?

אמנון ארבל:

צמודות, אני יכול להראות לך את הבניין. ... מדרגות,

ישראל קלרמן:

הם רוצים להמשיך את המדרגות, אני מבין. לא?

יוחנן וייצמן:

כרגע אין מדרגות חיצוניות.

אמנון ארבל:

אין מדרגות פה, אתה רואה שאין. נו מה, איפה? איפה יש מדרגות?

יוחנן וייצמן:

איפה הם ביקשו? עוד פעם,

אמנון ארבל:

אני אראה לך. תראה פה, את זה, כל הדבר המורכב הזה בקו אפס, זה וזה,

ישראל קלרמן:

ומה אתה אומר להם, איפה הם יעשו אותם?

אמנון ארבל:

יעשו חדר מדרגות אחד עם מעלית וייכנסו פנימה,

ישראל קלרמן:

איפה?

אמנון ארבל:

יש פה, הם עושים את כל הדבר הזה כדי לפצל, אתה רואה? פיצול יחידת דיור מדירה קיימת, זה. כל המדרגות האלה,

יוחנן וייצמן:

בכל הקומות או בקומה אחת?

אמנון ארבל:

לא, ארבע קומות.

יוחנן וייצמן:

... שמה?

ישראל קלרמן:

... אני לא מבין איך אתה, אמרת ש-, אתה אמרת בעצמך שזה הכשרה של שלוש קומות שגרים.

אמנון ארבל:

נכון, זה חלוקה פנימית ...

ישראל קלרמן:

אה?

אמנון ארבל:

חלוקה פנימית ... שיעשו מסדרון בהמשך המסדרון.

דובר לא מזוהה:

לא, לא, לקחתי,

ישראל קלרמן:

... אנשים בבתים שלהם, אני לא,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

התוצאה התכנונית, תראה איך זה נראה בחזית,

יהודה פרוידינגר:

... היה שמה, שמעון.

יוחנן וייצמן:

בוא, תראה, תראה את זה מהצד.

ישראל קלרמן:

בהושע יש את זה, בכולם ...

יוחנן וייצמן:

יש מדרגות חיצוניות באזור הזה, זה לא נורא.

אמנון ארבל:

לא בבניין בגובה כזה.

יוחנן וייצמן:

אני, יש מקומות שכבר אישרנו חמש קומות חיצוני. בוא נירגע.

אמנון ארבל:

אנחנו רגועים לגמרי.

יוחנן וייצמן:

אני לא אומר שחייבים לאשר, אבל בוא נבחן את זה.

אמנון ארבל:

נראה, זה כל הדבר הזה, זה, כל הדבר הזה, בקו אפס לשכנים. מה ההיגיון?

ישראל קלרמן:

מדרגות? מדרגות זה לא בכניסה.

יוחנן וייצמן:

מדרגות מעל קומה אחת,

ישראל קלרמן:

... שמה.

יוחנן וייצמן:

לשכנים אין ...?

אליעזר ראובברגר:

יש שם הפרשה?

אמנון ארבל:

איזה הפרשה? ...

יוחנן וייצמן:

נראה, אולי את הקומה,

אליעזר ראובברגר:

שלוש קומות, שלוש קומות בלי הפרשה?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה? אולי שיפריש את המדרגות.

ישראל קלרמן:

לא, שיפריש אחד מה-

אמנון ארבל:

שיפריש חלה.

ישראל קלרמן:

תוציא ... מרפסת.

אמנון ארבל:

טוב, מה עוד, וייצמן? מה מציק לך בנושא השימור?

ישראל קלרמן:

רגע, את סעיף 2,

יוחנן וייצמן:

... ככה, תיאום עיצוב חזיתות,

אמנון ארבל:

רגע, שניה, אבל סיימת עם זה?

אמנון ארבל:

כן, השארנו את זה.

ישראל קלרמן:

לא השארנו.

יוחנן וייצמן:

הוא שאל אם הורדת.

ישראל קלרמן:

תוריד את 2.

אמנון ארבל:

השארתי.

ישראל קלרמן:

אמי, אין אפשרות. תוריד את 2.

יוחנן וייצמן:

... מה שאני מודה, מה יקרה אם יהיה התנגדויות מבניין שכן, אני לא יודע מה לעשות.

ישראל קלרמן:

אז תדון בהם, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

אני,

ישראל קלרמן:

מה אתה עושה כל פעם שיש התנגדויות?

יוחנן וייצמן:

... יגיש ערר.

אליעזר ראובברגר:

מה, מה הבעיה שלך עם השימור?

אמנון ארבל:

שימור, איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

עכשיו ככה,

אליעזר ראובברגר:

3.

יוחנן וייצמן:

סעיף 3,

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

5- מה ...? כי אני רואה פשוט, ההמלצה של השימור לדחות את זה, זה לא עבר וועדה, אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא אומר לדחות.

יוחנן וייצמן:

לא, תסתכל בתוך ההמלצה של השימור. השימור אומר לדחות,

אליעזר ראוכברגר:

אני בהמלצה,

יוחנן וייצמן:

שיש הוראות במתחם לשימור, אני לא מכיר, דרך אגב,

אליעזר ראוכברגר:

אני, אני ראיתי משהו אחר.

אמנון ארבל:

בסדר, אפשר לבטל את 5,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע,

אמנון ארבל:

5 ביטלתי, מה עוד?

אליעזר ראוכברגר:

שימור סטטוטורי לא, רשימת שימור לא,

אמנון ארבל:

בסדר, 5 ביטלתי. מה עוד, איזה סעיף? שימור?

יוחנן וייצמן:

לא, למעלה, קצת יותר למטה.

דובר לא מזוהה:

המבנה היסטורי כן.

יוחנן וייצמן:

תנאי להפקדה, תנאי להפקדה.

אמנון ארבל:

טוב.

יוחנן וייצמן:

תודה רבה.

אמנון ארבל:

יאללה, 22 בסדר היום,

חיים כהן:

מה, מה עשית תנאי, מה עשית?

יוחנן וייצמן:

לא, הוא הוריד את התנאי להפקדה.

אמנון ארבל:

כן, זה נראה ... תכנית 22 בסדר היום,

יוחנן וייצמן:

אז בעצם, אני רק מנסה להבין מה אישרנו לו, אישרנו לו את התכנית כפי שהוגשה בלי המדלפות בגג?
אמי,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

רק שנבין, אישרנו, המלצנו לאשר את התכנית,

אמנון ארבל:

לאשר את הכל,

יוחנן וייצמן:

כפי שהוגשה, למעט המדלפות. למעט ה-1.20 מטר.

תיק 1268150

אמנון ארבל:

כן. 22 בסדר היום, תכנית 1268150 תכנית בסמכות מקומית, דיון להפקדה, בית וגן 58. תכנית שמציעה הרחבות ותוספות ואנחנו ממליצים להפקיד.

תיק 1131129

אמנון ארבל:

תכנית 23 בסדר היום, 1131129, תכנית בסמכות מקומית,

יהודה פרוידינגר:

רגע, מה עושים שמה עם חניה?

אמנון ארבל:

זה הרחבות. תכנית בסמכות וועדה מקומית. זה למעשה תכנית של בר יוחאי 5, 5, 7, 15 ו-11, תכנית גדולה שאושרה עם חמישה מגדלים בפינוי בינוי על פארק אלמליח. התכנית אושרה עם חמישה מגדלים, שניים של 35 ושלושה של 32, בעקבות תיאומים שהם עשו לקראת הוצאת היתרי בנייה הם מבקשים לצמצם את התכסיות של שלושת המגדלים היותר נמוכים של 32 כדי שהתכנית תהיה עם מגדלים יותר צרים ותכסית יותר נמוכה, והם מבקשים תמורת זה לעלות ל-35 קומות במקום 32. חשבנו שזה משפר סך הכל את הנראות של הבניינים ואנחנו ממליצים להפקיד.

אליעזר ראובברגר:

לא משמעותי.

אמנון ארבל:

נכון.

ניר:

אמי, כבר בתכנית המקומית היו גבולי חריגות של מיקרו אקלים, של רוחות, היה שם אזורים גם בסכנה גבוהה ואנחנו ביקשנו שיחזרו אלינו עם דוח מעודכן לתוספת הזאת,

דובר לא מזוהה:

איזה ...

ניר:

כן, בדקנו את זה טוב אם השלוש קומות האלה זה זניח או לא, אז כבר בתכנית המקורית הם היו עם חריגות מסוימות וגבוליים מאוד באזורים מסוימים,

אמנון ארבל:

כן, אבל אתה לא יכול, אם המסקנה תהיה שיש בעיה, מה נעשה?

ניר:

יש פתרונות אדריכליים,

אמנון ארבל:

אני חושב שזה שולי,

ניר:

יש פתרונות אדריכליים,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע, אמי, אולי היינו הולכים ואומרים, בוא, שיגישו שוב, השאלה אם יגישו שוב דוח של הצללות וכל הדברים האלה.

ניר:

אפשר לעשות עדכון שלו,

אמנון ארבל:

השינוי בין 32 ל-35 קומות מבחינת הצללה נראה לי שולי לחלוטין, ניר, אני חייב להגיד. אני לא הייתי ... בתכנית,

ניר:

אני,

אמנון ארבל:

אגב, ... רוב המקרים שגם יש בעיה של הצללה, ועדיין ... מאשרת את התכניות. אני לא הייתי, זה נראה לי במקרה הזה שולי.

ניר:

... להולכי רגל והם היו גבוליים ביחס למצב המסוכן ...

אמנון ארבל:

כן, אבל זה שולי השלוש קומות האלה בעיניי, ...

אליעזר ראוכברגר:

בוא נעשה כבר את העמוד לפני ... הבאות. הלאה.

תיק 1283035

אמנון ארבל:

24 בסדר היום, תכנית 1283035, תכנית בסמכות הוועדה המקומית ברחוב רקס 17 במלחה, תכנית שמציעה הרחבות והמלצנו להפקיד.

תיק 1080290

אמנון ארבל:

תכנית 25 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

תראה לי רגע את זה, לראות שניה רק איפה זה ממוקם.

אמנון ארבל:

מלחה?

אליעזר ראוכברגר:

לא מלחה, 25.

אמנון ארבל:

אה.

יוחנן וייצמן:

25, אתה לא מכיר?

אמנון ארבל:

זה תחנת דלק ב-,

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע,

אמנון ארבל:

ליד יד שרה, מצפון ליד שרה.

ישראל קלרמן:

מה, זה חוזר?

אמנון ארבל:

זה פעם ראשונה היום.

ישראל קלרמן:

היה איזה תכנית, היה איזה תכנית ש...

אמנון ארבל:

זה תכנית שמציעה להרוס את תחנת הדלק ולבנות בניין חדש.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה. אני גם חושב ככה, לכן אני,

יהודה פרוידינגר:

הורסים את תחנת הדלק?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דובר לא מזוהה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, רוב תחנות הדלק בעיר הורסים.

אמנון ארבל:

תעברו לחשמל.

אליעזר ראוכברגר:

חשמל, בדיוק.

אמנון ארבל:

זה תחנת הדלק, כאן.

אליעזר ראוכברגר:

תראה לי איפה זה הרצל 80.

אמנון ארבל:

איפה מה?

אליעזר ראוכברגר:

הרצל 80, 81, 80.

אמנון ארבל:

איפה זה הרצל 80? מה קשור?

יוחנן וייצמן:

רחוק, רחוק,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה ... אם לא אני לא יכול להשתתף,

אמנון ארבל:

אה, הבנתי, סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

רוצה לדעת איפה זה.

אמנון ארבל:

לא, לא, בסדר, בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

אם זה רחוק אז אין לי בעיה.

אמנון ארבל:

הרצל 80 זה הבניין החדש שבונים שם ב-,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

כן, כן, זה של,

דובר לא מזוהה:

הנה, זה המשרד, יש לא רק סקר קרקע היסטורי, יש גם ...

דובר לא מזוהה:

רגע, רגע, קצת סבלנות.

אמנון ארבל:

פה, פה זה הרצל 80, זה.

יוחנן וייצמן:

לא, אתה,

אמנון ארבל:

פה, זה רחוק מאד.

יוחנן וייצמן:

זה שלוש תחנות.

אמנון ארבל:

זה הרצל 80, והתכנית שלנו היא כאן.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בעיה, הלאה.

אמנון ארבל:

כמו שאמרתי, יש פה תכנית שהיא מציעה למעשה להרוס את תחנת הדלק הקיימת ולהקים בניין חדש. אנחנו שקלנו מבחינת התכנית אם לעשות פה בניין מרקמי על כל חלקה 10, ... לקבל בניין של בינוי מרקמי או לעשות מאחורה דווקא שיפור של המרחב הציבורי כדי לייצר מעבר שלא קיים היום מאחורי יד שרה, מי שמכיר, כי היום מי שמגיע לקצה הרחוב למעשה לא יכול לעבור ולהתחבר לרחוב, וחשבנו שהמעבר הזה הוא כן חשוב, ... אני מדבר על המעבר הזה כאן. לכן אנחנו בתכנית מציעים פה הפרשה די משמעותית של חיבור בין הרחובות, ותמורת זה הוא עלה יותר לגובה. הוא מציע פה,

חיים כהן:

כתוב פה מפריש 40% מקרקע לשירותי ציבור,

אמנון ארבל:

מה כתוב פה?

חיים כהן:

... זה, מפריש 40%,

אמנון ארבל:

איפה כתוב?

חיים כהן:

מה? ...

אליעזר ראוכברגר:

6, גם בהמלצת מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

כן, אמרתי. לכאורה על פי המדיניות, מדיניות רק"ל נפחית, הוא יכל לעשות פה 10 קומות, תכסית מלאה, ולא להפריש שום דבר. אנחנו העדפנו, הוא לא יפריש אמנם 40%,

חיים כהן:

... הוא לא, לא מגורים בתב"ע.

אמנון ארבל:

נכון.

חיים כהן:

זה תעשייה. ... מדיניות של 40:60,

אמנון ארבל:

לא, זה במסעדות, במסעדות, לא בשטחים מסחריים.

חיים כהן:

לא,

אמנון ארבל:

כן.

חיים כהן:

אני אומר, שטח,

יוחנן וייצמן:

זה הכתום וחום.

חיים כהן:

המדיניות של 40:60 זה על שטח ממוסד ש... למגורים. זה שטח סחיר, יש פה חמש קומות משרדים ... אנחנו חושבים שנכון לעשות את זה. לכן הוא עושה פה גם שימושים של תעסוקה, גם שימושים של דירות קטנות, גם הפרשה לצרכי ציבור, גם מבונה וגם שצ"פ, בעיניי התכנית ראויה וטובה.

חיים כהן:

כמה זה, מה, כמה הם עושים את המבונה?

אמנון ארבל:

מבונה אנחנו ביקשנו, אני אגיד לך כמה,

ישראל קלרמן:

מה זה, זה משהו חדש?

אמנון ארבל:

מה המבונה, ביקשנו 500 מטר. ביקשנו צרכי חברה, רווחה וקהילה. זה בתוך בניין.

חיים כהן:

לייזר, מקובל עליך הזה, ההפרשה שמה לזה?

יוחנן וייצמן:

זה רחוב חדש.

אמנון ארבל:

זה מגדל אחד, ...

חיים כהן:

לא, אני שואל, הייעודים של ההפרשה מקובל עליך? אתה לא רוצה שמה גנים משהו?

אמנון ארבל:

לא, אתה לא יכול גנים ... במגדל כזה.

חיים כהן:

יהיה לך צורך מטורף, אתה מעלה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מעלים עוד 100 ומשהו משפחות.

אמנון ארבל:

צריך גם כאלה וגם כאלה וגם כאלה.

חיים כהן:

אה? טוב, מה שאתה רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש גם ליד, ברחוב תרצה, ברחוב זה, עשינו הרבה,

חיים כהן:

יש שמה?

אליעזר ראוכברגר:

בוא, עשינו הפרשות באזור, הכל, הכל, הכל,

אמנון ארבל:

כן, כן, כן. זה תכנית סך הכל מתואמת איתנו, גם עם המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

אפילו היינו ... פה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

יוחנן וייצמן:

ביקשו פה 500 מטר לרווחה וקהילה.

אסף:

רגע, יש פה עניין עם זיהום קרקע, ברשותכם.

אליעזר ראוכברגר:

מה? נכון, בגלל התחנת דלק.

אסף:

מכיוון שזה נקרא, לפי המדיניות של המשרד מעגל קו ראשון, זאת אומרת, תחנת תדלוק לפני שנת 1997, למעשה היא מ-1967,

אליעזר ראוכברגר:

אין שום בעיה, תגיד מה אתה רוצה.

אסף:

רגע, אני מסביר לפרוטוקול.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, בבקשה, בשמחה.

אסף:

וידוע למשרד בוודאות שיש פה זיהום קרקע, כבר ממידע קודם. לכן תנאי להפקדה, זה סמכות מחוזית הרי, הגשת סקר היסטורי, תכנית דיגומים וביצוע בפועל של תכנית הדיגומים, מה שבדרך כלל אנחנו לא מבקשים אבל פה כן.

חיים כהן:

למה כן?

אליעזר ראוכברגר:

הוא הסביר,

יוחנן וייצמן:

מה נרוויח מזה? ...

אליעזר ראוכברגר:

הוא הסביר, כי יש כבר, יש כבר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היסטוריה כבר.

אליעזר ראוכברגר:

מידע וודאי שיש שמה זיהום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היסטוריה של זיהום.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה,

יהודה פרוידינגר:

יודעים שיש זיהום.

אמנון ארבל:

תגיד עוד פעם מה אתה ...

אסף:

תנאי להפקדה,

חיים כהן:

איפה היו?

אמנון ארבל:

את זה שמעתי.

חיים כהן:

איפה הם היו עד היום?

אסף:

הגשת סקר היסטורי ותכנית דיגומים,

חיים כהן:

איפה איכות הסביבה היו עד היום?

אסף:

רגע.

דובר לא מזוהה:

והוא לא הוגש ...

אסף:

וביצוע בפועל של תכנית הדיגומים.

חיים כהן:

מה זה? לא הבנתי.

אמנון ארבל:

מה זה אומר?

אסף:

... אישור המשרד.

אמנון ארבל:

מה זה אומר ביצוע בפועל?

אסף:

שצריכים לבצע את זה,

אמנון ארבל:

מה זה אומר?

דובר לא מזוהה:

תכנית דיגומים.

אליעזר ראוכברגר:

את התיאור, את התיאור.

אסף:

לא, לא,

ניר:

את הביצוע, את הדיגום.

יהודה פרוידינגר:

את הדיגום, את הדיגום.

אסף:

עושים דיגומים בקרקע לראות איפה,

אליעזר ראוכברגר:

אה, דיגום.

יהודה פרוידינגר:

דיגום, דיגום של הקרקע,

צחי ברים:

אני לא מבין,

אסף:

עושים סקר היסטורי, הוא מראה מה היה,

צחי ברים:

אני רוצה להבין, ...

אסף:

זה יותר מתכנית דיגומים, המשרד ...

אמנון ארבל:

אבל למה תנאי להפקדה?

אליעזר ראוכברגר:

לדגום, לדגום.

אסף:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

להכניס מזלג, להוציא חומר, לבדוק את הזיהום.

אסף:

תקשיב, אמי, אני שאלתי,

אמנון ארבל:

... התחנה ממשיכה לעבוד בינתיים.

אסף:

אני שאלתי שלוש פעמים את האשת זיהום קרקע, את בטוחה שזה לא תנאי להיתר? והיא אמרה לי, לא, זה אפילו היה צריך להיות,

אמנון ארבל:

לא, אני שואל אבל,

אסף:

רגע, ...

אמנון ארבל:

הבנתי, אני שואל מה ההיגיון. התחנה כרגע, יעשו את הדיגום עכשיו, בסדר? והתחנה ממשיכה לפעול, ויהרסו את הבניין רק עוד חמש שנים רק. אז מה זה עזר לנו שעשינו את זה עכשיו?

אסף:

זה לפי מדיניות המשרד למה שנקרא,

אמנון ארבל:

עזוב מדיניות, אני שואל אותך עניינית, מה אתה אומר לי זאת המדיניות?

צחי ברים:

זה מרגיש לי כמו שחיכו לאיזה יום שהולך להגיע, ואופס, תפסו ואמרו, עכשיו תעשה את זה. מה עכשיו,

אסף:

אבל גם ככה יש זיהום, לא,

צחי ברים:

אבל מה עכשיו מועיל אם יש לך את זה ותחנת הדלק ממשיכה,

אמנון ארבל:

בדיוק.

צחי ברים:

ומה זה גורע ממה שיש עד היום שזה עובד ואין בעיה עם הזיהום?

אמנון ארבל:

... תנאי להיתר, שהוא יהרוס את התחנה ויפנה אותה ויוציא את התחנה ואז תעשה את זה.

אסף:

תראה, זה נשמע הגיוני, הדרישות אומרות לעשות הכל עכשיו.

אמנון ארבל:

הדרישות צריכות להיות הגיוניות, אסף.

אסף:

אתה רוצה להתקדם, אני אשאל בטלפון ואז נחזור לזה. בסדר?

ניר:

הם במקרה אגב לא הגישו נספח סביבתי,

צחי ברים:

לא, אני,

ניר:

יש להם שם ... גם של השנאים, גם של, רגע,

אמנון ארבל:

... חוות דעת של איכות הסביבה, תשלחו לנו. ... את חוות הדעת שלכם כי לא קיבלנו.

אליעזר ראובברגר:

טוב, בואו, בואו נתמקד.

ניר:

לא, אבל לא הוגש נספח סביבתי,

עו"ד אילנית מיכאלי :

אז רגע,

אמנון ארבל :

אין לנו חוות דעת שלכם, אז תגידו מה אתם רוצים.

ניר :

אנחנו באיחור אבל אנחנו מבקשים ש...

אמנון ארבל :

... במערכת עכשיו?

ניר :

כן, אם אני לא טועה.

אסף :

לא הגישו לך מסמך?

ניר :

לא הגישו נספח סביבתי. לא הגישו, אנחנו מבקשים שיציגו,

יהודה פרוידינגר :

מה ש-, אמי,

צחי ברים :

אמי,

אמנון ארבל :

כן?

יהודה פרוידינגר :

אם ה-,

אליעזר ראוכברגר :

ממני הוא לא ביקש.

יהודה פרוידינגר :

אם הדיגום יהיה גרוע,

אמנון ארבל:

אם מה?

יהודה פרוידינגר:

...צריכים לשפר, אם,

צחי ברים:

למה אבל, למה,

צביקה אסולין:

נתת, נתת לתיק הבא של ההתנגדויות שעה.

אמנון ארבל:

... בלי צהרים.

צביקה אסולין:

לא, מה פתאום.

דובר לא מזוהה:

כן.

דובר לא מזוהה:

אתה רוצה צהרים,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

נו בסדר, אז בוא נגמור שלוש תיקים של השוטף.

צביקה אסולין:

לא, מה אני רוצה להגיד לך, שאני עכשיו הייתי בחוץ ובסיעתא דשמיא, ...

ניר:

כן, אמר, עכשיו יש, חוות הדעת שלנו ...

אליעזר ראוכברגר:

אז אנחנו נרוץ שוטף,

צביקה אסולין:

בדיוק, בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

אז נגמור היום קצת יותר מוקדם.

צביקה אסולין:

יאללה.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות.

צביקה אסולין:

לקחת לי את המילים מהפה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה עזרת להגיע לזה?

צביקה אסולין:

אני לא, אני רק הייתי,

אליעזר ראוכברגר:

הרקע?

צביקה אסולין:

הרוח מעל.

אליעזר ראוכברגר:

עד.

אמנון ארבל:

טוב, 26 בסדר היום, חברים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, 26, כן.

אמנון ארבל:

יורד מסדר היום, מסתבר שבטעות התכנית לא עמדה בתנאי סף, יצאה טעות של הוועדה המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

אני חושב שנוריד את זה כי גם ... ,

דובר לא מזוהה:

26 ירד?

אמנון ארבל:

כן, 26.

אליעזר ראוכברגר:

יורד מסדר יום, לא עמד בתנאי סף.

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

תיק 1115484

אמנון ארבל:

תכנית 27 בסדר היום, תכנית 1115484, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה תכנית שמקודמת על ידי מנח"י,

דובר לא מזוהה:

... פה בתיק הזה.

אמנון ארבל:

... זה מתחם גוננים. מדובר על שטח חום גדול ומשמעותי בשכונה שאנחנו מקדמים פה, תכנית עם תוספת זכויות בנייה ושימושים נוספים. בגדול הקמת שני בתי ספר ואולם ספורט. אני אראה לכם את המיקום רגע. זה במסגרת שורת תכניות שאנחנו מקדמים, תסתכלו כאן. זה כל השטח הפנימי הזה שכולו שטח חום.

יהודה פרוידינגר:

מה זה, ארץ חפץ?

יהודה פרוידינגר:

לא, לא, בגוננים.

יוחנן וייצמן:

27 כעת.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

... זה בית ספר, נו מה,

אמנון ארבל:

יש פה שני שטחים גדולים מאוד, אתם רואים כאן,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל נמב"י. נו עזוב,

אמנון ארבל:

התכנית מציעה פה למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

הכל נמב"י.

אמנון ארבל:

עיבוי משמעותי ואיזשהו שרשור של בתי הספר,

אליעזר ראוכברגר:

הכל נמב"י.

אמנון ארבל:

בונים בית ספר אחד חדש,

אליעזר ראוכברגר:

...

אמנון ארבל:

הורסים ומעבירים משם ואז בונים חדש,

יהודה פרוידינגר:

זה בית ספר לחינוך מיוחד, ...

אליעזר ראוכברגר:

כן, ... הכל נמב"י.

דובר לא מזוהה:

הכל זה חוס.

אליעזר ראוכברגר:

אם זה היה מרחק של חצי קילומטר,

ישראל קלרמן:

אני לא מכיר את זה,

אמנון ארבל:

... מכתבים ש-,

ישראל קלרמן:

לא, מה המילה הזאת?

אמנון ארבל:

אה?

אליעזר ראוכברגר:

,Not but

אמנון ארבל:

... את בתי הספר האלה?

אליעזר ראוכברגר:

My yard. לא ליד הבית שלי.

דובר לא מזוהה:

.Not in my backyard

אליעזר ראוכברגר:

.Not in my backyard

יהודה פרוידינגר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

לא ליד השטח שלי.

יהודה פרוידינגר:

זה מה שהיא רוצה, ...

אליעזר ראוכברגר:

... זה שטויות. זה בית ספר שלנו,

אמנון ארבל:

שני בתי ספר.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה ילדים, יש פה, צריך פה בית ספר. מה השאלה בכלל?

יהודה פרוידינגר:

זה בית ספר של חינוך מיוחד ש-,

אליעזר ראוכברגר:

אין לזה שום סיבה, נו בחייד.

אדיר שוורץ:

רק ... כן אפשר להתייחס לפרוטוקול בהקשר שהיא אומרת שפורסם, לא פורסם,

צביקה אסולין:

שיתוף ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

היה שיתוף ציבור.

יהודה פרוידינגר:

הוא אמר, היה שיתוף ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

היה שיתוף ציבור, ואם עושים שינוי אז מה, כל הפטשי שאנחנו עושים אנחנו צריכים לרוץ לכולם ולמתוח את זה? זה גם עוד חמש שנים לא יקום.

דובר לא מזוהה:

בית ספר אילנות,

אדיר שוורץ:

אז בוא נשמע את שיתוף הציבור,

דובר לא מזוהה:

בית ספר אילנות זה בית ספר ...

אדיר שוורץ:

היה שיתוף ציבור, בוא נשמע ...

יהודה פרוידינגר:

אילנות זה בית ספר,

יוחנן וייצמן:

... מה היה.

אדיר שוורץ:

תגידו כמה מילים על השיתוף ציבור, גם אני קיבלתי את ה-

אליעזר ראוכברגר:

... לא, הם מודים שהיה שיתוף ציבור, לא זה הבעיה. רק טוענים שמה, שעכשיו זה השתנה. אני אומר, כי לא צריך על כל הפטשי ששמתי את אולם הספורט במקום פה או עשיתי במקום 16 כיתות 18 כיתות, לרוץ ולהקהיל קהילות ברבים ואת כל השכונה עוד פעם.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

הצגנו להם את העיקרון, ... בבית ספר,

יהודה פרוידינגר:

... זה משמעותי.

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

הוצג הצורך, הוצג הכל,

ישראל קלרמן:

אבל לעשות חניה אתה יכול,

אליעזר ראוכברגר:

וזהו.

ישראל קלרמן:

לעשות חניה אתה יכול.

אדיר שוורץ:

... באמצע ...

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע,

אמנון ארבל:

זה מבנה מעורב, זה בית ספר בן תשע קומות עם שימושים מעורבים.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

יש לך אפשרות אמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

אם יש לך אפשרות בסדר, לא אמרתי. בוא, צריך,

צביקה אסולין:

הבנתי, יופי.

ישראל קלרמן:

וודאי,

אמנון ארבל:

אני רק אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תן לו, הנה, תן לו, הוא אומר לך, הוא עונה לך.

אמנון ארבל:

אני גם ישבתי עם מלי מהמינהל הקהילתי, חברים, שניה. ישבתי איתה,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הוא עונה, דור, דור.

אמנון ארבל:

אני ישבתי עם מלי מבחינת ה-, נציגת המינהל הקהילתי, היא גם דיירת שכנה פה. עלו כמה נושאים במסגרת ההתנגדויות. אחד, קיבלנו במכתב. אחד, נושא של המעברים. אנחנו כן,

אליעזר ראוכברגר:

אגב, אני רק רוצה להגיד, זה לא התנגדויות פה, זה הפקדה.

יוחנן וייצמן:

כן, זה הפקדה.

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

במסגרת הרצון לאי הפקדה, זה הכוונה.

יהודה פרוידינגר:

כן. שלא יהיה הפקדה.

אמנון ארבל:

אנחנו, הם דיברו בגדול על ההיקפים ועל זה שמדובר פה על שש קומות. כל שני בתי הספר האלה שאתם רואים כאן זה שתי קומות, הבניין הזה שהוא יותר רחוק,

דובר לא מזוהה:

תשע.

אמנון ארבל:

הוא תשע קומות והא יותר רחוק והוא יושב על הרחוב. המבנים האלה הם שש קומות, שש קומות בשכונה שכל הבניינים עושים התחדשות עירונית ופינוי בינוי זה סביר ביותר.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, רק השניה הגעת, אולי תגיד שלום, אולי זה? לא יודע.

יוסי חביליו:

... הסעיפים שאני צריך להתנגד אליהם.

אליעזר ראוכברגר:

אבל סליחה, סעיף שאתה ביקשת ממני,

יוסי חביליו:

לא, אמרתם לי שיש התנגדויות, שלא עוברים לשוטף.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין התנגדויות.

יוחנן וייצמן:

אתה ביקשת 20, ו-20 לא דנו.

יוסי חביליו:

איזה סעיף עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אנחנו ב-27.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

יש הסבר, יש הסבר?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

יהודה פרוידינגר:

אני רוצה רק,

אליעזר ראוכברגר:

... ההסבר.

יהודה פרוידינגר:

אדיר,

יוסי חביליו:

אז אם אתה יכול ללכת טיפה אחורה,

אליעזר ראוכברגר:

אין טיפה אחורה, זה בית ספר, אתה לא רוצה שיהיה בית ספר לילדים?

יוסי חביליו:

אני רוצה, אבל יש, אני רוצה לשמוע כי יש גם טענות של תושבים,

אליעזר ראוכברגר:

אז אם יש טענות שיבואו בהתנגדויות.

יוסי חביליו:

אני לא אמרתי שאני מתנגד, עכשיו אני בא להקשיב.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, שניה. בסדר, שניה. זה הפקדה.

יוסי חביליו:

פנו אליי מפה לפה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה,

יוסי חביליו:

שני הצדדים.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, זה הפקדה.

יוסי חביליו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יש התנגדויות, יגישו התנגדויות כמסודר וידונו בהם, ויכול להיות שנעשה שינויים בעקבות ההתנגדויות.

יוסי חביליו:

בסדר, אני רוצה הסבר,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל.

יוסי חביליו:

כי אני קיבלתי, חלק רוצים וחלק לא רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אי אפשר, בוא,

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל זה אתה צריך להיות פה, אני לא ...

יוסי חביליו:

בסדר, אבל חשבתי שאני מבזבז את הזמן,

אליעזר ראוכברגר:

למה, אמרתי לך,

דובר לא מזוהה:

רגע, אמי בדיוק התחיל להסביר.

אליעזר ראוכברגר:

התחייבתי לך ל-20 לקרוא לך, דייקתי.

יוסי חביליו:

אני אין לי טענה אליך,

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל תגיד תודה.

יוסי חביליו:

לא הסברתי את עצמי טוב, יכול להיות שאני אבקש ...

אליעזר ראוכברגר:

אה, בסדר. הלאה.

יוסי חביליו:

אז אמי, אז תתחיל מההתחלה בבקשה.

אמנון ארבל:

אז אני מסביר,

דובר לא מזוהה:

הוא רק התחיל. כן.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

... בסעיף הזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא אומר ... נו.

דובר לא מזוהה:

אני צוחק.

אמנון ארבל:

... כל הסעיפים.

עמנואל זלטס:

נראה לי שפנו ...

אמנון ארבל:

המכתב שקיבלנו מהשכונה וגם ישבתי איתם, אמרתי, יש להם כמה טענות שהם דיברו עליהם, ישראל.

יוסי חביליו:

אני עומד שמה,

אליעזר ראוכברגר:

... הוא מדבר על זה עכשיו.

צחי בריס:

אתה משאיר אותי לבד פה בלי אף אחד טוב.

אמנון ארבל:

אני אדבר רגע על העניין של ההתנגדויות של התושבים ושל המינהל הקהילתי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מסביר מה יש שמה, תשע קומות פה, ...

אמנון ארבל:

אמרת, התכנית מציגה כמו שאתם רואים פה בגדול, שני בתי ספר, בית ספר אחד פה, בית ספר גוננים, בית ספר אילנות, אולם באמצע, ופה בניין שאמור להיות יותר משמעותי ויותר גבוה גם שהוא נמצא על הרחוב הראשי ולא מאחורי שורת בניינים. ולכן,

ישראל קלרמן:

למה הוא משמש?

אמנון ארבל:

תיכף אני אגיד לך. לכן במקטע שמאחורי הבניינים האלה שהם יושבים על הרחוב, זה יושב על רחוב, עשינו שש קומות, שש קומות לבניין ציבור במגרשים כאלה גדולים סביר והגיוני, מה גם שהבתים האלה יכולים להגיע בין שבע לתשע קומות להתחדשות עירונית, לכן,

יוסי חביליו:

כמה הם היום?

אמנון ארבל:

זה לא יוצא דופן. הבניינים היום הם בערך ארבע קומות, אבל זה יותר נמוך גם.

ישראל קלרמן:

זהו, כמה,

אמנון ארבל:

זה נושא אחד,

דובר לא מזוהה:

... פינוי בינוי?

אמנון ארבל:

אני אראה לכם תיכף. זה נושא אחד. הנושא השני שדיברו עליו, נושא של הסדרה של כל החניה פה,

יוסי חביליו:

אבל לפני שאתה ... דבר איתי על התשע קומות, אולי זה מוגזם התשע?

אמנון ארבל:

תשע קומות ...

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אבל שניה, הוא הולך לפי סדר, מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

התשע קומות זה נמצא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, דבר על החניה, דבר, זה,

אמנון ארבל:

חניה אנחנו במסגרת התכנית בעצם הסכמנו להקטין במגרש החום בקטע הזה, בפועל זה משמש לחניה, גם להסדיר חניה לתושבים וגם להסדיר פה מפרצי העלאה והורדה למגרשים הציבוריים,

אליעזר ראוכברגר:

קיבלת תשובה על החניה.

אמנון ארבל:

בצורה מסודרת.

צביקה אסולין:

למה לא מתחת למבנים האלה?

אמנון ארבל:

חניה תת קרקעית?

צביקה אסולין:

כן. למה לא?

אמנון ארבל:

כי בתי ספר לא עושים חניה תת קרקעית.

צביקה אסולין:

לא, התשע והאולם.

אמנון ארבל:

שמה יש חניה.

צביקה אסולין:

בתשע ובאולם יש?

אמנון ארבל:

פה יש חניה,

צביקה אסולין:

לא בתי ספר,

יוסי חביליו:

תיכף נגיע לתשע.

אליעזר ראוכברגר:

האולם הוא לשימוש בתי הספר.

צביקה אסולין:

לא, התשע לא, זה רב שימושי.

אליעזר ראוכברגר:

לא האולם, האולם אמרתי,

אמנון ארבל:

האולם זה ...

אליעזר ראוכברגר:

אולם ספורט.

צביקה אסולין:

אולם ספורט?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

צביקה אסולין:

... אחד?

אליעזר ראוכברגר:

אולם ספורט, ששני בתי הספר יתחלקו.

יהודה פרוידינגר:

היום יש שמה,

יוסי חביליו:

התשע קומות זה אולם ספורט?

יהודה פרוידינגר:

דרך אגב,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

יוסי חביליו:

באמצע, האולם באמצע.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו ... תשע קומות.

יהודה פרוידינגר:

דרך אגב, היום יש,

אמנון ארבל:

הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

שניה, רגע, שניה, עכשיו תשע קומות. נו, כן.

יהודה פרוידינגר:

היום יש מגרש ספורט,

יוסי חביליו:

רגע, מי זה אלה?

אליעזר ראוכברגר:

אלה של 12:30.

יוחנן וייצמן:

התיק הבא.

יוסי חביליו:

כשאני אלך להפסקה, עכשיו אני אדייק את הבקשה שלי.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, אמר, עכשיו התשע קומות בבקשה, כן.

אמנון ארבל:

הבניין הזה של התשע קומות זה מגרש מאד גדול שיושב על הכביש הראשי, בניגוד לבניינים האלה שיושבים מאחורי בנייני מגורים, הוא לא יושב מאחורי בנייני מגורים, הוא יושב פה בצד הזה לבניין ציבור, בצד הזה לכביש. אין מניעה לעלות לתשע קומות, לצאת כמו שצריך,

יוסי חביליו:

... מה רוצים לעשות שם?

אליעזר ראוכברגר:

שואל אותך ישראל מה,

אמנון ארבל:

... זה בינוי, נו מה,

אליעזר ראוכברגר:

שואל אותך ישראל למה הוא אמור לשמש?

אמנון ארבל:

אני אראה.

אליעזר ראוכברגר:

מה השימושים.

יוסי חביליו:

נו, אז הנה, אני גם שאלתי את זה, אז למה לא ענית לי, אמרת לי זה לא רלוונטי.

דוברת לא מזוהה:

הוא אוהב יותר את ישראל.

יוסי חביליו:

חשבתי שהוא אוהב אותי יותר. היית במשחק אתמול או לא?

ישראל קלרמן:

אה, עכשיו אתה עובר איתו לנושא הזה?

יוסי חביליו:

כי אולי הוא יאהב אותי אז יותר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אוהד של חולון, נו.

אמנון ארבל:

אני לא אוהב את כולם באותה מידה.

יוסי חביליו:

הנה, הנה, זה ... תסתכל,

אמנון ארבל:

אני לא אוהב את כולם באותה מידה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אוהד של חולון, נו.

יוסי חביליו:

של חולון? של העבריינים שפצעו את יואב ...?

אליעזר ראוכברגר:

שקט,

דובר לא מזוהה:

אתה בהקלטה.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו הוא מדבר על תשע קומות, נו.

יוסי חביליו:

תבוא ביום שישי לחולון, כמוני.

אמנון ארבל:

בנווה יעקב, אמי, ביום שישי.

אליעזר ראוכברגר:

ששש, נו.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

... הוא פעם שיחק איתנו פעם.

דובר לא מזוהה:

איפה, איפה?

עמנואל זלטס:

ביום שישי, אמי, בנווה יעקב,

אליעזר ראוכברגר:

מי זה הבחור הזה, עוזר שלך?

אמנון ארבל:

...פעם, יוסי?

יוסי חביליו:

נכון, עכשיו יש לי קצת בעיות ...

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

כואב לי קצת הברך כשאני קופץ ...

עמנואל זלטס:

... להחליף אותה?

אדיר שוורץ:

עכשיו צריך להגיד ... בשבת, לפתרונו האלה, בשבת, לפתרונו מגורים, ובית ספר אילנות זה בית ספר חינוך מיוחד, גם ממ"ד גוננים שזה יסודי אולי הכי גדול בירושלים, הכי מבוקש בירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

... ניתן להם להיכנס.

עו"ד אילנית מיכאלי:

להיכנס?

אליעזר ראוכברגר:

... להיכנס,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ממש להיכנס לדיון?

אליעזר ראוכברגר:

... מי שלא עשה את זה לא.

אמנון ארבל:

בבניין של התשע קומות נתנו כל השימושים האפשריים לפי סעיף 188,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

לא הגבלנו בשימושים.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

אז השאלה,

אמנון ארבל:

לא הגבלנו בשימושים בבניין ה-,

ישראל קלרמן:

מה, אז יכול להיות מגורים?

יהודה פרוידינגר:

זה בניין,

אמנון ארבל:

לא, לא,

יהודה פרוידינגר:

של המינהל הקהילתי, נו.

אמנון ארבל:

188 קובע איזה שימושים מותרים בשטחים חומים. בשביל כל השימושים החומים, דת, חברה,

יהודה פרוידינגר:

כל מה שמותר, כל מה שמותר לעשות,

אמנון ארבל:

קהילה, רווחה.

יהודה פרוידינגר:

כל מה שמותר לעשות בשטח חום.

ישראל קלרמן:

לייזר, הכל.

יהודה פרוידינגר:

כל מה שמותר לעשות בשטח חום.

יוסי חביליו:

רגע, אבל אמי, יש לי שאלה.

אליעזר ראוכברגר:

כל השימושים,

יוסי חביליו:

אתה עשית ישיבה עם המינהל הקהילתי,

אליעזר ראוכברגר:

... שצריך שם בית כנסת,

יוסי חביליו:

רגע, שניה, שניה, והיא ביקשה דברים, אז חלק הכנסת, לא הכנסת.

אמנון ארבל:

לא, לא קיבלתי ...

יוסי חביליו:

מה הם ביקשו? שניה, לייזר, זה מפריע לי, אני שאלתי את אמי.

אדיר שוורץ:

יש לך בית כנסת ובית כנסת ...

אמנון ארבל:

אבל הסברתי לפני רגע מה הם ביקשו, יוסי, בוא, זה לא עובד ככה.

יוסי חביליו:

מה הם ביקשו? תסביר לי עוד פעם.

אמנון ארבל:

לא, אני לא אסביר עוד פעם,

יוסי חביליו:

לא, אבל לא ...

אמנון ארבל:

זה לא עובד ככה.

יוסי חביליו:

תסביר דקה, נו. נו, אמי, מה אתה רוצה? אז עוד דקה, לא נורא.

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

כל מה שמותר לעשות,

יוסי חביליו:

לא, אבל עכשיו אני צריך להחליט מה אני עושה.

אמנון ארבל:

... תתנגד.

יוסי חביליו:

לא, לא, לא, יכול להיות שאני לא אתנגד.

אמנון ארבל:

אני לא רואה שום סיבה,

אדיר שוורץ:

... אני אומר לך,

יוסי חביליו:

מה היא ביקשה?

אמנון ארבל:

אני לא חושב שיש שום סיבה שמינהל קהילתי יתנגד להעצמת שימושים בשטחים חומים בשכונה שחסרה בשימושים ציבוריים.

יוסי חביליו:

מה, הם התנגדו להכל? אבל מה הם רצו שינויים?

אמנון ארבל:

הם חושבים שההיקפים פה גדולים מדי, שהקומות גדולות מדי, שהנגישות לא טובה, שצריך לצמצם,

יוסי חביליו:

שמה?

אמנון ארבל:

שצריך לא לבנות מול הבתים מאחורה שמה, להשאיר את זה שצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

השכנים שמה,

אמנון ארבל:

כל מיני דברים.

יוסי חביליו:

אתה יכול להחזיר את זה לתשריט שניה?

אמנון ארבל:

כן, אני יכול להחזיר.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא, יש אנשים מחכים בחוץ, נו,

צביקה אסולין:

מסכנים אנשים.

יוסי חביליו:

... לא מעניינת אותי, אני,

אמנון ארבל:

פה.

יוסי חביליו:

יופי. לא,

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

היא גרה פה.

אמנון ארבל:

פה היא גרה, פה.

יוסי חביליו:

הבנתי. ואתה יכול לשים רגע על התצ"א?

יהודה פרוידינגר:

היום יש לה סניף בני עקיבא על הראש.

אדיר שוורץ:

לא, שניה, צריך להגיד,

יוסי חביליו :

שניה, שניה, הנה,

אליעזר ראוכברגר :

יוסי, יוסי, אתה רוצה להתנגד, תתנגד.

אדיר שוורץ :

יוסי, הוועדה מחויבת,

יוסי חביליו :

אני רוצה לשמוע.

אדיר שוורץ :

להליך תכנוני תקין,

אליעזר ראוכברגר :

נכון.

אדיר שוורץ :

יהיה דיון בהתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר :

נכון.

אדיר שוורץ :

היא תקבל זכות ככל תושב אחר,

יוסי חביליו :

רגע, רגע,

אדיר שוורץ :

להגיש התנגדות,

אליעזר ראוכברגר :

לא רק כוועדה, גם כעירייה ...

אדיר שוורץ:

נשמע את זה בחפץ לב,

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר, נו באמת.

יוסי חביליו:

איפה התשע קומות?

אדיר שוורץ:

ובנפש חפצה ובאוזן כרויה, למה לא.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

פה התשע קומות.

יוסי חביליו:

איפה? רגע, שניה.

אמנון ארבל:

כאן, במגרש פה.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, רגע.

אמנון ארבל:

פה למעלה.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שניה,

אמנון ארבל:

פה, תסתכל.

יוסי חביליו:

רגע, ומה עושים עם כל זה? הורסים את זה?

אמנון ארבל:

כן, שני בתי ספר ואולם ספורט.

יוסי חביליו:

אה, ומה יש שם היום?

אמנון ארבל:

שני בתי ספר.

יוסי חביליו:

אה, כבר היום יש בתי ספר?

אמנון ארבל:

כן. ...

יוסי חביליו:

... על זה?

אמנון ארבל:

יוסי, לך תשב במקום שלך, תעשה לי טובה.

צביקה אסולין:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מי בעד אישור התכנית בהתאם,

יוסי חביליו:

רגע, לא, אבל יש לי עוד שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

למה שהוצג.

יוסי חביליו :

לא, רגע, לייזר.

אליעזר ראוכברגר :

יוסי, נו באמת. די.

יוסי חביליו :

שניה, רגע.

אליעזר ראוכברגר :

די, יש אנשים מחכים בחוץ,

יוסי חביליו :

אני לא מתנגד, דקה, חצי שעה לא הייתי. אמי, אמי,

אליעזר ראוכברגר :

אה, תודה רבה, ... עוד חצי שעה.

יוסי חביליו :

אמי, רגע, השאלה אולי אפשר לשדרג, באמת אולי לתת להם פה איזה רצועה,

אמנון ארבל :

למה?

יוסי חביליו :

להקל עליהם.

אמנון ארבל :

למה להקל עליהם?

יוסי חביליו :

שלא ...

אליעזר ראוכברגר :

יוסי, שיבואו בהתנגדויות ויגישו את זה.

יוסי חביליו:

לא, וגם התשע קומות אז אולי, אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

שיבואו בהתנגדויות ויגישו את זה.

יוסי חביליו:

... אבל אולי להוריד מהתשע.

אליעזר ראוכברגר:

שיבואו בהתנגדויות ויגישו את זה.

אמנון ארבל:

... למה?

אליעזר ראוכברגר:

למה, לא צריך שם צרכי ציבור?

יוסי חביליו:

תשים תצ"א,

אליעזר ראוכברגר:

מה, הציבור שם צריך להיות ערום מסיפוק הצרכים שלו?

יוסי חביליו:

אמרתי שלא צריך?

אליעזר ראוכברגר:

... להוריד,

יוסי חביליו:

אמרתי, יכול להיות שאפשר למתן.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם אתה מוריד אז לא יהיה את כל הפונקציות שצריך.

אמנון ארבל:

למי זה מפריע פה, יוסי? באמת.

אליעזר ראוכברגר:

חברים, מי בעד אישור התכנית בהתאם למה שהוצג?

דובר לא מזוהה:

על פי תמ"א 1 הם צריכים ...

אליעזר ראוכברגר:

הלברשטאם, חיים כהן, צביקה אסולין,

ניר:

גם פה ...

אליעזר ראוכברגר:

דור, יהודה פרוידינגר, קלרמן, וייצמן ואליעזר ואדיר שוורץ. יש מישהו נגד? אין. אתה נמנע או מה?
יוסי חביליו נמנע. טוב, ניר, ניר. כולם בעד, יוסי חביליו נמנע. מאושר, יש לך עוד תכנית אחת בשביל
לגמור את העמוד ואחר כך נעבור להתנגדויות.

יוסי חביליו:

איזה עכשיו?

תיק 121038

אמנון ארבל:

28 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

28.

יוסי חביליו:

רגע, רגע,

אמנון ארבל:

תכנית 121038, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית דיון להפקדה ב... 23 פסגת זאב, תוספת קומת מרתף והרחבת יחידות דיור, המלצנו להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, אנחנו עוברים לשני בסדר היום.

יוסי חביליו:

רגע, יש לי בקשה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

יש שתי תכניות שלא ...

אליעזר ראוכברגר:

ב-20 אתה ...

יוסי חביליו:

20 כן, אבל התבלבלתי, חשבתי שאני אומר לך 20, אז יחכו לכל השאר, אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

למה שיחכו?

יוסי חביליו:

בסדר, לא, חשבתי שישמעו את כל ההתנגדויות ברצף.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם יש, אין ברצף, הכל לפי שעה.

יוסי חביליו:

בסדר, אז עכשיו אני אדע, שאני אדייק. אז אני מוסיף את ההתנגדות שלי ב-23 וב-24.

אליעזר ראוכברגר:

23 עברנו כבר,

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני מוסיף את ההתנגדות.

ישראל קלרמן:

26 ... 1 בסדר יום, מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

מה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא היית בהצבעה, אתה לא יכול.

יוסי חביליו:

23, מה. אני רוצה להוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול, אתה לא יכול, לא היית בדיון, איך אתה יכול?

אדיר שוורץ:

... בלי לשמוע,

אליעזר ראוכברגר:

תשאל את אילנית, לא היית בדיון, אתה רוצה להתנגד ...

יוסי חביליו:

כן, אבל אני קראתי את החומר.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, יוסי,

יוסי חביליו:

גם אתה לא שומע מתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוסי חביליו:

... להיות בדיון,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוסי חביליו:

קראתי את החומר.

אליעזר ראוכברגר:

... אם אתה נמצא בדיון. לא, תבוא, תבוא בסוף היום, תגיד, לזה, לזה, תרשמו אותי.

יוסי חביליו:

לא, בסדר, אבל הייתה פה אי הבנה.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, זה לא,

יוסי חביליו:

אז תרשמי את זה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא התנהלות פה ב-,

יוסי חביליו:

תרשמי את זה, אולי,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא התנהלות ראוייה.

יוסי חביליו:

תרשמי את זה.

עמנואל זלטס:

זה מופיע בהקלטה.

אליעזר ראוכברגר:

חברים, אנחנו,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול להתנגד לתכנית שלא היית בדיון.

אליעזר ראוכברגר:

כן, נו.

יוסי חביליו:

קראתי את החומר,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

אמנון ארבל:

אתה יועץ משפטי, אתה?

אליעזר ראוכברגר:

די, יוסי, נו.

אמנון ארבל:

אתה יועץ משפטי, נו?

ישראל קלרמן:

אילנית, אני לא מבין,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יבוא בסוף היום, יגיד, לזה, לזה, לזה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

... בהצבעה,

יוסי חביליו:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי,

יוסי חביליו:

... ב-20,

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי שאני אקרא לך.

אמנון ארבל:

אילנית, תטפלי בו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל בסדר, אמרת לי שיש לך שעה פגישות.

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

אז ליתר ביטחון התקשרתי,

מיכל הלברשטאם:

יוסי,

אליעזר ראוכברגר:

אז גמרנו את ההתנגדות יותר מהר.

מיכל הלברשטאם:

יוסי, אתה דואג תמיד לעצים, תדאג קצת לעצבים שלי.

(צוחקים)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו,

אמנון ארבל:

תכנית 2 בסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, רבותיי, אפשר בבקשה לחכות בחוץ, מי שלא שייך לוועדה? גברת, בבקשה, בחוץ.

דוברת לא מזוהה:

אני יש לי רופא שיניים בשעה שתיים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל גברת, בבקשה בחוץ, אנחנו נקרא לך.

צביקה אסולין:

עכשיו, עכשיו, חמש דקות.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נקרא לך עוד שתי דקות, עוד שתי דקות.

דובר לא מזוהה:

שתי דקות.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

תיק 778687

אמנון ארבל:

תכנית 2 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

... מה קרה?

יוסי חביליו:

איזה סעיף עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

2 בסדר יום, התנגדויות. מה שהזמנו ל-12:30, עכשיו 12:45, רבע שעה איחור, מה קרה.

אמנון ארבל:

תכנית 778687, תכנית בסמכות מקומית דיון בהתנגדויות, תכנית ברחוב אהרן ברנד 26, הנספח לפניכם. תכנית שמציעה הרחבות דיור. יש פה התנגדות אחת של דיירת בדירה בתחום התכנית שמתנגדת שהתכנית פוגעת לה בדירה, מרפסות לא אחידה, חלוקת זכויות לא שוויונית, בוא נשמע אותה.

אליעזר ראוכברגר:

יאללה, בוא נשמע אותה. מקודם שמע גם צביקה שהגיעו להבנות פה.

צביקה אסולין:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

עוד יותר טוב, אחרי זה נוכל לעשות שוטף.

צביקה אסולין:

... תשמע, זה לא ילך ככה,

צביקה אסולין:

זה לא עובד ככה. לא, אי אפשר ככה. לא, באמת, לייזר. לא, אני אומר את זה לידו, בוא, דופק לי הראש, בוא הנה, אי אפשר, עוד לא התחלנו את היום, שעה 12. לא, אי אפשר ככה. לא, זה לא ילך.

עמנואל זלטס:

צביקה, תסדר לו פגישות.

צביקה אסולין:

מה, הראש מתפוצץ.

עמנואל זלטס:

תסדר לו פגישות.

צביקה אסולין:

מה, על הבורק? תשמע, צריך להיות, תשמע, יש לך עוד שני דפים. חכה. ... עוד שני דפים מלאים, אי אפשר.

עמנואל זלטס:

אמי, אמי,

צביקה אסולין:

לא, אני אומר לך את זה ... אני אתהפך עליו. אני לא יכול, אי אפשר. תשמע, בוא, אנשים פה זה.

אמנון ארבל:

בבקשה, תשבי, גברת.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אפשר בבקשה לשבת, רבותיי?

צביקה אסולין:

... הבן אדם לא ...

אליעזר ראוכברגר:

צביקה, צביקה,

עמנואל זלטס:

... מרגיע אותך.

אמנון ארבל:

צביקה, תתהפך עליו בחוץ.

צביקה אסולין:

לא, פה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא. ... בוא נראה אותך,

צביקה אסולין:

הוא לא מפריע לכם?

אליעזר ראוכברגר:

צביקה, תגיד לו בוא נראה אותך, בוא. טוב, גברת,

דובר לא מזוהה:

... בוא החוצה, פה.

אליעזר ראוכברגר:

אמסלם. מי זה גברת אמסלם? כן, מה את רוצה להגיד לנו?

גברת אמסלם:

אני רוצה להגיד לכם, אני,

אליעזר ראוכברגר:

שניה, ישראל.

גברת אמסלם:

... הוא רצה לבנות מרפסת מעל הסלון שלי,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

גברת אמסלם:

ואני לבד. חשוך לי,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

גברת אמסלם:

והשמש תסתיר לי, ואני התנגדתי.

אליעזר ראוכברגר:

ועכשיו את ממשיכה להתנגד או שהסתדרתם?

גברת אמסלם:

לא, אבל הוא, אני צריכה אישור אבל.

אליעזר ראוכברגר:

מה את צריכה? רגע, תגידי מה את צריכה.

גברת אמסלם:

אני רוצה אישור שהוא מבקש ... מעל התכנית החדשה שרוצה לעשות מרפסת עליי, מחוץ לבנייה שלו, מחוץ לבנייה. תנו לי אישור שהוא ... שאתם בונים מהצד השני, שלא יהיה בנייה מעליי.

עמנואל זלטס:

אמי, תפתח את ההמלצה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מה, את רוצה להגיב?

ריטה:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול, בבקשה.

ריטה:

מירי שמואלי.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ריטה:

היא מתנגדת בעצם,

יוסי חביליו:

את האדריכלית או את המבקשת?

ריטה:

אני אדריכלית.

אליעזר ראוכברגר:

ששש.

אמנון ארבל:

את יכולה להראות על התכנית.

יוסי חביליו:

העורכת מטעם המבקשים. כן?

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור.

אמנון ארבל:

תראי על התכנית, מירי.

ריטה:

אז בתכנית הזאת ביקשנו סגירת מרפסת קיימת להכשרה שבעצם כל העמודה זה מרפסות שירות קיימות,

עמנואל זלטס:

זה קיים כבר, כן.

ריטה:

היא סגורה בזכוכית ואלומיניום,

אמנון ארבל:

ככה, תראו.

עמנואל זלטס:

יפהפה.

ריטה:

בזכוכית ואלומיניום,

אמנון ארבל:

יפהפה.

עמנואל זלטס:

... בצבעוני.

אמנון ארבל:

פאר היצירה.

אליעזר ראוכברגר:

ששש, רגע.

עמנואל זלטס:

בצבעוני...

ריטה:

ומפה, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רבותיי, בואו, בואו שניה רגע, תקשיבו לו.

ריטה:

ההתייחסות פה, ומפה, איפה ה-

אליעזר ראוכברגר:

ששש.

ריטה:

ומפה ביקשנו להבליט מרפסת זיז. המבקשים מוכנים לבטל את מרפסות הזיז האלו, וזהו. אני רק מבקשת שבהמלצה,

עמנואל זלטס:

בסדר,

ריטה:

לא יורידו את הסגירה.

עמנואל זלטס:

בסדר.

ריטה:

הסגירה תישאר בעינה, כי כל העמודה קיימת עם הסגירה.

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

כן, כן, בסדר.

יהודה פרוידינגר:

בסדר, בסדר.

עמנואל זלטס:

זה מקובל, זה מקובל עלייך?

גברת אמסלם:

לא הבנתי, עוד פעם.

עמנואל זלטס:

לא יעשו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, לא יעשו, בסדר. בסדר.

גברת אמסלם:

שלא יעשו, לא זה, ... עוד שנה שנתיים יעשו מהצד השני. אבל לא מחוץ לבנייה ...

אליעזר ראוכברגר:

בצד השני, בצד השני אין בקשה.

אמנון ארבל:

היא אומרת ...

אליעזר ראוכברגר:

אז נדון בזה אז,

גברת אמסלם:

אני לא צריכה ל... פה 20 שנה ...

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, גברת, בסדר.

גברת אמסלם:

מה שמפריע ...

יהודה פרוידינגר:

גברת, שתהיי בריאה. אם עוד שנה שנתיים יבוא עוד בקשה,

אליעזר ראוכברגר :

בסדר, גברת.

יהודה פרוידינגר :

תבואי לפגוש אותנו עוד פעם.

אליעזר ראוכברגר :

עד מאה ועשרים, בריאות.

גברת אמסלם :

לא, אני רוצה אישור.

אליעזר ראוכברגר :

ישלחו לך הביתה.

גברת אמסלם :

לא, לא, אני רוצה ביחד, עכשיו,

אליעזר ראוכברגר :

לא, אין עכשיו,

גברת אמסלם :

כן.

ישראל קלרמן :

... רגע, שניה, ...

גברת אמסלם :

לא, לא,

(מדברים ביחד)

גברת אמסלם :

... יחתמו עליו שלא יבנו לי את זה.

ישראל קלרמן:

שניה,

ריטה:

רגע, שניה, שניה,

גברת אמסלם:

אין לי כוח בשבילם.

ישראל קלרמן:

אני רוצה להבין רגע, ...

גברת אמסלם:

לא, לא, אני רוצה עכשיו. אחר כך ...

אליעזר ראוכברגר:

גברת אמסלם, הנה, הוא ייתן לך אישור.

דובר לא מזוהה:

הוא לא מגיע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא צריך לעשות ... הכל בסדר.

ישראל קלרמן:

אה, יש שני מתנגדים?

אליעזר ראוכברגר:

לכי אליו, הוא ייתן לך אישור.

גברת אמסלם:

...

אליעזר ראוכברגר:

לכי אליו, הוא ייתן לך אישור.

עמנואל זלטס:

בסדר, הנה, קיבל, הנה, כתוב, תראי, גברת.

ישראל קלרמן:

יש להם מרפסות?

ריטה:

מה?

ישראל קלרמן:

יש להם מרפסות ...?

גברת אמסלם:

מה שכתוב לך, מה אכפת לי מה שכתוב להם? מה שאני עושה בבית שלי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, גברת, תודה. תודה רבה, הבנו, אנחנו נמשיך הלאה לדיון פנימי.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

כן, היא אמרה, היא אמרה, נו, מירי שמואלי מייצגת אותך? הכל בסדר. הכל בסדר, תודה רבה, תודה.

דובר לא מזוהה:

אוקי, תודה רבה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אנחנו נקבל את ההחלטה בהתאם למה שסוכם פה, וזה יורד.

גברת אמסלם:

לא, אני לא ... לא, לא,

ריטה:

אבל לא הסגירה, הסגירה לא.

יהודה פרוידינגר:

הסגירה לא. הסגירה לא.

גברת אמסלם:

... אמר לי ... לא.

אליעזר ראוכברגר:

... בהתאם להסכמה.

אמנון ארבל:

תיקח אותה החוצה, צביקה.

עמנואל זלטס:

צביקה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, תלווה אותה. צביקה, תלווה אותה.

צביקה אסולין:

רגע, חכה, אבל היא עוד לא סיימה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא סיימה,

אמנון ארבל:

סיימה, סיימה.

ריטה:

סיימנו.

צביקה אסולין:

זה שאמרת לה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

כן, כן, סיימה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

גברת אמסלם:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הוא ייתן לך בחוץ אישור ...

אמנון ארבל:

צביקה, צביקה,

עמנואל זלטס:

צביקה,

אמנון ארבל:

צביקה, קח אותה ואת חביליו.

צביקה אסולין:

ואת חביליו. ... אני הולך, בהסכם.

גברת אמסלם:

....

צביקה אסולין:

יאללה, בואי, גברת,

גברת אמסלם:

יש לי כוח לכל השטויות האלו,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, כן.

יוסי חביליו:

עכשיו אתה רוצה את 20?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

אין לך עוד מתנגדים?

אליעזר ראוכברגר:

יש לי באחת וחצי, יש שעה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יכול לעשות דיון לפני השעה שהזמנתי.

יוסי חביליו:

אין בעיה, אז באחת וחצי אני אלק, ... יש עוד סעיפים,

גברת אמסלם:

לא, אני לא ...

צביקה אסולין:

בואי.

גברת אמסלם:

אני רוצה להחתים ...

אליעזר ראוכברגר:

מה עוד מעניין אותך?

יוסי חביליו:

... 36

גברת אמסלם:

... כוח אליהם.

צביקה אסולין:

בואי, ...

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

אז עכשיו 20 אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

... מעניינים.

אליעזר ראוכברגר:

יאללה, אמי, תראה לי רק מה כתבת כאן, שזה בהתאם לסיכום שהיה בין הצדדים?

מיכל כהן:

... הם הגיעו להסכמה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

מיכל כהן:

פה בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

תראה לי את מה שתיקנת.

עמנואל זלטס:

לא, לא, עכשיו, עכשיו.

יוסי חביליו:

רגע, איפה וייצמן עכשיו הלך?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה.

דובר לא מזוהה:

זרקנו אותו לפח.

יוסי חביליו:

חס וחלילה, ...

אליעזר ראוכברגר:

אבל את הסגירה, רגע, את הסגירה כן נשארת.

מיכל כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הסגירה נשאר.

אמנון ארבל:

כן, ... שנסגר.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, קדימה.

אמנון ארבל:

20?

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו, מקובל על כולם ההחלטה?

דובר לא מזוהה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל. בהתאם להסכמה שהגיעו בין הצדדים, שאז הגברת אמסלם,

דוברת לא מזוהה:

אמסלם.

אליעזר ראוכברגר:

מסירה את ההתנגדות, אנחנו עכשיו עוברים לשוטף, 20 בסדר היום.

עמנואל זלטס:

רגע, אמי, שניה, שניה, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אמי.

עמנואל זלטס:

יש פה הינף אחד? יש פה הינף אחד למבנה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע.

עמנואל זלטס:

להכשרה?

מיכל כהן:

אה, 20? חוזרים ל-20?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן. זה נשאר פתוח, כן. חביליו פה,

יוסי חביליו:

יוחנן רצה להיות ב-20, חכה, בוא נתקשר אליו.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יש גבול כמה אני, כל אחד יעשה לי פה את הזמנים כמו שהוא, בוא,

יוסי חביליו:

... תהיה חברי, הוא גם רצה להיות.

אליעזר ראובברגר:

הוא יחזור, הוא יחזור.

יוסי חביליו:

הוא לא יחזור, הוא לא עונה לי עכשיו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי הוא לא יכול לדבר, עוד כמה דקות ...

דובר לא מזוהה:

איפה הוא?

אמנון ארבל:

תכנית 20 בסדר היום?

אליעזר ראובברגר:

.788688

צביקה אסולין:

הוא לא רוצה, הוא מחכה עכשיו ליוחנן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא יצא כנראה למשהו,

אליעזר ראובברגר:

לא מחכה ליוחנן.

יוסי חביליו:

אז תיקח סעיפים אחרים בינתיים.

אליעזר ראובברגר:

לא רוצה, אני רוצה לעשות לפי סדר, נו. בחייד, הוא יגיע, הוא הלך לשירותים, מה אתה גם רודף אחריו לשירותים? נו באמת. הנה, העוזר שלו פה, המחשב שלו פה, הכל פה. בוא, בן אדם, נו באמת, יוסי.

חיים כהן:

אולי הוא החליט לא להיות בתיק הזה? מה,

אליעזר ראוכברגר:

גם יכול להיות. אמי,

אמנון ארבל:

20?

אליעזר ראוכברגר:

20 בסדר יום.

תיק 1281419

אמנון ארבל:

תכנית 20 בסדר היום, תכנית 1281419, מדובר על מתחם,

עמנואל זלטס:

רגע, רגע, אמי,

אמנון ארבל:

אירועים, רגע, עמנואל, ... רגע,

עמנואל זלטס:

... בקודמת,

אמנון ארבל:

לא, אחר כך,

עמנואל זלטס:

לא, בקודם, אמי, ההריסות שיהיה תנאי לתחילת עבודות,

אמנון ארבל:

אחר כך אבל,

יוסי חביליו:

צריך לראות יותר רחב קצת.

אליעזר ראוכברגר:

... אחרי שהתחלנו תיק אחר, הוא אמר מספר,

אמנון ארבל:

אנחנו מדברים על טיילת בארמון הנציב, יש פה תכנית מאושרת שאישרה מספר בתי מלון. הבתים, כמו שאתם רואים, בתי המלון נמצאים בבנייה, לפחות שלושה מתוכם, אתם רואים כאן. מדובר כרגע על הבניין הזה שנמצא בבנייה, התכנית המאושרת קבעה בו בנייה עבור, התכנית המאושרת המקורית קבעה רק למלונאות ואז אושרה תכנית שאפשרה 20% למגורים. הבקשה כרגע היא להוסיף קומה חלקית על הבניין ולשפר את השימוש בגג של המלון. ישבו איתנו על זה, הציגו לנו, זה סך הכל מקובל ואנחנו ממליצים להפקדה. זה לא מאד משמעותי מבחינת הגובה, זה כן מאפשר למלון שימוש בגג יותר טוב מהתכנית הקיימת, לא צריך להגיד כמובן שבמיקום הזה הנוף והגג הם בנוף מדהים לכיוון העיר העתיקה, וזה לא תוספת משמעותית ולכן החלטנו שנכון לאשר את תוספת הקומה על הגג למלון.

אליעזר ראוכברגר:

חביליו,

יוסי חביליו:

כן, אני,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יהודה פרוידינגר:

למה, למה תוספת הקומה מאפשרת שימושים בגג?

אמנון ארבל:

על הגג הקיים היום. כי היום יש שם גג שאין גישה אליו,

יוסי חביליו:

עכשיו 20.

אמנון ארבל:

ברגע שאתה בונה על הגג ועושה שמה מסעדה או בית קפה או בריכת שחייה אתה משתמש בגג,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, הוא רוצה להגיע.

יהודה פרוידינגר:

... להנות מהגג.

אליעזר ראוכברגר:

דבר, נו.

יוסי חביליו:

רגע, אמי,

אמנון ארבל:

כן?

אליעזר ראוכברגר:

כמו שאני מדבר אותך, אתה לא מדבר 20 שניות.

יוסי חביליו:

קודם כל יש טענה שזה סותר תכנית ארצית שהגבילה את הגובה.

אמנון ארבל:

זה לא סותר תכנית ארצית, זה סותר, היה בתכנית המקורית שאושרה פה בזמנו, 4711, היה ערר על המועצה הארצית, על הגבהים. היה שם גם מגדל בהתחלה, דווקא בחלק האחורי, והמועצה הארצית בהתייחס לתכנית קבעה גובה מסוים.

יוסי חביליו:

נו?

אמנון ארבל:

ועכשיו, נכון, זה חורג מהגובה הזה בקומה אחת, אבל זה לא סותר תכנית מתאר ארצית. זה סותר החלטה של וועדה קודמת.

יוסי חביליו:

נו, אז למה, אם יש החלטה שיפוטית של וועדת ערר, למה שאני אסתור אותה?

אמנון ארבל:

כל תכנית שמוצעת כרגע יכולה לסתור החלטה קודמת,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, לא, לא, לא,

אמנון ארבל:

בין אם זה בית משפט, בין אם זה וועדת ערר,

אליעזר ראובברגר:

רגע, תן לו לדבר.

אמנון ארבל:

מה לא, לא, לא? וודאי שכן.

יוחנן וייצמן:

זה החלטה של המועצה הארצית,

אליעזר ראובברגר:

הייתי בטוח שהלכת לקחת את הכדורים.

אמנון ארבל:

... בתכנית ספציפית, על ערר בתכנית ספציפית,

יוחנן וייצמן:

אז החליטו לא להגביה שמה, נתנו,

אמנון ארבל:

נכון.

יוחנן וייצמן:

נתנו הוראת גובה לאזור הזה, הלכנו והוספנו לפני שנתיים, לפני חמש שנים,

אמנון ארבל:

... נכון.

יוחנן וייצמן:

ביריב לוינ עוד,

אמנון ארבל:

מה זה ...?

אליעזר ראוכברגר:

20%.

יוחנן וייצמן:

ב-20% של יריב לוינ, נו.

אמנון ארבל:

אה, מגורים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, מגורים ומלונאות.

יוחנן וייצמן:

... שמה,

אמנון ארבל:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

וזה לא היה בסדר, הגשתי 18 ז',

ישראל קלרמן:

מה יצא לך מזה?

יוחנן וייצמן:

מה?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

לא, זה בסמכות מקומית, זה מחוזית. אבל אני חושב ש-, לדעתי לא מוצדק להוסיף שמה עוד 7 מטר בגובה, זה לא הוגן,

יוסי חביליו:

אני גם חושב, לייזר וכל הוועדה,

יוחנן וייצמן:

זה סוג של, אני לא רוצה ...

יוסי חביליו:

האזור הזה הוא סופר אסטרטגי, כמו, רגע, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

מה פתאום לתת לבן אדם 7 מטר, מה קרה? לגובה.

יוסי חביליו:

אני יכול לדבר ויקשיבו לי? ראש הוועדה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אתה כבר מדבר חצי שעה.

יוסי חביליו:

למה? כן?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא על זה, הכל יחד.

יוסי חביליו:

הכל יחד זה,

אליעזר ראוכברגר:

יאללה, יאללה, דבר, בוא, יוסי. יוסי, אבל בוא, זה באמת דבר יחסית קטן.

יוסי חביליו:

לא, בעיניי לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא. אתה יכול להגיד שהאפקט שלו לא, אבל במציאות זה כולה עוד קומה. לא מדובר פה עכשיו על מגדלים של 30 קומות שאתה צריך להגיד,

יוסי חביליו:

בסדר, ... דברים לא טובים שם.

אליעזר ראוכברגר:

אז תדבר, תדבר בפרופורציה על התוספת.

יוסי חביליו:

לא, לא, לא, אז,

יהודה פרוידינגר:

אבל 7, 7.5 מטר זה שתי קומות.

יוסי חביליו:

בדיוק, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נו, זה על הגג.

יהודה פרוידינגר:

... 3.5 מטר.

יוסי חביליו:

שניה. אז רגע, אני עונה לחברי הוועדה ולך.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו :

תקשיב. אנחנו שואלים גם כל דבר באיזה אזור הוא נמצא. זה האזור, אחד הרגישים ביותר בירושלים ובמדינת ישראל. עכשיו,

יהודה פרוידינגר :

מאיזה ...? מה הרגישות?

יוסי חביליו :

שנצפים מהעיר העתיקה.

יהודה פרוידינגר :

נצפים.

יוסי חביליו :

נצפים, מי שבא לטיילת, מי שהולך למצפה תל, מי שמסתובב, הרי,

יהודה פרוידינגר :

עוד מעט לא יהיה מצפה תל,

יוסי חביליו :

כמו שאומר, בסדר, נילחם על שמה, נראה מה יהיה. אבל, הרי מה אומר אמי? בוא נוסיף להם את הקומה, תראה איזה יופי של נוף, זה הציפור שלהם. אבל כמו שהם רואים גם רואים אותם. הרי אם אתה עכשיו תסתכל לשמה, אתה תראה את זה.

יוחנן וייצמן :

תצא לחלון, אתה תראה כמה זה מגעיל.

יוסי חביליו :

נכון.

יוחנן וייצמן :

עוד קומה ועוד קומה ועוד,

יוסי חביליו :

כמו שרוצים לבנות בהר הצופים מגדלים,

יוחנן וייצמן:

סלמי.

יוסי חביליו:

חבר'ה, עם כל הכבוד להם שרוצים להרוויח יותר כסף, יש לנו אחריות היסטורית למקום שהוא התצפית הכי יפה או בין הכי יפות בירושלים ובישראל ובכלל. ואני חושב שכל תוספת של מטר היא תפגע, ולכן אין שום סיבה להוסיף להם 7 מטר, יש להם תכנית, אני חושב שהחלטת וועדת הערר, אני טוען שהיא מחייבת אבל בוודאי היא מנחה. וועדת ערר אמרה, בוא נגביל את הגובה ואנחנו עכשיו אומרים, אגב, אני חולק עליכם, אני גם אמרתי את זה במלחה, אני חושב שההנחיה מחייבת אותנו, אבל גם אם לא, יש בה אמירה, ולכן אני מציע לחברי הוועדה להתנגד. הרווח הזה, הנה, טוב שבאת. רוצים להוסיף קומה במלון שם בטיילת ארמון הנציב. ולכן אני חושב שזה אחריות שלנו, ולא ייתכן שאנחנו נהיה חותמת גומי, כל מה שמבקשים אנחנו נותנים. אז אם יש מקום להתנגד, זה המקום. אולי זה מינורי, אז שיורידו ויסתדרו בלי. יש להם תכנית, הם התחילו לבנות, הכל סבבה, קיבלו מלון באחד המקומות היפים בעולם, שיגידו תודה וזהו. לא נוסיף להם חצי מטר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מישוהו עוד רוצה להתייחס? מישוהו עוד רוצה להתייחס?

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

תראה איזה יופי זה, ... מה, אתה השתגעית? כי זה מפריע לנוף, זה נצפה מהעיר העתיקה, זה נצפה ממני שיגיע לשמה. גם שש קומות,

ישראל קלרמן:

מה,

יוסי חביליו:

זה עוד 7 מטר.

ישראל קלרמן:

יוסי, מה, מה הבעיה,

אליעזר ראוכברגר:

אולי הפוך?

יוסי חביליו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אולי מי שיבוא למלון, מי ששמה יהיה לו נוף יפה?

יוסי חביליו:

מאה אחוז, ...

אליעזר ראוכברגר:

יבואו יותר אנשים,

יוסי חביליו:

עם כל הכבוד,

אליעזר ראוכברגר:

יבואו יותר תיירים, יהיה הכנסה לעיר ירושלים.

יוסי חביליו:

... מספיק לו שש קומות, זה עוד 7 מטר שזה שתי קומות. עם כל הכבוד, זה כסף, זה רווח של כסף. ואלפי אנשים,

אליעזר ראוכברגר:

אולי הפוך? אלה שיבואו לשמה יהיה להם נוף, יכניס תיירים לירושלים,

יוסי חביליו:

זה, הקומה הזאת תכניס תיירים לירושלים? זה הפוך.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אני רוצה שתעשה את זה עוד פעם. את הריקוד הזה.

יוסי חביליו:

הקומה הזאת לא תכניס תיירים לירושלים, להיפך, היא תפגע, כי אולי 20 אנשים יהיו באקסלוסיבי של הקומה הזאת, שיעשו ממנה איזה פנטהאוז,

ישראל קלרמן:

זה שתי קומות, 7 מטר.

יוסי חביליו:

אה, שתי קומות? עוד יותר גרוע, הנה, תסתכל, אני עוד קופץ בשבילך.

אדיר שוורץ:

מה המענה על סוגיית הנוף?

יוסי חביליו:

לא, עכשיו תחשוב על המיליונים,

מיכל הברשטאם:

רק רגע, ...

יוסי חביליו:

שבאים לטיילת ובאים לעיר העתיקה,

מיכל הברשטאם:

יוסי,

יוסי חביליו:

ומטיילים,

מיכל הברשטאם:

Oh my G-d.

יוסי חביליו:

זה יפגע בתיירות.

מיכל הברשטאם:

עצים, ... נשים עצים,

אדיר שוורץ:

אמי, מה,

יוסי חביליו:

אדיר, אתה חייב להתנגד, אני אומר לך,

אמנון ארבל:

זה התוספת.

ישראל קלרמן:

יוסי, הוא אומר שנשים עצים על הגג.

אמנון ארבל:

זה לא, זה לא שהרימו היום בניין ובונים ...

יוסי חביליו:

שישימו עצים על מה שיש היום.

אמנון ארבל:

התכנית הזאתי בעיניי,

יוחנן וייצמן:

... מה הבעיה? המועצה הארצית,

אמנון ארבל:

היא לא מאד משמעותית.

יוחנן וייצמן:

קבעה פה,

יוסי חביליו:

הנה, בדיוק.

יוחנן וייצמן:

יריב לוי נתן לפה,

אמנון ארבל:

לא, לא נכון, לא נכון, התכנית של יריב לוי, זה לא התכנית של יריב לוי,

יוחנן וייצמן:

כן, לא משנה, מה שאנחנו עשינו.

אמנון ארבל:

התכנית שהוסיפה את ה-20% מגורים ...

יוסי חביליו:

בסדר, אבל אמי, גם זה מיותר. אתם פוגעים בנכסי צאן ברזל.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

לייזר, אני מצפה שאתה תצטרף אליי פה.

אדיר שוורץ:

אז מה הגידול על הגידול?

אמנון ארבל:

קומה. לא, אין גידול על הגידול.

אדיר שוורץ:

אז וייצמן אומר לא נכון בכלל?

אמנון ארבל:

התכנית המקורית,

יוסי חביליו:

זה גידול על גידול, אמי.

אמנון ארבל:

אני אומר עוד פעם, שניה.

יוסי חביליו:

ארבע קומות,

אמנון ארבל:

רגע.

אדיר שוורץ:

שניה, אפשר, שמענו, בוא נקשיב.

אמנון ארבל:

התכנית המאושרת,

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי, בלעת מיקרופון? מה קרה לך אתה?

אדיר שוורץ:

לא, הוא נולד ככה, זה הבעיה. נו?

יוסי חביליו:

אדיר, אדיר, תיזהר. אני יכול להיכנס בך חזק,

אדיר שוורץ:

תיכנס חופשי.

אליעזר ראוכברגר:

בוא הנה, יש פה איומים.

יוסי חביליו:

איומים, בדיוק.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מהבוקר באווירה הזאת כבר.

אליעזר ראוכברגר:

נו?

אמנון ארבל:

התכנית המאושרת שהייתה, המקורית, שאישרה את כל בתי המלון המקורית זה היה רק המלונאות, תכנית יחסית ישנה, היא הציעה את שורת הבניינים על ה-, אני אראה את זה פה רגע בטיילת,

אדיר שוורץ:

שהיום הולכת ונבנית.

אמנון ארבל:

כן, אני אומר, התכנית כללה גם את כל המגרשים מאחורה,

יוסי חביליו:

וכמה קומות הייתה התכנית המקורית?

אמנון ארבל:

שניה,

יוסי חביליו:

ארבע, לא?

אמנון ארבל:

אתם רואים? זה כלל גם את המגרש, רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אומר ש...

אמנון ארבל:

היא כללה גם את, סליחה רגע, חיים,

יוחנן וייצמן:

שאל רק אישרו ...

אמנון ארבל:

היא כללה את המגרש הזה שנמצא בביצוע, שני הבניינים האלה, היא כללה את המגרש הזה, היא כללה את המלון הזה, היא כללה גם את המלון הזה. בתכנית, שזה הבניין הזה, וגם עוד משהו קטן. בתכנית המקורית שדיברה על הגבהים האלו, היו כולם בערך שמונה קומות, ופה היה מגדל. וזה הגיעה המועצה הארצית, אמרו, זה גבוה מדי, תורידו את המגדל, הם אישרו את הגובה כמו שהיה מאושר,

יוסי חביליו:

... את הגובה.

אמנון ארבל:

אבל אני אמרתי את זה, אתה לא צריך לחזק את מה שאני אומר.

יוסי חביליו:

בסדר.

אמנון ארבל:

אחרי זה, אחרי שאושרה התכנית, הרבה מאד שנים לא בנו אותה. אמרו זה לא כלכלי, זה כן כלכלי, לא יודעים, כן יודעים, אמרו, לאור העובדה שמשרד התיירות הוציא את ההוראה שמאפשרת במלונאות 20% מגורים הם הגישו תכנית למגורים שכמעט ולא הגביהה את הגובה של הבניין, היא הגדילה את הנפח של הבניין והוסיפה 20% מגורים.

יוסי חביליו:

גם לא טוב.

אמנון ארבל:

וזה היה ואושר, לצורך העניין.

יוחנן וייצמן:

מאושר.

אמנון ארבל:

היום מבקשים להוסיף עוד קומה אחת,

יוסי חביליו:

מה אני צריך להוסיף דירות מגורים לעשירים שמה?

אמנון ארבל:

שזה חריגה בתכנית המקורית, כן, נכון.

אדיר שוורץ:

זה על הטפח של ...

אליעזר ראוכברגר:

חברים, מי בעד לאשר בהתאם ל-,

אדיר שוורץ:

שניה, רגע, מה המענה לסוגייה הנופית כאן?

אמנון ארבל:

אמרתי, הבניין הוא שמונה קומות, תשע קומות זה לא כזה דרמטי מבחינת ההפרעה,

יוסי חביליו:

וגם התוספת להם,

אמנון ארבל:

לא זה ...

יוסי חביליו:

היא לא כזאת דרמטית.

אמנון ארבל:

אבל אני לא מזלזל במה שאתה אומר, אז אל תזלזל במה שאני אומר, יוסי. זה לא יפה.

יוסי חביליו:

אני מזלזל במה שאתה אומר?

אדיר שוורץ:

התב"ע מאשרת,

יוסי חביליו:

אני לא מזלזל.

אמנון ארבל:

אני חושב שהפער שמונה, תשע קומות הוא לא דרמטי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוסי, תגיד, אני חושב אחרת.

אמנון ארבל:

זה לא ארבע,

אדיר שוורץ:

מה שמבקשים עכשיו זה תוספת של קומה אחת בלבד?

אמנון ארבל:

... נכון, והיות וזה מלונאות ולא מגורים,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי, תודה. חברים, מי בעד לאשר בהתאם להמלצת האגף? ישראל, אדיר, צביקה,

ישראל קלרמן:

וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

חיים?

יוחנן וייצמן:

אני נגד.

אליעזר ראוכברגר:

חיים, יהודה, צחי,

יוסי חביליו:

אני תוקף אותך על זה, אדיר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה בעד לאשר בהתאם להמלצת האגף?

ישראל קלרמן:

... תוקף אותו, הוא ...

יוסי חביליו:

לא אותו, אותו.

אליעזר ראוכברגר:

ר' מיכל הלבפשטאם?

מיכל הלבפשטאם:

...

יוסי חביליו:

עניינית, לא אישית. מה, שיהיה איתך.

מיכל הלבפשטאם:

... יוחנן, ...

יוסי חביליו:

תגיד לו שיהיה איתך, למה אתה אומר לו שיהיה איתם?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אדיר, ישראל, צביקה, חיים, אליעזר. חמישה. מי נגד?

יוסי חביליו:

הנה, הנה, הנה.

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, ויצמן וחביליו.

יוסי חביליו:

ארבע, וברים.

אליעזר ראוכברגר:

וברים.

יוסי חביליו:

וואי, עוד אחד אנחנו מנצחים.

יהודה פרוידינגר:

הלבפשטאם.

אליעזר ראוכברגר:

מה הלב שטאס?

יוסי חביליו:

אה, והלב שטאס.

יהודה פרוידינגר:

הלב שטאס.

יוסי חביליו:

חמש חמש.

יוחנן וייצמן:

... אתה רוצה.

ישראל קלרמן:

מה פתאום?

דובר לא מזוהה:

מה פתאום חמש חמש?

ישראל קלרמן:

מה פתאום חמש חמש?

יוסי חביליו:

חמש חמש.

אליעזר ראוכברגר:

אה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה פתאום?

אליעזר ראוכברגר:

חמש חמש?

ישראל קלרמן:

מה פתאום?

יהודה פרוידנגר:

כן.

יוסי חביליו:

כן.

יהודה פרוידנגר:

כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה פתאום?

יהודה פרוידנגר:

פרוידנגר, הלבדשטאם, ברים, וייצמן ואני.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

שלוש אצבעות?

יוחנן וייצמן:

לא, אני הייתי נגד.

ישראל קלרמן:

צחי ו-,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היושב ראש, אדיר,

יוסי חביליו:

כן, כן, כן, כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

צביקה, חיים, יהודה,

ישראל קלרמן:

רגע, שניה.

יוסי חביליו:

אין מה לעשות, חמש חמש, לא עבר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

קול כפול.

אמנון ארבל:

אם הוא לא מפעיל קול כפול,

(מדברים ביחד)

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה, קול כפול.

ישראל קלרמן:

הוא אומר שלא, ...

עו"ד אילנית מיכאלי:

חמש חמש, חמישה וחמישה.

יוסי חביליו:

אני מציע לך לא להפעיל את הקול הכפול.

ישראל קלרמן:

אני לא מרים,

יוסי חביליו:

מצוין. נגמר, גמרנו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, תחליטו, אתם רוצים להצביע? לא יודע, ...

יוסי חביליו:

בוא הנה, הם הצביעו כבר, מה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

חלק ... חלק עשו ככה,

יוסי חביליו:

עכשיו מתחיל המסחרה? עכשיו מתחיל המסחרה?

ישראל קלרמן:

הם לא הצביעו, זה לא נקרא הצבעה.

יוסי חביליו:

הצביע, הצביע. תישאר, ... אל תפחדו.

דובר לא מזוהה:

תצביע,

ישראל קלרמן:

אל תפחדו, אין בעיה, ...

יוסי חביליו:

מה העניין שלך, מה אתה נלחם?

ישראל קלרמן:

לא נלחם, אני לא שמעתי.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, שניה.

יוסי חביליו:

חמש חמש, נקודה.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, יש פה אנשים, תן להם להתבטא. אל תתבטא בשבילם, לא מינו אותך לדובר. כן. אתה,

צחי ברים:

הגובה, יש לו בעיה מעבר לנצפות?

אליעזר ראוכברגר:

אל,

צחי ברים:

עצם זה,

ישראל קלרמן:

מה הכוונה מעבר לנצפות?

יוחנן וייצמן:

... הנצפות, כן.

יוסי חביליו:

שזה מכוער, זה מפריע.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה,

ישראל קלרמן:

אמי ענה על זה.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך פה המלצה של דרג מקצועי.

יוחנן וייצמן:

רק הנצפות הבעיה.

צחי ברים:

אז לי, אז יוחנן הסברת שיש בעיה, עם כל הנושא של הגבהות, אנחנו רוצים בשכונות אחרות, אז מה אנחנו נגיד פה?

יוחנן וייצמן:

בשכונות אחרות אין נצפות, פה הבעיה זה נצפות, זה הכל.

יוסי חביליו:

מה,

יוחנן וייצמן:

זה שני דברים נפרדים.

צחי ברים:

... לא מעניין אותי.

יוחנן וייצמן:

כשאתה מבקש שמונה קומות בקריית משה הנושא הוא לא נצפות, כשאתה מבקש פה שבע קומות הנושא הוא נצפות.

אמנון ארבל:

אני מסכים עם מה שהם אומרים שהנושא של הנצפות גם במועצה הארצית היה נושא חשוב וקריטי.

יוחנן וייצמן:

אני קורא כעת את ההחלטה של המועצה הארצית,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

... הגישו ערר, זה בדיחה.

יוסי חביליו:

... מה שהם אמרו, הם לא רק שביטלו את המגדל, הם הגבילו את הגובה. נכון? תשנה עכשיו את
ההצבעה שלך, עכשיו תשנה.

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

אדיר, אדיר,

דובר לא מזוהה:

לא צריך לצעוק,

יהודה פרוידינגר:

אדיר,

דובר לא מזוהה:

לצעוק לא יעזור לך.

יוסי חביליו:

זה לא עוזר ...

יהודה פרוידינגר:

למה לקומה אחת צריך 7.5 מטר?

יוחנן וייצמן:

ככל שמישהו יערער על זה היא תלך,

יהודה פרוידינגר:

למה צריך 7.5 מטר לקומה אחת? בשביל לעשות ...

יוסי חביליו:

אני אערער על זה.

יהודה פרוידינגר:

על הגג לעשות בית קפה צריך 7.5 מטר?

אמנון ארבל:

מאיזה שנה היה הערר?

יוחנן וייצמן:

2005.

יוסי חביליו:

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלברשטאם וברים, מה?

מיכל הלברשטאם:

אני משנה את קולי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה בעד? וגם אתה בעד? אוקי, אז זה 3-7. זה אושר.

דובר לא מזוהה:

3?

אליעזר ראוכברגר:

כן, היינו 5, 7 ו-3, אושר בהתאם להמלצת האגף. אנחנו בתכנית 29 בסדר היום, הלאה.

יוחנן וייצמן:

מה אני יכול לעשות? ...

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמנון ארבל:

29 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

ששש, נו.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, מה אכפת לי?

יוסי חביליו:

הורסים את העיר. כל מי שהצביע בעד.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

יוסי חביליו:

ואני ... גם את אמי פה.

יהודה פרוידינגר:

למה,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה. נו.

יהודה פרוידינגר:

למה זה כזה, למה זה כזה חשוב?

יוסי חביליו:

...

יהודה פרוידינגר:

רגע, לייזר,

צביקה אסולין:

לייזר,

יהודה פרוידינגר:

לייזר,

צביקה אסולין:

לייזר,

יהודה פרוידינגר:

לייזר, למה שווה להילחם על זה לאשר? למה שווה,

אליעזר ראוכברגר:

... אני הולך לפי הדרג מקצועי.

דובר לא מזוהה:

אני יכול ... שניה רגע,

יוסי חביליו:

לא תמיד אתה הולך איתם.

דובר לא מזוהה:

יהודה, יהודה,

ישראל קלרמן:

יהודה, יהודה, יהודה,

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

לא להתפרץ, אני באמצע לדבר איתו. יהודה, אני רוצה,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה? שיגיד לך מה הבעיה.

חיים כהן:

מה שעשית עכשיו בפרוטוקול זה חמור מאד.

יוסי חביליו:

למה?

חיים כהן:

כי, אני אגיד לך למה. הייתה כאן הצבעה, כל אחד התבטא. ברגע שאמרת לפרוטוקול, למה זה שווה לך להילחם, אתה מאשים אותו,

דובר לא מזוהה:

נו?

חיים כהן:

בתור אחד שהוביל הכרעה בכוח. וזה לא בסדר,

יהודה פרוידינגר:

לא, ... הכרעה בכוח,

יוסי חביליו:

מה, זכותו להגיד,

חיים כהן:

זה לא בסדר.

יהודה פרוידינגר:

לא,

יוסי חביליו:

היה 5-5.

יהודה פרוידינגר:

היה 5-5.

יוסי חביליו:

לא נכון, היה 5-5.

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

בוא, אני אגיד לך,

יוסי חביליו:

לא, חיים, אני ... אותך.

חיים כהן:

אף אחד לא נגרר פה,

צחי ברים:

כאחד ש ... אני אסביר לך,

חיים כהן:

אף אחד לא נגרר פה, כל אחד התבטא,

צחי ברים:

אני, אני הבנתי,

יוסי חביליו:

לא, אבל לא נכון, היה הצבעה,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

29 בסדר, אמי, 29 בסדר היום.

יוסי חביליו:

היה הצבעה 5-5.

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

ישראל קלרמן:

לא, אבל ... מה הבעיה ...

אליעזר ראוכברגר:

אמי, קדימה.

אמנון ארבל:

29 בסדר היום,

חיים כהן:

אני לוקח לך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא הייתה,

חיים כהן:

לייזר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

... לא הייתה לו ברירה, הוא יכל להגיד טעיתי.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

... פה, הם בקושי הרימו את היד, והם בעצמם פנו שהם רוצים לשנות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא הייתה הכרעה, הוא אמר, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

גם אילנית אומרת שלא הייתה הכרעה. נו באמת.

ישראל קלרמן:

הנה, גם פרוידינגר אומר שהוא רוצה לחזור בו, תראה.

יוסי חביליו:

את בעצמך אמרת היה 5-5,

ישראל קלרמן:

הוא לא הבין.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא, אבל ...

דובר לא מזוהה:

אבל אף אחד לא ביקש ...

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

חיים, אני לא רואה שום בעיה עם השאלה שהוא שאל.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה, אמי.

תיק 1278803

אמנון ארבל:

29 בסדר היום,

צביקה אסולין:

אולי כדאי שחביליו ...

אליעזר ראוכברגר:

ששש, כן.

חיים כהן:

יש הבדל, שהשאלה ...

אמנון ארבל:

תכנית 1278803, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

שש, חברים,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, בואו, אנחנו ממשיכים הלאה, נו.

יוסי חביליו:

מה שיש לה, יש לה.

דובר לא מזוהה:

הלאה.

יוסי חביליו:

אבל היא לא, היא לא מאשימה אותו במשהו לא חוקי.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

צביקה אסולין:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמנון ארבל:

תכנית,

יוסי חביליו:

אבל אני גם מתפלא למה ...

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, שניה, אנחנו ממשיכים הלאה, בוא.

יוסי חביליו:

כן, אני עדיין מתבאס ממה שהיה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמנון ארבל:

תכנית 1278803,

יוסי חביליו:

איזה מספר?

אמנון ארבל:

29.

אליעזר ראוכברגר:

29.

אמנון ארבל:

תכנית בסמכות מחוזית, דיון להפקדה, הפסגה 41 בית וגן, תכנית שמציעה תוספת 12 יחידות דיור ושתי קומות על שני בניינים חדשים יחסית, בלי פתרון חניה, ואנחנו המלצנו לדחות את התכנית.

עמנואל זלטס:

מה הם הציעו?

צביקה אסולין:

30.

אמנון ארבל:

12 מקומות חניה נוספים ...

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, הלאה, הלאה.

תיק 1274026

אמנון ארבל:

תכנית 30 בסדר היום, תכנית 1274026,

יוסי חביליו:

גם ככה עשו פה...

אמנון ארבל:

תכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב בליליוס,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

תכנית שמציעה תוספת יחידת דיור אחת ללא תוספת קומות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל יוסי, זה לפי ההמלצה.

יוסי חביליו:

לא לך, לא שאתה קיבלת משהו, שהם מרוויחים כסף.

יוחנן וייצמן:

שניה, זה רחוב ...?

יוסי חביליו:

לא, לא, אל תיקח אותי למקומות שלא אמרתי אותם.

אליעזר ראוכברגר:

ששש.

יוסי חביליו:

לא, אז אני מבהיר לך את זה, אל תיתפס.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה. חברים, אתם יכולים להמשיך, אנחנו כבר עוד שניה גומרים את סדר היום.

יוחנן וייצמן:

שניה אחת,

אדיר שוורץ:

ואני עונה לך תשובה עניינית שהוא בונה עוד קומה,

דובר לא מזוהה:

ישראל,

יוסי חביליו:

7 מטר במקום הכי חשוב בעיר. לפחות יש וועדת ערר, גם כן משהו.

אדיר שוורץ:

... עוד קומה, עוד קומה, ובעיניי בית מלון שישגשג זה ... לירושלים, יש פה פיתוח כלכלי,

אליעזר ראוכברגר:

ששש, די, נו.

יוסי חביליו:

מה עם המיליונים של התיירים שלא ייכנסו בקומת 7 הזאת, האקסקלוסיבית?

אליעזר ראוכברגר:

נשאר פתוח ונמשיך הלאה? אוקי, נשאר פתוח 30, 31.

תיק 1288422

אמנון ארבל:

31 בסדר היום, תכנית 1288422, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון להפקדה באגרון משה 15
רמת שלמה, תכנית שמבקשת,

אליעזר ראוכברגר:

מעון יום.

ישראל קלרמן:

רגע, שניה, מה עשית ב-30?

יוחנן וייצמן:

30, שניה,

אליעזר ראוכברגר:

פתוח.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא,

יוחנן וייצמן:

אמי, 31.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מעון יום.

אמנון ארבל:

תוספת מעון יום מתחת לבית כנסת, ממליצים להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

כן. זה מתואם עם בית הכנסת, הכל, דיברתי עם הנאו, הכל בסדר. הלאה.

תיק 1274026

אמנון ארבל:

חוזרים ל-30 רגע,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו 30. 1274026.

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

יש פה בקשה לממ"ד. עכשיו תראה, הם טוענים כזה דבר, שהם יכולים להביא אישור הג"א שהם צמודים למקלט,

אמנון ארבל:

מה, לאיזה סעיף אתה מתייחס?

יוחנן וייצמן:

לסעיף 1.

אמנון ארבל:

התכנית מבקשת להוסיף בשטח המאושר מחסנים בקומת עמודים ... יש להציג ... פתרון ממ"ד, אוקי.

יוחנן וייצמן:

הם אומרים שהם מסוגלים להביא אישור הג"א למקלט שצמוד בעצם באותו קומה, באותה קומת קרקע. לכן לא לבקש מהם ממ"ד.

צחי ברים:

אף אחד לא ...

יוחנן וייצמן:

ומה שכן,

אמנון ארבל:

איך הם יכולים להביא אישור?

יוחנן וייצמן:

הם יביאו אישור, תעשה תנאי להפקדה, אישור הג"א,

אמנון ארבל:

למה שלא יעשו ממ"ד לדירה?

יוחנן וייצמן:

זה דירה קטנה, 50 מטר, קומת קרקע,

אמנון ארבל:

מה זה ... ?

חיים כהן:

אתה לא היית פה?

אמנון ארבל:

מקלטים הם לא, ... דירה מסכנה שתקועה מאחורי חניה שמה, שיעשו ממ"ד.

יוחנן וייצמן:

בסדר, דבר אחד. דבר שני, שניה אחת,

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

כתבת תנאי להפקדה דוח פיקוח.

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

היא כותבת שהיא צילמה את הכל, תיעדה את הכל. זה מה שאומרת קליין, אני לא רוצה,

אמנון ארבל:

אני מאמין לכולם באותה מידה, לכן אני רוצה דוח פיקוח.

יוחנן וייצמן:

אז למה אתה רוצה את דוח הפיקוח כעת?

אמנון ארבל:

כי אני מאמין לכולם באותה מידה.

יוחנן וייצמן:

אבל באיזה תכנית אתה מבקש הריסה,

אמנון ארבל:

כשאני חושב שיש עבירות בנייה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

כשיש חשש,

יוחנן וייצמן:

מתי אתה מבקש,

ישראל קלרמן:

לא, תוריד את זה, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

יש לך,

אמנון ארבל:

למה להוריד?

ישראל קלרמן:

למה כן?

יוחנן וייצמן:

יש עבירה ...

ישראל קלרמן:

... הם לא באים, זה מעכב אותם,

אמנון ארבל:

מה זה לא באים?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא,

אמנון ארבל:

מה זה הם לא באים? איזה מין תשובה זה, ישראל.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם זה מתועד אז מה, מה אכפת להם שיצאו,

ישראל קלרמן:

הם לא באים, אתה יודע טוב מאוד,

אמנון ארבל:

מה זה הם לא באים?

יוחנן וייצמן:

בוא תעלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוחנן,

אמנון ארבל:

אני כל פעם שאני מבקש,

דובר לא מזוהה:

ישראל, הם באים, ועוד איך הם באים.

ישראל קלרמן:

... שנה, שנה.

אמנון ארבל:

לא נכון.

דוברת לא מזוהה:

לא נכון, ישראל.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם באים, אני אדבר עם עמי שמואל, זה לא בעיה.

יוחנן וייצמן:

היא סימנה את העבירות, היא סימנה את העבירות,

ישראל קלרמן:

היא סימנה הכל,

יוחנן וייצמן:

אמי אומר,

אמנון ארבל:

ההבדל זה שאתה איש מאמין ואני לא, זה ההבדל בינינו.

חיים כהן:

אתה לא מאמין? לא מאמין לך.

אליעזר ראובברגר:

מאמין למה? מאמין למה?

אמנון ארבל:

לא אמרתי למה. לא אמרתי למה.

ישראל קלרמן:

לא, לא, אבל לא צריך את זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

... עדיף לא ...

ישראל קלרמן:

לא צריך את זה אבל.

דוברת לא מזוהה:

בטח שצריך את זה.

אמנון ארבל:

למה לא צריך? תסביר למה לא צריך.

דוברת לא מזוהה:

זה דוח פיקוח.

ישראל קלרמן:

אני אסביר לך.

אמנון ארבל:

מה אתה מסביר?

יוחנן וייצמן:

מתי אתה מבקש את הדבר הזה ומתי לא?

אמנון ארבל:

... אמרתי, כשיש חשש שאנחנו יודעים שיש עבירות בנייה שהן לא מסומנות אנחנו מבקשים דוח פיקוח.

יוחנן וייצמן:

מה הסיבה שלך לחשוב שיש פה עבירות בנייה שלא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אולי היא לא ראתה אותם.

ישראל קלרמן:

אילנית, אבל אנחנו לא, אין שום סיבה לבקש את זה, לא צריך את זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

עזוב, מה זה אין סיבה? מה זה יפריע לך? מה זה יזיק להם?

ישראל קלרמן:

אני מסביר לך והסברתי לך, זה עוד ועוד ועוד ועוד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אדבר עם עמי שמואל, זה לא עוד ועוד. עזוב.

אמנון ארבל:

זה לא טיעון להגיד שהם לא יוצאים לשטח.

אליעזר ראוכברגר:

עמנואל.

עו"ד אילנית מיכאלי :

עמי שמואל אמר לי, תדברי איתי אישית, ישירות,

יוחנן וייצמן :

אתה מחזיק מזה כל כך,

אמנון ארבל :

אני, נראה לי לא סביר,

עו"ד אילנית מיכאלי :

כן.

אמנון ארבל :

להגיד שאתה מאמין למישהו,

עו"ד אילנית מיכאלי :

יוחנן,

אמנון ארבל :

יש בקשה לדוח פיקוח, ואתה אומר, אני לא מאמין.

עו"ד אילנית מיכאלי :

יוחנן, בוא נעשה, תעשה בדיקה,

אמנון ארבל :

זה לא עניין של אמונה להאמין, לא להאמין.

יוחנן וייצמן :

אני אגיד לך את האמת, שאני לא יודע לבדוק.

עו"ד אילנית מיכאלי :

בסדר.

אמנון ארבל :

מה אתה לא יודע לבדוק?

יוחנן וייצמן:

אם יש עבירות או לא. חוץ מאם אני אראה בנייה שצווקת לשמים.

אמנון ארבל:

אתם מבקשים להוריד?

יוחנן וייצמן:

דרמה,

אמנון ארבל:

יאללה, הלאה.

יוחנן וייצמן:

היא אומרת סימנתי.

אמנון ארבל:

33 בסדר היום,

יהודה פרוידינגר:

32.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, רגע,

יוחנן וייצמן:

אמי אומר למה לא לעשות ממ"דים.

תיק 1280759

אמנון ארבל:

32 בסדר היום, תכנית 1280759, תכנית בסמכות הוועדה המקומית דיון להפקדה רחוב אולשן 1 ברמות, זה הרחבת דיור לבנה ביתך, המלצנו להפקיד, היה לנו כמה תיקונים,

ישראל קלרמן:

שניה, אמי.

אמנון ארבל:

מה? מה שניה, מה אתה רוצה? מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:

מה אמרת, שיעשה, אם הם לא רוצים לעשות למה לתקוע אותם?

אמנון ארבל:

לא לעשות מה?

ישראל קלרמן:

שיש להם מקלט תקין, למה אתה רוצה,

אמנון ארבל:

אני חושב שדירה שנבנית צריכה להיות לה ממ"ד. מקלט זה לא דבר שאפשר להסתמך עליו, בטח לא בימים האלה. נורא פשוט.

ישראל קלרמן:

אתה רוצה שכולם יעשו ממ"דים?

אמנון ארבל:

מה זה כולם? זה בקשה לדירה אחת.

יוחנן וייצמן:

לא, רק הדירה ההיא, זה מה שאמי אומר.

אמנון ארבל:

זה דירה אחת חדשה, תמורת מקום החניה בחלל,

יוחנן וייצמן:

הדירה ההיא, להציג לה פתרון,

אמנון ארבל:

שיעשו שמה ממ"ד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה, נו.

אמנון ארבל:

32?

אליעזר ראוכברגר:

32.

אמנון ארבל:

כן, אנחנו תיקנו, קיבלנו פה פניה, לצורך העניין לעניין השטחים. אנחנו, כמו שכתבנו בתכנית הקודמת בבנה ביתך שצריך לצמצם את השטחים לסמכות מקומית, שזה, אני אומר בפועל, שזה 50%,

עמנואל זלטס:

כן.

אמנון ארבל:

יש פה יותר אבל אנחנו כן מאפשרים את זה,

עמנואל זלטס:

רגע, אפשר לכתוב פה אגב שימוש בתת הקרקע, כמו שהיה בהחלטה הקודמת?

אמנון ארבל:

אין פה תת קרקע, אין.

עמנואל זלטס:

אין בכלל? אין פה שום? אה, כי להם היה,

אמנון ארבל:

הכל מעל הקרקע.

יוחנן וייצמן:

מה הסעיף על החניה? שניה.

אמנון ארבל:

זה הכל מעל הקרקע.

עמנואל זלטס:

גם פה,

ישראל קלרמן:

אמי, כשאתה אומר תקן חניה,

אליעזר ראוכברגר:

על איזה תכנית אתה מדבר?

ישראל קלרמן:

30.

אליעזר ראוכברגר:

די, גמרנו, דילגנו על זה. נחזור לזה אחר כך. לא, אני לא מסכים.

ישראל קלרמן:

אז תחזור? בסדר, אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא, אבל אי אפשר, חבר'ה, יש סופיות לכל דבר. אמרנו בסדר,

ישראל קלרמן:

אבל היה אחרי זה עוד,

אליעזר ראוכברגר:

סוכס, לא,

ישראל קלרמן:

שאלתי אותך,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר לך,

יוחנן וייצמן:

פתחתי את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא השארתי פתוח בגללך, רק בגללו, הוא אמר שיש פניה.

ישראל קלרמן:

שאלתי אותך, לא, אחרי זה שאלתי אותך,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אין בעיה, סיכמנו את הממ"ד, עכשיו אתה מעלה את החניה. בוא, אי אפשר, גם בהקלטה אחר
כך,

יוחנן וייצמן:

זה נראה זוועה.

אליעזר ראוכברגר:

זה משתבש,

ישראל קלרמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

נראה זוועה, נשמע זוועה. הוא כבר התחיל לשאול על קומת מרתף ועל,

ישראל קלרמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

והוא כבר דיבר על,

ישראל קלרמן:

הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם לסמכות וועדה מקומית, 50%, בואו, זה לא מובן. עוד פעם, אנחנו ב-32,

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

1280759.

אמנון ארבל:

כן, עמנואל.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

עמנואל זלטס:

לא, פה, סעיף 1 בסדר, זה מה שדיברנו. סעיף 2, פה כן ראינו במקרה, בשונה ממה שהיה פה פעם קודמת, שבבניין ליד יש בדיוק אותה בנייה בהיתר.

אמנון ארבל:

נכון, זה נראה מכוער מאד.

עמנואל זלטס:

אבל זה קיים בהיתר לאחרים גם, וזה, במקרה הקודם זה לא היה ובסדר, אתה צדקת,

אמנון ארבל:

כן, אבל היות וממילא צריכים לצמצם פה משמעותית ... בנייה,

עמנואל זלטס:

בסדר.

אמנון ארבל:

אז ... לצמצם את זה,

עמנואל זלטס:

בסדר, אז תוריד את זה, זה בכל מקרה בסעיף הראשון כבר.

אמנון ארבל:

זה סמנטיקה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא לצמצם, בגלל ה-,

עמנואל זלטס:

50%.

אליעזר ראוכברגר:

סמכות מקומית. בסדר.

עמנואל זלטס:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, בסדר. טוב.

אמנון ארבל:

טוב.

עמנואל זלטס:

עכשיו, חניות אמרנו שזה ...

אמנון ארבל:

בלתי אפשרי.

עמנואל זלטס:

סעיף 6, גם סעיף 6 זה גם, עם הקירות, מה, ... כבר קיים.

אמנון ארבל:

...

עמנואל זלטס:

לא, ללא פתחים,

אמנון ארבל:

אוקי,

עמנואל זלטס:

... זה גם כן לא?

אמנון ארבל:

לא, שוחזר צריך, כי צריך שיהיה גבול שמה באמת, אבל,

עמנואל זלטס:

איפה זה? שניה רגע. לא, תשחזר אולי, לא יודע,

אמנון ארבל:

בסדר, ללא פתחים אני מבין. צריך שיהיה קיר בין השטחים,

עמנואל זלטס:

כן, כן, כן,

אמנון ארבל:

שטח ציבורי.

עמנואל זלטס:

זה בסדר, לא, זה בסדר. אגב, לגבי ה-, לגבי ה-,

אמנון ארבל:

לא אגב, סעיף.

עמנואל זלטס:

לא, אני אומר, סעיף 8, תקן 413 זה אמרת שתמיד כותבים את זה, נכון?

אמנון ארבל:

כן. זה החוק. 33 בסדר היום, תכנית 1298,

תיק 1274026

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, הוא רצה עוד משהו ב-30.

יוחנן וייצמן:

30. יש שמה חניה,

אליעזר ראוכברגר:

1274026.

יוחנן וייצמן:

ביקשת חניה, סעיף 14,

אמנון ארבל:

30 ?

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

30. דירה של 50 מטר, רחוק אפס מרק"ל.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוסיף עכשיו ממ"ד.

אמנון ארבל:

זיו יוסף?

יוחנן וייצמן:

לא, אתה לא מוסיף, הממ"ד הוא על חשבון בתוך ה-50.

אמנון ארבל:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

אין מקום להוסיף עוד.

יוחנן וייצמן:

אין תוספת.

אליעזר ראוכברגר:

אה, לא מוסיפים? אוקי. בסדר, בסדר. הבנתי.

יוחנן וייצמן:

זה קו, זה זיו 7, זה בניין שלישי מרק"ל.

אמנון ארבל:

הרק"ל פה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

שלישי. אתה לא חזק בספירה.

יוחנן וייצמן:

1, 3, 5, 7.

ישראל קלרמן:

זה הרביעי.

(צוחקים)

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת? הבניין פה, זה הבניין, זה הבניין.

יוחנן וייצמן:

ואיפה הרכבת?

אמנון ארבל:

הרכבת זה אחד, שתיים, שלוש. צודק, שלוש. בסדר, אפשר לפטור מחניה. 30, 30, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

דירה קטנה גם כן.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, 33.

מיכל הלברשטאם:

מה החליטו ב-32?

תיק 1298694

אמנון ארבל:

33 בסדר היום, 129,

יוחנן וייצמן:

32?

אליעזר ראוכברגר:

אושר עם תיקונים.

אמנון ארבל:

8694, תכנית בסמכות מחוזית בבית צפאפא, מבקש תתוספת בנייה, תוספת שתי קומות וממליצים להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

תיק 1151042

אמנון ארבל:

תכנית 34 בסדר היום, 1151042, תכנית בסמכות מחוזית, דיון להפקדה, חפץ חיים 6 בזכרון משה, תכנית שמבקשת תוספת קומה, יחידת דיור למבנה קיים. המלצנו להפקיד.

יוחנן וייצמן:

זה, אני הייתי באזור, הלכתי לסיור.

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

אפשר להוריד את ההוראות לשימור, להיצמד להוראות השימור של 2874.

אמנון ארבל:

אנחנו חוזרים לדיון הקודם אבל,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

אמרנו שמורידים מסדר היום כי אנחנו לא מסכימים איתך ותביא לוועדת שימור, לא הבאת לוועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

הבאתי, אז לספר לך משהו?

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

אני, טוב שזה לתמליל, רק אל תדברו שזה יצא ברור בתמליל, בסדר? כמו חביליו.

אמנון ארבל:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

שמתיישב ומבקש שקט.

אמנון ארבל:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

אז תרקוד, תרקוד ותצעק.

אמנון ארבל:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

עשיתי וועדה,

אמנון ארבל:

כן?

יוחנן וייצמן:

שיבצתי את זה ליום ראשון, וועדה.

אמנון ארבל:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

עכשיו, תיק אחד ירד, נשאר רק התיק הזה.

אמנון ארבל:

נו?

יוחנן וייצמן:

אמרו לי בוועדה שאמרו להם כבר זה לא רלוונטי, אמרו לי במחלקה, זה לא רלוונטי, אז הורדתי.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

חיים כהן:

למה זה לא רלוונטי?

יוחנן וייצמן:

לא יודע, חשבתי שדנו בזה, לא זכרתי במה מדובר, אמרו לי חפץ חיים לא רלוונטי. מקבל טלפון, נשאר רק התיק של חפץ חיים, אתה עדיין רוצה לקיים וועדה? אמרו לנו זה לא רלוונטי.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נחזיר את זה,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה.

אמנון ארבל:

זה בסמכות מחוזית אבל.

יוחנן וייצמן:

אין סיבה,

אליעזר ראוכברגר:

נו אז מה?

יוחנן וייצמן:

אין סיבה, אנחנו יכולים לדון הרגע. אתמול הרמתי טלפון, אמרתי, אני רואה את התיק הזה כן בוועדה. לא, זה לא רלוונטי כי אנחנו כבר שלחנו חוות דעת. חבוב. די.

אמנון ארבל:

מה זה חבוב.

עמנואל זלטס:

זה מאד מעניין.

אמנון ארבל:

איך אתה רוצה שהוועדה תעזור לך אם אתה לא,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שהוועדה,

אמנון ארבל:

נו?

יוחנן וייצמן:

תסמוך על הסיור שלי, ותישאר בהוראות, עכשיו, אתה יודע מה? תעלה את התמונות של הבניין הזה. לא, לא, בוא. חפץ חיים 6, זה הבניין, אם יש סיבה לשמר אותו זה, דרך אגב, הרב פישר גר שם. אבל,

אמנון ארבל:

מי?

יהודה פרוידינגר:

אם את זה משמרים שישמרו גם את קריית משה, אתה אומר.

יוחנן וייצמן:

שהרב מיימון היה גר.

יהודה פרוידינגר:

הרב מיימון, כן.

יוחנן וייצמן:

כן. דרך אגב, זה סיבה לשימור. הבניין שהיום החלטנו להרוס אותו,

אמנון ארבל:

מישהו מה, שגר,

יוחנן וייצמן:

כן, זה הבניין של הרב מיימון. בוא,

אמנון ארבל:

לא יודע מי זה הרב מיימון, אבל בסדר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

כן, זה הבניין.

יוסי חביליו:

איזה?

יוחנן וייצמן:

זה הבניין, זה.

יהודה פרוידינגר:

רגע, רגע, רגע,

אמנון ארבל:

זה, כן.

יוחנן וייצמן:

כן, מה אתה רואה?

יוסי חביליו:

בניין יפה.

יהודה פרוידינגר:

הבניין יפה.

יוחנן וייצמן:

יופי.

אמנון ארבל:

לא, השימור פה הוא דווקא בצד,

יוחנן וייצמן:

השימור הוא על החזית הצפונית.

אמנון ארבל:

פה יש חזית שסליחה שאני אומר, חרבנו אותה,

דובר לא מזוהה:

כן.

אמנון ארבל:

זה,

יוחנן וייצמן:

יופי.

אמנון ארבל:

פה היה בניין מאד יפה עם חזיתות,

יוחנן וייצמן:

נכון.

יוסי חביליו:

למה? היא די מעניינת.

אמנון ארבל:

כאן, וזה מה שעשו.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

נו?

יוחנן וייצמן:

אז אני, ככה, יופי,

אמנון ארבל:

מה לא בסדר בהמלצה, בוא נדבר,

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר, יופי, בדיוק, מה שאתה אמרת.

אמנון ארבל:

רגע, בוא נחזור להמלצה, מה לא, איזה סעיפים ובוא נדבר עליהם.

יוחנן וייצמן:

על כל הסעיפים. אני אומר, להיצמד להוראות השימור של 2874,

אמנון ארבל:

זה לא אומר כלום אבל, נו, אבל אתה רואה,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב,

אמנון ארבל:

כשנצמדו להוראות השימור זה התוצאה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

זה הבניין שנבנה.

יוחנן וייצמן:

לא, זה בנו בלי היתר, וכעת הם הולכים להכשיר את זה.

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

מה? המדרגות האלה בחזית הם בהיתר?

אמנון ארבל:

לא יודע.

יוחנן וייצמן:

יש שמה ארבע קומות מדרגות ברזל,

יהודה פרוידינגר:

עד למעלה, עד למעלה,

אמנון ארבל:

בוא, דבר איתי על סעיפים.

יוחנן וייצמן:

עד למעלה. אין לי סעיפים כי הגיע לי בהדפסה דף חלק.

אמנון ארבל:

לא, אבל הפצנו עוד פעם,

מיכל כהן:

כן, אבל הדפסנו,

אמנון ארבל:

אבל תסתכל פה, נו.

יוחנן וייצמן:

זה מה שהדפיסו לי פה.

אמנון ארבל:

תסתכל פה.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נלך אחד אחד.

אמנון ארבל:

מההתחלה. מההתחלה, פה. זה תיאור, אוקי, הלאה.

יוחנן וייצמן:

דבר ראשון אפשר לאשר,

אמנון ארבל:

זה התייחסנו,

יוחנן וייצמן:

בואו,

אמנון ארבל:

התייחסות מחלקת שימור.

יוחנן וייצמן:

בסדר. דבר ראשון גם אפשר לאשר את ... למעלה, זה גם כן אפשר לאשר. מה הבעיה עם הקומה האחרונה?

אמנון ארבל:

היא חורגת מהמדיניות.

יוחנן וייצמן:

אבל קומת המרתף היא תת.

אמנון ארבל:

לא, היא לא תת, היא בכלל לא תת. בכלל לא תת. אני יכול להראות לך אותה.

יוחנן וייצמן:

מי שהולך לאביחיל מכיר אותה טוב מאד,

אמנון ארבל:

אני יכול להראות לך אותה. הקומה הזאת, זה קומה שהיא, רגע, לא כאן,

יוחנן וייצמן:

זה הקומה, עוד פעם, מתחת למדרגות. שניה אחת, אני גם אפתח במייל החדש שקיבלנו. הבעיה שמה שהדפיסו לנו במזכירות העיר זה בלי ה-,

עמנואל זלטס:

אישרנו בטעות ...

אמנון ארבל:

באיזה תיק?

עמנואל זלטס:

בקודם, 32. זה כמו זה,

צחי בריס:

... על המסך.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה, זה קומה בתת הקרקע, זה? זה תת הקרקע?

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

מה כן, זה קומה בתת הקרקע?

יוחנן וייצמן:

זה הרחוב העליון.

אמנון ארבל:

בסדר, מה לעשות, אבל פה זה מעל הקרקע וגם שם זה מעל הקרקע, פה.

יוחנן וייצמן:

לא, פה זה לא מעל, פה,

אמנון ארבל:

זה מעל,

יוחנן וייצמן:

איפה שצינור הביוב זה לא מעל הקרקע.

אמנון ארבל:

שניה, ברח לי.

יוחנן וייצמן:

זה המונומנט בזכרון משה, בוא, שניה,

אמנון ארבל:

רגע, זה, הלכנו לאיבוד,

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה מונומנט ב-2097, הבניין ממול.

אמנון ארבל:

שניה, שניה, הלכתי לאיבוד,

יוחנן וייצמן:

זה מונומנט.

מיכל הברשטאם:

לשמוע את זה זה כל כך יפה.

יוחנן וייצמן:

זכרון משה? אתמול כמעט חטפתי שם מכות.

אמנון ארבל:

זה לא, תראה, זה, כל זה,

אליעזר ראוכברגר:

חבל שרק כמעט.

עמנואל זלטס:

טוב, אתה ציוני, מה.

אמנון ארבל:

כל זה לא בתת הקרקע,

עמנואל זלטס:

אתה ציוני.

אמנון ארבל:

זה קומה מעל הקרקע, וגם מהצד פה זה מעל הקרקע.

יוחנן וייצמן:

זה מעל הקרקע אבל לא לגמרי,

אמנון ארבל:

וגם פה, זה קומה מלאה מעל הקרקע, מה,

יוחנן וייצמן:

זה לא קומה מלאה.

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

ופה איפה זה?

אמנון ארבל:

שמה זה,

(מדברים ביחד)

צביקה אסולין:

זה יורדים מדרגות.

אליעזר ראוכברגר:

... יוחנן, אתמול הוא כמעט חטף שמה מכות,

צביקה אסולין:

עולים במדרגות,

יוחנן וייצמן:

לא, הרחוב הוא יורד,

אליעזר ראוכברגר:

חבל שרק כמעט.

אמנון ארבל:

אבל אני רוצה שבקומה הזאתי כאן, וזה מה שכתבנו, שגם יוצעו שימושים עיקריים מבחינתי, אין לי בעיה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

שיציעו פה בקומה הזאת שימושים עיקריים.

עמנואל זלטס:

מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר שאפשר להתחיל את החמש קומות מפה.

אמנון ארבל:

זה בכל חתך אבל.

יוחנן וייצמן:

זה בכל חתך, בסדר, אתה צודק, האמת היא, אתה צודק.

אמנון ארבל:

תסתכל, זה פה כבר, אחת שתיים שלוש ארבע חמש. מה,

יוחנן וייצמן:

אז מה מבקשים כעת?

אמנון ארבל:

להוסיף עוד.

יוחנן וייצמן:

להכשיר את זה?

אמנון ארבל:

לא. להכשיר בוודאי, להוסיף עוד הם רוצים, אמרנו לא. אמרנו לא לגובה, ותסדירו את כל הבלגן שיש גם פה וגם בחזית לשימור. עכשיו, בוא נחזור לסעיפים לשימור,

יוחנן וייצמן:

בוא נחזור לסעיפי השימור, כן.

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

איזה דף אנחנו בסדר יום, למי שיש את זה?

אמנון ארבל:

תסתכל, תסתכל כאן. ... שימור, יש להקפיד על שיפוע גג תקני לכל גובהו, ... גג רעפים,

יוחנן וייצמן:

אז שוב, אתה יודע מה שקורה.

אמנון ארבל:

כן, מצוין, זה סעיף מצוין.

יוחנן וייצמן:

לא, הפוך, הסעיף הזה לא טוב.

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי הסעיף הזה הם טוענים שאחרי זה אי אפשר להוציא היתר בכיבוי אש.

אמנון ארבל:

אני שמעתי שמי שהולך ועושה היתר בנייה לפי תמ"א 38 לא מחייבים אותו בזה, ומי שעושה היתר בנייה רגיל כן מחייבים אותו בזה. אז, כאילו, מי שעושה תמ"א אפשר להישרף ומי שלא לא יכול להישרף? יש בעיה בסעיף הזה.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע.

אמנון ארבל:

אז אני חושב שהסעיף הזה בעייתי,

יוחנן וייצמן:

אבל אתה, אחרי זה בסוף אי אפשר להוציא היתר.

עמנואל זלטס:

אגב, אמי,

אמנון ארבל:

אתה מכיר בניין שלא הוציא היתר בגלל זה?

עמנואל זלטס:

אמי, אמי,

יוחנן וייצמן:

ככה הם טוענים.

אמנון ארבל:

אני לא,

עמנואל זלטס:

אמי, תכתוב למעט דרישת רשות מוסמכת, כיבוי, משהו כזה. תכתוב, למעט וזה נדרש בדרישת זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה רעיון טוב, נכון, צודק. למעט אם יידרש,

עמנואל זלטס:

בחוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

חוות דעת של רשות מוסמכת, כן.

עמנואל זלטס:

כיבוי אש.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אל תכתוב איזה. כל רשות מוסמכת.

יוחנן וייצמן:

כן.

עמנואל זלטס:

לא, תכתוב, תכתוב רשות מוסמכת.

יוחנן וייצמן:

מצוין, דרך אגב, זה נוסח גנרי שיכול להיות טוב.

עמנואל זלטס:

תכתוב,

יוחנן וייצמן:

הסעיף הבא אפשר להוריד אותו.

אמנון ארבל:

... תיק תיעוד, למה?

יוחנן וייצמן:

לאשר תיק תיעוד כן,

אמנון ארבל:

למה שיהרסו, אלף,

יוחנן וייצמן:

למה לא?

אמנון ארבל:

אלף לא מציע, למה להרוס קירות היסטוריות? מה זאת אומרת למה לא?

יוחנן וייצמן:

כי יש פה תב"ע שאומרת מה לשמר.

אמנון ארבל:

נו?

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו נצמדים לתב"ע הזאת.

אמנון ארבל:

אבל התב"ע לפני 40 שנה,

יוחנן וייצמן:

אז מה?

אמנון ארבל:

אבל תסכים איתי אתה גם, כרגע הם לא מציעים להרוס את זה. זה כן,

יוחנן וייצמן:

אז,

אמנון ארבל:

זה כן קומה שיש לה ערכים לשימור,

יוחנן וייצמן:

אם ירצו מחר לעשות בה,

אמנון ארבל:

ופתחים מאד יפים, ולא הולכים להרוס אותה, אז למה לא ש-, למה שלא קודם כל ישימו תיק תיעוד, שיחליטו מה חשוב,

יוחנן וייצמן:

תיק תיעוד מקובל עליי, שיהיה תיק תיעוד,

אמנון ארבל:

נו, ואם יסתבר שהקומה הזאתי, שהיא קומה יפהפייה, צריך לשמר אותה, למה לא לשמר אותה?

יוחנן וייצמן:

שיעשו מה, למה? כי זה בית פרטי של בן אדם,

אמנון ארבל:

נו אז מה?

יוחנן וייצמן:

יש כבר שמה תב"ע לשימור, לא צריך לשמר,

אמנון ארבל:

יש שם עוד בתים פרטיים שהם לשימור, אז מה?

יוחנן וייצמן:

לא, אין שום סיבה, אין שום סיבה. לדעתי, אין שום סיבה,

אמנון ארבל:

מה זה אין שום סיבה? אתה לא עונה לי עניינית אבל, וייצמן. אתה לא עונה עניינית, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

... עקרונית. אה?

אליעזר ראוכברגר:

... תב"ע לפני 40 שנה.

יוחנן וייצמן:

אז מה, תב"ע לפני 40 שנה שנתנה הוראות שימור,

אמנון ארבל:

אני מבין שאתה רוצה לחזור 40 שנה אחורה בנושא השימור בירושלים, אנחנו לא חושבים שזה נכון אבל.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה ללכת 40 שנה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, לא, מה שהוא אמר דבר אחד. לא, אני על ה-40 שנה לא מסכים. אני כן מסכים איתו שאם זה פנימי ואין לזה שום משמעות,

אמנון ארבל:

אבל זה חיצוני, אבל זה קיר חיצוני, אתה רואה איזה קיר יפה אבל.

אליעזר ראוכברגר:

תחליטו.

יוחנן וייצמן:

צריך לשמר את הקיר החיצוני,

אליעזר ראוכברגר:

חיצוני,

אמנון ארבל:

לא, אנחנו מדברים על הקיר הזה.

אליעזר ראוכברגר:

חיצוני תשמר.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אבל לבן אדם בתוך הבית שלו,

אמנון ארבל:

... תיק תיעוד אבל. ואם בתוך הבית יש קמרונות שצריך לשמר בקומה הזאתי, למה שלא,

יוחנן וייצמן:

אין לי מה לעשות, לא מעניין אותי קמרונות בבית פרטי.

אמנון ארבל:

אז אני לא מסכים איתך. בסדר,

עמנואל זלטס:

אמי,

אמנון ארבל:

אבל זה לא אמירה שימורית, לא מעניין אותי.

עמנואל זלטס:

אמי, אמי, אפשר לכתוב,

אמנון ארבל:

אם יש בניין יפה עם קמרונות לשימור, אין סיבה שגם אם זה בית פרטי, מישחו יהרוס אותו, וייצמן.

עמנואל זלטס:

אמי, אז אפשר לכתוב, אמי, שהקירות או הדברים הנוספים יהיו בתיאום מול וועדת שימור. שיהיה דיון בוועדת שימור בשלב ההיתר.

אמנון ארבל:

מה שכתוב פה, יש לאשר תיק תיעוד במחלקת שימור, לא יותר להרוס חלקים בקומות ההיסטוריות,

עמנואל זלטס:

אז הנה,

אמנון ארבל:

המקורות של המבנה,

עמנואל זלטס:

תכתוב,

אמנון ארבל:

ללא הצדקה שימורית או קונסטרוקטיבית. יש להבהיר אם מבוקשות הריסות של חלק מקומת המרתף ההיסטורית וכן, כל מה שקשור פה לחלוטין מקובל.

יוחנן וייצמן:

לא, ממש לא.

עמנואל זלטס:

לקבל אישור מוועדת שימור, פה בוועדת שימור.

יוחנן וייצמן:

לא, ממש לא.

עמנואל זלטס:

תכתוב שזה וועדת שימור.

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה שיהיה הוראות שימור בשלב ה-, בשלב זה אנחנו רוצים להיצמד, יש שמה תב"ע,

אמנון ארבל:

אנחנו לא רוצים, אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני רוצה. אני רוצה, נכון.

אמנון ארבל:

מה הסעיף הבא? לא הבנתי. לא תותר פגיעה בקמרונות ובקירות היסטוריים לשימור, למה, למה לפגוע?

יוחנן וייצמן:

אין לי מושג.

אמנון ארבל:

מה זה, אבל אני מראה לך את הבניין, מה זה אין לך מושג?

יוחנן וייצמן:

אני הייתי בחוץ,

אמנון ארבל:

נו?

יוחנן וייצמן:

אני יודע מה התב"ע, יש שמה תב"ע, מה אתה רוצה יותר, לא רוצה להוסיף יותר מזה. לא רוצה.

אמנון ארבל:

זה מעגל שלא,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

אתם תחליטו.

יוחנן וייצמן:

נכון, אני אומר את זה נורא ברור.

אמנון ארבל:

אני לא חושב שאפשר,

יוחנן וייצמן:

יש שמה תב"ע לשימור,

אמנון ארבל:

לבטל בצורה כזאתי הוראות שימור בלי לבדוק תיק תיעוד, בלי לקבל חוות דעת מקצועית, להגיד, אני חושב שזה לא רלוונטי ולהוריד את זה. אמירה שאין לי יכולת להתמודד איתה, אני אגיד את האמת.

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך את האמת שלי יש כן.

אמנון ארבל:

סבבה, אז תתמודד איתה.

יוחנן וייצמן:

אז בוא, אז אני אסביר. אני אסביר, אני אענה גם כן.

אליעזר ראוכברגר:

סמכות וועדה מחוזית,

יוחנן וייצמן:

כן, סמכות וועדה,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא,

יוחנן וייצמן:

... לשימור פנים, כבר עשינו,

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי שאני מסכים איתך.

יוחנן וייצמן:

היה כבר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני אמרתי לך שאני מסכים איתך.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אומר אמי, אני לא יודע מה פנים, מה חוץ. זה אין לי תשובה בשבילו. אין לי תשובה בשבילו.

יוחנן וייצמן:

לא, אני כן יודע.

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה שתכתוב שרק, גם אם יגישו תיק תיעוד, גם אחרי, רק החוץ ולא הפנים. זה בסדר. אבל אני לא יודע להגיד מה חוץ ומה פנים אם אמי לא אומר לי. מסכים איתך שפנים בדירה פרטית של בן אדם לא.

אמנון ארבל:

אם יש קמרונות, למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

אפילו, בוא נאמר.

אמנון ארבל:

למה להרוס?

אליעזר ראוכברגר:

אפילו, בוא. לא הולך להיכנס לבן אדם לתוך הביתה, לתוך הקישקע שלו. אבל החיצוני, אני מסכים.

אמנון ארבל:

מי שקונה או גר בבית לשימור, יש דברים שצריך לשמור עליהם. לא יקרה שום אסון, וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

גם לא יקרה שום אסון אם הוא לא ישמור.

אמנון ארבל:

אין סיבה,

יוחנן וייצמן:

אני אומר, בבית פרטי אין מה לשמור.

אליעזר ראוכברגר:

בפרטי,

יוחנן וייצמן:

בבית פרטי,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אני חלוק עליך. מבחינתי לא.

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר לך את זה כמדיניות,

אליעזר ראוכברגר:

אני גם לא אומר לך מה לעשות בסלון שלך.

יוחנן וייצמן:

כמדיניות רוחבית,

אליעזר ראוכברגר:

לא אומר לך מה לעשות בסלון.

יוחנן וייצמן:

הוועדה לא חושבת שצריך לשמר קמרונות בבית פרטי,

אמנון ארבל:

אתה לא חושב, אל תגיד הוועדה.

יוחנן וייצמן:

הוועדה.

אמנון ארבל:

אני לא חושב, לא זוכר שהיה דיון בוועדה על נושא קמרונות.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אתה רוצה לעשות דיון על נושא קמרונות? תביא את מחלקת שימור שיציגו, תביא מומחים לנושא קמרונות,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

שהוועדה תשמע ותחליט. מה, הוועדה לא חושבת שצריך לשמר קמרונות,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, נכון.

אמנון ארבל:

אתה לא חושב, זה לא הוועדה.

יוחנן וייצמן:

שניה, אז אני מציע ככה, סעיף 6, תשאיר יש לאשר תיק תיעוד מול מחלקת שימור, לא יותר להרוס,

אליעזר ראובברגר:

לא יידרש להרוס, לא לא יותר.

יוחנן וייצמן:

בנוסף להוראות תכנית 2874, אנחנו מבקשים לשמר גם את החזית המערבית.

אמנון ארבל:

לא הבנתי, מה אתה,

יוחנן וייצמן:

המערבית.

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה להוריד אז? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

מה? תוריד את הכל, ותבקש לשמר את החזית המערבית.

צביקה אסולין:

לא מגיע, לא מגיע, שלום.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לאפשר דיקוק, לא מעניין אותי דיקוק, לא מעניין.

אמנון ארבל:

אני אין לי יכולת להתווכח איתך. אליעזר, תקבלו החלטה,

יוחנן וייצמן:

לייזר,

אמנון ארבל:

זה וויכוח עקר, באמת. אתם רוצים להחליט, תחליטו. אליעזר, אתה רוצה לבטל את כל הוראות השימור? אני לא, אין לי יכולת להתווכח איתו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אמרתי שלא,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי לך מה דעתי.

אמנון ארבל:

בואו, אז תקבלו החלטה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל ... לא,

יוחנן וייצמן:

נקבל החלטה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, הוא מסכים איתי.

אמנון ארבל:

הוא לא מסכים איתך.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר, כן יגישו תיק תיעוד.

יוחנן וייצמן:

יוגש תיק תיעוד,

אליעזר ראוכברגר:

פנימי לא,

יוחנן וייצמן:

הקיר המערבי ישומר.

אליעזר ראוכברגר:

חיצוני ישמרו. זה הכל.

יוחנן וייצמן:

הקיר המערבי ישומר.

אמנון ארבל:

אם יוגש תיק תיעוד, אתה לא יודע מה יהיה בתיק התיעוד, כדי להחליט מה לשמר ומה לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני,

אמנון ארבל:

ואם אתה אומר לשמר רק את החזית,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אבל אני נותן הנחיה,

אמנון ארבל:

אז למה לתת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמי,

יוחנן וייצמן:

בשלב ההיתר ייבחן,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אבל אני נותן קו מנחה.

אמנון ארבל:

אתה לא יכול לתת קו מנחה למשהו שמישהו מקצועי צריך להכין לך. אולי עכשיו יכינו תיק תיעוד ויסתבר שהבניין הזה, יש לו המון דברים שבכלל לא יודעים שהם לשימור מחמיר, לא יודע, אני לא יודע. אתה גם לא יודע.

יוחנן וייצמן:

מה יכול להיות שימור מחמיר?

אמנון ארבל:

אני לא יודע, אני לא מכיר את הבניין.

יוחנן וייצמן:

בניין ליד זה הוא 2097,

אמנון ארבל:

אני לא יודע. אבל וייצמן, אני לא יודע, אני לא יודע.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

אמנון ארבל:

אתה,

יוחנן וייצמן:

אני לא יכול לתת את זה ככה בצורה הזאת. זה הוראות גנריות שמישהו כתב, זורק את זה למכש, המכש הטיפש לכל אחד על הראש, וצריך להפסיק עם זה, זה הכל. ולכן אני מסכים עם מה שהיושב ראש הציע,

יהודה פרוידנגר:

אני בעד לחזק את יוחנן.

יוחנן וייצמן:

לשמר גם את, לשמר,

דובר לא מזוהה:

מה?

יהודה פרוידינגר:

אני בעד לחזק את יוחנן.

אמנון ארבל:

שמה?

יהודה פרוידינגר:

שידעו שהם צריכים, לא יכולים, לא מדבר על המקרה הספציפי, באמת, אני לא חושב שפה בבניין הזה ... לא שימור או כן שימור. אני אומר שאם יוחנן, יושב ראש וועדת שימור, מרגיש שכל הזמן עושים לו דברים מעל הראש, מאחורי הגב, הוא מתעקש והוא אומר משהו,

אמנון ארבל:

סליחה, אין קשר,

יהודה פרוידינגר:

אנחנו כנבחר,

אמנון ארבל:

תקשיבו, אבל יהודה, באמת, אני מנסה נורא לכבד אתכם, באמת אני מכבד את כולם. בסוף זה וועדה מקצועית שצריכה לכתוב החלטות מקצועיות, שתוקפים אותכם בוועדת ערר ובבתי משפט וצריך לנמק מה אתם כותבים. לבוא, עם כל הכבוד ליושב ראש וועדת שימור שיגיד, אני חושב שצריך להרוס עם כל הבתים במע"ר החרדי כי זה הדעה שלי, זה לא העמדה השימורית.

יהודה פרוידינגר:

לא,

אמנון ארבל:

לבוא ולהגיד שאני בלי תיק תיעוד מחליט א' ב' ג' בלי לדעת,

דובר לא מזוהה:

לא, זה לא,

אמנון ארבל:

זה לא עמדה שימורית. אז אפשר להחליט אם אתה תומך בזה שלא צריך לשמר כלום בירושלים, ובתים פרטיים צריך ... הכל,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא נכון,

מיכל הברשטאם:

לא ...

אמנון ארבל:

תהיו ילדים גדולים, תחליטו החלטה כזאת, אני אכתוב אותה, אין בעיה.

מיכל הברשטאם:

אמי, אמי, למה יש,

אמנון ארבל:

אז במה אתה תומך?

יהודה פרוידינגר:

רגע,

מיכל הברשטאם:

למה יש וועדה,

יהודה פרוידינגר:

אני לא, אני לא,

מיכל הברשטאם:

אנשים שהם לא מקצועיים? בשביל ש-,

אמנון ארבל:

למה יש מה? סליחה, לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

למה בוועדה יושבים אנשים לא מקצועיים?

אמנון ארבל:

גם וועדת שימור, כמו כל וועדה, שניה, אז אני עונה לך, אני עונה לך. גם אתם, לצורך העניין, נבחרו ציבור, לא אנשי מקצוע. וזה בסדר גמור, זה מה שהחוק קבע. מצוין. אבל גם אתם יש לכם חובה לנמק את מה שאתם מחליטים.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אני לא מסכים איתך. אדם שיושב,

יהודה פרוידינגר:

שניה רגע, אמי, אמי, אני לא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

... תמיד מתמקצע.

יוחנן וייצמן:

כן.

יהודה פרוידינגר:

אני לא אומר,

אמנון ארבל:

בדרך כלל יושבים פה אנשים חדשים.

יהודה פרוידינגר:

אמי, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל יש פה כאלה שכבר וותיקים.

יהודה פרוידינגר:

שניה רגע, אני לא אומר, אמי,

אמנון ארבל:

לא, אבל ...

אליעזר ראוכברגר:

יהודה למשל הוא וותיק, הוא אמור להתמקצע.

אמנון ארבל:

לא קשור, אבל הוא לא איש מקצוע אבל.

יהודה פרוידינגר:

אני לא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא איש מקצוע, הוא אמור להתמקצע.

אמנון ארבל:

אמרתי לא אנשי מקצוע.

יהודה פרוידינגר:

אני לא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא אמור להיות טירון.

אמנון ארבל:

לא, אבל אליעזר, לא אמרתי שלא מבינים בתכנון.

יהודה פרוידינגר:

אני לא אומר,

אמנון ארבל:

חס וחלילה. אמרתי שהם לא אנשי מקצוע.

יהודה פרוידינגר:

אני לא אומר להתנגד ולפסול את ההחלטה.

צחי ברים:

אני חושב שמה שהיושב ראש הציע,

יהודה פרוידינגר:

אם יושב ראש וועדת שימור אמר, אני קבעתי את זה, רוצה לקבוע את זה לדיון ליום ראשון, ובסוף ...
לא צריך,

אמנון ארבל:

אבל מה זה קשור עכשיו?

יהודה פרוידינגר:

שניה. אז אני הייתי מבקש להוריד את זה מסדר יום, לתת לו אפשרות להביא את זה לוועדת שימור
ואז.

אמנון ארבל:

אבל זה לא מה שהוא מבקש.

יוחנן וייצמן:

אני כבר לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל את זה הצעתי קודם, בהתחלה, לא הקשבת.

יוחנן וייצמן:

אני כבר לא רוצה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אז הם אמרו שזה וועדה מחוזית,

יוחנן וייצמן:

... סחבו לי את זה, נו.

אליעזר ראוכברגר:

וזה ירוץ כבר, כן.

יהודה פרוידינגר:

אז מה,

יוחנן וייצמן:

אני אומר, להיצמד,

צחי בריס:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

להצעה של היושב ראש, לשמר קירות חיצוניים,

צחי בריס:

אבל מה הבעיה להוסיף את זה?

יוחנן וייצמן:

יותר מאשר 2874,

צחי בריס:

אבל מה הבעיה להוסיף פה עכשיו בסעיף הזה שאתה מתעקש,

יוחנן וייצמן:

אני מוכן להיצמד להצעה שלו.

צחי בריס:

הוועדה רוצה שזה יחול רק על קירות חיצוניים ולא פנימיים,

יהודה פרוידינגר:

בסדר.

עמנואל זלטס:

הם ייקחו אחריות,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

תחליטו, אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

לוקחים אחריות.

אמנון ארבל:

חבר'ה, אני בסוף, אני תפקידי,

יוחנן וייצמן:

אמי, אנחנו ילדים גדולים, אנחנו לוקחים אחריות.

אמנון ארבל:

אני מציג לכם את הדרג המקצועי, מה העמדה שלנו, ומסביר למה. וגם וועדת ערר, יושבת ראש אמרה לכם, לך אולי לא, במספיק דיונים שהיא הייתה פה, היא אמרה הרבה מאד פעמים לוועדה, אתם יכולים לקבל החלטות אחרות, תנמקו. לנמק,

יוחנן וייצמן:

ברור, נימוקים,

אליעזר ראוכברגר:

נימקתי.

אמנון ארבל:

זה לא נימוק. לא, אני אומר על וייצמן, לא על מה שאתה דיברת.

יוחנן וייצמן:

אז אני מנמק יותר מזה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שהוא מקבל,

יוחנן וייצמן:

אני מוכן לנמק,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר שהוא מקבל את העמדה שלי.

צחי ברים:

הוא מקבל את מה שהיושב ראש הציע.

אליעזר ראוכברגר:

גם ברים אמר שהוא מקבל את העמדה שלי.

יוחנן וייצמן:

אני מנמק, אני מנמק,

אליעזר ראוכברגר:

גם הלברשטאם ... את העמדה שלי,

אמנון ארבל:

מיצינו את הוויכוח, מה אתם רוצים לכתוב?

יוחנן וייצמן:

יופי.

חיים כהן:

גם אני.

יוחנן וייצמן:

היה אמור להיות פה רק 2874,

אליעזר ראוכברגר:

אה, גם חיים אמר,

אמנון ארבל:

מה לכתוב?

יוחנן וייצמן:

אני מנמק את עמדת היושב ראש שאומר,

אמנון ארבל:

מה לכתוב?

אליעזר ראוכברגר:

לא עמדה, הצעה.

צחי בריס:

שזה לא יחול,

יוחנן וייצמן:

הצעת היושב ראש,

צחי בריס:

לא יחול על קירות חיצוניים.

יוחנן וייצמן:

לשמר, בנוסף להוראות התכנית 2874,

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל להגיש תיק תיעוד.

יוחנן וייצמן:

כן, יש להגיש תיק תיעוד, סעיף 1. סעיף 2, סעיף אחר,

אמנון ארבל:

יש לאשר, ואז, ו-,

יוחנן וייצמן:

סעיף אחר,

אמנון ארבל:

רגע, שניה, לא סעיף אחר, בסעיף הזה, ומה להוריד ממנו?

יוחנן וייצמן:

את הכל.

אמנון ארבל:

אז מה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

שניה אחת, תן לי, לפני,

אמנון ארבל:

אז למה אתה מבקש תיק תיעוד?

יוחנן וייצמן:

לפני שאתה מוריד, לפני שאתה מוריד, לפני שאתה מוריד,

צחי ברים:

הוא מסביר את עצמו, לכן אמי כועס.

יוחנן וייצמן:

לפני שאתה מוריד,

צחי ברים:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

בוא תוסיף סעיף,

אמנון ארבל:

נו?

יוחנן וייצמן:

אני מנסה לנסח.

אמנון ארבל:

תוסיף סעיף, כן.

יוחנן וייצמן:

בנוסף להוראות התכנית 2874, הוועדה מבקשת לשמר גם את הקיר המערבי.

אמנון ארבל:

רגע, שיחולו, שיחולו, שימשיכו לחול לצורך העניין.

יוחנן וייצמן:

שימשיכו לחול, הוועדה מבקשת לשמר גם את הקיר המערבי הפונה למונומנט.

אמנון ארבל:

לשמר גם הקיר המערבי של הבניין.

יוחנן וייצמן:

של הבניין, כן, שפונה למונומנט.

אמנון ארבל:

כן, הלאה, אוקי.

יוחנן וייצמן:

זה הכל. עכשיו, את השאר אפשר להוריד.

אמנון ארבל:

את הסעיף הזה להוריד?

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

סבבה, אין שום בעיה. רגע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

... ויש לשמר.

יוחנן וייצמן:

ממליצה לוועדה המחוזית.

אמנון ארבל:

כן, הכל זה המלצה לוועדה המחוזית,

עו"ד אילנית מיכאלי :

בסדר.

אליעזר ראוכברגר :

הכל זה המלצה.

יוחנן וייצמן :

כן.

אמנון ארבל :

אוקי, אפשר להמשיך הלאה?

אליעזר ראוכברגר :

ממשיכים להתנגדויות.

אמנון ארבל :

אוקי, 3.

אליעזר ראוכברגר :

רגע, זה מקובל על כולם,

יהודה פרוידינגר :

כן.

אליעזר ראוכברגר :

ההחלטה בהתאם למה שסוכם?

יהודה פרוידינגר :

כן.

דובר לא מזוהה :

כן.

אליעזר ראוכברגר :

אוקי, הלאה, עכשיו הולכים לתיק מספר 3 בסדר היום, התנגדויות. בבקשה.

ישראל קלרמן:

מה,

אליעזר ראוכברגר:

מוזמנים לאחת וחצי, השעה עכשיו, עכשיו 35:1.

דובר לא מזוהה:

אחרי זה זה הפסקה?

אליעזר ראוכברגר:

אחרי זה הפסקה, כן.

יוסי חביליו:

רגע, אז התכנית הבאה זה 36?

אליעזר ראוכברגר:

5, 5.

יוסי חביליו:

... אני יוצא.

אליעזר ראוכברגר:

אז תצא אחרי ההפסקה.

יוסי חביליו:

אז אתה קורא לי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש התנגדויות עוד שתיים. אז בוא נראה, לפי ה-, לפי מה שיהיה פה, אני לא יודע, אולי יגיעו להסכמה בשתי דקות כמו שהיה בתיק של 12,

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

התיק של 12:30 נתנו לו שעה, אבל הגיעו פה להבנות בין הצדדים אז זה היה חמש דקות.

יוסי חביליו:

ההתנגדות הבאה היא בשלוש אחרי ההפסקה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ב ...

יוסי חביליו:

זה לא מעניין אותי. אחרי ההפסקה, בסדר. רק אם אתה במקרה רוצה להמשיך את השוטף תתקשר אליי, בסדר?

יוחנן וייצמן:

35.

אליעזר ראוכברגר:

35 לא עשינו.

דובר לא מזוהה:

עצרנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

תיק 1206010

אמנון ארבל:

תכנית 3 בסדר היום, תכנית 1206010,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

תכנית בסמכות הוועדה המחוזית דיון בהתנגדויות, עזרת תורה 30, תכנית שמציעה תוספות. הוגשו פה אחד, שתיים, שלושה מתנגדים, שהם דברים פרטניים. אני מציע פשוט להכניס אותם.

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

פה זה מתנגדים.

אריאל גולן:

פה זה מתנגדים, פה זה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב רבותי, אם אפשר בבקשה לתפוס את המקומות, לשבת.

אדיר שוורץ:

... עזרת תורה?

יוחנן וייצמן:

כן, עזרת תורה.

אדיר שוורץ:

אחר כך אתם עושים הפסקה?

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו בשתיים וחצי, אני לא יודע כמה זה יהיה ארוך. עו"ד משה הלר, נמצא? בבקשה.

חיים אייזנטל:

שלום.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להתנגד? כתוב פה שאתה מתנגד.

חיים אייזנטל:

אני מייצג אותם.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אתה מתנגד?

חיים אייזנטל:

אני מתנגד, ואני מצד המתנגדים ומצד המגישים. זאת אומרת ככה,

אליעזר ראוכברגר:

תסביר לי איך הכלאיים הזה,

חיים אייזנטל:

איך הכלאיים הזה עובד,

דובר לא מזוהה:

מה השם שלך?

חיים אייזנטל:

אז בוא אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

מה שמך רק?

חיים אייזנטל:

חיים אייזנטל.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים אייזנטל:

חיים אייזנטל.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מייצג, אתה עורך דין, מה? לא הבנתי.

חיים אייזנטל:

אני, אני,

דובר לא מזוהה:

הוא מגיש את התכנית, הוא עורך הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אתה עורך הבקשה.

חיים אייזנטל:

אני עורך הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

ואתה מתנגד התנגדות עצמית?

חיים אייזנטל:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

סוג של.

חיים אייזנטל:

מתנגד התנגדות עצמית. מה שהיה כאן, אני כשהתחיל, כשהתכנית התחילה, אני לא נכנסתי לנושא של השכנים, אני רק נכנסתי לנושא של התכנון. עכשיו, הגיעה ההפקדה של התכנית, היו שכנים בבניין שראו שיש תב"ע בניין ויש תוספות והם גם רוצים להצטרף. אז הם מתנגדים לתכנית כפי שהיא הוגשה והם מעוניינים להוסיף את התוספות שהם,

אליעזר ראוכברגר:

ואתה מסכים לזה?

חיים אייזנטל:

אני מסכים לזה, כן.

אליעזר ראוכברגר:

נ, אז מה הבעיה? ובא לציון גואל.

חיים אייזנטל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

... נהדר.

חיים אייזנטל:

אז בוא נסכם,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חיים אייזנטל:

בוא נסכם על כל התוספות ונסיים עם זה, ויהיה לכם עבודה קלה.

אמנון ארבל:

קראת את ההמלצה של מהנדס העיר לוועדה?

חיים אייזנטל:

כן, ראיתי את ההמלצה.

אמנון ארבל:

מקובלת?

אליעזר ראוכברגר:

רק רגע, שניה, רק נעשה הפסקה. כל ההתנגדויות, אני עכשיו פונה לצד הזה,

דובר לא מזוהה:

אנחנו תיאמנו הכל מראש.

אליעזר ראוכברגר:

על הכל? אוקי. טוב.

דובר לא מזוהה:

בסדר.

חיים אייזנטל:

לגבי ההמלצה של,

אליעזר ראוכברגר:

רציתי למה שהוא אומר, אישור מהצד השני, זה הכל, שלא אחר כך יגידו לא פנית אלינו, לא שאלת אותנו.

צחי ברים:

היושב ראש, השאלה אם כל המתנגדים נמצאים פה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא, אני מבין שהם מייצגים, הוא מייצג את כולם, נכון?

דובר לא מזוהה:

אנחנו שני שכנים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן. זאת אומרת,

דובר לא מזוהה:

אבל אנחנו מתואמים,

אליעזר ראוכברגר:

כל השכנים מתואמים,

דובר לא מזוהה:

ראו את הכל מראש ומסכימים.

חיים אייזנטל:

לגבי ההמלצה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. עכשיו רק תענה לאמי, מה שהוא שאל.

חיים אייזנטל:

כן. לגבי ההמלצה, יש לנו כמה הערות קטנות.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חיים אייזנטל:

הערה אחת היא קטנה, הערה אחת היא יותר גדולה אבל יש כאן תכנית שתסביר למה אנחנו דורשים את ההערה הזאת.

אליעזר ראובברגר:

אוקי.

חיים אייזנטל:

אז ככה, למעשה יש בחזית האחורית,

אליעזר ראובברגר:

אני רק אשאל שאלה אחרת, אחרי התוספות ההערה בעינה עומדת?

חיים אייזנטל:

אה?

אליעזר ראובברגר:

אחרי שהתוספות שאתם רוצים לעשות ההערה בעינה עומדת או שזה משתנה בגלל התוספות?

חיים אייזנטל:

זה משתנה בגלל התוספות.

אליעזר ראובברגר:

נו, אז,

יוחנן וייצמן:

יש לו הערות להמלצת מהנדס העיר, נו.

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל יכול להיות שההערה לא רלוונטית עכשיו, יכול להיות שהמלצת מהנדס העיר עם התוספות גם משתנה.

חיים אייזנטל:

אז בוא נדבר על השינויים שאנחנו מבקשים.

אליעזר ראובברגר:

אוקי, ואמי, אתה תגיד. דבר, אני מציע שתדבר על השינויים, ואחר כך אמי, אתה תגיד אם ההערות האלה הם רלוונטיות או שהן משתנות.

חיים אייזנטל:

בסדר. דבר ראשון, דבר ראשון,

אליעזר ראוכברגר:

אם הן רלוונטיות נדבר עליהן, אם לא אז זה סתם חבל על הזמן.

חיים אייזנטל:

אנחנו הצגנו בחזית האחורית את העמודה השמאלית, אנחנו הגשנו אותה, הצענו אותה לתוספת. את העמודה הימנית,

אמנון ארבל:

אתה יכול להראות פה, זה מוקרן על הקיר. תדבר על זה.

אליעזר ראוכברגר:

על מה הוא מדבר, אמי?

חיים אייזנטל:

הנה זה.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

זה היה התוספת היחידה.

חיים אייזנטל:

עכשיו, כאן הגשנו תכנית צל כי הייתה בעיה כאן עם בעלויות שחלק מהם לא הסכימו, עכשיו כולם מסכימים ומאשרים את זה. אנחנו מבקשים ליישר קו, כאן יש איזה קפיצה של 40 ס"מ, למעשה ההמלצה היא לאשר את זה. אנחנו מבקשים ליישר קו עם התוספת הזו. זה שינוי אחד.

אמנון ארבל:

וזה לא כתוב בהמלצה?

חיים אייזנטל:

אני חושב שזה לא כתוב בהמלצה.

אמנון ארבל:

יש להציע הרחבות גם בעמודה הדרום מזרחית ולא כתכנית צל, כמו כן יש לבחון גם את הרחבת המטבח בצד המזרחי של הבניין, כתוב שלקבל את זה, אז זה מה שכתבתי.

חיים אייזנטל:

... הרחבת המטבח זה במקום אחר,

אמנון ארבל:

גם בהתחלה אבל, לגבי, במקום תכנית צל כתוב לבחון את הרחבת, לא, להציע הרחבות גם בעמודה הדרום מזרחית, לא כתכנית צל.

חיים אייזנטל:

כן, אבל שזה יהיה בקו ישר ובלי קפיצה.

אמנון ארבל:

כן, לא כתבנו שיהיה קפיצה אבל.

חיים אייזנטל:

תכנית הצל שהיא מופיעה היא עם קפיצה.

אמנון ארבל:

אה, הבנתי, אוקי.

חיים אייזנטל:

בסדר. אז אם אפשר ליישר את זה אז בסדר גמור. עכשיו,

אמנון ארבל:

ליישר את זה לקו הזה כאילו?

חיים אייזנטל:

מה?

אמנון ארבל:

ליישר את זה לקו הזה פה?

חיים אייזנטל:

כן.

אמנון ארבל:

זה?

חיים אייזנטל:

בדיוק.

אמנון ארבל:

טוב.

חיים אייזנטל:

זה דבר אחד. דבר שני, לגבי החפירה מתחת לדירה, מתחת לדירה, יש כאן לדחות את ההתנגדות בעניין הבקשה. אז ככה, אני למעשה הכנתי, הכנתי תכנית עם החפירה, כשרואים שמבחינה תכנונית זה יכול להיות מאד מקובל ומאד יפה, נכון,

אמנון ארבל:

שניה, שניה רגע, על מה אתה מדבר? פה, על הקומה הזאת?

חיים אייזנטל:

סעיף 3.

אמנון ארבל:

על הקומה הזאת?

חיים אייזנטל:

על הקומה,

יוחנן וייצמן:

בתת הקרקע?

חיים אייזנטל:

כן, על תת הקרקע.

אמנון ארבל:

אוקי, אז מה הבקשה?

חיים אייזנטל:

לא, לא על הקומה הזאת אלא מתחת לקומה הזו, מתחת לדירה מספר 1. אנחנו רוצים להוסיף כאן חפירה של קומה נוספת, השטח הזה הוא מוצמד בבית המשותף לדירה הזו, אנחנו את השטח הזה ננמיק 3 מטר כך שכל זה יהיה חצר. יש כאן תכנית של זה עם חתך וחזית.

אמנון ארבל:

בוא תראה.

חיים אייזנטל:

זה למעשה הבית,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

ששש, כן.

חיים אייזנטל:

רוחב של 5 מטר, והיא שייכת לדירה הזו. עכשיו, הדירה הזו מבקשת לחפור כאן. עכשיו בוא תראה בחתך איך זה נראה.

אמנון ארבל:

להנמיק את החצר מעל,

חיים אייזנטל:

להנמיק את החצר, כן,

אמנון ארבל:

כדי שיהיה אוורור?

חיים אייזנטל:

כן. ובוא תראה איך זה נראה בחתך ובחזית. זה החתך, כאן יש אוורור של 5 מטר,

אמנון ארבל:

אוקי, ומה עם כל השטחים שמוצעים להריסה פה ...?

חיים אייזנטל:

אז יש המלצות, השטחים האלה הם לא קשורים למבקשים,

אמנון ארבל:

טוב.

חיים אייזנטל:

הם לא עושים שינוי.

אמנון ארבל:

טוב.

חיים אייזנטל:

ואנחנו מבקשים את החפירה.

אמנון ארבל:

למה זה בצד השני, כי הם לא רוצים, הם לא יכולים, הם לא מעוניינים?

חיים אייזנטל:

הם לא הגישו, אני לא יודע. אתה יכול ... גם בצד השני.

אליעזר ראובברגר:

הם לא בתכנית,

אמנון ארבל:

... שינויים אבל.

דובר לא מזוהה:

אנחנו הדירה הסמוכה,

חיים אייזנטל:

הם כן בתכנית, הם הגישו התנגדות,

אמנון ארבל:

גם אתה לא בתכנית עכשיו.

חיים אייזנטל:

אבל הם לא ביקשו חפירה. אפשר להוסיף אותה.

דובר לא מזוהה:

אמי, אנחנו לא מעוניינים בחפירה.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו לא מעוניינים בחפירה.

חיים אייזנטל:

מה?

אמנון ארבל:

לא מעוניינים?

דובר לא מזוהה:

לא מעוניינים בחפירה.

אמנון ארבל:

אתם דירה 2.

חיים אייזנטל:

לא מעוניינים בחפירה,

דובר לא מזוהה:

דירה 2, לא מעוניינים בחפירה,

דובר לא מזוהה:

טוב, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

לא מעוניינים, לא, בסדר.

אמנון ארבל:

טוב.

דובר לא מזוהה:

בסדר, אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור. עוד משהו, כבוד הרב?

חיים אייזנטל:

יש עוד דבר קטן,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

חיים אייזנטל:

שהם כתבו בתכנית שבהמלצה זה לא מופיע, אבל יכול להיות שזה כתוב בהמלצה, שהם הגישו תשריט, כאן, כאן אנחנו הגשנו בקומות העליונות, הגשנו כאן תוספת. עכשיו, הקומה הזו, אם אנחנו מאפשרים את זה שהמלצת המחלקה אישרה לאפשר את זה, אז הם רוצים גם כאן להוסיף הרחבה כמו בקומות למעלה.

דובר לא מזוהה:

... התנגדות?

חיים אייזנטל:

הנה, הנה, זה הקומות, זה תואם לקומות מעל, את הקטע הזה רוצים להוסיף ... שזה גם לא מופיע בהמלצת המחלקה.

אמנון ארבל:

זה הקומה שאתה רוצה להוסיף פה,

חיים אייזנטל:

כן, בדיוק.

דובר לא מזוהה:

והקומה מעל הוסיפו את זה,

חיים אייזנטל:

כאן הוסיפו את זה,

דובר לא מזוהה:

זאת אומרת זה מתחת בקו ישר למוצע מעל.

אמנון ארבל:

חצי?

חיים אייזנטל:

כן, כי החצי השני הוא מעבר. החצי השני הוא מעבר.

דובר לא מזוהה:

אפשר לראות בתמונות, זה קיים ככה היום, הם חרגו ביחד.

אמנון ארבל:

טוב.

דוברת לא מזוהה:

אמי?

אמנון ארבל:

כן?

דוברת לא מזוהה:

צריך לוודא שאין חריגה בשטחי בנייה של,

אמנון ארבל:

כתבנו, כתבנו את זה. אני חושב, תיכף אני אבדוק.

חיים אייזנטל:

שזה יהיה בתיאום עם מחלקת תכנון עיר,

(מדברים ביחד)

חיים אייזנטל:

כן, כן. הם הסכימו לזה, כן, כן. הרחבת המטבח.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר?

חיים אייזנטל:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

רבותיי. אוקי,

פאר:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

עוד משהו? כן. רק את שמך לפרוטוקול. אה? שגם, איפה הוא, שישמע שם, בהקלטה. תגיד בקול. יוסי

פאר, אוקי, חברים, כן, מה אתה רוצה?

פאר:

אני, האם אני יכול כחלק מתיקון התכנית בעמודה הדרום מזרחית, בעצם מה שכרגע מגיש כתכנית

מראה לעמודה הדרום מערבית, בחצר, ... פה מצד ימין, ... זאת אומרת, כתוספת,

אמנון ארבל:

פה יש קומה מתחת שהיא ... שטחים חפורים לצורך העניין. למה אתה לא משתמש בהם, אם ... ?

פאר:

קודם כל אני לא יודע, יכול להיות שהשטחים שם למעשה באמת חפורים,

אמנון ארבל:

אז זה יותר הגיוני להשתמש בהם.

פאר:

לא, אבל ... את התוספת.

אמנון ארבל:

... מתחת לדירה אבל, מה זה משנה? גם פה עכשיו, זה כאן, זאת הדירה. כל זה הדירה. זאתי הדירה

שלך וזה ההרחבה, זה מתחת לדירה שלך, כל השטח הזה מתחת לדירה. ... להשתמש בשטחים האלה,

... כן, כן, אפשר לבחון את זה, אם באמת ... אפשר לבחון את זה.

פאר:

בסדר גמור. זה יכול להיות חלק מהתכנית שתוצע ביחד,

אמנון ארבל:

כן, ממילא זה צריך פרסום נוסף. אתה דירה 5 אבל, כן?

פאר:

לא.

אמנון ארבל:

למה לא?

פאר:

אני דירה 4.

אמנון ארבל:

5.

פאר:

אני דרום מזרח,

אמנון ארבל:

4 לא, 4 זה מאחורה, זה זה.

פאר:

כן.

אמנון ארבל:

אבל זה מה ש-, מה זאת אומרת, אם אתה 4 אתה מעל שניים שלא רוצים חפירה, אז איך אתה יכול

לחפור אם הם לא רוצים? אם אתה 4, זה 4.

אליעזר ראוכברגר:

אתה טועה, אתה 5.

אמנון ארבל:

וזה 2.2,

פאר:

יכול להיות שאני 5,

אליעזר ראוכברגר:

לא יכול להיות, ...

פאר:

... לא, האמת שאנחנו לא גרים שם, אז אתה יודע.

אמנון ארבל:

לא, השאלה אם אתה, הדירה שלך לכיוון, הדירה שלך לכיוון ...

פאר:

היא 5? אנחנו 5, כן.

אליעזר ראוכברגר:

5, זה מה שהוא אמר.

פאר:

אוקי, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

5 זה בסדר. טוב, תודה רבה לכולם, רבותיי, מישהו, מישהי רוצה, סליחה, מישהו, מישהי רוצה עוד להוסיף משהו? אין. תודה, ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה. אני רוצה לרוץ הלאה.

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

עכשיו ההפסקה?

חיים אייזנטל:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, נרוץ על השוטף. תודה, תודה לכולם.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

יש מתנגדים.

דוברת לא מזוהה:

לא, יש 6.

אליעזר ראוכברגר:

מה? כן, כן.

דוברת לא מזוהה:

יש 6 מתנגדים.

דובר לא מזוהה:

אתה גר שם?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, אנחנו נעשה בשתיים, אנחנו נעשה הפסקה. בינתיים בואו נרוץ על השוטף, מה שאין פניות, מה שאין דברים. מה שיש אנחנו נשאיר פתוח.

חיים כהן:

סגרת את התיק ...?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

סגרת? לא סגרת,

אליעזר ראוכברגר:

אה, רגע, שניה, את התיק הזה סגרנו, בהתאם ל-

אמנון ארבל:

בהתאם למה שדובר בדיון.

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם למה,

ישראל קלרמן:

לא, וההסכמות ביניהם,

אליעזר ראוכברגר:

תיק 1206010,

אמנון ארבל:

הוא צריך 106 ב' כמובן.

ישראל קלרמן:

106 ב',

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

אבל ההסכמות,

אליעזר ראוכברגר:

תיק 1206010, בהתאם להסכמות שהושגו בדיון והתיקונים שנעשו בעקבות זה. כמובן זה מצריך פרסום חדש, 106 ב'. אוקי. דרך אגב, וזה, ההסכמות היה בין המתנגדים למבקשים. עכשיו אנחנו בתיק, אנחנו מתחילים ב-35. מה שיש פניות או זה נשאר פתוח, נרוץ עד הסוף,

ישראל קלרמן:

... ב-35 אני מתכוון.

דובר לא מזוהה:

את 30 ...

אליעזר ראוכברגר:

אה, רגע, מה?

ישראל קלרמן:

לא משהו מהותי.

אליעזר ראוכברגר:

מה 30? 30 מזמן כבר סיימנו.

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

30 מזמן סיימנו.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

לא, לא, בסדר, הוא אומר שיש עוד תכנית על החלקה, בסדר. איזה מספר?

ישראל קלרמן:

1312891,

דובר לא מזוהה:

תוספת קומות.

דוברת לא מזוהה:

תוספת עס,

אמנון ארבל:

רק נפתח עכשיו קובץ ... 16.05.

ישראל קלרמן:

הוא מראה שם את כל ההרחבות האלה.

אמנון ארבל:

זה תכנית שעושה הרחבות די קטנות ... במרתף. אנחנו אוהבים את זה יותר. אני יודע שלא, אבל אתם אוהבים.

ישראל קלרמן:

לא, לא, זה לא ממש,

אמנון ארבל:

בסדר, אבל זה לא בעיה להוסיף קומות אחרי זה, ...בתיאום עם המחלקה, לא יודע אם המחלקה,

ישראל קלרמן:

... יש הרחבות, ...

אמנון ארבל:

זה התכנית הנוספת, היא לא להרחבות, היא מוסיפה קומות.

ישראל קלרמן:

לא, גם וגם. גם וגם.

אמנון ארבל:

היא נקלטה לפני, ב-16.05. לפני שבועיים היא נקלטה רק. נבדוק אותה.

ישראל קלרמן:

אז אולי ... שבועיים. בוא, אבל היה צריך לקבל החלטה פה, אה? לא הבנתי. למה?

אמנון ארבל:

צריכים לבדוק את זה, אם אכן אפשר להוסיף עוד קומות בתכנית,

ישראל קלרמן:

ואם זה יפריע אחרי זה להרחבות האחרות?

אמנון ארבל:

למה שזה יפריע? אבל בשביל זה אנחנו פה, לבדוק את ההתאמה.

ישראל קלרמן:

בוא נעשה משהו אחר, אנחנו יכולים עכשיו לאשר כמו שאתה רוצה, ותוודא ש-,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

אני סומך עליך.

אמנון ארבל:

זה בעיה שלך.

ישראל קלרמן:

לא, אמי, אמי,

אמנון ארבל:

כן? מה, אמרתי שאני אבדוק, נו מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה, 35 בסדר היום.

תיק 1285212

אמנון ארבל:

כן, 35 בסדר היום, תכנית 1285212, תכנית ברחוב יוסף לוריא 5 ארנונה, תכנית שמבקשת,

אריאל גולן:

רגע, איזה מספר, איזה מספר?

אמנון ארבל:

35.

אליעזר ראוכברגר:

35. תעקבו, רבותיי, תעקבו.

אמנון ארבל:

בקומת המרתף, המלצנו להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

36,

ישראל קלרמן:

לא, תוסיף לפרוטוקול שיש עוד תב"ע, יש עוד תב"ע שרצה בבניין, שפתחו תיק רק. לכן אמי אומר שאין סיבה לאשר את האישור פה אבל הוא יבדוק שבאמת לא יהיה, שלא יהיה סתירה,

אליעזר ראוכברגר:

סתירה, בסדר.

ישראל קלרמן:

ושלא יפריע.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

36 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

אה, 36 נשאר פתוח, 37 פתוח. הלאה.

יוסי חביליו:

רגע. אה, לא עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

38.

יוסי חביליו:

אז אני יכול ללכת.

צביקה אסולין:

כן, כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

עד אחרי ההפסקה.

צביקה אסולין:

כן, כן, כן.

יוסי חביליו:

עד אחרי ההפסקה.

אליעזר ראוכברגר:

אחרי ההפסקה אל,

יוסי חביליו:

באיזה שעה זה אחרי ההפסקה?

אליעזר ראוכברגר:

שתיים וחצי, עשרים לשלוש.

יוסי חביליו:

אין בעיה, אני שתיים וחצי אבוא פה ליתר ביטחון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל יש מתנגדים אז.

דובר לא מזוהה:

יש מנחה.

צביקה אסולין:

אתה יכול לבוא למנחה.

דובר לא מזוהה:

הוא מגיע למנחה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

תיק 1268812

אמנון ארבל:

תכנית 38 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

ששש, כן.

אמנון ארבל:

תכנית 1268812, תכנית בסמכות הוועדה המקומית ברחוב הרב צבי אריה שניאורסון ברמות, תוספת בנייה וממ"ד, הרחבת דיור, ממליצים להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

39 תשאר כי,

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה שם?

יוחנן וייצמן:

ההמלצה שלנו זה לדחות, נכון?

אמנון ארבל:

כן. ... על הכביש, חמש קומות.

יוחנן וייצמן:

זה...

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

אתה לא רוצה עוד חמש קומות בגובה?

אמנון ארבל:

במלחה הישנה?

אליעזר ראוכברגר:

39, נו.

תיק 1189109

אמנון ארבל:

39 בסדר היום, תכנית 1189109, תכנית בסמכות מחוזית בעמשא 98 במלחה הישנה, מבקשים פה הריסה של בניין מאד קטן והקמה של בניין חמש קומות שהוא מאד חריג לסביבתו באחוזי בנייה ובקומות, ואנחנו מציעים, 1,400 מטר.

תיק 1203090

אמנון ארבל:

תכנית 40 בסדר היום, תכנית 1203090, תכנית בסמכות וועדה מקומית, ברחוב שחראי 23 בבית וגן, תכנית שמבקשת חמש יחידות דיור והרחבות.

אריאל גולן:

יש לי פה פנייה, אמי.

אמנון ארבל:

מה יש שם? פנייה, אני יודע. אני ראיתי את הפנייה, היא גם ישבה איתי. היא אומרת שהם יכולים למצוא פתרון, כנראה, מדובר כנראה על עבירות בנייה אגב בתוך הבניין,

צביקה אסולין:

לא, אני אגיד משהו.

אמנון ארבל:

מה?

אריאל גולן:

הם אומרים שזה עבירות בנייה, הם מכשירים שמה.

צביקה אסולין:

זה לא עבירות בנייה.

אריאל גולן:

לא על זה,

יוחנן וייצמן:

מצוות בנייה.

צביקה אסולין:

המקום הזה בנוי. זה מוצמד לדירות. יורדים לזה מהבתים, הדבר הזה קיים.

אמנון ארבל:

לא ...

צביקה אסולין:

מה לא ...? אני הייתי שם.

אמנון ארבל:

יש שם חמש דירות לא חוקיות, ישבה איתי אתמול האדריכלית שהגישה את התכנית ואמרה לי שיש שם חמש דירות לא חוקיות.

צביקה אסולין:

לא, אז אני מסביר לך. קודם כל זה בנוי, שבנו את זה עם הבניין, עם הבניין בנו את זה. זה לא משהו שנבנה אחרי הבניין,

אמנון ארבל:

למה אתה אומר?

צביקה אסולין:

ככה, לך תראה את זה.

אמנון ארבל:

איך אני יכול לדעת אם זה, מתי נבנה,

צביקה אסולין:

אתה רואה שזה, אתה רואה שזה בנוי עם הבניין, זה, אין מצב שזה היה.

אמנון ארבל:

לא משנה, מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:

אתה רואה אם זה בלטות או,

צביקה אסולין:

עכשיו, עכשיו,

צחי ברים:

מה, שהקבלן עשה את העבירה? מה?

צביקה אסולין:

המקום הזה, שומע? זה מקום שאנשים גרים בו, זה לא משהו שהוא חיצוני. אתה מתעקש על החניות פה, ... אנשים שגרים שם,

אמנון ארבל:

נראה לך,

צביקה אסולין:

זה בית שלהם.

אמנון ארבל:

נראה לך שמי שגר במורדות בית וגן,

צביקה אסולין:

כן?

אמנון ארבל:

אין לו חניה, אין לו רכב, סליחה?

צביקה אסולין:

יש לו רכב.

אמנון ארבל:

ואיפה הוא חונה?

צביקה אסולין:

אבל אנשים כבר גרים שם, יש להם חניה ענקית מתחת לבניין,

אמנון ארבל:

אבל תקשיב לי ואז תראה שהפתרון,

צביקה אסולין:

אמי, לא,

אמנון ארבל:

ישבה איתי האדריכלית, תקשיב לי רגע אבל, תקשיב,

צביקה אסולין:

... לתת פה,

אמנון ארבל:

תקשיב לי,

צביקה אסולין:

לתת פה 15 יחידות דיור ברמת אשכול, בכל מיני מקומות בתמ"א 38, לתת להם שמה ולוותר להם על 15-20 חניות ככה בהינף יד. פה כל אחד זה אחד. אתה מתעקש איתם כל אחד על אחד, וזה אנשים שגרים שמה כבר, זה אנשים שגרים שמה כבר. מבין?

אמנון ארבל:

... אתה יודע למה?

דובר לא מזוהה:

כן?

אריאל גולן:

נו, זה מעניין, זה מרתק. למה?

אדיר שוורץ:

זה באמת מעניין.

אמנון ארבל:

כי חושב שאם תגיד משהו חמש פעמים אני אבין יותר.

צביקה אסולין:

לא, לא,

אמנון ארבל:

הבנתי בפעם הראשונה שאמרת.

צביקה אסולין:

לא,

אריאל גולן:

אמי, אפשר להיצמד,

אמנון ארבל:

אנשים גרים שמה ויש שמה עבירות בנייה, החמש האלו הם לא חוקיות,

צביקה אסולין:

זה לא עבירת בנייה,

אמנון ארבל:

תקשיב רגע, זה עבירת בנייה אני אומר לך, היא אומרת לי זה עבירת בנייה. אבל תקשיב רגע עד הסוף. היא יושבה איתי אתמול ואמרה לי שיש שם שטחים שאפשר לעשות שמה חניה,

צביקה אסולין:

היא לא תיתן,

אמנון ארבל:

והיא מבקשת,

צביקה אסולין:

הם לא ייתנו להם, אתה שולח אותם לטיול, למה?

אריאל גולן:

אמי, אני יכול להציע משהו?

צביקה אסולין:

למה?

אמנון ארבל:

אליעזר, אתה יכול לעזור לי? אני לא מסתדר.

אריאל גולן:

אמי, אמי, אני יכול להציע משהו?

יוחנן וייצמן:

אתה מדבר,

אריאל גולן:

אפשר להיצמד,

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה?

צביקה אסולין:

לא, למה, מה?

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה?

צביקה אסולין:

תוריד להם את זה, לתת להם את זה בלי האיך קוראים לזה.

אמנון ארבל:

בלי חניה.

צביקה אסולין:

כן.

אמנון ארבל:

...

צביקה אסולין:

אבל הם גרים שמה.

אמנון ארבל:

אז מה?

צביקה אסולין:

אז זה לא שאתה מוסיף פה משהו עכשיו. אם אתה מוסיף יחידות חדשות, לא, אמי, בוא, אמי, למה אתה מזלזל במה שאני אומר?

אריאל גולן:

צביקה,

צביקה אסולין:

אני מזלזל במה שאתה אומר?

אמנון ארבל:

אני לא מזלזל, אני,

צביקה אסולין:

אז מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

אתה אומר דברים,

צביקה אסולין:

ברגע ש-, אני מסביר לך, בגלל שאנשים כבר גרים שם,

אמנון ארבל:

אבל אמרת את זה.

צביקה אסולין:

אתה לא מוסיף עוד משהו.

אמנון ארבל:

זה לא משנה.

צביקה אסולין:

זה כן משנה, אם אתה מוסיף יחידות דיור אז אתה צריך להוסיף חניות. אין פה שום תוספת.

מיכל הלברשטאם:

אמי,

אריאל גולן:

אני יכול,

צביקה אסולין:

אתה יודע שאין פה שום תוספת.

מיכל הברשטאם:

אמי, אמי,

אריאל גולן:

אני יכול להציע משהו, אמי?

אמנון ארבל:

אני לא מצליח להבין מה אתה רוצה.

אריאל גולן:

אמי, אמי,

מיכל הברשטאם:

תלמד לדבר עם הידיים ...

דובר לא מזוהה:

רגוע מדי.

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה, לתת לו פטור מחניה?

מיכל הברשטאם:

תהיה קצת דרמטי.

צביקה אסולין:

כן.

אמנון ארבל:

למה?

צביקה אסולין:

למה,

אמנון ארבל:

כי הם גרים שמה.

צביקה אסולין:

בדיוק, זה לא ש-, אין פה איזה תוספת.

אריאל גולן:

למה לא תיצמד לאישור של תושי"ה,

צביקה אסולין:

אמי, זה שהם עשו,

אמנון ארבל:

מה?

אריאל גולן:

למה לא תיצמד לאישור של תושי"ה,

אמנון ארבל:

איזה אישור של תושי"ה?

צביקה אסולין:

זה שהם עשו,

אריאל גולן:

יש שמה אישור, נתנו כופר בשערי צדק.

צביקה אסולין:

לא, לא,

אמנון ארבל:

כן, ... כן.

אריאל גולן:

למה לא?

צביקה אסולין:

תעשה לי טובה, עזוב, עזוב, עזוב,

אריאל גולן:

תושי"ה אישרו,

צביקה אסולין:

אריאל, אריאל,

אמנון ארבל:

באמת, זה כל כך לא רציני הדבר הזה.

צביקה אסולין:

מה אתה,

אריאל גולן:

אבל אם תושי"ה אישרו,

צביקה אסולין:

עזוב,

אריאל גולן:

... דרג מקצועי, מה.

צביקה אסולין:

עזוב את זה, אריאל, מה אתה,

אמנון ארבל:

אני ... את כל הדרג מקצועי, בסדר? אני מייצג את מהנדס העיר. אם מישהו חושב שמישהו,

אריאל גולן:

... דרג מקצועי, תושי"ה,

אמנון ארבל:

שיש לו רכב ... בשערי צדק,

צביקה אסולין:

לא, לא, עזוב,

אמנון ארבל:

אתה יודע מה המשמעות של כופר חניה?

צביקה אסולין:

מה אתה מכניס את זה עכשיו, מה, אריאל, מה אתה מכניס את זה? לא, לא.

אמנון ארבל:

... לא עולה.

דובר לא מזוהה:

של העירייה, כן?

אמנון ארבל:

כן. אני ישבתי עם האדריכלית, היא אומרת שזה פתרון חניה, הוספתי את זה לצורך העניין וביקשתי ... להכשיר את זה,

צביקה אסולין:

לא, אז אנחנו מבקשים,

אמנון ארבל:

היא אומרת שיש לזה פתרון,

צביקה אסולין:

לא, אין לזה פתרון.

אמנון ארבל:

היא אומרת שיש אבל.

צביקה אסולין:

אני אומר לך, ניסו כבר, ניסו איתם מכל הכיוונים ובגלל זה זה התעכב.

אמנון ארבל:

סבבה, הבנתי.

צביקה אסולין:

האנשים האלה עשו,

אמנון ארבל:

הבנתי.

צביקה אסולין:

עשו שינוי,

אמנון ארבל:

אני לא חושב,

צביקה אסולין:

עשו שינוי, עשו,

אמנון ארבל:

הבנתי, אני לא ממליץ,

צביקה אסולין:

עשו שינוי,

אמנון ארבל:

אני לא ממליץ לתת פטור מחניה לחמש יחידות דיור. הוועדה רוצה לתת פטור, תחליטו לתת פטור.

צביקה אסולין:

אנחנו ממליצים, ... חלק מבית, לא הוסיפו דירות חדשות. אם מוסיפים דירות חדשות, צודק אמי. אבל לא הוסיפו דירות חדשות. בוא, זה חלק מבית. זה חלק מבית. הם עשו שינוי תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מבין, מה, אתם מתווכחים על עובדות?

צביקה אסולין:

זה דירות, אני הייתי שם.

אמנון ארבל:

לא, על הבנת העובדות. יש שמה חמש דירות לא חוקיות שבנו, אני חושב שזה היה ... אבל זה לא משנה.
הוא אומר, היות וכבר כרגע גרים שם, וקיימים שם ...

צביקה אסולין:

בדיוק.

אמנון ארבל:

זה מה שהוא אומר.

צביקה אסולין:

לא, לפטור אותם מזה, זה כל אחד,

אמנון ארבל:

אין בעיה,

צביקה אסולין:

אתה פוטר אותו מאחד.

אמנון ארבל:

אני אומר, אני אומר לך שאני לא חושב שיש מישהו במורדות בית וגן שקונה שם בית שאין לו רכב.

ישראל קלרמן:

לא במורדות בית וגן,

צביקה אסולין:

לא אומר,

ישראל קלרמן:

בשחראי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, מה שהוא טוען,

ישראל קלרמן:

זה לא במורדות, הוא טוען,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

זה לא כמו יום שבונה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר, כבר יש להם חניות, לא צריך לתת עוד.

צביקה אסולין:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כי, לא,

אמנון ארבל:

אין להם.

אליעזר ראוכברגר:

אין להם חניות, שניה, אין להם חניות מה שנקרא בתב"ע או ברישומים, אבל בפועל הם כבר גרים, כבר באים עם רכב ומסתדרים עם חניה.

דובר לא מזוהה:

בסדר.

צביקה אסולין:

לא, מתחת לבניין. בוא הנה, תשמע, אמי,

אמנון ארבל:

דיברתי איתה אתמול,

צביקה אסולין:

לא הייתי שם. עזוב אותה,

אמנון ארבל:

מה זה עזוב אותה? אם מישו מגיש תכנית ולא יודע מה הוא מגיש, יש פה בעיה.

צביקה אסולין:

אמי, אני הייתי שם. לא, מה אתה רוצה? אתה רוצה להתכחש לעובדות?

אמנון ארבל:

אני חושב שאתה מתכחש לעובדות, אבל זה לא רלוונטי.

אליעזר ראובברגר:

יש שם חניון? רגע, רגע, יש חניון תת קרקעי?

אמנון ארבל:

אני, שהמתכנת,

צביקה אסולין:

בדיוק.

אליעזר ראובברגר:

אה, יש תת קרקעי?

צביקה אסולין:

כן.

דובר לא מזוהה:

איפה?

צביקה אסולין:

נכנסים מתחת לבניין, יש, בוא הנה, הייתי שם. באתי, הייתי שם.

אליעזר ראובברגר:

מה זה תת קרקעי?

ישראל קלרמן:

מול ...?

צביקה אסולין:

לא, זה בהמשך.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מדבר, אין תת קרקעי, ... קומת עמודים. אין שם חניון מתת הקרקע.

ישראל קלרמן:

תראה את זה, תראה את זה רגע.

צביקה אסולין:

תעלה את זה פה,

אליעזר ראוכברגר:

יש חניון מתחת הקרקע?

צביקה אסולין:

כן, בוא תעלה את זה, תראה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נפתח.

צביקה אסולין:

בוא תפתח, תפתח את התצ"א, תראה.

צחי ברים:

... שהקבלן, אני אסביר, אני, אני אסביר. כמו ש-, אתה בעצם אומר, לא, אני אומר לך,

צביקה אסולין:

אני הייתי שם.

צחי ברים:

שניה,

ישראל קלרמן:

הוא צודק.

צחי בריס:

כמו שהקבלן הכין את,

צביקה אסולין:

יש שמה, יש לאנשים האלה, אתה רוצה מהם,

צחי בריס:

אמי, מה שהוא אומר,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

אז זה מה שביקשתי.

צביקה אסולין:

לא, לא, אי אפשר, תעזוב, ישראל, ... אתה לא יכול לייצר שמה,

ישראל קלרמן:

... חדשים.

צביקה אסולין:

איך? לא, למה? עזוב אותך. בוא הנה, זה, בכל איפה שמוותרים על חניות ...

ישראל קלרמן:

לא, שיסמנו,

צביקה אסולין:

עזוב אותך, לא,

ישראל קלרמן:

הוא אומר לך שיסמנו רק.

צביקה אסולין:

עזוב, למה? ... עכשיו להיכנס לבעיות עם שכנים שכבר מסומן להם וזה, למה, למה להכניס אותם לדבר הזה? גם אנשים כבר גרים שמה, אנשים ב-, גרים בזה, אתה לא מוסיף פה שום דבר חדש,

צחי ברים:

אסולין,

צביקה אסולין:

אתה לא מוסיף,

צחי ברים:

משפט אחד תוסיף,

צביקה אסולין:

כן, מה, אתה מבין, אנשים כבר גרים שמה, זה לא,

צחי ברים:

צביקה, תוסיף משפט אחד, צביקה, אתה שומע? משפט אחד להוסיף. כמו שהוא הכין את הדירות כשהוא בנה את זה הוא גם הכין חניות.

אמנון ארבל:

כן,

צביקה אסולין:

לא, זה חלק מבית,

צחי ברים:

זה מה שאתה אומר.

צביקה אסולין:

לא,

אמנון ארבל:

...עושים מקומות חניה?

צחי ברים:

לא, יש חניות שמה.

אמנון ארבל:

אני לא יודע על מה הוא מדבר.

ישראל קלרמן:

יש פה מספיק.

אמנון ארבל:

מה מספיק? כמה יש?

ישראל קלרמן:

20.

אמנון ארבל:

כמה עוד?

צביקה אסולין:

תראה בתצ"א, יש פה חניון, יש פה מתחת חניון גדול.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יאללה, אמי, נו.

אמנון ארבל:

מה, ... רוצה לתת להם פטור?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

זה ההחלטה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

פטור מחניה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בגלל שזה כבר קיים. קיים, גרים, חונים. קיים, גרים, חונים.

אמנון ארבל:

... דיברתי איתה,

אליעזר ראוכברגר:

אז איפה הם חונים?

צביקה אסולין:

שמה, זה החניה שלהם, אמי.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה רוצה, שיעשו עוד קומה עכשיו?

צביקה אסולין:

אמי, זה החניה שלהם.

אמנון ארבל:

האדריכלית יושבה אצלי, אמרה לי, תקשיב, יש פה שטחים, חללים, בתוך קומת החניה שאני יכולה להסדיר, עם הבעלים, להסדיר פה חניה. אמרתי לה, מצוין, נכתוב את זה,

צביקה אסולין:

אבל היא לא יכולה,

אמנון ארבל:

היא אומרת שכן,

צביקה אסולין:

הם לא יכולים, ... הם כבר עשו,

ישראל קלרמן:

סך הכל 20 דירות.

אמנון ארבל:

נו? ... מציעים עוד חמש דירות,

ישראל קלרמן:

לא על ה-20, זה כולל.

צביקה אסולין:

הם בפנים, אמי.

אמנון ארבל:

חבר'ה, אני לא מצליח להבין, אני,

ישראל קלרמן:

אמי, 20 חדשות.

אמנון ארבל:

איבדתי, איבדתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, חמש חדשות.

צביקה אסולין:

....אתה לא קולט את זה?

ישראל קלרמן:

לא, כי זה קיים,

אמנון ארבל:

אני ...

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע דבר אחד, קיים, גרים, חונים, למה אני צריך,

צביקה אסולין:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

להעמיס עוד? זה הכל.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

20, 21, 22, 23, 24.

אמנון ארבל:

למה להסדיר את הדירה?

ישראל קלרמן:

24 מקומות.

אמנון ארבל:

למה ... להסדיר את הדירה? אתה מסדיר את החניה, תסדיר את החניה שלה גם.

ישראל קלרמן:

לייזר,

אמנון ארבל:

נכון.

ישראל קלרמן:

20 דירות, 24 חניות. הנה.

אמנון ארבל:

אבל התקן גבוה, נו, אתם סתם ...

צביקה אסולין:

אמי, אמי, זה סתם לשלוח אותם לטיול, סתם.

אמנון ארבל:

אני לא מסכים איתך אבל תקבלו החלטה. לתת פטור מחניה כי דירות קיימות,

אליעזר ראוכברגר:

כי גרים, חונים. זה הכל. אני לא שמעתי אף אחד שבא אליי, אמר לי, תשמע, אין לי חניה, אין לי חניה מתחת לבית.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

ברור. ברור. כל יום באים בטענות, מה זאת אומרת? שאין לו חניה ליד הבית?

אליעזר ראוכברגר:

בכל העיר באים, גם אצלי ליד הבית,

אמנון ארבל:

נכון, לכן,

אליעזר ראוכברגר:

מה, אני לפעמים מגיע הביתה,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אני חונה 50, 60 מטר מהבית. למה,

אמנון ארבל:

ולכן ...

אליעזר ראוכברגר:

כי הכל מלא.

אמנון ארבל:

ולכן אתה לא מוסיף יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה, אני אעשה קומה שניה, חניון מעל הכביש?

אמנון ארבל:

היום זה ...

אליעזר ראוכברגר:

אני חונה ברחוב, אין לי חניה,

אמנון ארבל:

... אני אגיד מה הבעיה ... מה הבעיה ... היא אמרה לי שהיא יכולה להציג פתרונות בתוך החלקה, פתרונות מקובלים.

צביקה אסולין:

היא לא יכולה.

אמנון ארבל:

אבל היא אומרת שכן.

צביקה אסולין:

אבל אני מסביר לך, אמי,

אמנון ארבל:

אז היא לא יודעת מה היא אומרת?

צביקה אסולין:

לא, היא לא יכולה, כי כבר דיברו איתם אלף פעם וזה לא הולך, זה לא הולך, הם לא מסכימים.

אמנון ארבל:

אני לא חושב,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, אמי, רגע, שניה, אולי תעשו משהו. תוריד את הסיפא ותשאיר את הרישא. תשאיר את זה, ככל ויוצגו פתרונות חניה ניתן יהיה לאשר ... כן, כן, לא, זה ניתן לבחון, ... את זה תוריד.

אמנון ארבל:

למה? אבל אם היא לא תציג פתרון?

אליעזר ראוכברגר:

אז זה מה שאמרת, חונים.

אמנון ארבל:

לא חונים, אתה לא,

צביקה אסולין:

לייזר,

אמנון ארבל:

אבל אתה לא ...

צביקה אסולין:

זה סתם זה, לייזר.

אמנון ארבל:

אני סתם, נו, חבר'ה,

צביקה אסולין:

עזוב, נו, בוא.

אמנון ארבל:

לא, אני חושב שאתה מקבל החלטה,

צביקה אסולין:

אני חושב, אני חושב בגלל שהם גרים שם,

אמנון ארבל:

לקבל החלטה לתת פה פטור מחניה זה החלטה לא אחראית. תחליטו מה שאתם רוצים.

צביקה אסולין:

בסדר, בסדר, מקבלים פה הרבה דברים שהם,

אמנון ארבל:

סבבה, הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

לא מקבלים הרבה דברים, פה, ...

אמנון ארבל:

הוועדה מחליטה לתת פטור,

צביקה אסולין:

אני, אני כל הזמן מתנגד שאין חניות, אבל זה כשיש דירה חדשה. אבל כשהבן אדם כבר גר שמה והוא הולך, והוא הולך לאשר חלק מהדירה שלו, לצמצם לו גם חניה? איך זה מתקבל על הדעת?

אמנון ארבל:

זה מה שאתה רוצה לרשום, ככה? תקרא את זה. זה מה שאתה רוצה לרשום?

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא.

אמנון ארבל:

זה מה שהוא אמר, למה לא? אז תגיד לי מה לרשום.

ישראל קלרמן:

הוועדה מחליטה לתת פטור מחניה,

צביקה אסולין:

לא, לא, לא,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

על אף שמדובר,

אמנון ארבל:

לאור העובדה ש-,

צביקה אסולין:

שמדובר,

ישראל קלרמן:

שמדובר באזור תקן גבוה, בגלל שיש פה לכל הדירות חניה,

אמנון ארבל:

אבל זה לא נכון.

ישראל קלרמן:

רגע, אז אמרתי לך,

אמנון ארבל:

אתם או שלא מכירים,

צביקה אסולין:

למה, למה,

ישראל קלרמן:

כמו שאמרתי לך, 24 ו-20.

אמנון ארבל:

התקן פה, החניה שיש היום בבניין שמסומנת פה היא לדירות הקיימות,

ישראל קלרמן:

מה התקן, מההתקן?

אמנון ארבל:

תקן גבוה.

ישראל קלרמן:

מה זה תקן גבוה?

אמנון ארבל:

1:1 על 95, 2:1 מעל 95. זה התקן. שני מקומות חניה לדירה מעל 95, אחד מתחת 95.

ישראל קלרמן:

כמה יש פה דירות של מעל 95?

אמנון ארבל:

מה שמסומן פה בחניה זה לפי התקן לבניין הקיים. נקודה.

צביקה אסולין:

אבל אני מסביר לך, אתה לא מוסיף עוד דירות,

אמנון ארבל:

עזוב, עזוב, אני לא מתווכח.

ישראל קלרמן:

זה אני יכול ... זה אני יכול ...

צביקה אסולין:

לא,

אמנון ארבל:

תגידו לי מה לכתוב, די, מה הוויכוח הזה? תגידו לי מה לכתוב.

ישראל קלרמן:

לאור העובדה שיש בבניין חניות לכל ה-,

אמנון ארבל:

אבל זה לא נכון.

צביקה אסולין:

יש להם חניה.

אמנון ארבל:

לאור העובדה ש-?

ישראל קלרמן:

שיש חניות לכל הדירות,

אמנון ארבל:

לכל הדירות.

אדיר שוורץ:

לא הבנתי, אתה מרחיב את הדירות אז אתה חוצה את ה-95? זה העניין?

ישראל קלרמן:

אף על פי שלא לפי תקן גבוה.

אדיר שוורץ:

... הדירות הקיימות?

אמנון ארבל:

ככה? סבבה. תלכו אתם לוועדת ערר אחרי זה.

ישראל קלרמן:

...

אמנון ארבל:

למה לא? ... אומר שמה? הם לא יתנגדו, אתה חושב?

ישראל קלרמן:

הנה, צביקה, שמעת מה הוא אומר? הוא אומר שיש פה התנגדות, יהיה פה התנגדויות.

צביקה אסולין:

מה יהיה?

ישראל קלרמן:

הדיירים הקיימים יתנגדו.

צחי ברים:

אמי, אמי, עכשיו הוא מתחיל לשתות את הקפה, אתה מבין?

אמנון ארבל:

... מסיים.

ישראל קלרמן:

הוא אומר שלא, אמי.

אמנון ארבל:

מה הוא אומר שלא? אה, אם הוא אומר שלא אז לא יוגשו התנגדויות.

עמנואל זלטס:

סעיף 4, זה סותר את סעיף 4, אמי.

אמנון ארבל:

סעיף 4.

עמנואל זלטס:

סותר סעיף 4.

אמנון ארבל:

נמחק גם את זה. כן, מצוין, תלכו אתם לוועדת ערר אחרי זה. יאללה.

ישראל קלרמן:

... ללא אוורור?

אמנון ארבל:

מה זה משנה? גרים שם אבל, למה הם צריכים אוורור?

צביקה אסולין:

אתה מבין מה שכתוב פה? מי כתב את זה, בלי אוורור? מי כתב את זה בלי,

אמנון ארבל:

אתה ראית את התכנית?

צביקה אסולין:

עזוב, אמי,

אמנון ארבל:

ראית את התכנית?

צביקה אסולין:

אני הייתי שם.

אמנון ארבל:

ראית את התכנית?

צביקה אסולין:

בתוך הנכס.

ישראל קלרמן:

היית בתוך הנכס?

צביקה אסולין:

תשמע, חביבי, ... חלונות. בוא, תשמע, בוא, יש פה איזה טעות מהותית. אני הייתי שם. אני אומר לך, הייתי שם. אתה נכנס, אתה רואה שיש חלון.

ישראל קלרמן:

אין אוורור?

צביקה אסולין:

לא, בוא, אמי.

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה? ... מה אתה רוצה, לשכנע אותי? לא הבנתי.

צביקה אסולין:

לא, אבל תראה מה כותבים,

אמנון ארבל:

אבל הורדתי, מה אתה רוצה, צביקה? נו מה, הוויכוח הזה עקר, די.

צביקה אסולין:

טוב, חאלס.

אמנון ארבל:

אפשר להמשיך?

אריאל גולן:

רגע, סעיף 1-2 טיפלת? צביקה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה. רגע, 41 פתוח, הלאה.

אמנון ארבל:

אחרי 40, 41 פתוח.

צביקה אסולין:

רגע, שניה, חכה רגע. הוא אומר שיש פה עוד איזה סעיף, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא הנה, אמרנו שרצים בלי הפניות.

צביקה אסולין:

כן, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, התחלת משהו קטן אתה רוצה להגיד, זה נהיה פתאום משהו גדול.

צביקה אסולין:

לא, לא,

אריאל גולן:

...משהו גדול,

אמנון ארבל:

כן.

אריאל גולן:

אני רציתי משהו קטן.

צביקה אסולין:

יאללה, נו.

אמנון ארבל:

מה? דבר.

אריאל גולן:

אני הסתפקתי במועט, לא.

צביקה אסולין:

נו, דבר.

אמנון ארבל:

כן.

אריאל גולן:

כן, אני מבין שיש שמה, בהתחלה הם התחילו עם 3 מבנים ואז צריך, נדרשים לכמות מסוימת של חתימות ב-3 מבנים. הבנתי שהם הגישו תכנית עם שני מבנים שאחד מהם בבעלות המבקש, שלא צריך להביא חתימות. אתה מכיר תכנית כזאת?

אמנון ארבל:

לא. סעיף 1 אומר,

צחי ברים:

כתוב את זה, תקרא.

אמנון ארבל:

אני יודע מה כתוב פה, ישבתי איתה אתמול וישבנו על זה וגם אמרתי לה, יש פה בעיה עם ההסכמות שהם הביאו. יש פה בית, יש פה חלקה אחת עם שלושה בניינים, בית משותף אחד. הקו הכחול, היא צמצמה אותו לשני בניינים, והיא חשבה שזה פוטר אותה מהבית השלישי.

אריאל גולן:

לא, ... בתקנון בית משותף כל אחד מבחינה תכנונית עובד לבד.

צביקה אסולין:

כן.

אמנון ארבל:

אבל זה לא נכון.

אריאל גולן:

זה לא נכון שמבחינה תכנונית הם עומדים לבד?

אמנון ארבל:

אם זה נכון אמרנו נבדוק, כתבנו לבחון את ההסכמות, אם זה נכון, בסדר. מה הבעיה?

אריאל גולן:

טוב.

אמנון ארבל:

... כתוב לבחון את זה. אם היא אומרת, היא צודקת, אז זה הכל מקובל. ואם היא כנראה לא צודקת, אז זה יתוקן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

אמנון ארבל:

טוב. 42?

אליעזר ראוכברגר:

41 פתוח. 42.

תיק 1215508

אמנון ארבל:

1215508, 42, תכנית בסמכות מחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

גם פה יש, מה הוא עשה כאן?

אמנון ארבל:

הקבלן 37, הרחבות דיור,

עמנואל זלטס:

... סטייה ניכרת מקווי בניין, נכון? רק סטייה ניכרת מקווי בניין.

אמנון ארבל:

המלצנו להפקיד אמרתי, 42, כן, דילגנו על 41, כן, אמרנו סטייה ניכרת מקווי בניין.

תיק 1277706

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, הלאה, 43.

אמנון ארבל:

1277706, תכנית בסמכות מקומית, מאיר בלבן 8 נווה יעקב, תכנית על שטח ציבורי גדול שמציעה הגדלת זכויות בנייה, שינוי הוראות בנייה, מספר קומות, תוספת שימושים למבני ציבור. אנחנו מגדילים את זה ל-240%, זה מגרש מאד גדול בלי נספח בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

ממליצים להפקיד.

אמנון ארבל:

במסגרת התכניות שאנחנו מציעים לעיבוי שטחים חומים.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

תיק 1249358

אמנון ארבל:

תכנית 44 בסדר היום, 1249358, תכנית בסמכות מקומית, זה מקור חיים 62. נבנה שמה היום בניין ... שמה עם חזית מסחרית, על ציר רכבת קלה, מול תלפיות, בקצה של מקור חיים. מבקשים תוספת שתי יחידות דיור, משהו די מינורי, למרות שהתכנית יחסית חדשה, המלצנו להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

תיק 1295633

אמנון ארבל:

תכנית 45 בסדר היום, 1295633, תכנית בסמכות מחוזית, דיון להפקדה בבית חנינא, תכנית שמבקשת שלושה בניינים, ... בקרקע לפי המדיניות, המלצנו להפקיד.

דובר לא מזוהה:

למה ...?

יהודה פרוידנגר:

איפה זה בבית חנינא?

אמנון ארבל:

זה המדיניות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

איפה זה בבית חנינא,

יהודה פרוידנגר:

איפה זה בבית חנינא? איפה זה בבית חנינא?

אמנון ארבל:

רגע,

עמנואל זלטס:

איפה זה בבית חנינא?

אמנון ארבל:

איפה זה בית חנינא או איפה התכנית? 1295633. פה.

יהודה פרוידנגר:

בוא, תראה לי כבישים.

אמנון ארבל:

זה, המגרש הזה. זה המגרש, את יכולה להתרחק קצת? למה אתה שואל את השאלה הזאתי כל פעם?
סתם,

יהודה פרוידינגר:

למה אני שואל? בגלל שכשהם בונים בניינים גבוהים שהם על הכביש,

אמנון ארבל:

איזה כביש?

יהודה פרוידינגר:

אנשים ... בסוף.

אמנון ארבל:

איזה כביש?

יהודה פרוידינגר:

יש את הכביש של ... ציר 21, הציר ש-, בנו בניין בירידה לגבעה הצרפתית, בשיפוע שעשו, יש בניין על הכביש.

אמנון ארבל:

שש קומות, אני מכיר.

יהודה פרוידינגר:

שש קומות. מחר מישהו שם ... אבן זורק על אוטו שעובר מתחת לחלון שלו.

אמנון ארבל:

ואם לא יהיה בניין אי אפשר לזרוק אבן?

יהודה פרוידינגר:

מה?

אמנון ארבל:

ואם לא יהיה בניין אי אפשר לזרוק אבן?

אדיר שוורץ:

אפשר לזרוק אבן גם משלוש קומות.

דובר לא מזוהה:

פחות מסוכן.

אמנון ארבל:

גם על הקרקע אפשר לזרוק אבן, מה.

יהודה פרוידינגר:

בסדר, זה אחרת, זה אחרת.

אמנון ארבל:

מה, הזוית?

יהודה פרוידינגר:

מה?

אמנון ארבל:

הזוית של האבן?

יהודה פרוידינגר:

לא, הגובה, כל 10 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

תלוי בעוצמת היד של הזורק, מה.

יהודה פרוידינגר:

זה דבר אחד.

אדיר שורץ:

זה לא יכול להיות שיקול תכנוני.

אליעזר ראוכברגר:

בואו, אני מציע שנכניס בתב"ע,

יהודה פרוידינגר:

אמי, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

שמותר שם לזרוק אבנים,

יהודה פרוידינגר:

דבר נוסף,

אליעזר ראוכברגר:

רק לאנשים מגיל 60 ומעלה.

יהודה פרוידינגר:

הדבר הנוסף,

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לצעירים אסור לזרוק.

אדיר שוורץ:

זה לא יכול להיות שיקול תכנוני.

יהודה פרוידינגר:

הדבר הנוסף שאני שואל בגללו,

אמנון ארבל:

כן?

יהודה פרוידינגר:

אז אתה יכול, אתה יודע, אם אתה יודע תגיד לי. הדבר הנוסף, בעצם קודם כל לראות כמה זה קרוב לכבישים ראשיים שנוסעים בהם. דבר שני, יש שמה את בית השבעה, בית יהודי שבתוך בית חנינא, שיש שמה משפחות ... יש שמה כביש צר מאוד שמוביל אליו,

אמנון ארבל:

נו?

יהודה פרוידניגר:

ואם בונים מסביבו, בונים משהו גבוה לידו, אז חשוב לי לדעת.

אמנון ארבל:

טוב.

אלדד רבינוביץ':

20% זה,

אמנון ארבל:

תכנית 46 בסדר היום, תכנית 1261,

אלדד רבינוביץ':

שניה, אמי. ... שהוא נותן מענה? כי לכאורה,

אמנון ארבל:

זה אותו בינוי בכל העשרות תכניות שיש שמה, זה מבנה סביר, זה תכניות שמוסיפות יחסית לא הרבה בנייה, מאות אם לא עשרות תכניות שעשו שמה.

אלדד רבינוביץ':

... במערב העיר זה גם ככה, 20? לא מדברים על 40?

אמנון ארבל:

... במערב העיר אנחנו נותנים בכלל ... בקרקע, ולא מבקשים קרקע ... של בניין קיים. זה מגרש מגורים שמוסיף מארבע קומות לשמונה קומות, אנחנו לא מבקשים בכלל קרקע.

אלדד רבינוביץ':

מבקשים מבונה?

אמנון ארבל:

בדרך כלל. ופה אי אפשר מבונה אז מבקשים קרקע.

אלדד רבינוביץ':

ויש כאן מספיק הפרשות?

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמנון ארבל:

אגב, ... במגרש יותר גדול אנחנו מבקשים 30%, זאת אומרת, זה תלוי כמה מפקיעים וכמה נותנים.

אלדד רבינוביץ':

השלד הציבורי של בתי ספר, גנים, הכל ... כאן? לא צריך הפרשות מבונות?

אמנון ארבל:

במסגרת תכנית האב שבחנה את כל ה... בשועפט היה מענה מספק, יש פה המון שטחים חומים גדולים, משמעותיים, שלא נבנו עדיין.

אלדד רבינוביץ':

הממומשת. הממומשת?

אמנון ארבל:

תכנית האב?

אלדד רבינוביץ':

כן.

אמנון ארבל:

מה זה ממומשת, יש שטחים חומים עצומים בבית חנינא שלא נבנו עדיין למענה לצרכי ציבור, ריקים.

אלדד רבינוביץ':

ריקים, שטחים ריקים.

אליעזר ראוכברגר:

47 תשאיר פתוח.

אמנון ארבל:

תכנית 46, אה, להשאיר פתוח.

אליעזר ראוכברגר:

47 גם פתוח. 48.

תיק 1128420

אליעזר ראוכברגר:

48 בסדר היום, תכנית 1128420, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רש"י 71. זה תיקון החלטה להפקדה. התכנית קודמה בסמכות מקומית, מסתבר שהיא בסמכות מחוזית, וגם תיקנו את הכל בינתיים מולנו וזה רק המלצה להביא את זה להפקדה,

יוחנן וייצמן:

למה, כמה,

אמנון ארבל:

בסמכות מחוזית. מה?

יוחנן וייצמן:

כמה היה שם התוספת?

דובר לא מזוהה:

מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נו,

אמנון ארבל:

זה טכני.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה ללמוד את זה.

אליעזר ראוכברגר:

תלמד את זה אחר כך. הלאה.

תיק 1119452

אמנון ארבל:

49 בסדר היום, תכנית 1119452, תכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה תכנית בבית צפאפא, תכנית שלמעשה לא הוגשו התנגדויות ונקבע טעון אישור שר, והם ביקשו לתקן בהתאם, קיבלנו חוות דעת של מחלקת מידע, טענו שיש אי התאמה בגודל החלקה, קיבלנו חוות דעת מחלקת מידע והטמענו אותה כדי שזה יתאים לתצ"רים שיש שמה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמנון ארבל:

תכנית 48 בסדר היום,

אלדד רבינוביץ':

זה ... לפי הנוהל החדש של הוכחת בעלות?

אמנון ארבל:

זה לא בבית צפאפא, אמרנו, זה רק מזרח העיר.

אלדד רבינוביץ':

הם מתאימים, השם מתאים למגיש, בנסח?

אמנון ארבל:

יש נוהל אחר.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

תיק 476 ב'

אמנון ארבל:

תכנית 50 בסדר היום, תכנית 476 ב', תכנית בינוי בנתיב המזלות פסגת זאב, תכנית שמבקשת במגרש חום ריק מבנה של חמש קומות מדורג עבור שש כיתות גני ילדים, שלוש כיתות מעון יום ומרכז לגיל הרך. תכנית שמנצלת מצוין את הפרשי הטופוגרפיה ומנצלת את זה במקסימום האפשרי, מתואם ואנחנו ממליצים לאשר את זה.

יהודה פרוידינגר:

... זה שלכם?

עמנואל זלטס:

לכתוב ממליצים בשלב ההיתר אבל.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמנון ארבל:

תכנית 51 בסדר היום,

יהודה פרוידינגר:

איפה זה בנתיב המזלות?

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

אמצע הרחוב.

יהודה פרוידינגר:

אמצע הרחוב? אז זה גנים חרדיים?

עמנואל זלטס:

מי שצריך.

אמנון ארבל:

מי שצריך.

אמנון ארבל:

זה אנחנו לא קובעים עכשיו.

יהודה פרוידינגר:

צריך שמה.

עמנואל זלטס:

אתה רוצה לכתוב החלטה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

תשאל את חביליו, חביליו יודע.

אמנון ארבל:

51 בסדר היום,

אדיר שוורץ:

אם צריך גנים, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

זה רק למי שיש לו, זה רק למי שיש לו עיניים חומות. אותו דבר.

אדיר שוורץ:

גני ילדים.

תיק 479 ב'

אמנון ארבל:

תכנית 51 בסדר היום, תכנית 479 ב', תכנית בינוי לסגירת אולם ספורט בבית ספר יאסא בקריית מנחם, גם כן תואם ואנחנו ממליצים לאשר.

יוחנן וייצמן:

זה לחרדים?

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה.

אמנון ארבל:

תכנית 52 בסדר היום,

יוחנן וייצמן:

כאן אני רוצה לשוחח,

אליעזר ראוכברגר:

פתוח. פתוח.

אמנון ארבל:

פתוח?

אליעזר ראוכברגר:

פתוח, הוא רוצה לדבר. 53.

תיק 14295

אמנון ארבל:

53 בסדר היום, תכנית 14295, תכנית גבעת המטוס, אתם זוכרים, היה פה דיון בנושא תיקון טעות סופר שהיה, היו פה התנגדויות שהוגשו, והוועדה לא קיבלה החלטה. ביקשנו שתי,

יהודה פרוידינגר:

עכשיו 52, לא?

דובר לא מזוהה:

כן, כן, להשאיר פתוח.

אמנון ארבל:

כן, דקה,

יהודה פרוידינגר:

אה, להשאיר פתוח?

אמנון ארבל:

אנחנו בעצם ביקשנו בעקבות ההתנגדויות שנשמעו,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

52 מה?

אמנון ארבל:

כן, לדלג.

דוברת לא מזוהה:

בהתאם להמלצה.

אמנון ארבל:

51 היה בהתאם.

אליעזר ראוכברגר:

51 בהתאם. 52 פתוח, עכשיו אנחנו 53.

אמנון ארבל:

53, תכנית גבעת המטוס.

אליעזר ראוכברגר:

שש, כן, חברים. אריאל, בבקשה.

אמנון ארבל:

תכנית גבעת המטוס, עשינו פה תהליך של תיקון טעות סופר כדי לאפשר את הרישום של האיחוד וחלוקה. היה דיון שאישרנו את זה, עשינו פרסום, הוגשו התנגדויות, שמענו את המתנגדים, היו למעשה שתי טענות עיקריות. אחת, שבעצם הייתה טענה לגבי שתי חלקות שהלכו לאיבוד בתכנית הקודמת והייתה טענה שנכון לתקן את זה גם במסגרת התכנית. ביקשנו בעניין הזה חוות דעת של קרן גירסי, השמאית העירונית. יש חוות דעת שצורפה גם לסדר יום, שהיא לא מקבלת את הטענות של ודוחה אותם ומנמקת למה. וטענה שניה שהייתה, שהתיקונים שיש הם לא תיקוני טעות סופר והנושא נבדק שוב על ידי המודד שהגיש את התכנית יחד עם אילנית ויצאה חוות דעת שקצת מתקנת וזה רשום לכם מה צריך לתקן במסמכים, אבל שזה כן תיקון טעות סופר וזה כן נופל בגדר של תיקון טעות סופר, לכן אנחנו מבקשים לאשר את התיקונים עם התיקונים החדשים שעשינו, ולאשר את התיקון. זה מצריך למעשה פרסום נוסף של המסמכים לאישור למעשה, ככל שלא יהיה דיונים בערר כמובן. אז כרגע המטרה לאשר את זה לפי מה שכתוב בחוות דעת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואני אציין שגם ישבתי עם קרן, בדקנו את הטענות,

אמנון ארבל:

כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

וראינו את הדברים, ואנחנו סבורים שבאמת, וזאת הדרך לרשום את התצ"ר שם.

אמנון ארבל:

כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז זה מאד חשוב.

אמנון ארבל:

אחרת לא ניתן לרשום את זה, זאת הבעיה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זו הדרך הכי נכונה ולדעתנו ראוייה לרישום של ה-,

אמנון ארבל:

?54

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמנון ארבל:

?54

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כן.

תיק 1136735

אמנון ארבל:

תכנית 1136735, תכנית למתחם חדש בעקבה בבית חנינא, זה ירד פעם קודמת מסדר היום, ביקשתם שנציע שלביות ביצוע שתבטיח למעשה את הבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

... זה קצת ארוך אז תשאיר את זה פתוח.

אמנון ארבל:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

תשאיר את זה, אלדד צריך לראות שבאמת יש שלביות,

אמנון ארבל:

55?

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה... כן.

אמנון ארבל:

55 אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בטח.

תיק 1070911

אמנון ארבל:

1070911, תכנית, זה מתחם חסבון, המלך ג'ורג' 31.

אליעזר ראוכברגר:

מרכז העיר, מול הכנסת הישנה.

אמנון ארבל:

יש מקום,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

35.

אמנון ארבל:

זה עם מתחם ... כן.

אריאל גולן:

היה שם כבר תכנית.

אמנון ארבל:

אני מסביר.

יוחנן וייצמן:

היה פעם,

אליעזר ראובברגר:

עושים הצרחות שטחים.

אמנון ארבל:

אני מסביר. התכנית כבר, הוועדה כבר הצטרפה לתכנית, למעשה למתחם חסבון עצמו ולמעשה התכנית שקודמה מולנו שהציעה התחדשות עירונית זה מה שרואים פה בצד שמאל למעשה. יש היום את הבניין הזה שכבר נבנה ברבי עקיבא, את פזגז שנבנה, סליחה, שאושר, והתכנית הציעה עוד שני מגדלים, סך הכל ... במתחם ארבעה מגדלים. אנחנו חשבנו שזה עמוס מדי במסגרת התיאומים, והרעיון שעלה בעצם לעשות החלפה ולהוציא מגרש אחד, מגדל אחד מתחום החלקה ולהוציא אותו החוצה לחלק, אתם רואים פה למטה, איפה שהיום נמצא בית קפה רונדו.

אליעזר ראובברגר:

על הכביש.

אמנון ארבל:

על הכביש הראשי.

אליעזר ראובברגר:

מול מלון בת שבע.

אמנון ארבל:

המשמעות היא ריווח, ריווח מאד משמעותי של המתחם של חסבון ויצירת שטחים פתוחים בתוך המתחם עם הבניינים לשימור, והיצירה של הבניין בחלק הזה,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה רווח של שטח ירוק לא קטן.

אמנון ארבל:

הדמיות, אל תתפסו אותי בהדמיות כי הם לא,

אלדד רבינוביץ':

... הפרה של,

אדיר שוורץ:

ושטח ירוק גם סביב הרונדו.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אדיר שוורץ:

זה אותו בעלות?

אליעזר ראוכברגר:

מגדילים את זה.

אדיר שוורץ:

מגדילים ואז, זה אותו בעלות? איך עושים את זה?

אמנון ארבל:

הבעלות שם, לא,

יהודה פרוידינגר:

גן העצמאות, גן העצמאות שמה.

אמנון ארבל:

... להסכמה, הבעלות שם היא של רמ"י, לצורך העניין,

אליעזר ראוכברגר:

רמ"י.

אמנון ארבל:

שצריך לדבר עם רמ"י, אבל הם רצו כן שיהיה תמיכה של הוועדה המקומית לחילופין ולבחינה
תכנונית.

יהודה פרוידינגר:

גן העצמאות שמה.

אמנון ארבל:

... למעשה עם רמ"י.

אדיר שוורץ:

אין ערך שימורי לרונדו?

יהודה פרוידינגר:

ואיפה ...

אליעזר ראוכברגר:

לכיוון המגרש שהיה אמור להיות מגדל,

יוחנן וייצמן:

... כמה שנים זה.

יהודה פרוידינגר:

של ... השטח הירוק?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

זה לשימור?

אליעזר ראוכברגר:

כל השטח שבין בית הקפה לבין המגדל היה אמור להיות, ... אותו מבטלים.

אמנון ארבל:

הוא לא לשימור.

אליעזר ראוכברגר:

במקום שהוא יהיה פה הוא יהיה פה ואתה מרווח.

אריאל גולן:

הבית קפה הזה ייהרס, אמי?

יהודה פרוידינגר:

קרקע של מי זה?

אמנון ארבל:

רמ"י, רמ"י.

אליעזר ראוכברגר:

הבית קפה ייהרס, בטח. אולי את הלמטה יהיה, יהיה חזית מסחרית, יכול להיות.

אמנון ארבל:

לדעתנו המשמעות של יצירת שלושה מגדלים כאן לעומת השלושה מגדלים האלה,

אריאל גולן:

אתה יכול להראות את זה על התצ"א, סתם איך זה ייראה בסוף?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הנה, הנה,

יהודה פרוידינגר:

הוא הראה לך.

אליעזר ראוכברגר:

לא בתצ"א, הוא מראה לך את המגרשים, תסתכל.

אריאל גולן:

אני רואה, לא, אני ... גן העצמאות, כאילו, גן העצמאות מקינג ג'ורג' יהיה פנוי? כאילו מלמעלה,
מהרחוב?

אמנון ארבל:

רגע.

אריאל גולן:

התוצאה.

יהודה פרוידינגר:

לא, יהיה לך את הבניין הזה.

יוחנן וייצמן:

מי אמר שזה טוב לעיר?

אדיר שוורץ:

לא בטוח שמקבלים שם שצ"פ ערכי כל כך.

יהודה פרוידינגר:

יהיה לך את הבניין הזה אבל.

אריאל גולן:

במקום הקפה הזה אז זה בעצם,

יהודה פרוידינגר:

השצ"פים האלה שמתחת למגדלים, אני לא מחזיק מהם.

יהודה פרוידינגר:

ייקחו, יגנבו שטח מהגן, הקפה רונדו,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

זה שלהם, זה יהיה החצר של המגדל.

יהודה פרוידינגר:

כמה קומות זה יהיה?

אליעזר ראוכברגר:

... מה זה החצר של המגדל, ... השלוש מגדלים האלה יהיה מאות יחידות דיור.

אדיר שוורץ:

כמה גודל שצ"פ מקבלים?

יהודה פרוידינגר:

מה הגובה?

אמנון ארבל:

התכנית סך הכל,

אליעזר ראוכברגר:

הגובה אותו דבר, נשאר אותו דבר. 30.

אמנון ארבל:

לא, היא מגדילה,

אליעזר ראוכברגר:

מגדילה? זה ציר רק"ל, אל תשכח.

אמנון ארבל:

השטח הציבורי גדל בסך הכל, ... אני אראה את זה רגע פה,

אדיר שוורץ:

רגע, אני לא שומע את אמי. אמי, שוב,

אמנון ארבל:

שניה, עוד רגע.

צביקה אסולין:

לייזר, עושים איזה הפסקה?

אמנון ארבל:

תראו, היום, זה רונדו,

יוחנן וייצמן:

כן, אחרי זה הפסקה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רוצה לגמור את כל ה-

יוחנן וייצמן:

לא, שלושת אלה אני מבקש,

אמנון ארבל:

השטח הזה יחסית, השטח הזה יחסית מופר, פה יש ... אתה רואה? יש את ההרחבה והבניין, את ההרחבה למטה. התכנית תציע בניין, בערך דונם וחצי שניים בשטח הזה, כן, היא גורעת קצת מהגן, היא מרחיבה את זה קצת מעבר, אבל בתמורה לזה כל השטח הפנימי פה, היום פה, זה בניין פזגז. פה יש תכנית מאושרת למגדל. ההעברה של המגדל לשם תאפשר לו שכל המתחם הפנימי הזה יוכל להיות שטח ציבורי פתוח עם אפקטיביות משמעותית. הוא לא חלק מגן העצמאות,

אדיר שוורץ:

אבל הוא לא שטח פנים, אבל הוא לא שטח פתוח ערכי, הוא סגור לציבור הרי.

אמנון ארבל:

לא, הוא פתוח לציבור.

אליעזר ראוכברגר:

הוא פתוח לרחוב קינג ג'ורג'.

אדיר שוורץ:

לא לציבור, בתור ...

יוחנן וייצמן:

לא, הפוך. אמי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא פתוח לרחוב קינג ג'ורג'.

יוחנן וייצמן:

אמי, בתור הולך רגל אני מבקש ...

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

מאיפה החיבור?

אדיר שורץ:

אמי, מאיפה החיבור?

יוחנן וייצמן:

כי היום החיבור, שניה אחת. אני חושב כמו אדיר בנקודה מסוימת.

דובר לא מזוהה:

למה? אין חיבור.

יוחנן וייצמן:

היום גן העצמאות פתוח פה, כל העסק הזה, מאגרון למלך ג'ורג',

יהודה פרוידינגר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

ישאר פתוח.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא ישאר, קיבלת בו מגדל.

אליעזר ראוכברגר:

לא.

אמנון ארבל:

לא, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

חלק הוא במגדל וכל השאר,

יוחנן וייצמן:

הוא לוקח, הוא,

אליעזר ראוכברגר:

בדיוק, מגדל פה,

יוחנן וייצמן:

אתה מעביר אותו לפרוזדור,

אליעזר ראוכברגר:

מגדל כאן,

יוחנן וייצמן:

ושם יהיה שצ"פ.

אמנון ארבל:

מה פרוזדור צר?

אליעזר ראוכברגר:

כל זה פתוח. מה אתה רוצה?

אדיר שוורץ:

אז מה אני אומר? פה, המעבר הצר הזה בשטח הפתוח,

יוחנן וייצמן:

עירוני, אני לא יודע אם זה כדאי.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

כולם מסתובבים באירופה ... היפות והמדהימות שיש בתוך כל הבתים והמתחמים, זה ... לעשות פה.

אדיר שוורץ:

בוא, החצר בין המגדלים באירופה לחצר מתחת ל-30 קומות זה לא אותו דבר.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

תראו,

יוחנן וייצמן:

ונבוא אחרי צהרים, יהיה שמה שומר שלא נותן לנו להיכנס.

אמנון ארבל:

לא, לא יהיה שומר,

אדיר שוורץ:

כמו בימק"א של היום, שאני לא אוהב את זה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אדיר שוורץ:

כמו בימק"א היום,

יוחנן וייצמן:

ימק"א זה זוועה.

אמנון ארבל:

אדיר, אני אומר רק,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב, ופה בשלמה המלך,

אדיר שוורץ:

החביאו עם וילון את השצ"פ, זה אותו דבר.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

יהיה הרבה יותר צפוף.

אמנון ארבל:

הרבה יותר עמוסה,

אדיר שוורץ:

שיהיה צפוף, אז מה? שיהיה צפוף, שיהיה צפוף ושנשמור על השצ"פ הערכי יותר,

אליעזר ראובברגר:

לא, אין עניין. אני חושב שתכנונית זה יותר נכון, זה הכל. תסתכל כאן, תסתכל את הצפיפות הזאת. אחת, שתיים, שלוש, ארבע, הכל ...

יוחנן וייצמן:

אז הוא ימכור דירות ב-100,000 דולר פחות.

אליעזר ראובברגר:

... פה יש לך אחד, שתיים, שלוש, שזה מרווח,

יוחנן וייצמן:

אבל ...

אדיר שוורץ:

אבל השצ"פ הזה לא ערכי.

אליעזר ראובברגר:

כאן, כאן, כאן,

אדיר שוורץ:

השצ"פ שמתחת,

אליעזר ראובברגר:

למה הוא לא ערכי?

אדיר שוורץ:

שצ"פ מתחת למגדלים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא יהיה ...

אדיר שוורץ:

חזקה עליו שהוא לא ערכי.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, אני אומר, אני לא רואה בכלל בעיה, להיפך. אני רואה שזה, אני רואה שזה תכנונית יותר נכון.

יוחנן וייצמן:

לעיר אני לא אוהב את זה.

אדיר שוורץ:

גם אני ... אתה יודע שאני,

אריאל גולן:

אמי,

אדיר שוורץ:

אני לא מהמתנגדים סתם, נכון? עד כאן נכון?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, בואו,

אריאל גולן:

רגע, אמי, זה פתוח פה?

אמנון ארבל:

זה לא בצפיפות, אני מסכים, לגבי הבניין עצמו, אני מסכים לחלוטין.

אדיר שוורץ:

אוקי.

אמנון ארבל:

זה לא שזה out of the blue, זה ברור.

אדיר שורץ:

ומה שאתה מקבל,

אמנון ארבל:

עדיין, עדיין חשבנו שבתצורה,

אליעזר ראוכברגר:

אגב, אתה לא ... בית קפה. זה לא שאתה לוקח שטח ירוק,

אמנון ארבל:

אם היית עכשיו אומר, תקשיב, אנחנו הולכים ובונים פה במקום שהוא ... לחלוטין הייתי אומר אתה צודק, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה,

אמנון ארבל:

... רוב השטח הזה מופר,

אלדד רבינוביץ':

אפשר להחזיר את זה לציבור. אפשר להחזיר אותו לציבור.

אמנון ארבל:

נכון.

אלדד רבינוביץ':

אם אנחנו מצופפים שם,

אמנון ארבל:

אבל זה,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אבל גם פה לטובת הציבור.

אמנון ארבל:

אחד הדברים, שניה. אחד הדברים,

אליעזר ראוכברגר:

גם זה, מה שאתה מוריד את המגדל, גם אתה נותן אותו חזרה לציבור.

אמנון ארבל:

שניה, אחד הדברים,

אלדד רבינוביץ':

... לא מסתובבים שם.

אדיר שוורץ:

זה כמו,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אדיר שוורץ:

לייזר, זה כמו השטח, זה כמו השצ"פ שמוחבא מאחורי ימק"א שהחביאו עם וילון, סידרו שהילדים לא יוכלו לשחק. זה לא שצ"פ שמייצר ... אתה במרכז ירושלים, שפה זה המרכז של המרכז, פה יש לך רכבת קלה, פה יש לך רחוב יפו, שפה יהיה צפוף, שיהיה מנהטן, העיקר שיהיה,

אריאל גולן:

אומר אדיר, ... את המגדל הזה, להנמיך אותו ...

אדיר שוורץ:

הרי מה החזון שהעירייה עכשיו עושה? היא פותחת בתי קפה,

אליעזר ראוכברגר:

... 50 קומות?

אדיר שוורץ:

לייזר,

אריאל גולן:

50 קומות, מה אכפת לך לעשות 50 קומות?

אליעזר ראוכברגר:

... משוגע?

אדיר שוורץ:

לא 50, היא פותחת בתי קפה,

אליעזר ראוכברגר:

מה, אתה משוגע? במרכז העיר,

אדיר שוורץ:

היא פותחת בתי קפה ופארק ... זה כבר יש לך, לא לגעת, זה כבר יש לך, זה סנטרל פארק וזה מנהטן.

אליעזר ראוכברגר:

אתם לא רוצים, אל תאשרו.

אריאל גולן:

לפני שבע שנים חשבת שיהיה 40?

אדיר שוורץ:

במקום לעשות ראשון לציון, שזה התכנון הכי גרוע. אמר, אני לא משכנע.

אמנון ארבל:

אמרתי, היה פה הרבה מאד,

אדיר שוורץ:

... בנפש חפצה.

אמנון ארבל:

לא, אז אני אומר, היה פה הרבה מאד דיונים, גם שלנו בצוות, אני אומר, זה לא שכולם חשבו אותו דבר חד משמעית. אני אומר עוד פעם, המשמעות, יכול להיות גם מי שיגיד שגם לא צריך לבנות את המתחם הזה, גם ...

אליעזר ראוכברגר:

... אני בעד, אבל אני לא, אין לי עניין בזה.

אמנון ארבל:

... ואני כן הולך דווקא,

אליעזר ראוכברגר:

... אני חושב שתכנונית זה טוב, זה הכל.

אמנון ארבל:

אני חושב שהשטח הזה היום, אתה יודע, גן העצמאות זה כל זה, בסדר? תסתכל,

אדיר שוורץ:

אבל בית קפה על הפארק,

אמנון ארבל:

כל זה,

אדיר שוורץ:

זה דבר טוב. המסעדה שיש שם למטה על הפארק זה דבר טוב.

אמנון ארבל:

אבל הם מחזירים אותה אבל.

אדיר שוורץ:

אה?

אמנון ארבל:

הם יחזירו אותה.

אדיר שוורץ:

אבל מתחת למגדל זה לא,

אמנון ארבל:

אבל זה ציר ראשי עם רכבת קלה,

אדיר שוורץ:

זה קפה גן סיפור בגן סאקר שכבר מוכן לנו, קיים.

אמנון ארבל:

זה לא כזה...

אדיר שוורץ:

בסדר.

אמנון ארבל:

אבל אני אומר, אני אומר מבחינת, אני מבין מה שאתה אומר,

אדיר שוורץ:

הציפופים כבר צפוף,

אמנון ארבל:

אבל מבחינת, מבחינת ההפרעה בשטח הזה ... השטח הזה שהוא יחסית מופר, אתה רואה? זה לא שיש פה באמת גן. בקטע הזה יש פה כביש ויש פה כביש, יש פה חצר של בית קפה,

אדיר שוורץ:

אני יודע, אני יודע, אני מכיר.

אמנון ארבל:

ורחבה. אני אומר, לקחת את השטח הזה היא לא באמת פוגעת בגן העצמאות.

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

אה, זה כבר, אתה לוקח שטח שהוא לא שימושי?

אמנון ארבל:

ועדיין נוכל לייצר מגדל שיוכל מאד לרווח,

אדיר שוורץ:

אבל הגן,

אמנון ארבל:

רגע, שניה,

אדיר שוורץ:

אתה לא שומע אותי, הגן לא אכפת לי מה ...

אמנון ארבל:

תסתכל רגע פה.

צחי ברים:

אדיר, הוא לוקח שטח לא שימושי.

אדיר שוורץ:

אבל גם השצ"פ יהיה לא ערכי, זה מה שאני אומר.

אמנון ארבל:

אדיר, תסתכל רגע פה. המתחם הזה כרגע, לצורך העניין,

אדיר שוורץ:

כן?

אמנון ארבל:

שכן, אנחנו מציעים כרגע בתכנית,

אדיר שוורץ:

המתחם הזה הוא זוועה,

אמנון ארבל:

אנחנו מציעים להרוס את הבניין הזה,

אדיר שוורץ:

נכון.

אמנון ארבל:

ולחרוס את הבניין הזה.

אדיר שוורץ:

נכון.

אמנון ארבל:

בסדר? זה אומר שפה יהיה מגדל ופה יהיה מגדל ופה יהיה מגדל קיים כבר. וכל הבתים האלו זה בתים קטנים לשימור ונחמדים, שחלק מהסיבה שהפריקט, שאותו יזם,

אליעזר ראוכברגר:

... יכול להיות שם איזה מלונית קטנה,

אמנון ארבל:

שבניגוד למגורים,

אליעזר ראוכברגר:

בית קפה.

אדיר שוורץ:

... אני מכיר.

אמנון ארבל:

בניגוד למגורים שמאושר שמה היום, כל זה יהיה ציבורי, מסחר, וישמש את הציבור.

אליעזר ראוכברגר:

איזה מלונית קטנה.

אמנון ארבל:

עכשיו, כל השטח הזה יחד עם כל השטח הזה, כי לא יהיה פה בניין, כל השטח הזה,

אליעזר ראוכברגר:

לציבור.

אמנון ארבל:

זה חצר הפתוחה לציבור, והיא תהיה פתוחה, היום מי שמכיר את המעבר פה, חלק מהמטרה של הריסת הבניין זה ליצור מעבר יותר רחב, ומעבר יותר רחב,

אליעזר ראוכברגר:

זה מעבר עם רכב,

אמנון ארבל:

ומעבר יותר רחב עם כאן,

אלדד רבינוביץ':

זה נהרס?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, זה מעבר עם רכב פה.

אלדד רבינוביץ':

זה נהרס?

דובר לא מזוהה:

... אני יודע.

אלדד רבינוביץ':

זה נהרס?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

ברור. פה מאושר היום המגדל, זה מגדל פזגז.

יוחנן וייצמן:

... המגדל שקיים.

אמנון ארבל:

אני אומר, כל המתחם הזה,

אליעזר ראוכברגר:

... בוודאי, זה יוצר משהו הרבה יותר טוב.

אמנון ארבל:

הוא לא ... בגלל עצמו, אבל הוא לא פחות משוות הערך שלו מבחינת,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

אמנון ארבל:

... בגן העצמאות.

אליעזר ראוכברגר:

מישהו רוצה, אנחנו נעשה הצבעה, מי שרוצה להתנגד יתנגד, אני חושב שזה ראוי, אני חושב שזה
תכנוני נכון, גם ... יותר לציבור, לא רואה בזה בעיה. אבל כמובן,

צחי ברים:

לא, גם הוא לוקח את זה משטח שלא שימושי.

אליעזר ראוכברגר:

אני, חברים שרוצים להתנגד, אני,

צחי ברים:

אני חשבתי,

אליעזר ראוכברגר:

אני אגיד משהו,

אמנון ארבל:

נכון, זה מה שאמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

מי שרוצה להתנגד אני גם מבין אותו.

אמנון ארבל:

זה מה שאמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

רק אני חושב שהתועלות כאן יותר מאשר החסרונות.

אמנון ארבל:

זה השטח היום. תראו, הבלגן הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שזה יותר מאשר החסרונות. זה הכל.

אדיר שוורץ:

בלגן זה לא נורא, בלגן זה בסדר.

אמנון ארבל:

לא, אבל להגיד שזה חלק מגן העצמאות,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מי בעד, מי בעד הצעת, ההצעה בהתאם להמלצת האגף, ירים את ידו. צחי, ... מה איתך?
רק שניה. צחי, חיים, הלברשטאם, אליעזר, מי עוד? איפה קלרמן?

ישראל קלרמן:

פה, פה, אני,

אליעזר ראוכברגר:

אתה בעד?

ישראל קלרמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

איפה ישראל?

ישראל קלרמן:

כן, כן. פה.

אליעזר ראובברגר:

גם ישראל. אז עוד פעם, צחי, אחד, הלבשטאם זה שתיים, חיים כהן שלוש, אריאל? אה, רגע, שניה, עוד לא ... אז זה שלוש, קלרמן ארבע, אליעזר חמש. מי מתנגד? מי מתנגד? אריאל,

אדיר שוורץ:

מתנגד בגלל מחלוקת מקצועית ולא ...

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, ברור. אריאל ואדיר. אלדד נמנע. אוקי, מאה אחוז. אושר בהתאם להמלצת האגף. הלאה.

אמנון ארבל:

56 בסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

רגע, 56 נשאר פתוח, 57 נשאר פתוח,

יוחנן וייצמן:

אני מנמק אחרי זה, ...

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, אני דרך אגב מסכים איתך. 58, אלא אם כן יש לאמי פתרון. 58, 59. ששש, חברים.

תיק 1041466

אמנון ארבל:

58, תכנית 1041466, תכנית בסמכות וועדה מחוזית,

יוחנן וייצמן:

שלחתי לך אתמול מייל על זה.

אליעזר ראובברגר:

כן. הלאה.

אמנון ארבל:

תכנית שקובעת להפקיד, זה מוסד שיושב על, בין המוסד לבין הכביש יש שצ"פ, והוועדה המחוזית אמרה,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

באוולינה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

להצטרף כדי להסדיר את המעבר דרך השצ"פ למוסד.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

תיק 1214279

אמנון ארבל:

59 בסדר היום, תכנית 121,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהיה מעל סדר היום,

אמנון ארבל:

4279,

אליעזר ראוכברגר:

אוולינה שמה,

יוחנן וייצמן:

שלורה אמרה תורה.

אליעזר ראוכברגר:

הגימנסיה.

אמנון ארבל:

זה עוד, עוד שטח חום גדול שאנחנו רוצים למצות בו יותר זכויות בנייה ויותר שימושים, זה מתחם הגימנסיה.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

אמנון ארבל:

זה רק בקשה בעצם שהוועדה תגיש את התכנית.

אליעזר ראוכברגר:

כן. טוב, חברים, אנחנו עושים הפסקה,

צביקה אסולין:

60,

אמנון ארבל:

אין 60.

דוברת לא מזוהה:

אתה מתנגד ל-60? נרשום, שאתה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אנחנו עושים הפסקה עד שלוש, עכשיו שתיים וחצי, אחר כך אנחנו נחזור לאוכל ולתפילת מנחה, רק אמי,

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה שניה רגע לחזור לתכנית 2 בסדר היום, מה שאמרנו שנוסיף שזה יהיה תנאי לתחילת עבודות.

עמנואל זלטס:

ההריסות.

אמנון ארבל:

?2

אליעזר ראוכברגר:

בהמלצה. כן. זה עם הגברת הזאת שהסתדרו פה עם המרפסת, אמסלם.

אמנון ארבל:

מה תנאי לתחילת עבודות?

עמנואל זלטס:

בתקנות כתוב הריסות תנאי להיתר.

אמנון ארבל:

אין הריסות אבל,

ישראל קלרמן:

אין הריסות.

עמנואל זלטס:

כתוב בתקנון, לא,

ישראל קלרמן:

תוריד את הסעיף, אין הריסות.

אליעזר ראוכברגר:

תוריד את הסעיף.

עמנואל זלטס:

הם כתבו בתקנון,

ישראל קלרמן:

תוריד את הסעיף, תוריד את הסעיף, אין הריסות.

עמנואל זלטס:

נכון, אבל לפעמים ... בנספח, אם יהיה עבירות חדשות? אם יהיה עבירות חדשות?

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

אין עבירות, אין עבירות. מה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עמנואל זלטס:

שניה רגע, אמי,

ישראל קלרמן:

למה, אמי, אין הריסות, אבל אישרת את זה. אישרנו את זה ...

אמנון ארבל:

די, ישראל, די. אבל אתה סתם ...

ישראל קלרמן:

מה?

דובר לא מזוהה:

... הוא נותן לך ציונים?

ישראל קלרמן:

... מתחת לאדמה, זה לא נכון. עמנואל,

אמנון ארבל:

... שולח פיקוח.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

יאללה,

עמנואל זלטס:

32 אמרתי לך שפה ... פה אישרנו 50%,

אמנון ארבל:

נו?

עמנואל זלטס:

ואת זה,

ישראל קלרמן:

רגע, אז בשלוש מנחה?

אדיר שוורץ:

אמי, אפשר לכבות את ההקלטה.

אמנון ארבל:

עוד לא, עוד לא.

עמנואל זלטס:

שניה, 32.

(הפסקת ההקלטה)

תיק 1217082

אליעזר ראוכברגר:

רבותיי. אוקי, חברים, חזרנו מהפסקה, כולם אכלו, התפללנו, אנחנו עוברים לתכנית 4 בסדר יום, התנגדויות, 1217082. אמי, בבקשה, תציג לנו את התיק ואחר כך נקרא למתנגדים. קדימה.

אמנון ארבל:

4, 4.

אליעזר ראוכברגר:

4, תיק 4 בסדר יום, התנגדויות. כן.

אמנון ארבל:

כן, תכנית 1217082, תכנית במסילת ישרים, זה תכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון בהתנגדויות. זה תכנית שהייתה פה בדיון להפקדה, אתם זוכרים, היה קצת וויכוחים על עניין הגובה ועל תוספת קומה, זה בניין שעשה תמ"א 38 ואחרי זה עשה שינויים. יש פה למעשה התנגדות של, שתי התנגדויות של השכנים, הם מתנגדים להיקף, לגובה, לגג שטוח במקום גג רעפים וכל מיני דברים קטנים כאלה. תכניסי אותם בבקשה, את מסילת ישרים. זוכר את התיק הזה, וייצמן?

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

הילה מצטערת שהיא לא יכלה להיות פה,

יוחנן וייצמן:

ההתנגדויות הם על ... שלנו?

ישראל קלרמן:

היא הייתה רבה איתנו.

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

היושב ראש מאשר לה ZOOM מהבית.

ישראל קלרמן:

מה, לריב איתו?

אליעזר ראוכברגר:

כן. אמי, מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

לא, שאלתי את וייצמן אם הוא זוכר, אמרתי שהילה,

ישראל קלרמן:

הייתה שמחה להיות פה.

אמנון ארבל:

... להיות בדיון,

דובר לא מזוהה:

וואי וואי וואי מה שפה הלך.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

כן. טוב, אתה לתכנית הזאת?

עו"ד בני גנוניאן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז לא אמרנו לך להיכנס.

עו"ד בני גנוניאן:

אה, לא אמרתם לי עדיין להיכנס?

אריאל גולן:

למה? אמרו להיכנס.

ישראל קלרמן:

מיכל, מיכל אמרה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, מיכל, אמרת להם להיכנס? אה, בבקשה.

עו"ד בני גנוניאן:

אני יכול לצאת שוב.

אליעזר ראוכברגר:

לא ראיתי שמיכל פה, לא. ... על מה מדובר. טוב, רבותיי, מתנגדים, שבו, תפסו את המקומות, ואיך אומרים, נתקדם. אנחנו באיחור כמו שכולנו יודעים ורואים. טוב, גברת שירי גולדמן, שרה פיליפ,

שירי גולדמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, תציגו את ההתנגדות.

דובר לא מזוהה:

שרה פיליפ?

שירי גולדמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

שירי גולדמן:

להציג את ההתנגדות?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוודאי.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אה, אתם רוצים רק,

שירי גולדמן:

רגע, לא, לא, לא, יש לי הערות.

אליעזר ראוכברגר:

יש לכם תוספת מעבר לכתוב, כתוב אני יכול להגיד לך בעל פה מה שכתוב. אני יכול להגיד לך בעל פה מה שכתוב.

שירי גולדמן:

יש לי פה, יש לי תמונות.

אמנון ארבל:

בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

תציגי תמונות.

שירי גולדמן:

אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

אה, לא, זה אי אפשר, אין לנו, אי אפשר להכניס.

שירי גולדמן:

... בדיסק on key.

אמנון ארבל:

אפשר, אפשר, דיסק on key אפשר.

אליעזר ראוכברגר:

אה, זה on key אצלך?

אמנון ארבל:

אפשר, תביאי, תביאי לי. אפשר בנייד.

דובר לא מזוהה:

אני הבן של אוולינה, אחת המתנגדות, היא לא יכולה להגיע.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל עכשיו זה לא, זה בהתנגדות הבאה.

דובר לא מזוהה:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה בהתנגדות הבאה.

דובר לא מזוהה:

אה, הבנתי, הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

אני הולך לפי הסדר, לאט לאט.

אלדד רבינוביץ':

הם הציעו אבל, הם מבקשים לשנות את הסדר, היא ביקשה,

שירי גולדמן:

אני מבקשת שהוא ידבר ואני אחרי.

אליעזר ראוכברגר:

אה, בבקשה. בסדר גמור, אין לי בעיה עם זה.

עו"ד ולנטינה נלין:

אני, סליחה, אני גם מייצגת את אווליה, אני עורכת דין שלה.

שירי גולדמן:

היא עורכת דין.

אליעזר ראוכברגר:

אז אין בעיה, אם אוולין רוצה לדבר קודם, אז ... אוולין קודם.

עו"ד ולנטינה נלין:

אז היא תדבר בכמה קולות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד ולנטינה נלין:

היא תדבר באמצעות כמה אנשים, הבן,

אליעזר ראוכברגר:

אם את עורכת דין מייצגת, את יודעת, לא נהוג שמדברים,

עו"ד ולנטינה נלין:

יש לי ייפוי כח,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש ייצוג אז, אין לי בעיה שיש לך ייפוי כח, זה בסדר, הפוך, בסדר? אם את עורכת דין מייצגת ויש לך ייפוי כח אז את מדברת. אי אפשר גם וגם וגם, זה לא מקובל. אבל בואי, אם תעשי את זה בתמצות,

דוברת לא מזוהה:

אבל ... זה משהו אחר, זה ...

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר עכשיו על אוולין, לא דיברתי עלייך.

דוברת לא מזוהה:

על אוולין, זה אדריכל בשביל הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

ואני אמרתי, יש פה התנגדות של אוולין,

דוברת לא מזוהה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אם אוולין שולחת עורך דין, עורכת דין, אז זה בסדר, אז עורכת הדין מדברת. זה מה שאמרתי.

עו"ד ולנטינה נלין:

אבל גם הבן שלה,

אליעזר ראוכברגר:

גם בבית משפט זה מה שמקובל, לא יכולים לדבר כולם. או שיש עורך דין או שאדם מייצג את עצמו, זה בסדר. בבקשה, גברתי. רק את שמך לצורך הפרוטוקול,

עו"ד ולנטינה נלין:

אני?

אליעזר ראוכברגר:

כן. ובבקשה בתמצות, כי קראנו את ההתנגדות. תנסי, איך אומרים, לעשות את זה בתמצות, כי אנחנו קראנו את ההתנגדות,

עו"ד ולנטינה נלין:

אני ...

אליעזר ראוכברגר:

רוצים תמונות, בסדר.

עו"ד ולנטינה נלין:

ותמונות, את תדברי על התמונות של, כן?

דובר לא מזוהה:

מה השם רק? מה השם?

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול, הוא שאל את שמך.

עו"ד ולנטינה נלין:

טוב, אני עורכת דין ולנטינה נלין.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה עו"ד ולנטינה.

עו"ד ולנטינה נלין:

אוקי, עכשיו הסיפור הזה הוא סיפור קצת,

דובר לא מזוהה:

ארוך.

עו"ד ולנטינה נלין:

כן, הוא קצת ארוך כי זה משנת 2016, עת הוגשה בקשה להיתר הבנייה, ואני אז ערכתי ערר, וועדת ערר קיבלה את הערר ושינה את ההיתר שניתן. ההיתר שביקש היזם הוא בנייה של שלושה בניינים של חמש קומות כל אחד. יש פה תכנית אולי? כאילו, זה יותר טוב להראות בתכנית.

אמנון ארבל:

כן, זאת התכנית.

עו"ד ולנטינה נליון:

לא, לא, לא, התכנית, כאילו, לראות,

אריאל גולן:

תכנית קומה כאילו.

דוברת לא מזוהה:

לא.

אמנון ארבל:

תכנית קומה?

עו"ד ולנטינה נליון:

כן, זה בסדר, זה בסדר הדבר הזה. אוקי? עכשיו, זה לא מה שמופיע בהיתר, עכשיו, הסיפור הוא כזה, יש יזם שביקש על בניין קיים של קומה אחת להגדיל אותו, תשאיר את ... בבקשה, להגדיל אותו ולבנות שלושה בניינים של חמש קומות. עכשיו, על הבניין הזה אני רוצה להדגיש משהו. בניין שנמצא על מסילת ישרים, בניין היסטורי, ראיתם את התמונה, מאד מאד חשוב מה היה שם לפני, כי הייתה שם גלריה של האומן יורם עמיר, שהוא איש מאד מפורסם שתרם המון לשימור ירושלים, מכירים אותו, הוא אסף חלונות מבניינים שנהרסו, והייתה שם גלריה שהוא הציג את החלונות האלה, עשה מהם תמונות, אתם גם יודעים שכשהוא נפטר עשו מיצג בגן הסוס, מבנה מחלונות שהוא אסף, ולדעתי דווקא, דווקא בבניין הזה, לדעתי מאד מאד חשוב להקפיד על שימור ועל חוק תכנון ובנייה, לתת כבוד לזכרו של יורם עמיר, שממש הקדיש את החיים לשימור ירושלים. אז במקור רק בניין זה, ופה ופה, כאילו, זה בניין של קומה אחת, ופה ופה מבנים קטנים, מבני שירות. הנה, זה מבנה מתחילת שנת,

אמנון ארבל:

כן, אבל זה כבר מה שקיים היום בפועל.

עו"ד ולנטינה נליון:

כן. עכשיו, רגע, זה מה שקורה, הבנייה בפועל,

אמנון ארבל:

כן.

עו"ד ולנטינה נליון:

אוקי.

אמנון ארבל:

רק בואי,

עו"ד ולנטינה נליון:

רואים את הכל,

אמנון ארבל:

תנסי רק, שניה,

עו"ד ולנטינה נליון:

כן, כן, כן,

אמנון ארבל:

רגע, שניה, רגע,

עו"ד ולנטינה נליון:

אז אני אתמקד.

אמנון ארבל:

אתמקד.

עו"ד ולנטינה נליון:

וועדה, וועדת ערר אמרה ככה, לא בא בחשבון שיהיו פה שלושה מבנים של חמש קומות. זה בסדר, שהאגף הזה, אגף המרכזי שצופה לרחוב מסילת ישרים יהיה חמש קומות, זה בסדר. האגף הזה לא יכול להיות חמש קומות כי,

אמנון ארבל:

הוא לא חמש קומות.

עו"ד ולנטינה נלין:

שניה, שניה, שניה. אני בינתיים מדברת על מה אמרה וועדת ערר, הוא לא יכול להיות חמש קומות כי זה ממש יושב על חלונות של הבניינים ברחוב מסילת ישרים, וגם פה זה מסתיר חלונות לבעלי דירות, אז גם אגף צפוני הוא צריך להיות שלוש קומות. זאת החלטת וועדת ערר. היו שם עוד דברים בהחלטה הזאת, בין היתר הוועדה התייחסה לחצר ואמרה שהחצר, יש לה ערך, ושני דברים חשובים לגבי חצר. אלף, קומת כניסה שמתוכננת כקומת מסחר, שלא יהיו יציאות לחצר. כי חשוב מאד שבחצר יהיה שקט, זה סביבת מגורים, שכל העניינים של המסחר יהיו כלפי רחוב מסילת ישרים. ודבר שני, היה מתוכנן פה מעלית ומדרגות, וועדת ערר ביטלה. אוקי? עכשיו, מה שקורה בפועל, אה, ועוד משהו, מבחינת גובה, מה שנקבע בהיתר בנייה 19 מטר, 27 ס"מ. מתחילה הבנייה, לכאורה בהיתר להיתר בנייה, וכבר עכשיו למעשה היזם בנה את מה שהוא מבקש. התכנית הזאת שהוגשה לוועדה המכובדת זה תכנית שלמעשה באה להכשיר עבירות בנייה שהוא עשה. הוא בנה לא מה שאישרו, וזה מאד בעייתי, כי באמת מדובר פה בעברייך בנייה. מה הוא עשה בניגוד לתכנית מאושרת, להיתר מאושר? קודם כל גובה, כמו שאמרתי, היה בהיתר 19.27 מטר,

אליעזר ראובברגר:

עו"ד ולנטינה, את לא צריכה על כל דבר לחזור 20 פעם, כי אני אקטע אותך ואני לא אאפשר לך להמשיך לדבר.

עו"ד ולנטינה נלין:

אוקי.

אליעזר ראובברגר:

אמרת בעיה של גובה, הבנו, אמרת 19.27, הכל הבנו. תמשיכי לסעיף הבא, הלאה.

עו"ד ולנטינה נלין:

בפועל זה 19.80,

אליעזר ראובברגר:

הכל, הבנו, קדימה, לסעיף הבא.

עו"ד ולנטינה נלין:

עכשיו, עכשיו, מבחינת קומות, אושר שש קומות, חמש קומות, בפועל יש שם שבע למעשה, כי יש שש קומות ועוד רעפים למגורים.

אליעזר ראובברגר:

אבל גברת, בשביל זה הוא מגיש תב"ע, בתב"ע הוא יכול לעשות גם 80, אם יאשרו לו את זה, זה הכל.

עו"ד ולנטינה נלין:

לא, העניין הוא ש-

אליעזר ראוכברגר:

את אומרת שזה הכשרת עבירה.

עו"ד ולנטינה נלין:

הוא כבר עשה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

שמענו, שמענו,

עו"ד ולנטינה נלין:

הוא כבר עשה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, זה שמענו.

עו"ד ולנטינה נלין:

זאת הבעיה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה שמענו, אין הבדל בין הכשרת עבירה ש-, זאת אומרת, ברור שיש הבדל מבחינת ה-, איך הוועדה צריכה להתייחס, אבל מבחינת הטיעון שלך אין שום הבדל, הכשרת עבירה של שתי קומות או של קומה או קומה וחצי. זה הכשרת עבירה, מקובל, בסדר.

עו"ד ולנטינה נלין:

כבודו, אני אנסה לקצר בדברים, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא לקצר, אין לי בעיה גם שתאריכי, אבל תתמקדי בנקודות כל פעם, תתקדמי קדימה, לא להסתובב סביב עצמך על אותה נקודה.

עו"ד ולנטינה נלין:

אוקי, ממשיכים להתקדם.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

עו"ד ולנטינה נלין:

וועדת ערר אמרה, בשום פנים אין יציאות לחצר, בפועל כבר בנויות יציאות לחצר. עכשיו, מבחינת כמות הקומות, היזם כבר בנה שם מרתף לכאורה, שיש למרתף הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הערר, רק שניה, סתם שאלה, הערר היה על היתר, לא על תב"ע. בתב"ע הוא יכול לעשות דברים נוספים. אני עכשיו מתעלם לרגע מהטיעון שלך על הכשרת עבירה, הטיעון של הכשרת עבירה צריך להתייחס, מסכים לגמרי. אבל אנחנו נמצאים בתב"ע, לא בהיתר. הוא אמר, בהיתר, וועדת ערר אמרה, בהיתר אפשר לעשות 1, 2, 3. בא יזם, מגיש תב"ע, בתב"ע אנחנו יוצרים דבר מחדש, יוצרים זכויות, יוצרים את הכל מחדש.

עו"ד ולנטינה נלין:

כן, אבל האם הוועדה המכובדת רוצה לייצר זכויות למישהו שכבר עבר על החוק?

אליעזר ראוכברגר:

הכל בסדר, זה אמרתי לך שזה את צודקת,

צחי ברים:

יש פה יועץ משפטי,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי לך, זה את צודקת וזה צריך להתייחס, אבל לא לכל הדברים מסביב שאת אומרת. כל הדברים שאת עושה, את בעצם מגישה התנגדות להיתר ולא התנגדות לתב"ע.

עו"ד ולנטינה נלין:

לא, אני מגישה, אני התנגדות שלי היא למעשה לתכנית שבאה להכשיר היתר. אני חושבת,

אליעזר ראוכברגר:

נקודה, אז אנחנו יכולים, אז את יכולה עכשיו לשבת, שמעתי אותך,

אמנון ארבל:

לא להכשיר היתר,

עו"ד ולנטינה נלין:
... שלי,

אליעזר ראוכברגר:
נלך הלאה.

אמנון ארבל:
לא להכשיר היתר, להכשיר את המצב הקיים את מתכוונת.

עו"ד ולנטינה נלין:
כן, בדיוק. כאילו, הוא כבר,

אמנון ארבל:
אז תסבירי למה את מתנגדת למה שמוצע בתכנית.

עו"ד ולנטינה נלין:
הוא כבר, הוא כבר קבע,

יהודה פרוידינגר:
נו, אז מה,

עו"ד ולנטינה נלין:
עובדות בשטח, והוא אומר לוועדה,

יהודה פרוידינגר:
תסבירי, תסבירי מה רע בתכנית.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:
בסדר, אבל תסבירי לנו,

אלדד רבינוביץ':

תסבירי מה הבעיה במה שהוא רוצה, לא למה זה לא מתאים לוועדת הערר. מה הבעיה במה שהוא רוצה עכשיו?

צחי ברים:

יש לך עוד טיעונים חוץ מ-,

אליעזר ראוכברגר:

אין כאן,

עו"ד ולנטינה נליון:

כן, כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אין כאן שום קשר לוועדת הערר.

עו"ד ולנטינה נליון:

כן, כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

וועדת הערר זה על היתר, אנחנו בתב"ע. זה שני מסלולים, זה כביש א' וזה כביש ב'.

אלדד רבינוביץ':

... זה לא מחייב אותנו.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, שניה, אלדד, אלדד. יש לי ניסיון בדברים האלה.

(מדברים ביחד)

עו"ד ולנטינה נליון:

שרה, את תדברי גם, כן, כן, את תדברי. אני פשוט, לדעתי,

אמנון ארבל:

איפה גרה מי שאת מייצגת?

עו"ד ולנטינה נליון:

היא משכירה דירה,

אמנון ארבל:

איפה אבל?

עו"ד ולנטינה נלין:

כן. הדירה, זה בדיוק מה שאני עכשיו רציתי להתייחס, כי זה קריטי ללקוחה שלי,

אמנון ארבל:

כן.

עו"ד ולנטינה נלין:

יש פה דירות של בניין במסילת ישרים, זאת הדירה של אוולין, ומה שהיה במקור, היה פה,

אמנון ארבל:

שניה, איפה פה? לא, איפה, איפה,

עו"ד ולנטינה נלין:

גם זה בסדר, גם זה בסדר. כן.

אמנון ארבל:

איפה פה, איפה פה, רואים את זה הכי טוב.

עו"ד ולנטינה נלין:

כן.

אמנון ארבל:

איפה היא גרה, באמצע?

עו"ד ולנטינה נלין:

אוי, אני עכשיו לא מבינה.

יוחנן וייצמן:

תמקד אותה.

עו"ד ולנטינה נלין:

זה פה, שניה. שניה.

אמנון ארבל:

זה החצר,

עו"ד ולנטינה נליון:

שניה, כן.

אמנון ארבל:

וזה החזית האחורית, היא גרה כאן?

עו"ד ולנטינה נליון:

שניה, שניה, שניה.

שירי גולדמן:

הנה, הנה, פה,

עו"ד ולנטינה נליון:

זה, כן, כן, כן.

שירי גולדמן:

זה, זה הבית.

עו"ד ולנטינה נליון:

כן, כן,

אמנון ארבל:

איפה היא גרה?

עו"ד ולנטינה נליון:

עכשיו,

אמנון ארבל:

פה.

עו"ד ולנטינה נליון:

פה, מה שהיה פה, היה איזשהו מבנה שירות קטנצ'יק, כן? ומה שאמרה הוועדה, אתם יכולים פה רק קומה אחת, ורעפים לא למגורים. מה שמבקשים בתכנית זה גג שטוח. מה שבפועל קורה שם, ויש לנו תמונות ואנחנו רוצים להראות, יש שם יציקה של קומה שלמה גבוהה, והכנות לעוד קומה. זה ממש בניגוד להחלטת וועדה,

אמנון ארבל:

שניה, אבל רגע, שניה, שניה, אני חייב,

עו"ד ולנטינה נליון:

מבחינת, שניה, מבחינת דירה,

אמנון ארבל:

לא, רגע, רגע, שניה, עזבי רגע הכנות לא הכנות. כרגע התכנית, נכון, מציעה במקום גג רעפים גג שטוח.

שירי גולדמן:

אבל יש את הצנרת.

אמנון ארבל:

אתם מתנגדים לזה, תסבירו למה.

עו"ד ולנטינה נליון:

כן, כן, כן.

שירי גולדמן:

צנרת.

עו"ד ולנטינה נליון:

כי זה ממש,

אמנון ארבל:

תסבירו למה, אני לא,

שירי גולדמן:

תן לה, תן לה, היא אומרת,

עו"ד ולנטינה נליון:

שניה, זה,

אמנון ארבל:

כן.

עו"ד ולנטינה נליון:

שייך לאוולין, כן?

אמנון ארבל:

כן.

עו"ד ולנטינה נליון:

יש פה מרפסת. המרפסת הזאת, זה בנוי ככה שהמרפסת הזאת היא למעשה מקור האור שם בדירה.

אמנון ארבל:

נו, אז ביטול גג רעפים אז זה ייתן לה יותר אור.

עו"ד ולנטינה נליון:

לא, לא, לא, פשוט מה שהוא מבקש לבנות שם למעשה שתי קומות,

אמנון ארבל:

אבל הוא לא מבקש שתי קומות,

עו"ד ולנטינה נליון:

הוא מבקש.

אמנון ארבל:

תסבירי,

עו"ד ולנטינה נליון:

הוא מבקש,

אמנון ארבל:

אני לא מבין.

עו"ד ולנטינה נליון:

זה העניין. בואו נראה, פשוט התמונה הזאתי לא מתאימה לזה.

אמנון ארבל:

זאתי התכנית.

עו"ד ולנטינה נלין:

פה, יש פה שתי נקודות. אפשר להזיז את זה? שניה,

אמנון ארבל:

כן.

עו"ד ולנטינה נלין:

חברים, בבקשה לא להזיז את זה, בבקשה. אוקי? מה שהיה פה זה מבנה קטנצ'יק והוועדה, וועדת ערר אמרה, יש קווי בניין קיים, בסדר, כאילו, תעשו משהו, לא קווי בניין, כאילו, יש איזשהו מבנה קיים, אתם יכולים במקומו לבנות משהו חדש. מה, מה בפועל הוא מבקש, שימו לב, עד כאן, בהיתר זה עד כאן, והוא מבקש משהו שממש יסתיר את האור ללקוחה שלי. הדירה שלה, אני לא יודעת, אולי,

שירי גולדמן:

קראנו להם,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

רגע, שניה.

שירי גולדמן:

... שהם בנו את החריגות.

צחי ברים:

הוא מבקש תכנית, תתייחסו לתכנית, מה אתם מתייחסים להיתר?

אמנון ארבל:

רגע, אני,

עו"ד ולנטינה נלין:

אני מתייחסת לתכנית.

צחי ברים:

יפה, אז אל תגידי מה בפועל, מה לא בפועל. מה הבעיה שלך במה שהוא מבקש?

עו"ד ולנטינה נלין:

הוא מסתיר את החלון.

אמנון ארבל:

רגע, שניה.

שירי גולדמן:

שאין אוויר ואין אור ברגע שהוא,

אמנון ארבל:

אני מנסה להבין רגע,

צחי ברים:

... בפועל, זה לא מה שבפועל.

אמנון ארבל:

חבר'ה, רגע. היזם תיכף יענה אבל אני רוצה להבין את הטענה שלך. את אומרת שכרגע,

שירי גולדמן:

איפה היזם?

אמנון ארבל:

בתכנית הקודמת, בהיתר היה בינוי עד לכאן, ... עד לכאן?

עו"ד ולנטינה נלין:

כן.

אמנון ארבל:

למרות שזה לא מסומן בתכנית, זאת אומרת שכל זה חדש, שמוצע כאן בתכנית,

עו"ד ולנטינה נלין:

זה הוא כבר בנה והוא רוצה לאשר את זה.

אמנון ארבל:

אני, תסבירי,

עו"ד ולנטינה נלין:

לא בתכנית,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

רגע, תקשיבי לי.

עו"ד ולנטינה נלין:

כן.

אמנון ארבל:

... לסמן את השינוי במפלסים ... בבניין הזה ... כל מה שמסומן כאן לא מסומן כחדש.

עו"ד ולנטינה נלין:

אבל זה חדש, זה סותר, זה סותר,

אמנון ארבל:

אז אני מנסה להבין את הטענה שלך. את טוענת שכל זה הוא חדש והוא לא מסומן, נכון?

עו"ד ולנטינה נלין:

כן. יש לנו, הבאנו, אנחנו יכולים להראות מה שקורה בהיתר. This is היתר?

דובר לא מזוהה:

.This is the third? Which one

עו"ד ולנטינה נלין:

Yes, the third. מה שאושר. אני פשוט אראה איפה זה היה במקור, הוא ממש לא עד הקו הזה. וזה ממש פוגע בדירה, ההארכה הזאת.

(מדברים ביחד)

עו"ד ולנטינה נלין:

זה היה הרבה הרבה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא רוצה, היא תשב אני לא עובד אצלה.

עו"ד ולנטינה נלין:

ואתה רואה? עכשיו זה עד כאן, זה היה עד כאן, וזה היה רעפים, ופה הוא רוצה ממש ממש שהיא לגמרי תסתיר את הדירה הזאת, חלקה 42. הוא ממש הורס לה את הדירה לאוולין.

אמנון ארבל:

כן, אני מנסה להבין את הטענה, תיכף, בואו,

עו"ד ולנטינה נלין:

כן, כן. אז פה אתם רואים, כאילו מסומן ככה,

אמנון ארבל:

זה היתר הבנייה? שניה, רק שנבין, זה היתר הבנייה,

יוחנן וייצמן:

את אומרת שהתכנית מרעה את מצבה לגבי, מההיתר. נכון?

עו"ד ולנטינה נלין:

כן. ממש, ממש פוגעת.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא ראינו בנייה לכיוון החצר בתכנית.

אמנון ארבל:

היא טוענת שזה לא מסומן, ובפועל מבקשים,

צחי ברים:

לא, היא טוענת שיש בתכנית כאן, בינוי שהוא לא מסומן כחדש, וחדש בהיתר.

עו"ד ולנטינה נלין:

עכשיו הוא מבקש בתכנית עד כאן, והוא למעשה כבר יצא,

עו"ד בני גנוניאן:

אבל הנה, זה כבר בהיתר, נו מה.

אמנון ארבל:

לא, רואים את זה,

דובר לא מזוהה:

קודם כל זה לא ההיתר,

עו"ד בני גנוניאן:

זה בהיתר.

אמנון ארבל:

הנה, אבל את רואה אותו דבר,

עו"ד ולנטינה נלין:

זה לא אותו דבר. זה עד כאן עכשיו.

דובר לא מזוהה:

זה לא ההיתר, המעלית לא,

דובר לא מזוהה:

... זה יותר עבה.

עו"ד ולנטינה נלין:

החדר עכשיו עד כאן, המעלית,

אמנון ארבל:

בסדר, הבנתי, תיכף ישיבו.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

בסדר, הבנו את הטענה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נחכה לתשובה. ולנטינה, מה עוד? אמי.

אמנון ארבל:

אני הבנתי, תיכף יענו.

אליעזר ראוכברגר:

הבנו. יש לך עוד משהו לומר?

עו"ד ולנטינה נלין:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן. יש לך עוד שתי דקות וסיימת, קדימה.

עו"ד ולנטינה נלין:

המרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

מרפסות.

עו"ד ולנטינה נלין:

המרפסות,

אמנון ארבל:

רגע, רק שניה לעניין הגג שאמרת. הם מבקשים בתכנית כן לבטל את גג הרעפים, לעשות גג שטוח. למה אתם מתנגדים לזה?

עו"ד ולנטינה נלין:

כן, כי זה ממש, ממש יסתיר את כל החלונות.

אמנון ארבל:

הם משטיחים אבל, הם לא עושים גג רעפים.

עו"ד ולנטינה נלין:

לא, לא, לא מנמיכים.

אמנון ארבל:

הם מבטלים את גג הרעפים.

עו"ד ולנטינה נלין:

במקום גג רעפים הם פשוט רוצים עוד קומה.

אמנון ארבל:

טוב, אוקי.

עו"ד ולנטינה נלין:

זה גובה אחר, זה הרבה יותר גבוה וזה מסתיר לגמרי, וזה הרבה יותר רחב, זה ממש,

אמנון ארבל:

אוקי.

עו"ד ולנטינה נלין:

על כל המרפסת של הלקוחה שלי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה עוד?

עו"ד ולנטינה נלין:

זה יהרוס לה את הדירה.

אליעזר ראוכברגר:

זהו?

עו"ד ולנטינה נלין:

ואני עוד רציתי להגיד עוד משהו, לגבי זה, לגבי קומת גג,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד ולנטינה נלין:

בקומת גג שהיא עכשיו הרבה יותר גבוהה, בונים שתי מרפסות חדשות, מבקשים בתכנית שהם יהיו ממש צופות לבניין של לקוחה, כאילו, זה מבטל,

שירי גולדמן:

כל הבניין,

עו"ד ולנטינה נלין:

כל פרטיות של האנשים שגרים שם.

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק?

עו"ד ולנטינה נלין:

המרחק הוא איזה 4 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אוקי.

עו"ד ולנטינה נלין:

אז אין, אנחנו לא מתנגדים למרפסות לכיוון מסילת ישרים,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, תודה גברתי. אתה רוצה להוסיף עוד משהו, הבן של אוולין?

עו"ד ולנטינה נלין:

יש גם מייקל, שהוא אדריכל, ואולי הוא יכול להתייחס.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, אין צורך, אנחנו רק עוד משפט, כי אני חושב ש-

דובר לא מזוהה:

... מה שיש לי עוד להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דובר לא מזוהה:

... שהיא אמרה,

אליעזר ראוכברגר:

שניה, חברים, אל תפריעו.

דובר לא מזוהה:

יש את הנושא טיפה של רעש, כאילו, של לבנות, המעקות עצמם כרגע מתוכננות למעקות ממש דקות, ואולי לבדוק עניין של רעש, לבנות משהו יותר מאסיבי, כי זה ממש צמוד אלינו.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, זה עניין שבהיתר, לא בתב"ע.

דובר לא מזוהה:

ובאופן כללי יש תחושה שבפרויקט הזה מנסים כל הזמן מתחת לקרקע לייצר שינויים מבלי ליידע אותנו, מבלי זה, וכל ההתנהלות היא מאד מאד בעייתית.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הלאה. גברתי, את רצית להיות אחריו, אחרי, בבקשה.

שירי גולדמן:

... אחריו.

אליעזר ראוכברגר:

גברת שירי גולדמן ושרה פיליפ. רק את שמך בבקשה?

שירי גולדמן:

שירי גולדמן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, גברתי.

שירי גולדמן:

כשהיזם התחיל, רצה להתחיל לבנות, הוא הבטיח הבטחות הרבה לפני שהוא התחיל, בא ודיבר וישב אצלי שעות בבית. הוא גם איים עליי לפני שבועיים שאם אני לא אוריד את ההתנגדות שלי, הוא יבוא ויתבע אותי על עבירות בנייה בבניין שאני גרה, שבעלי בנה. בעלי היה קבלן, והוא בנה בירושלים הרבה בניינים. וזה קצת מפריע לי שהוא מאיים עליי. אמרתי לו, אין בעיה, אתה תלך ואתה תגיש, ואם צריך לתקן ואם צריך להרוס יהרסו אצלי, אבל אתה לא תאיים עליי, וסגרתי לו את הטלפון. הוא התקשר אליי, וזה הציק לי. הוא באמת ישב אצלי בבית שעות, שעות הוא ישב אצלי בבית.

חיים כהן:

ומה ההבנות שהגעתם?

שירי גולדמן:

הבטיח לי הרבה הבטחות.

חיים כהן:

ומה ההבנות,

אליעזר ראוכברגר:

בואי תציגי לנו התנגדויות תכנוניות.

שירי גולדמן:

התנגדות שלי,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא וועדה לבוררות בסכסוכים ביניים.

שירי גולדמן:

זה כן לבוררות, אתם גם בעצמכם,

אליעזר ראוכברגר:

רק תכנוני, רק תכנוני, אנחנו וועדת תכנון ובניה.

שירי גולדמן:

הלא אתם באתם וכתבתם,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא סכסוכי שכנים.

שירי גולדמן:

התנהלות היזם, זלזול במוסדות החוק ובשלטון,

אליעזר ראוכברגר:

את כל זה קראנו, את אמרת שיש לך,

שירי גולדמן:

אתם כתבתם את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמרת שיש לך מה להוסיף על הכתוב.

שירי גולדמן:

עכשיו, מה שהוא בונה, הוא בונה ארבע קומות במקום שלוש, שש קומות במקום חמש, על מה ולמה?

חיים כהן:

מה זה מפריע לך?

שירי גולדמן:

הלא אחוזי בנייה הוא קיבל מעל ומעבר.

חיים כהן:

מה זה מפריע לך?

שירי גולדמן:

מה זה מפריע לי? בוא אליי הביתה ותראה למה זה מפריע לי.

חיים כהן:

תסבירי, אני לא צריך לבוא אליך הביתה, את פה, תסבירי פה.

שירי גולדמן:

לא, אני אומרת לך, בוא אליי הביתה,

חיים כהן:

לא בא הביתה, את פה, תסבירי,

שירי גולדמן:

הם בתוך הבית שלי.

חיים כהן:

מה זה מפריע.

שירי גולדמן:

הם בתוך הבית שלי.

חיים כהן:

מה, תסבירי, מה. אנחנו פה לשמוע, תסבירי מה.

שירי גולדמן:

... אני היום לא יכולה ללכת בסלון שלי חופשי,

חיים כהן:

למה?

שירי גולדמן:

למה החלונות שלו,

חיים כהן:

יפה, את מתחילה לדבר, למה? כי זה קרוב, כי זה רחוק?

שירי גולדמן:

כי זה קרוב.

חיים כהן:

תדברי, אנחנו לא,

אליעזר ראובברגר:

יש לה פגיעה בפרטיות.

חיים כהן:

בסדר, שתסביר.

שירי גולדמן:

זה שאלה של פרטיות.

חיים כהן:

אוקי.

שירי גולדמן:

מה שקורה, שהוא עושה בסביבה שהוא בונה מה שהוא רוצה, אם זה להוריד עץ של 50 שנה בגינה שלי מהגינה שהוא הבטיח לי שהוא לא יוריד את זה, הוריד את זה בקטעים. היום הוא גזם אותו, סופית אין שם עץ. זה עץ שצמח ופשוט היה מדהים בקיץ ובחורף. הרס את הגינה, בוא תראה, זה זבל, הפך להיות שם מקום שהוא זבל. הוא בנה מרתף, העברנו, לא התלוננו. היום לך תסתכל, חלונות של מטר על 60 ס"מ במרתף, מה, הוא רוצה להפוך את זה לדירות? יש לנו בעיה של חניות בבניין, יש לנו בעיה של עודף אנשים. אני לא מבינה, אין התחשבות בדיירים? ערך הדירה שלי ירד לפחות ב-30% בתקופה הזו, והוא בא ומבטיח לי ורוצה לתת לי, לתקן לי, לסדר לי, שאני אוריד את ההתנגדות שלי?

אליעזר ראובברגר:

אולי תציעי לו לקנות את הדירה שלך ב-30% פחות.

שירי גולדמן:

גם הצעה כזו הייתה והוא לא, הוא קיבל, הוא רצה לבנות על הדירה של אוולין ובסוף הוא ירד מזה.

אליעזר ראובברגר:

אוקי, תודה. עוד מישהו, מישהי, רוצים?

שירי גולדמן:

הלא לא ייתכן שהעירייה תיתן לו תוספת של בנייה, עבירות בנייה בלי, אני, לא, אני אגיד לך משפט נוסף. כשבעלי בנה את הבניין, ביקש קומה נוספת. ארבע שנים חיכינו ולא אפשרו לנו, ולא נתנו לו, והאדון בא, לא רק,

אליעזר ראובברגר:

לפני כמה שנים זה היה?

שירי גולדמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לפני כמה שנים זה היה?

שירי גולדמן:

לפני 15 שנה זה היה.

אליעזר ראוכברגר:

העולם השתנה,

שירי גולדמן:

העולם לא השתנה, האזור לא השתנה,

דובר לא מזוהה:

... לא השתנה.

שירי גולדמן:

האזור אותו דבר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

שירי גולדמן:

זה אותו, זה נחלאת.

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד מישהו, מישהי, שרוצה לומר משהו?

דובר לא מזוהה:

שרה, שרה, שרה,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו את מייקל שהייתי רוצה שמייקל יסביר,

דובר לא מזוהה:

שרה,

אליעזר ראוכברגר:

גברת, בבקשה.

שרה פיליפ:

אני רציתי, כל מה שאמרו פה,

אליעזר ראוכברגר:

שמך לפרוטוקול.

שרה פיליפ:

שרה פיליפ.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, גברתי.

שרה פיליפ:

כל מה שאמרו כבר,

אליעזר ראוכברגר:

את מצטרפת.

שרה פיליפ:

כן. עכשיו, ומה שכן, אמרו שאם יש שינויים יודיעו לאנשים בזמן שמפרסמים את זה. לא קיבלתי שום הודעה, רק אחר כך השכנים אמרו שיש שינויים וקראו לי ואמרו לי. וזה גם לא,

שירי גולדמן:

שום מכתב לא הגיע,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה.

שירי גולדמן:

על שום שינוי שלו.

שרה פיליפ:

ואם צריך עוד להוסיף מבחינה טכנית, הייתי מבקשת שמייקל, האדריכל שלי, ידבר.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שמיצינו את הדברים. בוא ניתן להם להשיב, אם יהיה עוד משהו שתרצו אחרי מה שהמבקשים ישיבו אז כמובן יהיה לכם זכות תגובה. אוקי? מי משיב?

עו"ד בני גנוניאן:

עו"ד בני גנוניאן, בא כח המבקשים.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אדוני.

עו"ד בני גנוניאן:

צהרים טובים. אנחנו בעצם מדברים על תכנית שהיא בלב ליבה של העיר ירושלים, תכנית שבאה להוסיף על בינוי של היתר קיים שכבר אושר גם בוועדת ערר ועוד מעט גם ניגע בוועדת ערר. למעשה התכנית שלנו, תכנית צנועה מאד שבאה להוסיף בסך הכל ארבע יחידות דיור,

דוברת לא מזוהה:

שש.

עו"ד בני גנוניאן:

ללא תוספת קומות, ללא שינוי בגובה הבניין, ללא שינוי בהיבטי שימור, ללא שינוי בהיבטי עצים וכולי וכולי. לבוא ולהקים בניין שהוא להשכרה כולו, וכחלק מאותם ... וגם חלק מהמלצת המחלקה שכל הדירות כולן יהיו מושכרות לתקופה מסוימת, ובסך הכל בניין במע"ר של 16 יחידות, התכנית שלנו, 4 יחידות על מצב קיים. לגבי אותן חריגות בנייה לכאורה, אז אצלנו אין חריגות בנייה. עוד מעט ניגע אצל מי כן יש חריגות בנייה. אצלנו אין לא עבירות בנייה ולא חריגות בנייה. אין שימוש היום בחלל גג רעפים, אותו שימוש שבעצם התכנית הזאת באה להכשיר, ואין,

אמנון ארבל:

הוא קיים בגובה?

עו"ד בני גנוניאן:

הגובה קיים.

דובר לא מזוהה:

הוא יותר נמוך.

עו"ד בני גנוניאן:

הגובה אפילו, הגובה קיים, הגובה קיים. מה שמבקשת התכנית, שניה, מה שמבקשת,

אמנון ארבל:

מה שבנוי היום בפועל תואם לגובה של ההיתר?

(מדברים ביחד)

עו"ד בני גנוניאן:

מה שבנוי היום בפועל,

דובר לא מזוהה:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, סליחה, גברתי, הוא לא הפריע לך. יש סדר פה, עם כל הכבוד.

דוברת לא מזוהה:

כן.

עו"ד בני גנוניאן:

הגובה של גג הבניין, רום גג קומת הרעפים, תואם את היתר הבנייה שניתן. נקודה. ולכן אין חריגות בנייה. עכשיו, על זה מה שנקרא מי שיש לו חמאה שלא יצא לשמש, כי דווקא לאותם מתנגדים יש חריגות בנייה, ויש חריגות בנייה מזוירות, זה לא חריגות בנייה סתם.

אמנון ארבל:

רגע, לפני זה אני רוצה לשאול, לגבי הטענה לגבי הבניין מאחורה של הקומה, אתה יכול להתייחס לגובה שלו, לקונטור שלו אם הוא תואם להיתר או, היא טענה שחלק פה, כל החלק המזרחי,

עו"ד בני גנוניאן:

תואם,

אמנון ארבל:

הוא לא תואם להיתר,

עו"ד בני גנוניאן:

תואם.

אמנון ארבל:

גם בגובה וגם ...

דוברת לא מזוהה:

לא תואם.

עו"ד בני גנוניאן:

אז היא טועה ומטעה, הוא תואם להיתר הבנייה, ככתבו וכלשונו. אז אני אעשה את זה באמת בקצרה. המתנגדים יש להם חריגות בניה רציניות ביותר, אני מראה לכם בעצם תמונה של אותה דירה בקומה העליונה בבניין המתנגדים, אנחנו רואים פה פתיחה של גג הרעפים, אחרי מרפסות, מרפסות שבנויות ללא היתר בנייה. אני רק מציין, תשימו לב, התמונות האלה צולמו מגג הפרויקט שלנו. זאת אומרת, כאשר באים וטוענים היום בפגיעה באור, אוויר, פרטיות, אני לא מצליח להבין כי כבר היום במצב הבנוי היום לפי היתר, זה המצב הקיים. לא רק זה, הם גם הגביהו את הבניין שלהם ב-60 ס"מ. בתמונה הבאה שאתם רואים כבר, בתמונה האחרונה, אנחנו רואים בעצם תוספת כמו שאתם רואים פה, כל התוספת הזאת בדירת המתנגדת, כל התוספת הזאת,

שירי גולדמן:

מי זה המתנגדת?

עו"ד בני גנוניאן:

עד גבול המגרש, עם חלון לגבול המגרש שלנו, כל זה בחריגת בנייה.

דוברת לא מזוהה:

זה לא הבית שלנו,

דוברת לא מזוהה:

אבל זה התוספת שאתם בניתם.

שירי גולדמן:

זה שלכם.

עו"ד בני גנוניאן:

אז באים לפה מתנגדים,

אברהם גוטסמן:

זה לא שלנו.

עו"ד בני גנוניאן:

ששש, גוטסמן, תן לי.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

היא טוענת שהבניין ליד בנישה, לא זה.

שירי גולדמן:

אני לא מבינה על מה הוא מדבר.

עו"ד ולנטינה נלין:

אתה מצביע על בניין שהיזם בנה,

אמנון ארבל:

היא טוענת, היא טוענת שהיא לא,

אברהם גוטסמן:

... קיר לשימור,

אמנון ארבל:

שניה, שניה, רגע. היא טוענת, לא זה הדירה שלה אלא הדירה שלה היא פה.

שירי גולדמן:

אתה מוכן לתת לנו, כדי שאנחנו גם נראה על מה מדובר?

אברהם גוטסמן:

בוא נפתח דקה אחת,

עו"ד בני גנוניאן:

הנה, זו הדירה שלך,

דוברת לא מזוהה:

זה לא הבניין שלך.

עו"ד בני גנוניאן:

זו הדירה שלך.

דוברת לא מזוהה:

לא,

שירי גולדמן:

לא.

עו"ד ולנטינה נליון:

זה התוספת שאתם בניתם.

שירי גולדמן:

זה התוספת ש-

אברהם גוטסמן:

לא, לא, זה לא,

עו"ד ולנטינה נליון:

אדוני, זה מה ש-, אתה מצביע על מה שאתם בניתם, ובאמת בניתם ארבע קומות במקום שלוש.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

פה.

אברהם גוטסמן:

פה, רגע, רגע,

אמנון ארבל:

הדירה שאתם מראים היא זאתי.

עו"ד ולנטינה נלין:

הוא משקר.

אברהם גוטסמן:

יש, זה עבירה אחת, ועבירה שניה, פה יש קיר לשימור,

אמנון ארבל:

אוקי.

אברהם גוטסמן:

בקריר אפס, הם הלכו בשביל לפתוח אוויר לדירה שלהם,

דוברת לא מזוהה:

זה ... זה לא ...

אברהם גוטסמן:

הורידו פה קיר לשימור, עשו פה פתח,

עו"ד ולנטינה נלין:

על מה אתה מדבר?

אמנון ארבל:

לא, זה הדירה ש-,

שירי גולדמן:

זה הדירה של לוי.

עו"ד בני גנוניאן:

בבניין המתנגדים. אז זה לגבי,

אמנון ארבל:

לא, שניה, שניה, רק להבין. התוספת שאתה מראה,

דובר לא מזוהה:

אתה מצביע על הבניין ליד.

אמנון ארבל:

פה במגרש הזה היא לא קשורה אל המתנגדת,

שירי גולדמן:

אבל זה לא קשור אלינו.

אמנון ארבל:

אבל זה מה שאמרת, אני, תקשיבו רגע. לגבי הקיר הבנתי, אבל זה לא קשור אליהם.

אברהם גוטסמן:

... פה הקיר שהם טוענים שהקמתי,

אמנון ארבל:

זה הבנתי, ...

אברהם גוטסמן:

לקו אפס, הם פתחו פה קיר לשימור, שבקו אפס, שהוא קיר פרטי,

אמנון ארבל:

שמה, זה הקיר הזה?

אברהם גוטסמן:

הקיר הזה, כן.

אמנון ארבל:

לא פה אלא פה.

שירי גולדמן:

זה מאיר.

דובר לא מזוהה:

כן.

אמנון ארבל:

כן, מה ...?

אמנון ארבל:

זה, זה.

אליעזר ראוכברגר:

בתחתית התמונה, בתחתית הבניין.

אברהם גוטסמן:

כן. הנה, אתה רואה פה?

דובר לא מזוהה:

זה השכן.

אברהם גוטסמן:

פתחו פה קיר בקו אפס, פרצו פה חלון.

שירי גולדמן:

זה השכן, זה מאיר, ... בכלל.

אברהם גוטסמן:

ועכשיו מגיעים לטעון שאנחנו מפריעים להם.

אמנון ארבל:

טוב.

עו"ד בני גנוניאן:

אז זה,

אברהם גוטסמן:

זה הדירה של משפחת אוולין.

עו"ד בני גנוניאן:

בסדר, אברהם,

שירי גולדמן:

זה לא אוולין,

דובר לא מזוהה:

לא, הוא מדבר על הקיר שלנו.

עו"ד ולנטינה נלין:

ממש לא.

עו"ד בני גנוניאן:

אברהם, אברהם,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, נו בסדר, בסדר. הבנו.

עו"ד בני גנוניאן:

זה לגבי המתנגדים,

דובר לא מזוהה:

אנחנו יודעים,

עו"ד בני גנוניאן:

זה לגבי היעדר חריגות,

אליעזר ראוכברגר:

זה שהם יש להם חריגות זה טענת משנה. הטענה העיקרית שלו,

עו"ד בני גנוניאן:

אז בסך הכל,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא עשיתי עבירות.

עו"ד בני גנוניאן:

יפה מאוד, תודה רבה. אנחנו מדברים, כמו שאמרתי, התוספת בתוך הקונטור, בתוך הגובה של הבניין הקיים, למעשה הכשרה של חלל גג הרעפים למגורים עם 77 מטר, וזה בעצם תוספת שאנחנו מבקשים.

אמנון ארבל:

אבל רגע אני רק, רק אחדד, כי באמת ... זה החתך של הבניין. כאילו, כל הקומות לא בנויות לפי היתר הבנייה, הם בנויות במפלסים אחרים.

עו"ד בני גנוניאן:

הנמכה של מפלס הרצפה.

אמנון ארבל:

אבל בפועל הבניין שבנוי הוא לא בנוי לפי ההיתר, הוא בנוי,

עו"ד בני גנוניאן:

נכון, אבל,

אמנון ארבל:

לפי מה שמוצג פה.

עו"ד בני גנוניאן:

אבל גובה הבניין,

אמנון ארבל:

חוץ מ-, לא, אמרת אין בכלל עבירות בנייה.

עו"ד בני גנוניאן:

נכון.

אמנון ארבל:

אבל אם אתה מחלק שונה את מספר הקומות ומייצר עוד קומה זה עבירת בנייה, לא?

אברהם גוטסמן:

זה לא יוצר עוד קומה.

עו"ד בני גנוניאן:

זה לא יוצר עוד קומה.

עו"ד ולנטינה נליון:

יוצר עוד קומה.

עו"ד בני גנוניאן:

גג הרעפים,

שירי גולדמן:

זה עוד קומה,

אברהם גוטסמן:

אושר למגורים.

שירי גולדמן:

זה עוד קומה.

עו"ד בני גנוניאן:

הגג רעפים מאושר למגורים, אבל מה שקובע למעשה,

עו"ד ולנטינה נלין:

אבל לא שתי קומות בגג רעפים.

אליעזר ראוכברגר:

גברת ולנטינה, את רוצה שיהיה לך זכות תגובה? אז עכשיו את לא מדברת.

עו"ד בני גנוניאן:

אמי, גובה הבניין הוא בהתאם להיתר הבנייה.

אמנון ארבל:

גובה הבנתי, אבל כשאתה בונה בניין לא לפי ההיתר בקומות אחרות בשונה מחלוקה אחרת, זה לא בעיניך עבירת בנייה?

עו"ד בני גנוניאן:

החלוקה היא עדיין לא מוסיפה פה אבל קומה.

אמנון ארבל:

...

עו"ד בני גנוניאן:

היא לא מוסיפה קומה.

אמנון ארבל:

... הבנתי. טוב.

עו"ד בני גנוניאן:

עכשיו, לגבי היעדר פגיעה בעוררים, במתנגדים, בסיבוב הקודם באמת עם אותם מתנגדים, עם אותם עוררים, אמרה וועדת ערר, בניגוד למה שאמרה פה, אמרה וועדת ערר שבאזור הזה ובמיקום הזה ובחלקה הזאת מגיעה אפילו תוספת של שתי קומות וגג רעפים, אבל בגלל טענות המתנגדים היא הורידה לנו קומה אחת. זאת אומרת, כבר היום במסגרת וועדת ערר, קיצצו לנו קומה אחת.

דוברת לא מזוהה:

מעניין, הורידו את זה.

עו"ד בני גנוניאן:

קיצצו לנו קומה אחת, ולכן וודאי שהיום אותם מתנגדים לא יכולים לטעון לפגיעה.

אמנון ארבל:

גם השאלה הזאתי, גובה של הבניין של קומה אחת לא גבה לעומת ההיתר, נכון?

עו"ד בני גנוניאן:

בוודאי שלא.

אמנון ארבל:

אוקי, ואתם כן מבקשים לבטל את גג הרעפים לגג שטוח. אתם יכולים להסביר, זה למה ולמה זה לא פוגע?

עו"ד בני גנוניאן:

אז זה אני אסביר. לטעמי דווקא לשנות מגג רעפים לגג שטוח לא פוגע, כי למעשה אני מוריד דה פקטו את גובה הבניין,

אמנון ארבל:

ההבדל, אני שואל, ההבדל הוא משמעותי,

עו"ד בני גנוניאן:

את גובה הבניין, אבל לצורך העניין, אמי, אנחנו מוותרים על זה.

אמנון ארבל:

סבבה.

עו"ד בני גנוניאן:

בסדר? אני,

אמנון ארבל:

לא, כי ההבדל הוא משמעותי בעיניי, שגג רעפים אתה לא יכול להשתמש בו וגג שטוח אתה יכול להשתמש בו.

עו"ד בני גנוניאן:

לצורך העניין אנחנו,

אמנון ארבל:

אוקי.

עו"ד בני גנוניאן:

מוותרים על ה-, מוותרים על העניין הזה בתב"ע שלנו.

אמנון ארבל:

טוב.

עו"ד בני גנוניאן:

כמו שאמרתי, הוועדה, יותר נכון מהנדס העיר ביקש שבאמת כל הדירות כולן יהיו להשכרה, אנחנו נענינו לבקשה הזאת ומוכנים לה.

דוברת לא מזוהה:

... 15 שנה, זה ירד ה-5.

עו"ד בני גנוניאן:

לגבי פתחים למסחר, לגבי, מה הגודל של ...?

אברהם גוטסמן:

40 ו-60.

עו"ד בני גנוניאן:

40 ו-60 מטר. לגבי פתחים למסחר, אנחנו לא מבקשים, אחד, וועדת ערר לא קבעה שאי אפשר פתחים לכיוון החצר, ושתיים אנחנו לא מבקשים את זה אז זה גם ככה לא,

עו"ד ולנטינה נלין:

כבר בניתם את זה.

עו"ד בני גנוניאן:

זה גם ככה לא שונה מהיתר הבנייה ולכן,

אלדד רבינוביץ':

קיימים פתחים כרגע ב...?

עו"ד ולנטינה נלין:

כן, כן, כן, הנה, זה פתח שבנו, זה לכיוון החצר. אדוני, תסתכל,

עו"ד בני גנוניאן:

אנחנו,

אלדד רבינוביץ':

אני רוצה לשמוע אותו.

אברהם גוטסמן:

רגע, אם מדברים על שימור אז זה מה שהיה ליורם.

עו"ד בני גנוניאן:

הפתחים היום,

עו"ד ולנטינה נלין:

לא, לא, לא, זה חדש. זה חדש.

עו"ד בני גנוניאן:

הפתחים,

אברהם גוטסמן:

זה שימור.

עו"ד בני גנוניאן:

הפתחים היום,

דוברת לא מזוהה:

לא נכון,

עו"ד ולנטינה נלין:

זה חדש.

דוברת לא מזוהה:

זה חדש, זה לא היה.

אלדד רבינוביץ':

ביקשתי לשמוע אותו, רגע.

עו"ד ולנטינה נלין:

סליחה.

עו"ד בני גנוניאן:

הפתחים היום הם בהתאם להיתר הבנייה ובתכנית הנדונה כעת ולא ... שטחים לכיוון החצר. כל החזית המסחרית יושבת על מסילת ישרים כפי שאמרה הוועדה בהיתר של התמ"א 38.

אלדד רבינוביץ':

לא נפתחו, לא נפתחו פתחים?

עו"ד בני גנוניאן:

לא. לגבי חומרי בניין, מעקה פלדה ברזל, גם בזה הוועדה וודאי לא דנה במסגרת תב"ע אלא במסגרת רישוי בנייה. חומרי בנייה, חומרי מעקות יידונו במסגרת הליך הרישוי. מה? וודאי, וודאי, כל עוד זה, לגבי המעקות החדשים, אם יהיו במסגרת התכנית הזאת. זהו, אנחנו סיימנו את המענה שלנו, תודה.

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז. כן, גברתי.

שרה פיליפ:

יש לי שאלה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

שרה פיליפ:

איך הוא הגיש תכנית מקורית, הראשונה, שזה שש קומות,

דוברת לא מזוהה:

חמש.

שרה פיליפ:

חמש קומות, ופתאום באותו גובה הוא בונה שש קומות? זאת אומרת, הוא בא כבר התחיל את התכנית ברמאות, נתן תקרות של 50 ס"מ, גובה של תקרות של 3.5, הוא הנמיך אותם, ובדיעבד הוא ידע מראש שהוא הולך לבנות קומה נוספת?

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר נאמר פה, את לא חידשת את זה עכשיו, זה נאמר פה כבר, כבר אמי חידד איתו את זה.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

יכולנו לעשות,

שרה פיליפ:

אני רוצה שתסבירו איך,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אנחנו נדון,

שירי גולדמן:

אז הוא, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נדון בזה עוד מעט בדיון הפנימי, עוד כמה דקות.

שירי גולדמן:

לא, לא. אוקי, הוא אומר אין חריגות, זה לא נקרא חריגה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר אין חריגה בגובה.

שירי גולדמן:

אה, הוא אמר אין חריגות בנייה,

דובר לא מזוהה:

בדירה שהגשת,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר שאין לו חריגה בגובה.

שירי גולדמן:

עכשיו עוד דבר, עוד דבר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא חזר על זה לפחות חמש פעמים, אין חריגה בגובה. הוא חידד איתו את מה שאת אומרת, בסדר.

שירי גולדמן:

אז יש חריגות בנייה. מה לגבי, אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

יש חריגה במה שהוא אמר מולו,

שירי גולדמן:

עוד דבר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר את זה.

שירי גולדמן:

המקלטים שנבנו, המחסנים שנבנו,

אליעזר ראוכברגר:

אמי.

שירי גולדמן:

זה לא היה בתכנית עם חלונות, בוא תראה איזה חלונות, זה הופך להיות דירות שם. חלונות של מטר על 60, 1.20 מטר על 60. זה לא חריגה? איך ניתן לו?

אמנון ארבל:

איפה, איזה מחסנים את מדברת?

דובר לא מזוהה:

הוא בנה מחסנים מתחת לבניין, שלא היו בתכנית המקורית.

עו"ד ולנטינה נליון:

מרתף לא היה בהיתר.

שירי גולדמן:

לא היה מרתף בכלל.

עו"ד ולנטינה נליון:

הוא כבר בנה מרתף.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, זה עכשיו את טוענת חדש. אתה רוצה לענות על זה, גנוניאן?

שירי גולדמן:

לא,

דובר לא מזוהה:

לא, לא, זה נאמר.

שירי גולדמן:

זה נאמר. זה נאמר על ידיו וזה נאמר על ידי כבר.

דובר לא מזוהה:

המרתפים שנבנו הם לא בתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

מחסנים כן, לכן הוא אמר שהוא לא השיב על זה.

שירי גולדמן:

זה לא היה במסגרת, זה לא היה בתכנית,

אמנון ארבל:

איפה יש מחסנים פה?

שירי גולדמן:

לא היה בתכנית.

אמנון ארבל:

איפה יש מחסנים?

שירי גולדמן:

שרה, איפה התמונה?

עו"ד ולנטינה נלין:

הנה.

שרה פיליפ:

יש לו בדיסק on key.

אליעזר ראוכברגר:

את דיברת על מחסנים.

אמנון ארבל:

אבל איפה הם?

עו"ד ולנטינה נלין:

יש דיסק on key עם תמונות, אבל אני יכולה להראות,

אמנון ארבל:

בבקשה.

אריאל גולן:

בהיתר שיצא.

אמנון ארבל:

איפה המחסנים? אתה יכול להראות?

שירי גולדמן:

לא היה בהיתר הראשון, לא בשני ולא בשלישי.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

מתחת, מתחת.

אמנון ארבל:

מתחת לזה, אין קומה מתחת אבל,

דובר לא מזוהה:

יש, יש.

אמנון ארבל:

לא ראיתי. איפה?

אליעזר ראוכברגר:

... מחסנים.

אמנון ארבל:

רגע.

עו"ד ולנטינה נליון:

לא, זה המרפסות שמבקשים בתכנית,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר.

עו"ד ולנטינה נלין:

וכבר בונים אותם.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר.

צחי בריס:

גם המרתף הוא מבקש בתכנית.

אמנון ארבל:

רגע, אני רוצה לראות, שניה.

דוברת לא מזוהה:

הנה, היא מראה.

אמנון ארבל:

הקומה הכי, אבל אני מנסה להבין, רגע, אני שאלתי אותו.

עו"ד ולנטינה נלין:

הנה מרתף,

אליעזר ראוכברגר:

... זה לא מחסן.

אמנון ארבל:

להקטין?

אליעזר ראוכברגר:

זה חלק מהקומות, זה חלק מיחידות הדיור.

עו"ד ולנטינה נלין:

אז זה העניין, שזה,

יוחנן וייצמן:

בוא נספור שניה, אמי, אתה יכול להעלות שניה את,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הוא יעלה את התכנית,

אמנון ארבל:

אני מנסה להבין רגע איפה המחסנים. זה הכי נמוך, זה הכי קטן, סליחה.

דובר לא מזוהה:

אין את כל הנספח.

אמנון ארבל:

זה מחשב, זה לא ...

דובר לא מזוהה:

הנה, הנה, אוקי.

(מדברים ביחד)

שירי גולדמן:

הוא בנה את זה.

עו"ד ולנטינה נליון:

הוא בנה מרתף,

אמנון ארבל:

אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

תראה את זה רגע.

אמנון ארבל:

הנה, אני מנסה לשאול אותו. איפה?

עו"ד ולנטינה נלין:

יש פה עוד משהו לגבי דירה של אוולין.

יוחנן וייצמן:

זה נמצא בתכנית או לא נמצא?

אברהם גוטסמן:

נמצא.

יוחנן וייצמן:

בהיתר.

עו"ד ולנטינה נלין:

לא, לא, לא,

אברהם גוטסמן:

בהיתר לא, אבל זה,

עו"ד ולנטינה נלין:

בהיתר אין מרתפים, אנחנו,

אברהם גוטסמן:

כן קיבלנו על זה אישור וועדה, בהיתר אחר קיבלנו על זה אישור.

שירי גולדמן:

למה לא מיידעים אותנו, למה לא אומרים?

אמנון ארבל:

... זה התכנית אבל,

אברהם גוטסמן:

לא צריך לפרסם על זה אפילו.

אמנון ארבל:

זה קומת המרתף?

שירי גולדמן:

אתה עושה מה שאתה רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותי, עוד משהו?

עו"ד בני גנוניאן:

אני רוצה להבין איך המחסנים פוגעים בהם.

אליעזר ראוכברגר:

לא פה, לא פה, שכולם ישמעו, את לא מדברת רק איתי, את מדברת, את לא מדברת איתי, את מדברת עם הוועדה. אני לא,

אמנון ארבל:

זה קומת המחסנים שהוא מציג,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא פה שופט יחיד.

(מדברים ביחד)

עו"ד ולנטינה נלין:

טוב, חברים, סליחה, לא רואים כל כך,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד ולנטינה נלין:

זה צולם מדירה של אוולין,

אמנון ארבל:

כן, זה הגג.

עו"ד ולנטינה נלין:

זה גג יצוק, שכעיקרון המבנה כולו היה אמור להיות מבנה עם רעפים.

אמנון ארבל:

כן, ...

עו"ד ולנטינה נלין:

כבר יצקו, ורואים פה הכנה, אני חושבת שהאדריכלים פה יכולים ממש להבין, זה הכנה לשירותים.
יש פה הכנה לדירה. אני חושבת שכבודו מכיר את זה,

(מדברים ביחד)

אברהם גוטסמן:

זה עולה למעלה, אני לא מבין מה אתה ...

עו"ד ולנטינה נלין:

אמי, אתה מכיר את זה, כן?

אמנון ארבל:

כן, אבל הוא אמר, הוא אמר שהוא ... את גג הרעפים אבל.

עו"ד ולנטינה נלין:

שוב, עכשיו,

אמנון ארבל:

תתייחסי, רגע, שניה, תתייחסי אבל למה שהוא עונה.

דוברת לא מזוהה:

,I need to know when we're coming in ...

אליעזר ראוכברגר:

גברת, גברת, בבקשה, זה לא התפרצות פה. not time out, not time out. בבקשה, we're in the
meeting.

דוברת לא מזוהה:

,My lawyer's leaving and

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, lawyer, בסדר,

דוברת לא מזוהה:

I need to know

אליעזר ראוכברגר:

נחכה,

דוברת לא מזוהה:

גם אנחנו חיכינו שעה בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

נחכה ל-lawyer שלך.

אמנון ארבל:

אדיר, תסביר.

אליעזר ראוכברגר:

נחכה ל-lawyer שלך.

עו"ד ולנטינה נליון:

אוקי, אם הוועדה תגיד גג שטוח משאירים קומה אחת כמו שזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, אני שומע.

עו"ד ולנטינה נליון:

לדירה של אוולין זה קריטי, אם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל את אומרת את זה חמש פעמים, חוזרת.

עו"ד ולנטינה נליון:

לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני שומע אחרי פעם אחת,

עו"ד ולנטינה נלין:

אני, אני,

אליעזר ראוכברגר:

רק אחרי שהראית לי ביקשתי שתראי,

שירי גולדמן:

אני רק אומר דבר אחרון,

אליעזר ראוכברגר:

לכל חברי הוועדה כי אני לא פה לבד, זה הכל.

שירי גולדמן:

אני רק אומר דבר אחד אחרון, משפט אחרון. העירייה טוענת שהיזם עובר על החוק, עושה מה שהוא רוצה, מזלזל בשלטון, ובאיזשהו מקום הוא בא ומבקש עוד ועוד ועוד. ואתם באיזשהו מקום מנסים להבין, אני מבקשת,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה.

עו"ד ולנטינה נלין:

רגע, אני רוצה להציג,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה,

עו"ד ולנטינה נלין:

לגבי דירה של אוולין. לא,

אליעזר ראוכברגר:

הבנו. אבל דיברנו, הבנו, שיש פה מרפסת, זה צילום ממנה, הכל הבנו, ולנטינה.

עו"ד ולנטינה נלין:

יש פה עוד משהו, יש שם גשר,

אליעזר ראוכברגר:

מה עוד?

עו"ד ולנטינה נלין:

גשר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה עם הגשר?

עו"ד ולנטינה נלין:

מהמרפסת הזאת גשר,

עו"ד בני גנוניאן:

אני מבטל אותו.

אברהם גוטסמן:

אין גשר, זה לא בנוי.

עו"ד בני גנוניאן:

אני אבטל,

שירי גולדמן:

יש הכנה, הכנה לגשר.

אליעזר ראוכברגר:

אמר לך, אמר לך עורך הדין,

אברהם גוטסמן:

אין גשר.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה,

אמנון ארבל:

הוא אמר שהוא מוכן לבטל.

אליעזר ראוכברגר:

אמר, הוא יבטל אותו. גמרנו, ... מצוין.

עו"ד ולנטינה נלין:

מצוין. הוא מבטל כל תוספת פה,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, גשר יבוטל. אני רושם.

עו"ד ולנטינה נלין:

ולבטל פה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תרשום, גשר יבוטל.

עו"ד ולנטינה נלין:

אמי, אם אתם רושמים עכשיו שזה, כל תוספת מעל הגג הזה מבוטל, זה מבחינת לקוחה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

הגשר מבוטל, נקודה.

עו"ד ולנטינה נלין:

כן?

דובר לא מזוהה:

רגע, ומה ...

עו"ד ולנטינה נלין:

גשר והתוספת פה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר לא מזוהה:

והתוספת,

עו"ד ולנטינה נלין:

שלא תהיה שום תוספת,

דובר לא מזוהה:

אין תוספת.

עו"ד ולנטינה נלין:

מעל ...

אליעזר ראוכברגר:

אין תוספת.

דובר לא מזוהה:

איזה תוספת?

צחי ברים:

אין תוספת.

דוברת לא מזוהה:

אין תוספת ואין גשר.

עו"ד ולנטינה נלין:

הנה, יש פה הכנה לשירותים. שיחרבנו, סליחה, על הגג.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

עו"ד ולנטינה נלין:

כמו שזה ...

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי.

עו"ד ולנטינה נלין:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

עו"ד ולנטינה נלין:

יש עוד, עוד נקודה.

אליעזר ראוכברגר:

סיימנו, סיימנו.

עו"ד ולנטינה נלין:

עוד נקודה.

אליעזר ראוכברגר:

גברת, סיימנו, נקודה. שלום, אנחנו, הדיון מסתיים, אנחנו נכנסים לדיון פנימי.

דובר לא מזוהה:

תודה רבה, יום טוב שיהיה לכם.

דובר לא מזוהה:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. סיימנו.

עו"ד ולנטינה נלין:

על משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:

סיימנו, תודה רבה.

עו"ד ולנטינה נלין:

תודה על ההקשבה.

אליעזר ראוכברגר:

... לדבר עוד שעתיים, נו מה.

עו"ד ולנטינה נלין:

היה משפט אחד, לגבי השכרה. אני חושבת שכאשר אנשים רוכשים דירה, יש להם יותר כבוד ויותר עניין בנכס, וזה יותר תורם,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור,

עו"ד ולנטינה נלין:

לסדר וניקיון,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור, תודה רבה.

עו"ד ולנטינה נלין:

ואני לא חושבת שצריך לדרוש את זה,

אליעזר ראוכברגר:

הדיון הסתיים.

אמנון ארבל:

אבל מי שאת מייצגת, מי שאת מייצגת גרה בשכירות.

עו"ד בני גנוניאן:

אנחנו מוכנים שזה לא יהיה להשכרה.

אמנון ארבל:

כן, בטוח.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

אבל מי שאת מייצגת גרה בשכירות.

עו"ד ולנטינה נליון:

מצוין, תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

הם הראשונים שישמחו שזה לא יהיה להשכרה.

אמנון ארבל:

מי שהיא מייצגת גרה בשכירות.

דוברת לא מזוהה:

תמורת ... אתם יכולים.

אמנון ארבל:

מי שהיא מייצגת היא אמרה שגרה בשכירות.

צחי ברים:

לא, לא, לא, אמי, היא אמרה שמי שהיא מייצגת משכירה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה, רבותי, מי שלא שייך לוועדה, סליחה, רבותי, אנחנו מבקשים לצאת. מי שלא שייך לוועדה שימתין בחוץ. חברים, אני, היה פה קצת דיון, טיפ טיפה חרג מהסדר הטוב אבל זה בסדר, כשגברת ולנטינה באה זה תמיד כמעט ככה. אני עברתי, אני ראיתי את כל ההתנגדויות, אני גם קראתי אותם בעיון לפני כן. גם קראתי את המלצת מהנדס העיר, יש פה התייחסות מאד מאד מסודרת להתנגדויות. הוא מקבל חלק מההתנגדויות. אני מציע לקבל את המלצת מהנדס העיר גם על הלקבל וגם על הלדחות, כמו שהיא. אמי, אתה רוצה להסביר אולי בשתי מילים?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה קיבלת ומה דחית, ואם מקובל על החברים,

דוברת לא מזוהה:

סליחה על ההפרעה, ... סליחה על ההפרעה, הדיסק on key נשאר פה.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברתי.

דוברת לא מזוהה:

באתי לקחת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

דוברת לא מזוהה:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, יום טוב.

דוברת לא מזוהה:

גם לכם.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לך. ואם יש מישהו שאחרי שאמי ידבר חושב, יתייחס אחרת, בבקשה. אם לא אז אנחנו נצביע בהתאם,

אריאל גולן:

רק את הגג, מהנדס העיר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

רק את הגג, שלא להפוך אותו לגג,

אמנון ארבל:

כן, היה הרבה מאד דיונים על הגובה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא גם כותב את זה, גם על הגשר, גם בלי שהוא היה מסכים לתת זה גם מופיע בהמלצה לבטל.
בוא. ביטלו את ההמלצה.

צחי ברים:

גם את הרעפים,

ישראל קלרמן:

הוא מצטט את ההמלצה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

צחי ברים:

וגם את הרעפים הוא הסכים.

אדיר שוורץ:

זה תיק שאני זוכר,

צחי ברים:

... אתה עשית.

ישראל קלרמן:

מההפקדה.

דוברת לא מזוהה:

מההפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

כי זה בהתנגדויות עכשיו, זה היה בהפקדה.

צחי ברים:

הוא קרא את ההמלצה ואמר, אני מסכים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אומר, הם ביקשו את הגשר, גם בהמלצה הוא אומר כבר ממילא לבטל את הגשר. כבר בפנים.

צחי ברים:

הוא קרא את ההמלצה טוב, ה-

אליעזר ראוכברגר:

כבר בפנים.

אמנון ארבל:

הוא קרא אבל הם לא קראו.

צחי ברים:

היזם.

אמנון ארבל:

אנחנו באמת אמרנו לחזור לתכנית הקודמת מבחינת הבניין מאחורה שבאמת היה הרבה מאד דיונים וויכוחים, הוא עומד צמוד בקו אפס לשכנים שמה, בין אם יש להם עבירות בנייה, בין אם אין להם עבירות בנייה. ביקשנו שיחזור הגג כמו שהיה בתכנית, הוא לא גג גבוה. היתרון העיקרי בגג שהוא גג רעפים, שאי אפשר להשתמש בו. אם יש גג שהוא גג שטוח אז אפשר לשבת בו, אפשר לבלות, וזה בפרצוף של המתנגד, לכן ביקשנו להחזיר את גג הרעפים. ברגע שמחזירים את גג הרעפים אין שום צורך בחיבור של הגשר כי הוא לא מוביל לגג, לכן אין צורך בו. כל יתר ההתנגדויות דחינו,

אליעזר ראוכברגר:

... שיש גג שטוח עושים שם מרפסת.

אמנון ארבל:

כן, מרפסת, נכון.

אלדד רבינוביץ':

מה עם המרפסות?

אמנון ארבל:

לגבי המרפסת, תראה, כן, זה באמת היא לא אמרה בתכנית, בהתנגדות הכתובה. המרפסת זה לא מרחק 4 מטר, אני חייב לציין. אפשר לראות את המרפסת כאן.

יוחנן וייצמן:

כמה היא רחוקה מהמתנגד?

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יוסי, בשביל זה יש פיקוח, מה זה נקרא?

אמנון ארבל:

דקה, אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

יש פיקוח, לא יקבלו טופס 4, לא יקבלו אישור על הבנייה.

ישראל קלרמן:

מה המרחק?

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אנחנו לא משטרת מחשבות. הם אמרו 4 מטר.

אמנון ארבל:

לא, זה לא 4 מטר כי המרפסות הן בבניין כאן, והבניין שלהם הוא כאן.

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה?

יוחנן וייצמן:

כמה המרחק?

אמנון ארבל:

להערכתי בערך 7 מטרים.

יוחנן וייצמן:

נו באמת.

אליעזר ראוכברגר:

כמעט כפול. נו, זה אזור אורבני, אזור מיושב. נו באמת.

אמנון ארבל:

אפשר לבדוק את זה רגע ב-GIS.

יוחנן וייצמן:

7 מטר מרפסת זה לא,

אמנון ארבל:

רגע, שניה, אולי אני טועה, רגע.

צחי ברים:

לא, לא לכולם, היא התנגדה בצד השני של המרפסות.

אמנון ארבל:

למרפסת שפונה אליה היא התנגדה.

אליעזר ראוכברגר:

למרפסת לכיוון שלה.

צחי ברים:

נו, והחתך שהראית זה לא לכיוון שלה.

אמנון ארבל:

שניה, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא בודק.

ישראל קלרמן:

7 ו-12, כמו שאמר.

אמנון ארבל:

זה 7, מרפסת זה מטר, ושישה מטר. זה מרחק סביר. זה הגיוני, זה בקומה הרבה יותר גבוהה, אני לא חושב שזה בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

אפשר להוסיף את זה ל-,

אלדד רבינוביץ':

הם מציגים פתרון חניה?

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

לא, אז אני אגיש 18 ז'. לא, כי היו צריכים לקרוא לי ולא קראו לי, ... מה אני אעשה?

אדיר שוורץ:

... הוועדה צריך להיות.

יוסי חביליו:

יכול להיות שעשו את זה לפני האוכל בכלל.

דובר לא מזוהה:

יכול להיות.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

כן, היא הגישה התנגדות, לא, היא מתנגדת ספציפית לתכנית כולה כי ... שלה שהיא מתנגדת.

ישראל קלרמן:

... במה?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לדבר עם שירה ועם ... שבתכנית הבאה לא נקבל הכרעה עכשיו, נדחה את ההכרעה עד שאני אדבר איתם, ואז אם הם ... אין בעיה.

ישראל קלרמן:

אם השר יסכים.

אליעזר ראוכברגר:

אם השר יסכים. אם השרה, אם השרה תסכים.

ישראל קלרמן:

אתה יכול גם,

יוחנן וייצמן:

אמי,

ישראל קלרמן:

לייזר,

יוחנן וייצמן:

אמי, אם תקרא, אתה זוכר את הערר של ...?

דובר לא מזוהה:

רגע, אמי, ... הגובה?

אמנון ארבל:

הגובה לא משתנה, זה 4.40 במקום,

דובר לא מזוהה:

השאלה אם בנו באמת שונה,

אמנון ארבל:

הם בנו בשונה מהחלוקה שהייתה להם, לא הגובה.

יוסי חביליו:

לא, זה גם לא בסדר.

אמנון ארבל:

הוועדה אישרה בהפקדה. הגובה החיצוני בסוף לא משתנה.

יוחנן וייצמן:

הגובה לא השתנה.

אמנון ארבל:

... את זה בדיון להפקדה, היה פה וויכוח נורא גדול וסוער,

אליעזר ראוכברגר:

קופסה, בוא, יש קופסה.

יוחנן וייצמן:

סוער.

אלדד רבינוביץ':

... בקופסה כמו איזה שניים,

אמנון ארבל:

סוער מאד.

אלדד רבינוביץ':

... או 98,

אמנון ארבל:

תקרא את הפרוטוקול דיון שהיה פעם שעברה.

אליעזר ראוכברגר:

אני סומך על אמי.

אדיר שוורץ:

לא, בהפקדה היה חרבות, אני זוכר.

אמנון ארבל:

היה אש אש,

אליעזר ראוכברגר:

אני סומך,

אדיר שוורץ:

על החזית המסחרית,

אמנון ארבל:

אש וגיצים, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אני סומך על אמי.

אמנון ארבל:

מה, מה?

אלדד רבינוביץ':

אמי, אתה חושב שצריך לשלוח להם פיקוח לראות שהם באמת לא בנו מעל 9.27?

יוחנן וייצמן:

אין וויכוח על זה.

אדיר שוורץ:

... לסמוך על אמי, אנחנו לא וועדה מניעתית.

אליעזר ראוכברגר:

אה?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אין וויכוח על זה.

אדיר שוורץ:

מה אתה יכול לעשות?

צחי ברים:

... עוד קומה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, נו בחיידך, הרי גם, הוויכוח פה הוא גם בסך הכל 60 ס"מ. בסדר, אני סומך בזה על אמי, מה.

אמנון ארבל:

את הוויכוח הזה עשינו בדיון הקודם וזה עומד במה שסוכם, אין לי מה,

דובר לא מזוהה:

טוב.

יוחנן וייצמן:

תראה, זה, סביר להניח,

אדיר שוורץ:

וכמובן שרוח הוועדה עם עבירות בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

אנחנו ... בדיון להפקדה,

יוחנן וייצמן:

למעט במתחם הטחנה ששם מותר.

אמנון ארבל:

הוועדה החליטה לאשר.

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

אמנון ארבל:

אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מקובל על כולם? לאשר בהתאם להמלצה של מהנדס העיר את החלק של לקבל את ההתנגדויות ואת החלק של הדחייה. מקובל על כולם?

יוסי חביליו:

אני נמנע.

אלדד רבינוביץ':

אני ממליץ לשלוח פיקוח.

יוסי חביליו:

אני נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה נגד אמי?

יוסי חביליו:

נמנע, לא אמרתי נגד.

אמנון ארבל:

למה אתה נמנע נגד אמי?

ישראל קלרמן:

מה הוא רוצה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יוסי נמנע.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מיכל, אתה רצית משהו להגיד?

מיכל הברשטאם:

לא, רק שאני יוצא ב-,

אליעזר ראוכברגר:

אה, הולכים הלאה. טוב.

אמנון ארבל:

נתקדם.

אליעזר ראוכברגר:

תראו, אני את ה-, אני פשוט חייב לצאת, יש לי, יש לי,

ישראל קלרמן:

מה נשאר?

אליעזר ראוכברגר:

תתקדם עם זה, מה שיש. התכנית הבאה של ההתנגדויות,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, תעזרי לו בקטע של הנושא של קרמר.

יוחנן וייצמן:

אין מה לעזור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר. לא, צריך להקריא או לא להקריא.

אמנון ארבל:

ראית מה הוא ענה לך?

אליעזר ראוכברגר:

ראיתי, כן.

ישראל קלרמן:

אה, הוא לא פה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא כתב את זה גם לי.

עמנואל זלטס:

הוא קיבל איזה 13,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כל מה שחשוב להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אני מכותב, נו, בסדר. כן.

ישראל קלרמן:

למה הוא לא בא?

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יכול, יש לו התחייבויות.

עמנואל זלטס:

יש לו פגישות אחרות. הוא התקשר ליוחנן קודם באמצע הפגישות שלו.

אליעזר ראוכברגר:

מהבוקר הוא מתקשר אליו. הוא כבר מהבוקר מתקשר אליו.

אסף:

רגע, אמי, אפשר לחזור לנושא 25? יש לי תשובה.

אמנון ארבל:

דקה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מה יש לך,

אמנון ארבל:

לגבי תחנת דלק? לא צריך לחזור, תגיד רק מה, כתבתי את מה שביקשת, רק את הלוגיקה תסביר.

אסף :

לא, לא, אני עכשיו,

אליעזר ראוכברגר :

אנחנו בתכנית ...

אמנון ארבל :

לגבי התחנת דלק.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל :

מי שצריך להקשיב מקשיב.

אסף :

מסתבר שהיה בעצם,

אליעזר ראוכברגר :

לא, אז אני אומר, גמרנו 4.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר :

ואחר כך יעברו לכל הפתוחים, לפי הסדר,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל :

לא, השאלה הייתה, השאלה,

אליעזר ראוכברגר :

גם 36.

דובר לא מזוהה :

על מה מדברים?

אמנון ארבל :

על תחנת דלק,

אליעזר ראוכברגר:

אבל ביקשת את שניהם, אתה רוצה לוותר על 36?

צחי ברים:

שיש זיהום קרקע.

יוסי חביליו:

אה, 36, כן, 6 ו-7.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

30 ו-,

דובר לא מזוהה:

4 גם פתוח.

אליעזר ראוכברגר:

4 גם פתוח, וגם 47 פתוח, וגם 56, 57, 6 גם פתוח, כן.

יוסי חביליו:

אז יאללה, בוא נתחיל, בוא נתקדם. בוא נשמע אותם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

אמנון ארבל:

... מה שביקשת, לא, מה שביקשת, רק סקר קרקע,

אסף:

תנאי להפקדה,

יוסי חביליו:

רגע, אולי, אולי אמי, אולי אמי יציג את זה רגע?

אסף:

סקר קרקע,

יוסי חביליו:

לפני שהם יהיו?

אליעזר ראוכברגר:

לא, ...

יוסי חביליו:

יש את המתנגדים בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

אבל שניה, לא קראו להם.

יוסי חביליו:

אה, אז תציג את זה, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, שניה. תן לי לסיים.

אמנון ארבל:

רגע, תגיד עוד פעם, סליחה. סקר קרקע ו-?

צחי ברים:

תנאי להיתר בנייה, לא להפקדה.

אסף:

... קרקע, וכן הצעת אמצעים לטיפול ב... ככל שיהיו.

צחי ברים:

התחנת דלק, שהוא אמר שהוא רצה לעשות תנאי להפקדה שעכשיו יעשו סקר,

אסף:

הנה, חזרנו.

צחי ברים:

כל הכבוד.

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

איזה תכנית זה?

אמנון ארבל:

סעיף 5?

דובר לא מזוהה:

25.

אסף:

איזה תכנית זה הייתה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה בגלל אלדד, בית חנינא,

אדיר שוורץ:

אה, יפה נוף.

אסף:

1080290.

אליעזר ראוכברגר:

כל אחד ביקש משהו אחר, אבל בסדר, מקובל עליי. גם יוסי ביקש.

חיים כהן:

אני מבקש, עכשיו שאתה פה, אמי,

אמנון ארבל:

כן.

חיים כהן:

את רחוב רש"י 106,

יוחנן וייצמן:

13.

חיים כהן:

13.

אמנון ארבל:

כן.

חיים כהן:

היה אצלנו בדיון בוועדה, סיכמנו עם ... שהיו צריכים לתאם מול מחלקת שימור ולהביא את זה לשימור, ואחר כך ... אני מבקש להוריד את זה מסדר היום.

אמנון ארבל:

אני חושב שחבל. הם קיבלו, מחלקת שימור קיבלה את ההצעה להעתיק את החזית, במקום לשמר אותה להעתיק אותה,

חיים כהן:

את ה-12 קומות?

אמנון ארבל:

12 קומות לא קשור, זה לא קשור לשימור, זה גם לא יהיה.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז. אמי,

חיים כהן:

למה לא יהיה?

אליעזר ראוכברגר:

להתראות.

ישראל קלרמן:

להתראות.

חיים כהן:

למה שלא יהיה?

ישראל קלרמן:

אתה חוזר אבל?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

אמנון ארבל:

קודם כל זה לא נכון מבחינת הגובה של בניין, בניין שעולה ל-12 קומות זה כבר בניין גבוה וצריך להרחיב את חדרי המדרגות ואת כל,

אדיר שוורץ:

התיק של 3,

אמנון ארבל:

... לבזבז לך על כל הקומות בשביל להוסיף שתי קומות,

אליעזר ראוכברגר:

נו, גמרנו כבר.

אדיר שוורץ:

5.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו עשינו, ישראל.

יוסי חביליו:

אז יאללה.

ישראל קלרמן:

יאללה, קדימה, חברים, סעיף 5 בסדר יום.

תיק 1207158

אמנון ארבל:

סעיף 5 בסדר היום, תכנית 1207158, זה תכנית כלל עירונית שקודמה על ידי אגף התכנון. היו לה שלוש מטרות למעשה, היו לה שלוש מטרות, אחת להסדיר נושא של עוגנים בתת הקרקע. זה עלה בוועדת ערר ובהרבה מאד היתרים, שהרבה מאד חפירות של מגרשים צריכים לעשות עוגנים תת קרקעיים במגרשים זמניים, במגרשים זמניים, במגרשים סמוכים, סליחה, והיה צריך להסדיר את זה בתכנית. יש תכניות כאלה שנעשו בכמה רשויות אחרות בארץ ואותו דבר אנחנו עשינו פה.

ישראל קלרמן:

מה היו עושים, אגב, סתם מעניין אותי,

אמנון ארבל:

הנושא השני,

ישראל קלרמן:

מה היו עושים אגב ...?

עמנואל זלטס:

היו עושים,

ישראל קלרמן:

היו עושים אזורי?

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

זה הגיע לוועדת ערר והיא אמרה, תעשו תב"ע.

עמנואל זלטס:

... לשלוח הודעות, וועדת ערר אמרה,

יוחנן וייצמן:

יש עררים שעשו תב"ע.

ישראל קלרמן:

אה, הגישו את זה בתוך ההיתר, ביקשו,

עמנואל זלטס:

לשלוח הודעות, כן.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

שתיים, התכנית בעצם ביקשה לשנות שלביות ביצוע, יש פה הרבה מאד תכניות שנקבע שתנאי להיתר בנייה יהיה הריסות,

דובר לא מזוהה:

הריסות.

אמנון ארבל:

ואנחנו הפסקנו כבר לעשות את זה כבר מזמן, ואנחנו קובעים את זה היום כתנאי לתחילת עבודות כדי שלא יוגש היתר בנייה אחד לזה ואחד לבניין הזה אלא ביחד היתר בנייה, ולכן תנאי לתחילת עבודות, אז זה דבר שני שהתכנית ביקשה. ודבר שלישי שהתכנית ביקשה, הנושא של השלמת קומת גג. 5% בשביל השלמת קומת גג, זה גם כן, התכנית לא משנה את ההוראות למי זכאי או מה התוספת, היא רק מאפשרת למי שזכאי להשלמת 5% קומת גג במקום שיגיש, נגיד יש תכנית מאושרת להרחבות דיוור על הגג,

יוחנן וייצמן:

שתי פעימות.

אמנון ארבל:

אז במקום להגיש היתר בנייה אחד להרחבה ואז היתר בנייה 5%, לאפשר את זה בהינף אחד למעשה.

עמנואל זלטס:

אגב, בעבר זה גם היה, וועדת ערר ביטלה את זה,

אמנון ארבל:

אוקי.

עמנואל זלטס:

ולכן זה חוזר בתכנית מסודרת.

אלדד רבינוביץ':

תחזור על הסיפור של השלביות.

אמנון ארבל:

שלביות הביצוע, יש הרבה מאוד תכניות שמסומנים הריסות בניה בתכניות,

אלדד רבינוביץ':

כן.

אמנון ארבל:

נהרסות עבירות בנייה, והתכניות, ... שזה יהיה תנאי להיתר בנייה. המשמעות של זה, תנאי להיתר בנייה, שצריך להוציא היתר בנייה אחד להריסות,

עמנואל זלטס:

לא, לא, לא, לא, לא,

אמנון ארבל:

ואז היתר בנייה אחר,

דובר לא מזוהה:

שתנאי, שתנאי.

אמנון ארבל:

תנאי להיתר.

אריאל גולן:

שתנאי להיתר.

עמנואל זלטס:

המשמעות היא שצריך להביא קבלן לפני שיוצא ההיתר, יוצא, אתה צריך להביא קבלן שיהרוס, לא, לא, לא, אתה צריך להביא קבלן שיהרוס לך, ואז הפיקוח על הבנייה מוציא דוח פיקוח על הרישוי שיצא ... ואז יוצא היתר.

יוסי חביליו:

אמי, אני מבין שזה ירד ...

עמנואל זלטס:

... יש לך היתר בנייה, לא תוכל לבנות עד שאין אישור פיקוח ...

אמנון ארבל:

כן, אני אסביר למה.

אריאל גולן:

אני הגשתי התנגדות אבל,

עמנואל זלטס:

אתה מביא, אתה מביא קבלן,

אריאל גולן:

אמי,

עמנואל זלטס:

שהורס ובונה.

אמנון ארבל:

אתה לא הגשת התנגדות,

עמנואל זלטס:

זה משמעותי מאד.

אמנון ארבל:

שלחת מייל.

אריאל גולן:

לא, שלחתי התנגדות במערכת התנגדויות. שלחתי.

אמנון ארבל:

עם תצהיר והכל?

אריאל גולן:

כן. תצהיר לא, לא צריך תצהיר, אני חבר וועדה, מה אני צריך תצהיר?

אמנון ארבל:

אם הגשת התנגדות צא החוצה אז.

אריאל גולן:

תקשיב,

אמנון ארבל:

לא, אני רציני, אם אתה רוצה, אני לא צוחק,

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

קודם כל הנושא הזה ... שזה ירד. רק אני אומר, בתב"ע הבאה, שתעשו לה שלביות ביצוע,

אמנון ארבל:

רגע, אבל אני אומר ברצינות אבל. אם הגשת התנגדות אתה לא יכול להיות פה.

אריאל גולן:

תקשיב,

אמנון ארבל:

עדיף לך לא להגיש התנגדות ולהיות חבר וועדה.

אריאל גולן:

תקשיב, עזוב רגע,

אמנון ארבל:

אני לא קיבלתי את ההתנגדות שלך,

אריאל גולן:

לא קיבלת, בסדר.

אמנון ארבל:

לא קראתי אותה הכוונה, לא שלא קיבלתי, לא קראתי אותה.

אריאל גולן:

תקשיב, תקשיב. אמי, אמי,

דובר לא מזוהה:

לא כדאי לך.

אריאל גולן:

תקשיב רגע, אמי, אני אומר את זה פה,

ישראל קלרמן:

מה?

אריאל גולן:

תקשיב רגע, אמי. יש את הנושא גם בשלביות של ההריסה, אני ביקשתי, אני רוצה גם כן להכניס שגם כן כל מקום שיש תנאי להריסה של עבירות של דיירים אחרים, נגיד התב"ע קבעה הריסת כל העבירות בתחום המגרש. שלא יהיה כזה דבר שאתה צריך ... אדם אחר,

ישראל קלרמן:

לא עושים את זה, לא עושים את זה.

אריאל גולן:

אתה יודע, אבל דברים שעשו,

ישראל קלרמן:

לא עושים.

אריאל גולן:

לא, אז אני אומר,

ישראל קלרמן:

לא מחייבים.

אריאל גולן:

אני יודע,

ישראל קלרמן:

אבל לא מחייבים,

אריאל גולן:

לא מחייבים, אבל אם יש תב"ע?

ישראל קלרמן:

לא מחייבים, זה לא נכון.

אריאל גולן:

אבל אם התב"ע,

ישראל קלרמן:

גם בתב"ע, לא מחייבים.

אריאל גולן:

אני אומר לך שזה בעיה, כל פעם ...

ישראל קלרמן:

תראה לי ... לא מחייבים. אמי, נכניס אותם?

אריאל גולן:

אמי,

אמנון ארבל:

אני רק אגיד, שניה, אני רק אגיד,

ישראל קלרמן:

לא מחייבים אותם, ...

אמנון ארבל:

מעבר להתנגדויות שתיכף נשמע,

ישראל קלרמן:

לא מחייבים אותם. תגיד את זה גם בדיון הפנימי אבל אני אומר לך, לא מחייבים אותם.

אמנון ארבל:

מעבר להתנגדויות שהוגשו,

ישראל קלרמן:

תשאל את אמי, לא מחייבים מישהו אחר.

אמנון ארבל:

התכנית,

ישראל קלרמן:

מחייבים מישהו אחר?

אמנון ארבל:

מה לא מחייבים?

אריאל גולן:

ברישוי, זה לא אצל אמי.

ישראל קלרמן:

אני יש לי, שקט רגע. אני, יש לי תביעה שאומרת שיהרס כל זה במתחם, היום אני רק מגיש היתר בנייה לבד ולעמנואל יש עבירה. אני מחייב, מחייבים אותי להרוס לו?

אמנון ארבל:

אם רשום בתכנית שצריך להרוס את כל עבירות הבנייה, ...

ישראל קלרמן:

הוא לא מבקש אבל, לא נכון, רק כשאתה מבקש.

אמנון ארבל:

אם רשום תנאי,

אריאל גולן:

אם כתוב,

אמנון ארבל:

אם רשום,

אריאל גולן:

להרוס את כל העבירות,

ישראל קלרמן:

אמי, לא פה,

אמנון ארבל:

תקשיב רגע.

אריאל גולן:

זה ברישוי, אנחנו נתקעים עם זה, נו.

ישראל קלרמן:

... אבל רישוי לא עושים את זה, ...

אמנון ארבל:

אם אתם עוברים על החוק אז זה בעיה שלכם.

אריאל גולן:

אז לכן ביקשתי, אמי, אמי,

ישראל קלרמן:

ברישוי, נכון, ...

אמנון ארבל:

אם רשום בתקנות שתנאי להיתר בנייה הריסת כל עבירות הבנייה, אתה לא יכול ... עם זה.

ישראל קלרמן:

כשמבקשים כולם,

אריאל גולן:

לא, לא,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

חבר'ה, זה לא רלוונטי.

ישראל קלרמן:

זה לא רלוונטי.

אמנון ארבל:

רגע, שניה,

אריאל גולן:

לגבי התב"ע הבאה שתגישו.

עמנואל זלטס:

זה לא רלוונטי עכשיו כי יש פה צו.

דובר לא מזוהה:

... זה ירד.

עמנואל זלטס:

לא ירד שום דבר.

אמנון ארבל:

אני רק אומר, אני רק,

אריאל גולן:

לא, הזה של ההריסות.

עמנואל זלטס:

לא ירד.

ישראל קלרמן:

לא ירד.

אמנון ארבל:

תקשיבו, אתם,

ישראל קלרמן:

לא, מחכים לעוד שבועיים.

אריאל גולן:

בסמכות מחוזית.

ישראל קלרמן:

חכה לדיון הפנימי בסוף, תן לנו להכניס אנשים. אמר, תכניס אותם.

אמנון ארבל:

אני רק אומר,

ישראל קלרמן:

כן?

אמנון ארבל:

שמעבר להתנגדות שתיכף תשמעו התכנית נקבעה טעונה אישור שר מכמה סיבות, חלק הבהרנו ... אבל עניין שלביות הביצוע מבחינתם זה לא בסמכות הוועדה המקומית והם כרגע ביקשו לבטל את מסמכי התכנית, זה המשמעות.

אריאל גולן:

מורידים את זה מהתכנית.

יוחנן וייצמן:

אז לכן לא נקבל היום החלטה, לפי ההצעה,

אמנון ארבל:

לא לקבל החלטה, תיכף תדונו ותקבלו החלטה. רגע, שניה, לאט לאט.

דובר לא מזוהה:

כן, אני,

אמנון ארבל:

אתה מתנגד?

עמנואל זלטס:

שמעון, בצד השני.

יוחנן וייצמן:

ישראל, קום.

עמנואל זלטס:

שמעון, בצד השני, שמעון.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

שלום לכולם, אנחנו, 1207158, תכנית תב"ע ששייכת לכל העיר, שמדברת על כל העיר להגדיר שלוש דברים, והוגשו התנגדות לתכנית ואנחנו נלך לפי הסדר, אמי?

אמנון ארבל:

כן.

ישראל קלרמן:

של ההתנגדויות. נתחיל עם חברת חשמל, באמצעות עו"ד זוהר עמית. הוא פה? חברת חשמל לא פה? כנראה הם ראו את ההמלצה שלך.

אמנון ארבל:

אולי. אז רק נקריא את ההתנגדות שלהם, חברת החשמל באמצעות זוהר עמית. עיקרי ההתנגדות, לחברת חשמל יש אתרים רבים ברחבי העיר, לאור הימצאות של מערכות תשתית קריטית באתרים אלה אין די בהפקדת כתב שיפוי לכיסוי כל הנזקים מצד בעל המגרש הסמוך, לכן מבקשים להחריג את כל אתרי חברת החשמל מתכנית זו באופן ברור ומפורט. קיימים תקדימים לכך בתכניות דומות שאושרו, למשל בלוד. תכנית 41, סליחה, 4061112574 שאושרה בשנת '22 וקובעת התניה כאמור. בכל אופן תוגש בקשה להיתר ... תשתיות חשמל, מתקן או מקרקעי חברת החשמל, לרבות בקרקע הגובלת בהם ובמרווח הבטיחות מהם על פי כל דין,

ישראל קלרמן:

יידרש אישור חברת החשמל.

אמנון ארבל:

יידרש אישור חברת החשמל ... היתר בנייה.

יוסי חביליו:

נו, אז מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

אז הם לא,

ישראל קלרמן:

בסדר, תודה רבה. אנחנו עוברים למתנגד הבא, אמי.

יוסי חביליו:

מה אמרת, שקיבלת את ההתנגדות הזאת?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

אחרי זה, בדיון,

יוחנן וייצמן:

השר, השר החליט.

ישראל קלרמן:

זהו,

אמנון ארבל:

עו"ד מנחם בלוזר נמצא?

עו"ד מנחם בלוזר:

כן.

ישראל קלרמן:

עו"ד מנחם בלוזר?

עו"ד מנחם בלוזר:

פז.

ישראל קלרמן:

פז?

אמנון ארבל:

פז דלק.

ישראל קלרמן:

בבקשה.

אמנון ארבל:

חברת פז דלק.

עו"ד מנחם בלוזר:

לפז יש לא מעט תחנות בירושלים, חלקם בבעלות, חלקם שוכרת, ההתנגדות מוגשת על רקע התחנות.
ברור לכם שתחנת תדלוק זה יצור מיוחד בהיבט של הרגישות, אם מישהו חופר לו בקרקע מתחת, כי
שם נמצאים מכלי התדלוק ושם נמצאים צנרת התדלוק. הנזק,

יוחנן וייצמן:

בכמה העומק הכי גדול שאתם שמים מכלים? אם זה לא סוד צבאי.

עו"ד מנחם בלוזר:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

כמה העומק הכי גדול שאתם מכניסים מכלים?

עו"ד מנחם בלוזר:

מספר מטרים, אני לא יודע בדיוק להגיד לך. מעריך שחמישה, שבעה, משהו כזה.

יוחנן וייצמן:

חמישה שבעה.

עו"ד מנחם בלוזר:

כן. אבל זה בעייתי בשיפועים, זה לא כל כך פשוט כמו שזה. עכשיו, ברור שנוק לתחנת תדלוק הוא גם נזק להשבת השל התחנה וגם זיהום סביבתי, אם חס וחלילה פוגעים. תבינו גם שהפגיעה לא חייבת שהעוגן יפגע, אם מחדירים עוגן וזה קרקע סלעית, ההזזה של הסלע יכולה לפוצץ צינורות דלק, והנזק יכול להיות קשה. אנחנו בהתנגדות פירטנו מספר הוראות שצריך להכניס בתכנית כדי לצמצם את הסכנה. אני רוצה רק להגיד שהיום בכל, אני רואה שבכל הארץ מגישים תכניות של התנגדויות, אז הייתה לנו התנגדות ברמת גן, ומה שברמת גן הם עשו, אמרו, עזבו אותנו, לא יהיה עוגנים בתחנות תדלוק. אז אני פשוט,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה בעצם שנקבל את מה שקיבלנו על חברת חשמל,

עו"ד מנחם בלוזר:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

גם עליכם.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא, ... יוחנן, מה אתה,

עו"ד מנחם בלוזר:

כן, אני אומר,

יוסי חביליו:

כן, זה מה שהוא רוצה, הוא אומר,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר שהוא,

עו"ד מנחם בלוזר:

אני הגשתי בהתנגדות רשימה של תנאים, אני אומר לכם שברמת גן, ברמת גן אמרו, עזוב אותי מזה, אני לא רוצה לקחת סיכון, הכניסו, הכניסו הוראה שאומרת, לא יהיה עוגנים כי לא רוצים לקחת את הסיכון. הלא הסיכון הוא גם על העירייה, אתם מאשרים את זה.

אמנון ארבל:

... תחנות תדלוק, לא תותר ... עוגנים כלפי מגרשי תחנות הדלק.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

עו"ד מנחם בלוזר:

עכשיו, אני אגיד לכם, אם תחליטו בכל אופן,

אמנון ארבל:

ראית את המלצת מהנדס העיר לוועדה?

עו"ד מנחם בלוזר:

סליחה?

אמנון ארבל:

ראית את המלצת מהנדס העיר לוועדה?

עו"ד מנחם בלוזר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

אוקי. האמת שאפשר להראות אותה.

עו"ד מנחם בלוזר:

אז אני אומר בתמצית את הנקודות. אם אתם בכל אופן, כן יהיה בתחנת תדלוק, איפה? כן. אם בכל אופן יוחלט שכן עוגנים מתחת לתחנת תדלוק,

אמנון ארבל:

סעיף 4, סעיף 4.

ישראל קלרמן:

סעיף 4.

יוחנן וייצמן:

בדף 52. אה, אתה מעלה את זה לקיר.

עו"ד מנחם בלוזר:

כן?

ישראל קלרמן:

אמרת ש...

אמנון ארבל:

כן, כן.

ישראל קלרמן:

זה בסדר ככה?

דובר לא מזוהה:

יש התייחסות להתנגדות של העירייה?

אמנון ארבל:

לכולם יש.

אלדד רבינוביץ':

אישור הבעלים, למה אישור, לא תיאום עם הבעלים?

ישראל קלרמן:

שניה.

אלדד רבינוביץ':

... זכות וטו?

אמנון ארבל:

בגלל ה-, כן,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

מגישה היתר.

עמנואל זלטס:

זה חלקה שלו. זה שטח שלו.

אמנון ארבל:

אני לא מכיר הרבה מקרים,

עו"ד מנחם בלוזר:

אם זה מיושר בצורה כזו,

אמנון ארבל:

שמישהו חופר צמוד לתחנת דלק לעשות עוגנים.

עו"ד מנחם בלוזר:

תראה, הכוונה היא שיהיה תיאום הנדסי אמיתי.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

עו"ד מנחם בלוזר:

ולא משחקים.

ישראל קלרמן:

אישור שלכם.

עו"ד מנחם בלוזר:

כן.

ישראל קלרמן:

בסדר גמור. אמי, אפשר להמשיך.

עו"ד מנחם בלוזר:

... הפניתי להתנגדות אבל,

ישראל קלרמן:

כן, בסדר גמור, מאה אחוז.

אמנון ארבל:

עו"ד לומברוזו.

דובר לא מזוהה:

מה?

ישראל קלרמן:

לומברוזו בשם,

עו"ד בני גנוניאן:

עו"ד בני גנוניאן,

ישראל קלרמן:

חברת גיא ודורון נגב.

עו"ד בני גנוניאן:

עו"ד בני גנוניאן בשם חברת גיא ודורון נגב, בשם,

ישראל קלרמן:

בשם עו"ד לומברוזו?

עו"ד בני גנוניאן:

לא.

ישראל קלרמן:

כתוב עו"ד לומברוזו.

עו"ד בני גנוניאן:

לא, כתוב עו"ד בני גנוניאן בסוף. הכותרת זה יצחק,

אמנון ארבל:

תייצג גם אותו, תייצג גם אותו.

עו"ד בני גנוניאן:

זכרנו לברכה. אז ככה, אנחנו,

ישראל קלרמן:

אה, באמת? ...

יוסי חביליו:

אבל אתה עדיין עובד איתו או אל?

עו"ד בני גנוניאן:

שותפו מזה עשר שנים.

ישראל קלרמן:

כן.

עו"ד בני גנוניאן:

אנחנו כמובן בעד התכנית. התכנית מבורכת, תכנית עירונית חשובה כמו בהרבה מאד ערים בישראל. כמה דיוקים קטנים שזה מה שנקרא, וגם כתבתי, הנכווה ברותחין נזהר בצוננין, כי למעשה ההתנגדות שלנו מוגשת מכוח באמת תכנית פינוי בינוי שלצערי אנחנו בשלבי תקיעה שלה אחרי שכבר היינו ... עם היתרים כתובים ונתקענו בגלל סיפור העוגנים הזמניים בקריית יובל, אתם וודאי מכירים אותם. אז לכן אנחנו מבקשים כמה הבהרות, ואני גם אציין ששבוע שעבר הייתי בתכנית וועדה מחוזית וביקשתי להכליל סעיף של עוגנים זמניים בוועדה מחוזית, אמי יודע, וועדה מחוזית אמרה לי, לך לתב"ע העירונית, הם כבר יסדירו את זה, אנחנו לא מכניסים. אז זה רק מדגיש לכם כמה יש צורך ב-

,

ישראל קלרמן:

ללא הסכמת בעלים?

עו"ד בני גנוניאן:

מה אתה אומר?

ישראל קלרמן:

ללא הסכמה?

יוחנן וייצמן:

לא.

ישראל קלרמן:

לא, זה מה שדיברת שמה?

עו"ד בני גנוניאן:

היא לא הסכימה בכלל להכניס ... עוגנים זמניים והיא אמרה, יהיה לך תב"ע עירונית,

ישראל קלרמן:

לא, מה שהלך שמה עם המחוזית ללא הסכמת בעלים?

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן, כן, ממש באותו רעיון. אנחנו בעצם נצמדים לסעיף 63.8 לחוק שאומר שהוראת חוק תכנון ובניה, הוראת תכנית יכולה לחייב בעלי קרקע לאפשר את החדרת העוגנים הזמניים, ומזה אנחנו נלמד את התיקונים שאנחנו מבקשים. אז אני, אנחנו מבקשים ככה, אחד, אני חושב שבאמת המלצת מהנדס העיר סך הכל די קיבלה את כל התנגדותנו. אז ככה, בסעיף 2.2.1 ברישא, יש להוסיף שבעצם התכנית הזאתי בהתאם להוראות סעיף 63.8 לחוק התכנון והבניה, בסעיף 4.1.2 א' יש להוסיף לאחר המילים תותר החדרת עוגני קרקע זמניים את המילים ללא קבלת הסכמת בעלי החלקה הגובלת אליה נדרשת אותה החדרה. בסעיף 4.1.2, יש למחוק, זה סעיף חשוב מאד, יש למחוק את הסיפא, ובלבד שלא תהיה פגיעה במקרקעין הגובלים אליהם. ולמה אני מכוון? פגיעה, אנחנו יודעים, יש פגיעה לפי 197, יש פגיעה כזאת. אני דרך אגב חושב ש-X זה פגיעה, Y זה לא פגיעה, זה לא משנה. להשאיר כזה, מה שנקרא, מונח אמורפי, מונח סל, מונח אפור, זה יכול להוות בכייה לדורות, ולכן הגישה אומרת, ברגע שיזם עמד בכל התנאים שקובעת התכנית, חזקה שאין פגיעה. הרוצה להוכיח פגיעה, הרוצה להתנגד, שיגיש התנגדות ויגיד למה הוא נפגע, אבל משעה שאני עמדתי כיום בכל התנאים שמנויים בתכנית מבחינתי אין פגיעה ולכן חשוב מאד למחוק את זה כי אחרת אנחנו כאילו לא עשינו כלום. בסעיף 4.1.2 ו' יש להדגיש כי מדובר ביידוע בלבד ולא הקלה, וכי למעשה זה לא הקלה, וודאי לפי סעיף 149.

עמנואל זלטס:

תואם תב"ע.

עו"ד בני גנוניאן:

נכון מאד. לכן חשוב להגיש את זה.

ישראל קלרמן:

אתה קראת את ההמלצה? כי לך,

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן, כן, כן. קראתי וזה בסדר גמור. עוד שני דברים קטנים, לבטל בסעיף 6.2 תנאים להוצאת היתר בנייה, את סעיף 8, אישור מעבדה. אין חיה כזאת, אין אישור מעבדה. לא יכול להינתן, אישור מעבדה למה?

ישראל קלרמן:

וזה לא הסכימו איתך?

עו"ד בני גנוניאן:

זה את האמת לא,

ישראל קלרמן:

לא ראית.

עו"ד בני גנוניאן:

ביושר אני אגיד, לא טענתי את זה ביושר, אני חושב שכדאי להבין את זה. אין, אין אישור מעבדה, כי אישור מעבדה,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

איזה סעיף אמרת?

עמנואל זלטס:

כתוב במידה ויידרש על ידי רשות העתיקות ביצוע,

עו"ד בני גנוניאן:

לא, לא, לא, 6.28, כתוב תנאי להיתר בנייה, אישור בדיקת מעבדה מוסמכת.

דובר לא מזוהה:

אין 6.28.

עמנואל זלטס:

אין פה 8.

אמנון ארבל:

6.28?

עו"ד בני גנוניאן:

6 נקודה 28.

אמנון ארבל:

אין סעיף כזה.

עמנואל זלטס:

אין דבר כזה.

אמנון ארבל:

אה, יש פה ...

עמנואל זלטס:

ח', אה.

אמנון ארבל:

אישור בדיקה, רגע, תעצור רגע.

עמנואל זלטס:

זה 6.1 ח'.

ישראל קלרמן:

6.1 ח', בני.

אמנון ארבל:

אישור בדיקה,

עו"ד בני גנוניאן:

מה?

דובר לא מזוהה:

ח', ח', אישור בדיקת מעבדה מוסמכת.

עו"ד בני גנוניאן:

אוקי, סליחה. תוכל להביא לי את זה,

דובר לא מזוהה:

6.1 ח'.

עו"ד בני גנוניאן:

תוכל להביא לי את זה רגע? סליחה, אני טעיתי בסעיף. זה 6.1 ח', אז זה נדרש לבטל. והעניין השני, בד', 6.1 ד', נדרש להבהיר שכאשר זה גובל בחלקות ציבוריות, רק כאשר זה גובל בחלקות ציבוריות אז נדרש אותו תיאום הנדסי עם מחלקת תשתיות לקבלת אישורה לעניין היעדר פגיעה בתשתיות עירוניות, זה במגרשים ציבוריים.

דובר לא מזוהה:

רק במגרשים עירוניים, לא בפרטיים,

עו"ד בני גנוניאן:

ולא בפרטיים.

דובר לא מזוהה:

כי בפרטיים אי אפשר לעשות את זה.

עו"ד בני גנוניאן:

זהו, עד כאן, מברכים על התכנית,

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

עו"ד בני גנוניאן:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

אם אפשר אבל, אם אפשר, בלי. בפרטיים אפשר לעשות,

דובר לא מזוהה:

אי אפשר לתאם הנדסית, אין לי עם מי לתאם.

ישראל קלרמן:

לא לתאם, אז אפשר לעשות בלי לתאם.

עו"ד בני גנוניאן:

לא, הסעיף,

ישראל קלרמן:

לתאם זה רק עם ציבוריים.

עו"ד בני גנוניאן:

בדיוק.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

דרך אגב, זה גם, זה גם,

ישראל קלרמן:

מה זה? העניין של הגובל זה רק בציבוריים, בנושא של ציבוריים, זה לא קשור לפרטיים. טוב.

אמנון ארבל:

עלי איוב, בית צפאפא.

ישראל קלרמן:

מינהל קהילתי בית צפאפא.

אמנון ארבל:

כן.

עו"ד עלי איוב:

ההתנגדות שלנו מתייחסת יותר לאזורים כפריים,

יוסי חביליו:

ל-?

דובר לא מזוהה:

לאזורים כפריים,

עו"ד עלי איוב:

לאזור כפרי, לאזור כמו בית צפאפא, ואנחנו חוששים מאד, במיוחד לאור העובדה שכן החדרת עוגנים לתוך חלקות זמניות, הרבה מאד בתים הם בתים מאד ישנים. כמו שאתם יודעים, במיוחד באזורים מסוימים, אין ספק שזה יזיק. עלי איוב. וקראו כמה מקרים כאלה במקומות מסוימים במזרח ירושלים, אני כן חושב שזה מאד מסוכן. אנחנו חושבים שבאזורים כפריים זה כן צריך שבעתיים להיות זהירים ולכן אנחנו מתנגדים לסעיף הזה. אנחנו כן חושבים, בנוסף לכך, אנחנו כן חושבים שפתרונות זמניים, אתם כל הזמן מדברים על זמניים, אנחנו יודעים מה שקורה במזרח ירושלים, ... בבית צפאפא. פתרונות זמניים הם לרוב גם גבוהים, ואז,

אמנון ארבל:

כמו הגדר אתה אומר.

עו"ד עלי איוב:

מה?

אמנון ארבל:

גם בגדר יש זמנים.

עו"ד עלי איוב:

לצערי הרב. אתה מבין, ואז השכן, ברגע שהוא מסיים, כאילו, זה שבונה, היזם שבונה, משאיר את המצב כמו שהוא, וזה מסבך את בעלי החלקות המצרניות עם כל הבלגן הזה, והיו גם מקרים כאלה. וזה לא נגמר כמו שאתם, שוב, כמו שבאמת החוק טוען. 3, כדי שבעלי החלקות המצרניות, בעלי בתים בדרך כלל מצרניים יבינו מה שקורה, הם צריכים, הם לא מבינים את זה ואחרי שאותו יזם או לא משנה מי חופר ומכניס את כל, את מה ש-, כאילו, מבחינתו את פתרונות העיגון שלו, התושבים לא מבינים לעומק את ההשלכות של זה, תושב. לכן בדרך כלל הוא נעזר ביועץ חיצוני, וזה גם עולה לו כסף. אז מי, מאיפה הוא יעמוד בזה, בכל הדברים האלה? ולכן אני כן חושב, באזורים כפריים, איפה שיש בתים ישנים, צריך לעמוד,

אמנון ארבל:

לפנות לבעלים?

עו"ד עלי איוב:

שיהיו הסכמת, כן, הסכמת שכנים, ואם לא אז לא.

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

חיים כהן:

מה אתה אומר על זה, אמי?

ישראל קלרמן:

התנגדות, אחרי זה, לא עכשיו.

אמנון ארבל:

אתה יודע לקרוא ... ?

ישראל קלרמן:

התנגדות מספר 5.

עו"ד עלי איוב:

אמי, אמי, אני אשמח לראות מה ההתייחסות של מהנדס העיר.

ישראל קלרמן:

עמל אליאן, ברחוב ... 3.

עו"ד סעיד גאליה:

כן, עמל אליאן, אני בשמה, עו"ד סעיד גאליה.

דובר לא מזוהה:

איך השם?

עו"ד סעיד גאליה:

סעיד גאליה. אני רק, אני ברשותכם רק קראתי כאן בהמלצה של מהנדס העיר שמצד אחד היא מחייבת לקבל את הסכמת הבעלים של המקרקעין הסמוכים, אבל מצד שני אומרת,

ישראל קלרמן:

פרטים.

עו"ד סעיד גאליה:

סליחה?

ישראל קלרמן:

מה שהוא דיבר עכשיו.

עו"ד סעיד גאליה :

כן.

ישראל קלרמן :

ומצד שני?

עו"ד סעיד גאליה :

ומצד שני יש שם המלצה לגבי 4.1.2, יש שם המלצה להוסיף את המילים לאחר תותר הקמת עוגני קרקע זמניים, ללא הסכמת הבעלים. כלומר, הדברים, אחד לא מתיישבים עם השני, ולא הבנתי את זה בדיוק. אני מכל מקום, שמענו כאן,

אמנון ארבל :

... צריך להסביר את ההתנגדות עכשיו, לא להסביר את התכנית.

ישראל קלרמן :

לא, לא תכנית.

עו"ד סעיד גאליה :

בסדר, בכל מקרה,

אמנון ארבל :

תסבירו מה ההתנגדות.

עו"ד סעיד גאליה :

ההתנגדות שלי,

ישראל קלרמן :

הוא אומר, זה סתירה.

עו"ד סעיד גאליה :

לא, אני אומר, ההמלצה הזאת בכל זאת מחייבת הסבר. אני מבחינתי, אני לא יזם, גם אם אני היזם אני חושב, כדי לשמור על זכות הקניין ולשמור על כל בעלים ולשמור על זכות קניינית כעניין שבעיקרון במדינה, צריך לקבל את ההסכמה. חודרים לקרקע,

עו"ד בני גנוניאן:

אבל בשביל זה יש דיני קניין, אנחנו פה בוועדת תכנון. וועדת תכנון מתירה, ירצו בקניין, ילכו בקניין.
זה בדיוק העניין.

עו"ד סעיד גאליה:

אל תפריע לי, אני לא הפרעתי לך, בבקשה.

מיכל כהן:

אפשר שלא תצלמי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא לצלם בבקשה.

ישראל קלרמן:

מי מצלם?

מיכל כהן:

בבקשה ממך,

דוברת לא מזוהה:

,I'm just

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא לצלם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, את לא צריך, אפשר,

ישראל קלרמן:

אתה מייצג אותה? אתה מייצג אותה?

עו"ד סעיד גאליה:

כן, כן, היא מצלמת את הזה.

אמנון ארבל:

באתר הכל נראה כבר לפני שבוע, חברים.

יוסי חביליו:

היא צילמה את זה, מה קרה?

עו"ד סעיד גאליה:

בקיצור, מה שאנחנו, כמה נקודות.

עו"ד סעיד גאליה:

כן. הדברים האלה צוינו ואני, בהתנגדות, אני אחזור עליהם בתמצית ברשותכם. יש כאן, כלומר, בנוסף לזכות הקניינית יש גם פגיעה תכנונית. אני הפניתי ומבקש ממהנדס העיר לקחת בחשבון את התקן הבסיסי, 5.4.1, 940, שם הוא מדבר על פתרונות חלופיים כמו קירות תומכים, כמו כלונסאות, כמו דיפון. הפתרונות האלה, ככל שהם הולמים, הם בוודאי עדיפים על פתרונות אחרים של חדירה לקרקע גובלת, שזאת אומרת גם פגיעה בזכות קניין וכמובן גם אם תותר חדירה כזאת אז זה צריך גם חובת יידוע, בדרך כלל גם כי פתאום הבעלים של המקרקעין מופתע מזה שנכנסים לקרקע שלו, אבל גם זכות להתנגד. כלומר, לא יכול להיות שנכנסים גם באמצעות עוגנים, מקום שצריך, ואין לך זכות להתנגד, רק מיידעים אותך. ככל שההתנגדות היא עירונית ולא מהווה סכנה על הבניין שלך ועל המקרקעין שלך אז ניחא, בסדר. אם היא כן מהווה סכנה ויש טעמים תכנוניים או קנייניים, אז בוודאי שצריך לקבל את ההתנגדות, אבל לא צריכה להיות רק זכות יידוע או חובת יידוע של מי שחופר. דבר שלישי,

יוחנן וייצמן:

שניה אחת, אדון.

עו"ד סעיד גאליה:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

אם נשלח יידוע לפי 36 ויש התנגדות, אז זה לא מגיע לרשות רישוי.

עמנואל זלטס:

לא, ... חייבים התנגדויות לדון פה.

יוחנן וייצמן:

על 36,

עמנואל זלטס:

אם יש התנגדות,

יוחנן וייצמן:

אם יש התנגדות להליך של יידוע,

דובר לא מזוהה:

אצלנו היה מקרה כזה, שלחו יידוע, התנגדו, וזה הגיע לוועדת התנגדויות.

יוחנן וייצמן:

... שאין. כן, תמשיך, סליחה שקטעתי אותך.

עו"ד סעיד גאליה:

אוקי. אני, עוד נקודה שאני מבקש לציין, שאני מבקש שה-, כלומר, כל הוראה בתכנית הזאת,

ישראל קלרמן:

ששש, רגע, וייצמן, תן לי לשמוע.

עו"ד סעיד גאליה:

היא תהיה ... קונסטרוקטיבית. כלומר היא תחול מכאן והלאה כמובן, כי למשל גם במקרה, ואני אפנה כאן להחלטה, במקרה של אליאן, הייתה התנגדות, נתקבלה התנגדות לחדירה ועוגנים לגבי המקרקעין על ידי יזם שביקש לבנות ולחפור בקרקע הסמוכה, ואני מבין שכאן מסיבות כאלה ואחרות מבקשים לשנות, להתיר בתנאים מסוימים, אבל וודאי זה מכאן והלאה ולא חל על מקרים קודמים, בוודאי כשיש החלטה, ואני מיד מפנה אליה.

אמנון ארבל:

זה לא, סליחה שאני אומר, זה לא הגיוני מה שאתה אומר, כי מכאן והלאה זה כל תכנית שתבוא תכתוב את זה. ברור שזה חל אחורה.

עו"ד סעיד גאליה:

אני לא יודע אם זה הגיוני, היום צריך לכתוב את זה וצריך לחדד את זה כי זה, מה?

יוחנן וייצמן:

ככל שהוועדה המחוזית לא רוצה,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

זה יחול על כל,

ישראל קלרמן:

התכנית אחורה. לא על בקשות, התכניות אחורה.

אמנון ארבל:

המטרה של התכנית, להכניס את זה לכל התכניות בהיתרים שרוצים להוציא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

להסדיר את זה.

אמנון ארבל:

ולהסדיר את זה בצורה מסודרת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לתכניות שהיו.

עו"ד סעיד גאליה:

... שיש החלטת תכנון שקבעה,

אמנון ארבל:

אבל זה גובר על זה.

עו"ד סעיד גאליה:

ש-, סליחה?

אמנון ארבל:

אבל זה גובר על זה.

עו"ד סעיד גאליה:

אז לכן אני מבקש לקחת את זה בחשבון,

אמנון ארבל:

הבנתי מה שאתה אמרת.

עו"ד סעיד גאליה:

ואני בעניין הזה מפנה לתכנית, וגם החלטה של הוועדה המחוזית בעניין הזה, 0349811/ת/101. שם נתקבלה התנגדות, ומכאן גם ההתנגדות של מרשתי, כלומר, לא רק בהיבט הכוללני אלא גם זה עניין מסוים ומקרה ספציפי להמחשה. שם,

אמנון ארבל:

מה נקבע שם?

עו"ד סעיד גאליה:

שם נקבע בסעיף 3, החלטת וועדה, היא קבעה בהוראות התכנית, כתנאי להיתר בנייה יהיה הגשת תכנית חניה מפורטת, מלווה בחוות דעת של קונסטרוקציה, תכנית חניה לרבות ההיבטים הקונסטרוקטיביים ייבדקו, תאושר על ידי מהנדס העיר. זה, והכל טרם תחילת העבודה בתחום התכנית. זה מהנדס העיר אמר, לא אני.

אמנון ארבל:

ומה זה קשור לעוגנים?

עו"ד סעיד גאליה:

סליחה?

אמנון ארבל:

מה זה קשור לעוגנים?

עו"ד סעיד גאליה:

זה, לא, מה זאת אומרת? כאן הייתה התנגדות, היזם כאן ביקש עוגנים, אפילו זמניים, ונתקבלה ההתנגדות של מרשתי ונתקבלו הדברים האלו.

אמנון ארבל:

זה לא מה שקראת עכשיו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

על החניה.

עו"ד סעיד גאליה:

סליחה?

אמנון ארבל:

זה לא מה שקראת עכשיו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

קראת על החניה.

אמנון ארבל:

כן. קראת משהו אחר אולי.

עו"ד סעיד גאליה:

דובר, דובר,

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

עו"ד סעיד גאליה:

לא, אלי, תכנית החניה תבטיח כי לא תהיה חדירה לתחום המגרשים הסמוכים לרבות לא באמצעות עוגנים זמניים. אוקי?

עו"ד בני גנוניאן:

כי באמת לא הייתה תכנית שהתירה את זה, עכשיו ברוך השם עושים תכנית.

עו"ד סעיד גאליה:

עכשיו, אז כאן, כאן גם למשל בתכנית שאנחנו, שאני מתנגד אליה, תכנית העוגנים הכוללנית, לא ראיתי שם איזושהי התייחסות לצורך בחוות דעת מהנדס, בחוות דעת גיאולוג, בחוות דעת מהנדס קונסטרוקציה. גם את הדברים האלה, החשובים, צריך לקחת בחשבון.

דובר לא מזוהה:

לא, זה כתוב, תנאי למתן היתר בנייה זה כתוב.

עו"ד סעיד גאליה:

כל אלה. לגבי הסכמה של בעל הקרקע, מתן ביטוי לעמדתו בצורה כלשהי, בעל הקרקע כמובן הגובלים שמבקשים לחדור לקרקע שלו, קבלת הודעה אישית והתנגדות, דיברתי על זה. דיבר כאן עלי איוב מבית צפאפא, מהמתנ"ס של בית צפאפא ש-, כלומר, בחברה הערבית זה קצת בעייתי. כל עוגנים זמניים יכולים להפוך לקבועים. יש שם הרבה בתים שהם רופפים, זה יכול כמובן באיזה שהוא מובן

במידה מסוימת גם להוות סכנה, ולא רוצים להיות במצב שהמחלקה לבניינים מסוכנים כאן תעבוד יתר על המידה ותועמס בגלל כל מיני חדירות בשם תוכנית העוגנים שאתם מבקשים לאשר כאן. להוסיף חובת שימוש במכשיר מדידות, ויבראציות זעזועים למכשירי חציבה, כדי להבטיח באמת של חדירה לעוגנים, ועוגנים תהיה באמת מידתית, זה מה שחשוב.

דובר לא מזוהה:

זהו?

ישראל קלרמן:

יופי, תודה. סיימנו, נכון, אמי?

עו"ד סעיד גאליה:

כמובן יש חוות דעת שצירפתי להתנגדות, שאני מבקש גם של מהנדס בניין וביסוס, שאני מבקש,

ישראל קלרמן:

סיימנו?

עו"ד בני גנוניאן:

זה התנגדות לתוכנית נקודתית, לא לתוכנית,

עו"ד סעיד גאליה:

לא, גם לכל מיני הוראות שמבקשות להיכנס לקרקע שלי.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה רבה, אני רק אגיד לפרוטוקול, שהייתה עוד התנגדות של נתן קרמר,

יוחנן וייצמן:

צריך להקריא אותה,

ישראל קלרמן:

שלא צריך להקריא אותה, בגלל שהוא בחר לא להגיע על אף שהוא קיבל זימון כדון,

אמנון ארבל:

הוא שלח הודעה שהוא לא מתכוון להגיע.

ישראל קלרמן:

הוא שלח הודעה שהוא לא מתכוון להגיע, ולכן אנחנו מבחינתכם סיימנו את הדיון, אנחנו ניכנס לדיון פנימי.

דובר לא מזוהה:

תודה רבה.

עמנואל זלטס:

לא, הוא אמר שיוחנן מייצג אותו.

אלדד רבינוביץ:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

אחרי שקיבלתי לא צריך.

אמנון ארבל:

אנחנו יוצאים מתוך הנחה שכל חברי הוועדה קראו את כל הפרוטוקול, כולל כל ההתנגדויות.

ישראל קלרמן:

וגם אנחנו,

דובר לא מזוהה:

לא, לא הספיקו.

אמנון ארבל:

ראיתי, ראיתי.

דובר לא מזוהה:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אני כן קראתי, אבל כעת בזמן אמת אי-אפשר להעלות את זה, זה בעיה.

אמנון ארבל:

מה? את ההתנגדות? למה?

יוחנן וייצמן:

האתר העירוני לא עובד.

חיים כהן:

יש תקלה בזה.

אמנון ארבל:

הוא עובד אצלי, מה אתה דואג?

אריאל גולן:

,GIS

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

הנה.

אלדד רבינוביץ:

,GIS

יוחנן וייצמן:

אתה בתוך המערכת, אתה לא.

ישראל קלרמן:

טוב, חברים.

יוחנן וייצמן:

כן?

עמנואל זלטס:

לי עובד גם כן.

אדיר שוורץ:

מה שכרגע נכנס ל – GIS,

יוחנן וייצמן:

אני אכנס עוד פעם.

עמנואל זלטס:

הנה עובד ה – GIS.

אמנון ארבל:

ישראל,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

לייזר ביקש להוריד מסדר היום.

ישראל קלרמן:

לא, יש (לא ברור) להגיד, גם את זה,

אמנון ארבל:

לא, הוא שאל, הוא שאל מה אני אומר.

ישראל קלרמן:

אז חברים,

אלדד רבינוביץ:

יש לי שאלה,

אחמד:

כן,

אלדד רבינוביץ:

לפי תקנה 36, איך אפשר להוציא היתר, איך אדם יכול להוציא היתר בחלקת חברו?

עמנואל זלטס:

לא, זה חלקה שלו הוא מוציא,

יוחנן וייצמן:

לא,

אלדד רבינוביץ:

לא, בהיתר, זה חלקה (לא ברור)

עמנואל זלטס:

וועדת ערר אמרה שצריך תביעה בשביל זה,

אלדד רבינוביץ:

היתר זה לא זה, מה זה?

יוחנן וייצמן:

חוק התכנון והבנייה אומר, שתוכנית יכולה להרשות לעבור,

ישראל קלרמן:

זה עוגנים זמניים בוא,

יוחנן וייצמן:

במקרקעין חברו,

ישראל קלרמן:

מה אתה מבלבל.

יוחנן וייצמן:

זה חוק התכנון והבנייה.

ישראל קלרמן:

עוגנים זמניים לצורך הבנייה של האתר הזה.

יוחנן וייצמן:

לא, זה גם לא (לא ברור) אתה יכול להעביר דרך שכן.

אלדד רבינוביץ:

הוא צריך חתימה של חברו,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז. אז הוא מסביר, זה לא דברים שעוברים דרך, אתה יודע למשל, עכשיו גם זה רצו להגיש תב"ע אבל לא יכולים, יש שורה של בניינים בפסגת זאב, 7, 8 בניינים שניזונים שבן אדם שיש לו את הצובר גז אצלו בחצר, הוא מזין 7 בניינים קדימה, ולכן בגלל ה- , מה שעובר שמה, לא הוא, ולא ההוא יכולים עכשיו להרגיש הרחבות, בגלל שהם לא יכולים לבנות שמה, סתם דוגמא.

יוחנן וייצמן:

אני מבקש,

ישראל קלרמן:

זה החוק נותן להם, זה אנחנו עושים פה עכשיו זה תב"ע, טוב, חברים, אני רוצה, לפני היושב ראש ביקש למעשה לדחות את ההכרעה, וזה היה החלטה גם לדחות את ההכרעה בדיון הזה, אחד מהסעיפים שזה הסעיפים של ההריסה, שאנחנו רוצים לעשות לתחילת העבודות ולא לפני קבלת ההיתר, השר ביקש להוריד את זה מהתוכנית,

עמנואל זלטס:

לבדוק את זה,

ישראל קלרמן:

היושב ראש רוצה לבקש מהם כן להשאיר את זה, ואנחנו באמת רוצים, זה תוכנית טובה שאנחנו רוצים אותה, כל פעם, מתקשקשים בזה (לא ברור), זה חשוב שיהיה לנו את הזה, לכן אנחנו דוחים את ההכרעה. אבל יחד עם זה, אני רוצה כן להגיד כמה מילים גם על הסעיף השני של ה- , של ה- 5% השלמת גג, שאתה אומר שמה ש- , איפה שכתוב מפורש להוריד מתוכנית המתאר אתה רוצה להוריד את זה, אני אומר שלא, נשאיר את זה לכל העיר, זה לא קשור לתוכנית המתאר, אנחנו מאשרים את זה עכשיו,

עמנואל זלטס:

כאן, כאן,

ישראל קלרמן:

את ההמלצה, בהמלצה אתה כתבת,

אמנון ארבל:

נו.

ישראל קלרמן:

שאתה,

עמנואל זלטס:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

נכון, אבל אני רוצה,

אמנון ארבל:

לא נקבל החלטה, זה לא משנה, אבל בוא,

ישראל קלרמן:

אנחנו נביא את זה, אבל סתם,

אמנון ארבל:

יש להבהיר בתוכנית, כן,

ישראל קלרמן:

מה?

יוסי חביליו:

אז אם לא מקבלים בוא נדחה את זה,

ישראל קלרמן:

התוכנית המתאר לא תאפשר עוד תוספת, גורמת לבנייה בכל רחבי העיר, בין אם בנייה קיימת, או בין אם לא, אני אומר שלא,

אמנון ארבל:

לא מה?

ישראל קלרמן:

שאנחנו נותנים להם 5% מכוח התוכנית הזאת.

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

למה לא?

אמנון ארבל:

כי זה לא מה שנותן.

ישראל קלרמן:

אני רוצה,

אדיר שוורץ:

אבל אם דוחים את ההכרעה, דוחים את ההכרעה.

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

כי זה לא מטרת התוכנית,

ישראל קלרמן:

למה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

כי לא הייתה לנו,

ישראל קלרמן:

אתה הבנת,

אמנון ארבל:

אני הייתי בערך ב – 20 ישיבות, אז הבנתי את זה מצוין.

ישראל קלרמן:

נכון, אז למה, לא,

אמנון ארבל:

כי זה לא הייתה,

ישראל קלרמן:

מה שאני לא הייתי,

אמנון ארבל:

אני עונה לך.

יוחנן וייצמן:

אז מטרת התוכנית?

ישראל קלרמן:

לאשר 5% לכולם.

אמנון ארבל:

מטרת התוכנית כרגע לא לאשר 5% בכל הבניינים בירושלים.

ישראל קלרמן:

למה לא?

אמנון ארבל:

כי זה לא מטרה של התוכנית, מה זה למה?

ישראל קלרמן:

אבל אחרי זה,

אדיר שוורץ:

לא הבנתי איך גם דוחים את ההכרעה, וגם (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

בדיוק.

יוסי חביליו:

עכשיו לא, אבל חבל על הזמן,

ישראל קלרמן:

לא, אני רוצה לדון, זכותי לדון בזה.

יוסי חביליו:

אבל אין ההחלטה. אז למה,

ישראל קלרמן:

נקבל החלטה,

אמנון ארבל:

ברור מה?

ישראל קלרמן:

אבל למה? למה להתעסק עם זה?

אמנון ארבל:

מטרת התוכנית,

ישראל קלרמן:

אבל למה,

אמנון ארבל:

אז אני עונה לך,

ישראל קלרמן:

אני יודע, כי הפעילות ולא פעילות, אני יודע, לא,

אמנון ארבל:

אתה שואל שאלה, ועונה לעצמך, אז מה?

ישראל קלרמן:

תגיד אתה.

אמנון ארבל:

אמרתי, מטרת התוכנית היא לא להוסיף זכויות בנייה בירושלים לאף אחד, המטרה היא לפתור בעיה שיש בה היתרים, שזה מקודם פעמיים בשני היתרים, כדי להקל על בעלי הקרקע.

ישראל קלרמן:

זה אני יודע,

אמנון ארבל:

אם אתה רוצה להגיש לכלל ירושלים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ישראל,

אמנון ארבל:

תוסיף 5% לכל העיר,

ישראל קלרמן:

שנייה,

אמנון ארבל:

תעשה תוכנית.

ישראל קלרמן:

לא, אז אני שואל אותך שאלה אחרת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

וועדת ערר,

ישראל קלרמן:

תוכנית מתאר שנייה, תוכנית מתאר, אני יודע את וועדת ערר, שהחליטה לעשות בשתי פעימות, אני יודע את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

החלטה ש - , לפי,

ישראל קלרמן:

אני שואל, אני שואל שאלה אחרת, אני חולק עליך דבר, וגם תוכנית 62 אני טוען ש – 5% אפשר, זה נמצא ב - ,

אמנון ארבל:

אתה יכול לטעון, זה לא נכון,

ישראל קלרמן:

זה לא נכון?

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

בסדר.

אריאל גולן:

אני מבקש בכל אופן,

אמנון ארבל:

אתה טועה,

אריאל גולן:

להכניס, אני, אולי לא הדגשתי אותה בצורה טובה יותר אולי את הבקשה,

ישראל קלרמן:

כמה כאלה יש?

אריאל גולן:

ידונו בזה, כנראה זה לא עזר, וגם ההתנגדות היא לא התקבלה. אני מבקש להכניס את הנושא של,

אמנון ארבל:

זה לא נכון,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

בתוכניות חדשות שמוסיפות זכויות, מה זאת אומרת?

ישראל קלרמן:

מה? מלכתחילה כבר עושים בגג גם.

אריאל גולן:

רגע, אני רוצה להכניס את הנושא הזה, אם מקדמים תוכנית אחרת, שלביות הביצוע של הריסות, היום מקדמים.

ישראל קלרמן:

לא מקדמים, אז דוחים את ההכרעה, תדבר על זה בדיון הבא.

אריאל גולן:

אני אומר לך עוד פעם,

ישראל קלרמן:

מה?

אריאל גולן:

שאני רוצה שייקחו את זה, הדרג המקצועי את הנושא הזה לבחינה שלא יהיה הריסה, הריסה מוטמנת תבקש אחרת,

ישראל קלרמן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

אין, לא צריך בשביל זה תב"ע,

ישראל קלרמן:

בסדר, לא צריך בשביל זה תב"ע,

אריאל גולן:

אז אני אומר לך שכן צריך בשביל זה תב"ע, גם אני מחזיק תב"ע,

ישראל קלרמן:

טוב, אבל יואל לא אומר את זה,

אריאל גולן:

עם תב"עות קבוע,

ישראל קלרמן:

אמי אומר,

אריאל גולן:

קבוע שצריכים,

יוחנן וייצמן:

אם התב"ע הוא אחר,

אריאל גולן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז זה משהו אחר,

אריאל גולן:

על זה אני מדבר,

יוחנן וייצמן:

אם איחדו, ברוב המקרים עם מייחדים,

אמנון ארבל:

אפשר אבל להפסיק לעשות דיונים תיאורטיים? יש לנו סדר היום,

אריאל גולן:

זה לא תיאורטי, זה מעשי,

ישראל קלרמן:

המשך הסדר יום.

אמנון ארבל:

תשאל את זה אחרי זה,

ישראל קלרמן:

מיכל, מיכל החלטה,

אמנון ארבל:

אבל פה זה לא רלוונטי עכשיו,

ישראל קלרמן:

להביא את זה לדיון,

אמנון ארבל:

שב איתי בשקט, נדבר על זה, ונעשה את זה מה? אפשר להמשיך הלאה?

ישראל קלרמן:

אבל אמי, אבל, טוב,

אריאל גולן:

צריך להרוס את ה - ,

יוחנן וייצמן:

אם העירייה יודעת לטפל בזה, משה ליאון, אדם (לא ברור), כן. השאלה אם אפשר בתב"ע הזאת.

עמנואל זלטס:

גם קיים ב - , אולי 4, 5, תב"עות בכל העיר.

אריאל גולן:

לא,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)?

ישראל קלרמן:

חבר'ה, הסתיים הדיון הזה, אמי, לתיק הבא, נשאר פתוח, מה הוא?

אמנון ארבל:

לא יודע, אליעזר,

חיים כהן:

אני אגיד לך מה נשאר פתוח.

יוחנן וייצמן:

36,

ישראל קלרמן:

36,

חיים כהן:

רגע, שנייה, שנייה, לייזר, 18 גם נשאר פתוח.

יוחנן וייצמן:

18 פתוח?

חיים כהן:

18 גם נשאר פתוח.

עמנואל זלטס:

לא, נדון, נדון.

דובר לא מזוהה:

לא נידון.

חיים כהן:

זה היה הוא, אני חושב.

יוחנן וייצמן:

אנחנו חיכינו לאלדד.

חיים כהן:

אלדד, 18 נשאר פתוח.

ישראל קלרמן:

18?

אמנון ארבל:

רגע, שנייה,

ישראל קלרמן:

יש וי. יש וי פה לא,

עמנואל זלטס:

זה היה משהו אחר בדול.

ישראל קלרמן:

יש וי גם 19 כבר אושר, טוב בואו.

חיים כהן:

עכשיו אני רוצה את ה – 41 שוב,

ישראל קלרמן:

41 פתוח, 41 פתוח.

אמנון ארבל:

18 לא פתוח.

תוכנית 1002757

ישראל קלרמן:

אז שנייה, 36, אמר, 36. תיק 1002757, למה השאירו את זה פתוח? מי ביקש את זה?

יוסי חביליו:

אני.

ישראל קלרמן:

חביליו?

יוסי חביליו:

כן.

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה לדבר?

יוסי חביליו:

36.

ישראל קלרמן:

דבר.

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

שנייה, אני אציג את זה רגע,

ישראל קלרמן:

עוד לא הצגת?

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

מאיפה הוא יודע?

אמנון ארבל:

הוא מכיר, הוא קרא כל דיון, מה זאת אומרת?

ישראל קלרמן:

למה את זה כן, (לא ברור) לא?

אמנון ארבל:

הוא קרא לפני דיון אמרתי.

חיים כהן:

36 זה חביליו?

אמנון ארבל:

תוכנית 36 בסדר היום, תוכנית 1002757, זה תוכנית גדולה ומשמעות לפינוי בינוי בגבעה הצרפתית, יש לי מצגת קטנה להראות לכם גם, זאת תוכנית שמציעה למעשה לקחת מתחם שלם, ולהציג שם פינוי בינוי, התוכנית מציעה בנייה של רוב הבניינים, בניינים נמוכים, אני אראה לכם,

אריאל גולן:

השכונה בעצם.

אמנון ארבל:

שלושה בניינים גבוהים,

יוחנן וייצמן:

כמה חתימות יש כבר?

אמנון ארבל:

לא בדקתי חתימות, זה עמד בתנאי סף הוועדה מחוזית, בוא נראה רגע וועדה מחוזית,

יוחנן וייצמן:

אם אין 60%, אני מבקש בהחלטה כעת למשוך את החתימה שלנו.

אדיר שוורץ:

מסכים עם וייצמן,

אמנון ארבל:

זאתי היא התוכנית,

עמנואל זלטס:

היה פה הצטרפות בינואר.

יוחנן וייצמן:

אדיר, קיבלת אתמול מייל ממני בלילה?

אדיר שוורץ:

לא.

יוחנן וייצמן:

אתה חבר וועדה מחוזית?

אמנון ארבל:

זאת היא התוכנית, זה המתחם, תסתכלו, כל המתחם הזה שנמצא למעשה בין רחוב בר – כוכבא, לחניון החדש בנחל צופים, בקצה נחל צופים, התוכנית מציעה למעשה, עשינו גם תוכנית צל שמשלימה חלק צפונה, שמייצר כביש חדש, שטחים חומים וירוקים במרכז המתחם בכביש היקפי, ושורת בניינים גם ברחוב בר – כוכבא וגם לרחוב שהוא בעצם לרחוב, על כביש מול, מול החניון. היו לא מעט חלופות, זה הבניינים שקיימים היום בשטח אגב, בניינים גדולים שאופייניים בגבעה הצרפתית, אין לי משהו מיוחד להגיד עליהם. למעשה מציעה להרוס את כולם, ולהציע את הבנייה הזאתי שמציעה, כל הכתומים זה בנייני מגורים, והירוק באמצע, ושני חומים, שהם שני בתי ספר,

עמנואל זלטס:

כמה גובה, כמה גובה בכולם?

אמנון ארבל:

אז אני מראה עוד רגע, הגובה של שלושה בניינים פה 30 קומות, אתם רואים שלושה פינתיים, אחד פה, אחד פה, ואחד פה, 30 קומות, יתר הבניינים זה בין 10 ל- 7 קומות, זה 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 בניינים,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

אמנון ארבל:

וזהו, אנחנו המלצנו, לא (לא ברור), אבל להפקיד את התוכנית,

ישראל קלרמן:

מה?

אריאל גולן:

תגיד לי אמי, מרפסות,

ישראל קלרמן:

לאשר את הבקשה להמלצת מהנדס העיר, מי מצטרף?

אריאל גולן:

מרפסות סוכה יש?

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה.

ישראל קלרמן:

מי מצטרף להמלצת מהנדס העיר?

יוסי חביליו:

רגע, תן לדבר,

יוחנן וייצמן:

לא, דקה,

ישראל קלרמן:

למה הוא לפניך?

יוסי חביליו:

ישראל,

ישראל קלרמן:

למה הוא לפניך?

יוסי חביליו:

אני רוצה לשמוע מה שיש לו להגיד.

ישראל קלרמן:

אבל השארנו את זה בשבילך.

יוסי חביליו:

בסדר, אז מה?

ישראל קלרמן:

אז דבר.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני רוצה לשאול מה יש לו להגיד על החתימות.

יוחנן וייצמן:

לי יש לומר כזה דבר, חברים, היה אתמול, היה השבוע דבר מזעזע, שבוע שעבר בוועדה מחוזית, מזעזע ממש. היה תוכנית ברחוב הרדוף, אני אפילו לא יודע איפה הרחוב הזה.

יוסי חביליו:

נכון, איזה רחוב?

יוחנן וייצמן:

הרדוף.

אדיר שוורץ:

כל מילה שאתה עומד להגיד, אתה צודק בכל מילה.

יוסי חביליו:

צודק.

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית החליטה שהיא מוכנה לחתום, ובתנאי שזה לא מחליף את החתימות (לא ברור), ואם לא, שלא יעמידו את זה בתנאי סף. הלכה הוועדה מחוזית, הדיון היה ב – 22, לא (לא ברור), ואמרה - נכון, הוועדה המקומית צודקת, כאילו נצרף אותם אנחנו, התוכנית תמשיך לרוץ, כשיהיה חתימות כנדרש בחוק. זה הגיע שבוע שעבר לוועדה המחוזית, והחליטו שאפילו שאין, היות והוועדה,

אמנון ארבל:

לא, לא בגלל, אמרו שיש להם 60% הסכמה משטח התוכנית,

אדיר שוורץ:

אני בעד שנצטט מילה במילה, כי כל מילה שלהם היא באמת היא,

אמנון ארבל:

אני יכול,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, תצטט,

יוסי חביליו:

תצטט בבקשה.

אמנון ארבל:

אז אני אצטט,

ישראל קלרמן:

רגע, זה אני מצטט,

אמנון ארבל:

יש להם פה, בבקשה.

ישראל קלרמן:

יש לו.

יוסי חביליו:

יש לו.

יוחנן וייצמן:

אני שלחתי לך מייל אתמול בלילה.

ישראל קלרמן:

הוא לא רואה, אמי, הוא לא רואה.

יוחנן וייצמן:

עו"ד מיכאלי.

אדיר שוורץ:

"בהמשך לבדיקת היועץ המשפטי לוועדה, הוצגו בפני הוועדה הסכמות של הבעלים 60% מהיחידות הדיור שבתחום התוכנית, כן, נבדק אחוז החתימות בכל בניין העומד על למעלה מ- 60% הסכמות בכל בניין, למעט הבניין בהרדוף 9, 11, 13, בו קיימים כ- 37% הסכמות", עכשיו פה הטירוף, "במשך לבדיקה זו והצטרפות הוועדה המקומית כמגישת התוכנית",

יוחנן וייצמן:

כן,

אדיר שוורץ:

"ובשל החשיבות בקידום התחדשות עירונית במתחם, הוועדה סבורה כי יש להמשיך ולקדם את התוכנית".

יוחנן וייצמן:

אבל אני יכול להקריא לכם את החלטת ההפקדה שלנו, כתבנו,

אדיר שוורץ:

זה אנשים אשמים,

יוסי חביליו:

נכון, אבל זה לא, רגע, שנייה,

ישראל קלרמן:

תן לו להקריא,

יוחנן וייצמן:

אז שנייה אחת, יארך לי דקה, אני עם מייל שנייה אחת,

אמנון ארבל:

עזוב את זה מה שמזעזע אותך, אבל לא,

יוחנן וייצמן:

"הוחלט כי תנאי להפקדה יהיה הצגה של הסכמות בהתאם לתקנות, בעניין הגשת תוכנית פינוי בינוי", אני מקריא כעת פרוטוקול דיון, הוועדה החליטה סעיף מספר 1, זה שאנחנו לא חותמים אם אין את ה – 60% בכל המתחם, ו – 50% בכל מגרש כמו החוק. והוועדה המחוזית תסלחו לי, עושה מאיתנו צוחק, אני, זאת אומרת אנחנו באים חותמים רוצים לעזור פה,

ישראל קלרמן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

טוב, אז אני מציע,

ישראל קלרמן:

אתה מציע לא לחתום?

אדיר שוורץ:

רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מציע יותר מזה,

יוסי חביליו:

למשוך את החתימה.

ישראל קלרמן:

מה אתה מציע?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לדעת כעת, ככל שאין חתימות, רגע את המחלקה לחברתי, אין חתימות למשוך את החתימה שלנו.

ישראל קלרמן:

יללה.

יוחנן וייצמן:

ושהוועדה המחוזית תלך,

ישראל קלרמן:

זה החלטה, הלאה.

אמנון ארבל:

סליחה, שמה?

יוסי חביליו:

רגע,

ישראל קלרמן:

ככל שאין חתימות מספיק, אנחנו מושכים את החתימה שלנו.

אדיר שוורץ:

רגע, אמי, יש או אין?

אמנון ארבל:

אתה לא צריך למשוך, אתה פשוט לא חותם.

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה הבעיה?

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

שכבר חתמו.

אלדד רבינוביץ:

יש לך החלטה.

אמנון ארבל:

זה להפקדה אבל,

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה בתנאי,

יוסי חביליו:

לא, אבל אתה,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל חתמו, (לא ברור),

יוסי חביליו:

חתמנו שאתה מצטרף לתוכנית.

אמנון ארבל:

לא קשור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אמנון ארבל:

כל תוכנית שכרגע יש החלטה להפקדה, כדי להפקיד אותה בפועל,

ישראל קלרמן:

חתימה שלנו,

אמנון ארבל:

אני חותם,

ישראל קלרמן:

חתימה שלנו.

יוסי חביליו:

מאה אחוז, אז לא הולך,

ישראל קלרמן:

לא הולך לחתום,

אמנון ארבל:

חתימה של הוועדה, לא לחתום.

ישראל קלרמן:

מצוין, אז לא נחתום.

אדיר שוורץ:

זה היה הוספנו בוועדה הקודמת את מה שהוספנו בתיקים האלה,

יוסי חביליו:

לא, אז לא, אני רוצה להגיד עוד משהו,

אמנון ארבל:

אגב, הם לא מחכים שנחתום.

חיים כהן:

זה החלטה, מה אתה?

יוסי חביליו:

בסדר, רגע, אבל, שנייה, שנייה,

חיים כהן:

זה החלטה גם,

יוסי חביליו:

רגע, בסדר,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה להגיד משהו אחר, נו מה?

יוסי חביליו:

אני רוצה להגיד שני דברים,

ישראל קלרמן:

שניים?

יוסי חביליו:

ישראל, מספיק.

צחי ברים:

יוחנן,

יוסי חביליו:

תקשיב, יוחנן.

יוחנן וייצמן:

שנייה אני בא אליך,

יוסי חביליו:

לא שנייה, אני רוצה שתקשיב,

ישראל קלרמן:

דבר, יוסי, דבר.

יוסי חביליו:

קודם כל אני רוצה שנקבל החלטה עקרונית בעניין הזה, כי אנחנו מקבלים החלטות,

חיים כהן:

היושב ראש לא נמצא, איך לקחת,

מיכאל הלברשטאם:

ביקשנו,

ישראל קלרמן:

לא נכון, לא נכון,

יוסי חביליו:

בסדר,

ישראל קלרמן:

הוא צודק, החלטה עקרונית בעניין הזה, לא נקבל, לא נחתום,

יוסי חביליו:

לא, שנייה,

ישראל קלרמן:

על תוכניות שאין תנאי סף, אמר את זה וייצמן, מה הדבר השני?

יוסי חביליו:

לא, רגע, אני רוצה להחמיר בזה, אני רוצה שכרגע, עד שהוועדה המחוזית לא משנה את המדיניות שלה, לא חותמים, לא מצטרפים לאף תוכנית,

ישראל קלרמן:

טוב,

יוסי חביליו:

רגע, כי אנחנו מכניסים סעיף ש - , שנייה,

ישראל קלרמן:

אבל קיבלנו, אבל קיבלנו מהה שאמרת.

יוסי חביליו:

אבל זה תוכנית ספציפית,

ישראל קלרמן:

טוב, הלאה. דבר שני,

יוחנן וייצמן:

בהצעה של היושב ראש הקבוע,

ישראל קלרמן:

שמעתי.

יוסי חביליו:

בסדר, אז יהיה בפרוטוקול ויגיד שהיושב ראש הקבוע.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

חיים כהן:

בסדר,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

יוסי חביליו:

לא, אז אני רוצה להסביר.

ישראל קלרמן:

אבל הבנו,

יוסי חביליו:

אנחנו מוסיפים, לא, אני לא יודע אם הבנתם שיירשם, תקשיב טוב, אנחנו מוסיפים פה סעיף, את ההצטרפות שלנו היא לא פוטרת את הצורך בבדיקת החתימות, עכשיו זה מגיע לוועדה, ובהמשך,

ישראל קלרמן:

הוועדה הקודמת,

יוסי חביליו:

הם לא בודקים את החתימות,

דובר לא מזוהה:

לא נאשר את זה,

יוסי חביליו:

על סמך ההצטרפות שלנו. אז אני הייתי בדיון במעגלי יבנה השבוע, ואמרתי להם, הנה הוועדה מחוזית אמרה שזה לא פוטר, אז הם אמרו לי, לא משנה, אגב אנחנו נביא את זה לבית משפט, אפילו שהוועדה המקומית אמרה ככה, אני היועצת המשפטית שרית אומרת, שברגע שהם מצטרפים אנחנו פטורים מלבדוק את החתימות,

חיים כהן:

בסדר, הוא אמר שמעכשיו לא יצטרכו,

ישראל קלרמן:

אז באנו,

יוסי חביליו:

עכשיו בלי קשר לזה, התוכנית הזאת,

ישראל קלרמן:

כן,

יוסי חביליו:

צריך להוריד אותה מסדר היום. פנו למינהל קהילתי של הגבעה הצרפתית,

ישראל קלרמן:

הם (לא ברור) החלטה יותר טובה ממך.

יוסי חביליו:

לא מביאים,

צחי ברים:

לא, לא,

יוסי חביליו:

יביאו את החתימות, ואני מדבר איתך על שתי דברים פשוטים.

ישראל קלרמן:

זה יבוא,

יוסי חביליו:

רגע,

חיים כהן:

אם יביא את החתימות,

יוסי חביליו:

רגע,

חיים כהן:

אז זה יבוא לוועדה המחוזית,

יוסי חביליו:

לא, יביאו את החתימות, תחזיר את זה לפה,

חיים כהן:

מה פתאום

יוסי חביליו:

שנייה בסדר,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מה?

יוסי חביליו:

התקשרו אלי ניר, וראש הוועדה הפיזית של המינהל הקהילתי, אומר לי, זה תוכנית מאוד משמעותית,

ישראל קלרמן:

נכון,

יוסי חביליו:

יכול להיות שהם פישלו, אני לא יודע, כי אני דיברתי עם אמי, אומר לי - נכון, לא דיברנו איתם, אבל הם פישלו שלא באו. בגדול, אני מתמצת שיחה ארוכה שהייתה לי איתו.

חיים כהן:

לא,

יוסי חביליו:

בסדר, לא, אז לא משנה. מתקשר אלי, תגיד אתה, ראש הוועדה הפיזית ניר של הגבעה הצרפתית, אומר לי - תקשיב, יש בסדר היום,

צחי בריס:

כן הוועדות גם איתו.

יוסי חביליו:

הם לא ישבו איתנו, אפילו שזה רק להפקדה, והתנגדויות, אבל עם מינהל קהילתי בדרך כלל יושבים גם לפני הפקדה, יש לנו הרבה הערות לתוכנית,

צחי בריס:

ההעמדה,

יוסי חביליו:

ולכן אני מבקש שתורידו את זה מסדר היום,

ישראל קלרמן:

טוב.

יוסי חביליו:

ותשבו איתנו, (לא ברור) אמי, ותחזירו את זה לפה.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז. אמי, מה אתה אומר?

יוסי חביליו:

ולכן אני מבקש שיהיה בנוסף לתנאי הזה של החתימות, אנחנו כרגע אם הם לא מביאים את החתימות, אז ירד בכל מקרה.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

יוסי חביליו:

אם מביאים את החתימות, שיחזור לפה.

ישראל קלרמן:

טוב.

יוסי חביליו:

בתנאי שישב עם המינהל הקהילתי,

ישראל קלרמן:

שמענו את בקשתך. מישהו רוצה עוד להגיד משהו? מה?

אריאל גולן:

מרפסות סוכה,

יוחנן וייצמן:

כן, אריאל צודק,

אריאל גולן:

(לא ברור) מרפסות סוכה?

יוסי חביליו:

אדיר, תצטרף אלי.

אדיר שוורץ:

אני מסכים איתך,

עמנואל זלטס:

בלתי מקורות.

אריאל גולן:

בלי מקורות, מה זה?

יוחנן וייצמן:

בבניינים נמוכים, אמי יש סעיף,

עמנואל זלטס:

לא, גם בגבוהים, עד קומה עשירית.

יוחנן וייצמן:

עד קומה עשירית,

ישראל קלרמן:

עד קומה עשירית בגבוהים, ובבניינים הנמוכים.

עמנואל זלטס:

בכל הבניינים הנמוכים.

ישראל קלרמן:

סוכות, אלדד, רצית משהו? לא, מה?

עמנואל זלטס:

לא משנה, אבל לכתוב, לכתוב.

אריאל גולן:

מרפסות אם יש פה,

ישראל קלרמן:

אמי, זה בסדר?

יוחנן וייצמן:

לא, לחייב.

חיים כהן:

כן,

ישראל קלרמן:

אז מי בעד? התוכנית כמו ש - ,

אמנון ארבל:

אני הוספתי את הסעיף הזה,

ישראל קלרמן:

עם התוספות שלנו, לא, תוסיף גם 3,

אדיר שוורץ:

קלרמן, קודם תצביע מה שיוסי אמר.

ישראל קלרמן:

לא, אין כזה דבר.

אדיר שוורץ:

לא, אם זה יורד מסדר היום, אני לא יכול להצביע.

יוסי חביליו:

נכון, תצביע,

ישראל קלרמן:

אם אני מביא את זה להצבעה, זה יורד מסדר היום?

יוסי חביליו:

למה? תצביע על מה שאני רוצה,

אדיר שוורץ:

אני אמור להסיק?

חיים כהן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב אני מסכים עם הגישה שזה צריך לחזור,

אמנון ארבל:

המלצה אחת להפקיד בתנאים, המלצה,

יוסי חביליו:

הנה גם וייצמן בדעה שלי.

אדיר שוורץ:

אם זה חוזר לא צריך להוריד.

יוחנן וייצמן:

זה טכני, זה צריך לחזור לוועדה,

אדיר שוורץ:

אם זה חוזר, זה לא צריך להוריד.

ישראל קלרמן:

למה? למה? הוא מביא לך את הכול.

אמנון ארבל:

את זה כתבתי.

אריאל גולן:

ישראל,

ישראל קלרמן:

מה?

אדיר שוורץ:

זה חוזר למקומית, לא צריך להוריד לכולם.

עמנואל זלטס:

מה ההפרשות פה?

יוחנן וייצמן:

מה הפרשות?

עמנואל זלטס:

מה ההפרשות באמת?

יוחנן וייצמן:

3 בתי כנסת?

אריאל גולן:

יש שמה, יש שמה שלושה בתי כנסת של 400 מטר במבני ציבור יש.

יוסי חביליו:

אבל זה עדיין לא נותן תשובה, למה (לא ברור).

עמנואל זלטס:

זה שטח חום או מבנה?

אריאל גולן:

זה שטח חום.

אמנון ארבל:

תשובה.

עמנואל זלטס:

לא, בשטח חום או שהוא נותן מבונה בתוך הבניין?

ישראל קלרמן:

מבוטלת (לא ברור), מה עם שתי ההערות הנוספות? אמי.

יוסי חביליו:

זה תשובה לישיבה עם המינהל לגוף העניין?

ישראל קלרמן:

אמי, מרפסות הוספת?

יוסי חביליו:

לא הסכמת, בסדר, אז מה אם לא הסכמת? אז שיחליטו נגד הדעה שלך.

אריאל גולן:

הפרשות מבונות, עמנואל, מישוה שואל.

ישראל קלרמן:

הנה הפרשות,

אריאל גולן:

8 כיתות מעון יום,

ישראל קלרמן:

בניין מבונה.

אריאל גולן:

אז ראינו את זה גם כן.

חיים כהן:

גני ילדים, כיתות,

אריאל גולן:

11 כיתות גני ילדים, שלושה בתי כנסת.

ישראל קלרמן:

קרקע זה גם מבונה.

אמנון ארבל:

זה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

הלאה.

יוסי חביליו:

יש דברים לא טובים, המינהל הקהילתי רוצה לשבת, לא יושבים איתו, הולך תגיש התנגדות, לא שומעים את ההתנגדות שלו פה, אז מה זה הדבר הזה?

עמנואל זלטס:

כתבת את זה?

חיים כהן:

טוב, ישראל, אתה יכול (לא ברור),

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה,

יוסי חביליו:

לא, תגיד את זה שלי לעצמה.

עמנואל זלטס:

יש להוסיף גם שבבתי כנסת, אם זה הפרשה מבונה, שיהיה ארון קודש בולט מקו בניין ארון קודש.

ישראל קלרמן:

מה?

עמנואל זלטס:

ארון קודש מחוץ לבניין,

יוסי חביליו:

לא, לא, אני רוצה,

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה,

יוסי חביליו:

רגע שנייה, הוא מעלה,

ישראל קלרמן:

למה בזה?

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

למה צריך להביא שתי הצעות להצבעה?

יוסי חביליו:

לא, אם אתה מקבל את ההצעה שלי.

אלדד רבינוביץ:

10, לא?

ישראל קלרמן:

טוב, מי בעד?

אריאל גולן:

רגע, רגע,

עמנואל זלטס:

היה כתוב פה נסיגה, יש פה נסיגה למרפסת גג, לא משנה. זה גם סוכה, זה לא זיז, לפחות,

אריאל גולן:

1200 מטר לבתי כנסת, או חמש בתי כנסת ב – 1200 מטר.

אדיר שוורץ:

זה לא הגיוני בתי כנסת כל כך גדולים, זה לא, זה לא משרת את הציבור. יש לך קהילה כזאת.

ישראל קלרמן:

שלוש או ארבע מה שירצו. שלוש או ארבע, שלוש או ארבע,

יוחנן וייצמן:

לא למספר.

אדיר שוורץ:

אל תמספר.

אריאל גולן:

לא למספר.

ישראל קלרמן:

1200, ולא,

אריאל גולן:

1200 בלי מספר של בתי כנסת.

ישראל קלרמן:

שלוש או ארבע,

אריאל גולן:

1200 מטר לבתי כנסת.

חיים כהן:

לא, לא, תכתוב,

יוחנן וייצמן:

ואחרי זה הוא יעשה בלי הקלה ברשות רישוי בית כנסת אחד של 1200,

חיים כהן:

זה מה שאני אומר לך.

אריאל גולן:

בתי כנסת תכתוב,

חיים כהן:

לא, לא, לא, תקשיב, תכתוב שלוש,

יוחנן וייצמן:

לא יפחת מ - ,

אדיר שוורץ:

שלושה או יותר. שלושה או יותר.

יוחנן וייצמן:

לא יפחת.

ישראל קלרמן:

שלושה או יותר,

אדיר שוורץ:

כי המטרו' בסדר, ובסוף יש לך קהילה כזאת, קהילה כזאת.

ישראל קלרמן:

טוב, יוסי, מה?

אמנון ארבל:

מה אתם רוצים בבית כנסת?

ישראל קלרמן:

שלא יפחת מ-4.

חיים כהן:

לא, את ארון הקודש,

ישראל קלרמן:

שלוש ויותר, שלוש ויותר.

אדיר שוורץ:

שלוש או יותר בתי כנסת,

ישראל קלרמן:

או יותר, שלוש או יותר בתי כנסת,

אמנון ארבל:

מה שלוש או יותר?

אריאל גולן:

לא יפחת,

ישראל קלרמן:

בתי כנסת,

אמנון ארבל:

מטרים?

יוחנן וייצמן:

כי זה 1200 מטר, כן,

אדיר שוורץ:

אמי, אמי,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) זה 300 מטר.

אדיר שוורץ:

אמי, בגודל כולל של 1200, שלושה בתי כנסת,

אריאל גולן:

שלא יפחת משלושה בתי כנסת.

עמנואל זלטס:

יש עוד משהו, אבל יש עוד שנייה רגע, אני רואה בתקנון, חיפשתי פה שלביות שיהיה מבני ציבור,

אדיר שוורץ:

אבל שלא יהיה אחד, אמי.

עמנואל זלטס:

השלביות פה,

אמנון ארבל:

זה התוכנית,

יוחנן וייצמן:

היתר בהיתר,

עמנואל זלטס:

לא, מה הם כותבים פה?

אדיר שוורץ:

לא, כי אני לא רוצה שם את המגה גראנד,

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה?

אריאל גולן:

הפרשות המבונות,

אדיר שוורץ:

שלושה מבני ציבור, לירז :

אריאל גולן:

הפרשות זה בתוך הבניינים,

ישראל קלרמן:

שנייה, נתקן את זה,

עמנואל זלטס:

אני יודע זה מה שאני אומר,

אריאל גולן:

לא, לא, אבל עמנואל השטחים המבונים הם בתוך הבניינים,

עמנואל זלטס:

אבל עדיין אם אין לך טופס אכלוס,

אריאל גולן:

בתוך הבניין, אמי, נכון, ההפרשות מבונות זה בתוך הבניינים?

ישראל קלרמן:

לא היה בתי ספר,

עמנואל זלטס:

מי אמר?

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר לך,

עמנואל זלטס:

אבל לא בהכרח, לא כתוב,

ישראל קלרמן:

ה – 1200 מטר,

אריאל גולן:

אני חושב שבמגרש החום יש,

ישראל קלרמן:

1200 מטר זה בתוך (לא ברור).

עמנואל זלטס:

לא כתוב שום דבר, לא כתוב שום דבר על זה אבל,

אריאל גולן:

אמי,

ישראל קלרמן:

מי אמר לך?

אמנון ארבל:

בסדר?

עמנואל זלטס:

אמי, השלביות ביצוע,

אמנון ארבל:

נו.

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה, עמנואל שנייה,

עמנואל זלטס:

אני שואל אותו.

ישראל קלרמן:

אני אשאל אותו שאלה אחרת, ה – 1200 מטר האלה, זה בתוך הבניינים,

אריאל גולן:

לא כל המבנה ציבור, כל המבנה ציבור,

ישראל קלרמן:

הבניינים.

אמנון ארבל:

המגרשים החומים הם לבתי ספר.

ישראל קלרמן:

בתי ספר,

אריאל גולן:

מגרשים חומים, איפה הפרשות מבונות?

עמנואל זלטס:

שלביות הביצוע, תסתכל, בשביל (לא ברור) שם מבני ציבור לפני שיגמרו את כל הזה. שיגמרו את כל הבית כנסת יגיד את כל מה שצריכים לעשות.

ישראל קלרמן:

וזה נמצא בתוך הבניין או משהו,

עמנואל זלטס:

אבל שייגמרו את כל הבנייה,

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה,

אריאל גולן:

איפה ההפרשות המבונות?

עמנואל זלטס:

אין פה, אין פה התייחסות לזה?

אמנון ארבל:

מה השאלה?

אריאל גולן:

איפה ההפרשות המבונות נמצאות? בתוך הבניינים,

עמנואל זלטס:

איפה יש תנאי,

אריאל גולן:

יש טופס 4 לבניין, ללא טופס 4, מעונות,

יוחנן וייצמן:

השאלה, לא, לא, השאלה, המשמעות היא,

אריאל גולן:

באותו היתר צריך להיות.

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה הייתה, את הכול הוא יעשה בשלב אחד.

אמנון ארבל:

זה ברור, זה ברור.

עמנואל זלטס:

ואם הוא לא יעשה כיבוי אש בינתיים למטה, כי אין לו כסף, הוא עושה,

ישראל קלרמן:

אמי, אמי,

אריאל גולן:

להוציא את ההיתרים, מה?

עמנואל זלטס:

לא, כי נגמר,

ישראל קלרמן:

אמי, אז אפשר להוסיף באמת מה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

שגם הטופס 4 לבניינים יינתן לאחר גמר,

עמנואל זלטס:

תנאי טופס 4 למבני ציבור בתוך הבניין,

ישראל קלרמן:

הפרשות המבונות,

אמנון ארבל:

דברו אחד אחד,

עמנואל זלטס:

כיבוי אש נגיד,

ישראל קלרמן:

עמנואל,

יוחנן וייצמן:

אנחנו עושים בכל היתר, מה שעושים בכל תב"ע.

ישראל קלרמן:

כן, טופס 4 לבניינים יינתן,

אריאל גולן:

מגורים,

ישראל קלרמן:

ביחד עם סיום הבנייה של ההפרשות המבונות.

אמנון ארבל:

בסדר,

אדיר שוורץ:

אולי ההצעה של יוסי תתקבל,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

אדיר שוורץ:

ותרד מסדר היום,

ישראל קלרמן:

אני רוצה להעלות את ההצעה של יוסי חביליו סגן ראש העיר,

יוסי חביליו:

כן,

אלדד רבינוביץ:

שנייה, אמי צריך לתת לי תשובה,

ישראל קלרמן:

ההצעה של עו"ד יוסי חביליו סגן ראש העיר, האם רוצים להוריד את התוכנית הזאת מסדר היום,

אדיר שוורץ:

לבקשת המינהל הקהילתי.

יוסי חביליו:

לבקשת המינהל הקהילתי,

ישראל קלרמן:

לבקשת המינהל הקהילתי,

יוסי חביליו:

וגם בינתיים שיביאו חתימות,

ישראל קלרמן:

מי בעד,

יוסי חביליו:

אם היו מדברים איתם,

ישראל קלרמן:

הצעתו,

יוסי חביליו:

עם המינהל הקהילתי,

ישראל קלרמן:

של יוסי חביליו.

אדיר שוורץ:

אני מצטרף,

יוסי חביליו:

הנה יש שתיים,

דובר לא מזוהה:

מי נגד?

ישראל קלרמן:

מי מתנגד?

מיכאל הברשטאם:

אני נגד.

ישראל קלרמן:

כן, אתה נגד.

יוסי חביליו:

לא, אתה בעד.

מיכאל הברשטאם:

נגד.

ישראל קלרמן:

זהו, הצעה שנייה.

יוחנן וייצמן:

הוא הולך לעשות הצעה.

ישראל קלרמן:

הצעת המחלקה עם התיקונים שאמי, תסתכל על ההערות שנתנו פה,

אמנון ארבל:

המצב הנכנס מבחינת מגורים זה 21 דונם, המצב היוצא מבחינת מגורים זה 14, 18 דונם, זאת אומרת יש פה בערך 3.5 דונם הפרשה לצורכי ציבור נוספת.

ישראל קלרמן:

מי בעד לאשר את התוכנית,

אמנון ארבל:

בפינוי בינוי 40%, 30%, אנחנו עושים לפי צורך, זה פינוי בינוי. אני יכול לכאורה,

ישראל קלרמן:

גולן, אנחנו רוצים להמשיך,

אמנון ארבל:

בניינים נמוכים, סתם נותנים מגדלים, יותר קרקע, שילוב בין מגדלים, לבנייה נמוכה.

ישראל קלרמן:

אני אומר לך,

אמנון ארבל:

וגם של המצב הקיים,

ישראל קלרמן:

כתב,

יוסי חביליו:

בטח כתב,

ישראל קלרמן:

הוא כתב, אל תתווכח איתי.

יוסי חביליו:

כתוב,

אמנון ארבל:

מה? מה?

ישראל קלרמן:

מי בעד התוכנית כמו ש - ,

אריאל גולן:

עם התיקונים,

ישראל קלרמן:

המלצת האגף עם התיקונים שנאמר פה, וייצמן, חברים, אלדד, חיים, גולן וייצמן ואני.

יוסי חביליו:

מי נגד? שתיים.

ישראל קלרמן:

ישראל קלרמן,

עמנואל זלטס:

8,

יוסי חביליו:

שתיים נגד.

ישראל קלרמן:

מי נגד? שתיים,

עמנואל זלטס:

8 בעד,

ישראל קלרמן:

תודה רבה, סעיף 37, מה?

יוסי חביליו:

ואדיר.

אלדד רבינוביץ:

נגד כל התיקונים,

צחי ברים:

אם כבר עברו,

תוכנית 1257922

ישראל קלרמן:

סעיף 37, בסדר היום 1257922,

אמנון ארבל:

כן, רחוב החבצלת 3 מרכז העיר, תוכנית שחלה למעשה על שני בניינים במרכז העיר ברחוב החבצלת, על בניין אחד הוגשה תוכנית בעבר, זה בנייה להריסה ובנייה של בניין חדש של 10 קומות, הם החליטו להגיש תוכנית למעשה על שתי חלקות ביחד, ולהציע בעצם חדר מדרגות משותף, רציפות של בנייה,

עמנואל זלטס :

יוחנן, אתה מכיר?

יוחנן וייצמן :

מה?

עמנואל זלטס :

אתה מכיר את התוכנית?

יוחנן וייצמן :

זה היה בוועדת שימור,

ישראל קלרמן :

אז מה אתה רוצה? יש לך הערות?

אמנון ארבל :

שני הבניינים האלה,

יוחנן וייצמן :

מה?

אמנון ארבל :

זה הבניין הזה, והבניין הזה. על הבניין הימני כבר יש החלטה, יש תוכנית מאושרת, כמו שאמרתי ל – 10 קומות, והם כרגע רוצים להציע בניין ביחד אחד ל – 11 קומות. כן, וייצמן,

ישראל קלרמן :

מה? וייצמן.

יוחנן וייצמן :

כן, דבר ראשון, אני רוצה לומר, התוכנית,

אריאל גולן :

אני מסתכל, שנייה.

יוחנן וייצמן:

מה שאנחנו ביקשנו, ואני מבקש באמת לדייק את זה פה, המלצת מהנדס העיר דרך אגב אני רוצה לחדש לכם משהו, אפילו שמשום מה הוועדת שימור היא וועדה מייעצת, המחלקה לוועדה הזאת משום מה, מהנדס העיר בחר לא להתייחס.

אמנון ארבל:

זה לא נכון, אבל אוקי, היות וזה וועדה מייעצת, אז מהנדס העיר קורא אותה בעיון רב, ומחליט מה יכול לקבל, ומה לא יכול לקבל,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

כמו שאנחנו עושים בכל חוות דעת,

צחי ברים:

את החוות דעת של מחלקת השימור.

אמנון ארבל:

אם היא יותר טובה,

עמנואל זלטס:

וועדת שימור,

צחי ברים:

של המחלקה.

אמנון ארבל:

אם וועדת שימור תקבל החלטות שנוגעות לשימור, אנחנו נקבל גם אותם.

יוחנן וייצמן:

אז בכל אופן, אני מציע שני, מספרים דברים,

אמנון ארבל:

כן, סעיפים, סעיפים,

יוחנן וייצמן:

בוא, קודם כל סעיפים, אחד לאשר את התוכנית,

אמנון ארבל:

(לא ברור), יש החלטה להפקדה, מה זה לאשר את התוכנית?

ישראל קלרמן:

לא, הוא מצמצם אבל,

יוחנן וייצמן:

כפי שהופקדה, כפי ש - ,

דובר לא מזוהה:

לאפשר להפקדה.

יוחנן וייצמן:

כפי שהוגשה.

אמנון ארבל:

אחרי הכותרת בוא נדבר על החלטות.

יוחנן וייצמן:

בוא נדבר על סעיפים,

ישראל קלרמן:

אחרי סעיפים כן.

אמנון ארבל:

מה זה כותרות?

יוחנן וייצמן:

ככה, אז תוריד, תראה, אני חושב ראיתי פה שאתה מבקש 460 מטר הפרשה,

אמנון ארבל:

לא אני מבקש, המחלקת למדיניות תכנון,

יוחנן וייצמן:

המחלקה למדיניות.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

עכשיו בעצם מדובר פה בתוספת של, לא מדובר בתוספת לא גדולה,

אמנון ארבל:

איזה סעיף זה, יש לך,

יוחנן וייצמן:

דקה, לא מדובר,

ישראל קלרמן:

10?

אמנון ארבל:

לא, בוא נדבר על סעיפים,

יוחנן וייצמן:

דקה. אני מגיע,

אמנון ארבל:

סעיף 22,

יוחנן וייצמן:

לא דיברתי על סעיף 20, 22, אני מדבר על סעיף 1. אני אומר אני רוצה לתמוך בהמלצה של המחלקה למדיניות תכנון. ולכן,

ישראל קלרמן:

יש משהו אחר.

יוחנן וייצמן:

לרכך דברים אחרים, אנחנו מעולם לא ביקשנו כזה גודל הפרשה יחסי לזכויות שמוסיפים פה.

צחי ברים:

כמה הם מוסיפים?

יוחנן וייצמן:

הם מוסיפים 4000 מטר משהו כזה, כי חלק מאושר, יש להם כבר תב"ע מאושרת.

צחי ברים:

שחלק מאושר.

ישראל קלרמן:

מה? 10%?

יוחנן וייצמן:

יש תב"ע,

אריאל גולן:

בניין אחד כבר מאושר.

יוחנן וייצמן:

עם נספח בינוי,

אמנון ארבל:

עכשיו צפיפות, למה אתה,

יוחנן וייצמן:

עם נספח בינוי (לא ברור) עם הוראות שימור, וכעת זה הגיע לוועדת שימור,

צחי ברים:

הפכו את זה,

יוחנן וייצמן:

המחלקה פתחה את זה,

אמנון ארבל:

ווייזמן, אתה עובר לכמה כיוונים, תהיה בכיוון אחד.

יוחנן וייזמן:

בניגוד להוראת המבקרת, לכל הכיוונים, אתה יודע, החלטנו היה דיון, החליטו לא לשמר את המדרגות, כן, תשמר, אתה יודע כמה,

אמנון ארבל:

אני חייב, אני חייב להגיד שאני לא מצליח להבין אותך, יש לבן אדם תוכנית מאושרת של 10 קומות שאושרה בוועדה מצוין,

יוחנן וייזמן:

נכון,

אמנון ארבל:

עכשיו הוא משנה אותה,

יוחנן וייזמן:

נכון,

אמנון ארבל:

הוא מגיש תוכנית שמשנה הוראות בתוכנית המאושרת,

יוחנן וייזמן:

נכון,

אמנון ארבל:

גם בהוראות של דירות להשכרה וגם בנושאים אחרים, ומותר לפתוח את הכול כמוש הוא פותח,

יוחנן וייזמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

גם לוועדה מותר לפתוח.

יוחנן וייזמן:

בסדר,

אריאל גולן:

פתחנו בקריית יובל,

אמנון ארבל:

מה אתה לא מבין?

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה? וייצמן.

אמנון ארבל:

אז מה אתה לא מבין?

יוחנן וייצמן:

אני אומר,

ישראל קלרמן:

שנייה, אמי,

אמנון ארבל:

אז מה אתה לא מבין בזה אבל?

ישראל קלרמן:

עזוב, עזוב עכשיו את ההערות,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, רק,

אמנון ארבל:

לא מצליח להבין מה אתה אומר,

יוחנן וייצמן:

דבר ראשון, אז,

ישראל קלרמן:

אתה אמרת סעיף אחד,

יוחנן וייצמן:

זה סעיף אחד,

ישראל קלרמן:

לצמצם, מה אתה רוצה עכשיו לעשות?

יוחנן וייצמן:

סעיף 2,

אמנון ארבל:

תיאור, סעיף 1,

יוחנן וייצמן:

סעיף 1.2 הוא תיאור, נכון,

אמנון ארבל:

בכלל הוא תיאור,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

1.2 אז,

אדיר שוורץ:

מה זה 1.2?

יוחנן וייצמן:

סעיף 1 ו- 2.

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

אחד הוא תיאור, עזבו אותו. סעיף 2,

יוחנן וייצמן:

1 הוא רק תיאור, ה – 2, אז לא לצמצם להשאיר,

אמנון ארבל:

למה לא לצמצם?

יוחנן וייצמן:

להשאיר כמבוקש.

אמנון ארבל:

המדיניות היא 10 קומות, למה הוא צריך לקבל יותר?

יוחנן וייצמן:

הוא נותן להם במעלית 10,

אמנון ארבל:

המדיניות היא 10 קומות, במרכז העיר, בכל התוכניות במרכז העיר,

יוחנן וייצמן:

הוא יוצא לגג,

אמנון ארבל:

מה זה יוצא לגג?

יוחנן וייצמן:

טוב, מה זה רע?

צחי ברים:

יוחנן, אבל הוא לא עולה לגובה, הוא לא עולה לגובה.

יוסי חביליו:

נשאר, ההמלצה שלך להישאר ב – 10.

צחי ברים:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

ברור, ההמלצה שלו להישאר ב – 10,

יוסי חביליו:

אז בסדר.

יוחנן וייצמן:

אני מציע היות גם בגלל מה שקורה כעת בכל הנושא שמבקשים, אנשים להפסיק את ההשכרה, במקרה דנן לא לעשות השכרה, ולוקח לנו באמת הפרשה גדולה יותר.

ישראל קלרמן:

לא הבנתי,

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת, של כל הבניין להשכרה, והוא מבקש לבטל את זה, למה צריך לקבל את זה?

יוחנן וייצמן:

ולקחת ממנו הפרשה של 400 מטר,

אדיר שוורץ:

אני מתנגד למה שוייצמן מציע,

אמנון ארבל:

זה אני מקבל פה,

יוסי חביליו:

אני נשאר עם אמי?

יוחנן וייצמן:

מה?

דובר לא מזוהה:

ממנו גם את זה, וגם את זה? גם (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הבניין החדש, כל בניין, לא, לא, כל בניין במרכז העיר אתה מבקש,

אמנון ארבל:

אני לא אוהב דגים, מה?

יוחנן וייצמן:

אם אתה מאשר בניינים בזמנו, זה אמת שבזמנו לא אישרו בבנין במרכז העיר כל כך הרבה זכויות,

אמנון ארבל:

פה אישרו.

יוחנן וייצמן:

היום אתה מאשר 10, ו - , גם 11.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) מעונות סטודנטים.

צחי ברים:

לא, אני לא מבין, וייצמן, מה אתה מסתובב סביב, כמה קומות הוא מבקש?

אמנון ארבל:

11.

יוחנן וייצמן:

באגף אחד הוא מבקש מ - 3 ל - 10, באגף שני מ - 8 ל - 10.

צחי ברים:

זה תואם שמה את הגובה של הבניינים ממול.

יוחנן וייצמן:

בניינים ליד.

דובר לא מזוהה:

אמי, אמי, מקודם אמרת,

יוסי חביליו:

כרגע יש לו 10 ביד, לא? אמי, יש לו 10,

יוחנן וייצמן:

במגרש אחד.

אמנון ארבל:

בניין אחד.

דובר לא מזוהה:

אתה אמרת שקומה זה לא כזה קריטי.

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

אבל הוא רוצה 10.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

11.

יוסי חביליו:

ואתה מסכים ל – 10.

יוחנן וייצמן:

כן.

דובר לא מזוהה:

הוא אמר שקומה זה לא קריטי,

יוחנן וייצמן:

כו,

אמנון ארבל:

מה? מה?

דובר לא מזוהה:

מקודם אמרת לקומה שזה לא קריטי.

אמנון ארבל:

איפה?

דובר לא מזוהה:

פה בפרויקט במלון.

יוחנן וייצמן:

3 קומות,

אמנון ארבל:

יש, חברים, תקשיבו, זה שזה לא (לא ברור) זה נורא נחמד, מרכז העיר יש מדיניות נורא ברורה כבר הרבה מאוד שנים שאומרת בין 8 ל – 10 קומות,

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

זאת המדיניות שכולם,

ישראל קלרמן:

אבל לעלות ל –

אמנון ארבל:

אבל יש מקומות שעל יפו, הוועדה אמרה זה לא על יפו, זה סמטה קטנה, וסמטה צריך להיות, אין סיבה לעלות במקרה הזה, נורא פשוט.

צחי ברים:

יש תוכנית שאושרה באותו גובה.

יוחנן וייצמן:

בניין אחד אחרי, אחד זה יפו.

אמנון ארבל:

תסתכל, אבל זה יושב על סמטה קצרה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

יש הבדל, עכשיו אתה בא ואומר, הרחוב רחב של רחוב יפו, אני חושב זה ראוי שבניין קומה 11, בסדר?
מאשר לתת את זה על סמטה על סמטה כזאתי קטנה, יש הבדל מאוד גדול בין הפרופורציה של זה.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי מה זה מבוא המתמיד שאישרנו היום שמה 30 קומות?

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

הוא צירף שם מגרשים,

יוחנן וייצמן:

תגיד לי האוטוסטראדה של, מבוא המתמיד, אתה מכיר את הרחוב הגדול והרחב הזה?

אמנון ארבל:

מה זה קשור?

יוחנן וייצמן:

מבוא המתמיד את הרחוב הגדול והרחבה, אתה מכיר?

צחי ברים:

יוחנן, אני רק רוצה להבין, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

30 קומות, או 35, אני כבר לא זוכר.

אמנון ארבל:

נו.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז בוא נירגע, פה זה 8.

אמנון ארבל:

מה הקשר?

יוחנן וייצמן:

אני אומר,

אמנון ארבל:

של רחובות אתה יודע?

יוחנן וייצמן:

מבוא המתמיד?

אמנון ארבל:

נבדוק את הרוחב הזה לעומת הרוחב הזה?

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

לא בטוח,

ישראל קלרמן:

כמעט.

אמנון ארבל:

כן, אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

סבבה.

יוחנן וייצמן:

ותראה אם זה פי 3.5 או לא,

ישראל קלרמן:

פה.

אמנון ארבל:

הטענה שלו פי 3.5, מה זה קשור?

יוחנן וייצמן:

כי אתה מאשר פה ב – 3.5 אבל, מה שיש שמה 35 קומות,

אמנון ארבל:

אז אל תאשר שם, ולא נאשר פה.

יוסי חביליו:

יללה, יללה.

אמנון ארבל:

אני באמת מבקש,

יוחנן וייצמן:

אתה הולך לאשר שם.

אמנון ארבל:

הדוגמאות שלכם פשוט לא טובות, אז זה לא קשור אחד לשני.

צחי ברים:

אני רוצה,

אמנון ארבל:

המדיניות של מגדלים, מדיניות של מגדלים, הבנייה המרקמית, בנייה מרקמית 10 קומות, בכל מרכז העיר, אין סיבה לתת פה 11 קומות נורא פשוט.

ישראל קלרמן:

טוב, אז בואו,

צחי ברים:

אני רוצה (לא ברור),

יוסי חביליו:

בדרך עכשיו 18/ז על זה,

אמנון ארבל:

זה וזה,

יוחנן וייצמן:

סעיף 2 אומר היושב ראש להוריד,

צחי ברים:

מבקש?

אמנון ארבל:

כן, שני אלה, אמרתי שני אלה.

צחי ברים:

יפה, עכשיו תוכנית שצמודה אישרו את הגובה הזה.

אמנון ארבל:

איפה?

צחי ברים:

בתוכנית 101,

אמנון ארבל:

רגע, 101, (לא ברור) 101 נכון,

צחי ברים:

1063536,

אמנון ארבל:

3536?

יוחנן וייצמן:

זה התוכנית הזאת פה, זה התוכנית הזאת.

צחי ברים:

אבל איך הוא אומר שזה תואם?

יוחנן וייצמן:

מה אושר שמה?

אמנון ארבל:

אני יכול להראות לכם מה אושר שמה. זה בתחום התוכנית,

ישראל קלרמן:

זה ביפו.

אמנון ארבל:

אבל זה לא (לא ברור).

אדיר שוורץ:

ה – 10 ו – 11 השכרה שיישאר השכרה.

צחי ברים:

מספר תוכנית,

ישראל קלרמן:

הוא לא נגע בזה, הוא נגע בזה? אני לא יודע, לא שמעתי.

יוסי חביליו:

לא, אבל ירד ל – 10, מה שאמי המליץ.

ישראל קלרמן:

לא, זה 10 פלוס, הוא אומר כי פנטהאוס הוא עושה.

צחי ברים:

רגע, רגע, עכשיו הוא בודק את זה שנייה,

ישראל קלרמן:

100 גבוה שהוא עושה את זה,

צחי ברים:

שנייה הוא בודק את זה,

יוסי חביליו:

לא 10 גבוה,

ישראל קלרמן:

מדרגות פנימיות.

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

מדרגות פנימיות,

אדיר שוורץ:

אני בעד המלצת מהנדס העיר, כמו שהיא.

יוסי חביליו:

בדיוק,

צחי ברים:

רגע, תן לו שנייה,

דובר לא מזוהה:

מה קרה?

צחי ברים:

הוא בודק, חבר'ה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) פה תאמין לי,

ישראל קלרמן:

יוסי, זה לא יפה עכשיו.

אמנון ארבל:

אבל הוא צודק, כי אם מחרטטים.

ישראל קלרמן:

לא נכון,

יוחנן וייצמן:

ממש לא,

ישראל קלרמן:

אומר דוגמא,

יוסי חביליו:

אפשר להתקדם, אני בעד בהמלצת מהנדס העיר,

ישראל קלרמן:

אבל שנייה ההמלצה, יש לו,

צחי ברים:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

בסדר ואני בעד כפי שהוגשה, בוא נצביע.

ישראל קלרמן:

מה אתה יוסי, בוא,

יוחנן וייצמן:

זה הדרך,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להגיד?

יוחנן וייצמן:

שנינו,

צחי ברים:

שנייה קודם כל,

ישראל קלרמן:

סעיף 2 הלאה, מה?

יוחנן וייצמן:

סעיף אז בוא נראה,

אדיר שוורץ:

בוא נראה אותו רגע, אם,

ישראל קלרמן:

מה אתה שואל?

אדיר שוורץ:

לא מופיע.

אמנון ארבל:

(לא ברור) קומות אושרו בתוכנית הקודמת.

יוחנן וייצמן:

כמה?

אמנון ארבל:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10,

צחי ברים:

10.

אמנון ארבל:

הוא רוצה לתת 11 אבל.

עמנואל זלטס:

לא, זה גג מעל, אמי, לא?

יוחנן וייצמן:

ופה הוא מבקש הגבה מעל זה, תראה את התוכנית הזאת, מה הוא מבקש כעת?

אמנון ארבל:

11.

יוחנן וייצמן:

תראה לי,

דובר לא מזוהה:

להיפך.

ישראל קלרמן:

הוא אומר שהוא לא עובר את הקומה של הבניין ממול, אמי.

אמנון ארבל:

מה זה רלוונטי הבניין ממול, זה לא בכלל הבניין ממול, מה זה קשור?

יוחנן וייצמן:

מה הגובה שהוא מבקש כעת?

אמנון ארבל:

אני אראה בתוכנית שנייה,

יוחנן וייצמן:

בוא בחזית,

אמנון ארבל:

יש (לא ברור) אתה אומר,

יוחנן וייצמן:

כן.

צחי בריס:

הוא מבקש 11 לדעתו.

חיים כהן:

ככה הוא אומר,

אמנון ארבל:

1257922,

דוברת לא מזוהה:

אי-אפשר את הקור הזה.

אמנון ארבל:

איזה קור?

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

חס פה.

יוחנן וייצמן:

חס פה נורא.

אמנון ארבל:

ממש.

עמנואל זלטס:

אני מכיר חוס אחר.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה הגובה של הבניין שהוא מבקש כעת? מה?

אמנון ארבל:

לא משנה מה הגובה.

יוחנן וייצמן:

קצת כן,

אמנון ארבל:

לא, לא משנה.

אמנון ארבל:

הוא רוצה לראות את הבניין, אני מראה את הבניין, עוד רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, בוא נשווה תוכנית מול תוכנית.

אמנון ארבל:

מול איזה תוכנית?

יוחנן וייצמן:

התוכנית שבתוקף, לתוכנית החדשה. אמי אומר,

אמנון ארבל:

(לא ברור) עכשיו.

צחי בריס:

הוא עושה את זה עכשיו.

עמנואל זלטס:

אתה רוצה להסתכל בתקנון שלהם?

יוחנן וייצמן:

אפשר גם בתקנון, גם בנספח הבינוי.

עמנואל זלטס:

יש, יש, יש גם (לא ברור). התוכנית השנייה.

אמנון ארבל:

המאושרת?

יוחנן וייצמן:

המאושרת 1063536,

צחי ברים:

איזה שהיא אושרה כבר?

עמנואל זלטס:

3635?

יוחנן וייצמן:

הפוך, 3536.

צחי ברים:

1063536, שמה יש 10 פלוס גג.

אמנון ארבל:

לא, אבל התוכנית הזאת 6, 10.

צחי ברים:

10 פלוס גג.

אמנון ארבל:

עכשיו הוא רוצה 11. אני מנסה להראות. משתדל.

צחי בריס:

אני לא אומר לפני,

אמנון ארבל:

דקה הפסקה.

עמנואל זלטס:

תפסיק שנייה.

יוחנן וייצמן:

מפסיקים הקלטה.

אמנון ארבל:

אני אומר,

ישראל קלרמן:

בוא נשמע אותו.

אמנון ארבל:

כן, כן, אני יודע,

ישראל קלרמן:

אז סעיף 2 אמרת,

יוחנן וייצמן:

כן, סעיף 2, בוא נראה על המסך.

אריאל גולן:

כמה קומות יש שם?

אמנון ארבל:

רגע, נספור ביחד. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11,

ישראל קלרמן:

יפה.

אמנון ארבל:

מה יפה?

ישראל קלרמן:

11.

יוחנן וייצמן:

אז צדקתי.

אמנון ארבל:

נו, אמרתי שיש 11, אבל מאושר לו 10.

ישראל קלרמן:

בחדש, לא באישור.

אמנון ארבל:

זה הטכני.

ישראל קלרמן:

מה אישרנו פעם שעברה?

אמנון ארבל:

10, בתוכנית הקודמת הראיתי את החתך לפני רגע,

אריאל גולן:

10 פלוס יציאה לגג.

יוחנן וייצמן:

אני הולך איתך, אמי,

אמנון ארבל:

אתה רוצה את הגובה? אני אראה לך את הגובה, רגע,

יוחנן וייצמן:

אמי,

ישראל קלרמן:

פה זה יציאה לגג,

יוחנן וייצמן:

אמי, בתוכנית הקודמת כתוב שכל הדירות יקבלו יציאה לגג, אני זורם איתך 10 ויציאה לגג.

ישראל קלרמן:

למה? מה יש להם יציאה לגג? מה יש לעשות שמה?

צחי ברים:

אותו דבר,

אמנון ארבל:

הגובה תראה, אגב, אתה שואל לגבי הגובה, זה 38.70, מה אני רואה? זה 38.70, בוא נרשום רגע,

צחי ברים:

38.70.

אמנון ארבל:

38.7, התוכנית הקודמת בוא נפתח אותה רגע בחזרה, תגיד את המספר שלה, וייצמן,

צחי ברים:

לא, אבל זה 38 פלוס 800 משהו,

יוחנן וייצמן:

1063536,

אמנון ארבל:

התוכנית הקודמת של החבצלת, כן? 106,

יוחנן וייצמן:

3546,

אמנון ארבל:

לא, סגרתי את זה, זה היה 38,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב, אתה יכול לעבור בתוך האתר שלהם מתוכנית לתוכנית, יש תוכנית,

יוחנן וייצמן:

לא, זה מתחם,

עמנואל זלטס:

לא, לא.

יהודה פרוידגר:

עמנואל, יש לו פתוח.

עמנואל זלטס:

לא, לא זה.

ישראל קלרמן:

הגובה.

יוחנן וייצמן:

גובה, את הנספח בינוי,

אמנון ארבל:

נספח יש פה גובה, גובה במטרים?

עמנואל זלטס:

תסתכל, זה פתוח לי.

אמנון ארבל:

הנה, הנה. נפתח.

יוחנן וייצמן:

ומה המבנה ממול?

אמנון ארבל:

מלון.

ישראל קלרמן:

הגובה משנה.

אמנון ארבל:

כן, השימוש גם משנה.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

מסכים איתך. כמה כתוב?

אמנון ארבל:

רגע,

עמנואל זלטס:

834.85.

אמנון ארבל:

34.8, זה 38.7.

ישראל קלרמן:

זה 870 נז, זה יפה.

אמנון ארבל:

קומה יותר.

צחי ברים:

34?

ישראל קלרמן:

לא, שתיים.

אמנון ארבל:

34.80. לא, זה הקומת, גם שמה יש קומה טכנית.

צחי ברים :

לא, שמה לא, לקחת את הגובה.

ישראל קלרמן :

לא, לא,

צחי ברים :

לקחת שמה את הגובה, 38.

אמנון ארבל :

הנה זה 38.70, גם פה יש קומה טכנית באמצע, הנה. זה הקומה הטכנית, זה גובה התקרה של הקומה האחרונה.

יוחנן וייצמן :

תשאיר את זה 10 ויציאות, זה בסדר.

אמנון ארבל :

טוב.

יוחנן וייצמן :

בלי 11. 10,

אמנון ארבל :

הלאה,

יוחנן וייצמן :

יהיה 10 קומות ויציאות כמו למדיניות. שתיים,

ישראל קלרמן :

3, 3, קו הבניין,

יוחנן וייצמן :

את ההשכרה תוריד.

אמנון ארבל :

למה?

יוחנן וייצמן:

למה? כי היום היתכנות להשכרה, אתה יודע איך זה הולך עכשיו.

אמנון ארבל:

לא, אני לא יודע, איך זה הולך.

יוחנן וייצמן:

כל מי שהיום בא במחוזית, כמה התנגדויות עצמיות במחוזית באחרונה, ביטלו את ההשכרה.

אמנון ארבל:

גם המקומית קיבלה את הכול, והורידה הכול?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

וגם המקומית ביטלה את כל ההשכרה?

צחי ברים:

לא, אבל הולך להיות גם פינוי בינוי שמה, לא?

יוחנן וייצמן:

פה, במקרה הזה.

אמנון ארבל:

לא פינוי בינוי, זה בניינים של 3 קומות, פינוי בינוי.

יוחנן וייצמן:

שלוש, מ – 10 ל – 30 זה 3 זה 10.

ישראל קלרמן:

אבל איזה סעיף זה עכשיו, שאתה מדבר?

יוחנן וייצמן:

סעיף 2,

אריאל גולן:

2,

ישראל קלרמן:

הלאה, סעיף 3.

אמנון ארבל:

לא, לקבוע,

יוחנן וייצמן:

הורדנו?

אמנון ארבל:

לבטל, לא, למה?

יוחנן וייצמן:

הורדנו את ההשכרה.

יוסי חביליו:

לא להוריד את ההשכרה.

ישראל קלרמן:

אף אחד לא רוצה את זה,

אמנון ארבל:

מה זה אף אחד לא רוצה את זה?

יוסי חביליו:

מה פתאום להוריד את ההשכרה? מה השתגעת?

ישראל קלרמן:

אנחנו מורידים את זה בזמן האחרון.

אדיר שוורץ:

לא להוריד, ,

אמנון ארבל:

אבל אמרתי,

יוחנן וייצמן:

זה הבקשה.

אמנון ארבל:

הרבה טוענים את זה, אבל הוועדה אומרת, אוקי, אני קצת מורידה את השנים, מורידה את המשך, אבל היא לא מורידה באף תוכנית,

יוחנן וייצמן:

לאחרים,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

אם הייתי בא עם מגרש ריק, (לא ברור) השכרה?

ישראל קלרמן:

הצעה הגיונית הוא אומר,

יוסי חביליו:

רק צריכים לדאוג ליזמים פה?

ישראל קלרמן:

השכרה לא שנים, כמה זמן?

אמנון ארבל:

למה 20? 50.

ישראל קלרמן:

50.

אמנון ארבל:

שם זה מאה אחוז.

יוחנן וייצמן:

לא, היום זה 50. אבל המגרש החדש?

אמנון ארבל:

נו.

יוחנן וייצמן:

הוא אפס להשכרה.

אמנון ארבל:

נכון.

יוסי חביליו:

מה קורה?

אמנון ארבל:

אז 40% יללה.

יוחנן וייצמן:

40% ל – 5 שנים יללה בסדר.

ישראל קלרמן:

הלאה, סעיף 3,

יוחנן וייצמן:

סעיף 3, אני רוצה,

אדיר שוורץ:

רגע, שנייה, שנייה, לא 5, למה 5 שנים? אמי.

יוחנן וייצמן:

5 שנים, למה לא?

אמנון ארבל:

לא (לא ברור) 5 שנים.

יוחנן וייצמן:

כן, 5 שנים.

אמנון ארבל:

לא, אמרתי 40, אמרתי 5 שנים?

יוחנן וייצמן:

40,

אמנון ארבל:

מה? 5 שנים (לא ברור),

ישראל קלרמן:

5 שנים להשכרה.

אמנון ארבל:

15.

ישראל קלרמן:

לא, 10.

אמנון ארבל:

היום זה לצמיתות,

אריאל גולן:

10,

יוחנן וייצמן:

10 שלום.

ישראל קלרמן:

10.

יוחנן וייצמן:

10 שלום.

אמנון ארבל:

רגע, רגע, בוא נראה.

דובר לא מזוהה:

אמי, אתה יודע שאתה לא מקבל היום (לא ברור).

עמנואל זלטס:

11.5.

יוחנן וייצמן:

אתה לא מקבל היום,

דובר לא מזוהה:

אתה יודע שאתה לא מקבל ליווי בנקי אם אתה מגיע לכזה.

אמנון ארבל:

יש פה שום (לא ברור) כלכלית אגב.

דובר לא מזוהה:

לא, באמת זה לא מצחיק.

ישראל קלרמן:

כל טוב שלום. הלאה.

יוחנן וייצמן:

אז עכשיו אני, סעיף 3 אני רוצה להסביר אז כדאי שתבין אותי, כי אם לא, זה לא, זה לא ילך. הנושא של מה קורה באחורה בחצר, היה בדיון בוועדת שימור, אני מבקש זה כן להיצמד כמו ההוראות של תב"ע הקודמת.

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

3,

ישראל קלרמן:

3.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה שהחלטנו,

אמנון ארבל:

למה? תסביר לי למה לתת בנייה מפולשת,

יוחנן וייצמן:

יש שמה יחידות דיור קיימות,

אמנון ארבל:

למה לתת קו בניין אחורי של 2 מטר בבניין של 10 קומות,

יוחנן וייצמן:

מה הבניין, מה הבניין קיבל?

אמנון ארבל:

מה הבניין הקודם קיבל?

יוחנן וייצמן:

מה התב"ע המאושרת?

אמנון ארבל:

2 מטר.

יוחנן וייצמן:

אז תשאיר את זה,

אמנון ארבל:

למה זה נכון אבל?

יוחנן וייצמן:

יש לך,

עמנואל זלטס:

כמו שהוא ביקש.

יוחנן וייצמן:

יש לך תב"ע מאושרת של 2 מטר,

אמנון ארבל:

לא, גם הוא קיבל, כי הוא התווכח פעם שעברה, אותו דבר. מה?

עמנואל זלטס:

אז הוא מתווכח עוד פעם, הוא גם אותו דבר.

יוסי חביליו:

משהו לא טוב.

אמנון ארבל:

למה? תסביר למה נכון שבניין 10 קומות יגיע לקו 2 מטר מגבול החלקה, תסביר לי.

יוחנן וייצמן:

מה יש אחרי ה – 2 מטר האלה?

אמנון ארבל:

יש את הבניין של אשדור, הבניין משרדים.

יוחנן וייצמן:

שכמה הוא רחוק מגבול חלקה?

אמנון ארבל:

מאוד קרוב. אני אראה לך,

יוסי חביליו:

אבל למה אתה עושה את זה, למה?

ישראל קלרמן:

אבל שנייה,

יוחנן וייצמן:

יחידת דיור למרכז העיר,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול,

ישראל קלרמן:

אחד ככה, ואחד ככה.

אמנון ארבל:

זה לא יחידת דיור אבל, זה לא מוריד יחידות דיור זה מוריד קו אפס,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה מוריד מטרים.

ישראל קלרמן:

מרפסות סוכה, מרפסות סוכה.

אמנון ארבל:

זה לא קשור מרפסות,

ישראל קלרמן:

בסדר, מרפסות. אתה גם כותב פה מרפסות,

חיים כהן:

הנושא הזה צריך לעשות פה כמה (לא ברור). לא עכשיו.

יוחנן וייצמן:

גם את היחידות דיור בקומת הקרקע גם כן דיברנו בפעם הקודמת וגם ביטלת.

אמנון ארבל:

נכון, כי זה לא (לא ברור). יש הנחיה, יש הנחיה אחת בכל התוכניות במרכז העיר, שקומת הקרקע תהיה מסחר.

יוחנן וייצמן:

לא, זה החזית, מה קורה יהיה פה אטריות.

אמנון ארבל:

לא מבין את זה, מי שהביא את זה,

ישראל קלרמן:

מה זה אטריות?

יוחנן וייצמן:

יהיה פה חנויות, רוחב 4 מטר על 40.

אמנון ארבל:

ואם יהיה חנות אחת גדולה לכל הקומה ראשונה?

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

בוא תמצא לי, הלוואי ותמצא איזה,

אמנון ארבל:

הלוואי, גם אני אומר הלוואי, אז למה למנוע את זה?

יוחנן וייצמן:

אני מאוד אשמח. יש שמה דיירים בקומת קרקע?

אמנון ארבל:

זה מבקש מאחורה, זה,

יוחנן וייצמן:

יש דייר בקומת קרקע שלא רוצים את זה,

אמנון ארבל:

זה הבניין מאחורה שיש לו בערך 3 מטר קו בניין, תסביר לי למה נכון להתקרב לבניין הזה 2 מטר,

ישראל קלרמן:

כמה? 2 מהקו בניין? כמה?

דובר לא מזוהה:

אין 3 מטר, אין 2 מטר,

יוחנן וייצמן:

כי התב"ע שבתוקף נתנה את זה,

אמנון ארבל:

אבל זה החלטה מטומטמת.

ישראל קלרמן:

בוא נראה את אשדר.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך כמה, שנייה, רגע,

ישראל קלרמן:

נראה את אשדר.

אמנון ארבל:

רגע,

יוחנן וייצמן:

יש לך תב"א אני מציע, נבחנה הוועדה המקומית, עברה את זה בוועדה,

אמנון ארבל:

אבל היא גם אחוז להשכרה ואתה מבטל,

יוחנן וייצמן:

עברה שלביות,

אמנון ארבל:

קבעה מאה אחוז השכרה ואתה מבטל.

יוחנן וייצמן:

זה משתנה.

יוסי חביליו:

לא מבטלים.

יוחנן וייצמן:

כמה ביטלנו? מאה אחוז השכרה? תזכיר לי.

אריאל גולן:

60%.

אמנון ארבל:

זה מאה אחוז השכרה.

יוחנן וייצמן:

10% אז ביטלנו. לא?

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

20% סליחה,

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי בניין אחד לא היה כלום להשכרה,

אמנון ארבל:

אבל למה לשנות? זה מאושר מאה אחוז לצמיתות. אני אומר לכם שלך,

יוחנן וייצמן:

איפה היום, זה לא עובד היום.

ישראל קלרמן:

אתה מוכן לעבור אחד אחד? אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

לכן הריבית השתנתה.

אמנון ארבל:

איך (לא ברור) הקו בניין יושב בערך, במדידה כזאת בערך 5 מטר, למה הבניין הזה צריך להגיע ל – 2 מטר, תסביר לי.

ישראל קלרמן:

זה אני לא יודע,

אמנון ארבל:

תסביר וייצמן, למה?

יוחנן וייצמן:

זה רחוב שמה או,

אמנון ארבל:

לא, זה לא רחוב. אנחנו רוצים שאגב שיהיה אפשרות למסחר גם אחורה, יש שם סמטה מאוד נחמדה, פתחו בית קפה בפניה, שיהיה משהו נחמד, שאם יהיה אפשר להיכנס מאחורה.

אריאל גולן:

כן, אבל,

יוחנן וייצמן:

הבניין ליד יש לו תב"ע מאושרת כעת של 2 מטר, למה צריך,

ישראל קלרמן:

יואל, יואל, מה אכפת לך?

אמנון ארבל:

וויצמן, אתה לא עקבי, נו תחליט. או (לא ברור) תב"ע מאושרת, או שעשו שמה תב"ע מאושרת,

יוחנן וויצמן:

רק לטובה,

אמנון ארבל:

לא, זה לא הוגן, תחליט מה?

ישראל קלרמן:

וויצמן, לא,

יוחנן וויצמן:

אל תגיד לי,

צחי בריס:

להגנתו.

ישראל קלרמן:

וויצמן,

צחי בריס:

הוא לא ביטל את התב"ע,

יוחנן וויצמן:

כמו התב"ע שבתוקף.

ישראל קלרמן:

לא אכפת לך (לא ברור)?

יוחנן וויצמן:

לא, יש תב"ע בתוקף,

ישראל קלרמן:

אבל מה אתה מסביר לו, אבל זה 10 קומות.

יוחנן וייצמן:

התב"ע שבתוקף, אותו דבר,

אמנון ארבל:

אנחנו הצענו קו בניין אחורי של 4 מטר ולחרוג ממרפסות בעוד מטר וחצי. מספיק הוגן.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מרפסות.

יוחנן וייצמן:

אני אומר להיצמד לתב"ע שתוקף.

אמנון ארבל:

למה? תסביר אבל.

יוחנן וייצמן:

כי יש תב"ע בתוקף, היא אושרה נבחנה, רק אתמול.

אמנון ארבל:

אם אתה רוצה, אין בעיה, אם זה ככה זה לצמיתות כל היחידות דיור.

יוחנן וייצמן:

זה לא עובד,

אמנון ארבל:

גם קו בניין לא עומד היום,

צחי ברים:

אבל,

יוחנן וייצמן:

קו בניין עומד היום.

אמנון ארבל:

וייצמן, אני אומר את זה פעם אחרונה.

יוחנן וייצמן:

ריבית עלתה, יש לנו (לא ברור).

אמנון ארבל:

אתה לא יכול (לא ברור) במה שנוח לך מותר לשנות, מה שלא נוח לך לא לשנות.

צחי בריס:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

הריבית במשק עלתה, מהנדס העיר בא פה ואומר, התוכנית (לא ברור),

אמנון ארבל:

והריבית כשיבנו את הפרויקט עוד 5 שנים, תהיה אותו דבר, ויבנו. אין פה שאלה, אין פה שאלה כלכלית, אין פה יחידות קטנות, אתה רוצה שיביאו דו"ח כלכלי? תקן 21?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

לא כדאי לך.

יוחנן וייצמן:

אז לא, לא תקן 21, דו"ח כלכלי.

ישראל קלרמן:

2 מטר מה שהוא אומר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) על זה.

אדיר שוורץ:

תאמין לי שאתה עומד בתקן 21, תאמין לי.

יוחנן וייצמן:

תקן 21 עומדים,

אדיר שוורץ:

נו, אז מה?

יוחנן וייצמן:

מה המחיר (לא ברור), זה לא נכון,

דובר לא מזוהה:

תוסיף משפט אחד אבל,

יוחנן וייצמן:

החשוב הוא לא בתקן 21,

צחי ברים:

מה אתה משנה?

ישראל קלרמן:

מה המשפט?

צחי ברים:

מה אתה משנה בשכירות? רק משפט אחד.

יוחנן וייצמן:

הורדנו 20% מהשכירות.

צחי ברים:

אבל מה אתה משנה? רק במגרש אחד, כי מגרש אחד קיים.

אמנון ארבל:

ל – 10 שנים.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה מאוד משמעותי,

ישראל קלרמן:

זה המון. נתנו 2 מטר בלי מרפסות.

יוחנן וייצמן:

כן.

ישראל קלרמן:

בלי מרפסות?

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

אתה יודע?

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

אמי אומר שזה בלי מרפסות,

אמנון ארבל:

זה התוכנית המאושרת,

אדיר שוורץ:

איזה מרפסות לשים שם?

אמנון ארבל:

אני לא חושב שיש היגיון, 10, לא רואה היגיון שבבנין של 10 קומות יתקרב 2 מטר.

יוחנן וייצמן:

אבל אישרה את זה, הוועדה מחוזית אישרה את זה לפני שנה, לא לפני 100 שנה.

אמנון ארבל:

אבל וייצמן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נו, זה אושר. זה סתם לבוא ולפתוח דברים שאושרו אתמול.

ישראל קלרמן:

הסכמה,

יוחנן וייצמן:

מה שאושר להמשיך את אותו דבר.

ישראל קלרמן:

ו – 3, גם טוב?

יוחנן וייצמן:

לשם מה. אתה יודע מה? אם אתה רוצה ממני פשרות, התשובה היא כן, אתה שואל אותי אם אני חושב שאתה צודק, התשובה היא - לא.

ישראל קלרמן:

חיים, מה אתה אומר?

חיים כהן:

על מה?

ישראל קלרמן:

על המרחקים?

יוחנן וייצמן:

יש קו בניין מאושר בתוכנית,

אריאל גולן:

כמה המרחק היום שמה? כמה מרחק?

ישראל קלרמן:

היום זה 4.6,

חיים כהן:

אני אגיד לך מה,

ישראל קלרמן:

פה אמי רוצה 4. הוא אומר 2, ואושר בליד,

אריאל גולן:

3.

ישראל קלרמן:

שאלתי אותו.

יוסי חביליו:

אבל למה, למה לא מה שאמי אומר?

צחי ברים:

כי התב"ע נותנת 2 מטר.

ישראל קלרמן:

אבל הוא עונה, חיים עונה, אני רוצה לשמוע רגע.

חיים כהן:

מה אני חושב, אני חושב שהדיון הזה כבר התבצע בפעם הקודמת, בתב"ע הקודמת שזה כמעט אותו דבר, ולכן אני חושב שצריך ללכת כמו התב"ע הקודמת,

אמנון ארבל:

התב"ע הקודמת זה היה, היה גם שכירות, שכירות,

חיים כהן:

רגע, אבל אמי,

אמנון ארבל:

דירות שכירות לצמיתות לכל הבניין,

חיים כהן:

אמי, אני אומר, שאם אתה הולך לפי מה שהיה, אז תכניס גם את כל מה שהיה.

אמנון ארבל:

נכון,

חיים כהן:

אז יש פה את הטיעון השני, שאומרים, אז המצב הכלכלי היה הרבה יותר טוב, ויכלתי להעמיס, היום עם המדיניות של הבנקים, והפרויקטים זה לא בדיוק. אז מה, זה חשבון, זה אי-אפשר להגיד מה שהיה אז,

אריאל גולן:

אני מציע 3, נראה לי,

יוסי חביליו:

הוועדה לרווח של היזמים, זה הוועדה הזאת.

אמנון ארבל:

4 בקומת הקרקע של המסחר, שיהיה חצר מאחורה, ויתר הבניין 3 מטר.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל יש לו בחצר מאחורה, יש לו (לא ברור).

אמנון ארבל:

אנחנו לא רוצים,

יוחנן וייצמן:

זה כבר,

אמנון ארבל:

קומה עשירית שעוד אין לו.

יוחנן וייצמן:

לא יכול את זה,

אמנון ארבל:

מה זה לא יכול?

יוחנן וייצמן:

יש שמה דיירים.

אמנון ארבל:

אין שמה דיירים, הוא הורס את הבניין.

צחי ברים:

עוד שטח.

אמנון ארבל:

יש הוראה מאוד ברורה, מאז התוכנית למתאר ירושלים שבקומת הקרקע במגרש, במגרש מסחרי.

יוחנן וייצמן:

כן, והוועדה המחוזית אישרה לו את, הוא שכנע.

אמנון ארבל:

פתאום מאשר את זה,

יוחנן וייצמן:

אבל הוא שכנע גם אותנו, גם את הוועדה מחוזית, גם בשלב התנגדויות את כל המבחנים הוא עבר, גמר לעבור את זה, עבר שנה.

אמנון ארבל:

הבעיה שהתשובות שלך לא טובות, ולא עקביות.

ישראל קלרמן:

השאלה מה,

אריאל גולן:

יוחנן, 3 מטר מה קשור לפה,

ישראל קלרמן:

איפה הבניין?

אמנון ארבל:

מרכז העיר,

ישראל קלרמן:

איפה הבניין, איפה הדיירים בבניין? מה המרחק 2 מטר?

אמנון ארבל:

לא, מה פתאום, לא,

צחי ברים:

הבדל בין התב"ע,

ישראל קלרמן:

מה קשור לדירות שלהם?

צחי ברים:

אני רוצה לענות לך,

ישראל קלרמן:

שם תעשה את זה,

יוסי חביליו:

אתם צריכים להתנגד,

ישראל קלרמן:

מה זה קשור לדירות שלהם? הוא יקבל את הדירות אותו מקום.

צחי ברים:

היושב ראש, אני רוצה לענות תשובה,

ישראל קלרמן:

אחרי זה הוא יעשה דירה,

צחי ברים:

היושב ראש,

אמנון ארבל:

אגב לדעתי היום,

ישראל קלרמן:

לגבי המרחק.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

בקומת הקרקע.

צחי ברים:

אני רוצה לענות תשובה, בהבדל בשכירות לקו הבניין, תב"ע הוא דבר תכנוני, השכירות והדברים האלה, הם דברים נוספים, הקווי בניין זה תכנוני, שכירות הדברים משתנים, זה לא,

ישראל קלרמן:

לא, בסדר, אני רוצה להסביר להם, מה?

אמנון ארבל:

תסתכל, תסתכל,

ישראל קלרמן:

זה בעיה?

אמנון ארבל:

בקומת קרקע בכולם יש היום מסחר, ואין מאחור בניין, אז איך שהדירות בקומת הקרקע? איך?

יוסי חביליו:

מה פתאום.

יוחנן וייצמן:

רוצה עכשיו (לא ברור),

אמנון ארבל:

בוא, אני מראה לך אבל,

ישראל קלרמן:

מראים את זה,

יוסי תביליו:

רגע,

אמנון ארבל:

למה שבמרכז העיר לא יהיה מסחר בקומת הקרקע? למה שיהיה דירות עם גינה במרכז העיר, אני לא מבין. כשאין היום, מה? זה לא הגיוני.

צחי ברים:

מה הבקשה שלך בלי מסחר למטה?

אריאל גולן:

לא, לשים את הדיור למטה.

אמנון ארבל:

דירות עם גינה פרטית, במרכז העיר, זה לא הגיוני,

אדיר שוורץ:

אתה במרכז של המרכז של המרכז, איפה נשמע דבר כזה?

ישראל קלרמן:

שמה?

אדיר שוורץ:

שיהיה לו את הגינה הפרטית הזאת, לא יודע. בקומת הקרקע ברחוב החבצלת, מאחורה, זה לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

מה קורה ברחוב החבצלת כל הבניינים מאחורה?

אדיר שוורץ:

יש מסחר בקומת הקרקע, יש שמה מאחורה.

יוחנן וייצמן:

עד איפה?

אדיר שוורץ:

הוא אומר לך, שאני לא יודע, אני אומר לך שאם הייתי עובר שם את התוכנית ברחוב החבצלת אז,

יוחנן וייצמן:

יש בית קפה מאחורה ברחוב החבצלת?

אדיר שוורץ:

לא הייתי מאשר.

ישראל קלרמן:

הלאה, אמי.

אריאל גולן:

הוא עושה את השימור עכשיו.

ישראל קלרמן:

מה שאמרת עכשיו.

אדיר שוורץ:

למה?

ישראל קלרמן:

חוץ מהדירה.

אדיר שוורץ:

אמי, למה מחקת את זה?

אמנון ארבל:

לא חשוב.

ישראל קלרמן:

בסדר, מאה אחוז.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

3 מטר, הלאה.

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

3 מטר.

אמנון ארבל:

שיהיה 4 בקומת הקרקע למסחר, בקומת הקרקע ומסחר, ואז הוא יכול בזיז עד 3 מטר. מה? מה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) יש לבטל? תבטל דירות?

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

אז את זה תוריד.

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

את ה – 3 מטר.

ישראל קלרמן:

את ה – 3. לכן יש לבטל את היחידות דיור בקומת הקרקע ולקבוע,

אמנון ארבל:

לא, (לא ברור) מסחר.

ישראל קלרמן:

לכל אורכה, לא, לכל אורכה? בחזית, אתה רוצה לך, מספיק לך, חצי חצי.

אמנון ארבל:

המסחר צריך בכל קומת הקרקע כמו כל מרכז העיר בירושלים, ואין שום סיבה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לכל אורכה? מה אכפת לך?

אמנון ארבל:

מה זה כל אורכה?

ישראל קלרמן:

לכל עומקה כתבת, עומקה.

אמנון ארבל:

כל קומת הקרקע,

ישראל קלרמן:

הוא אומר שבהמשך יש לו דירה שהוא לא יוצא שמה.

אמנון ארבל:

אבל אין דירות היום, אבל הנה הוא,

ישראל קלרמן:

לא, אני רואה את החזית, אתה לא ראית את ההמשך.

אמנון ארבל:

בחזית יש מסחר, מאחורה יש בניין אבל. זה לא,

ישראל קלרמן:

לא, אבל יש שם דירה.

אמנון ארבל:

איפה יש דירה?

יוחנן וייצמן:

שמה?

אמנון ארבל:

תסתכל, זה הבניין היום, זה כל הבניין היום,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

אז פה זה מסחר, פה יש דירה פה?

ישראל קלרמן:

כן, כן.

אמנון ארבל:

זה לא סביר בעיני.

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר, הוא יודע.

אמנון ארבל:

אני,

חיים כהן:

יש דירה, בדקו את זה?

יוחנן וייצמן:

דרך אגב הוא גם ביקש את זה,

אמנון ארבל:

אני לא בטוח,

יוחנן וייצמן:

אמי,

אמנון ארבל:

וגם אם יש דירה, יקבל דירה, אין שום סיבה,

יוחנן וייצמן:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

מי שואל אותו, זה לא (לא ברור), זה מדיניות במרכז העיר, איפה שיש מדיניות שכתוב, ש – 10 קומות מגיע לו,

דובר לא מזוהה:

היינו גם בוועדת שימור, הנה,

ישראל קלרמן:

תן לו את זה, תקרא, תקרא,

דובר לא מזוהה:

אמי, אמי בוועדת שימור הציגו לנו, היה תיק תיעוד יש שמה דירה.

חיים כהן:

הנושא הזה בוועדת שימור,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור),

אדיר שוורץ:

גם אם יש,

ישראל קלרמן:

אני מסכים איתו, אני לא יכול להוציא בן אדם, אם הוא בן 60 הוא רוצה לגור שמה.

אמנון ארבל:

תקשיבו רגע,

אדיר שוורץ:

לא ראית בתוכנית,

אמנון ארבל:

כמו שהוא נבנה מזה שמותר במרכז העיר, חבר'ה, כמו שהוא נהנה מהמדיניות שמאפשרת להגיע ל – 10 קומות במרכז העיר, באותה מסמך מדיניות רשום בקומת הקרקע תהיה קומה מסחרית. למה שבמרכז העיר ירושלים יהיה למישהו גינה פרטית במרכז העיר עם גינה, דירה עם גינה פרטית, למה?

אדיר שוורץ:

אמי צודק במאה אחוז, גם אם זה היה קיים, לא הייתם בונים ככה,

יוחנן וייצמן:

שנייה,

אדיר שוורץ:

אם אתה אדריכל לא היית בונה מתכנן ככה מעולם.

יוחנן וייצמן:

אבל אומרים לך מה לעשות, בוא יש פה,

אמנון ארבל:

יש מה לעשות לכל שאלה (לא ברור), וייצמן, תעשה לי טובה. האין מה לעשות את זה ראינו כבר כמה זה מחזיק מים, כשיש (לא ברור) זה מסתדר,

ישראל קלרמן:

לא, אמי, אמי,

אמנון ארבל:

בסופו של דבר במחוזית, או בהתנגדויות או בבית משפט,

אדיר שוורץ:

בתב"ע תעשה מה שאתה רוצה, מה זה אתה לא רוצה,

אמנון ארבל:

בואו, מה לא מסתדר.

ישראל קלרמן:

אמי, אני אספר לך דוגמא, אמי, אמי,

אמנון ארבל:

הכול זה שאלה של כסף בסוף.

ישראל קלרמן:

אמי, אם זה בן אדם 70 שאומר אני לא זז מפה.

אמנון ארבל:

מה זה לא זז? הורסים את הבניין, מה זה לא זז מפה?

יוחנן וייצמן:

הוא לא רוצה את זה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

נו,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה לגור שמה, הוא לא,

יוחנן וייצמן:

אתם סתם מציקים לאנשים.

אמנון ארבל:

(לא ברור) שנייה.

ישראל קלרמן:

הוא לא רוצה,

אמנון ארבל:

אין לא רוצה.

יוחנן וייצמן:

נו, באמת.

אמנון ארבל:

מה יותר חשוב לך לצורך העניין כוועדת תכנון, מרכז העיר והפעילות במרכז העיר או הדייר בן 60 שרוצה לגור.

ישראל קלרמן:

5 מטר למסחר, אף אחד לא רואה את מה שיש מאחורה, מה אכפת לי?

אמנון ארבל:

אני מסביר פעם חמישית,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

כמו שיש מדיניות שמאפשרת בנייה של 10 קומות, אותה מדיניות קובעת,

ישראל קלרמן:

שמעתי אבל,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

אבל גם הנראות של, (לא ברור),

אמנון ארבל:

אתה מקבל קומה מסחרית,

ישראל קלרמן:

לא פגעתי במרכז העיר (לא ברור) שלה.

אדיר שוורץ:

אז אתה מקבל שטח מסחר איכותי משמעותי, ולא, הדבר הזה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

איכותי עד רך.

ישראל קלרמן:

אין פה בעיה.

אמנון ארבל:

יש לך בעיה? כי הוא אומר שיש לו בעיה?

יוחנן וייצמן:

זה אטרייה, זה לא חלום.

אדיר שוורץ:

לתכנן כמו שצריך. אבל הרגע זה אטרייה, אבל אתה רואה פנינים, כל זה, אתה מוריד את כל הבניין,

אמנון ארבל:

בוא, לא רוצה להגיד,

חיים כהן:

לא, תגיד.

יוחנן וייצמן:

אני מוכן (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אדיר שוורץ:

אמי, לא (לא ברור).

עמנואל זלטס:

זה הכול?

אמנון ארבל:

לא, את המילים (לא ברור) טיפשים באמת. בן אדם אמר שהוא לא יכול וואי או יו יו,

ישראל קלרמן:

לא היזם אמר,

אמנון ארבל:

אז מי אמר? וייצמן אמר? איזה בן אדם?

יוחנן וייצמן:

הוא הציג את זה בוועדת שימור,

אמנון ארבל:

נו אז מה?

אלדד רבינוביץ:

אמי, נחשפת.

יוחנן וייצמן:

מה זה?

ישראל קלרמן:

הוא (לא ברור) של מאיר?

יוחנן וייצמן:

לא.

מיכל כהן:

אתה מכיר את המקום?

ישראל קלרמן:

טוב, אווי ווי ווי,

עמנואל זלטס:

אמי, זה קצת.

ישראל קלרמן:

הלאה. מה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

אז שיוריד את אמצע סעיף 3.

אמנון ארבל:

תעשו הצבעה, כולם תומכים בזה?

מיכל כהן:

רגע, חכו.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נצביע.

אדיר שוורץ:

לא, לא, לא, תקשיב,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר.

אדיר שוורץ:

זה מוגזם לחלוטין, בחיים לא היית מתכנן ככה מבנה, בחיים, אתה,

יוחנן וייצמן:

בוא נשאל מה האדריכל,

אמנון ארבל:

מה קשור לאדריכל?

אדיר שוורץ:

אתה בתב"ע תעשה מה שנכון, לא שום דבר אחר.

יוחנן וייצמן:

זה נכון, אין מה לעשות.

ישראל קלרמן:

להוריד או לא?

יוחנן וייצמן:

להוריד, להוריד. אני אומר להוריד את ה - ,

אדיר שוורץ:

אתה רוצה שטח מסחר ערכי, משמעותי, טוב במרכז ירושלים אין סיבה שלא, אגב זה היה נכון גם לעל מע"ר המע"ר החרדי, המע"ר הכללי, המע"ר הערבי, לא משנה, צריך שטח מסחרי נורמאלי. זה לא הגיוני יהיה גינה פרטית באמצע, שנזלה יש לך גינה פרטית?

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה לא לחזית, זה לא,

אדיר שוורץ:

גם באחורה של השנזלה, אני מבטיח לך שאין לך גינה,

אמנון ארבל:

הלוואי שיהיה בית קפה מאחורה, עם גינה מאחורה, שאנשים ישבו וייהנו ממרכז העיר, הלוואי.

אדיר שוורץ:

יש לך שטח מסחר איכותי לכל הקומה, ומאחורה, לא אכפת לי מה יש (לא ברור).

אמנון ארבל:

בית קפה שפשוט בפינה, סמטה מקסימה עם בתי קפה.

יוחנן וייצמן:

זה לא ילך. (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אז בוא,

יוחנן וייצמן:

אז תוריד את המילים מלך,

ישראל קלרמן:

לכן עד לאיפה?

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

ישראל קלרמן:

עד לפה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

סעיף 3,

אמנון ארבל:

סעיף 3, כן.

יוחנן וייצמן:

בעצם זה כל הסעיף, זה לא רק, רק שוב,

ישראל קלרמן:

למה? למה? לתקן 3, מה שאמי אמר.

יוחנן וייצמן:

לתקן 3 אמי תיקן,

אמנון ארבל:

זה סעיף,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת.

אמנון ארבל:

אין שום סיבה להוריד, וייצמן.

אדיר שוורץ:

וייצמן, שחררתי (לא ברור) שמעתי אותם בזה, יללה 10 שנים התפשרנו פה, אי-אפשר זה לא, זה לא דבר הגיוני.

אמנון ארבל:

אין שום הצדקה, וייצמן.

ישראל קלרמן:

זה לא הולך, מה אתה רוצה שאני אעשה. הם לא מסכימים.

דובר לא מזוהה:

אז תצביע.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בן אדם. עזוב, נו.

יוחנן וייצמן:

רוצה להצביע, בוא נצביע.

ישראל קלרמן:

לא מציע, אני אומר לך, אמי, תוריד יחידות דיור, מה?

אמנון ארבל:

החברים לא מסכימים עם זה.

יוחנן וייצמן:

ואחרי זה נעמיד את זה להצבעה.

אמנון ארבל:

לא מורידים כלום, תעשו הצבעה.

אדיר שוורץ:

לא, לפני שהוא טורח.

ישראל קלרמן:

אתה רוצה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

אז בוא נצביע.

צחי ברים:

לא, תסיים את כל הדברים, (לא ברור) הצבעה.

ישראל קלרמן:

זה לבד, בוא נוריד.

אדיר שוורץ:

אני לא רוצה להתנגד לכל התוכנית, אני רוצה להתנגד לדבר הזה.

צחי ברים:

בסדר, אבל בסוף אולי יהיה עוד דברים של להתנגד,

ישראל קלרמן:

גולן,

יוחנן וייצמן:

חוקי אפשר לעשות את מה שהוא מבקש.

ישראל קלרמן:

וייצמן מבקש להוריד,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

את הסעיף של לבטל יחידות דיור, להשאיר את היחידות דיור אבל בפנים, ובחזית תישאר מסחר, כמו מרכז העיר. מי בעד?

חיים כהן:

רגע, אני רוצה, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

כמו שהחלטה של וועדת שימור, כן,

חיים כהן:

בדיוק,

ישראל קלרמן:

יפה.

חיים כהן:

אני הייתי וועדת שימור והצבעתי בהחלטה הזאת, אני לא יכול עכשיו,

אמנון ארבל:

אבל לא שמעת אותי בוועדת שימור.

ישראל קלרמן:

אז אתה נצמד לזה?

חיים כהן:

היה ויכוח, היה דיון על הנושא של הדירה הזאת.

אמנון ארבל:

שמעתי אותי מה שאני אמרתי עד עכשיו?

חיים כהן:

בסדר, אז מה אני יכול לעשות? אז מה? אני אתחיל כל פעם להשתגע, לקבל פה,

אמנון ארבל:

לא,

חיים כהן:

זה עניין של מתחלף, אני חייב שתגיד במשפטים האלה, וועדת שימור, כשהם (לא ברור) בנושא של התכנון. (לא ברור). וועדת שימור, של השימור, לא, אז תחליטו או שימור או שזה (לא ברור) שימור, גם וגם.

אמנון ארבל:

תהיה מוגבר.

ישראל קלרמן:

טוב, מאה אחוז.

יוחנן וייצמן:

אז נשאר,

ישראל קלרמן:

אנחנו נצמידים להחלטת וועדת שימור,

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

מי בעד? להיצמד להחלטת וועדת שימור,

אריאל גולן:

מי בעד להיצמד להמלצת מהנדס העיר.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז בוא, אז בוא,

ישראל קלרמן:

אז צחי, הלבדשטאם, חיים, לורה, אתם מה?

לורה ורטון:

אני עם אמי.

ישראל קלרמן:

עם אמי.

יוחנן וייצמן:

מי בעד.

ישראל קלרמן:

וייצמן ואני, מול,

יוחנן וייצמן:

חמש.

ישראל קלרמן:

מי מצביע?

עמנואל זלטס:

5.

ישראל קלרמן:

גולן, אדיר,

עמנואל זלטס:

זה 5, 5,

לורה ורטון:

5.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז זה אושר. עכשיו תראה אמי, העצים, הוא מבקש להעתקה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

חיים מה?

מיכל כהן:

חיים בעד.

יוחנן וייצמן:

זה זית, זית אפשר להעתיק.

אדיר שוורץ:

רגע, כמה אצבעות יש לאגודה פה?

יוחנן וייצמן:

3.

ישראל קלרמן:

3,

חיים כהן:

הוא ממלא מקום של (לא ברור).

צחי ברים:

עכשיו רק נפל לך האסימון?

אדיר שוורץ:

הוא ממלא מקום של אפשטיין, והוא אתם החלפתם עם חביליו.

יוחנן וייצמן:

כן,

אדיר שוורץ:

נכון? זה הסיפור.

צחי ברים:

רק עכשיו נפל האסימון?

אדיר שוורץ:

לא,

חיים כהן:

מי החליף את חביליו? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

צחי החליף עם חביליו, הוא ויתר לו על המקום במחוזית.

חיים כהן:

כן, אבל צחי חבר.

צחי ברים:

אני חבר.

מיכאל הלברשטאם:

כן,

חיים כהן:

הוא חבר, לא שהוא ממלא מקום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, הוא חבר.

חיים כהן:

היא ממלאת מקום.

צחי ברים:

נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

ישראל קלרמן:

טוב. מה עוד? העצים להעתקה, זה בסדר? אתה רוצה לדבר?

יוחנן וייצמן:

שנייה, עוד שנייה אני אחזור ל – 6, אבל סעיף 7,

ישראל קלרמן:

אז למה? למה?

יוחנן וייצמן:

דקה, לא, אני רוצה להסביר, את הסעיף הקודם. סעיף 7 תשאיר אותו כן, דירות, שאם הוא ירצה הוא כן יוכל להפוך את זה למסחר.

מיכל כהן:

עוד עושים שינויים?

אמנון ארבל:

עוד פעם?

מיכל כהן:

כפי שהוצגה.

יוחנן וייצמן:

את סעיף 7 תשאיר, כי, אם הוא ירצה, הוא יוכל להפוך את זה למסחר. אחרי שהחלטנו לעשות מגורים,

אמנון ארבל:

7 מה? מה יש ב – 7?

חיים כהן:

לא, תשאיר אותו,

צחי ברים:

כשהדייר יצא, הדייר המבוגר יצא.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

יהפוך את זה למה?

דובר לא מזוהה:

למסחר.

אמנון ארבל:

תאמין לי גמור אתה.

יוחנן וייצמן:

למה אתה צוחק?

ישראל קלרמן:

כי לפני שנייה אתה הורג אותו,

יוחנן וייצמן:

הוא מאמץ לי, למה לא?

צחי ברים:

אם הוא רוצה.

יוחנן וייצמן:

הוא לא יכול,

אמנון ארבל:

אז בוא (לא ברור) אלוהים אדירים.

יוחנן וייצמן:

הוא אומר - אני רוצה את זה, אני לא יכול כעת, תן לי את זה בשלב אחר, אני אעשה את זה. זה מצחיק?

ישראל קלרמן:

לא, הוא צודק,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה לא לתת לו את הגמישות? אל תיתן,

אמנון ארבל:

כן, לא (לא ברור) אחראי.

חיים כהן:

לא, אני אומר או ככה או ככה, אי-אפשר,

אמנון ארבל:

אז בוא נקבע מסחר בקומת הקרקע, למה לא?

חיים כהן:

בסדר, אני הסברתי לך,

יוחנן וייצמן:

הצבענו על זה, שלום.

חיים כהן:

אמרתי (לא ברור).

אמנון ארבל:

אבל אתה לא מחויב לכל מה שאתם בוועדת שימור, אתה שומע פה את החברים, אתה שומע הסברים של מהנדס העיר, אתה שומע דברים אחרים, שאתה לא שומע בוועדת שימור,

חיים כהן:

אני מוכן לקחת את ההחלטה הזאת רוחבית אבל,

אמנון ארבל:

מה זה רוחבית?

חיים כהן:

רוחבית שזה ככה, לכל נושא.

אמנון ארבל:

אני מעולם, אני מעולם לא,

חיים כהן:

לא,

אמנון ארבל:

לא, שנייה אחת,

חיים כהן:

פתאום וועדת שימור,

אמנון ארבל:

אני עונה לך,

חיים כהן:

חדשים,

אמנון ארבל:

אבל אני עונה לך, גם, גם אני,

חיים כהן:

(לא ברור) זה ככה.

אמנון ארבל:

גם אני כנציג,

חיים כהן:

או שאנחנו גמישים,

אמנון ארבל:

רגע, אני עונה לך, שנייה, אבל תקשיב רגע,

אדיר שוורץ:

דווקא פה העניין הוא העניין,

יוחנן וייצמן:

לא, אז הבן אדם אומר, אני רוצה להפוך את זה למסחר.

אדיר שוורץ:

אני לא הייתי בוועדת שימור, אני לא חבר וועדת שימור,

אמנון ארבל:

גם אני כנציג מהנדס העיר, שנייה, גם אני כנציג מהנדס העיר לצורך העניין, לא כדאי (לא ברור) החלטה שכזאתי או אחרת של וועדת שימור, גם אתה כחבר,

חיים כהן:

זה כן נכון,

אמנון ארבל:

גם אתה כחבר לא יכול להגיד את זה,

חיים כהן:

זה נכון,

אמנון ארבל:

כדי שלא יהיה שיקולים מסוימים בוועדת שימור, שתפקידו אגב, אני אומר את זה, למרות שהיא לא עושה את זה, וועדת שימור תמיד יכולה להיות יותר מחמירה מוועדה מקומית, כי תפקידה לעסוק בשימור, יוכל להחליט החלטות,

חיים כהן:

לשימור,

אמנון ארבל:

נורא מחמירות, והלוואי זה יהיה, ואז כשאתה בא לוועדה המקומית,

חיים כהן:

(לא ברור), לתכנון, זה הבעיה.

אמנון ארבל:

אבל לא קשור למה שאני אומר, תקשיב לי רגע, וועדת שימור יכולה לקבל החלטה מסוימת, שבדרך כלל מחמירה וזה בסדר גמור, גם לתקן זה בסדר גמור, אבל פה יש דיון אחר, ששומע את כל השיקולים, גם בשימור וגם בתכנון, וגם ואתה מקבל החלטה, שאחרי ששמעת את כולם.

צחי בריס:

אמי, אני רוצה שנייה,

אמנון ארבל:

אז אני מקווה שהחלטתי שמה, (לא ברור) לפה, אז אתה מתעלם מכל דיון שהיה פה כרגע,

צחי בריס:

אני רוצה ברשותך לענות, אני רוצה ברשותך,

אמנון ארבל:

כן,

צחי בריס:

דווקא את מה שהוא ביקש עכשיו, מוכיח מה שהבקשה הראשונה היא צודקת, יש פה פינוי בינוי, ויש פה דייר שגר, עכשיו הוא בקשיים להוציא אותו, עכשיו הוא אומר – תשמע אין לי בעיה עם מסחר שיהיה פה. כרגע שאני מבקש היתר, אני לא אוכל להוציא אותו ולעשות שמה מסחר.

אמנון ארבל:

תקשיב, אני את הדברים האלה שומע כבר בניגוד אליך, בערך כבר 15 שנה, בסדר? אני שמעתי הרבה אנשים שלא, רגע, אנשים שלא, לא, פינוי בינוי, שאנשים לא יכולים ולא מסכימים, ואם לא יקבלו 50 מטר לא יזוזו, והם לא, שמעתי, רגע, שמעתי הכול, זה לא קשור לזה שהוועדה צריכה להחליט החלטה נכונה,

חיים כהן:

נכון,

אמנון ארבל:

הנכונה.

אדיר שוורץ:

אתה בתב"ע תעשה מה שנכון,

ישראל קלרמן:

לא, חיים, חיים,

אמנון ארבל:

רגע, אני אגיד,

יוחנן וייצמן:

לטובתו,

אמנון ארבל:

גם אם נחליט כרגע,

יוחנן וייצמן:

אם זה לטובתו משהו, אז הוא גם (לא ברור).

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

ונשמע, ואולי נשתכנע,

יוחנן וייצמן:

אז אני רוצה משהו לטובת העמדה שלו, לא, לא, הוא לא טוב.

אמנון ארבל:

אולי ישתכנע ולא יהיה התנגדויות, יבוא לפה מסביר למה, הוא לא חייב דירה בקומת הקרקע, אולי תשמעו אותו, (לא ברור) את ההתנגדות שלך.

חיים כהן:

הם הצביעו,

אמנון ארבל:

גם יכול להיות (לא ברור),

חיים כהן:

הוא עושה צחוק, הוא עושה צחוק מהסיפור.

אמנון ארבל:

למה מראש להרים ידיים? מציע הצעה.

צחי ברים:

יוחנן,

אמנון ארבל:

וייצמן, אני רוצה (לא ברור), קומת הקרקע שהדייר הזה שמתנגד יבוא לוועדת התנגדויות, ויסביר למה הוא לא יכול לזוז מקומת הקרקע, ותקבל אז החלטה, אולי תשכנע, אולי גם אני אשתכנע שאני אשמע אותו. אבל בגלל שהיזם אומר שהוא לא יכול להיזיז אותו, והוא יוכל לתת לו דירה, יללה, נו בחייכם, נו מה?

אדיר שוורץ:

מאה אחוז. עושים מה שנכון.

אמנון ארבל:

מה אנחנו בכיתה א', מה?

ישראל קלרמן:

לא, אמי, לא, השאלה אם יהיה שלב התנגדויות, יכול להיות שלא יהיה התנגדויות.

אמנון ארבל:

יהיה התנגדויות, אל תדאג.

ישראל קלרמן:

בטוח?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אל תדאג, כן,

צחי ברים:

לא, מקסימום נעשה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) כולל.

אמנון ארבל:

שוייצמן יגיש התנגדות,

אדיר שוורץ:

התנגדויות בשלב ההיתר,

אמנון ארבל:

שוייצמן יגיש התנגדות.

ישראל קלרמן:

לא, זה יעכב אותם.

אריאל גולן:

זה דיון להפקדה,

אמנון ארבל:

נו,

ישראל קלרמן:

טוב. אז, נעבור ל- 6 או ל- 7?

יוחנן וייצמן:

ל- 6,

אמנון ארבל:

אנחנו חוזרים למסחר,

יוחנן וייצמן:

לא, מה שאישרנו,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

הם לא השתכנעו.

צחי ברים:

הוא מציע,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

חיים כהן:

בוא תתקדם, בסדר? אני עוד לא אמרתי את המילה, כבר תן לי שתי דקות.

ישראל קלרמן:

אני, אני,

אמנון ארבל:

תן לי לחשוב על זה רגע,

ישראל קלרמן:

אמי, אני שואל סתם, (לא ברור) שתעשה את זה משהו,

אמנון ארבל:

שמה?

ישראל קלרמן:

לאשר משהו,

יוחנן וייצמן:

הוא ביקש הרגע זה טוב לד,

ישראל קלרמן:

זה חוזר,

אמנון ארבל:

אני רוצה שהוועדה תחליט החלטה תוכנית נכונה,

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

ואם יש בעיה כמו שהוא טוען, שיש התנגדות עצמית היזם, ויגיד - תקשיבו יש לי פה בעיה, אני בלי שהדייר הזה יקבל דירה בקומת הקרקע, אני לא יכול, לא יהיה פרויקט.

עמנואל זלטס:

ואז יהיה פרסום,

אמנון ארבל:

לא נראה לי שיש,

אדיר שוורץ:

אז זה יהיה פרסום נוסף, הוא אומר,

אריאל גולן:

לא,

אמנון ארבל:

נו יללה.

ישראל קלרמן:

אין 106,

אמנון ארבל:

וגם אם יהיה 106, וואלה, כשיש הרחבות דיור וגם אם 106/ב זה לא נורא, פה יהיה 106/ב זה כזה נורא, בחייכם, נו.

עמנואל זלטס:

אמרתי השלכות, לא אמרתי,

ישראל קלרמן:

צודק אמי.

אמנון ארבל:

אין שום השלכה.

אדיר שוורץ:

אמי צודק במאה אחוז.

אמנון ארבל:

שום השלכה אין פה.

יוחנן וייצמן:

יללה גמרנו. הנושא הזה כבר הצבענו עליו שלום. רוצה לפתוח, אפשר לפתוח.

ישראל קלרמן:

אתה משאיר את 7? אתה משאיר את 7 כמו שהוא?

יוחנן וייצמן:

את 7 אתה רוצה להשאיר ככה?

אמנון ארבל:

מה זה 7?

ישראל קלרמן:

לא, לעשות,

יוחנן וייצמן:

יש גמישות.

ישראל קלרמן:

6, מה אתה רוצה ב – 6?

יוחנן וייצמן:

6, התמהיל הזה הוא קריטי מצידך?

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה להציע?

ישראל קלרמן:

40 יחידות דיור עד 60, 40%, 90, ו – 20% ללא, מה אתה רוצה להגיד?

אמנון ארבל:

מה עוד?

יוחנן וייצמן:

10 פחות מ – 90 מטר, 10 פחות מ – 60.

אריאל גולן:

לא, גמרת את סדר היום,

יוחנן וייצמן:

אם אתה מתעקש, אני לא רב.

חיים כהן:

מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

מה? עכשיו סעיף 8, סעיף 8. אז תראה, אתה ביקשת להוריד את כל ההערות,

ישראל קלרמן:

1 עד 6.

אמנון ארבל:

נכון.

יוחנן וייצמן:

אז מספר הדירות, אני מסכים איתך, זאת אומרת אין ברירה.

אמנון ארבל:

אבל זה לא תוכנית כבקשתך,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

תבין מה הוא רוצה נכתוב בתקנון, לא,

יוחנן וייצמן:

הוא חריגות בהערה,

אמנון ארבל:

אין דבר כזה, זה לא מקובל.

יוחנן וייצמן:

תגיד, אתה יודע שיש פה כעת היתר שמסתובב שכן אדם ביקש 190 לראות, (לא ברור)?

אמנון ארבל:

לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

יש היתר בנייה של התב"אני מציע, פחות מ – 190, הוא ביקש 260. מה?

אמנון ארבל:

איך זה קשור?

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר אתה אומר לי, אין כזה דבר, יש כזה דבר.

אמנון ארבל:

יותר, זה דבר טוב, אתה חושב?

צחי בריס:

אמי הציעה פה הצעה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) פה.

אמנון ארבל:

אז, אבל תראה רגע,

יוחנן וייצמן:

במקרה דן, אני חושב שזה לא חיובי,

אמנון ארבל:

(לא ברור), וייצמן שיגיד מה הוא רוצה, ויבקש מה שהוא רוצה, וירשום את כל מה שהוא רוצה ולהפסיק לבלבל במוח. הלאה, הלאה, נו עזבו, הלאה.

ישראל קלרמן:

מה אתה עושה עם זה עם ה - ?

יוחנן וייצמן:

המרפסות האחוריות, ואת הבליטה האדריכלית.

אמנון ארבל:

סעיף, סעיף,

יוחנן וייצמן:

סעיף, אתה כתבת להוריד את כל ההערות לטבלה,

אמנון ארבל:

נכון.

יוחנן וייצמן:

אז את הערה 5, ואת הערה 5,

אמנון ארבל:

מה זה הערה 5?

יוחנן וייצמן:

שמתייחסים למרפסות האחוריות, והבליטה האדריכלית,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

ובפרט שאחרי שעשינו את הנסיגה, תאשר אותם.

אמנון ארבל:

מה הן אומרות?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

מה הן אומרות הסעיף?

יוחנן וייצמן:

סעיף 5 אומר, סעיף קטן, הערה 5 מדבר על המרפסות אחוריות.

אמנון ארבל:

מה היא אומרת, מה היא אומרת?

יוחנן וייצמן:

היא מאשרת,

אמנון ארבל:

תקריא את הסעיף,

יוחנן וייצמן:

אני חייב לפתוח.

אמנון ארבל:

אז אני אפתח, נו,

יוחנן וייצמן:

תפתח אתה,

אמנון ארבל:

אני אפתח, אין בעיה.

ישראל קלרמן:

2, 3,

יוחנן וייצמן:

אין לי כוח לזה. כן, אני לא.

אמנון ארבל:

לך אין כוח?

ישראל קלרמן:

הלאה.

יוחנן וייצמן:

אני לא באתי לפה, בשביל לריב.

אמנון ארבל:

מה הם עשו טוב לירושלים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה וייצמן,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

זה לא בהכרח שעושים טוב לירושלים, עם כל ההערות ה - , סליחה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

לא, תחזור, תחזור.

אמנון ארבל:

כן, מרפסות זיו בעומק 1.20 מטר, מעבר לקו הבניין, קו בניין אפס בתת-הקרקע, מרפסות בתת-הקרקע מצוין לדעתי, זה רעיון מצוין.

עמנואל זלטס:

איך אפשר?

אמנון ארבל:

איך אפשר להשאיר את הסעיף הזה? וייצמן.

יוחנן וייצמן:

למה? מה הבעיה?

אמנון ארבל:

מרפסות בתת-הקרקע?

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה שני דברים נפרדים.

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

מרפסות, תגיד לי, אתה עושה את עצמך?

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני קורא,

אמנון ארבל:

יותר מרפסות זיז בעומק 1.20 מטר מעבר לקו הבניין, קו בניין אפס עד (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

השאלה אם זה שני סעיפים, נפרדים, שני נקודות.

אמנון ארבל:

נו. אבל וייצמן,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לבניין,

אמנון ארבל:

הם הוא רוצה קו בניין,

יוחנן וייצמן:

הראה קווי בניין,

אמנון ארבל:

וייצמן, אם הוא רוצה קו בניין אפס בתת-הקרקע, שיסמן בתוכנית אפס בתת-הקרקע, מה הבעיה?
למה צריך, שירשום את זה בסעיף גמישות. למה? תראה, קו בניין אפס לא את הקרקע.

יוחנן וייצמן:

בוא נכתוב אז,

אמנון ארבל:

אמרתי תבקש מה שאתה רוצה, ותראה את זה במסמכים, תפסיק,

יוחנן וייצמן:

אתה אומר את כל ההערות האלה, להעביר למסמכים,

ישראל קלרמן:

גם 6 מותר, גם מה הבעיה לך עם 6?

יוחנן וייצמן:

הוא אומר את כל ההערות,

ישראל קלרמן:

הלאה, 9.

יוחנן וייצמן:

המסמכים,

אמנון ארבל:

תותר בליטה אדריכלית, מעבר לגבול המגרש, מה זה אומר?

יוחנן וייצמן:

ילך לכיוון הרחוב?

אמנון ארבל:

איפה זה כתוב? לא כתוב לכיוון הרחוב, כתוב,

יוחנן וייצמן:

הבליטה האדריכלית נמצאת אבל, מופיע בנספח הבינוי.

אמנון ארבל:

אבל זה נספח בינוי מנחה,

חיים כהן:

ליד הדרך, כתוב,

אמנון ארבל:

הנספח הוא מנחה, והתקנון נשאר.

יוחנן וייצמן:

נכון, אז מה את הבליטה האדריכלית הוא מתכוון איפה לעשות?

אמנון ארבל:

לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לבניין הצמוד איתו?

אמנון ארבל:

(לא ברור) היתר בנייה אני לא יודע, מה תאשרו לו, ואיך תפרשו את זה,

יוחנן וייצמן:

טוב, אז זה, את ההערות,

אמנון ארבל:

מה שהוא רוצה בתוכנית,

יוחנן וייצמן:

הם מבקשים להראות, תבקש, תכניס סעיף שאתה מבקש להכניס להערות לטבלה, (לא ברור).

אמנון ארבל:

אין בעיה,

ישראל קלרמן:

9,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע שנייה.

יוחנן וייצמן:

תרשום מגיע לשימור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, רגע, אמי.

ישראל קלרמן:

9 כבר חורג, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

הלאה, 10.

יוחנן וייצמן:

11,

ישראל קלרמן:

11,

אמנון ארבל:

נתקן את ההמלצות בהתאם מה זאת אומרת? כן, סעיף.

יוחנן וייצמן:

סעיף 11,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

הנושא של חלחול, אז או פתרון אחר,

ישראל קלרמן:

יופי.

יוחנן וייצמן:

האמת היא כבר לא צריך, כי אם אתה עושה קווי, אם אתה עושה חנייה בקו בניין אפס, שיבוא
בהוראות של תמ"א/34, מה זה משנה?

ישראל קלרמן:

הלאה, שימור,

יוחנן וייצמן:

שימור, עכשיו תראה,

אדיר שוורץ:

עכשיו הגענו לשימור,

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

עכשיו ככה, יש לשמר גם את החזית הדרום מערבית, זה לא דרום מערבית יש פה (לא ברור) דרום, א',
הסעיף הזה בסדר, רקק אני רוצה לדייק אותו.

אמנון ארבל:

רגע.

אמנון ארבל:

איזה? מה זה זה צפון למעלה, דרום זה למטה,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר ככה, יש שמה איזה מקום,

אמנון ארבל:

זה דרום מערבי, מה דרומי מערבי פה? איזה חזית אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:

אם אני זוכר נכון, שוב, אני ראיתי מה הם כתבו, הוא הציג את זה על הקיר וועדת שימור, אז החזית
הזאתי, אז חלקה, עד פה יש, פה יהיה אבן,

אמנון ארבל:

זה קו אפס.

יוחנן וייצמן:

מפה עם טייח, זה אפס פה?

אמנון ארבל:

אחד (לא ברור) אפס, לדעתי, לא?

עמנואל זלטס:

זה נראה ככה.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שלא.

עמנואל זלטס:

זה נראה שיש פער.

יוחנן וייצמן:

הוא הראה פה איזה, הוא הראה פה איזה חזית עם מרפסת מעוגלת,

חיים כהן:

אמי, יש,

יוחנן וייצמן:

לכן אני,

חיים כהן:

יש איזה שהוא שביל מעבר. יש איזה מעבר,

אמנון ארבל:

קיר משותף, מה?

יוחנן וייצמן:

לא, זה השני בניינים, השלישי ילך,

אמנון ארבל:

לא, זה שני בניינים שני אלה,

יוחנן וייצמן:

שני אלה, אז כנראה פה,

אמנון ארבל:

קיר משותף אפס.

יוחנן וייצמן:

בסדר, המקום הזה,

אמנון ארבל:

פה?

יוחנן וייצמן:

זה דירה, זה הכוונה.

חיים כהן:

יש מעבר,

יוחנן וייצמן:

תפתח פה את הזה,

אמנון ארבל:

פה זה לא,

יוחנן וייצמן:

מה שהוועדה ביקשה, מה שהוועדת שימור ביקשה, לשמר עד פה, כל זה יש קיר אבן, (לא ברור),

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אז תדייק את זה רק ב - ,

אמנון ארבל:

זה חזית דרומית לדעתי,

אדיר שוורץ:

דרום מערבי,

אמנון ארבל:

זה דרום מערבי, כן,

אדיר שוורץ:

מה? איך היית (לא ברור) יותר?

אמנון ארבל:

לא, זה דרום, זה מערב, זה דרום מערבי.

אדיר שוורץ:

איך אתה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

בסדר. בהתאם להחלטת, יש לסמן לשימור גם את החזית הדרום מערבית, החזית, בסדר, קומות
נוספות יש לסמן לשימור, למעשה זה כפול,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

פה כולל מקטע (לא ברור) בחזית האחורית, הדבר שזה דרום מזרח, זה לא דרום מערב, יופי,

אמנון ארבל:

לא, מזרח,

יוחנן וייצמן:

לא, זה דרום מזרח. כן,

אמנון ארבל:

זה מזרח, זה מערב.

יוחנן וייצמן:

נכון, אז אנחנו מדברים על החזית הזאת, אנחנו רוצים לשלב, זה החזית המזרחית, בוא נגיד.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

וזה החזית הדרומית,

אמנון ארבל:

חזית דרומית,

יוחנן וייצמן:

לא, אז הבקשה לשימור עד לנקודה הזאת, את זה ואת זה, עד לפה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

מפה לא לשמר,

אמנון ארבל:

אוקי,

אדיר שוורץ:

כמובן זה להרחיב,

אמנון ארבל:

אז בוא נכתוב, יש לשמר את החזית הפונה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

הפונה לחלקה,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שכן,

אמנון ארבל:

איזה חלקה זה?

אדיר שוורץ:

,788

יוחנן וייצמן:

זה דרומית מזרחית, לא דרומית מערבית,

אמנון ארבל:

לא לרשום כיוונים, לרשום החזית שפונה לחלקה, 29.

יוחנן וייצמן:

אז החזית, אז שוב לא את כולה, את חצייה.

עמנואל זלטס:

זה בסמכות מחוזית, לא?

יוחנן וייצמן:

כן. לא לשמר את כל החזית, אלא רק את החזית, ושוב,

אמנון ארבל:

זה סעיף 1, אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

1 ו 2 ביחד, כן, זה לא בדיוק 1.

אדיר שוורץ:

זה כתוב לך בסעיף 15.

יוחנן וייצמן:

יש פה כאילו שני סעיפים,

אדיר שוורץ:

זה לא מה שכתוב סעיף הבאה, מילה במילה?

יוחנן וייצמן:

כן, אבל תכתוב פה, תכתוב פה שמדובר רק על, רק על הקטע שמדובר, רק על הקטע.

אריאל גולן:

יוחנן, תראה מה הוא אומר לך, את הסעיף הבא סעיף 2.

אדיר שוורץ:

החזית,

יוחנן וייצמן:

הפינה הדרום מזרחית, לא מערבית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז תכתוב,

אדיר שוורץ:

מערבית, מערבית.

יוחנן וייצמן:

אני טועה?

אדיר שוורץ:

אתה טועה.

יוחנן וייצמן:

אז סליחה, הדרום מערבית, אתה צודק, סליחה,

אריאל גולן:

סעיף 2.

יוחנן וייצמן:

טעיתי, סליחה,

אדיר שוורץ:

לא, אבל רשום לך חזית האבן, זה בדיוק מה שאתה מבקש.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, הכול בסדר.

אמנון ארבל:

פה,

יוחנן וייצמן:

לא, הסעיף הבא, החדר מדרגות כי זה דבר חשוב.

אמנון ארבל:

כן

יוחנן וייצמן:

הוועדת שימור ביקשה שני, הם ביקשו לקחת, לעשות שני חדרי מדרגות, וועדת שימור אמרה - לא, תעשה חדר מדרגות אחד, שתשתמש בה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני אומר,

אמנון ארבל:

אני אוציא אתכם.

גבריאל:

מאיזה כיוון?

אמנון ארבל:

לא יודע, לא אכפת לי,

גבריאל:

תלוי לאיזה,

אמנון ארבל:

לא יכול להיות ככה אבל,

גבריאל:

אין בעיה.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להקריא לך את ההחלטה של וועדת שימור,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

והייתי מנסה,

אריאל גולן:

יש שמה איזה חדר מדרגות מעניין, מה? זה בית היסטורי?

יוחנן וייצמן:

זה חנות, בפירוש כן,

אמנון ארבל:

נו.

יוחנן וייצמן:

עכשיו ככה בישן, ההריסה שלו,

אמנון ארבל:

חדר מדרגות דוגמא יוצאת דופן לקדמה (לא ברור) בירושלים בתי משפט מנדט מתקדמת, תוצרת (לא ברור) ברלין.

יוחנן וייצמן:

אז את 5, את 5,

אריאל גולן:

הסופר ההוא שהיה פה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אריאל גולן:

לפני 100 שנה.

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

את 5, החלטנו,

אמנון ארבל:

מה זה 5?

אריאל גולן:

המרפסות.

אמנון ארבל:

סעיף 3 אמרנו לשימור, ו – 5, לא.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, שנייה אחת, הסעיף פה מולך?

אמנון ארבל:

זה 3, זה 3.

מיכל כהן:

החדר מדרגות של החבצלת 3.

אמנון ארבל:

זה חבצלת 3.

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו ביקשנו שהחדר מדרגות ומעלית היסטורית לא, לא לשמר אותו במקומו, אלא ולהרכיב אותו לפי הצורך.

אמנון ארבל:

למה אבל?

יוחנן וייצמן:

כי היא, זה יישאר,

אמנון ארבל:

הוא בונה בניין חדש,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

החדר מדרגות יכול להיות איפה שהוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

אז למה להזיז?

לורה ורטון:

הוא לא חייב להזיז.

יוחנן וייצמן:

לכן להזיז, בדיוק זה הסיבה.

אמנון ארבל:

לא, למה להזיז?

לורה ורטון:

הוא לא חייב להזיז.

יוחנן וייצמן:

כי זה סתם תופס לו כמה עשרות מטרים בשורה.

אמנון ארבל:

החדר מדרגות יהיה פה, כל זה אותו מטרים תופס, נכון?

אדיר שוורץ:

אבל הוא לא ישים.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הוא צריך את זה במרכז הבניין, למה הוא התחיל פה?

אמנון ארבל:

יש שתי חדר מדרגות אבל,

יוחנן וייצמן:

הוא מה?

אריאל גולן:

לא, הוא עושה אחד.

יוחנן וייצמן:

לא, מאחד, הוא מאחד.

אריאל גולן:

מאחד, זה מה שאמרתי.

אמנון ארבל:

אמרת שהוא רוצה שניים,

יוחנן וייצמן:

לא,

דובר לא מזוהה:

לא, הם רצו,

יוחנן וייצמן:

אז הוא רוצה, עוד לעשות 3 קומות חדר מדרגות ישן בלבד, רק 3 קומות, היה הצעה של וועדת שימור, אם אתה זוכר חיים, או לעשות את זה כטור, שזה בזמן, אבל שוב, הכול לא במקומו, הכול פירוק והרכבה. לכן חדר המדרגות,

ישראל קלרמן:

אפשר בן 100? של 100,

אדיר שוורץ:

שימורית אפשר לשמר?

ישראל קלרמן:

בן 100.

יוחנן וייצמן:

בתיאום עם אדריכל שימור,

דובר לא מזוהה:

זה סוכס גם בוועדה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

כן, וועדה,

אדיר שוורץ:

זה לא מפריע כל עוד אתה מסייג את זה, ככל ש - ,

יוחנן וייצמן:

אמי, אבל יכולת אם כן, אני הולך עם אדיר, כמו שאדיר מבקש, אין בעיות.

אמנון ארבל:

כמו מה?

ישראל קלרמן:

שמה? ככל שלא יאושר, ולא זזים.

אדיר שוורץ:

שתסייג, תסייג סיוגים.

יוחנן וייצמן:

ככל שיתברר שלא ניתן,

אדיר שוורץ:

אדריכלי, ביצועי,

אמנון ארבל:

ניתן יהיה לשקול במסגרת,

אדיר שוורץ:

בדיוק,

אמנון ארבל:

היתר בנייה פירוק והרכבה.

יוחנן וייצמן:

בתב"ע יש לך את זה,

אריאל גולן:

אז מה? אבל תב"ע אחת עשו בו כישלון.

אמנון ארבל:

מחלקת שימור (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בתיאום עם אדריכל שימור זה הכי טוב, כן.

צחי ברים:

תראה, התב"ע,

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרת?

יוחנן וייצמן:

הציבורי אני איתו.

ישראל קלרמן:

שמה? לאשר את זה?

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

אה כן?

יוחנן וייצמן:

כן, זה היה הסיבה שהסכמתי,

ישראל קלרמן:

כן, יופי, מצוין.

צחי בריס:

יוחנן, סתם אני בדקתי את התב"ע המאושרת,

ישראל קלרמן:

מי, תודה רבה,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת,

ישראל קלרמן:

מי בעד,

אמנון ארבל:

את המסחר.

חיים כהן:

זהו.

צחי ברים :

הנה התב"ע המאושרת לפי (לא ברור),

אמנון ארבל :

מה?

צחי ברים :

התב"ע הקיימת המאושרת, מסחר מקדימה ומהעורף,

אמנון ארבל :

צמיתות של כל הדירות (לא ברור) לצמיתות.

יוחנן וייצמן :

אז לקחנו פה 460 מטר.

צחי ברים :

(לא ברור) את החצי הזה ותחזור, לגובה,

יוחנן וייצמן :

לקחנו פה 460 מטר,

צחי ברים :

אני מרגיש יותר טוב עם זה שזה לא,

ישראל קלרמן :

שמה?

אמנון ארבל :

שמה?

צחי ברים :

התב"ע המאושרת,

יוחנן וייצמן :

בסדר, לא,

צחי ברים:

הם אומרים ש - , המסחר צריך להיות כל הקומה, התב"ע המאושרת, היא חזית,

ישראל קלרמן:

זה סיימנו, זה סיימנו.

יוחנן וייצמן:

סיימנו.

דובר לא מזוהה:

סתם הוא (לא ברור), מישו בודק את התב"ע.

ישראל קלרמן:

שלום.

צחי ברים:

אמי, שאלה,

ישראל קלרמן:

בסדר, מי בעד עם כל התיקונים שעשינו?

אריאל גולן:

את ההצבעה,

מיכל כהן:

על מה הצבענו עד עכשיו?

יוחנן וייצמן:

אם לאשר או לא, היה הצבעה נקודתית, על סעיף קטן 1,

ישראל קלרמן:

התוכנית מאושרת,

יוחנן וייצמן:

לא השתנה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) ביקשו להוסיף את הסעיפים בהיתרים זה בעייתי גם כן,

יוחנן וייצמן:

איכות הסביבה אני לא,

לורה ורטון:

כן, הדברים של המרפסת וזה, (לא ברור) שם?

יוחנן וייצמן:

ביקשנו מהם להכניס את זה, לתוך ההוראות.

ישראל קלרמן:

מה זה זה?

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

מה הוספתם?

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

כי הוא אומר, אז מה? אז פה אפשר לעשות,

אמנון ארבל:

שלא יהיה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

להוריד את הסעיף הזה, אני אשמח, אני לא,

אמנון ארבל:

להוריד מה?

ישראל קלרמן:

את סעיף 7.

יוחנן וייצמן:

לתת לו כן גמישות לעשות שמה מסחר.

חיים כהן:

אני לא רוצה גמישות,

יוחנן וייצמן:

לא רוצה גמישות, אז לא,

אמנון ארבל:

הוא רוצה רק מסחר,

חיים כהן:

מה זה?

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

כבר הצבעתי,

אדיר שוורץ:

לא, רגע, אבל למה?

חיים כהן:

לא, או שככה, או שככה, אי-אפשר לשלב,

ישראל קלרמן:

יללה,

אדיר שוורץ:

אפשר לחזור 27 אז?

ישראל קלרמן:

זהו, סיכמנו.

אדיר שוורץ:

למה? תעשה מה שאני,

ישראל קלרמן:

חבר'ה, אנחנו בתוכנית הבאה,

צחי ברים:

התב"ע מאושרת,

ישראל קלרמן:

סדר היום 46,

יוחנן וייצמן:

זהו אושר, גמרנו מאושר, נו, שלום.

ישראל קלרמן:

46.

חיים כהן:

רגע, רגע,

אלדד רבינוביץ:

45.

חיים כהן:

41, בתיק 41, של,

ישראל קלרמן:

41 סליחה,

חיים כהן:

יש לו עוד איזה (לא ברור), אני אסביר למה, היה תוכנית שהגישו,

ישראל קלרמן:

נו. בבקשה חיים.

חיים כהן:

הגישו תוכנית בוועדה,

תוכנית 1273663

ישראל קלרמן:

אז מיכל, להקריא לפרוטוקול, אנחנו בתוכנית 41, לא 46, 41, 1273663, חיים.

חיים כהן:

בוועדת שימור סוכם עם המגישים שמשנים את התוכנית, וזה חוזר לוועדת השימור,

ישראל קלרמן:

ואז זה יבוא לפה.

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו בינתיים, מכיוון שזה היה (לא ברור), שאנחנו נוריד את זה מפה.

ישראל קלרמן:

יורד מסדר היום לוועדת שימור,

עמנואל זלטס:

שנייה,

ישראל קלרמן:

46.

עמנואל זלטס:

לא, בדקתי אם זה כבר במחוזית?

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה עמד בתנאי סף 3.3,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) זה במחוזית כבר, כי זה כבר,

ישראל קלרמן:

שלא ידונו,

דובר לא מזוהה:

במחוזית.

ישראל קלרמן:

שלא ידונו במחוזית.

צחי ברים:

מה?

חיים כהן:

לא יודע מה להגיד לך, זה מה שסוכם, מתי זה בא למחוזית?

עמנואל זלטס:

שאלתי אם בדקת, כי זה כבר,

אמנון ארבל:

עברו כבר שלושה חודשים לתנאי סף, אבל למה לא נקבל החלטה פה.

חיים כהן:

כי היה איזה שהוא שימור, מה היה?

אמנון ארבל:

אמרתי, מחלקת שימור ביקשה לשימור את כל הקיר,

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

של הבניין, עם הקשת.

חיים כהן:

אנחנו ביקשנו,

אמנון ארבל:

שרון הסכימה לצורך העניין שמעה את הדיון, והיא הסכימה שיהיה אפשר יהיה להעביר את זה לחזית של הרחוב, זה פוגע לו הרבה פחות כי הוא יכול להרחיב את הבניין עד לשמה.

חיים כהן:

ועל בסיס זה ביקשנו שיתקנו את התוכנית, כי אמרנו, אני רוצה 12 קומות שמה, ולא,

אמנון ארבל:

מה הקשר בין זה לזה אבל?

חיים כהן:

הם צריכים לשנות את התוכנית, ל – 12 קומות.

אמנון ארבל:

למה?

חיים כהן:

הבקשה הוא 10 קומות,

אמנון ארבל:

למה צריך לשנות 12 קומות קיר לשימור? לא הבנתי. זה לא קשור,

יוחנן וייצמן:

חיים הציע להם,

אמנון ארבל:

אז תחליט שיהיה 12 קומות, מה? אני לא מבין.

יוחנן וייצמן:

אין בעיות, אז בסדר.

אמנון ארבל:

אם זה מה שאתה רוצה, אני חושב זה טעות, אבל תחליט.

חיים כהן:

אוקי, בסדר.

אריאל גולן:

אבל אין את ההמלצה, אין פה של מהנדס העיר,

חיים כהן:

מה אין?

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

זה הופץ, היה אולי טעות, אבל זה הופץ עוד פעם.

אמנון ארבל:

בתוכנית שהוגשה מציעה 10 קומות, חיים על בסיס טוב ליבו, מציע להעלות ל – 12.

חיים כהן:

זה לא טוב ליבו, יכול להיות שיש שמה מקום, ציר רכבת,

אמנון ארבל:

אבל ממתי אנחנו מוסיפים קומות לבניין שלא ביקש?

חיים כהן:

(לא ברור),

אריאל גולן:

לפני,

חיים כהן:

שאלתי, סליחה,

אריאל גולן:

דרך חברון.

חיים כהן:

לא, לא, אני אסביר לך, אתה שואל פה, אריאל סליחה,

אריאל גולן:

5 שנים.

חיים כהן:

זה לא נכון שהוא לא ביקש, אני שאלתי את השאלה הזאת,

אמנון ארבל:

הוא הגיש תב"ע, מה זאת אומרת?

חיים כהן:

רגע,

אמנון ארבל:

הוא עמד בתנאי סף.

חיים כהן:

אני אסביר לך בדיון לשימור, שאלתי את השאלות, אתה לא (לא ברור), 12, הוא אומר לי - לא, אמרו לנו אל תעז לבקש 12,

אמנון ארבל:

למה לא הגיש 12?

חיים כהן:

מה? למה?

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

מסיבות מאוד (לא ברור), זה ציר רק"ל,

אמנון ארבל:

זה לא ציר רק"ל.

חיים כהן:

למה לא זה ציר רק"ל?

אמנון ארבל:

כי זה לא ציר, קודם כל, שנייה,

חיים כהן:

כן, בפינה זה ציר רק"ל.

אמנון ארבל:

קודם כל, אני איתך, אין בעיה, זה ציר רק"ל, כמה קומות ברק"ל?

חיים כהן:

כמה?

עמנואל זלטס:

תלוי גודל חלקה.

אמנון ארבל:

10.

עמנואל זלטס:

10, כן,

אמנון ארבל:

תגיד לו הורדנו לו 10.5, 10 קומות,

עמנואל זלטס:

תלוי כמה דונם.

אמנון ארבל:

זה 600 מטר מגרש.

עמנואל זלטס:

נכון, נכון, כן.

ישראל קלרמן:

אז מה אתה רוצה עכשיו לעשות?

חיים כהן:

רגע, אז למה אי-אפשר לעשות להם 12 קומות?

אמנון ארבל:

למה נכון לעשות 12 קומות? אני שואל אותך. להראות לך איפה החלקה? אני אראה לך איפה החלקה שנייה,

חיים כהן:

אני יודע זה פינתי.

אמנון ארבל:

זה לא פינתי, איזה פינתי, נו חיים, פינתי.

חיים כהן:

אל תגיד לי - לא.

אמנון ארבל:

אני אראה את זה,

יוחנן וייצמן:

פינתי עם ורדיגר, לא עם, פינתי עם רחוב אברהם ורדיגר.

אמנון ארבל:

זאתי החלקה, כן? הרק"ל פה, בסדר? אין קשר,

חיים כהן:

נו אז מה, זהו.

אמנון ארבל:

אבל גם אם הוא היה יושב בחלקה פה על הרק"ל היה מקבל 10. מה הקשר? זה חלקה קטנה פנימית על סמטה, מה זה פינה?

יוחנן וייצמן:

טוב שלא השתתפתי בדיון, בסדר?

אמנון ארבל:

זה פינה? נו חיים, בחייד.

ישראל קלרמן:

מה זה תכתוב? מיכל, הוא לא משתתף וייצמן.

מיכל כהן:

איפה?

ישראל קלרמן:

ברש"י זה שכן שלו.

יוחנן וייצמן:

ברש"י.

חיים כהן:

הם אמורים להגיש,

ישראל קלרמן:

46 בסדר, להוריד מסדר היום. מה?

עמנואל זלטס:

(לא ברור)?

ישראל קלרמן:

מה? ירד?

אמנון ארבל:

ירד מסדר היום.

חיים כהן:

אני התחייבתי שם.

ישראל קלרמן:

הלאה, 46 חברים, מי ביקש את זה?

תוכנית 1261064

אמנון ארבל:

46, תוכנית 1261064,

ישראל קלרמן:

46 גילה.

אמנון ארבל:

1261064, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון להפקדה, יש פה תוכנית שאושרה למתחם לפינוי בינוי, התוכנית אושרה במסגרת הוועדה מחוזית, מתחם גדול,

יוחנן וייצמן:

מה עם הצורכי ציבור שהם מוסיפים לנו על ה – 75 האלה?

אמנון ארבל:

הם יש להם כתב התחייבות שהם חתמו עם העירייה, שהם בונים גם מקווה הרבה יותר גדול ממה שיש, וגם,

עמנואל זלטס:

זה כבר היה לפני,

אמנון ארבל:

גם גני ילדים, וגם מעונות יום.

יוחנן וייצמן:

על ה – 75 מה אני מקבל?

אמנון ארבל:

שום דבר אתה לא מקבל, כי כבר קיבלת מספיק,

ישראל קלרמן:

ואתה מסכים איתם? אתה מסכים איתם?

אמנון ארבל:

הדיון, הדיון הזה כבר עשינו אותו בשלב ההפקדה, הם רצו להתנגד, להגיש בשלב ההתנגדויות, (לא ברור) שלא לעשות את זה, אני חושב שהתרומה הציבורית שהתוכנית כבר משמעותית בפני עצמה,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל,

אמנון ארבל:

תרומה משמעותית כבדה. הכלכליות של הפרויקט מצמיחה תוספת יחידות דיור האלה,

יוחנן וייצמן:

כן?

אמנון ארבל:

המענה הציבורי כבר ניתן בתוכנית הקודמת,

יוחנן וייצמן:

אבל המענה הציבורי ניתן ל – 500 דירות, או ל – 400.

אמנון ארבל:

מתחם ענק ביותר, אמרתי, זה בגלל שהוא הורס פה את המבנה, שיש פה, זה שני המבנים האלה, שלושה, יש פה את, אתם זוכרים את זה,

יוחנן וייצמן:

אז הוא מקבל, בוודאי, של מבנים לשימור,

ישראל קלרמן:

והוא בונה אותם,

אמנון ארבל:

המקווה הרבה יותר גדול וחזק, ושני בתי כנסת, מעונות יום, וגני ילדים.

יוחנן וייצמן:

אני לא אלך מה ש – 75 דירות, אני לא יודע, איך לאשר 75 דירות בלי צורכי ציבור.

אריאל גולן:

תעסוקה.

אמנון ארבל:

אבל אני מסביר לכם המענה כבר ניתן התוכנית הקודמת,

יוחנן וייצמן:

לא, המענה ניתן התוכנית הקודמת לתוכנית הקודמת.

אמנון ארבל:

לא נכון, אני מסביר לך, התוכנית הקודמת נתנה שני מגרשים חומים גדולים, שהיקף השטחים שמוצע בהם הוא הרבה יותר מעבר למה שצריכים ביחידות שמה. ובנוסף הוא בונה בערך ב – 20 מיליון שקל, (לא ברור).

אריאל גולן:

היה משהו בית כנסת,

ישראל קלרמן:

הוא נתן פה פיג'מה.

יוחנן וייצמן:

הוא נתן את זה בתב"ע הקודמת.

אריאל גולן:

תנאי להריסה, מתי הרסו באיזה שלב, היה מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

הכול מעוגן בהסכם, עם יצחק הנאו,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע איך לאשר את זה,

אריאל גולן:

הבתי כנסת,

לורה ורטון:

אני גם לא,

אריאל גולן:

היה סיכום שכאילו,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

מה אתה לא יודע?

ישראל קלרמן:

עברת עם היושב ראש על זה?

אמנון ארבל:

על מה?

ישראל קלרמן:

בפעם הקודמת?

אמנון ארבל:

הכול (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) של שבועיים לבוא.

לורה ורטון:

אני בעד זה, אני בעד.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שתבדוק מה קורה, אני, אני אומר לך את האמת, אני מרגיש רע עם 75 דירות.

אמנון ארבל:

אני לא יודע למה אתה מרגיש רע ב – 75 דירות.

יוחנן וייצמן:

בלי צורכי ציבור.

חיים כהן:

אמי, יש שמה, יש שמה,

אמנון ארבל:

רגע, אני רואה,

יוחנן וייצמן:

מה שהיה בתוכנית הקודמת,

ישראל קלרמן:

אנחנו מקימים את זה גם הוא אומר.

יוחנן וייצמן:

אנחנו כעת,

עמנואל זלטס:

יש כבר שם שלביות ביצוע.

יוחנן וייצמן:

כל הדברים האלה סודרו.

אמנון ארבל:

אני אומר לך מה, אני אומר,

אריאל גולן:

אמרתי לו,

יוחנן וייצמן:

חיים, התב"ע תפורה טוב.

חיים כהן:

מה?

יוחנן וייצמן:

התב"ע תפורה טוב,

אמנון ארבל:

זה לקח שנתיים להגיע לחתום איתם על הסכמים, בכל הנושאים האלה, עם יצחק הנאו, עם מבני ציבור,

חיים כהן:

(לא ברור) שמה.

אמנון ארבל:

אבל הוא לא, הוא לא יהרוס את זה,

יוחנן וייצמן:

מדברים על,

אמנון ארבל:

הרבה יותר גדול.

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה שהוא ייתן עוד? מה אתה רוצה שהוא ייתן עוד?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע.

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה, תראו רגע,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה שהוא ייתן עוד?

יוחנן וייצמן:

נותנים עוד 75 דירות,

ישראל קלרמן:

לא, שמעתי, אבל אני אומר מה שווייצמן אומר.

עמנואל זלטס:

לא, אבל עכשיו.

אמנון ארבל:

יש פה התוכנית המאושרת, תסתכל וייצמן, זה שני המגרשים בתוכנית המאושרת, יש פה 3000, 4000, בערך 6000 מטר שטחים לצורכי ציבור, בתוכנית המאושרת שני מגרשים חומים, ומתוכם הוא חתם על הסכם, שהוא בונה, אני לא זוכר בדיוק מה, אבל בהסכם בערך של שווי של כמעט 20 מיליון שקל שהוא בונה לצרכים, וזה מכסה הרבה מעבר ה – 6000 מטר האלה, לצרכים של הפרויקט כולל 75 יחידות דיור, חד-משמעית.

ישראל קלרמן:

כן.

אריאל גולן:

וחוות דעת ניתן?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אריאל גולן:

חוות דעת שלא צריך?

אמנון ארבל:

נבקש,

אריאל גולן:

אמי, מדיניות תכנון נתנו פה החוות דעת שלהם?

אמנון ארבל:

לא ביקשנו מהם, אני מסביר לך עוד הפעם,

אריאל גולן:

לא, אני שואל,

אמנון ארבל:

זה תוכנית, זה תוכנית, קודם כל,

אריאל גולן:

מוסיפה 75 דירות,

אמנון ארבל:

אבל היא, לא שמעת מה שאמרתי לפני רגע?

אריאל גולן:

שמעתי.

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת הייתה 6000 מטר בנוי לצורכי ציבור, זה הרבה מעבר ל – 500 יחידות שביקשה התוכנית, זה יותר מאלה, גם מ – 500, וגם 575,

יוחנן וייצמן:

הוא קיבל מגרשים של העירייה גם.

אמנון ארבל:

שמה?

אריאל גולן:

אם מישוהו בדק, אולי הוא מבקש (לא ברור) הדירות? לפי מה ביקשו 55?

אמנון ארבל:

אז אני מסביר שבדקנו את התוכנית המאושרת, כי הוא רצה להגיש התנגדות בעניין הזה, והיקף השטחים המוצע בתוכנית המאושרת, נותן מענה מעבר ליחידות דיור שבתוכנית. אין לנו בעיה חברים, מה אני,

אדיר שוורץ:

המענה הפרוגרמאטית נותן מענה מעבר?

אמנון ארבל:

אמרתי 6000 מטר, כן. יש שני מגרשים חומים בתוכנית המאושרת,

ישראל קלרמן:

טוב, אז (לא ברור),

אמנון ארבל:

חומים 6000,

אדיר שוורץ:

יש שצ"פ?

אמנון ארבל:

שצ"פ (לא ברור),

אדיר שוורץ:

ותחבורה? גם אני חושב, של עוד 75 יחידות דיור, זה עוד, מה?

יוחנן וייצמן:

זה אל תאשר את זה,

ישראל קלרמן:

47,

יוחנן וייצמן:

47,

לורה ורטון:

רגע לגבי זה, סליחה הייתה הצעה?

יוחנן וייצמן:

46?

אליעזר ראובברגר:

תוכנית?

אדיר שוורץ:

לא, לא הצבענו בזה.

לורה ורטון:

לא הצבענו.

אמנון ארבל:

1222421, תוכנית תוכנית בסמכות מחוזית, דיון ברחוב יוסף דו נואס מרכז העיר, תוכנית שמבקשת תוספת קומות למבנה הקיים, שנמצא גם בהיתר, בהליך של היתר בנייה לדעתי. המלצנו להפקיד, המלצנו להפקיד את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

קיבלנו פנייה בעניין, אני דבר אחד שהסכמתי להוריד מהמלצה שהייתה לנו, בגלל שזה כבר בהיתר בנייה זה לגבי המסחר הנפרד בתת-הקרקע שהוא אומר שהוא קיבל את זה בהתאם לבנייה, לא שמח מזה, אבל אוקי, לא, לא כזה,

אדיר שוורץ:

כמה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

אנחנו בדרך כלל לא, קובעים שמסחר בתת-הקרקע לא היה כי היא חנות נפרדת, אלא המשך של חנות, שיש מעל למעשה, מדרגות שעולות למעלה.

אריאל גולן:

כבר עברנו את זה,

אמנון ארבל:

הוא בהיתר בנייה קיבל שם חנויות נפרדות, בקשה נפרדת.

אריאל גולן:

כמה אחוזים,

יוחנן וייצמן:

כאילו הוא כן,

אמנון ארבל:

הוא לא מת על זה, אבל זה סוג של, לא, לא קריטי אבל,

יוחנן וייצמן:

תראה זה התוכנית גם היית בוועדת שימור, הוא העלה שמה סוגיה, המחלקה ביקשה לעשות את הבניין למעלה, שני דברים שהיה, שישב אלכס אוסטרובסקי, וכמעט קיבל התקף לב והסביר עד כמה, זה פוגע בפאר היצירה שלו, וכולה. אחד,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אחד, הקומות למטה מעוגלות, התב"ע שבתוקף, נתנה מקומות מעל, מעל (לא ברור),

דובר לא מזוהה:

55, 56, 57 (לא ברור),

אריאל גולן:

הצטרפות העירייה (לא ברור) בתושבים.

יוחנן וייצמן:

המלצת המחלקה,

אריאל גולן:

פוגע בתושבים,

יוחנן וייצמן:

את היית שמה, המלצת המחלקה הייתה לא לקבל את השפיץ. אמר דני ליבמן זה לא לעניין יש לו תב"ע מאושרת,

דובר לא מזוהה:

הוא אמר שאתה לא יכול לבקש את זה עכשיו בשלב ההיתר כבר, כאילו כשיש לו כבר היתר, הוא אמר אתה יכול לבקש ממנו אתה לא יכול להגיד לו.

יוחנן וייצמן:

פה אפשר לבקש, כן,

אמנון ארבל:

ברגע שהוא מגיש תב"ע חדשה שמוסיפה זכויות,

דובר לא מזוהה:

אבל לא, יש לו כבר היתר על ה - ,

אמנון ארבל:

אז מה? אז יש לו היתר, והוא לא הוסיף קומות, יש לו היתר,

יוחנן וייצמן:

בתב"ע חדשה אתה יכול לבקש,

אמנון ארבל:

אז מה אם לא רוצים?

ישראל קלרמן:

בתב"ע חדשה יש להם, לוקחת,

אמנון ארבל:

אם דני ליבמן חושבת אחרת, יש פה בעיה משפטית קשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

יוחנן וייצמן:

דני לא אמר את זה משפטית, הוא אמר את זה יותר מוסרי, כי,

לורה ורטון:

ביקש יותר רחמים על הבן אדם,

יוחנן וייצמן:

יש פה מוסרית, ערכית,

אמנון ארבל:

מזה ביקש (לא ברור), מה אתם רציניים? הוא ביקש רחמים.

אדיר שוורץ:

זה תיק הבא.

לורה ורטון:

לא מונחים שלו, אבל,

יוחנן וייצמן:

זה דבר אחד.

לורה ורטון:

אבל זה הכיוון.

יוחנן וייצמן:

והוועדה קיבלה את העמדה הזאת. דבר שני שהיה בוועדה,

אמנון ארבל:

תראו, תראו, תסתכלו איזה יופי, יש פה בניין מאוגד קיים לשימור, כל החזית לשימור, הבניין הזה, והוא מציע להוסיף שפיץ ואבן, למה? וייצמן, למה? אלוהים אדירים, למה?

דובר לא מזוהה:

אם יש לו היתר ביד,

אמנון ארבל:

אז מה?

לורה ורטון:

אני בדעת מיוט כבר בוועדה,

אמנון ארבל:

לא, אתה חוזר על זה כאילו אתה משוכנע שזה נכון, מה שאתה אומר. אפשר לפתוח בתוכנית החדשה מה שאתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

נכון, אתה צודק,

אמנון ארבל:

נקודה. אני יודע (לא ברור), הוא גם חוזר על זה כל פעם עוד פעם,

ישראל קלרמן:

אני לא יודע, אז,

אמנון ארבל:

אז בוא נסגור את התוכנית, נדחה אותה, כי יש לו היתר,

ישראל קלרמן:

אתם רוצים גם את זה לדחות? של (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אז שהיושב ראש יעשה את זה, זה בסדר.

ישראל קלרמן:

שתגיע עד לשם,

אמנון ארבל:

תסביר לי למה זה נכון,

ישראל קלרמן:

ממשיכה למשהו אחר,

אמנון ארבל:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

52.

אמנון ארבל:

תסביר לי למה זה נכון? אתה יכול להסביר?

אריאל גולן:

גמרנו, בבר – כוכבא.

יוחנן וייצמן:

אם היית רואה את ההדמיה,

אמנון ארבל:

אני ראיתי, יש תוכנית, אתה יכול להראות, מה?

יוחנן וייצמן:

זה יפה.

אמנון ארבל:

ישראל קלרמן:

אני שואל אותך לשימור בבניינים בירושלים מרכז העיר,

דובר לא מזוהה:

זה בדיוק דנו על זה בוועדת שימור, ככה, אתה תמיד אומר שוועדת שימור,

אמנון ארבל:

ממש מרגש, מה שאתה אומר.

דובר לא מזוהה:

אתה תמיד צועק עלינו שוועדת שימור (לא ברור).

ישראל קלרמן:

טוב, 52. מה אתה רוצה להגיד על פינס?

לורה ורטון:

אפשר,

יוחנן וייצמן:

את פינס אני,

לורה ורטון:

אפשר (לא ברור), אולי נוכל לדון בדברים ש - ,

ישראל קלרמן:

שנייה, אנחנו ממשיכים הלאה, 52 נו.

יוחנן וייצמן:

52,

תוכנית 1189786

אמנון ארבל:

אני אציג חכו רגע, 52 בסדר היום, תוכנית 1189786, זה הבקשה ל – 77 – 78 במה שנקרא הגוש הגדול במרכז העיר, כבר התקבלה החלטה של הוועדה, לדון והתקבלה החלטה 77 – 78 היה דיון אחרי זה בוועדה מחוזית, שגם היא קיבלה החלטה, הוגשו שני (לא ברור) למעשה למועצה ארצית, אחד שהיה דיון בוועדה לגבי רחוב יהודית, שהתקיים בו דיון, ולא התקבלה החלטה. אני מזכיר שבמסגרת ההחלטה של הוועדה המקומית, אתם ביקשתם כן להרחיק את מי שנמצא בהליכים של היתרי בנייה, הוועדה מחוזית לא קיבלה את זה, ההיתר בנייה הזה, אני אראה לכם איפה, הוא היתר בנייה שלמעשה היה סגור בזמן הדיון, ולכן הוא לא, הוא לא היה צריך לעשות במסגרת החלטה להיתר בנייה הזה, זה כול הגוש הגדול. היה ערר שהוגש על רחוב יהודית, והערר הזה, שכבר התקיים, ומחכים להחלטה של המועצה הארצית, אני לא יודע מה תהיה החלטה שלהם. כרגע מדובר על הבניין הזה, שנמצא ממש באמצע, הבניין הזה יש לו תוכנית מאושרת, תב"ע מאושרת, תוספת שתי קומות, והוא מבקש, כי הוא פתח בחזרה את ההיתר, הוא מבקש להחריג אותו מה – 77 – 78, ולבנות את שתי הקומות. אנחנו סבורים שהיות ואנחנו רוצים כן לבחון את כל המתחם הזה, לא יקרה שום אסון מחכים חצי שנה, ולא (לא ברור) את השתי קומות בחצי שנה הזאת.

יוחנן וייצמן:

כן. אני יכול לומר משהו? תראה, היה פה החלטה לפני שנה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

סיכמנו שעוד חצי שנה, אנחנו מבקשים 77 – 78 חצי שנה,

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת מה – 7 עד ל – 1, זה חצי שנה, הוועדה מחוזית התכנסה רק בראשון, ואז היא קבעה שנה, אם אנחנו נצמדים להחלטת הוועדה המקומית, אז נתנו חצי שנה, אחרי חצי שנה נבחן את זה שוב, לעוד חצי שנה. אנחנו כבר בסוף השנה הזאת, ואני עוד לא רואה תוכנית,

אמנון ארבל:

ולכן מה אתה רוצה? לתת לו?

יוחנן וייצמן:

לכן לתת לו, כן.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה שגוי לדעתי, אבל תחליטו.

ישראל קלרמן:

מה לתת לו?

יוחנן וייצמן:

לאשר לו את ה - ,

אמנון ארבל:

לבנות שתי קומות.

אדיר שוורץ:

יש צפי? רגע, אמי, יש צפי קונקרטי בעניין הזה?

אמנון ארבל:

זה לא יקרה, אני מסכים שזה לא יקרה תוך, זאת תוכנית גדולה מורכבת,

עמנואל זלטס:

זה ייקח עוד זמן,

אמנון ארבל:

זה ייקח זמן, אני לא,

יוחנן וייצמן:

עובדים על אנשים.

אדיר שוורץ:

אז זה פוגע בזכותו?

אמנון ארבל:

כן, אבל תקשיבו, התוכנית,

אדיר שוורץ:

מהותית מה אתה אומר על התוכנית?

אמנון ארבל:

אני אגיד לך מה, מהותית אין לי בעיה, באופן עקרוני שהוא יבנה שתי קומות, הוועדה אישרה את התוכנית,

עמנואל זלטס:

אגב זה מונע,

אמנון ארבל:

התוכנית שאושרה, התוכנית שלא הוסיפה שתי קומות אושרה ב – 2016, לפני 8 שנים, והוא לא בנה עד היום, אז עוד חצי שנה, עוד שנה.

עמנואל זלטס:

אגב,

אמנון ארבל:

אם בסוף כן תהיה תוכנית גדולה ומשמעותית שכן תשפר את המרחב הציבורי, וכנראה גם תהרוס את הבניין הזה, ולא תשאיר אותו כמו שהוא, והוא מוסיף עליו שתי קומות היום,

עמנואל זלטס:

אגב מה הבעיה שלו?

יוחנן וייצמן:

תוכנית כזו גדולה, אז עוד שתי קומות.

עמנואל זלטס:

אין בעיה שביבנה, ומקסימום יחרסו את הכול? כאילו איפה הפער?

אמנון ארבל:

כי זה לא יקרה.

עמנואל זלטס:

עד שייבנו, ועד שזה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה יקרה. אני חושב שלקחת לבן אדם זכויות בתב"ע,

אדיר שוורץ:

שהוא יקבל תב"ע, ואז יקבל, הוא לא יבנה.

יוחנן וייצמן:

כבר אנחנו,

עמנואל זלטס:

לא, יש להם תביעה,

ישראל קלרמן:

אני לא הבנתי, למה אנחנו,

אדיר שוורץ:

נו.

יוחנן וייצמן:

ההחלטה היא כעת, אם אנחנו צריכים להמליץ אם להחריג אותו או לא.

אמנון ארבל:

(לא ברור), זה,

ישראל קלרמן:

אני יודע, אבל המחוזית מה המחוזית אומרת?

אמנון ארבל:

המחוזית רוצים לשמוע את עמדתך, כדי לקבל החלטה מושכלת.

ישראל קלרמן:

לא, זה לא משנה,

אמנון ארבל:

הם רוצים לדון,

ישראל קלרמן:

לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

אמרתי, עוד הפעם, הוא הגיש ערר למועצה ארצית, מבקש להחריג אותו, הייתה הסכמה שהוא ימשוך את הערר, ויהיה דיון בוועדה מחוזית,

יוחנן וייצמן:

יהיה דיון.

אמנון ארבל:

כי לא היה דיון בבניין ספציפי שלו,

עמנואל זלטס:

צריכים (לא ברור).

אמנון ארבל:

כי אז הוא לא היה קיים ההיתר בנייה.

יוחנן וייצמן:

לא ידעו ממנו.

אמנון ארבל:

אז הוועדה המחוזית אמרה - אני אדון בזה. אבל אני רוצה לשמוע את המלצתכם,

עמנואל זלטס:

יש לו את זה,

אמנון ארבל:

אני רק אגיד אבל שבדיון הקודם, אתם המלצתם להחריג את כל מי שבהיתרים, הוועדה מחוזית לא קיבלה את זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

ואתם יכולים להיות עקביים.

יוחנן וייצמן:

אתם ביקשתם חצי שנה, ואנחנו,

אמנון ארבל:

אז היא אומרת עקביים, והיא לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

ביקשנו שנה, ואנחנו כבר בסוף השנה.

ישראל קלרמן:

אבל אנחנו (לא ברור) עקבי, להחריג אותו.

יוחנן וייצמן:

להחריג אותו.

עמנואל זלטס:

עקביים, עקביים,

יוחנן וייצמן:

בגלל שייקח זמן.

ישראל קלרמן:

זה ייקח, זה ייקח עוד זמן, ומצד שני,

יוחנן וייצמן:

החלטת הוועדה מחוזית ניתנה לפני 10 חודשים.

ישראל קלרמן:

הבן אדם שרוצה לבנות,

יוחנן וייצמן:

ביקשנו התקדמות, לראות התקדמות.

אלדד רבינוביץ:

בסוף זה החלטה שלו. הוא יבנה אם לא,

יוחנן וייצמן:

באמת אין התקדמות אמיתית, אמיתית,

עמנואל זלטס:

כלכליות פה יש, גם בסדר.

ישראל קלרמן:

טוב. הלאה.

יוחנן וייצמן:

בחודש שביעי דיברנו וישבנו ומהנדס העיר עלה, זה היה בסוף היום, אני זוכר את הדיון הזה. מהנדס העיר עלה לסוף היום, ושכנע את הוועדה, לאשר, הוא אמר חצי שנה, ואחרי זה עוד חצי שנה, אנחנו שם.

עמנואל זלטס:

כמה זמן עבר מאז?

יוחנן וייצמן:

זה היה 7, היום סוף החמישי, היום השישי. בוא, תבין איפה אנחנו עומדים.

צחי ברים:

היושב ראש,

ישראל קלרמן:

מה?

צחי ברים:

פספסתי איזה נקודה,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

איפה?

עמנואל זלטס:

לא היה,

צחי ברים:

ב – 37.

עמנואל זלטס:

כי כבר חלף שנה גם מאז,

יוחנן וייצמן:

ואין התקדמות דרמטית.

ישראל קלרמן:

הוא ישלח את זה בטוח.

יוחנן וייצמן:

אין התקדמות משמעותית.

אמנון ארבל:

כן, לא משנה, הלאה,

ישראל קלרמן:

הלאה, 54. 54 בית חנינה.

אלדד רבינוביץ:

שנייה,

אמנון ארבל:

54,

תוכנית 1136035

ישראל קלרמן:

1136035, כן,

אמנון ארבל:

זאת תוכנית שהייתה בדיון פעם שעברה, הסברתי זה תוכנית שמציעה למעשה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אלדד, לא,

אמנון ארבל:

(לא ברור) של מתחם שלם. הוועדה הייתה מוטרדת משלביות ביצוע, ואני הצעתי לוועדה, לקבוע שדנה בהיתר בנייה שלכל מתחם יהיה אישור תוכנית בינוי בוועדה מקומית במסגרתה יוצגו שלביות ביצוע שתכלול בשלב הראשון הריסה של כל הבניינים המסומנים להריסה בתוכנית, (לא ברור) המוצע ורק בשלב השני, הוצאת היתר בנייה (לא ברור) מחדש. אני חושב שזה ראוי ומקובל.

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

אלדד רבינוביץ:

הרבה, סליחה שנייה, היו פה הרבה דיונים על כל הסיפור הזה,

לורה ורטון:

הוא רוצה להיות נגד,

אלדד רבינוביץ:

54. חתימה של הצטרפות שלנו כאשר יש בעיה, בעצם אין חתימות מספיקות של האנשים. אני לא יודע אם נכון פה להחריג את הדבר הזה, צריך,

אמנון ארבל:

כן, זה מה שכתבנו.

אלדד רבינוביץ:

אפשר, מה שנוכל להצטרף כדי לעזור, אי-אפשר שאת כל השטח המרכזי בעצם יקדמו על בסיס חתימה שלנו, ואז לא יבדקו שום דבר, וועדה מחוזית, ובעצם נתנו להם לרוץ שמה,

ישראל קלרמן:

גם פה? בבית חנינה?

אלדד רבינוביץ:

למה לא? מה? שמה אפשר לגנוב אדמה לאנשים? אם הוא ערבי, זה לא אומר שמותר לגנוב לו את האדמה.

אריאל גולן:

את לא מסכימה אותו,

אלדד רבינוביץ:

זה פרטי ופרטי.

ישראל קלרמן:

אז מה אתה רוצה שמה? שלא להצטרף?

אלדד רבינוביץ:

אני רוצה שאנחנו נצטרף רק בתנאי,

ישראל קלרמן:

כמו שאמרנו בבוקר ב - ,

אלדד רבינוביץ:

אותו דבר.

ישראל קלרמן:

אמי, שמעת מה שהוא אומר?

אלדד רבינוביץ:

בסדר.

ישראל קלרמן:

מה (לא ברור),

אמנון ארבל:

אבל לא הבנתי מי גונב למי את האדמה?

ישראל קלרמן:

לא גונב את האדמה.

אלדד רבינוביץ:

ערבי לערבי.

ישראל קלרמן:

הוא מדבר חתימות, הוא אומר חתימות של בן אדם,

אלדד רבינוביץ:

אני אומר בוא,

לורה ורטון:

הוא סתם רוצה לקלקל,

ישראל קלרמן:

לא, חתימות של בעלים, יהיה לך את זה,

לורה ורטון:

זה הקו העקבי,

צחי ברים:

חביליו רצה את זה בבוקר ב - ,

אלדד רבינוביץ:

הוא צעק על זה חבל על הזמן.

ישראל קלרמן:

גם עשינו את זה אז,

צחי ברים:

כן, הוא צעק, בלי שכנים.

אמנון ארבל:

חבר'ה, אל תעשו,

ישראל קלרמן:

בפינוי בינוי.

אריאל גולן:

לא, הוא צעק על הפינוי בינוי שיהיה חתימות,

אלדד רבינוביץ:

נכון,

אמנון ארבל:

יש פה מתחם שלם שיש בו כולו עבירות בנייה, שרוצים להסדיר אותם בצורה מסודרת, לעשות מרחב ציבורי, לעשות בנייה חדשה, מבנים חדשים, תוכניות שהגיש כמה כאלה שמקודמות, והעירייה הצטרפה אליהם, ואמרה שזה מבורך ונכון, לקדם, לא תוכניות נקודתיות, תוכניות להתחדשות עירונית גם במזרח העיר, זה לא מחליף את הצורך שמישהו יבוא ויצטרך להוציא היתרי בנייה, להוכיח שהוא הבעלים. הוא לא (לא ברור) שום דבר לאף אחד.

ישראל קלרמן:

זה בסדר, זה תב"ע.

אמנון ארבל:

מה זה קשור?

ישראל קלרמן:

הוא צודק, זה לא פינוי בינוי, בסדר.

אלדד רבינוביץ:

בסדר, תב"ע. גם בתב"ע יש,

ישראל קלרמן:

אלדד,

אלדד רבינוביץ:

יש דרישה משהו,

ישראל קלרמן:

מה?

אדיר שוורץ:

בכל מקום שבו אנחנו מצטרפים,

ישראל קלרמן:

הם גם מקבלים אבל,

אדיר שוורץ:

ההתניה יהיה חתימות שכנים, אותו דבר.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

נכון, אבל זה לא אותו דבר,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

זה לא הבניין בקטמון שיש לו גוש חלקה, ובעלי קרקע, ודיירים שגרים, מי שבמקום מוסדר וחוקי, זה לא, הרי הקרקע זה לא מסודרת,

ישראל קלרמן:

שנייה, אמי, אמי,

אמנון ארבל:

זה עובדה קיימת.

ישראל קלרמן:

אמי, אני שואל אותך שאלה אחרת, אני שואל אותך בכזה תוכנית שאתה אומר, שזה,

אריאל גולן:

(לא ברור) בתוכנית.

ישראל קלרמן:

יש, יש בעלויות, שקיבלו רק בחום, ויש בעלויות שמקבלים מגורים? איך זה עובד?

אמנון ארבל:

לא הבנתי.

אדיר שוורץ:

איך פותרים את זה?

ישראל קלרמן:

אני מבין,

אמנון ארבל:

אמרתי לכם, שתנאי להיתר בנייה לצורך העניין מעבר לבעלות צריך להוכיח, שתבוא תוכנית שתציג תוכנית בינוי לוועדה פה, שתסביר איך בשלב הראשון עושים (לא ברור), הם עושים את המרחב הציבורי ורק אז,

ישראל קלרמן:

לא, כל הבעלים מקבלים כנגד מה שהיה להם, זה לא מצב שאחד יקבל רק בשטח חום, ולא יהיה לו,

אמנון ארבל:

זה בעיה שלהם, זה לא בעיה שלך. מה זאת אומרת?

ישראל קלרמן:

לא, זה בעיה שלי, שנייה,

אמנון ארבל:

זה לא בעיה שלך.

ישראל קלרמן:

אם אני מאשר היום תוכנית,

אמנון ארבל:

נו.

אריאל גולן:

זה מה שעשה הוועדה שצ"פ,

ישראל קלרמן:

שהשטח חום נמצא פה, ופה הבעלויות הם בעלויות אחרות שלא חתמו,

אמנון ארבל:

הוא מקבל חלקות אחרות.

ישראל קלרמן:

אז הוא יקבל?

אמנון ארבל:

ברור.

ישראל קלרמן:

הלו, אלדד, הוא מקבל בחלקות אחרות.

אמנון ארבל:

ברור,

ישראל קלרמן:

כנגד זה, אין כאן דבר שלא.

אמנון ארבל:

כאילו מצד אחד, אתה מוטרד שהוא לא הבעלים,

ישראל קלרמן:

אין דבר כזה.

אמנון ארבל:

עכשיו אתה מוטרד שהוא יקבל מה שמגיע לו? לא הבנתי.

ישראל קלרמן:

כן,

אלדד רבינוביץ:

מה זאת אומרת?

אמנון ארבל:

כאילו,

אלדד רבינוביץ:

לא, לא, אני מוטרד שלא יגנבו אדמות, זה מה שאני מוטרד.

לורה ורטון:

כן,

אלדד רבינוביץ:

שבן אדם שזה שלו,

ישראל קלרמן:

לא,

לורה ורטון:

(לא ברור) תוכל לגנוב אותו.

אמנון ארבל:

בנחה,

ישראל קלרמן:

אין כזה דבר,

אמנון ארבל:

בהנחה שאתם טוענים (לא ברור), נניח אתה צודק, אז זה לא קרקע ציבורית, לא קרקע מדינה, זה קרקע פרטית,

ישראל קלרמן:

הם בעלות,

אמנון ארבל:

איד מחלקים את זה ביניהם,

ישראל קלרמן:

בטאבו.

אמנון ארבל:

אם יש בעיה, ילכו לבית משפט יחליטו, מה הבעיה?

אדיר שוורץ:

אמי, איד עושים.

אלדד רבינוביץ:

יש שלא אלימות גדולה מאוד,

ישראל קלרמן:

מה אני צריך להתייחס אליו?

אדיר שוורץ:

איך עושים פינוי בינוי במזרח ירושלים,

אמנון ארבל:

הנה,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) את ה – 60%, איך?

אמנון ארבל:

לא, לא קשור. מקבל החלטה של משרד השיכון ומביא את זה, זה לא עובד ככה.

אמנון ארבל:

טוב.

אמנון ארבל:

מה אנחנו הולכים למשלוח הודעות, שיקבל הכרז, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אלדד, מקבלים, הם מקבלים כנגד.

אלדד רבינוביץ:

א', אני עדיין חושב שצריך לדרוש את הבעלויות כמו כל תוכנית בשלב תנאי סף, זאת דעתי, וגם כאן אי-אפשר לוותר על זה באמצעות, באמצעות הצטרפות שלנו, אני חושב שזה דבר שהוא לא הוגן, ולא נכון, לא כלפינו ולא כלפי העירייה.

ישראל קלרמן:

את הסעיף הזה, אמי, כמו שזה היה בבוקר.

אמנון ארבל:

שמה? זה לא יכול להתאים לפה.

לורה ורטון:

זה לא אותו דבר,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

חבר'ה, אני אומר עוד הפעם, מאז הנוהל חדש, משרד המשפטים נוהל הוכחת בעלים בקרקע, אפס תוכניות עמדו בתנאי סף, אף אחד לא הוכיח בעלות, לא רוצים לקדם את זה, אל תקדמו את זה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מה שאתה אומר.

אמנון ארבל:

אין,

אלדד רבינוביץ:

מי שלא בעלים, שלא (לא ברור),

עמנואל זלטס:

לכן מצטרפים, לכן מצטרפים.

לורה ורטון:

(לא ברור) לדון גם,

אלדד רבינוביץ:

אבל אני אומר מעבר לזה, (לא ברור) לשלב מאוד מוקדם של התכנון,

חיים כהן:

אני חושב, אני חושב מכיוון שמדובר פה בהצטרפות של העירייה, נכון?

אמנון ארבל:

כן.

חיים כהן:

אז עם כל הכבוד מה אתה רוצה מזה? לך תשב עם מהנדס העיר, תגיד לו - אל תצרף, אבל ברגע שהוא החליט להצטרף,

עמנואל זלטס:

לא, אתה מצטרף, לא מהנדס העיר,

חיים כהן:

בסדר,

ישראל קלרמן:

הוועדה, הוועדה,

חיים כהן:

אבל למה הוועדה מצטרפת?

ישראל קלרמן:

הוועדה,

חיים כהן:

בגלל שהיא הגיעה למסקנה, שכדי לקדם תוכנית,

אמנון ארבל:

כי זה לא תוכנית נקודתית, זאת תוכנית משמעותית וגדולה,

חיים כהן:

נכון,

אמנון ארבל:

של התחדשות עירונית למתחם שלם, ולטובת הציבור,

חיים כהן:

אתה לא יכול,

אמנון ארבל:

ומסדירה, עבירות בנייה בהיקפים עצומים, כן,

אלדד רבינוביץ:

להצטרף,

ישראל קלרמן:

לא, אבל אלדד, אתה לא צודק, אם באמת יוכיחו בעלות, יקבלו זה מה שאומר לך אמי, אם לא יוכיחו בעלות, אז זה לא יתקדם.

חיים כהן:

למה לא יתקדם?

ישראל קלרמן:

יש פה, יש פה איזה דבר, אתה סתם,

חיים כהן:

אני, בוא,

אדיר שוורץ:

בוא נתקדם, אלדד.

ישראל קלרמן:

הוא רוצה להגיד, לא רוצה,

אלדד רבינוביץ:

אני רוצה להגיד עוד נקודה,

אדיר שוורץ:

תן לו להגיד נקודה ומתקדמים, בוא נתקדם, ישראל.

ישראל קלרמן:

מה?

עמנואל זלטס:

הריסה 3 יהיה תנאים.

ישראל קלרמן:

לא, הוא מצטרף פה עכשיו, אתה אומר,

עמנואל זלטס :

אני יודע,

לורה ורטון :

מה?

עמנואל זלטס :

לא, תנאי להצטרפות,

אדיר שוורץ :

ישראל,

ישראל קלרמן :

אני שואל את זה, אמי,

אמנון ארבל :

לא, הוועדה הייתה מוטרדת פעם שעברה, איד,

עמנואל זלטס :

אני אגיד לך, זה לא נכון, לשנות את סעיף 3, זה בעצם (לא ברור),

אמנון ארבל :

(לא ברור) סעיף 3.

עמנואל זלטס :

אתה יכול לתת להם גם את סעיף 3, מה תעשה?

אמנון ארבל :

היא תקבל,

עמנואל זלטס :

ואם תכתוב בתנאי סף?

לורה ורטון :

למה, למה (לא ברור).

אלדד רבינוביץ:

זה מה שאנחנו כל כך,

לורה ורטון:

כל מה שהוא רוצה (לא ברור),

אלדד רבינוביץ:

כל כך הקפדנו על זה קודם.

ישראל קלרמן:

טוב, מאה אחוז. מי בעד ה - ,

לורה ורטון:

כפי שהוא, כפי שהוא.

אלדד רבינוביץ:

א', אני חושב (לא ברור) בדבר הזה, כי אם הם עושים מאיתנו צחוק, יכולים לעשות מאיתנו צחוק, אין סיבה שלא נצטרף.

ישראל קלרמן:

מי זה יעשו מאיתנו צחוק?

אלדד רבינוביץ:

הוועדה מחוזית, כמו שהוא הקריא על ה - 37%, מה הקריא אדיר. אבל הם לא, הם לא בהכרח, הם לא מקפידים, על,

ישראל קלרמן:

לאט, אנחנו עברנו (לא ברור) מזה, זה לא אותו מקרה.

אלדד רבינוביץ:

זה לא אותו דבר, אבל (לא ברור) הוא שהם, עושים, ברגע שהצטרפת, הם עושים מה שהם רוצים, לכן,

אדיר שוורץ:

בוא, זה לא, אבל זה לא פינוי בינוי פה, זה שינוי ייעוד,

אלדד רבינוביץ:

ברגע שיש לך משהו שאתה,

אדיר שוורץ:

אני מדבר בניינים פינוי בינוי, לא בנייני (לא ברור),

אלדד רבינוביץ:

יש החלטה שהוועדה ביקשה שלביות ביצוע זה משהו שחשוב, תתנה את ההצטרפות בזה, אחרת, אחרת הם יעשו מה שהם רוצים, על סמך הצטרפות שלנו.

לורה ורטון:

מה זה (לא ברור) האלה?

אמנון ארבל:

טוב.

אדיר שוורץ:

מה שהם כרגע מחוזית,

ישראל קלרמן:

אז, אלדד.

אלדד רבינוביץ:

אז אני מבקש לקבל את ההצעה של עמנואל, כדי ש - ,

עמנואל זלטס:

לא, זה לא קשור.

אלדד רבינוביץ:

שמה שחשוב, לא משנה, לא משנה,

ישראל קלרמן:

מה?

אלדד רבינוביץ:

שמה שחשוב כאן,

ישראל קלרמן:

הצעה של עמנואל לא הייתה פה, נו,

חיים כהן:

הצעה שלו, הצעה שלי.

אלדד רבינוביץ:

לנו היה חשוב כוועדה,

ישראל קלרמן:

אז אני חוזר ואומר, שאף אחד לא ייפגע פה, אין דבר כזה שיש מישהו שמוכיח בעלות והוא לא מקבל אחרי זה את מה שהיה לו, ולכן אין לנו בעיה, וזה תוכנית גדולה שמסדירה את כל ה - , ומה שאומר עמנואל, הורידה וועדה מחוזית, וועדה מחוזית ראשונה שרוצה לסדר, ולהסדיר את כל המקומות האלה שמיועדות להריסה, אני צודק או לא?

אלדד רבינוביץ:

מה?

ישראל קלרמן:

לפנינו היא עושה את זה, אז זה לא (לא ברור) את הסעיף הזה. ואני חושב להתקדם עם התוכנית. מי בעד?

אלדד רבינוביץ:

רגע,

ישראל קלרמן:

ההצעה כמו שהעליתי אותה.

לורה ורטון:

כמו שהוא, כמו שהוא.

אלדד רבינוביץ:

שאלה נוספת שביקשתי להגיד.

ישראל קלרמן:

מה?

אלדד רבינוביץ:

התוכנית הזאתי אמנם בשלב ראשוני עדיין לתכנון, אבל לא סגור. אני חושב שלפני שהם מקדמים תוכנית במקום כזה, צריך לבדוק צורכי ציבור, צריך לבדוק האם בשכונה עם, שבעצם יש תוספות,

ישראל קלרמן:

בוודאי זה העירייה, אנחנו נעשה את הבדיקה הזאת.

אלדד רבינוביץ:

אז אני עכשיו מעיר את זה, ששכונה שיש בה כל כך תוספת, כל כך גדולה של אחוזי בנייה צריך לבדוק האם מה שחסר, זה לשון ירוקה, אם מה שחסר זה רק שטחי ציבור, האם מה שחסר זה בנייה, ולפי זה לקדם את התוכנית, לא לייצר תוכנית של עוד ועוד ועוד בנייה, מפה,

לורה ורטון:

אנחנו לא בקריית יובל.

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור), פרוגרמה.

ישראל קלרמן:

אמי,

אלדד רבינוביץ:

כל הנושא הזה.

ישראל קלרמן:

לא צריך?

אלדד רבינוביץ:

בדיוק על הדבר הזה.

ישראל קלרמן:

אבל הם דיברו. ברור (לא ברור), תודה, אלדד. היושב ראש, חזר ממשיכים לתוכנית 54,

לורה ורטון:

ההחלטה היא לאשר.

ישראל קלרמן:

הצבענו, אתה מצביע נגד או שאתה איתנו?

אלדד רבינוביץ:

נגד מה?

ישראל קלרמן:

אני מצביע כמו שאמי כתב.

אמנון ארבל:

בהתאם להמלצה.

ישראל קלרמן:

בהתאם להמלצה,

לורה ורטון:

הוא נגד.

חיים כהן:

והוא נגד.

לורה ורטון:

בסדר.

חיים כהן:

בסדר.

מיכל כהן:

אתה נגד?

ישראל קלרמן:

ואלדד נגד.

אדיר שוורץ:

אלדד נגד,

ישראל קלרמן:

ואתה איתנו?

אדיר שוורץ:

מה?

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אז אני נמנע.

ישראל קלרמן:

וייצמן נמנע. וייצמן נמנע.

יוחנן וייצמן:

אני לא הייתי בדיון, אני לא יודע במה מדובר.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) חוזר. את זה עשינו,

יוחנן וייצמן:

לא, כן.

צחי ברים:

את זה עוד לא עשינו.

ישראל קלרמן:

47, (לא ברור).

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 56 בסדר היום, תוכנית 128,

ישראל קלרמן:

יש שלוש, טוב, יש אחד קודם שהשאר.

חיים כהן:

47 השארת פתוח. לייזר, 47 נשאר פתוח,

ישראל קלרמן:

47 ואז זה גם, וגילה אחד קודם.

עמנואל זלטס:

זה 7,

ישראל קלרמן:

46, 7, ושתי אלו.

לורה ורטון:

טוב, לצערי אני צריכה לצאת אני רציתי לדבר,

אליעזר ראוכברגר:

36, 37,

לורה ורטון:

56, כי אני מתנגדת, אבל נשמע פה את ה –

יוחנן וייצמן:

56 אנחנו (לא ברור),

לורה ורטון:

מה?

אמנון ארבל:

46 עשינו כבר,

מיכל כהן:

מה? למה?

יוחנן וייצמן:

56.

לורה ורטון:

56 כולם מתנגדים, יפה.

יוחנן וייצמן:

זה דעתי, זאת אומרת.

אמנון ארבל:

רגע, 46 עשינו אבל. עמנואל,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

46 עשינו.

מיכל כהן:

46 עשינו, למה אתה אומר שאישרנו?

עמנואל זלטס:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

46, הוא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

46, 47,

אמנון ארבל:

חזרנו ל – 46.

מיכל כהן:

לא, 47.

עמנואל זלטס:

46 לא עשו, לא עשו.

יוחנן וייצמן:

47,

עמנואל זלטס:

הייתה הפרשה, סוגיה של הפרשה.

אליעזר ראוכברגר:

מה יש פה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

56,

אליעזר ראוכברגר:

54? ומה עם 52?

אריאל גולן:

46 עשינו בטח.

אדיר שוורץ:

לא נכון.

אריאל גולן:

46?

עמנואל זלטס:

לא עשו, נו.

אדיר שוורץ:

לא החלטנו על ה – 75 יחידות בדיוור,

יוחנן וייצמן:

לא נתנו החלטה.

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי על 52,

יוחנן וייצמן:

קיבלנו החלטה.

אליעזר ראובברגר:

קיבלו החלטה, ו – 54 גם כן, אז בוא תמשיך 56.

חיים כהן:

לא, אבל מה עם הקודמים?

אדיר שוורץ:

הוא שאל אם החלטה טובה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

לא, אני לא יודע,

עמנואל זלטס:

אחר כך נאשר את זה,

תוכנית 1284074

אמנון ארבל:

56 תוכנית 1284074, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, תוכנית פינוי בינוי, באיסלנד 19, בקריית מנחם, מציעים פה תוכנית שמסדירה, עושה פינוי בינוי, יש לי מצגת קצרה.

אדיר שוורץ:

הסעיף הקבוע כבר מופיע עוד לא?

עמנואל זלטס:

הם פה, הם פה, הוא אומר פה,

אמנון ארבל:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא יודע, אני רוצה לדבר על הסעיף הזה.

יוחנן וייצמן:

הסעיף הקבוע דיברנו קודם שאתה לא היית, אתה (לא ברור) מתי שאתה הקראת מהזה, אתה היית שהוא הקריא?

אמנון ארבל:

לא, זה תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

היה לנו,

יוחנן וייצמן:

הוא הקריא לנו את ההחלטה של מחוזית,

אדיר שוורץ:

דיברנו עליו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא על הרדוף, אני מדבר מה שהיה השבוע במעגלי יבנה.

עמנואל זלטס:

עכשיו שלשום.

אליעזר ראוכברגר:

על מעגלי יבנה שלשום, המחוזית לא החליטה, אבל הדיון היה כואב, מה אני אגיד לך? היה כואב הדיון.

אריאל גולן:

יללה תשתף.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

מאיזה בחינה?

אליעזר ראוכברגר:

שהם מסתמכים על ההצטרפות שלנו, ולא מעניין החתימות,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

הם (לא ברור) את ההחלטה,

אדיר שוורץ:

אז אני הקראתי את זה ביחס להחלטה בהרדוף זה אותו דבר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אדיר שוורץ:

זה אותו דבר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אנחנו חושבים שזה הולך להשליך על, לצערנו על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

הדיון,

יוחנן וייצמן:

הולך פה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

את הרדוף אני לא הייתי בדיון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מי היועצת שלהם? חכי שנייה,

יוחנן וייצמן:

אני לא זוכר איך קוראים לה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע אתם באתם בשביל איסלנד?

חיים כהן:

שרית,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני, אני יודע, אני יודע הם לא בהתחדשות העירונית, הם מקהילה.

דובר לא מזוהה:

נכון,

דובר לא מזוהה:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, כל אחד יציג את עצמו והוא יגיד והכול, הוא יגיד בדיוק, ואנחנו נקבל החלטה כמו שהוא יגיד לנו, בעזרת השם, זה מסוכס גם עם מהנדס העיר, וגם עם אמי, כן,

אמנון ארבל:

פה, יש לנו,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי לך,

יוחנן וייצמן:

56 ו – 57?

אליעזר ראוכברגר:

לא, איפה שאין חוות דעת,

יוחנן וייצמן:

איפה שאין אותם.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

איפה יש חוות דעת שלילית, לא שאין חוות דעת.

אליעזר ראוכברגר:

שאין אותם. והם לא איתם.

אמנון ארבל:

אז אני חוזר רגע ל – 56, זה מתחם ברחוב איסלנד, קריית מנחם, יש פה איסלנד, שכרגע נמצא בהפקדה, שלושה בניינים, שניים קטנים יחסית אחד יותר גדול, התוכנית מציעה התחדשות עירונית כולל שטחים ציבוריים וגם המעברים, גם החום, וגם הירוק, מציעה למעשה שינוי,

אליעזר ראוכברגר:

איסלנד עם ה - , איסלנד השני, זה בדיוק דוגמא לזה. על הצפוף של החתימות.

אמנון ארבל:

לא, (לא ברור) אין חתימות באיסלנד,

יוחנן וייצמן:

שמה כן קיבלנו את העמדה שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם לא קיבלו אותנו.

אמנון ארבל:

לא, שמה יש חתימות, שטחי ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

הם עמדו בתנאי סף גם ככה. היה שם משהו הרי.

אמנון ארבל:

התנאי סף כוללת שטחים של העירייה, אגב לא רחוק פה מאיסלנד, זה קרקע עירונית, בלי חתימות, בלי סמכות וכלום, עמדו בתנאי סף.

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש פעם שהם העמידו וחזרו בהם. בוא, אחרי זה הם הבינו שהם עשו שגיאה, אנחנו לא צריכים לתת להם, יש חתימות, לבריאות, אין חתימות,

אמנון ארבל:

אז אין מה להציג כרגע בעצם.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, בוא תציג.

יוחנן וייצמן:

בוא נשמע, אני רוצה לשמוע אותם,

אמנון ארבל:

כרגע התוכנית היא תוכנית שמציעה למעשה בנייה חדשה, שלושה בניינים שינוי של המרחב הציבורי, מציעה פה ארבעה בניינים חדשים, שלושה מגדלים בגובה 19 קומות, דירות (לא ברור) נמוך, מרחב ציבורי, צורכי ציבור, קצת מסחר, מכפיל יחסית מקובל 3.9, סך הכול 289 יחידות דיור, ככה זה נראה, שיפור של המרחב הציבורי, כמו שאמרתי, יצירת חיבור של שצי"פ ומעברים לכל הכיוונים,

אריאל גולן:

זה לא על הנרייטה סולד ממש, נכון, זה בפנים יותר.

אמנון ארבל:

איפה? זה פה, ב - ,

אריאל גולן:

התוכנית של, (לא ברור),

אמנון ארבל:

פה, על המתחם הזה כאן,

עמנואל זלטס:

זה כאן,

אמנון ארבל:

זה רחוב איסלנד.

אריאל גולן:

זה הנרייטה סולד, נכון?

אמנון ארבל:

כן זה איסלנד, שעכשיו בהפקדה. יש פה, לא, זה (לא ברור), אתה עמדת אולי פה, כאן בצומת פה לדעתי. הנרייטה סולד פה, על התחנה יש פה תוכנית,

אריאל גולן:

פה זה?

אמנון ארבל:

זה זה, מה זה קשור? לא משנה, אנחנו המלצנו להצטרף,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה להגיד? לכתוב לגבי החתימות או הסכמות, או, זה צריך להיות

עמנואל זלטס:

מה שכתבת משם,

אדיר שוורץ:

דיברנו על זה שבוע שעבר, זה סעיף קבוע בכל התוכניות.

אריאל גולן:

בוא נשמע אותם, אמי.

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

סליחה, סליחה,

עומר:

רגע, אני אשמח להגיד מילה על הפרויקט הזה ספציפית. מילה, לי קוראים עומר מהמחלקה לעבודה הקהילתית,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עומר:

וזה רותם הקדנציה הקודמת הייתה נוגה,

אליעזר ראוכברגר:

שתי נוגות.

עומר:

שתי הנוגות,

יוחנן וייצמן:

כן.

עומר:

אז אני אגיד רגע מילה על המתחם הזה, זה מתחם שבעצם התחיל את השיח איתנו על הדו"ח החברתי, הוא לא הגיש את החומרים,

אליעזר ראוכברגר:

כמה יחידות דיור יש שמה?

עומר:

אני אגיד רגע שנייה, הוא לא הגיש את החומרים, שביקשנו, הוא לא עמד בדרישות בעצם, עקף אותנו ופתח, פתח תיק, פתח בעצם תיק תב"ע, אז מן הסתם אנחנו לא ממליצים להצטרף פה כמגישה, גם בגלל הדבר הזה, וגם אני אגיד רגע בכללי, כהצטרפות העירייה כמגישה, אנחנו ממש מחזקים את מה

שאתם אומרים, על העניין הזה של הבדיקה של החתימות, ועד שזה לא נסדר עם, נסגר עם המחוזית, אז התושבים מרגישים שזה מסלול עוקף חתימות, וגם על הנושא הזה בהרדוף אני קיבלתי פנייה מתושב שאני בקשר איתו על הנושאים החברתיים שם ומבחינתו זה שוב, הוועדה המחוזית שמה את זה לעצמה את זה כתנאי להפקדה, ועכשיו אתם רואים את ההחלטה שהייתה משבוע שעבר. אז בטח במתחם כזה שלא עשה את, גם לא, גם לא הגיש לנו דו"ח כחברתי כנדרש, ואין לנו בעצם לבדוק או להתייחס כמו שאנחנו עושים בדרך כלל, אז ההמלצה פה היא חד-משמעית לא להצטרף.

אליעזר ראוכברגר:

אני מקבל אותה.

אדיר שוורץ:

כ"ל.

יוחנן וייצמן:

כ"ל.

אליעזר ראוכברגר:

הוא רק אומר,

יוחנן וייצמן:

בלי קשר ל – ,

אליעזר ראוכברגר:

גם מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

כן, דיברנו על זה,

אליעזר ראוכברגר:

דיברנו על זה השבוע, באחד הפ"ע – ים שיש כזו המלצה, בוא עם כל הכבוד,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לעשות את העבודה שלנו.

עמנואל זלטס:

תוריד את זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה טוב לתושבי ירושלים, זה טוב לציבור, ואם,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בחייד,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש תוכנית שאתם, כאנשי מקצוע אומרים שזה לא מתחשב בתושבי ירושלים, ולא נותן מענה, זה לא נותן פתרונות, זה לא נותן בכלל כלום, כאילו לא סופרים אותם, הם אוויר, אז צר לי.

אדיר שוורץ:

הם לא הגיש דו"ח חברתי זה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אז,

אריאל גולן:

מתייחסים בכלל לדוח החברתי?

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

עומר:

לא, זה (לא ברור), אז אני אגיד לך מה, הם היו בשיח איתנו, ביקשנו את ההשלמות, לצורך הדוגמא הסכמה של נציגות התעלמו,

אדיר שוורץ:

יעמדו בתנאים בהמשך, יעמדו בתנאים,

אליעזר ראוכברגר:

שיבואו, ויעמדו, שיבואו, שיבואו יספרו לנו.

אדיר שוורץ:

אז נשים את הסעיף,

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא, לדחות.

עמנואל זלטס:

לדחות את ההכרעה משהו.

יוחנן וייצמן:

לא, הכרעה, לא להצטרף.

אדיר שוורץ:

לא להצטרף.

עמנואל זלטס:

לא להצטרף כן,

יוחנן וייצמן:

לא לדחות הכרעה,

אליעזר ראוכברגר:

מחליטה לא להצטרף כמגישה, נכון,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מהנימוק של מה שהוא אמר, של הדו"ח החברתי, כן, כפי שהוצג ע"י עומר, ע"י המחלקה, איך הם
נקראים?

יוחנן וייצמן:

שירותים,

אליעזר ראוכברגר:

שירות קהילתי, עבודה קהילתית, כן.

יוחנן וייצמן:

ובלי קשר לפיגוע של שבוע שעבר.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

שלחתם התנגדות?

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, אתמול עשיתי השב לכולם. לא, לך ולאילנית שלחתי,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא זוכר שקיבלתי,

אדיר שוורץ:

עכשיו אני מרגיש,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אמרת לי את זה היום בעל פה, אבל לא שלחת לי את זה כתוב.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני שולח,

אליעזר ראוכברגר:

אגב, יש לי את זה,

אמנון ארבל:

תראו מה כתבתי,

יוחנן וייצמן:

לא, אני שלחתי גם את, שלחתי גם את ההחלטה שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מקבל מהמחוזית את ההחלטות, אבל אתה יודע אני עובר מלמעלה, אני לא, בפרט דיונים שאני לא נמצא, אז אני פחות עובר, כשאני נמצא אני רוצה לראות אם את זה תואם את מה שסוכם, ואת מה שדובר, או שעשו, זאת אומרת שינויים, אחרי,

יוחנן וייצמן:

שלחתי.

עמנואל זלטס:

אגב, יוחנן, אני מניח שלחביליו שלך, פה לא שלחת.

אמנון ארבל:

תראו מה כתבתי, אם זה מקובל.

אליעזר ראוכברגר:

איד?

עמנואל זלטס:

כן,

אדיר שוורץ:

הוא חבר בכל מקרה.

עמנואל זלטס:

שלחת לי? יוחנן.

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

שלחת לי?

אמנון ארבל:

טוב, 57 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

לאחר השלמת עבודה, וקבלת חוות דעת מ - ,

עמנואל זלטס:

למה צריך לכתוב את זה? שלום, למה צריך לכתוב?

אליעזר ראוכברגר:

לא, שידעו,

יוחנן וייצמן:

שיבצנו לוועדה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

שיבצנו לוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רוצה שהם יעבדו מולם, לא שיביאו לאמי חוות דעת, שיעבדו מולם, והם יבדקו את זה, יבחנו את זה, יבואו אלינו, אני לא מחפש שהיזם יבוא אלי.

עמנואל זלטס:

לעירייה, יש להם,

אמנון ארבל:

לעירייה, ברור שלעירייה, אז איפה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, 57,

עמנואל זלטס:

עבודה חברתית פה,

יוחנן וייצמן:

יש להם, מה?

עמנואל זלטס:

אין פה, חוות דעת חברתית מול אגף, אמרו (לא ברור) וועדה מחוזית.

תוכנית 1151901

אמנון ארבל:

57 בסדר היום, תוכנית 1151901, זה גם כן תוכנית פינני בינוי שגם מבקשים להצטרף, זה יצחק שדה
5 ו- 7 בגוננים, אני אציג לכם את זה רגע שנייה בקצרה,

יוחנן וייצמן:

לכם יש מה להגיד על זה?

עומר:

כן, אני אגיד שהם, זאת תוכנית שכן עבדה, כן עברה אותנו, כן הגישה דו"ח חברתי, כן, בדקנו, אני
רוצה להגיד שתי דברים, אחד, ב- 2020 הם התחילו את החתימות, זאת אומרת שהם עד עכשיו לא
בתנאי סף, אז צריך לשים לב לזה, ושוב, צריך,

אמנון ארבל:

כמה חתימות יש?

עומר:

לא יודע.

אריאל גולן:

הם רוצים שנצטרף?

עומר:

אנחנו לא בודקים חתימות, אנחנו כן,

אריאל גולן:

איפה זה?

אמנון ארבל:

כן, זה תוכנית,

צחי ברים:

הדבר הנוסף, שבעצם דו"ח חברתי של השתיים, ומיפוי קשישים, אבל זה הם היו צריכים להגיש פחות לפני שהם ידונו להפקדה.

אמנון ארבל:

מה (לא ברור) שם את סעיף 3 ו-4, או את סעיף 5 אמרנו היום, מה אתם מעדיפים?

אדיר שוורץ:

זכויות דיירים.

אמנון ארבל:

מה אתם מעדיפים? את סעיף 3 ו-4, כמו שהחלטנו בוועדה קודמת, או סעיף 5 כמו שהחלטנו בוועדה היום? וייצמן. זה אחד מעבודות הקודמות, וזה החלטנו היום.

יוחנן וייצמן:

עוד דקה, אני אחזור אליך,

אמנון ארבל:

אז זה 5.

יוחנן וייצמן:

מה שהחלטנו מהבוקר,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אמנון ארבל:

זה 5.

יוחנן וייצמן:

ואם ככל שהם מסכימים,

עמנואל זלטס:

השינויים משמעותיים, מעבר למה שכתוב פה. האם קוד ההחלטה הוא לאשר להצטרף, או לא לאשר להצטרף.

אמנון ארבל:

לא, פה זה (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אני יודע שזה שתי,

יוחנן וייצמן:

אני מוכן לתת לאמי את העט ביד, בתנאי שהוא ראה 60%, זה הכול. זה לא.

עומר:

אמי, אני חושב שסעיף 3 הרבה יותר טוב, כי 4 זה אומר שמספיק תצהיר עו"ד,

יוחנן וייצמן:

תצהיר עו"ד זה מבחינת דבר נורמאלי.

עמנואל זלטס:

יפה,

אמנון ארבל:

יש,

עומר:

בסדר, אבל 3 זה אומר שהוועדה המחוזית צריכה לבדוק את זה, נסח טאבו,

אמנון ארבל:

מה יותר טוב?

יוחנן וייצמן:

הוועדה מחוזית לא תבדוק,

אמנון ארבל:

מה יותר טוב?

עומר:

אני חושב ש – 3, כי 4 מספיק תצהיר עו"ד, ואז,

אדיר שוורץ:

3 ו – 4 באים ביחד.

אמנון ארבל:

כן, זה 3 או 4,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר,

אמנון ארבל:

אפשר להשאיר את שלושתם גם,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל 3 ו – 4, בוודאי באים ביחד, כן,

אדיר שוורץ:

זה 3 ו – 4 או 5, מה אתה מעדיף?

אמנון ארבל:

אפשר גם וגם. אפשר גם וגם.

יוחנן וייצמן:

תנאי להפקדה,

אריאל גולן:

מבולבל מכל הסעיפים האלה.

עומר:

5.

אליעזר ראוכברגר:

תשאיר את הכול, מה אכפת לך? אפשר להשאיר אתה כול, אין שום בעיה.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. 58 עשינו, מה נשאר לנו אז?

אליעזר ראוכברגר:

כן, נשאר לנו 46, 46 ו- 47.

אריאל גולן:

עשינו 46.

יוחנן וייצמן:

לא, 46 לא עשינו, לא קיבלנו החלטה.

אריאל גולן:

6 עשינו.

אליעזר ראוכברגר:

כן עשו או לא עשו.

דובר לא מזוהה:

הפסיקו באמצע.

מיכל כהן:

התחלנו, התחלנו.

אדיר שורץ:

לא סיימנו, לא סיימנו.

אליעזר ראוכברגר:

לא סיימו, הוא אומר שכן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא סיימו, לא סיימו.

אליעזר ראובברגר:
אוקי,

המשך תוכנית 1261064

אמנון ארבל:
תוכנית 46 הסברתי, תוכנית באפרסמון בשכונת גילה תוכנית שאושרה, וכללה מתחם שלם של התחדשות עירונית, כבר בדיונים בהתנגדויות היזמים טענו שהתוכנית לא כלכלית והתלבטו אם להגיש התנגדות בזמנו במחוזית, ולא עשו את זה בסוף, הם אישרו את התוכנית כמו שהיא, והם מבקשים היום באותם זכויות בנייה, לא להוסיף זכויות בנייה, להוסיף 75 יחידות דיור, שהמשמעות היא להקטין את כמות, את הגודל של יחידות הדיור,

אליעזר ראובברגר:
מכמה לכמה? ממוצע. ומה הם נותנים לנו?

אמנון ארבל:
עניתי, עניתי.

יוחנן וייצמן:
מה שאמי אומר,

אמנון ארבל:
לפי התוכנית המאושרת הממוצע הוא 105, וזה יורד לממוצע של 92 עיקרי, זה סביר, זה גודל ממוצע. הסברתי בתוכנית הקודמת אושרו בעצם 6000 מטר מבני ציבור בשני מתחמים, בשני מגרשי חומים חדשים, שמתוכם הם מחויבים לבנות כמה מאות מטרים, ההסכם כבר חתום כולל, אני חושב ששני אלה (לא ברור) ובית כנסת בונים מקווה וגם, כן, אחד נשאר בסוף הוחלט,

יוחנן וייצמן:
לשימור,

אמנון ארבל:

כן, בסוף הוחלט שאחד יישאר. לכן יש להם הסכם כבר שנותן, מעגן בעיני מבחינת צורכי ציבור גם מענה ל – 75 יחידות, כרגע אנחנו לא ביקשנו תוספות,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

כי אני אמרתי, יש שם 6000 לצורכי ציבור בתוכנית המאושרת.

עמנואל זלטס:

כמה הם בונים?

אליעזר ראוכברגר:

מוסיפים שם איזה 600 יחידות דיור, יותר אולי,

אמנון ארבל:

6000 מטר בשטחים ציבוריים? זה הרבה מעבר ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

אבל כמה אנשים (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

6000 תוספת, או 6000 מה שהם הורסים?

אדיר שוורץ:

6000 זה מה שיש,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

עמנואל זלטס:

למה? הורסים הרבה,

אליעזר ראוכברגר:

למה? יש שמה גם מקווה, גם שלוש בתי כנסת, לא יודע,

אמנון ארבל:

שלושת,

אליעזר ראוכברגר:

שלוש בתי כנסת ומקווה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) זה שטחים אבל,

עמנואל זלטס:

כן, זה הם הורסים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

הורסים שניים.

חיים כהן:

למה חזרנו? לא קיבלנו החלטה?

אמנון ארבל:

כי לא קיבלנו החלטה, נו.

אליעזר ראוכברגר:

חלק אומרים שכן, חלק אומרים שלא,

דובר לא מזוהה:

לא, לא קיבלנו.

אריאל גולן:

אני בעד לפתוח את זה שוב.

אמנון ארבל:

השטח שלהם הוא נורא קטן.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

הם נורא קטנים המבנים האלה.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, כמה?

אמנון ארבל:

100 מטר, 250 מטר, אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

כולם יחד?

חיים כהן:

מה פתאום, כל אחד.

אליעזר ראוכברגר:

נו,

אמנון ארבל:

נו.

עמנואל זלטס:

אז זה כבר 600 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

אז יש לך כבר, כבר יש לך, גם תת הקרקע דרך אגב,

חיים כהן:

יש לך גם את המקווה שם.

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

הם בונים מקווה הרבה יותר גדול עכשיו,

חיים כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בונים מקווה יותר גדול זה נכון,

אמנון ארבל:

ובתי כנסת, וגני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אומר עוד פעם, אתה צריך פשוט לבדוק את השאלה, בוא, 75 יחידות דיור, זה לא נקרא תוספת מינורית.

דובר לא מזוהה:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, אז אם, מה?

אדיר שוורץ:

בשטח הבנוי,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, אבל זה עדיין עוד יחידות דיור,

אמנון ארבל:

כמו הקלה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הרחבה,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

את ההרחבה גרה אותה משפחה, רק עכשיו קצת, עוד שירותים עוד יחידת הורים עוד זה,

אדיר שוורץ:

נכון, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

75 יחידות דיור זה עוד 75 משפחות.

אדיר שוורץ:

זה לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם יש שם מספיק, או לא, זה השאלה, אני רוצה מענה על זה,

אמנון ארבל:

אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי אתה מאה אחוז אין בהם בעיה, זרקתי.

אמנון ארבל:

אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי שאתה מסופק, אפשר גם ללכת לאדון עופר אהרון, להגיד לו - אדוני, תשיב לנו, אפשר לבוא ליזם, וגם להגיד לו, תשמע, תעשה לנו את התחשיב, מה?

אריאל גולן:

זה ביקשתי גם כן, שתביא חוות דעת,

אדיר שוורץ:

אז בוא נשמע רגע אמי מסודר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אמרתי, אמרתי גם מקודם התוכנית המאושרת מקצה 6000 מטר לצורכי ציבור בשני בניינים, 6000 מטר והוא בערך 500 שמאושרות,

חיים כהן:

כמה יחידות?

אמנון ארבל:

זה מעל ומעבר,

אליעזר ראוכברגר:

6000 בנוי?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הפרשה מבונה?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת כולל קרקע,

אמנון ארבל:

לא, אין הפרשה מבונה, יש שמה רק,

אליעזר ראוכברגר:

שאומר שיש לה אפשרות.

יוחנן וייצמן:

מצב נכנס אבל גם שטח שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

יש, יש הפרשה מבונה,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שיש.

אריאל גולן:

מה? בתי כנסת?

אמנון ארבל:

זה לא (לא ברור), כי הם חייבים לבנות את זה, חברים.

עמנואל זלטס:

מי יבנה את זה?

אמנון ארבל:

הם.

יוחנן וייצמן:

זה חלק, זה השלביות ביצוע,

עמנואל זלטס:

היזם כן בונה.

אמנון ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

הוא יבנה בבניין,

אמנון ארבל:

זה מגרש חוס.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה מעניין אותי, אבל המגרש הוא גם שלהם.

אמנון ארבל:

לא רואה את כל ה – 6000 מטר.

עמנואל זלטס:

כמה הוא בונה?

אמנון ארבל:

לא, זה מגרש שהוא לא שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

בטח שהוא שלם, מגרש החוס.

אמנון ארבל:

מגרש החוס.

אליעזר ראוכברגר:

מועבר אלינו, כי לקחנו אותו, אבל זה בתחום, בתחום הקו הכחול שלהם.

אמנון ארבל:

בסדר, עכשיו הוא בעיני זה שטח בנוי בתוכנית המגורים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז בסדר, אני אבהיר את עצמי,

אמנון ארבל:

זה מגרש חוס, שהם מחויבים לבנות.

אליעזר ראוכברגר:

התכוונתי שהם, בונים,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לנו בתוך הקו הכחול שלהם, בסדר, זה מה שהתכוונתי.

אמנון ארבל:

זה נכון,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה לי אם זה,

חיים כהן:

מה שהוא בונה,

אליעזר ראוכברגר:

קומת הקרקע במגדל, או ב - ,

חיים כהן:

מחזירים,

אליעזר ראוכברגר:

במגרש נפרד ליד, זה הכוונה.

חיים כהן:

הם מחזירים את מה שהם עשו.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא נקרא מבחינתי כלום,

יוחנן וייצמן:

לאפס.

אליעזר ראוכברגר:

זה פינוי בינוי, זה אפס.

אמנון ארבל:

ברור שהם לא,

אליעזר ראוכברגר:

כמו לפנינו בינוי לדירה הם צריכים להחזיר את הדירה, הם צריכים גם להחזיר בית כנסת. והם הורסים מקווה, הם צריכים להחזיר מקווה.

יוחנן וייצמן:

יותר מזה, כשבאה העירייה ונותנת ליזם מגרש,

אליעזר ראוכברגר:

הם הורסים, הם הורסים שצ"פ, גן משחקים של ילדים, הם צריכים להחזיר גן משחקים של ילדים, זה לא נקרא אצלי שהם נתנו משהו. סליחה,

חיים כהן:

שאלו את אמי, אתה שומע?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חיים כהן:

כרגע שאלו את אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, בבקשה.

חיים כהן:

לא, מה שמקודם שאלו את אמי,

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

שלא יהיה מצב שהורסים לפני שבונים, כי יש שמה את המקווה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה השלביות, אנחנו סידרנו את זה טיפלנו בזה בעבר,

חיים כהן:

הוא אמר שזה סודר,

אליעזר ראובברגר:

בוא, זה תוכנית שאנחנו טחנו אותה עד דק,

חיים כהן:

בסדר,

אליעזר ראובברגר:

עד דק טחנו אותה. אם אתה רוצה, אני יכול אפילו להביא לך את התאריך המדויק, מתי דנו בה פעם ראשונה,

חיים כהן:

לא, אמרתי שאמי חידד את זה, אמי חידד את זה,

אליעזר ראובברגר:

זה היה בישיבה השנייה, הישיבה השנייה שאני ניהלתי כיושב ראש וועדה בקדנציה הקודמת.

חיים כהן:

טוב.

אליעזר ראובברגר:

זאת אומרת אנחנו מ - , ינואר 2019, או פברואר, אני כבר לא זוכר בדיוק, אתה מבין? אז תבין כמה זמן זה כבר נטחן. עכשיו אין ספק שצריך לתת להם כבר GO, בוא, יש גבול עד שהם עוד יוציאו היתרים, ועד שזה, יש גבול כמה אתה יכול לעשות, עד שייבנו, אנשים פה התחילו את התוכנית, מרגע התחלה ועד הסוף, זה יכול להגיע ל - 10 ו - 12 שנה, זה די והותר חנוק, בשביל תוכנית, ברור. אני רק אומר דבר אחד, אני לא רוצה שהתושבים, והדיירים יבוא אליהם חברה, הוספתם פה,

אריאל גולן:

אז מה אתה מציע? להוריד את זה לעופר אהרון לבדיקה?

אליעזר ראובברגר:

אני לא יודע, אני רוצה לשמוע את אמי, אני הצעתי, הצבתי את הדילמה.

חיים כהן:

אתה צודק.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אני רוצה לשמוע פתרון, אם אמי בא אומר לי, אדוני, תשמע, מאה אחוז אני איש מקצוע סמוך עלי, הכול פה בסדר, ויש מענים, אני זורם איתו, אם הוא אומר, אין לי וודאות בדבר, אז בוא נלך למי שיכול לתת מענה.

אמנון ארבל:

אני אומר שוב, התוכנית שאושרה כוללת 500 יחידות דיור לפינוי בינוי, זה תוכנית של פינוי בינוי שנותנת 6000 מטר שטח חום, זה שני מגרשים חומים, לצורכי ציבור, היא מעבר למה שנדרש ל – 500 יחידות דיור, ומעבר לזה, הפרשות הבנייה, הייתה שם שאלה גם בדיון הקודם, האם לקצות שטחים מבונים, כמו שבדרך כלל עושים בתוך הבניינים, והייתה החלטה שלו, כי הוא יבנה את השטחים החומים בתוך המגרשי המגורים, לקח שנתיים עד שהוא חתם על הסכם, ההסכם היה מעל, קרן ג'רסי,

אליעזר ראוכברגר:

חגי, חגי רגב,

אמנון ארבל:

יצחק הנאו, והם הוציאו ממנו הרבה מעבר לכאורה מה שהיה צריך לתת, ואני שקט עם זה כן.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא הרג אותו הוא רצח אותו.

אמנון ארבל:

אז אני שקט עם זה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

חגי רגב, כן, הוא קרע אותו הוא קרע אותו, באמת הוא קרע אותו.

אמנון ארבל:

ולכן אני חושב שזה נותן מענה גם לתוספת.

אליעזר ראוכברגר:

כי כל מה שהיה, בלי התוספת של ה – 75.

חיים כהן:

אבל הוא אומר לך, במאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

אם מאה אחוז, אני, אני סומך עליו, בוא.

אדיר שוורץ:

יש גם יתרון לעוד דירות, כי זה מייצר דירות יותר קטנות, ויותר זולות,

עמנואל זלטס:

לא, בתוך השטח.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, אבל עדיין בסוף, זה לא משנה הרבה מבחינת הפרשות,

עמנואל זלטס:

כמה הוא בונה?

אליעזר ראוכברגר:

הדירות תוספת 75 משפחות. זהו. השאלה אם זה נותן מענה או לא נותן מענה.

עמנואל זלטס:

בוא נראה.

אדיר שוורץ:

הוא אמר שכן, אז בוא נתקדם,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני, אני אמרתי אם הוא וודאי, אני אין לי בעיה, אני סומך עליו. לא רק בזה, בעוד המון דברים.

אדיר שוורץ:

הוא שואל אם התושבים ידעו,

אליעזר ראוכברגר:

מה התושבים?

עומר:

שהיזם יתחיל עם התושבים, הם לא יבואו בהמשך?

עמנואל זלטס:

אגב, אגב,

אמנון ארבל:

מה זה נקרא, זה הולך להפקדה.

אמנון ארבל:

התוכנית הולכת להפקדה.

עמנואל זלטס:

אגב, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

יש התנגדויות,

עמנואל זלטס:

אמי, למה בשלכיות,

אמנון ארבל:

דייר שמסכים שיבנו פרויקט פינוי בינוי אכפת לו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני דרך אגב, אחד הדברים,

עומר:

כבר אושר, אושר 500, הם מכירים 500 נכון, מכירים את היחידות דיור, ה – 75 זה משנה,

אליעזר ראוכברגר:

עומר, אחד הדברים שאני כבר אומר,

עומר:

ה – 75 יחידות דיור ישנה את התכנון בצורה כזאת.

אמנון ארבל:

זה אותם זכויות בנייה, זה לא משנה, את התכנון.

אליעזר ראוכברגר:

אחרת זה לא היה,

אדיר שוורץ:

זה לא משנה את הדירות של הדיירים כי הם הרי חתומים.

אמנון ארבל:

כן, ברור.

אליעזר ראוכברגר:

תשמע, אחד הסיבות, אחד הדברים שאני כבר אומר לך, זה שבהתנגדויות יבואו אלינו התושבים, ויגידו רגע, רגע, הוספתם 75 יחידות דיור,

אמנון ארבל:

יכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

בלי כלום, בלי לתת משהו לציבור, עוד גן ילדים, עוד מעון יום, עוד בית כנסת, עוד ספריה, משהו, אתה יודע, אין לי ספק שזה יהיה, אני לא רוצה להישאר בלי, בלי מענה, אני רוצה שיהיה לי מענה. אני אגיד להם חבר'ה, לכולם, אמר לי שהכול בסדר, הוא וודאי שזה מאה אחוז,

אדיר שוורץ:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אני אין לי בעיה, אני סומך עליו, אבל שלא יגיד לי אחר כך תשמע, ככה חשבתי. אני לא רוצה את זה, אני לא רוצה להסתבך עם התושבים שמה, הרבה פעמים אנחנו מוסיפים 2, 3, 4, 6, יחידות דיור, זה מינורי, 75 יחידות דיור זה לא מינורי.

עומר:

בגלל זה אני אומר, כן שיצא עדכון.

אמנון ארבל:

אפשר להתקדם?

עומר:

לעדכן את התושבים,

אמנון ארבל:

יללה 47 אחרון בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

כן, לגבי המרפסות,

אמנון ארבל:

איפה?

מיכל כהן:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

פה בפרויקט, מרפסות סוכה,

עמנואל זלטס:

אני רואה, אני רואה בסעיף של המרפסות בתקנון שאושר,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

ככל הניתן אחת מעל השנייה.

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל,

אמנון ארבל:

אוקי,

עמנואל זלטס:

כאילו,

אריאל גולן:

הוא רוצה כן מרפסות סוכה,

עמנואל זלטס:

כאילו מה? עכשיו נותנים לו עוד 75, עוד אחת מעל השנייה?

אמנון ארבל:

זה אין מניעה לעשות מרפסות זיז אבל,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

מרפסות זיז?

עמנואל זלטס:

לא, כתוב שמרפסות זיז יהיו, יהיו ככל הניתן אחת מעל השנייה,

אמנון ארבל:

ככל הניתן.

עמנואל זלטס:

לא, שלא יהיה אחת מעל השנייה, ככל הניתן לא אחת מעל השנייה, מה זה?

אמנון ארבל:

בסדר, זה לא מונע מרפסת סוכה.

עמנואל זלטס:

מה זה? זה כן מונע,

אמנון ארבל:

זה לא מונע.

עמנואל זלטס:

כי אם כתוב, ככל הניתן אחת מעל השנייה, אז זה בעצם להגיד לך, לא,

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה לרשום?

אדיר שוורץ:

הגדרת אחוז של מרפסות סוכה?

עמנואל זלטס:

לא, פה לא, הפוך.

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה לרשום?

עמנואל זלטס:

אני אומר לך שפה לא.

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה לרשום?

עמנואל זלטס:

פה, שצריך להסדיר, אגב כמה בניינים מהגובה יש פה בכל הפרויקט?

אמנון ארבל:

יש שמה שני בניינים של, בערך 30 קומות, אחד של 20, ושתיים של 12, או 10 או 12,

עמנואל זלטס:

נו, ב – 10, 12 בוודאי אפשר לתת לכולם.

אמנון ארבל:

אף אחד לא מונעת את זה,

עמנואל זלטס:

כן, מונעת, אני אומר לך,

אמנון ארבל:

למה? אז לא ניתן.

עמנואל זלטס:

נו באמת. אמי,

אמנון ארבל:

אז תגידו מה אתם רוצים לכתוב, נו מרפסת סוכה,

אלדד רבינוביץ:

תחייב, לא תמנע.

אמנון ארבל:

אני בעד לבטל את חג סוכות.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה?

אמנון ארבל:

בעד לבטל את חג סוכות.

אליעזר ראוכברגר:

לבטל?

אמנון ארבל:

זה הורס את העיר הזאתי.

עמנואל זלטס:

תכתוב בתקנון,

אליעזר ראוכברגר:

זה חג כל כך יפה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) אבל.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) ושמחת בחגך, והיית בסוכות, לא, שמחות בית השואבה, בוא, החג הכי שמח, החג הכי יפה יוצאים חוצה.

אמנון ארבל:

חבר'ה, אני גם כשהייתי ילד, גרתי בבנין,

אליעזר ראוכברגר:

אוכלים, אוכלים בחוץ.

אמנון ארבל:

תקשיב,

אדיר שוורץ:

מתכוון שהוא רוצה שבית המקדש ייבנה,

אליעזר ראוכברגר:

זה משפחתי יפה.

אדיר שוורץ:

ואז הוא מוצא פתרון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, (לא ברור) כולנו בעד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שכולם יעלו למקדש.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו אומרים את זה כל יום, אני מאמין באמונה שלמה, זה ברור.

אדיר שוורץ:

אז אמי איתך.

אמנון ארבל:

אתם אומרים.

אליעזר ראוכברגר:

אמי מצוין,

אדיר שוורץ:

ופה לא צריך את המרפסות,

אמנון ארבל:

אני כשהייתי ילד,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי בונים את בית המקדש.

אמנון ארבל:

היינו בונים בבניין סוכה בחצר המשותפת, וכולם היו יורדים למטה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה שאני אספר לך,

אמנון ארבל:

היה נחמד, ולא היה את הטירוף המטורף של מרפסות סוכה בכל העיר.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, אתה יודע, אתה יודע עם מה היינו משחקים כדורגל כשהייתי ילד?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

עם סמרטוטים, לא עם כדורים.

אמנון ארבל:

אני משחק עם כדור,

אליעזר ראוכברגר:

אצלכם,

יוחנן וייצמן:

לא יצאת ככה, כן.

אדיר שוורץ:

אתה יודע מה זה 75 יחידות דיור ביחד יורדות לבניין?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

את הצעצוע הזה?

אמנון ארבל:

10 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, כשהיית ילד היה לך את הצעצוע הזה?

חיים כהן:

מה זה צעצוע? כשהיית ילד היית יוצא לשחק בחוץ, והיום אתה,

דובר לא מזוהה:

היית מחליט על מרפסות סוכה,

חיים כהן:

אז לכן יש מרפסת שיצאו לפחות למרפסת.

אמנון ארבל:

שיצאו למטה למרפסת, יכירו את השכנים, אף אחד לא מכיר את השנים.

אדיר שוורץ:

הוא לא נגד מרפסות.

יוחנן וייצמן:

אז תפסיק לבנות מגדלים,

דובר לא מזוהה:

אמי, כשהיית ילד היית מחליט אם בונים מרפסות או לא?

אמנון ארבל:

לא,

דובר לא מזוהה:

אז יופי.

אמנון ארבל:

אבל לא היה את הטירוף הזה.

מיכל כהן:

מרפסות סוכה.

אמנון ארבל:

סוגרים את הכול, כי שילדים,

דובר לא מזוהה:

מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

סוכות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, למה? לאפשר סוכה מראש.

דובר לא מזוהה:

אמי, אז אתה בעד לצמצם את המשפחות עם ילדים.

אמנון ארבל:

אין לי מצב רוח, היא מקבלת מרפסות, מה זה זה?

חיים כהן:

כדי לבטל את חג סוכות צריך שייבנה בית המקדש, ויגיע,

אמנון ארבל:

ואז אפשר לבטל?

חיים כהן:

לא יהיה, לא יהיה,

אליעזר ראובברגר:

לא יהיה,

אמנון ארבל:

איך לא יהיה?

אליעזר ראובברגר:

שהתורה תשתנה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

יהיה מגדל,

מיכל כהן:

יכול להיות.

אליעזר ראובברגר:

להיפך, מצוות של היום, אתה לא יכול לקיים, (לא ברור).

אדיר שוורץ:

הבית מקדש זה בסמכות מחוזית, וזה לא המקום.

עמנואל זלטס:

זה מגיע מלמעלה,

דובר לא מזוהה:

זה בסמכות לא על כולכם.

עמנואל זלטס:

מגיע מוכן ככה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

למי שיישאר (לא ברור), יהיו במקדש.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי, נו,

עמנואל זלטס:

אמי, תכתוב, תכתוב,

אמנון ארבל:

מה? מה? הבניינים,

אליעזר ראוכברגר:

יש,

(מדברים ביחד)

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה קראו לזה ז' באדר, כי אז היה (לא ברור).

צחי ברים:

אבל אז היו סוסים ועגלות.

אליעזר ראוכברגר:

עד לקומות ככל הניתן.

צחי ברים:

איך הם ישתחוו?

אליעזר ראוכברגר:

כן, עד הקומות ככל הניתן. בסדר, לאפשר.

יוחנן וייצמן:

לקבוע את הבניינים,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, לאפשר, בסדר. מקובל עלי.

אמנון ארבל:

47,

צחי ברים:

רגע, היושב ראש אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, חברים, עד שיש פה חבר וועדה שמרים יד ומבקשים רשות דיבור, גם לא תתנו לו? כן, צחי.

צחי ברים:

היה פה את הדיון על ה – 37 שזה לקח הרבה זמן, אני הכנתי את עצמי איזה חשבון, אבל אני פספסתי להעלות את זה שמה, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

לחזור לשם? אז שנייה, בוא נעשה את 47, ואז נחזור, בסדר.

תוכנית 1222421

אמנון ארבל:

47, תוכנית 1222421,

עמנואל זלטס:

אמי, אמי, קווי הבניין יהיו בהתאם לזה? אני שואל אם,

אמנון ארבל:

אחר כך,

עמנואל זלטס:

אני שואל אם הסעיף הזה,

אמנון ארבל:

נו,

עמנואל זלטס:

קווי הבניין יהיו בהתאם?

יוחנן וייצמן:

ייקבע, לתת קו בניין למרפסות,

עמנואל זלטס:

יותאם קו בניין בהתאם,

אמנון ארבל:

אני לא יודע אם אפשר.

עמנואל זלטס:

בטח שאפשר, זה סמכות מקומית, מה?

אמנון ארבל:

אני לא יודע אם יש מקום אבל.

עמנואל זלטס:

מקום, בוודאי שיש. אמרת, בתוכנית החדשה מגיע יזם,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

פותחים הכול מחדש.

אמנון ארבל:

השאלה אם זה הגיוני.

עמנואל זלטס:

מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

בוא נראה,

אמנון ארבל:

השאלה אם זה הגיוני.

עמנואל זלטס:

אז זה שאלה,

אמנון ארבל:

אני אמרתי לא יודע, אתה אומר כן,

עמנואל זלטס:

אז תכתוב, תכתבו שהגיוני.

אמנון ארבל:

לכתוב שזה הגיוני, זה לא הופך את זה להגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

בוא ויתרנו לו את ההפרשה,

עמנואל זלטס:

תכתוב.

אמנון ארבל:

עמנואל כותב,

אליעזר ראוכברגר:

ויתרנו לו על ההפרשה, מה? רגע,

אמנון ארבל:

הוא אומר שזה הגיוני, בסדר? ככה?

עמנואל זלטס:

עם סטייה ניכרת,

אמנון ארבל:

עם סטייה ניכרת.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

זה ההיגיון או לעמנואל?

עמנואל זלטס:

תכתוב יש להציע קו חדש בהתאם לזה, לאפשר.

אריאל גולן:

בלי סטייה.

יוחנן וייצמן:

לתת קו בניין חדש,

אליעזר ראובברגר:

יללה, יללה חברים, בואו, יש לנו עוד,

יוחנן וייצמן:

תוכנית כזאת,

אליעזר ראובברגר:

עוד תוכנית, עוד תוכנית וחצי נו.

יוחנן וייצמן:

מ"ק – ית.

אליעזר ראובברגר:

עוד תוכנית וחצי 47 ונחזור למשהו של צחי.

המשך תוכנית 1222421

אמנון ארבל:

כן, 47 בסדר היום, 1222421, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית דיון להפקדה, רחוב יוסף דואנוס 6 מרכז העיר, המלצנו להפקיד, זה תוכנית שמציעה תוספת קומות ושינוי מבניין במרכז העיר, שגם מבקש, נמצא בהיתר בנייה סליחה, הצגנו מקודם את הבניין, יש פה איזה מחלוקת עם אדון וייצמן בוועדת שימור, זה הבניין, בניין יפה עם חזית לשימור מעוגל,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, בוא נראה אותו שנייה,

אמנון ארבל:

העיגול הזה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה?

אמנון ארבל:

בדואנס מרכז העיר,

אדיר שוורץ:

דונואס,

אמנון ארבל:

דונואס סליחה, זה רחוב יפו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

חבצלת פה לא רחוק היה, זה הבניין יש תוכנית מאושרת,

אליעזר ראוכברגר:

פה ליד העירייה?

דובר לא מזוהה:

יש לה תוכנית מאושרת,

אמנון ארבל:

להעלות מ – 8 ל – 10,

דובר לא מזוהה:

מתי אישרת? אמי.

אדיר שוורץ:

פעם היה שם מעבר לצעצוע.

דובר לא מזוהה:

אז מה השתנה?

יוחנן וייצמן:

תחנות צעצועים?

דובר לא מזוהה:

לא, אני שואל שאלה,

אדיר שוורץ:

פעם זה היה חנות צעצוע, זה נהיה הבר הצעצוע, שאתה בוודאי מכיר, זה היה,

יוחנן וייצמן:

לצערי.

דובר לא מזוהה:

אמי, אבל אתה אישרת את זה ככה, מה שיניית בדעה שלך, שעכשיו זה לא מאשר ככה?

אדיר שוורץ:

המקום סגור.

אמנון ארבל:

בחנתי את זה שוב, בנפש חפצה את כל התוכניות.

עמנואל זלטס:

אז הוא רוצה שתבחן עוד פעם,

דובר לא מזוהה:

תבחן את זה שוב עכשיו במעמד הוועדה.

אמנון ארבל:

בחנתי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר לי חבצלת.

אדיר שוורץ:

זה סמטה קטנה.

אמנון ארבל:

מה אכפת לך אם יהיה פה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

חבצלת (לא ברור), עולים לעירייה.

דובר לא מזוהה:

מפריע לו.

אמנון ארבל:

אז מה אם מפריע לו? בוא לשיבה (לא ברור) הבא למהנדס העיר, שיהיה מהנדס העיר, מה זה מפריע לו?

עמנואל זלטס:

איפה, איפה לא לדעת.

אמנון ארבל:

יש פה בניין, עם פינה מעוגלת, של, בניין עם חזית לשימור, ואנחנו חושבים שנכון גם בניין חדש,

אליעזר ראוכברגר:

מאחורי המגרש הרוסים, בקיצור.

אמנון ארבל:

לשמור על הפינה המעוגלת, זה הכול,

עמנואל זלטס:

זה הסעיף הראשון שלו?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אדיר שוורץ:

כן, קרוב ל - ,

עמנואל זלטס:

את הסעיף הזה?

אדיר שוורץ:

למשטרה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון.

צחי בריס:

47.

אריאל גולן:

זה בנק מזרחי הבניין הגדול הזה כאילו,

אלדד רבינוביץ:

זה המלון באיוויס.

אמנון ארבל:

כן, וייצמן, נו, תסביר למה אתה רוצה פינה לא מעוגלת,

יוחנן וייצמן:

אני אומר שיש פה,

עמנואל זלטס:

יוחנן, בוא נלך סעיף אחרי זה, שאפשר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא,

עמנואל זלטס:

תשאיר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? אתה אומר שזה לא לשימור העיגול?

יוחנן וייצמן:

חלילה, אני אומר השימור, העיגול נשאר בשימור,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה?

יוחנן וייצמן:

יש תב"ע מאושרת לבנייה של (לא ברור), 16, התב"ע נתנה לו, סוג של ניגודיות, ולא להמשיך את העיגול בצורה אחרת.

אדיר שוורץ:

זה שפיץ (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

את השפיץ מעל העיגול.

אמנון ארבל:

מעוין,

יוחנן וייצמן:

כן, המעוין מעל עיגול, נכון. מחלקת השימור אמרו כעת תעשה חזרה עיגול, הוא לא מבקש שלא, הוא מבקש להיצמד ל - , לנספח הבינוי של התב"ע,

פנחס רוטנברג:

שאושר פה בוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

זה היה בוועדת שימור?

יוחנן וייצמן:

זה היה בוועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

מה, אז מה,

פנחס רוטנברג:

בוועדת שימור הוחלט להוריד את השפיץ,

יוחנן וייצמן:

הוחלט,

פנחס רוטנברג:

כאילו להשאיר את השפיץ.

אמנון ארבל:

לא להוריד את השפיץ.

עמנואל זלטס:

ליישר מרובע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אז אני בטוח שאמי תומך בהחלטה של וועדת שימור,

אדיר שוורץ:

להמשיך בקונטור קיים?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

ממש לא,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

אמנון ארבל:

כי זה לא החלטה שימורית, זה החלטה שנובעת,

חיים כהן:

בוא זה מה שאמרתי, מי נותן את ההחלטות האלה?

אמנון ארבל:

זה החלטה שנובעת, אני לא יודע מי, אדריכל אמר שככה הוא רוצה,

עמנואל זלטס:

וועדת שימור בעיריית ירושלים?

אמנון ארבל:

זה מה שהוסבר לי.

אליעזר ראוכברגר:

זה התב"ע,

עמנואל זלטס:

וועדת שימור בעיריית ירושלים? אמי.

אמנון ארבל:

אין בעיה, זה התב"ע 8 קומות, למה שיקבל?

פנחס רוטנברג:

אז הוא הגיש תב"ע חדשה.

אמנון ארבל:

אין בעיה, אפשר לבחון את זה מחדש. 5 פעמים, ועייתי,

פנחס רוטנברג:

אבל הוא לא הגיש לזה, הוא הגיש לשתי קומות חדשות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מסכים איתך,

פנחס רוטנברג:

הוא הגיש לשתי קומות חדשות,

אמנון ארבל:

והחליטו כן,

אמנון ארבל:

מי בחן?

אליעזר ראוכברגר:

וועדת שימור,

פנחס רוטנברג:

וועדת שימור.

אמנון ארבל:

אני לא מסכים איתם אבל,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

חיים כהן:

למה? כי הוא אומר זה תכנוני זה לא שימור,

אמנון ארבל:

לא, זה לא מה שאמרתי. מה פתאום,

חיים כהן:

אז מה?

אמנון ארבל:

ממש לא אמרתי את זה,

יוחנן וייצמן:

יש פה נושא, שהוא נושא לסימנר,

אמנון ארבל:

שימור, אני רק אומר שהסיבה, אני אמרתי את זה כבר, גם שישמע אליעזר, אמרתי גם בקול, אין שום וועדה, היא כן הייתה פה, סליחה, אין שום בעיה שחברי וועדה יקבלו החלטה אחרת מהדרג המקצועי, בסדר גמור. רק צריך לנמק, כשהנימוק, כי ככה האדריכל רוצה, זה לא נימוק תכנוני. אם למשל נימוק תכנוני, שימורי, שמסביר למה זה נכון, סבבה, תשכנע אותי. אבל להגיד - זה מה שהאדריכל רוצה, זה חשוב לו, זה לא נימוק תכנוני.

אדיר שוורץ:

עכשיו הוא הביא לך נימוק שימורי,

אמנון ארבל:

שמה?

אריאל גולן:

של זה,

אדיר שוורץ:

שוועדת שימור (לא ברור). למה וועדת שימור דנה, אם לא על שימור?

פנחס רוטנברג:

הבניין כבר,

חיים כהן:

לא, השימור החליטה להוריד.

אמנון ארבל:

מאיזה נימוק?

חיים כהן:

השימור, תסתכל בהחלטה.

אמנון ארבל:

זה בדיוק העניין, הוא אמר לך, גם,

חיים כהן:

וייצמן, האם בגוף ההחלטה של שימור,

עמנואל זלטס:

הנה יש לי פה את השימור,

אמנון ארבל:

תסתכלו רגע,

יוחנן וייצמן:

נו תעלה. תעלה את ה - ,

אמנון ארבל:

רק תסתכלו רק פה, תראו, זה הבניין לשימור זה הקיר המעוגל, כן,

אדיר שוורץ:

נכון.

אמנון ארבל:

כל השפיץ זה השפיץ שרואים פה בלבן הקטנצ'יק הזה,

אדיר שוורץ:

כן,

אמנון ארבל:

זה לא נותן לו איזה זכויות בנייה גדולות, זה לא (לא ברור) מהותי, זה סתם קטן, לא לשמור את זה, זה הכול.

אדיר שוורץ:

נו, אז למה שלא הכול יהיה מעוגל מלמעלה עד למטה.

אמנון ארבל:

זה מה שאני רוצה,

אדיר שוורץ:

תודה.

אמנון ארבל:

זה מה שביקשתי.

אדיר שוורץ:

כן, למה שזה לא יהיה מעוגל מלמעלה עד למטה?

יוחנן וייצמן:

אז אני אסביר, דרך אגב, בוא, אז בוא נסביר, בשימור יש תמיד בתוספת מעל השימור, יש מחלוקת גדול בעולם, זה לא ישראל המציאה את זה, האם אנחנו (לא ברור) ניגוד או המשכיות.

אדיר שוורץ:

נכון,

יוחנן וייצמן:

זה כבר לא, לפני 4 שנים, או 3 שנים, בא הוא הציג משהו, מצא חן בעיני כולם, אדריכל שזה לא מצא חן בעיניו, זה פותרים לו, למה?

אמנון ארבל:

אתה לא, אתה שוב לא עונה למה זה נכון,

אדיר שוורץ:

עמדתי שהשימור שהוא ימשיך את הקונטור.

עמנואל זלטס:

חוות דעת שימור, שישביר מה הבעיה.

אדיר שוורץ:

במרחב הזה זה מרחב צר,

עמנואל זלטס:

יוחנן, הבאתי לו את המסמך וחתימת ידך,

יוחנן וייצמן:

שמה?

עמנואל זלטס:

שאפשר בלי העיגול, בוא תנמק את מה שכתוב פה.

אמנון ארבל:

לא כתוב כלום.

עמנואל זלטס:

לא, הם הורידו את זה,

אמנון ארבל:

מי עוד?

פנחס רוטנברג:

וועדת שימור,

עמנואל זלטס:

הם הורידו את זה,

פנחס רוטנברג:

היה בהמלצות.

עמנואל זלטס:

הורידו, המלצה שלהם, כמו שמבוקש. לכן אמרתי שהם יכולים להסביר.

אמנון ארבל:

אז הוא לא קיבל את ההחלטה של מחלקת השימור,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

ולא נימק למה.

עמנואל זלטס:

אז הוא,

אמנון ארבל:

אני שואל אותו פה תנמק למה, הוא לא רוצה לנמק גם פה.

יוחנן וייצמן:

אני אנמק, אני חושב ש - , אני חושב שהרבה יותר יפה, ולתת כבוד לבניין לשימור, זה המשולש הזה.

אמנון ארבל:

למה? אלוהים אדירים, יש בניין לשימור של עיריית ירושלים, רגע,

אריאל גולן:

הוא חושב כמוך,

אמנון ארבל:

זה לא שאלה של זכויות,

אריאל גולן:

עניין אסתטי צריך,

אמנון ארבל:

זה לא שאלה של היקפים, זה שאלה של כיבוד הקיים, זה הכול. זה לא,

אריאל גולן:

לא, זה שאלה של אסתטיקה,

אמנון ארבל:

הוא לא מפסיד מטרים על זה,

אדיר שוורץ:

אבל שאלה של אסתטיקה,

אריאל גולן:

זה רק אסתטיקה,

אמנון ארבל:

זה לא עניין של אסתטיקה, זה עניין של שימור,

אליעזר ראוכברגר:

664 תב"ע של 64242,

אדיר שוורץ:

אבל אומר לך וייצמן שזה שימור, וזה שימור,

אליעזר ראוכברגר:

למה אישרו את זה,

אמנון ארבל:

נכון, אבל אישרו רק 8.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) ההחלטה לעשות עגול למעלה היא אנטי – שימורית, זה פשוט בדיחה.

אמנון ארבל:

אז זה זכותנו להגיד, שזה לא מתאים פשוט.

פנחס רוטנברג:

דנים פה על אסתטיקה, זה לא על שימור, פה ופה.

יוחנן וייצמן:

והנושא הוא טעם.

פנחס רוטנברג:

אמי, אני שואל אותך שאלה, אם הבניין היה בנוי, והוא מגיע,

אליעזר ראוכברגר:

מה השאלה אם תהיה בנוי.

אמנון ארבל:

אני רוצה תסבירו לי אתם, למה זה כזה חשוב לכם להילחם על הפינה הזאתי? כן, למה?

פנחס רוטנברג:

שימור זה אסתטיקה.

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) החלטה וועדת שימור,

אמנון ארבל:

אבל לא כתוב כלום בוועדת שימור על זה, נו מה? וייצמן, די.

פנחס רוטנברג:

כי אנחנו הורדנו את זה, זה היה כתוב בהמלצה.

אמנון ארבל:

שאתה לא מקבל המלצה של דרג מקצועי, אתה צריך להסביר למה,

פנחס רוטנברג:

אז היה על זה דיון,

אמנון ארבל:

מה? תסביר למה, למה,

פנחס רוטנברג:

אחד הדברים שהיה שדני ליבמן אמר,

אמנון ארבל:

לא מה שדני אמר,

פנחס רוטנברג:

שאחרי שבן אדם קיבל היתר, אתה לא יכול רק לבקש ממנו, הוא אמר אתה יכול לבקש ממנו, אתה לא יכול להכריח אותו.

אמנון ארבל:

אני אשאל ואת התשובה,

פנחס רוטנברג:

היועץ המשפטי של הוועדה,

אמנון ארבל:

אמרת כי האדריכל רוצה, עכשיו כי דני ליבמן אמר לי,

פנחס רוטנברג:

אני אומר לך,

יוחנן וייצמן:

דני ליבמן אמר את זה בוועדה,

פנחס רוטנברג:

מה שהיה, שהוא אמר את זה בוועדה זה בתמלול.

אמנון ארבל:

הוא יועץ שימור דני ליבמן?

פנחס רוטנברג:

הוא יועץ משפטי.

יוחנן וייצמן:

הוא רק עו"ד,

אמנון ארבל:

אתה מסכים שמשפטית אי-אפשר לשנות?

אריאל גולן:

לא, הוא לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

משפטית אפשר לשנות.

אמנון ארבל:

אז על מה אתה מסתמך?

יוחנן וייצמן:

אני מסתמך,

אמנון ארבל:

דני ליבמן אמר.

פנחס רוטנברג:

אבל רק, למה אתה חוזר בד' מההחלטה שלפני 5 שנים?

אליעזר ראוכברגר:

למה? משפטית אפשר,

פנחס רוטנברג:

זה תב"ע שאתה אישרת.

אמנון ארבל:

זה לא רלוונטי מה,

פנחס רוטנברג:

אני שואל אם זה,

אמנון ארבל:

אני לא וועדה,

פנחס רוטנברג:

אתה אמרת,

אמנון ארבל:

אני לא וועדה,

פנחס רוטנברג:

זה מה שאתה אומר לנו,

אמנון ארבל:

אני לא חותם על תביעות בסדר.

פנחס רוטנברג:

זה היה, זה עבר פה בוועדה?

אמנון ארבל:

נו, מה היה כתוב? היה דיון על זה פעם שעברה? בוודאי שהיה,

פנחס רוטנברג:

היה דיון על זה פעם קודמת, גם במחוזית היה על זה דיון, וועדה מחוזית החליטה לאשר.

אמנון ארבל:

צריכים לנמק למה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) יחסית,

אמנון ארבל:

תנמק, מה אתה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

דנו ואישרנו, וזה ביקשתי (לא ברור),

פנחס רוטנברג:

במחוזית,

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

כי זה כבר אושר.

פנחס רוטנברג:

כי זה כבר אושר,

יוחנן וייצמן:

ההיתר הזה.

אמנון ארבל:

אתה לא מנמק, אני מצטער.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שזה יותר יפה, בסדר?

אמנון ארבל:

כן?

יוחנן וייצמן:

זה נימוק?

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני חושב שזה יותר יפה, זה נימוק?

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

אז מה כן נימוק? תגיד מה,

יוחנן וייצמן:

למה אתה חושב שהשכל של מהנדס העיר, או של איזה אדריכל במחלקת שימור יותר יפה ממני, יש לו דעה יותר מוצלחת ממני בנושא אסתטיקה?

אמנון ארבל:

אבל זה לא קשור ליופי,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע,

אמנון ארבל:

כי זה לא קשור ליופי,

צחי ברים:

אפשר את ה –

אמנון ארבל:

אני לא דיברתי על יופי,

אדיר שוורץ:

אבל זה לא הטענה שאמרת, הטענה שאתה אמרת,

אמנון ארבל:

אבל פה יש להם טענה אחרת, כי הטענה לא מספיק טובה.

יוחנן וייצמן:

לא,

פנחס רוטנברג:

אנחנו מסבירים לך כמה וכמה, אתה לא רוצה,

אמנון ארבל:

אני יורה לכל הכיוונים, אתה יודע מה (לא ברור) מזה? שאין תשובה טובה.

יוחנן וייצמן:

יש לי אחלה תשובה.

אמנון ארבל:

פעם זה היה, תקשיב,

פנחס רוטנברג:

אתה לא מוכן לקבל את זה, אז אני מנסה,

אדיר שוורץ:

הוא אומר שהשימור מתמצא יותר טוב עם שפיץ, זה מה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

לא, זה לא מה שהוא אומר אבל,

אדיר שוורץ:

הוא בוודאי אמר את זה, אני מנסה לסובב אותו.

אמנון ארבל:

לא, חבר'ה, תחליטו.

אדיר שוורץ:

אגב אני חושב שהשימור יותר טוב עם עיגול, אבל לריב על זה עם וייצמן, אני לא יודע.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

תחליטו מה שאתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה,

פנחס רוטנברג:

של השפיץ.

עמנואל זלטס:

תגיד לו מה להגיד, אמי,

יוחנן וייצמן:

אני באמת לא רואה בעיה עם זה.

פנחס רוטנברג:

להשאיר שפיץ.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא חנייה, יש לנו דברים אחרים, בוא נשאיר את זה לסוף, לא,

עמנואל זלטס:

יש פה עוד דברים,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה עוד דברים, נשאיר את זה לסוף, בוא נראה, נטפל בדברים אחרים, יש שם קווי בניין יש שם,

עמנואל זלטס:

47, 47,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה עוד סעיפים, בוא,

עמנואל זלטס:

סעיף 3,

אמנון ארבל:

הוא מתחיל עם הקומות, הוא רוצה 11 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לדמיין את הבניין איך זה עם השפיץ ועם הזה,

פנחס רוטנברג:

הלאה סעיף 3, 30 ס"מ הוא מבקש.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נדמיין את זה,

אמנון ארבל:

למה עצרת?

עמנואל זלטס:

הנה,

פנחס רוטנברג:

הוא אומר שזה עניין של בטיחות.

אמנון ארבל:

אתה מאמין לכל מה שהוא אומר?

פנחס רוטנברג:

30 ס"מ?

אמנון ארבל:

אבל בתוכנית שאושרה, אי-אפשר להוציא היתר בנייה, הוא מוציא היתר בנייה היום הרי,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור),

פנחס רוטנברג:

זה עושה לו בעיה עם הזה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אתה מדבר על תוספת 30 ס"מ.

עמנואל זלטס:

אתה אומר, לא הוא אומר.

אמנון ארבל:

יש לי שאלה אליך, היתר בנייה שהוא מוציא עכשיו, הוא לא תקין, הוא לא חוקי, הוא לא עובד? הוא לא מתפקד?

פנחס רוטנברג:

כן, הוא גורם לו לבעיות, אז הוא מתקן את זה,

אמנון ארבל:

איזה בעיות הוא גורם לו?

פנחס רוטנברג:

בבקשה.

אמנון ארבל:

איזה בעיות זה גורם לו?

פנחס רוטנברג:

מה זה?

אמנון ארבל:

איזה בעיות זה גורם לו?

פנחס רוטנברג:

מערכות בטיחותיות.

אמנון ארבל:

מה זה אומר? מה זה אומר? לא, תפסיק לקרוא מה כתוב, כי אתה לא בודק, אתה לא יודע,

פנחס רוטנברג:

כי אני לא מבין, (לא ברור),

אמנון ארבל:

אתה מצטט מה שהוא אומר לך,

פנחס רוטנברג:

אני לא מבין כל דבר,

אמנון ארבל:

אז אל תגיד מה שאתה לא יודע,

פנחס רוטנברג:

אחד שמסביר לך שהוא עשה תוכנית, אומר לך שזה מפריע לו.

אמנון ארבל:

אני שואל אותך שאלה, אתה יודע שהוא מוציא היום, הוציא היתר בנייה,

פנחס רוטנברג:

אז הנה זה לכן,

אמנון ארבל:

המערכות הטכניות בהיתר בנייה לא עובדות?

פנחס רוטנברג:

יכול להיות, שאין לו בעיה עם זה בכלל.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אז איך הוא מוציא היתר, איך הוא מוציא היתר?

פנחס רוטנברג:

מה?

אמנון ארבל:

איך הוא מוציא היתר?

פנחס רוטנברג:

יכול להיות, הנה יגיע לשלב של הפיקוח, ויכול להיות שיהיה לו בעיה עם זה באמת, אז לכן עכשיו, לכן יש עכשיו.

יוחנן וייצמן:

התוכניות היחידות, זה תוכניות (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא חושב, כי הוא לא מבין בזה מה, הוא יכול לעשות. זה שאתם מאמינים לכל מילה של כל פתק ששולחים לכם, שזה קדוש תורה מסיני, בחייכם, נו חלאס. כן, מה אתם רוצים להחליט?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

להפקיד אז איז, וזהו? נגמור עניין?

פנחס רוטנברג:

הורדת לו קומה אחת כבר, זה כבר,

אדיר שוורץ:

חג סוכות (לא ברור),

פנחס רוטנברג:

צמצמת ל – 10.

אמנון ארבל:

אתה מתחיל לעצבן אותי,

עמנואל זלטס:

עכשיו הוא מתחיל?

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

כן. לא הורדתי לו שום דבר, כי אין לו שום דבר,

פנחס רוטנברג:

יש לצמצם את מספר הקומות,

אמנון ארבל:

אין לו 11 קומות ביד.

פנחס רוטנברג:

מהנדס העיר אישר 10.

אמנון ארבל:

מי זה מהנדס העיר?

פנחס רוטנברג:

מהנדס העיר אישר לו,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

פנחס רוטנברג:

בשביל שיעשה 6 יחידות דיור להשכרה לצמיתות.

אמנון ארבל:

פה?

פנחס רוטנברג:

כן, בתוכנית הזאתי יש לו 6, למה הוא (לא ברור) מ – 8 ל – 10? מהנדס העיר אישר,

אמנון ארבל:

אבל הוא רוצה 11,

פנחס רוטנברג:

אז למה הוא הגיש? אז אתה ביקשת לצמצם.

אמנון ארבל:

כי המדיניות היא 10, הוא רוצה 11 שביקשת,

פנחס רוטנברג:

היה לו אישור, היה לו אישור ל – 8, הוא ישב בפגישה עם מהנדס העיר?

אמנון ארבל:

מהנדס העיר אמר 10.

פנחס רוטנברג:

מהנדס העיר אמר בשביל 6 יחידות דיור להשכרה לצמיתות, הוא מוכן לאשר לו ל – 10 קומות.

אמנון ארבל:

נכון, ואני גם אומר,

פנחס רוטנברג:

אז הוא ניסה לבקש 11, אתה לא מסכים, אתה מצמצם לו ל – 10.

אמנון ארבל:

מרכז העיר, פה.

פנחס רוטנברג:

אוקי,

אמנון ארבל:

לא הבנתי, מהנדס העיר נתן לו 10, אז הוא הגיש 11?

פנחס רוטנברג:

מה זה?

אמנון ארבל:

אני לא מבין מה אתה אומר,

פנחס רוטנברג:

הוא ניסה לעשות דופלקס, אתה לא רוצה לתת לו את זה, לפחות משהו אחר, תיתן לו, זה הכול, מותר לו לבקש,

אמנון ארבל:

נראה לי שאתה בתחושה של שוק מחנה יהודה, ואני אתן,

פנחס רוטנברג:

אבל הוא נותן, הוא נותן 6 יחידות דיור,

אמנון ארבל:

אני מציע לך, אני מציע לך להפסיק לדבר, באמת. אתה מדבר דברים ש - , חבל מאוד שמוקלטים, וחבל מאוד שאתה כרגע אומר אותם, זה לא שוק מחנה יהודה פה.

חיים כהן:

אני מצטרף, הריני מצטרף לדברים,

אמנון ארבל:

תיקח, תיתן, הבטיח, לא הבטיח מה הדברים האלה? תגיד לי.

חיים כהן:

אתה מוקלט.

ישראל קלרמן:

מי הבטיח?

אמנון ארבל:

מה קורה לכם?

פנחס רוטנברג:

אוקי,

אדיר שוורץ:

אפשר להתקדם?

אמנון ארבל:

אם זה המצב, (לא ברור) את עצמך ותצא החוצה מהדיון, גם אני חייב להגיד לך, איזה מין דבר זה? כן, מה אתם רוצים להחליט? חבר'ה תחליטו מה שאתם רוצים, אני גמרתי לדבר, תחליטו מה שאתם רוצים.

יוחנן וייצמן:

אני בנושא המעוין, אני חושב שניתן לאשר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יש לנו מה עם (לא ברור).

עמנואל זלטס:

לא, לפי הסדר, כן, כן, לא, לא,

אמנון ארבל:

כן, קדימה.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נשאיר, אמרתי נשאיר את זה לסוף, נלך לפי הסדר.

אמנון ארבל:

הלאה, כן,

עמנואל זלטס:

אם אי-אפשר לאשר את הדבר הזה למה, כן, או לא.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת,

עמנואל זלטס:

יש פה 2 מטר, איפה הפער (לא ברור)?

אמנון ארבל:

אין פה שום פער, ואני אומר חבר'ה,

עמנואל זלטס:

במה שהוא הגיש,

אמנון ארבל:

יש לו היתר בנייה לקו הבניין מסוים, כנראה 2 מטר, כמו שאמרנו גם ב - , בחבצלת, אין סיבה בעולם שבניין של 10 קומות, יהיה בקו בניין של 2 מטר, את זה הם רוצים עוד יותר להתקרב לבניין השכן. יבוא הבניין השכן יגיד למה אתם מתקרב אלי? מה תגיד לו?

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק?

אמנון ארבל:

פחות מ – 2 מטר.

עמנואל זלטס:

פחות מ – 2 מטר. 4, סעיף 4,

אדיר שוורץ:

הוא צודק.

אמנון ארבל:

מה? מה תגיד למתנגד שיבוא, למה אתה מתקרב אלי?

אדיר שוורץ:

הוא צודק,

אמנון ארבל:

שהיתר בנייה שהוצאתי אין לו מערכות טכניות, ואני לא יכול לעשות את הבניין?

אדיר שוורץ:

חברים, אמי צודק.

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אדיר שוורץ:

אמי, צריך לשתות כוס מים, אבל הוא צודק.

עמנואל זלטס:

אז תביא לו. זה עושה לו טוב לאמי.

אמנון ארבל:

אתה רק מחמם אותי.

אליעזר ראוכברגר:

זה אלישע היה אומר, זה כשאני, איך אלישע היה אומר על זה? זה כשאני רגוע.

אמנון ארבל:

כשאני רגוע. הלאה, כן,

עמנואל זלטס:

סעיף 4 זה העיגול הזה,

אדיר שוורץ:

אמי, להביא לך כוס מים?

ישראל קלרמן:

כן.

עמנואל זלטס:

מה אתה שואל, מה אתה שואל? תביא.

ישראל קלרמן:

אם אתה לא מביא, אני מביא.

צחי ברים:

זה (לא ברור), מביאים.

אמנון ארבל:

חבר'ה, הצגות לא (לא ברור) עושה, גם אני יודע לעשות, הכול בסדר.

ישראל קלרמן:

עכשיו זה נראה טוב.

אדיר שוורץ:

יש משבר שאין כוסות, אז אתה, להיות חזק.

אמנון ארבל:

כן, עמנואל, הלאה.

עמנואל זלטס:

אני, מה אתה רוצה ממני?

אמנון ארבל:

אני לא יודע, מי רוצה לדבר? בוא,

עמנואל זלטס:

אני אמרתי סעיף 4,

יוחנן וייצמן:

סעיף 4 אפשר להוריד,

אמנון ארבל:

סעיף 4,

עמנואל זלטס:

יוחנן,

אמנון ארבל:

אתם רוצים להוריד את העיגול, בבקשה,

יוחנן וייצמן:

כן, להיצמד להחלטת וועדת שימור,

אמנון ארבל:

כן, הלאה. המנומקת. הלאה, נו.

עמנואל זלטס:

יוחנן, אתה רוצה זה?

יוחנן וייצמן:

לא, מה עוד?

אמנון ארבל:

בסדר,

צחי ברים:

כן החלטנו מנומק, אמי.

עמנואל זלטס:

לא, זה סעיף 6, תסביר. לצמצם את שטחי המסחר ותעסוקה, בעצם מאושר.

אמנון ארבל:

תסביר, למה צריך לצמצם?

אליעזר ראוכברגר:

לא, כן לצמצם, או לא לצמצם?

אמנון ארבל:

הוא מבקש לצמצם, הוא אומר קיבלתי את זה בהיתר.

אליעזר ראוכברגר:

למסחר.

אמנון ארבל:

חבל שלא היית בחבצלת.

עמנואל זלטס:

לא, לא,

צחי ברים:

אני מחזיר אותו לשמה, אמי.

עמנואל זלטס:

מחזיר אותו, אתה רוצה להחזיר אותו באמת?

אמנון ארבל:

לא, אני לא חוזר.

אדיר שוורץ:

אני אשמח לחזור, בוא, בוא נחזור קדימה, חזרנו?

אמנון ארבל:

נו חברים, וייצמן אם יש לך מה להגיד, תגיד, נו.

אדיר שוורץ:

יש לי את כל הערב, לאשתי יש תוכניות.

עמנואל זלטס:

סעיף 6, 7, מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

יש לי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

את סעיף 11 מה שרשמת על השימור,

אמנון ארבל:

סעיף 11,

עמנואל זלטס:

זה לא סעיף 7, מה זה סעיף 7?

אמנון ארבל:

מה זה 7?

עמנואל זלטס:

7 זה, שהוצע,

אמנון ארבל:

זה מה 7 שהורדתי?

עמנואל זלטס:

כן, הורדת את זה?

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

אמרתי,

עמנואל זלטס:

יוחנן, לא יודע מה זה שימור, לא יודע,

אמנון ארבל:

כן, 11, 12,

עמנואל זלטס:

זה שימור, זה יוחנן יסביר, יש לסמן את חדר מדרגות לשימור,

יוחנן וייצמן:

ביקשתם לא, וועדת שימור לא אישרה את זה,

עמנואל זלטס:

הנה את זה,

אמנון ארבל:

והיא גם נימקה, או שהיא לא נימקה?

יוחנן וייצמן:

לא, זה להריסה בתב"ע קודמת, שרק התקבלה החלטה. ודרך אגב אני חוזר בי,

עמנואל זלטס:

גם זה וגם,

יוחנן וייצמן:

אמי,

עמנואל זלטס:

לא, זה לא,

יוחנן וייצמן:

לפרוטוקול אני חוזר בי, וועדת שימור ביקשה להיצמד להחלטה של,

אמנון ארבל:

כן, באיזה עניין?

יוחנן וייצמן:

בגובה, בנושא הגובה.

עמנואל זלטס:

אגב גם את זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

יוחנן, סעיף הבא,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

שימור גם היה בוועדת שימור? לקבוע בהוראות,

יוחנן וייצמן:

לא, אז זה לא, לא, הפוך, הורדנו את זה בוועדת שימור,

עמנואל זלטס:

בגלל זה שאלתי.

יוחנן וייצמן:

כי אין פתרון, אם יש דירה אז זה,

עמנואל זלטס:

סעיף 14, יש לציין שקיים היתר תואם תב"ע בתהליך אישור, התנאים אינם,

אמנון ארבל:

שינויים שביקשנו, אבל הורדתם את השינוי.

יוחנן וייצמן:

הדבר לא קיים ממילא.

אמנון ארבל:

הורדתם את השימור.

עמנואל זלטס:

סעיף סטייה ניכרת בבניין,

יוחנן וייצמן:

עכשיו נושא העיצוב, נושא העיצוב,

אמנון ארבל:

סעיף, סעיף,

יוחנן וייצמן:

9, זה היה שם,

אמנון ארבל:

9,

יוחנן וייצמן:

שמישהו אחר ידבר על זה.

עמנואל זלטס:

אני לא יודע על מה מדובר, אני לא מדבר משהו אני לא מבין,

יוחנן וייצמן:

כמה בעיות.

אמנון ארבל:

עכשיו אני מסכים איתך.

יוחנן וייצמן:

לא, זה החלטה וועדת שימור, אני טיפלתי בוועדה,

עמנואל זלטס:

עכשיו הוא רוצה להחזיר את זה,

יוחנן וייצמן:

מה שהתכוונתי אני לא,

אמנון ארבל:

מאושר לשביעות הוועדה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, איפה יש פה 9, אין פה בכלל 9.

עמנואל זלטס:

לא, לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אומר פה בדף,

עמנואל זלטס:

אין, אין,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה 6, 7, 11, 12, 14,

עמנואל זלטס:

זה יוחנן, סעיף של יוחנן.

יוחנן וייצמן:

לשנות את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, תסתכל מה הוא מדבר, הוא מדבר על 7, זה הולך לפי סדר, 3, 4,

יוחנן וייצמן:

אני לא ראיתי את הפנייה זאת.

אליעזר ראוכברגר:

6, 7, 11, 12, 14, זהו, אין 9.

יוחנן וייצמן:

אני מודה שמעולם לא ראיתי את ה - ,

אדיר שוורץ:

מה אכפת לך מהסעיף הזה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אם הוא לא,

אדיר שוורץ:

וייצמן, מה אכפת לך מהסעיף הזה?

אליעזר ראוכברגר:

והוא בכל לא דיבר על זה, אז מה?

יוחנן וייצמן:

לא אכפת לי.

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא מוכן לקבל, למה אתה צריך להתערב בזה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן. הלאה, 11, 12, נו, מה הוא רוצה?

עמנואל זלטס:

הוריד, הוריד.

אליעזר ראוכברגר:

אה, הוריד 11, 12, ו - , מה נשאר? 14.

עמנואל זלטס:

גם זה לא, גם זה לא, גם את זה הוריד.

אליעזר ראוכברגר:

אז גמרנו, בסדר. נשאר רק העיגול,

עמנואל זלטס:

לא, גם העיגול ירד.

אליעזר ראוכברגר:

ירד, שלום על ישראל, אז אפשר לאשר? יוחנן, אפשר לאשר בהתאם להמלצה ותיקונים?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מקובל על כולם?

דובר לא מזוהה:

כן,

מיכל כהן:

נחזור לסעיף 37.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אז אנחנו מאשרים בהתאם להמלצה ותיקונים.

עמנואל זלטס:

גם איפה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

אפשר לאשר את זה או לא?

אליעזר ראוכברגר:

רק שנייה, תביא לי רק,

עמנואל זלטס:

אז דיברנו אמרתי לך,

המשך תוכנית 1257922

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, הוא רוצה ביקש צחי ברים, לחזור שנייה לתוכנית 37, שזה 1257922, משהו איזה צ'ופצ'יק שמה, מה קרה שם?

צחי ברים:

לא, אין שמה צ'ופצ'יק, שמה אין, זה לא קשור לצ'ופצ'יק.

אליעזר ראוכברגר:

זה,

צחי ברים:

אין שמה.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע זה ישראל היה היושב ראש, ישראל ב – 37.

צחי ברים:

כבר דנו,

ישראל קלרמן:

מה עוד?

אליעזר ראוכברגר:

חבצלת.

צחי ברים:

רק נקודה אחת,

ישראל קלרמן:

כן, שיחזיר, ברשותך,

חיים כהן:

מחזירים.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

שיחזיר,

צחי ברים:

לא, לא את הכול.

אמנון ארבל:

מה? חבצלת?

עמנואל זלטס:

אמי רוצה להחזיר.

אמנון ארבל:

אז פותחים, אדיר מבקש לפתוח את נושא המסחר, אם אתה פותח,

חיים כהן:

אתה יודע אני מוכן ללכת,

אמנון ארבל:

אמרת שאתה רוצה לפתוח,

חיים כהן:

על המסחר,

אדיר שוורץ:

עכשיו לייזר פה, אולי הכול ישתנה, מה?

חיים כהן:

גם וגם, מה האפשרות?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה לא עכשיו,

חיים כהן:

את האפשרות למסחר,

צחי ברים:

אני מוכן, אגב אני לא מפחד,

חיים כהן:

לא, לא, זה חשוב,

צחי ברים:

אני לא מבין, התב"ע מאשרת את זה, אני אומר כזה דבר, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

צחי ברים:

היושב ראש, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה הנקודה שאתה רוצה להחזיר.

צחי ברים:

אני אסביר,

חיים כהן:

לא, אני גם רוצה, שנייה, שנייה,

אדיר שוורץ:

למה פותחים תיקים שסיימנו?

חיים כהן:

את הנושא של,

ישראל קלרמן:

לא, 37,

חיים כהן:

לתת את האפשרות גם למסחר,

ישראל קלרמן:

37, סעיף 7, מה אתה אומר? צחי.

אדיר שוורץ:

זה לא הוגן למי שהיה פה והלך. זה בעייתי.

אליעזר ראובברגר:

מי היה פה?

ישראל קלרמן:

זה מקרה אז מה צחי.

אדיר שוורץ:

לצורך העניין, אני לא בעד מי שהיה פה והלך, ועדיין זה לא הוגן כלפיו.

צחי ברים:

לפתוח את זה,

ישראל קלרמן:

מה? צחי, נו.

אליעזר ראובברגר:

זה קצת בעיה,

אדיר שוורץ:

בעייתי, אתה לא היית,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

לקיים דיון בסעיף שחברים שהיו פה,

ישראל קלרמן:

אבל הוא לא התבטא.

אליעזר ראוכברגר:

בדיון המקורי, ועכשיו לא נמצאים.

ישראל קלרמן:

מי התבטא?

אדיר שוורץ:

אני מדבר על ידידי סגן ראש העיר י.ח,

ישראל קלרמן:

הוא לא, הוא לא השתתף בזה פה.

צחי ברים:

הוא לא היה פה, הוא לא היה.

ישראל קלרמן:

הוא לא היה פה בזה.

צחי ברים:

הוא לא היה.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לקבל בכתב של ידידי?

ישראל קלרמן:

הוא לא היה פה סליחה.

חיים כהן:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

צחי ברים:

לא, אבל לא זה אני רוצה, אני רוצה,

עמנואל זלטס:

דווקא הוא אמר דברים היום שלא כדאי ל - ,

צחי ברים:

אמי, אני רוצה רק שנייה להסביר,

אמנון ארבל:

כן,

צחי ברים:

ההתחדשות העירונית,

ישראל קלרמן:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב לא היה צריך לעשות את זה, אמי.

ישראל קלרמן:

דבר,

אדיר שוורץ:

היו אחרים, אם כל החברים שהיו בדיון היום, זה מקובל עלי.

ישראל קלרמן:

כן, צחי.

אדיר שוורץ:

אבל אני לא הייתי רוצה שמקבלים פה החלטה בנוכחותי,

צחי ברים:

קודם כל נשמע מה, אחרי זה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

צחי ברים:

בוא נשמע מה, אחרי זה נראה. קודם נשמע מה.

אליעזר ראוכברגר:

גם אילנית לא יכולה, לפי דעתי,

ישראל קלרמן:

התבטא, התבטא.

אליעזר ראוכברגר:

אם היה דיון בנוכחות של X חברים, ראובן, שמעון, לוי, יהודה, עכשיו אתה רוצה להחזיר,

ישראל קלרמן:

הוא לא היה, הוא לא היה,

אליעזר ראוכברגר:

אחד מהארבעה האלה לא נמצא,

ישראל קלרמן:

הוא לא היה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול.

ישראל קלרמן:

אבל עזב. הוא לא היה.

אדיר שוורץ:

אני לא יודע אם הוא, בכנות, אני לא זוכר מי היה בחדר.

ישראל קלרמן:

אני זוכר,

צחי ברים:

לא היה, לא היה,

ישראל קלרמן:

לא היה,

צחי ברים:

חביליו לא היה פה, אדיר היה.

ישראל קלרמן:

הוא לא היה פה.

צחי ברים:

הוא לא היה, אני אמרתי לו להישאר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, היה?

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא הייתי,

ישראל קלרמן:

הוא לא השתתף, (לא ברור) אחרי זה עזוב.

חיים כהן:

חביליו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני לא הייתי ועכשיו רוצה שישראל יהיה יושב ראש הוועדה,

חיים כהן:

לורה הייתה סך הכול (לא ברור).

ישראל קלרמן:

דבר, דבר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל לורה הייתה פה,

ישראל קלרמן:

לא,

חיים כהן:

לורה הייתה (לא ברור),

צחי ברים:

היא הייתה,

אדיר שוורץ:

מיכאל היה, אבל אתה כיושב ראש הרשימה, אני מקבל.

ישראל קלרמן:

דבר,

צחי ברים:

עמנואל נותן לך טיפים טובים.

אליעזר ראוכברגר:

יללה, בוא נו. אתה רוצה ללכת הביתה היום?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה שהיה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אשתך, אשתו יש לה תוכניות, שכחתי.

ישראל קלרמן:

בריס, דבר.

צחי בריס:

לא נותנים לי לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

צחי בריס:

הפרויקט יש לו, הוא צריך להפריש מבונה 460 מטר, אני בתיק שהיה לפני, ושל ההתחדשות העירונית
הגדולה יש שמה סך הכול 101 אלף שטח עיקרי שמאשרים חדשים, 101 אלף,

חיים כהן:

לא,

אמנון ארבל:

101 אלף?

חיים כהן:

1100.

אדיר שוורץ:

אחד אלף זה חצי ירושלים.

צחי בריס:

לא,

ישראל קלרמן:

התוכנית 101100,

צחי בריס:

101,

ישראל קלרמן:

תוכנית?

צחי בריס:

מטר מרובע, 682, 101682,

אריאל גולן:

לא קשור, נו, אבל,

ישראל קלרמן:

איפה? איזה תוכנית?

אמנון ארבל:

תמשיך רגע,

עמנואל זלטס:

מה אתה רוצה? כן, מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

תמשיך רגע,

אריאל גולן:

זה לא קשור,

יוחנן וייצמן:

הוא מדבר על בר – כוכבא, מה אתה נותן, בר כוכבא 1000 מטר נו.

אמנון ארבל:

בבר כוכבא?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

בינוי.

יוחנן וייצמן:

כן,

צחי בריס:

כל החשבון של, אם אני לוקח את כל המבונה שיש,

ישראל קלרמן:

והפרשות כמה?

צחי בריס:

הוא מגיע ל – 9976, ויוצא 10%, מהפרויקט שלו.

עמנואל זלטס:

קרקע פה, קרקע מבונה,

אריאל גולן:

תוספת יחידות דיור בדקת? להשכרה מאה אחוז, לכן,

יוחנן וייצמן:

רק לטובתו.

צחי בריס:

אני מדבר 18% אתה לוקח 460 מטר, על, תוספת.

אריאל גולן:

אבל תראה כמה דירות הוא מקבל עכשיו?

יוחנן וייצמן:

מי?

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה? כולנו, הוא שואל שאלה מה אתה רוצה ממנו?

אריאל גולן:

הוא רוצה,

אדיר שוורץ:

לאן אתה חותר? צחי.

ישראל קלרמן:

הוא אומר שביקשו ממנו יותר מידי.

צחי ברים:

איך?

אריאל גולן:

הוא לא איתך איפה שאתה אומר לו.

צחי ברים:

לא רוצה להוריד את ההפרשות, אני רוצה את המטרים של ההפרשות.

אריאל גולן:

לא, מה פתאום, מה פתאום להוריד.

יוחנן וייצמן:

הרעיון שלו הוא טוב דווקא,

אדיר שוורץ:

צחי, גם וויתרנו לו על ההשכרה, גם וויתרנו, די נו.

יוחנן וייצמן:

הפרשות מעל הקומה.

חיים כהן:

בסדר, זה לא,

יוחנן וייצמן:

הוא עושה בקומה.

חיים כהן:

הוא רוצה להוריד.

אליעזר ראובברגר:

הוא רוצה להוריד קומה?

ישראל קלרמן:

לא, אבל אם הוא, הוא מוריד עוד קומה.

יוחנן וייצמן:

כמו שעשינו,

ישראל קלרמן:

את ההפרשה.

אריאל גולן:

זה להוריד לו מההשכרה, להוריד לו את ההשכרה. הורדנו את ההשכרה מצמיתות, הורדנו לו הזה.

יוחנן וייצמן:

לא משנה באיזה קומה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מרגש אותי, תשמע מה שקורה פה,

צחי ברים:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

ככה, אני אגיד לך,

אריאל גולן:

לא, לא, הוא מסכן, עזוב אותך.

צחי ברים:

מי מרגש?

יוחנן וייצמן:

תראה, חיים, חיים, ההצעה שלי,

אריאל גולן:

מ – 64 ל – 100,

יוחנן וייצמן:

460 האלה תוספתית.

חיים כהן:

7, 8, 9, ועוד 11, זה מה שאתה עושה לי עכשיו.

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

מה אתה אומר?

אריאל גולן:

זה 10 פלוס יציאה.

צחי ברים:

10 פלוס יציאה, וגם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

למה?

אדיר שוורץ:

אי-אפשר, אחרי שוויתרת לו על ההשכרה.

ישראל קלרמן:

כן,

אדיר שוורץ:

על ההפרשות.

יוחנן וייצמן:

ברגע שאתה אומר תן לי הפרשה גדולה מאוד,

צחי ברים:

אני לא אומר לו הפרשה גדולה מאוד.

דובר לא מזוהה:

אז מה אתה כן אומר?

יוחנן וייצמן:

אני אומר רגיל.

צחי ברים:

לצמצם לו את ההפרשות.

אריאל גולן:

לא,

אדיר שוורץ:

בסוף אתה הסכמה, די.

ישראל קלרמן:

18% למה?

צחי ברים:

עדיף לך שיישאר ככה כמו שעכשיו?

ישראל קלרמן:

ואז אתה,

יוחנן וייצמן:

כן,

צחי ברים:

אתה רוצה שיהיה יפה, נכון?

חיים כהן:

גם בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה להוריד הפרשה.

צחי ברים :

אתה בתב"ע, אז למה אתה מדבר על שכירות? כי בסוף אתה רוצה,

יוחנן וייצמן :

לא, התב"ע,

צחי ברים :

שכירות לא קשור לתב"ע, רק מה, שאתה בסוף רוצה שהאזור יהיה טוב ויפה, אם לא יצא פינוי בינוי,

אדיר שוורץ :

יהיו דיונים, שעם ישראל יוכל לגור.

יוחנן וייצמן :

460 מטר הפרשה.

צחי ברים :

כן, שזה יהיה 15,

יוחנן וייצמן :

מאשרים את הפרויקט אז איז בלי הפרשה, יעני מירכאות.

חיים כהן :

אבל זה בדיוק מה שאני אומר,

יוחנן וייצמן :

ומוסיפים 460.

חיים כהן :

אבל זה, אבל זה,

יוחנן וייצמן :

נכון, זה לא (לא ברור), עשינו את זה אז במלכי ישראל, אתה זוכר? וועדה מחוזית קיבלה את ההצעה הזאת.

אמנון ארבל :

כן, כן,

אריאל גולן:

צחי, סליחה שאני אומר לך,

אדיר שוורץ:

זה לא רציני.

אריאל גולן:

לא, זה (לא ברור) גם כן.

אליעזר ראוכברגר:

היושב ראש בתיק הזה זה ישראל.

ישראל קלרמן:

לא, אני מבקש אותך.

מיכל כהן:

לא, אני כתבתי אותך.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא יודע, אני לא מכיר את התיק,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא הייתי בדיון.

יוחנן וייצמן:

ההצעה שעלתה כעת.

אליעזר ראוכברגר:

היה פה דיון סוער, ודיון ממושך.

מיכל כהן:

טוב.

אליעזר ראובברגר:

אני לא יכול להיכנס עכשיו, באיזה צ'ופצ'יק.

אמנון ארבל:

להוריד הפרשה שקבעה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא להוריד, לא להוריד. מוסיף ואז לא יהיה לך בעיה.

אמנון ארבל:

נו מה?

ישראל קלרמן:

להשאיר, מה הוא ביקש?

יוחנן וייצמן:

לאשר לו את התוכנית,

ישראל קלרמן:

לאשר את התוכנית כמו שהיא, כאילו,

יוחנן וייצמן:

מירכאות. מה הבעיה?

אמנון ארבל:

מה זה מה הבעיה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה הוא רוצה?

אמנון ארבל:

לחזור לנאום שהיה מקודם?

צחי ברים:

לא,

אמנון ארבל:

10 קומות, התוכנית המאושרת הקודמת, היא 10 קומות, די, חבר'ה.

אדיר שוורץ:

זה באמת חזירות.

אמנון ארבל:

זה לא, באמת לא, חבר'ה.

אריאל גולן:

60 יחידות דיור תוספת במרכז העיר, מה קרה לך? אין, חדשות טובות למרכז העיר, מה אתה?

צחי ברים:

את ההפרשות,

אריאל גולן:

60 יחידות במרכז העיר,

צחי ברים:

זה מה שרציתי,

אריאל גולן:

מה?

צחי ברים:

(לא ברור) לקבל, אבל קודם כל שיבין מה התכוונתי.

אריאל גולן:

הבנו.

אמנון ארבל:

אתם לא מבינים שהמשמעות של הוועדה, זה לא אומר שהם טענו החלטות,

אריאל גולן:

אתה רוצה לצמצם את ההפרשה המבונה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, חברים. בוא יש עוד דבר אחד, רק אני מבקש לאשר את הפרוטוקול, מתאריך 15.5.2024, יש למישהו הערות? כל החברים קיבלו את זה, זה נשלח לכולם.

אדיר שוורץ:

אלדד אוהב את זה, אם אלדד חותם, אני חותם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אם יש למישהו הערה, שיגיד.

ישראל קלרמן:

יללה.

אליעזר ראוכברגר:

אין, מאושר מאוד פשוט, תודה רבה, הישיבה נעולה. בבקשה.

עמנואל זלטס:

לסגור הקלטה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, רפאל.

סיום הדיון